BIBLIOTHECA
MEDICINÆ PRACTICÆ

QUA

SCRIPTA AD PARTEM MEDICINÆ PRACTICAM FACIENTIA
A RERUM INITIIS RECENSENTUR

AUCTORE

ALBERTO von HALLER

DOMINO QUONDAM IN GOUMOENS LE JUX ET FEUDI IN ECLAGNENS;
EQUITE STELLÆ POLARIS;
PRÆSIDE SOCIETATIS REGIÆ GOETTINGENSIS;
PRÆSIDE SOCIETATIS OECONOMICÆ BERNENSIS;
SODALI ACADEMIÆ REGIÆ SCIENTIARUM PARISINÆ; ACADEMIÆ IMP.
NAT. CUR. ACAD. IMP. RUSS. BORUSS. SUEC. BONON. ARCADICÆ;
ACADEMIÆ REGIÆ CHIRURGORUM PARIS.; SOCIET. REG. BRIT.
BOT. FLOR. BAVARICÆ. HELVETICÆ. COLL. MED.
EDINBURGENSIUM.
IN SUPREMO SENATU REIP. BERNENSIS DUCENTUMVIRO

EX EJUS SCHEDIS RESTITUIT, AUXIT ET EDIDIT

JOACHIM DITERICH BRANDIS M. D.

MEDICUS HILDESIENSIS.

TOMUS IV.

AB ANNO 1686. AD A. 1707.

BERNÆ apud EM. HALLER, & *BASILEÆ* apud JOH. SCHWEIGHAUSER.
M DCC LXXXVIII.

PRÆFATIO EDITORIS.

Prodit tandem partis posthumæ Bibliothecæ medicinæ practicæ ALBERTI von HALLER volumen secundum idemque ultimum, in quo edendo quam rationem secutus sum, paucis indicare par est:

Chartæ igitur, in quas HALLERUS hujus voluminis materiem olim conjecerat, tremula senis venerandi manu, quæ literas paucis lectu faciles pingere semper solita erat, conscriptæ, VICAT V. Cl. quod is cætera HALLERI scripta accurate depingere optime calleret, traditæ sunt. Sed is quoque, opere vix inchoato, diem obiit supremum. Atque paucas tantum schedulas ille descripserat, easque tam parum accuratas, ut multos admitteret errores, quibus omnis operis auctoritas pessumdabatur; sed ab HALLERO literæ adeo male exaratæ fuere ut nisi ipsos, quibus auctor hauserat, fontes proprio studio adires, justa rerum minus usitatarum verba, tum locorum personarumque nomina haud eruere posses; ea autem librorum copia VICAT destitutus fuit. Tandem a Bibliopolis mihi traditæ sunt illæ HALLERI schedulæ, ut opus fere desperatum inde perficerem. Nec refugi laborem, quem longum quidem, tædii sæpe molestiæque plenum cognoscerem, eum tamen, qui pertinaci & indefesso studio ac

in tanta librorum, qua tum Gœttingæ fruebar, copia vinci poſſet. Neque dubitabam, fore ut meum qualecunque in hoc opere poſitum ſtudium haud male collocatum videretur, mihique juveni virorum doctorum gratiam ac favorem conciliaret.

Atque ne viri admirabilis integræ intaminatæque famæ mea vel incuria vel temeritate labem adſpergerem, ac ſancti HALLERI manes impie a me læderentur, ipſe hanc ſeveram mihi legem dixi, ut omni, qua fieri potuit, cura fontes, quibus ipſe hauſerat, evolverem, & alios præterea, qui mihi præſertim in reſtituendis nominibus opem ferre poſſent. Largam horum copiam mihi ſuppeditabat Bibliotheca Acad. Gœttingenſis, cujus divitias mihi non inviderunt HEYNII V. Ill. humanitas & REUSSII mei amor. Tum BALDINGERUS V. Ill., cui Viro ego tot & tanta inſuper debeo, ut ejus, dum vivam, grata memoria animo numquam ſit deſcenſura, lautiſſima hiſtoriæ medicinæ literariæ ſuppellectile liberaliſſime me inſtruxit. Denique GMELIN & BLUMENBACH, Viri ſummi mihique amiciſſimi, cum bonis conſiliis tum ſuppeditando fontes, quibus haurire poſſim, ita me adjuvarunt ut, ſi quid boni ego præſtiterim, hujus gratia ad eos maxime pertineat.

Alia quædam, nec contemnenda, pro ſuo in rem literariam ardore ad me miſit de MURR V. Ill. Ne vero in deſcribendis titulis librorum, qui ihiſpano diomate conſcripti fuerunt quorumque notitiam

notitiam CAP de VILLA HALLERUS debebat, peccarem, cavit TYCHSENII in literis hiſpanicis accurata eruditio & numquam non laudandum mei ſtudium.

Cùm igitur tanta librorum copia eſſem inſtructus, omnes fere librorum titulos ex ipſis fontibus deſcripſi, ut hæc opera certam haberet auctoritatem. Forſan tamen in tam vaſto opere humani ingenii imbecillitas quædam admiſit vitia, quorum veniam a lectorum æquitate oro rogoque.

Quod vero ad judicia attinet, quæ HALLERUS de auctoribus fecerat, in his quædam adeo confuſe ſcripta erant, ut ejus ſententia nulla opera erui ne divinari quidem poſſet. Adhibui ergo methodum ſtudii medici Bœrhaavianam, vel ipſos, de quibus HALLERUS judicaverat, libros evolvi, indeque cenſuras, quæ proxime ad ejus ſententiam accederent, confeci.

Jam cum quosdam reperiſſem libros, quos HALLERI diligentia omiſerat vel plane non cognoverat, hos inſerui addita ſigla BR.

Fuere quoque inter ſchedas Hallerianas quæ ad hiſtoriam medicinæ literariam annorum M DCCVIII — M DCCX. pertinerent. Verum cum ex tam curta materie juſtum opus componi nullo modo poſſet, conſultius viſum eſt hæc omnino omittere. Jam ab initio enim conſtitueram hoc ab HALLERO inſtitutum telum ad noſtra

usque

usque tempora pertexere. Inde ſedulo collegi librorum libellorumque titulos, & ad ſuum quemque annum retuli. Adjeci quoque de auctoribus judicia quæ ex optimæ notæ ephemeridibus literariis excerpſeram vel ipſe propria lectione feceram. Prætuli tamen, ut par erat, ubique HALLERI cenſuras, quas ille vel in Methodo ſtudii medici vel in indicibus literariis Societatis Gœttingenſis propoſuerat. Verum cum praxis, quam vocant clinicam, bonam diei partem ſibi vindicet, vix promittere auſim, quo demum tempore opus inchoatum ad finem perducere poſſim. Sed, niſi vanum augurium fuerit, intra triennium abſolutum iri ſpe concipio. Non accelerabo tamen laborem, quo operi a ſummo in hac re artifice inchoato & prope abſoluto, faſtigium imponi debet.

Fuere qui juberent, ut rerum quoque in his quatuor voluminibus contentarum indices conficerem. Quare laborem illum ingratum quidem ſed utilitatis plenum ſuscepi, & cum indicibus auctorum abſolvi. Ne tamen hoc, quod jam vulgatur, volumen mole ſua laboraret, tabulas rerum alio tempore, forſan proximo jam anno, typis tradere conſtitutum eſt, auctorum vero indices huic volumini adjeci. Scripſi Hildeſiæ m. Septembris MDCCLXXXVII.

J. D. BRANDIS.

BIBLIO-

BIBLIOTHECA PRACTICA.

LIBRI UNDECIMI CONTINUATIO.

GEORG. ERN. STAHLIUS.

§. DCCCXCVIII.

PETRUS CHIRAC

Conchensis, ex Ruthenis, vir acris ingenii, hypothesibus & fervoribus deditus, adversus æmulos animosus, demum archiatrorum comes.

In E. N. C. *Dec.* II. *Ann.* IV. experimentum narrat de vomitu sublimato corrosivo moto, in quo vix ullus motus ventriculi adparuerit.

EJ. *Diss. academica, in qua disquiritur an incubo ferrum rubiginosum?* Monspel. 1692. 12. ASTR. & in *collectione*, Paris. 1744. 12. *. Ætiologia fusa, de more auctoris ingeniosa. A debilitate esse fermenti ventriculo proprii, & a cruditate acida, quæ ex hoc vitio sequitur.

EJ. *Diss, in qua disquiritur an passioni iliacæ globuli plumbei hydrargyro præferendi?* ibid. 1694. 12. BUR.; & in *collectione* Paris. 1744. 12. *. Non credit.

EJ. *Specimina vitiosæ corporis humani mechanices.* Specimen pathologicum a. 1697. 8. scriptum a J. GABRIELE DE LA VILLE, quod MS. est apud Cl. RASTIUM. Nitidus codex, & pathologia hypothesibus quidem nisa non male cohærentibus. Rerum nihil.

EJ. *Thesis E. suppuratione terminata, aquæ salibus detersivæ factæ præferendæ sunt sarcoticis oleosis* Monspel. 1707. 12. *; & gallice versa, *Observations sur la guérison des playes.* Paris 1742. 12. *; cum libello ANTONII FIZES

Ætiologiam continet febris & ſymptomatum vulneribus ſupervenientium. Medicamentorum vulnerariorum recenſio. Medicatio interna vulneratorum.

EJ. *Tr. des fiévres malignes & des fiévres peſtilentielles*, Paris 1742. 12. In magnis venis ſanguinem coactum ſe reperiſſe, & vaſa cerebri turgentia, ventriculum maculis gangrænoſis varium.

Diſſertations & conſultations medecinales de CHIRAC & SYLVA Pariſiis prodierunt 1744. 12. *. Verum CHIRACI pauciſſima ſunt conſilia, multa cum ratiocinatione. * Vitam ibi reperias, quæ etiam eſt in *Comment. Acad. Reg. ſcient.*

Lego etiam CHIRACI *Obſervations ſur les incommodités auxquelles ſont ſujets les équipages de vaiſſeaux & la maniere de les traiter.* FALC. abſque anno. (Prodiit Pariſ. 1724. 8. Elog.)

§. DCCCXCIX. TSCHIRNAUSEN.

ALII.

WALTHER ERN. v. TSCHIRNAUSEN, vir nobilis, mathematum & phyſices experimentalis amans, maximi ſpeculi cauſtici faber; in *Medicina corporis, ſ. cogitationibus admodum probabilibus de conſervanda ſanitate*, Lipſ. Amſtelod. 1686. 4. 1695. 4. *, ſingularia conſilia dedit, ut poſſit valetudo conſervari, & reparari, abſque medicamentorum uſu.

Primum ad CELSI exemplum jubet nos, quando vires ſufficiunt, nulla certa lege nos adſtringere, ſed adſueſcere noxiis. Cibos guſtare nulla prægreſſi alicujus judicii cum memoria; tum ſi ſapiant frui, ſi diſpliceant abſtinere. Cibos contrarios, ut pinguia & macra (carnes melius & vegetabilia) ita temperare, ut alternatim alterutrius generis cibo utamur. Ad contraria prioribus ſenſim adſueſcendum. Si membra noſtra nobis graviora viſa fuerint, ſudore ſuperfluum diſpellendum. Si abſque adpetitu adcubuerimus, parce eſſe capienda alimenta, uberius ſi placeant; integre abſtinendum ſi nauſeaverimus. Ubi primum morbi ſenſum perceperimus, de cibo detrahendum, neque adſumendum niſi gratum. Si dolor aut debilitas perſtiterit, continuo ab omnibus negotiis abſtinendum, in aerem novum, ſed modice calidum, tranquillum ſe conferendum, ab omni cibo abſtinendum, ut tamen oblatum adſpiciamus. Deſiderio vero cibi majori ſatisfaciendum, quieſcendum omnibus membris, calore corpus fovendum, ſudorem ciendum. Se poſt octo horarum ſudorem quaſi novum hominem factum fuiſſe.

In

In *vita viri* FONTENELLIANA legimus ad sua consilia utique eum se rexisse, ad hyemem quiete & secessu in solitudinem, se praeparasse.

Germanice versum prodiit, *die curiose Medizin.* Lüneburg 1705. 12. (Edit. tertia) & *zweyter Theil.* 1708. 12.

J. ANDR. STISSER, Professor Helmstadiensis.

EJ. *de machinis fumiductoriis curiosis.* Hamburg. 1686. 4. *.

EJ. *Febrium intermittentium consideratio nova, jatricae modernae placitis accommodata.* Brunswici 1687. 4.

EJ. *Diss. epistolica ad* THEODORUM KERKRING *de phaenomenis quibusdam chymico-physicis, vario experimentorum tentamine observatis.* ib. 1688. 4.

EJ. *Commendatio chemiae.* Helmst. 1689. 4. MENZ.

EJ. *de podagra & quibusdam adversus eam remediis.* ib. 1690. 4.

EJ. *de solamine arthriticorum, s. de podagra & selectioribus adversus eam remediis.* ib. 1690. 4.

EJ. est *Laboratorii chemici specimen* I. ib. 1690. 4.; *secundum* ibid. 1693; & *tertium* ibid. 1698. 4.

EJ. *de variis erroribus chemiae ignorantia in medicina commissis.* ibid. 1700. 4: alii 1701. *Diss. epist. ad* LEIBNITZIUM.

EJ. *Aquarum Hornbusanarum Examen.* ibid. 1689. 4. BR.

CAROLUS Comes DE CABALLIS, Veronensis, medicus.

EJ. *Phaenomena medica singulari intuitu recensa.* Venet. 1686. 12. *. Sunt centum adnotationes medicae, nimis contortuplicata dictione propositae. Pulsum undosum praesagire morbum longum. Haemorrhagia narium denique suppressa ossibus ceti in oleo exstinctis, inque nares datis. Noctambula curata laminis plumbeis ad lumbos admotis. Pilulae purgantes, quae faeculam bryoniae recipiunt (inertem farinam). Inunctione devorata, motus in febre sudor, felici errore. Taenia 16 ulnarum per validum drasticum expulsa, eventu felici. Tubercula cancrosa & cancri resecti, cruor ferramentis candentibus repressus, eventu felici. Anevrysma pressione laminae plumbeae curatum Alvus 37 diebus stipata, demum concusso corpore liberata. Capucino funiculus tartaro cinctus pro calculo excisus. A forti purgante semiputridi gemelli feliciter expulsi. Luem veneream sanavit sudore per guaiacum 40 diebus expulso, inunctione mercuriali decima quaque die interposita. Ulcus recentissimum pulmonis facile sanari. Phthiriasis. Albus & lacteus ex vena liquor. Hydrocephalus sanatus cucupha. Melancholicus sanatus ruptis venis varicosis. In matrona pruritus

venereus & pollutiones ſuperatæ ſingula octava die vena aperta, alvo etiam ducta. Fungus ambiens exitum ureteris in veſicam. Cancer aſperiuſculo liquore irritatus eventu funeſtiſſimo. Rotula (quid?) de veſica exciſa loco calculi, tartarea materie circumnata. Peripneumonia cum pulſu molli: pus in pulmone. Ex terrore ſuppreſſi menſes, malum hyſtericum: ſanatum quotidiana parca venæ ſectione, cauteriis ad inguinis glandulas admotis. Pueruli membro a laſciva nutrice vulvæ admoto, lues in miſero excitata.

Conſiderationes medicæ ſ. conſilia ſex. Laudat arteriotomen.

§. DCCCC. Varii.

Laurentii Donkers, *Idea febris petechialis, ſ. tractatus de morbo puncticulari, ſpeciatim de eo quo annis abhinc 13 Colonia ejusque vicinia adflictæ fuere.* Leid. 1685. 8.

Medicinæ vindiciæ Gallo-Belgicæ. Tornaci 1686. 12. Si huc facit.

Pancratii Fuonymi, *Pyretologia myſtica, h. e. diſcurſus ſingularis de febribus.* Padua 1686. 8.

Nicolaus Franciscus Suan Juan i Domingo, medicus Cæſaraugustanus, *de morbis endemiis.* Saragoſſa 1686. 4. C. de V.

Juan de Cabriara, *de los tiempos y experiencias el major remedio al mal por la nova antiqua medicina carta philoſophica medica chemica.* Madrid. 1686. 4. Hansen.

Stephan Bachot, *Parerga, ſ. horæ ſubſecivæ.* Pariſ. 1686. 12. Bur.

Ej. *an Chocolatæ uſus ſalubris.* Lutet. 1684. Br.

Ej. *an affectibus melancholicis manna.* ibid. 1685. Br.

Ej. *eſt ne phlebotomia omnii ætati, omnium morborum magnorum princeps & univerſale remedium.* ibid. 1687. Br.

Jacobi Sylvii, Dublinenſis, *noviſſima idea de febribus, & earundem cura mechanicis principiis ſuffulta.* Dublin 1686. 12. Febres eſſe a perturbata miſtione particularum ſanguinis. Curari calidis: pulſum enim frequentem tantum eſſe a craſſitie ſanguinis quem cor laborioſe propellat. Camphoram laudat, ſal volatile oleoſum, ſimilia.

Idem in *Nouvelles de la Republ. des lettres* a. 1686, de puella cui undique cornua effloreſcebant, de qua & Georgius Ash.

Pharmacopœa Holmienſis. Holm. 1686. Hotton.

Severini

SEVERINI SARTORII, *Catalogus tam simplicium quam compositorum quæ Dresdæ in officina pharmaceutica maxima prostant.* Dresd. 1686. 8. RIV.

NICOLAI STEPHANI, *officina chymica Londinensis.* Hamburg. 1686. 12.

Funebria dicta J. ZIEGLERO *physico in Cotbus.* Francof. Viadr. 1686. fol.

Lumen rationale f. praxis medica. Medioburg 1686: & cum CRAANENI *observationibus.* Leid. 1689. 4.

§. DCCCCI. VARII.

JEAN CHARDIN, *Journey to Persia* (London 1686. fol.). Gallice Amsterdam 1711. 12. 10 Vol. &c.

Etsi lapidarius mercator fuerit, cum tamen homo esset recti judicii neque litterarum ignarus aut linguarum orientalium, plus fere fructus de suo itinere retulit quam quisquam aut ante eum aut nuper. Persiæ in primis statum verum, etiam medicum accurate exposuit tomo quinto; ut etiam vestigia aliqua circumeuntis sanguinis apud Persas invenerit. Medicorum, chirurgorum conditio. Morbi endemii. Pestis ignota, sed dysenteria a potu gelato acuta, pleuritis, hydrops, tinea, infantibus frequentissima: icterus ad oram maris Caspii endemicus. Lues venerea vulgatissima sed mitior. Tum de medicamentis. Multum uti nuce vomica. Manna Sekenjamin, Myrrha, Opio, Cassia senna, Glycyrrhiza, Galbano, Alcali vegetabili, Sale Ammoniaco, Auripigmento utuntur. Mumia f. petroleum purum ad fracturas. Aquæ minerales. Medicandi ratio. Plurimi julepi & refrigerantia medicamenta, quibus nimium utuntur: radix chinæ vera analeptico scopo. Frequens frictio; frequens usus in acutis morbis limoniorum. Balnea quotidiana descripta. Verum neque chemia ipsis ignota est, ut potius ei nimium indulgeant. Capreas bezoardicas aluit: in centro lapilli semper spinam reperit aut lignum.

Passim alia etiam medica & utilia sparguntur. Scorpionum ictus in Persia intra paucas horas funestus, potissimum nigri Cachanensis. Vena Medinensis descripta. Ab cisternæ infectis alatis nasci putat.

T. TURNER, *the womans counsellor, or the feminine physician.* Lond. 1686. 8.

J. DANIEL GEYER, Archiater Saxonicus.

EJ. *Thargelus* APOLLINI *sacer continens trigam medicam ex regno animali, minerali & vegetabili*, prodiit Francof. 1687. 4. *. Montes conchiferi Abzeienses & dictamnographia vix huc faciunt, etsi in ista quidem vires medicæ continentur. Magis ad nos facit tr. de cantharidibus ad modum *Nat. Cur.* Collectitia quidem sunt pleraque. Non satis vera historia puellæ quæ acus crinales evomuit. Cum cantharidibus fasciculi pilorum vomitu redditi.

EJ.

Ej. *müssiger Reisestunden gute Gedanken.* Dresd. 1753. 4. *. Quinquaginta annis post priorem librum horis subsecivis scriptæ sunt novemdecim epistolæ, dum noster aulam comitabatur. Multa diætetica, ut de Bucarophagia, aut de terra medicata Africana, ex qua in Lusitania vascula fiunt, quæ demorsa deglutiunt.

De *content & bon-point*, farinæ generibus & potu aromatico: de variis cibi & potus speciebus: de Nicotianæ pulvere qui naribus subdatur.

Ej. *Meletema in* SUETONII AUGUST. *cap. VIII. de barundinatione* absque anno.

De hydrargyro, & salivatione eo semimetallo mota. Huc interruptio per purgationes. Salivationem vehementer improbat, ei invento frequentes miserias hominum tribuit, qui imperfecte sanati languent. Decoctum lignorum. Ejus formula & utendi modus. Alia arcana siphilitica.

De *Panja* selectissimo polline tabacario.

Zoster ex viru petechiali mutato natus.

De Vampiris, ubi tamen admittit durabile a morte superstes & cum mente connexum. Vampirum nasci ex fermentatione corporis corruptibilis exhalabilis. Omnino decollatione, palo, destrui.

De superstitiosa ustione D. HUBERTI in hydrophobia & variis.

Von der Mercurialcur eines Hottentotten.

Hydrargyrum nunquam plene vim corrosivam exserere.

De morbo qui a secali corniculato oritur.

De morbo pro dæmoniaco habito.

Carthusiani Lithuanici ex cœnobio Bresez ob nimium olei & piscium usum variis morbis obnoxii.

De homine qui strumas ligando sanabat.

Ad cancrum arcana.

Carolinis thermis minus favens, carpit etiam potissimum quod calculum faciant. A pyrite calorem habere negat. Absque bibliotheca cum scripserit & vago in vitæ genere, ingenium laudes, sollicitam curiositatem non desideres. Habet tamen pluscula alibi non facile reperienda, potissimum eo ævo.

GRASSINI FARRA, *Tratt. dell' ipocondria e suoi accidenti e remedii.* Venez. 1686. 12.

J. DE

J. DE TERTIIS, *de curiositatibus, in quo natura stramentorum formationis & qualitatis, odoris & effluviorum explicantur.* Lugd. Batav. 1686. 8. *Journal des savans.* Salubres esse straminis exhalationes.

CHRISTOPHORUS DE SERA pseudonymus:

EJ *Experiencias y remedios depobres.* Barcellona 1686. 16. C. de V.

Vertu & methode d'user du febrifuge incorruptible. Chambery 1686. 12.

GUY TACHART, *Voyage des peres Jesuites envoyés de Siam &c.* Paris 1686. 4: & *second voyage.* ibid. 1689. 4.

DE LA COUR, *Régime de santé, pour se procurer une longue vie & heureuse vieillesse contre un livre intitulé le médecin de soi-même.* Paris 1686. 12. D'ETR. BUR. 1690. 12. Contra JOHANNIS DE VAUX *le médecin de soi-même.*

HENRI EMANUEL MEURISSE, *l'art de saigner accommodé aux principes de la circulation du sang.* Paris 1686. 12. 1689. 12. 1728. 12. DE VAUX. Venæ sectionem oculis adeo non nocere, aut ea repetita amaurosis superata fuerit. Fuisse cui per graviditatem 48ies. sit vena secta, & alia exempla enormiter repetitæ missionis sanguinis. Revulsio, derivatio &c. Venarum selectus. Symptomata supervenientia, erysipelas. Cucurbitulæ &c. Præjudicatæ de venæ sectione opiniones.

Æmophile en desordre, ou l'art convaincu d'imposture dans l'usage de la saignée. Cologne 1686. 12. Declamatio. In sanguine vires & vitam esse. Victimam mali consilii reginam fuisse. Corruptum sanguinem ab ea non corrigi.

Recit de la tortue tirée du genou d'un Musicien par les secrets D'ANTOINE FARDELLA. Chambery 1686. 12. FALC.

D. W. M. B. R. M. P. *das nicht bekannte und oft turbirte Podagra, oder gründl. Untersuchung der Gicht und Podagra, deren bisher nicht genugsam erkannten Ursache &c. und Beschreibung einer guten Medicin, und Examination etlicher Arcanorum, als der tinctura antimonii per se, des auri potabilis, des auri destructi, und des spiritus mercurii.* Regenspurg . . . 8.

Versuch die Fieber zu vertreiben, wobey zugleich des Cortex China chinæ Tugend und Würkung an den Tag gelegt wird. Hanau 1686. 4. alii Francof.

Der treü und aufrichtige Medicus. Brugge 1686. 8.

Anleitung pestilenzische Drusen, Beulen zu curieren. 1686. 8.

M. S. P. *gründliche Anweisung wie man alle pestilenzische und giftige Drusen, Beulen,*

Beulen, Carbunkeln und Apostemata recht erkennen, unterscheiden und curiren könne. 1686. 8.

Mißbrauch und rechter Gebrauch der Medicin. Nürnberg 1686. 8.

I. C. B. A. H. P. M. D. *der verstümmelte Miss- und belobte rechte Gebrauch der edlen Medicin.* ibid. 1686. 4. TR.

§. DCCCCII. DISPUTATIONES.

J. PETR. FISCHER, *de gonorrhœa virulenta.* Leid. 1686. 4. *.

DAVID KINNER, *de singultu.* ib. 1686. 4.

J. PHILIP. MAULIUS, *de abortu.* ib. 1686. 4. *.

ELIAS RING, *de aphthis.* ib. 1686. 4. *.

CASPAR DE PORTA, *de podagra.* ib. 1686. 4. *.

EJUSD. *medicina brevis exhibens hominis machinam ejusque morbum morbique curationem selectis medicaminibus instituendam, ad mentem neotericorum.* Leid. 1687. 4. MOELL. 1688. 8. B. THOMAS. 4.

JOSEPH ANDERSON, *de chlorosi.* Utrecht 1686. 4. *.

ISAAC REESSEN, *de catarrho.* ib. 1686. 4. *.

WILHELM SCHAK, *de chlorosi.* ib. 1686. 4. *.

J. WILH. HANSEN, *de rabie canina & hydrophobia.* Duisb. 1686. 4. *.

DAN. CHRISTOPH BECKER, *de salubri potu calidæ.* Regiomont. 1686. 4. PL. Rostoch 1686. 4. HÆN.

J. GEORG ROESER, *de Hermete Trismegisto literarum inventore sive Mercurio.* Witteb. 1686. 4.

J. GER. GRUHLMANN, *de difficultate intestinorum.* Erford. 1686. 4. HÆN.

EJ. *de novo contra oculorum caliginem remedio c. Tab.* Jen. 1706. HÆN. BR.

CAR. PHIL. LOMBARD, *de paralysi.* Marburg. 1686. 4. PL.

EJ. *de hæmorrhagia narium.* ib. 1686.

EJ. *de febre petechiali.* ib. 1688. 4.

EJ. *de dysenteria.* Herborn 1689. 4. PL.

EJ. *de chylificationis statu naturali & præternaturali* Marburg. 1689. 4. VAT.

EJ.

EJ. *de scabie.* Herborn. 1689. 4.

J. DAVID PHILIPPE, *de catalepsi.* Basil. 1686. 4. PL.

J. BURGOWER, *de pleuritide ejusque causis.* ibid. 1686. 4. PL.

THEODORI ZWIKI, *de somni naturalis & praeternaturalis natura.* ibid. 1686. 4.

FRID. GOTTL. SYLVEST. ERKELS, *de inflammatione in genere.* ib. 1686. 4.

PETRI PERREAU & URB. LEAULTÉ, *E. praecavendis tum corporis tum animi morbis aquae potus.* Paris. 1686.

MICH. PICHONNAT & FRANC. POITOU, *E. alvi diuturno fluori vomitus.* ibid. 1686.

BARTH. DEUXIVOYE & NIC. DE LA CARLIERE, *E. demoliendo difficili enterocele emeticum.* ibid. 1686.

J. GARBE & FRANC. DUUL, *E. propter vivendi modum divites sunt plebeiis pauperibus longaeviores.* ibid. 1686.

PAUL COURTESIS & J. B. DOYE, *E. sanis & aegrotis benigna & simplicia medicamenta alimenta.* ibid. 1686.

GUIL. PETIT & FRANC. POITOU, *E. ex paucis & parabilibus salubrior vivendi ratio.* ibid. 1686.

URB. LEAULTÉ & ANT. DOUTÉ, *non E. hospitis animi mores ab hospitii structura.* ibid. 1686.

J B. DOYE, *E. si suus cuique praestitutus vitae terminus necessaria medicamenta.* ibid. 1686.

STEPH. BACHOT & FR. VERNAGE, *non Ergo urinis se medicum professo statim credendum.* ibid. 1686.

§. DCCCCIII. DIARIA ad a. 1686.

Hoc anno Parmae BENEDICTUS BACCHINI & GAUDENTIUS ROBERTI coeperunt edere *Giornale de letterati*, quod ad annum 1690 continuatum est quinque partibus, inde ab a. 1692 ad 1697 repetitum auctore BENEDICTO BACCHINI. Hoc anno nihil facit ad rem medicam. Haemoptoe sanata numerosis lapillis variae figurae egestis.

In *Phil. Transf.*, quarum vol. XVI. spectat ad a. 1686; in N°. 185. EDMUNDUS KING, (BIRCH p. 501.) de lapide in pineali glandula reperto, cum pituitaria solum fragilis esset. Vires mentis multum diminutae fuerant,

 faeces

fæces absque voluntate decesserant. Multum serum inter duas meninges. In vesicula fellea calculus.

Apud BIRCHIUM in T. IV. puella nondum quadriennis pondere 256 librarum, statura non supra consuetam.

RICHARD BULKELEY, (p. 502.) virum ingeniosum poëtam & mathematicum incisum, absque cerebro fuisse, quod totum in putrilaginem evanuisset.

P. 509. Podagræ paroxysmus profligatus cerevisia in qua sinapi maceratum.

In *Hist. de l'Acad. des sciences* T. II. THEROUDE chirurgus de hernia subito mortuo in cujus valvulis aorticis concrementa ossea.

In *Journal des savans* 1686. N°. 6. de puella cui acicula in asperam arteriam illapsa fuerat; unde abscessus apertus & mors tabida, atque acicula in abscessu ureteris tecta tartaro.

N°. 9. A vulnerata arteria sublinguali hæmorrhagia pertinax, quæ demum pulveri sympathetico cesserit.

N°. 14. Fetus ventralis.

In tumore capitis animal simile cancro.

A morte subita tria corpuscula, sanguinis ut videtur coacti, supra valvulas aorticas.

In *Nouvelles de la Rep. des lettres*, lapillus in utero lamellatus, in femina fere in sceleti speciem reducta.

Ib. Volvulus ab incarceratione cæci intestini in anulo, circa quem varices herniam prementes effloruerant. Omentum corruptum.

In utero feminæ macilentissimæ calculus quatuor unciarum.

In *Ephemeridum naturæ curiosorum Dec. II. Ann. V.* f. 1686; ALBERTI GUNTER, de arthritidis ac nephritidis causa: de acidi calefaciente & bilis frigefaciente proprietate habita lectio d. 9 Nov. 1682, in congressu medico HIERONYMI BRASSAVOLÆ; redit in appendice hujus voluminis. Selectus suffecerit. Acida salia arthritico valde nocuisse, convaluisse ab usu alcalinorum,

§. DCCCCIV. JOHANNES FLOYER.

Eques medicus, apud exteros vir non satis notus, plurima propria habet & sua, & meretur magis innotescere.

Ej.

EJ. Φαρμακοβάσανος, *or the touchstone of medicines, discovering the virtues of vegetables and animales, by their tastes and smells.* London 1687. 8. *. Multa propria & bona continet, nihilo deteriora quod simplicia. In P. I. in genere quam portionem olei, terræ, salis quisque sapor designet, classibus factis saporum. Intercedunt chemicæ minime malæ analyses.

In P. II. Catalogus stirpium aliorumque remediorum simplicium est, in qua parte plurima propria sunt auctoris, qui plantas omnes ipse gustavit, & per singulas partes. Ecce aliqua: Solani folia manu fortiter pressa odorem habere fere chocolatæ. A succi unciis duodecim canem ægrotasse tamquam a narcotico medicamento. Solanum lignosum, cum ejus baccas triginta cani dedisset, animal in rabiem conjectum intra tres horas occidit, quod experimentum considerent, qui adeo vehementer hanc plantam laudant. In Taxo nihil est narcotici; verum a foliis vacca periit. Tithymalus (puto lunatus (*), *Wood-Spurge*) ad triginta semina datus, cum foliorum maceratione purgant: trita planta acidum spirat, sed actimonia stirpis ab aceto corrigitur. Viola tricolor aurantiorum flores redolet, tum aqua stillatitia. Nihil in visco querno præ alio visco præcipui est. In omnibus amaranthis acorem esse & aliquid ventriculo valde ingrati. Cortici peruviano saporem & ligneum esse & stypticum, & amarum cum amygdalis amaris convenire.

EJ. *Præternatural state of animal humours described by their sensible qualities, which depend of different degrees of their fermentation: two appendices; 1, about the nature of fevers; 2, concerning the effervescence of the several cacochymies, especialli in the Gout and asthma.* London 1696 8. *. Nomen auctoris dedicationi subscribitur. Salium in sanguine prædominia admittebat, & ortas inde humorum nostrorum cacochymias. Ergo in sanguine inque omnibus humoribus considerat degenerationem mucilaginosam, biliosam acrem, vitriolicam, salsam scorbuticam, putridam. In principio ergo tabulam dat vitiorum, etiam chyli & liquorum nutritiorum, evacuationum, motuum spirituum.

Deinde in ipso opere, post physiologicam fermentationis contemplationem, a qua digestio ciborum pendeat, vitia sequuntur digestionum per suas causas & classes & remedia. Seorsim de pituitosa chyli cacochymia, de tartarea sive acida degeneratione humorum, potissimum chyli, valde theoreticus. In paralysi lympham nervorum vult coagulari. Flatulentia, unde humorum cacochymia, cum causis & curatione. Fermentatio humorum nimia cum ejus causis & remediis: nimios huc refert labores, & multum usum alcalium & garorum. Experimenta hic habet cum bile animalium facta. Iterum oleosus, vitriolicus, rancidus

B 2

(*) Is Tithymalus Anglis *Wood-Spurge* dictus ab HILLIO refertur ad *Euphorbiam amygdaloidem*, vide EJUS *Herbarium Britannic.* pag. 230. Lond. 1769 & 1770. 8. 2 vol. VICAT.

rancidus ſtatus humorum, qui vulgo ſcorbuticus. Viſciditas ſeri & ſanguinis; diſpoſitio inflammatoria coriacea, & ejus curatio. Cacochymia ſalſa muriatica, humorum, quam per obſervationes confirmat. Venæ ſectionem hic prodeſſe. Sanguinem ſalſum emittit, cujus locum novus & dulcior ſanguis occupet. Aciditas ſanguinis vitriolica, ſ. melancholica: eum ſtatum humorum confirmat per conditiones ſeri in vomitu cruento redditi. Putrefactio humorum, ſ. degeneratio fætida.

Febres eſſe nimiam fermentationem putredinoſam a diſpoſitione interna natam, exque cacochymia aliqua earum quas dixit, quam motus nimius in fervorem ciet tremulenta lucta: aliæ cauſæ motum ſanguinis augentes. Ante paroxyſmum febris intermittentis præcedentem vidit hæmorrhagiam. Pro uſu corticis febrifugi. Amarum eſſe. Febres Anglis *ague* dictas ab intermittentibus diſtinguit. Febres in variis ſanguinis, quas poſuit acrimoniis conſiderat. Vidit in vetuſta febre chalybem profuiſſe, cum cortex peruvianus fruſtra fuiſſet. Non lignum, ſed corticem ſolum ſumendum. In febribus continuis malignis bezoardica calida admittit.

Introductio tractatus ad aſthma. In tuſſi convulſiva *chin-cough* corticem peruvianum profuiſſe. Aſthma refert ad conſtrictionem bronchiorum & aſperæ arteriæ, multaſque & cauſas externas refert, & remedia. Sed de eo fuſius.

EJ. *of the heat, cold and temperate baths in England.* Lond. 1697. 8. HOTTON. Efficaciam Betheſdæ a ſanguine victimarum fuiſſe.

EJ. (*a*) *Ancient Pſychroluſia reviſed.* Lond. 1702 8: & *Four letters of cold bath.* Lond. 1702. 8: & (*b*) *Hiſtory of heat and cold bathing ancient and modern, with an appendix (of D. Bagnard.)* Lond. 1706. 8. 1709. 8. *. 1715. 1722. 8. *. OSB. Hos titulos lego.

(*c*) Germanice Breslau 1729. 8. *. *Beweis daſs das kalte baden geſund und nützlich ſey.*

Ordinem ne requiras, neque animi moderationem quæ laudes ſui medicamenti intra limites aliquos contineat. Noſter enim morbos omnes, acutos pariter & chronicos, denique ipſam peſtem balneo frigido expugnare vult. Epiſtolæ ſunt, I[a]. de antiquitate ſubmerſionis in aquam, quæ religionis cauſa fit. Eccleſiam antiquam nudos aquæ inmerſiſſe circa annum 1600; antiquum ritum demum in deſuetudinem abiiſſe; ab eo tempore rachitidem invaluiſſe, cui morbo balneum frigidum potenter adverſetur. De fontibus frigidis quibus veteres Britanni

(*abc*) *Variæ tantum editiones ejuſdem libri, cujus editio prima prodiit* Lond. 1697. ſub titulo. *An inquiry into the right uſe of Baths.* ELOG. BR.

Britanni usi sunt. Fontem se in vicinia civitatis Lichfield selegisse, totius regionis frigidissimum: in eo balneum ad usus frigidæ se exstruxisse. Innumeros morbos recenset, quos suo balneo sanaverit: cum tamen non supra tria minuta horæ balneum continuetur, bis tria in hebdomade, & in universum fere novies. Cum sudore hoc balneum fere conjungitur. Hæc epistola est anni 1701. In Ep. II. a. 1700 data, ostendit jam HIPPOCRATEM hoc præsidio usum esse. In Ep. III. immersionem baptismalem nuper natis pueris utilissimam esse; pariter a. 1700. In Ep. IV. catalogus curationum, quas balneum frigidum sudore moto, aucto fibræ robore produxit, in rheumatismis, convulsionibus, morbis hystericis, varicibus, rhachitide, impotentia. Sub finem D. ELLISON alio in frigido fonte peractæ curationes. A. 1701. In postscripto invehitur in medicos theoreticos, alcalistas, arcanistas. Historia balneorum frigidorum apud veteres, cum curationum recensione. Aliorum consentientes curationes. Versio vitiosa; e. gr. *Itale beer* bilis chalybeata, quæ bilis est vappida.

EJ. *the physicians pulsewatch to explain the art of feeling the pulse and to impare it by the pulsewatch.* Lond. 1707. 8. *. T. II. ib. 1710. 8. *. Iterum etsi hypothesibus falsis & cacochymicis deditus, tamen sibi ipsi credidit, & proprio labore pulsuum numeros inivit, qui hactenus vagabantur incerti, ut quis celer esset pulsus, quis minime, nemo nosset accurate definire. Quare pulsus, horologii secunda minuta indicantis ope, ad suos numeros reduxit, pro varietate ætatis, sexus, vitæ generis, temporis diei. Non quidem ubique accuratum reperi, glaciem tamen fregit. Naturalem pulsum facit a 70 ad 75, qualis mihi est septuagenario. Sed in septentrionalibus regionibus non excedere trigenos, tamen ut ipse citra 55 nunquam viderit summum numerum. Cholericis ad 90 pulsus tribuit; febre intermittente laborantibus diebus liberis, 85; in colica cum febre 102, in pulmonis inflammatione infantis 130.

Deinde proprio capite it ostensum, ut ope horologii *pulsarii* vitam producas, accurate nempe edoctus num pulsus abundent, num deficiant, cuique vitio obviam eas. Denique medicina Chinensium cum exemplo ex CLEYERO.

In Tomo II. pulsus per morbos persequitur & revera compendium dat praxeos, ad singulos nempe morbos curandi rationem.

An essay to make a new sphygmologia, f. comparatio nostræ pulsuum doctrinæ cum Chinensium experimentis.

Inde respirationis ad pulsum ratio & de variis modis quo mutatur, utilis libellus. Pulsus naturaliter 4 & 5 in quaque respiratione. Equi etiam empyemate laborant, & solita paracentesi sanantur. Tabulæ pulsus & respirationis a vitæ humanæ mutabili conditione, tum in morbis.

EJ. *a letter concerning the rupture in the lungs.* Lond. 1710. 8. *. *And treatise*

treatise of the asthma. Lond. 1698. 8. HOTT. 1717. 8. Asthma, quo ipse laboravit, tribuit ruptis vesiculis minimis pulmonis, ut aer sub membranam externam visceris effundatur. Ipse asthmaticus pulsus in paroxysmo frequentes ad 96 numeravit, cum paucis, 7 forte respirationibus. Proprii morbi pangraphum describit. In accipitribus asthmaticis herniam se reperire membranæ abdominalis. In equis quos vocant *break wind*, sub extima pulmonis membrana vesicæ sunt.

Sed lego etiam exstare J. FLOYER *tr. of the asthma.* Lond. 1717. 1726. 8. Gallice versum Paris 1761. 8. An idem ignoro.

EJ. *medicina geromica, of preserving old mans health, with an appendix concerning the use of oil and unction and a letter to* CH. S. q. *on the regimen of younge years.* Lond. 1725. 8. *, quæ editio secunda est. Methodicorum metasyncriticorum cyclos habet, ut nempe tota vitæ ratione mutata, & medicamentorum conjuncta ope, habitus universi corporis emendetur. Bonus libellus, breviter & aphoristice scriptus. In balneo frigido homo sceleto simillimus ad firmam valetudinem restitutus.

EJ. *Comment on. forty-two histories described by Hippocrates in the I. and III. b. of his Epidemics.* Acc. theologica aliqua. Lond. 1726. 8. TR.

§. DCCCCV. VARII.

J. CONR. AMMAN, Scaphusinus medicus, qui propter peculiares aliquas religiosas notiones se rus recepit in Bataviam.

EJ. est *disp. inaug. de ægro pleuropneumonia laborante.* Basil. 1687. 4. PL.

EJ. *surdus loquens, dat is witkonstige beschrywinge op wat wyze man doof geboorene sal konnen leeren spreeken.* Haarlem 1692. 8 *. Latine versus, *surdus loquens, s. dissertatio de loquela.* Amsterd. 1702. 8. Leid. 1727. 8. *, aucta & emendata. Germanice, *der redende Taube* &c. Prenzlau 1747. 8. *. Anglice Lond. 1694. 8.

In anatomicis diximus, omnino vero pertinet ad curationem morbi difficillimi & tædiosissimi, surditatis cum mutitate conjunctæ, quæ miseros inutiles ab omni cum societate beneficio secludebat. Noster admirabili patientia didicit quibus in singulis partibus oris quæque littera pronuntiaretur; deinde juvenes docuit hos motus a se editos discernere, denique imitari. Sic multos & primarios & pauperes ita accurate loqui docuit, ut porro sermonibus hominum interesse suamque personam tueri nossent. Deinde & vitia singularia balborum & blæsorum arte docuit superare. Non alia certe pars artis medendi majori cum generis humani gloria perfecta fuit.

JACOBI

JACOBI TOLLII, *Fortuita, in quibus præter critica nonnulla tota fabularis historia Græca, Phœnicia, Ægyptia ad chemiam pertinere adseritur.* Amsterd. 1687. 8.

EJ. *Epistolæ itinerariæ.* ib. 1700. 4.

EJ. *Sapientia insaniens, s. promissa chemiæ.* Amstel. 1689. 8.

EJ. *Manuductio ad cœlum chemicum.* ibid. 1688. 8. & Gallice ib. 12. BR.

JOACHIMUS TARGIER, Dordracensis.

EJ. *Disp. inaug. de abortu.* Utrecht 1687. 4. *.

Inde cum nomine TARGIRI, *medicina compendiaria, in qua nova & verissima artis medicæ forma ac ratio explanatur.* Leid. 1698. 8. *. Pars secunda operis est pathologica. Non quidem fervores SYLVIANOS excusserat, neque mechanismum arbitrarium CARTESII, boni tamen sensus & veri amans meretur commendari. Causæ morborum. Sex res non naturales. Cacochymia varia. Non esse in febre putredinem. Morborum census cum ætiologiis. Plerosque tamen in cibo & potu suas radices habere. Crisim inordinatam esse fermentationem. Cæterum generalia fere proponit, nullis adnotationibus adjectis.

PAULUS HERMANN, Hallensis, aliquamdiu in India orientali medicinam fecit, inde Leidæ professor fuit botanices; hanc artem maxima industria excoluit, non ut praxis clinica ejus præcipuus finis esset laborum. Quæ scripsit, ea fere ad materiam medicam pertinent.

EJ. *Lapis Lydius materiæ medicæ, s. accuratum medicamentorum simplicium examen.* Leid. 1704. 8. *. edidit C. L. WELSCH. Rarissimus libellus. Tituli sunt secundum analysin, ut putat, salesque fixos vel volatiles, oleosos, olea &c. Ad quemque titulum nomina simplicium medicamentorum ad eum titulum pertinentium, cum brevissima indicatione virium medicatarum & purgantium dosi.

EJ. *Cynosura materiæ medicæ.* codex posthumus. Argentor. 1710. 4. *. a J. SIGM. HENNINGER editus; deinde auctus, ut tria in volumina excresceret, a J. BOECLERO, Argentor. 1726. &c. Prius est opus ordine eodem & usu, sed auctius, cum cujusque plantæ aliqua designatione, descriptione, vi medicata. Editiones Argentinenses potissimum BOECLERUS, ut suo loco dicetur, inmensum auxit. Anglice per EDUARDUM STROTHER. Lond. 1727. 8. BR.

EJ. *Oratio fun. in obitum* CAROLI MUYS. Leid. 1690. 4.

CONRAD PHILIP. LIMMER, *de fonticulis, ubi irrationalis eorundem in vulgari medicorum praxi usus ostenditur, necnon ex fabrica corporis humani infallibiliter demonstratur.* Servest 1687. 4. RIV.

D. M.

D. M. E. P. *de morborum curatione tractatus.* Lyon 1687. 8. EISENMANN.

P. V. D. *Observationes ex praelectionibus* T. CRAANEN, *quibus emendatur & illustratur V. Institut. liber* DAN. SENNERTI *de auxiliorum materia.* Lugd. 1687. 12. GUNZ.

CASP. WOLF, *opiniones medicae de febribus.* Patav. 1687. 8.

J. FRID. KHERN, *Clavis medicinae practicae.* Patav. 1687. 4. RIV.

BONAVENTURAE ANGELIERI, *Lux magna academica.* Pars II. *Primordia rerum naturalium, sanabilium, infirmarum & incurabilium continens, insuper de legendo* &c. Venet. 1687. 4.

J. NICOLAI, *tractatus de Mercurii s. Hermetis statuis mercurialibus* Francof. Lipſ. 1687. 12. B. BUN.

Pharmacopoea Leovardiensis. Leovard. 1687. 8.

Febris china chinae expugnata. Ferrar. 1687. 4. Collecti ſunt libelli N. BLEGNY, MONGINOTI, cujus eſt *guérison des fievres par le quinquina*, R. RESTAURAND & JACOBI SPON.

Poëtae Rabbinici de diaeta opuſculum cum verſione WAGENSEILII editum Altdorf. 1687. 4. cum titulo *Exercitationes ſex varii argumenti.*

P. T. *Chymia rationalis, rationibus philoſophicis, obſervationibus medicis, debitis doſibus illuſtrata.* Leid. 1687. 4. Hypotheſium amans, de morbis etiam agit praecipuis, quos ita curat ut alcali acido ſuperet, acidum lixivio.

§. DCCCCVI. ALII.

CONRAD BARTHOLD BEHRENS, Archiater Britannicus medicus, (Hildeſienſis. BR.)

EJ. *Bedenken von ſchleunigen Todesfällen.* Hildesh. 1687. 8.

EJ. *Gutachten wie ein Soldat im Felde vor Krankheit ſich hüten könne.* Hildesh. 1689.

EJ. *de conſtitutione rei medicae Hildeſienſis.* Helmſt. 1691. 8.

EJ. *Medicus legalis oder geſetzmäſſig Beſtell- und Ausübung der Arzneykunſt.* ibid. 1696. 8. *.

De conditione & officio medicorum, pharmacopolarum, chirurgorum. Curae

Curæ valetudinis publicæ, munditiei, puerperarum. Contagii averſio. De lue bubula & contra ejus invaſionem cautelis. Annonæ bonæ notæ earumque peccata fuſe & erudite per ſingula percurrit. Chirurgi abſtinere debent a curandis morbis internis. Errores eorum. Pharmacopolæ. Balneatores. Obſtetrices. Empirici mercatuum; alchemiſtæ; curationes magneticæ, ſuperſtitioſæ. Mortes ſubitæ per ſuas cauſas, etiam ad eas adnotationes propriæ. Polypus cordis in exemplo. Mors a levi ictu, cum tunc arteriæ in abdomine diffluiſſent.

EJ. *Diſſ. epiſt. de certitudine artis medicæ.* ib. 1703. 4. BR.

EJ. *Selecta medica de medicinæ natura & certitudine.* Francof. 1708. PL. GRAV.

EJ. *In Actis Reg. Societ. Berolinenſis.* Tom. I. p. 128. *De nova podagræ curatione.* BR.

EJ. *Selecta diætetica de recta ad valetudinem tuendam ratione.* Hildesheim. 1710. 4. *. Non plena quidem diætetica, non vana ſecundum ætates, conditiones: nihil de medelis; res ipſæ peculiariter, fere ex proximo. Cibi & potus ſecundum titulos. Cujuſque dotes breviter, fere de proximo, ut zeæ v. c. nimiam viſciditatem & cum hordeo adfinitatem tribuat, cujus vitium ſiccitas ſit nimia. Aqua vitæ; uſus excuſatur. Res reliquæ non naturales. Mors a choreis ſubita. Pulmo ulceroſus pus effuderat. De peſte ejuſque origine, averſione. Omnino barborum ova diarrhœam ciere, maxime major M., qui flores ſalicis devorat.

EJ. *Bericht von der Peſt.* Braunſchw. 17'4.

Multa præterea EJUS *obſervationes in Eph. N. C. exſtant. Vitam & elogium viri de patria optime meriti edidit* J. M. GLÆSENER. Hild. 1736. fol. BR.

WILLIAM WOTTON *Reflexions upon ancient and modern learning.* Lond. 1694. 4.

Virtu dell' aqua della regina d'Ungaria. Modena 1687. 12. Gallice recuſum.

POMEROUE *Moyens faciles & aſſurés pour ſe conſerver la ſanté, pour ſe garantir & guerir de beaucoup de maladies, ſans prendre aucun remede; accompagné d'un raiſonnement ſur l'œconomie naturelle des eſprits.* Paris 1687. 12. BUR. 1687. 8. BEUGHEM.

Remedes pour les maladies des femmes. Paris 1687. 12.

Diſcours ſur le retour des fievres intermittentes. Paris 1687. 12. GUNZ.

P. M. M. *Tr. des qualités du Quinquina.* Amſterdam 1687. 12. MONGIN.

Maniere de se servir du Quinquina. Versailles 1687. 4.

MANDUIT, *Diss. sur la goutte, où l'on en decouvre la véritable origine jusqu'ici inconnue, & le moyen de s'en garantir.* Paris 1687. 8. BEUGHEM. & 1689. 12. BUR. Sanguinis & chyli esse in articulis effusionem. Aperiri debere vascula per quæ effunduntur; id fieri colicis, quibus dolor podagræ compescatur.

* *Du bon usage du thé, du café & du chocolat pour la preservation des maladies.* Paris 1687. 12.

Traités nouveaux de medecine, contenant les maladies de la poitrine, celles des femmes &c. Lyon 1687. 12.

Le charlatan decouvert. Toulouse 1687. 12. FALC.

N. de ST. ANDRÉ, Medici facultatis Caenensis, cujus scripta etiam in reliquis Ill. HALLERI Bibl. non omnia recensita reperio. BR.

EJ. *Reflexions nouvelles sur les causes & les symptomes des maladies.* Paris 1687. 8. BR.

Liber primus & secundus physiologici sunt argumenti, de partibus corporis constitutivis, nutritione & generatione agit, in tertio sanguinis degenerationem ejusque causas recenset, quas ex primæ mixtionis rationibus deducere studet, in libro 4 & 5 ortæ ex hac corruptione ægritudines & morbi, in sexto miasmata & fermenta humores corrumpentia. BR.

EJ. *Reflexions sur la nature des remedes.* Reims 1700. 12. Rouen 1701. 12. HIPPOCRATEM Chemiæ & medicamentorum chemicorum peritissimum fuisse contendit. BR.

EJ. *Lettre au sujet de la Magie, des malefices & des sorciers.* Paris 1725. 12. Quæ dæmonibus hucusque adscribi solebant, vel ad leges naturæ, vel ad dolum & artem reducuntur. BR.

Non confundendus cum coævo chirurgo St. ANDRÉ, per partum cuniculorum ex femina ridiculus, quem Ill. HALLER recenset in *Bibl. Anatom.*

G. B. CALDESI, *osservazioni anatomiche intorno alle tartarughe.* Fiorenz. 1687. 4. *.

Multa ad anatomen pathologicam faciunt. Polypus infantis sexfidus; alius in cane. Hydatides multis factæ involucris; aliquæ ossea materie plenæ. In vervecibus fere omnibus fasciolas plures in vasis biliariis se vidisse; etiam in cervis & damis. In testudinis duodeno intestino acidum, in bile plurimi vermes.

mes. In pleuritide polypus. In acidis non mutantur, certe in aqua durescunt.

G. Cosmo Bonomo, *epistola che contiene osservazioni intorno a i pedicelli del corpo humano.* Fiorenz. 1687. 4. *. & in Redi *Operibus* T. II. p. 180. Redi certe calamum esse diximus: in propria epistola vero sibi vindicat Hyacinthus Cestonus pharmacopœus Liburnensis amicus Valisnerii. Animalcula describit quæ scabiem faciunt parvæ testudini similia, male delineata: nullam ergo humorum degenerationem esse. Contagium esse ab animalculis de proximo per contactum irrepentibus.

Camillus Manara.

Ej. *Pharmaceutici Litubiani potus ad mentem* Gabrielis Frascati Brixiani *extractus, in quo natura virtus & utendi modus ejusdem sincere continentur.* Ticini Regii 1687. 8. Br.

Ej. *La viltà del fango nei bagni di Ritorbio preziosa, discorso nel quale si richiade alla conguitione utilità e modo d'adoprare esso fango, succintamente si descrive.* Milano 1689. 8. Br.

Ej. *de moderando panaceæ americanæ abusu, s. de Tabaci vitio in Europais & maxime in Insubribus corrigendo & emendando.* Mediol. 1707. 12. Br.

De morbis infantum Ms. de eo extat. Argelat. Br.

Andreæ Keil (Cunæi) Λοιμογραφια, *oder Beschreibung der Pest samt allen bösen ansteckenden Seuchen.* Cell. 1687. 8.

Ej. *Diversorum morborum descriptio; d. i. Beschreibung aller hizigen und ansteckenden Fieber.* Cell. 1688. 8. Tr.

Ej. *Beschreibung der pyrmontischen Sauerbrunnen.* 1677. jam prodiit Zuckert. Br.

Tobiæ Schutze, *chirurgischer Handleiter.* Frf. Leipz. 1687. 8. & cum auctariis J. D. Gohl. Berlin 1714. 8. *. Ex schola Paracelsi tamen chemiæ imperitus, medicamenta plurimi facit.

Theophili Muller, *Bericht von Winterkrankheiten, insonderheit wie die Fontanellen in Kopfschmerzen, Schwindel und Schlag sollen angebracht werden.* Frf. 1687. 8. Boehmer.

J. Jac. Marx, *deutsche Materialkammer.* Nürnberg 1687 8. edit. secunda. *Neu viel vermehrte deutsche Materialkammer benebst einer ausführlichen Beschreibung des Alaunbergwerks und Zubereitung des Alauns.* Nürnb. 1709. 8. Br.

C 2 Ganz

Ganz neu vermehrter sorgfaltiger Haushalter, Koch, Conditor, Distillier und Arzneybüchlein. Osnabrug 1687. 4.

MICHOELS, *die sonderbare Arzney, welche besteht in sonderlichen Quellen.* Hamburg 1687. HAUSEN.

SAMUEL MULLER, *curioser Medicus und Chirurgus.* Francf. Leipz. 1687. 8. 1694. 8. TR.

ROB. TURNER, *Englisch physician.* Lond. 1687. 8. OSB.

SIMON ABBES GABBEMA, *Friesche Lustgaarden.* Leeuwaarden 1687. 4. Ob plantarum vires medicas; vide *Bibl. Botan.* p. 639.

OLAI BROMEL, *Lupulologia.* Stockholm. 1687. 12. Ob cerevisiam.

Veridad triumfante, respuesta apologetica e scripta por Filintio in defensa de la carta filosofica medico chymica del D. JUAN DE CABRERDA. *Manifestar lo irracional de la medicina dogmatica, y racional del Arcanista.* Mascarada 1687. 8. maj.

Contra JUSTO DELGADO de VIRA, *defensa y respuesta justa y verdadera de la medicina-rational y filosofica.* Madrit 1687. 8.

J. U. E. *Venus minansiekt gasthuys woerin beschreeven weerden de bedryven der lief de in den staat des bawelyks &c.* Amsterd. 1687.

GEORGE STARKEY, *Pyrotechnia of te vuer stook konde.* Amsterd. 1687. 8. Primam editionem ignoro.

§. DCCCCVII. DISPUTATIONES.

GUSTAV. DAN. LIPSTORP, *de animalculis in humano corpore genitis.* Leid. 1687. 4 *.

MARCUS CLOPTHACK, *de catalepsi.* ibid. 1687. 4. *.

JOH. OTH. WORMS, *de asthmate.* ib 1687. 4.

HENR. FIERLINCK, *de angina.* ib. 1687. 4.

HENR. v. BRONCHORST, *de apoplexia.* ib. 1687. 4. *.

J. SMALZIUS, *de convulsione.* ib. 1687. 4. *.

JAC. SKINNER, *de fluxu dysenterico.* ib. 1687. 4. *. Curationes suas recenset.

ADAM HOLLAND, *de hysterica passione.* ib. 1687. 4. *.

THEODOR. SCHARF, *de morbis soporosis.* ib. 1687. 4. *.

DAVID

DAVID DE SPINA, *de philtrorum vi.* Leid. 1687. 4. *.

PETR. VAN SNAKENBURG, *de renum & vesicæ vitiis.* ib. 1687. 4. *.

PETR. VAN DER LAHR, *de sterilitate.* ib. 1687. 4. *.

GISBERT VERRYN, *de hæmorrhagia.* ib. 1687. 4. *.

HENRIC. WISWILER, *miscellanea ex singulis medicinæ partibus.* ib. 1687. 4. *.

GOTTFRIED SCHOLZ, *de febre petechiali.* ib. 1687. 4. *.

J. SWALMIUS, *de tenesmo.* ib. 1687. 4. *.

BARTHOLD FLORIAN GERSTMANN, *de peste.* ib. 1687. 4. *.

GUIL. DOUGLAS, *de lue venerea.* ib. 1687. 4. *.

DAMASI VERBECK, *de concoctione ventriculi sana & ægra.* ib. 1687. 4. *.

SYBRAND HANT, *de duelech s. de lithiasi.* ib. 1687. 4. *.

DIETER. SOLTAU, *de excretione critica & mediis eam promoventibus ac dirigentibus.* ib. 1687. 4. PL.

HENR. BETTEN, *de pica.* Utrecht 1687. 4. *.

REGNER DE LOWER, *positiones ex universa medicina.* ib. 1687. 4. *.

PET. GELSTROPE, *de variolis.* ib. 1687. 4. *.

CORNEL. VAN SCHAGEN, *de hæmoptoe.* ib. 1687. 4. *.

THOM. LUDW. RAESFELD, *de melancholia.* ib. 1687. 4. *.

THOMAS SPOORWATER, *de paralysi.* Harderovic. 1687. 4. *.

J. FRID. STOKHAUSEN & J. A. HEIGEL, *de præsagiendis morbis.* Helmst. 1687. 4.

J. H. STARKE, *de fluxu hepatico.* Rostock 1687. 4. MENZ. (Regiomont. 1681. PL. BR.)

J. ALTWEIN, *de febre quartana.* Erford. 1687. 4.

GEORG. HENR. BEHRENS, *de lue Pannonica.* ib. 1687. 4.

DAN. BOESE, *de ægro febre quartana intermittente laborante.* Jen. 1687. 4. PL.

EJ. *de plica.* ib. 1687. 4. PL.

JOACHIM CHRISTIAN WESTPHAL, *Natura parens.* Lips. 1687. 4.

J. GEORG.

J. GEORG ROESEL, *de venenis*. Witteberg. 1687. 4.

J. ZELLER, professor Tubingensis archiater Wirtenbergicus, incisor, vir non vulgaris, vix tamen quidquam scripsit præter disputationes.

EJ. *de vasorum lymphaticorum administratione & phænomenis secundum & præter naturam*. Tubing. 1687. 4. *. Eximia disp. a nobis recusa.

EJ. *Vita humana ex funiculo pendens*. ib. 1692. 4, etiam a nobis recusa, Contra necessitatem deligationis dubia.

EJ. *Pulmonum infantis in aqua subsidentia infanticidas non absolvit, nec a tortura liberat, nec respirationem fœtus in utero tollit*. ib. 1691 4. *. Hall. 1746. 4. Etiam a nobis recusa. Non continuo pulmonem vim natandi adquirere, & posse fetum vixisse etiamsi pulmo subsederit.

EJ. *de morbis ex strictura glandularum præternaturali natis*. I. Tubing. 1694. 4. *. respond. & auctore C. A. RUOFF. II. ib. 1699. 4. Vehementissimus dolor in frontis sede sublatus oleo in nares injecto, plurimo pure educto. Sic pus ex altera nare ZELLERI ipsius, cum pulmone arido, œsophago sano, deglutitione suppressa. Infanti acorem insignem spiranti glandulæ mesenterii infarctæ. In medio ossa emollita.

EJ. *Theses medicæ*. Resp. BAUER. Tubing. 1695. 4. *. De causis macularum cutanearum, varia per exempla. Urina puellæ per umbilicum manans. Maculæ purpureæ & angina cum hæmorrhagia per nares & per alvum conjunctæ.

EJ. *Quadriga thesium medicarum ad ductum Aph.* HIPP. Sect. I. ib. 1695. 4. HEFT. BR.

EJ. *Theses inaugurales medicæ*. Resp. BEZA ib. 1695. 4. HEFT. BR.

EJ. *de phthisi*. Resp. SATTLER. ib. 1696. 4. HEFT. BR.

EJ. *Molæ viriles mirabiles*. ib. 1696. 4. *. Varia exempla membranarum per alvum egestarum. Porro varia mala: sanguis per alvum & cum eo massæ proprio involucro tectæ, pilosæ, molis similes.

EJ. *de gonorrhœa virulenta in utroque sexu*. Tubing. 1700. 4 *. Etiam absque venereo contagio contrahi. Benignæ a maligna discrimen. Sedem primariam esse in prostatis.

EJ. & BAUER, *Theses inaugurales medicæ*. Tubing. 1704. 4. *. Liquor antimonialis, quo ROLLWAGEN gravissimos morbos ipsamque epilepsiam curaverit. Gonorrhœæ

Gonorrhœæ ſedem modo proxime glandem eſſe, modo media in urethra, ſalva interim proſtata.

EJ. & IMAN. WEISSMANN, *Docimaſia, ſigna, cauſæ & noxæ vini lithargyrio mangoniſati variis experimentis illuſtrati.* ib. 1707. 4. *. recuſ. Altdorf 1721. 4 *. Ob magnam editam civium ſtragem, in homines acidius vinum plumbo mitigantes ſevere animadverſum eſt. Exemplum inciſi cadaveris. Vaſa varia ſanguine turgida, & lactea conſpicua, lien putridus. Contra excuſantem SERRUPIUM malum omnino lithargyrio vindicat. Liquor exploratorius ex auripigmento cum calce viva præparatus, qui vinum plumbo vitiatum turbat atrumque facit. Ceruſſæ & plumbi in univerſum vis toxica. Aceto ſolo intruſo canis intra breve tempus periit pulmone compacto, inflammato, inde anhelitus.

EJ. (ſed auctor eſt GUTERMANN) *de mammis & lacte*, in qua ſtatus naturalis & præternaturalis, hujuſque therapia rationalis proponitur. ib. 1727. 4. HEFT. BR.

EJ. *Celebrium Wurtenbergiæ noſtræ acidularum Teinacenſium ſpirituſque vitrioli volatilis & ejus phlegmatis examen per reagentia cum phænomenorum explicatione ex principiis* URBANI HIERNE *deducta.* Reſp. & auct. J. GEORG GMELIN. ib. 1727. HEFT. BR.

EJ. *Thermæ ferinæ atque Zellenſes phyſico-medice conſideratæ.* ib. 1729. 4. BR.

EJ. *de ectropio vom Blarrauge, accedunt in præfatione de cataracta membranacea obſervationes.* ib. 1733. 4. HEFT. BR.

J. SIRICIUS, *de febre tertiana intermittente.* Lipſ. 1687. 4. *.

An IDEM,

J. HENRICH HAPPEL, *de febre tertiana intermittente;* Marburg 1687. 4. *.

CHRISTIAN KURSCHNNER, *de purgantium de foro medico proſcriptione.* ib. 1687. 4. PL.

DAVID MEYER, *de dyſenteria.* Argent. 1687. 4. HÆN.

J. JAC. MEYER, *de memoria læſa ſ. oblivione.* Baſil. 1687. 4. PL.

J. JAC. OSWALD, *de pædarthrocace.* ib. 1687. 4.

JONAT. ZÆSLIN, *de olfactu & ejus læſione.* ib. 1687. 4.

ISAAC MASTER, *de dyſenteria.* ib. 1687. 4. PL.

J. GEORG.

J. Georg. Beuttel, *de bile sana & ægrota.* Basil. 1687. 4.

Nic de la Carliere & Phil. Douté, *E. robusti diuturnioris vitæ.* Paris. 1687.

J. Haman & J. Cl. Dodart, *E. in tanta medentium multitudine pauci medici* Paris. 1687.

Franc. Gouel & Cart. Contugi, *E. ingeniosiores brevioris vitæ.* ibid. 1687.

Bol. Merlet & Fr. Vernage, *Non E. recens natis pulticula.* ib. 1687.

Franc. Pajot & Ant. Douté, *E. a proba victus ratione sola vita longior.* ib. 1687.

J. Garbe & P. de la Cousture, *E. quodlibet temperamentum ut suas virtutes, sic suos habet defectus.* ib. 1687.

Steph. Bachot & J. Cl. Dodart, *E. phlebotomia omni ætati omnium magnorum morborum princeps & universale remedium.* ib. 1687.

Paul Courtois & Phil. Douté, *Non E. exstant quæ vocant specifica medicamenta certarum ægrotationum certarumque partium labi propria.* ib. 1687.

Guil. Petit & Fr. Vernage, *E. benignior in curandis morbis quam valentior medendi ratio, securior.* ib. 1687.

§. DCCCCVIII. Diaria ad a. 1687.

In *Philos. Transact.* N°. 157, Robert Gourdon, jussu regis medicamentum adversus noxios effectus canis rabidi publicat, quod ingrediuntur radices agrimoniæ, primulæ, draconis, pœoniæ, folia buxi, *flor of the lath*, chelæ cancri, theriaca: dosis ex lacte ad tria cochlearia. Plantam *flor of the lath* Meadius lichenem pulmonarium (f. caninum Linn.) interpretatur.

Apud Birch N°. 520, Lodwick retulit de femina ex capite cornu contortum ferente.

Fraudulenta historia puellæ Hibernicæ, cui de oculis grana frumenti prodiisse dicebantur.

In *Actis novæ Academiæ Philexoticorum naturæ & artis* a Hermete Francisco Lantana patritio Brixiensi. Brixiæ 1687. 12. *. editis; pluscula ad rem medicam faciunt. Melissæ succo curata, quæ a morsu viperæ laborabat. Quæ numerosissimos lapides de pulmone rejecit. Calculus levis & porosus sub lingua,

lingua, forcipe eductus. Equus ubertim cum fæcibus calculos emittens. Qui sexaginta integris diebus cibo & potu abstinuit. Qui in febre per paroxysmos sanguinem mingebat. Arcus nascentis aortæ grumosus, ut erosa arteria tamen nihil profunderetur. In dura vesicula fellea insignis calculus absque ictero. Hydrocephalus internus, ut totum cerebrum in aquam conversum videretur. In febre urina frigida. Mulieres cornutæ: alteri absque malo cornu de cranio evulsum. Calculosus etiam in maxilla sinistra calculum aluit. Vapor cloacæ flammam capiens. Ex rene lapis per anum egestus, crystallinus. Qui intra decem dies libras sanguinis 75 amisit, & post tantam sanguinis missionem in petechialem febrem incidit, servatus equidem.

De scorbuto dissertatio BERNARDINI BONI, in *Journal des Savans* 1687.

In *Diario Parmensi* a. 1687, exemplum nyctalopiæ diurnæ; ita nempe hic vocant cæcitatem diurnam cum visu noctu libero.

J. MARIÆ GIARESCHII, medicamenta chemica valde laudata.

In E. N. C. *Dec.* II. *Ann.* VI. J. JAC. MARTINI, Heidelbergensis. In hydropico puero glandulæ mesenterii duræ, sebacea materie refertæ: pulmo undique adnatus, cum hydatidibus. In vivo nihil valde memorabile adparuit.

Obs. 74. Ex lapsu de equo longo post tempore, ut videtur, hæmorrhagia, convulsiones. In cerebro abscessus.

J. LA SERRE, medicus clinicus succi hyoscyami integra libra in lotrice injecta, temulentia pene per mensem continuata, ut tamen sanaretur.

THEODORUS CAROLUS, medicus in Lemberg.

Obs. 130, post suppressos menses gravis hæmorrhagia, denique tamen sanata.

J. JAC. MEYER, Scaphusianus.

Obs. 131. Post variolas vomitus, tumor in abdomine durus; mesenterii glandulæ & una pancreas scirrhosa.

CAR. JOS. MULLER, Medicus Tugiensis in Helvetia.

Obs. 159, cum secundæ violenter avulsæ fuissent, gravissima hæmorrhagia.

Obs. 161. Cum dysenterica frigidam potaret, spina dorsi ei curvata, eo in statu mansit.

Obs. 162. Calculi de aure exemti.

Obſ. 163. Loco fetus pituita gelatinæ ſimilis excreta.

Ann. VII. *Obſ.* 214. Centum grana Tilli una in doſi data, unde varia ſymptomata, ſublata his granis ope tartari emetici de ventriculo expulſis.

Obſ. 227. Phthiſis hereditaria curata.

Obſ. 228. Calculi per umbilicum & per muliebria.

PHILIPP. WILHELM WIRDUNG AB HARTUNG, medicus in civitate Würzburg.

Obſ. 169. Mulier cui a ſuperiori vulvæ parte caro ſpongioſa promineret, cum vehementer coactam alvum vellet liberare, inteſtinum rectum expulſum, inflammatum, mortem intulit. Tumor ille ureteres compreſſerat, ut inteſtinorum ſimiles viderentur, neque veſica aderat, (niſi is ipſe tumor fuerit.)

J. RICHIER, medicus in Aitzey.

Obſ. 196. Qui fruſtulum fiſtulæ tabacariæ in urethram intruſerat, eo abrupto ob atroces dolores lithotomiam paſſus, & intra paucas hebdomades fruſtula fiſtulæ obducta calculoſa cruſta.

Obſ. 199. Infans cum veſica cruore plena capiti adhærente natus, ea rupta interiit.

ALARD MAURITIUS EGGERDES, profeſſor Trevirenſis.

Obſ. 203. In cardinali Urſino hepar 27 librarum pondere, ut hinc continuus urinæ ſtimulus eſſet, inde eliſus pulmo ſanguine deſtitueretur, ventriculus inteſtino non latior eſſet.

Ann. X. *Obſ.* 65. Puer continuo poſtquam in lucem editus fuerat, per aliquot dies abunde ſanguinem ſudat, ex quo ſudore nihil mali ſecutum eſt.

Obſ. 66. A nucleo ceraſi in aſperam arteriam illapſo phthiſis; & *Obſ.* 67, clavus nono menſe feliciter rejectus.

Dec. III. *Ann.* IV. *Obſ.* 7. Lentus morbus, vomitus omnium, urina difficilis. Omentum paſſim adnatum abdomen bipartiebat.

Obſ. 8. Multi milites aphonia correpti ſubito invadente, a vaporibus, ut putat, cuniculorum ſubterraneorum.

Obſ. 10. Inteſtinum ab oſſiculis ceraſi devoratis ruptum, tamen ut ſponte ſanaretur.

EJ.

EJ. *de peste.* Francof. 1715. 8. Breslau 1720. 4.

Dec. II. *Ann.* IV. *Obs.* 222. DANIEL BSCHERER, physicus Norimbergensis; in sene cui latus exaestuabat & in vesica dolor erat, corpore aperto vesica corrugata adparuit, in ea pus. Renes absque calculo quasi putridi; lien cartilaginea crusta obductus.

Dec. III. *Ann.* II. *Obs.* 221. Pica cretae in puella septenni; inde leucophlegmatia.

Obs. 222. Myrtillorum cupido salutaris in scorbuto.

J. B. SCARAMUCCIA, medicus in Senegallia.

Obs. 230. De atrophia hydropica dissertatio fusior.

EJ. *Theoremata familiaria de variis physico medicis lucubrationibus.* Urbin. 1695.

EJ. *Lettera al* MAGLIABECCHI *sopra un idrofobo divenuto tale coll' impeto dello sdegno.* Macerata 1702.

Cum EJUS *de motu cordis mechanico theoremate.* Senis Gallicis 1689. 8. redit etiam *appendix de pulsibus eorumque differentiis simplicibus*; quas a cordis vi sanguinem impellente, a copia sanguinis & a resistentia arteriarum interpretatur.

Dec. II. *Ann.* IX. *Obs.* 204. Diabetes. Aquam illam nimirum ex aere resorberi.

JACOBI GRANDI, medici & anatomici.

De stibio ejusque usu cosmetico apud antiquos. Noriberg. 1688. 4. *. in appendice ad T. V. Dec. II. E. N. C. De stibii usu in collyriis, in aliis externis quidem medicamentis.

§. DCCCCIX. JOSEPHUS LANZONI.

JOSEPHUS LANZONUS, medicus Ferrariensis & philologus.

Pluscula ejus sunt *opera*, Lausannae a. 1738. 4. vol. III. *. conjuncta recusa.

L. de venenis collectanea habet de venenis ex omnibus tribus regnis, fere ex veteribus. Cujusque symptomata addit & curationem. Vix ullam propriam adnotationem reperias, ne de plumbo quidem, cujus adeo frequentia sunt infortunia: contra numerosos illos serpentes nobis solo fere nomine notos, ex Graecis repetit.

EJ. *Citrologia*, *f. curiosa citri descriptio juxta leges Nat. Cur.* Ferrar. 1690. 12. Vires medicatas ad singulos fere morbos recenset.

EJ. *Zoologia parva.* Ferrar. 1689. 8. Collectanea de viribus alimentariis & medicatis fabulosa plurima.

EJ. *de clysteribus.* Ferrar. 1691. fol. Ejus auxilii vires medicatas valde extollit.

EJ. *de lacrymis.* Ferrar. 1692. 4. Vide *Bibl. Anat.*

EJ. *de febre quartana diss.* ib. 1691. 4. alii fol. Ex fermentatione depravata oriri: medicationem ex multis vanissimis repetit, quæ nominasse vix opportebat.

EJ. *Observatio hæmoptysis succo rubiæ sanatæ, & theses medicæ.* Ferrar. 1691. 4.

EJ. *De saliva.* ibid. 1702. 8. *. ejusque variis, etiam medicis viribus. Denique aliqua de salivæ vitiis iisque corrigendis, ut in exemplo circa peculiarem gustus depravationem. De salivatione mercuriali. Exemplum salivæ moleste dulcis, inde amaræ, piperatæ, porro acidæ, demum salsæ, succedente alio & alio sapore præter naturam: alia cum linguæ ulcusculis. In tr. de salivatione mercuriali exscribere FRANCISCUM DE LA CALMETTE, ASTR.

EJ. *de medici officio & munere epistola.* ibid. 1729. 8. CINELLI. Virtutes boni medici.

EJ. *de allio;* brevissime

EJ. *de dentibus;* in MANGETI *Bibl. Anatomica;* &

EJ. *de pericardio* in MANGETI *eadem Bibliotheca.* Non sine adnotationibus. Succum pericardii concretum vidit & spissum: vidit scorbuticum, refert atrum cum arenulis ipsis fuisse.

Tom. II.

EJUSD. consultationes 173 ad varios morbos, cum & adversariis. Ferrar. 1716. 8.

Ad quemque casum magnam farraginem medicamentorum proponit. Secundas restitantes etiam medicamentis depellere satagit. Ubique potius ea commendat quæ medici aliqui bonæ notæ suadent, quam ea de quorum efficacia ipsi per proprium experimentum constat. Vesicas trahentia emplastra rejicit.

Observa-

Obſervationes medicinales prius inter miſcellanea Academiæ Naturæ curioſorum editæ. Harum quæ ſunt plurimæ decerpam inſigniores aliquas.

In *Dec.* II. *Ann.* VIII. *Obſ.* 200. Ulcus pulmonis ſanatum balſamo ſulphuris.

Obſ. 202. Lac in ventriculo concretum allio diſſolvit.

Ann. IX. *Obſ.* 38. Partus veſicularum.

Obſ. 39. In febre tertiana a potu frigidæ continuo mors.

Obſ. 44. Vix fidem invenit quando poſt palpitationem cordis ſcribit cor inventum prægrande, unico vero ventriculo excavatum.

Obſ. 47. Nummus æneus poſt ſexaginta dies vomitu rejectus ærugine tectus.

Obſ. 49. Abſceſſus coxæ per alvum feliciter purgatus.

Obſ. 51. Hyſterica per novem dies aſita.

Obſ. 53. Dyſenteria cum febre ſublata potu frigidæ.

Obſ. 56. Lien ſanus, ſed octo librarum pondere.

Obſ. 173. Phrenitis ſanata inciſa vena jugulari.

Obſ. 205. Abſurdi ſodales fumum exſtinctæ candelæ, hominis in nares inpulerunt effectu funeſto.

Ann. X. *Obſ.* 91. Enormis diabetes, ut pluribus diebus interdum 36 libras mingeret, cum modico potu.

Obſ. 94 Podagra frigida diſſipata abſque malo.

Obſ. 124. Ab hernia inteſtinum apertum fæces per alvum demittebat. Sanari tamen ſe paſſum eſt.

Obſ. 125. Cum narium hæmorrhagia frigidis & adſtringentibus compeſceretur, lethargus ſucceſſit & mors.

Obſ. 129. Utilitatem aquæ Tettucianæ in dyſenteria confirmat (quæ ſit muria).

Obſ. 140. Corticis Chinæ Chinæ in vermibus ſuperandis efficacia.

Dec.

Dec. III. *Ann.* I. *Obs.* 20. A scorpione prope rectum intestinum permisso magna mala, vomitus ciborum & clysterum & per convulsiones mors.

Obs. 27. Obesitas poto quotidie aceto superata, periculoso utique auxilii genere.

Obs. 35. Qui in tenebris videbat, ut etiam litteras legeret.

Obs. 46. Faeces per umbilicum exiverunt, cum in colo intestino foramen esset.

Obs. 48. Ex pertinaci singultu mors.

Obs. 49. In brachio tumor solo aere plenus.

Ann. II. *Obs.* 29. Epilepsia sanata per ulcus sponte subnatum.

Obs. 30. Post diros ventriculi cruciatus, calculi ab arthritico vomitu rejecti.

Obs. 31. Mellis nimiam ingurgitationem inebriasse.

Obs. 34. Ventriculi imbecillitas, anxietas a cibo, spirandi difficultas, tinnitus aurium; sublata omnia frequenti lactucae usu.

Obs. 35. Inter varia medicamenta quibus fidem vult adhiberi, cortex aurantiorum adversus febres intermittentes: albumen ovi cum aqua graminis tritum adversus icterum: demum nitrum in febre.

Obs. 38. Vermis de naribus excussus; ita sublata cephalalgia.

Obs. 39. Ex ulcere prope coccygem lignum eductum.

Ann. III. *Obs.* 25, 26, 27. Arthritis, diarrhoea, dysenteria, frigida curatae, haec balneo frigido.

Obs. 30. Epilepsia per quartanam sublata.

Obs. 34. Alvus cruenta salutaris in febre continua.

Obs. 36. A calculo quinque drachmarum felleo, icterus.

Obs. 37. A morte sudor.

Obs. 38. Raphani frusta manducata cum lotio excreta.

Ann. IV. *Obs.* 65. Cornu ex pueri fronte.

Obs. 66.

Obs. 66. Febris quartana curata largo uvarum usu.

Obs. 70. Glans sclopetaria tertium post annum ex ulcere inguinis educta.

Obs. 74. Terebinthina & diureticis remediis sanatus hydrops.

Obs. 75. Ex mamma vinum manavit.

Ann. V. VI. *Obs.* 120. In pleuritide anni 1696 venæ sectionem exitiosam fuisse.

Obs. 121. Phrenitidem balneo frigido sanatam fuisse.

Obs. 122. In pleuritico cor pilosum, abscessus pulmonis.

Obs. 123. Vermiculi in urina.

Obs. 124. Ex utero inflammato furor uterinus in virgine.

Obs. 125. Ipse hydropem ascitem lactis asinini usu curavit.

Obs. 126. Hydrops curatus abscessu in scroto subnato.

Obs. 281. Pus de abscessu in brachio per alvum repurgatum.

Ann. VII. VIII. *Obs.* 68. Herpes sanatus balneo aquæ marinæ.

Obs. 69. A frigida lotione surditas, sublata tumore in brachio subnato.

Obs. 70. A venæ sectione amaurosis.

Obs. 72. Vermis ruber per tussim rejectus.

Obs. 72. (puto 73). A gelidissima emulsione volvulus & mors.

Obs 75. A suppressis mensibus deliquia animi, pulmo calce plenus, in pericardio tres lapilli.

Obs. 102. Ab oryza in vase aeneo cocta dolores, alvus sursum & deorsum mota: alia exempla.

Ann. IX. X. *Obs.* 16. Scabies unguento siccata: inde febris maligna funesta.

Obs. 18. Se phthiriasin balneo olei olivarum sanasse.

Obs. 19. Omni tempore prægnanti absque noxa vena secta.

Obs. 20. Hydropis initia sanata ulcere sponte suborto.

Obs. 21.

Obs. 21. Experimenta infusoria in vivis animalibus capta. Vinum infusum in venam cruralem; inde somnolentia & sudor. A spiritu vitrioli mors, sanguine in arteriis inque venis coacto; visceribus alioquin sanis. In asello a spiritu cornu cervi frequens mictus. In fele a paucis guttis spiritus sulfuris etiam aqua diluti, tamen mors, sanguine coacto. In cuniculo vero, a spiritu salis injecto mors quidem, verum sanguis solo in pulmone coactus. Spiritus fuliginis post diros vomitus lethalis. Ab aqua cinnamomi rabies, surditas, cæcitas. Spiritus tartari, salis ammoniaci, vitrioli lethali eventu suscepti.

Obs. 113. A tinea mercuriali unguento sanata cerebrum nigris maculis consperfum, hepar durum, febris maligna lethalis.

Obs. 138. Febris maligna abscessu in brachio sanata.

Obs. 140. Fluor albus salivatione spontanea curatus.

Obs. 143. In febre maligna sanguis per umbilicum ad duas libras saluberrimo eventu manavit.

Obs. 203. In jecore a febre maligna lapilli: in febre etiam maligna plurima in pectore aqua.

Obs 204. Iterum experimenta infusoria. Aqua forti injecta animal subito exstinctum est, sanguine coagulato. Abortus a spiritu vini, non mors. Ab aqua nihil mali, nec ab aqua cinnamomi. A spiritu salis dulcis animal ægrotavit, copiose minxit, tamen ad se rediit.

Obs. 206. In febre maligna cum deliriis & convulsionibus urina frigida.

Obs. 207. Diabetes sanatus aqua ferrata.

In appendice diss. de vita & morte.

Cent. I & II. *Obs.* 39. Abscessus abdominis ex quo vermes & materies putrida ex intestino ileo.

Obs. 40. Puella nata toto corpore variolis obsita.

Obs. 41. Menstruus sanguis per vomitum rejectus.

Obs. 43. Acicula deglutita per lotium reddita.

Obs 61. Suppresso narium muco angina.

Obs. 62. Ad morem veterum mania castratione sanata.

Obs. 65. A suppresso sudore febris maligna lethalis, in alio ophthalmia.

Obs 66.

Obſ. 66. In dextra maxilla magnus calculus (an in STENONII ductu?)

Obſ. 67. A lotis pedibus menſes ſuppreſſi, mammæ ſubito enormiter inflatæ.

Obſ. 181. Hydrops ſanatus ſpiritu ſalis ex ſucco limonum, alias ſpiritu vitrioli ex aqua cochleariæ ſumto.

Obſ. 182. A lapſu in lapidem quo percuſſa eſt ſedes ventriculi, mors ſubita.

Cent. III. IV. *Obſ.* 21. Aqua vitæ multi morbi cutanei & ſcabies ſanata, & compreſſus vomitus.

Obſ. 59 Iterum vivi in urina natantes vermiculi.

Obſ. 80. In ophthalmia, cephalalgia, felix arteriæ temporum ſectio.

Obſ. 62. In aſthmate alius pulmo ſero plenus, alius calculis, in alio vomica. In veſicula fellea calculus viridis qui in liquorem contabuit.

Obſ. 68. Laniones a malis carnibus in ſcorbutum, cachexiam, icterum, nauſeam & vomitum incidunt. Bajulis hernia, gibboſitas, varix. Qui inteſtina vendunt patiuntur quæ lanio, & deteriora.

Obſ. 151. In morbo boum ſymptomata, diarrhœa, cutanei tumores pro variolis habiti. Febrem eſſe malignam contagioſam, magna cum ſiti. Omaſus in nonnullis pene ſphacelatus, cætera viſcera ſana.

Obſ. 154. Cephalalgia narium hæmorrhagia ſedata.

Cent. V. VI. *Obſ.* 40. Hydrops ceparum uſu ſanatus.

Obſ. 41. Icterus, in dextro corporis latere ater, in ſiniſto flavus. Urina modo viridis modo atra. Sanatus ſyrupo cichorii cum rheo & cortice Peruviano.

Obſ. 71. Sudor in febre maligna per pluſculos dies viridis. In meretrice venerea ater, lintea erodens. In febre maligna flavus, quaſi ictericus, qui pariter ut ipſa febris perſtitit.

Obſ. 72. Vermiculi rubri in urina hominis morituri. Vermes per nares excuſſi. Vermiculi ex aure. Vermes in abſceſſu anguli interni oculi.

Obſ. 95. Vermis 27 palmarum pilis horridus, vomitu ab uſu aloës ejectus; ita ſanata fames perpetua.

Obſ. 96. Hydrops copioſo uſu peponum & aquæ de peponibus potæ, ſanatus.

Appendix ejus anni. Epidemia Ferrarienſis anni 1710. Æſtiva ſub initio tertianæ ſimilis, tum duplex, demum continua, nemini fere parcens, cum rigore, cardialgia, vomitu, capitis dolore. Conceſſit noſter ſubinde vinum generoſum cum Peruviano cortice. Aere mutato cedebat. Funera pauca, convaleſcentiæ longiſſimæ, cumque eis obſtructiones, œdemata, icterus, ſcabies. In puellis lumbrici ſolebant cum morbo conjungi.

Cent. VII. VIII. *Obſ.* 9. Carnes boum a lue exſtinctorum abſque omni noxa in cibum verſas fuiſſe.

Obſ. 12. Mors a pugno regioni ventriculi impacto.

Obſ. 13. Maculæ ſanguineæ in adoleſcente quoties flebat.

In appendice. Conſtitutio epidemica Ferrarienſis anni 1716 & 1717. Tertiana primum pernicioſa, quæ ducta tamen alvo cortice Peruviano ſanabatur.

Perinde Januario M. 1717, cum frigore catarrhi, variolæ funeſtæ.

Cent. IX. X. *Obſ.* 7. A quartana duplicata necatus habuit hepar hydatidibus plenum, lienem ſiccum, pene flaccidum.

Obſ. 8. In febre mali moris in homine viſcerum obſtructionibus obnoxio, cum ſcarificaretur, ſanguis ad mortem uſque manavit.

Obſ. 9. A ſcabie repercuſſa cæcitas;

Obſ. 10. A diarrhœa adſtricta arthritici dolores.

Obſ. 11. In febre tertiana duplici tumor ſub axilla natus in quo vermium vis vivorum.

Obſ. 13. Dolor a capite migrans ad genua & viciſſim.

Communicaverat aliquas obſervationes MANGETO, in bibliotheca medico-practica excuſas. Inter eas eſt infelix ſors puerperæ, quæ a frigidæ emulſionis potu lochiis ſuppreſſis, ſubnata febre interiit.

A felis rabidæ morſu hydrophobia & mors.

Ab uſu carnis vaccæ a cane rabido demorſæ venenum in ruſticorum familiam tranſiit & partem eorum exſtinxit.

Circumforaneus cum ſe cibis oleoſis muniviſſet, abſque noxa arſenicum devoravit.

A fun-

A fungis ſudor frigidus, convulſiones, icterus.

Qui laudani opiati grana quinque abſque noxa ſumebat.

A nimia febre epilepſia.

A gypſo cum polenta adſumto tuſſis, ſingultus, febris, delirium, mors: abſurde data theriaca.

Aquettæ deſcriptio; arſenici, ſtibii, hyoſcyami partes æquales cum aqua coctæ. Ei aquæ ſuccus citri efficaciter reſiſtit.

L. *de coronis & unguentis* in Tom. III. potius philologicus eſt. Italice *dell' uſo delle ghirlande, degli unguenti degli antichi.* Ferrar. 1698. 12. Selecta convivalia, ad vina & ad cibos veterum facit. Latine Haag 1719. fol. cum BARUFFALDI notis.

Adverſariorum L. I. varii eſt argumenti, Ferrar. 1716. excuſus. De ocularioium initiis; de jejuniis Romanorum; de iis qui ſemel in diem cibum capiunt; de carne ſuilla.

L. III. De tabaco. Peti oleum validiſſimum eſt venenum.

Lixivium in ſcabie utile.

Locuſtis utique JOHANNEM vixiſſe.

L. IV. Diverſa, fere philologica.

L. V. Piſces poſſe indulgeri ægrotis ſi ſalubres fuerint.

EJ. *de Jatrophyſicis Ferrarienſibus.* Bonon. 1694. 4. Aliqua de Cl. virorum vita & ſcriptis, bene fere.

De BRASSAVOLO patre & filio. NIGRISOLII tres. Non bene vero annos ubique omiſit.

Ad philoſophiam naturalem proluſio.

Diſſertationes variæ XIII. *ineditæ.*

Utcunque huc referas de peponibus, de ſturione, acetariis, ceraſo, malo Armeniaco, melle. De longa inedia; de potu calido, de vino. Philologica fere & collectanea.

BORRICHII librum *de lapidum generatione in macro & microcoſmo* recudi fecit. Ferrar. 1687. 8.

 Arenulas

medica. Genev. 1698. 4. *. & in operibus 1701. 4. *. Genev. 1716. fol. *. Gallice redierunt vertente J. DE VAUX. Trevoux 1711. 12, cujus viri adnotationes laudat ASTRUCCIUS. Germanice *Wagschal der Venusseuche*. Hamburg 1701. 8. VAT. Lipſ. 1715. 8. 1743. 8. TR.

Idem (ASTRUCCIUS) carpit quod MUSITANUS ſolitam curandi rationem nimium elevet, ſua nihilo ſignificantiora medicamenta nimium laudet. Mihi fuſiſſimus ſcriptor videtur, in quo quæ bona ſunt late ſparſa piſcari neceſſe ſit. Morbum antiquum eſſe; in 2000 ægrotis nullum ſe ſymptoma reperiſſe, quod non exſtet apud CELSUM, GALENUM & AVICENNAM. Non morbum eſſe argute oſtendit. Non inficere niſi contactu, & partis quæ cute nudata ſit. Contra venæ ſectionem; nocere, neque eam innocentiorem eſſe quæ in pede adminiſtretur. Purgationem convenire. Alexipharmacum eſſe in guajaco.

Pro Sarſaparilla. Ligna non operari ſiccando. Intra quadrageſimum a concubitu infelici diem virus venereum vim venenatam explicare. In gonorrhœa potentiſſimam eſſe terebinthinam. Carunculam difficulter ſanari. Alia ſymptomata morbi. Cryſtallina nuperum & diriſſimum ſymptoma: ad eam curandam tangatur mercurio præcipitato, etiam ſublimato. Aqua antidotus mali venerei, decocta cum antimonio crudo. Hydrargyri variæ compoſitiones, etiam cum ſucco limonum triti. Fumus in arduo caſu potentior. Inunctioni male plumbum admiſceri. Sibi placere hydrargyrum per os adſumtum, ut ſalivam tamen non cieat. Tabes venerea.

Reliqua *Trutina*. Morbi a capite ad calcem, cutanei, chirurgici, his miſti interni: tum morbi interni ex ordine Vaſtum opus, quod perſequi per ſingula non licet. In deſcriptionibus & inter eas in chemicis potiſſimum verſatur. Philtra admittit; iis emetica, deinde ſudorifera obponit, ſed plurima etiam vana & plena ſuperſtitionis. Diabetes: eum curat aere frigido & humido (quo nihil pernicioſius excogitari potuit) marte & adſtringentibus, Vino ad fixanda fermenta acida, opio, hyoſcyamo.

EJ. *Pyretologia*, *ſ. de febribus*. Genev. 1701. 4. *. Origo febrium ex corrupto chylo, ſucco nutritio, ſanguine, bile, ipſa pericardii aqua. Cauſam febris eſſe in principio motus in corpore latente. Materiem degenerem febrem facere, tertianam ſi hepati aut venis adhæſerit, quartanam ſi arteriis & lieni, quotidianam ſi parti exſangui. Curatio ſecundum cauſas ex hypotheſi propoſitas. Si ex aqua pericardii febris nata fuerit, cum virium languore, quare cardiacis pugnat. Cortici peruviano qui fere adulteretur, radicem gentianæ in tertiana febre ſubſtituit. Hecticæ valde nutrientia, caponum carnem in pilulas fictam & deautatam, cancros fluviatiles. Mites eſſe febres, quæ oriuntur a perſpiratione impedita: curari frictione, diaphoreticis, ipſo ſale ammoniaco volatili.

Omitto

Omitto anatomen, chirurgiam, pyrotechnica.

Ej. *Mantissa ad* HADR. MYNSICHT *Thesaurum & armamentarium medico-chymicum.* Genev. 1701. 8. FALC. 1709. 4. ib.

Ej. *de morbis mulierum.* ib. 1709. 4. Germanice Lipſ. 1715. 8. 1743. 8. Multa ſuperſtitioſa.

Ej. *Lettera a* M. MALPIGHIO in T. III. *Epiſtolarum* BULIFONII. SMITH.

Opera omnia Genev. 1701. 4. *. 1715. fol. 1733. fol. 2 vol. Lion 1733. fol. 2 vol.: eadem editio Genevenſis. Venet. 1731. fol. CHIVA. 1738. fol. 2 vol.

Clarorum virorum *apologiam pro* MUSITANO *adverſus* PETR. ANTONIUM DE MARTINO, qui *Trutinam medicam* a. 1688. excuſam impie impugnare aggreſſus eſt. Kruſwick (Genev.) 1700. 4. *. Primum J. B. VULPINIUS. Cur venæ ſectionem damnet, & catarrhorum hypotheſin ſcholaſticam, & plethoram in inflammatis: cur pleuritidem ſolis ſudoriferis impugnet. Inteſtina convolvi non poſſe.

Nuncius Parnaſſius, ſ. Epiſtola ex Parnaſſo a SEBAST. BARTHOLO ad MUSITANUM Kruſwick (Genev.) 1700. 4. Italice *Nuova ſtafeta circa gli affari della medicina del* S. GAETANO TRAMIGLIOZZI *in difeſa del* MUSITANO. Francof. 1700. 8.

J. ANDREAS SIZZONUS MARTINUS, in *Trutina, ſ. apologetica* per dialogos diſquiſitio Kruſwick (Genev.) 1700. 4. *. Ejuſdem ſcopi non mitis refutator.

Poematia varia & epiſtolæ C. MUSITANI.

§. DCCCCXI. ARCHIBALDUS PITCAIRN.

Scotus, Profeſſor aliquamdiu Leydenſis, deinde Edinburgenſis, Jatromathematicus, eloquens, vir acuti ingenii, in adverſarios aſper, incredulus, acer Jacobita, in ſuis hypotheſibus confidens, ut problema putaret ſe ſolvere dato morbo invenire remedium.

Ej. *de inventoribus diſſ.* prodiit Edinburgi a. 1688; rurſus & auctior Lugduni Batavorum a. 1693.

Ej. *Oratio qua oſtenditur medicinam ab omni philoſophandi ſecta eſſe liberam.* Leid. 1692. 4. & in diverſis collectionibus Edinburgi 1713. 4. *.

Contra hypotheſes. Medicinam antiquis erroribus nondum puram eſſe. Morbos

Morbos aquei humoris animæ non repræſentari, ob nimiam ad lentem cryſtallinam propinquitatem.

Ej. *de ſanguinis circulatione in animalibus genitis & non genitis.* Leid. 1693. 4. & in collectionibus. Obſtructionis ſedes in arteria concreſcente. Opii vis ſanguinem rarefaciens, in caput conpellens, calefaciens, pulſum augens, nervos conprimens.

Ej. *Diſſ. de legibus hiſtoriæ naturalis.* Edinburgi 1696. 12. In R. Sibbaldum ſcriptorem rei naturalis Scoticæ; infenſus homini, quod contra mathematicos ſcripſiſſet. Contra alicujus regionis αὐταρκείαν medicam. Male ſuaderi ut efficacioribus peregrinis auxiliis abſtineamus atque domeſticis debilioribus contenti ſimus.' Calculum non eſſe ab aqua per terras calcarias fluente. Anginam fuiſſe, quam pro peſtilenti febre Sibbaldus deſcribit. Epileptica, quam Sibbaldus jactat a ſe ſanatam, venereo malo laboraſſe. In G. Cockburne qui ſe & Bellinum compilaverit.

Ej. *de curatione febrium quæ per evacuationes inſtituitur.* Edinb. 1695. & in collectionibus. Aptiſſime per ſudorem citatum vel per tranſpirationem curari, quæ a ſuppreſſa perſpiratione aliave evacuatione oriantur. Multo minus proficı alvo mota: in calculos diſpoſitam copiam oſtiolorum perſpiratoriorum oſtendit.

Ej *de opera quam præſtant corpora acida vel alcalica in curatione morborum:* & in collectionibus. Non unice ab acido & ab alcali morbos oriri; non ergo & his ſolis ſalibus omnes vinci, quando acida morbo alcalino opponis, aut viciſſim, neque huc pertinere efficaciam corticis peruviani. Flores chamæmeli quorum analyſis ſit ab analyſi corticis peruviani diverſiſſima, tamen pari felicitate febres curare. Pro utilitate cantharidum. Non ab acido & alcali vires medicamentarias eſſe, & diverſiſſima habere principia.

Ej. *de ingreſſu morbi qui venerea lues vulgo appellatur:* & in collectionibus. In calidis regionibus ſufficere curando decocta lignorum: in frigidis, ubi ſordes denſiores ſunt, hydrargyro opus eſſe. Se arſenicum feliciter in colicis doloribus dediſſe. Luem veneream curat emetico ter repetito, deinde hydrargyro interruptis vicibus exhibito. Ulceribus unguentum imponit, quod mercurium præcipitatum album recipit.

Ej. *Diſſ.* cum hac epigrapho; *Variolis correptos hac methodo ſanari jubeo.* Sanguinem mittit, eruptionem adjuvat aqua in qua ſtercus ovillum maceratum ſit. Si evaneſcant, die 5 ad 8 venam ſecat, cantharides cervici admovet. Epilepſiam curat vomitu, tinctura valerianellæ & fraxinellæ, cum caſtoreo, ſtercore columbino, viſco, ſenna, jalappa, turpetho in vino maceratis: addit pulverem cranii humani & ungulam alcis, non hic incredulus. Dat eamdem in

in paralysi tincturam. In podagra hydrargyrum parce datum: ad eamdem in ventriculum regredientem, corticem peruvianum cum aromatibus.

Ej. *de divisione morborum*; in collectionibus. Hypotheses recipit, febrem & ad canalium sanguiferorum & ad excretoriorum canalium morbos pertinere. Multos esse in scorbuto conjunctos morbos, quibus nihil commune sit præter pulsum tardiorem. Venæ sectionem in hoc morbo male metui a timidis Germanis. Singulo morbo eorum, qui in unum scorbutum confluunt sua peculiaria medicamenta debere opponi, nam & scirrhosum asthma huc revocat, & paralysin & alia. Eamdem cum scorbuto esse cachexiam veterum. Morborum nonnullorum curationes breviter expositæ. Ad icterum hydrargyrus, chalybs, aurum pulveratum.

Opusculorum minorum PITCARNII plusculæ sunt *collectiones*.

Ej. *Dissertationes medicæ*. Edinburgi 1713. 4. *. conjunctæ prodierunt. Continent quæ hactenus recensui, præter libellum in SIBBALDUM.

Inde *Opuscula medica* Ed. III. Roterd. 1694. 4. *. priori similis. Venet. 1735. 4. puto eadem.

Ej. *Elementa medica l. duobus, quorum prior theoriam posterior praxin exhibet*. Leid. 1737. 4. *. Anglice Lond. 1727. 8. Vitiosa editio, conquerentibus in *Actis Edimburgensibus* civibus. Posthumum opus ex quatuor codicibus collectum. Primo loco brevis conspectus aphoristicus universæ artis. Deinde in Libro I. aliquot capita huc faciunt; de crisi, cujus alia in Græcia sint tempora quam in Britannia: in Scotia nullos dies criticos esse, & quæ fieri dicuntur, ex præjudicata opinione admitti. De effectu diversæ venæ quæ inciditur. Vena basilica dextri brachii incisa, sanguinem arteriæ brachialis minus in suo motu impediri & eo adeo derivari, totamque arteriam aortam superiorem sanguinem facilius recipere, quam aortam inferiorem; fluere ergo uberius in aortam superiorem inque brachium dextrum: fluere etiam in illam uberius quam in arteriam scapularem, etsi & ipsa subclaviæ ramus est. Revelli adeo de brachio sinistro sanguinem & de aorta inferiori. Omnino ut BELLINUS. Emeticorum usus in partu difficili.

L. II. totus est clinicus. Febres, quas definit per celeritatem sanguinis uniformiter auctam cum comite perpetua sanguinis rarefactione; iterum ex hypothesi, eaque parum probabili. Curari adeo, rarefactionem compescendo, motum diminuendo. Vena in omni febre intermittente secanda, vomitus ciendus, dandum medicamentum febrifugum fere amarum, deinde corticem, parca copia, non supra semuncem intra duos paroxysmos. Utitur autem pulvere, vel & infuso spirituoso corticis. Ad alvi fluxum opium addendum. Non debere corticem statim ante paroxysmum propinari. Salis aut spiritus corticis nullum esse vim

vim febri fugam. Post corticem non debere purgari. In febre periodica sed continua venam secat, vomitum movet, clysterem subdit, aquas dat stillatitias cum terris absorbentibus & theriaca. Sudorem bis ciet, sub noctem papaveris syrupo utitur. Petechiæ eruperunt sexto die cum malum ingravesceret. Sudor denuo ægrum levavit. Si delirium accessisset vesicas de cervice traxisset, sed convaluit. Ita duobus exemplis propositis noster, ut nulla alia de febribus hic invenias, nisi de iis, quibus peculiaris est in aliqua corporis parte sedes. Ita totam seriem brevem utique morborum percurrit. Ecce aliud specimen, nam singulos morbos sequi nimis longum fuerit. Epilepsia & convulsio, quæ sit a nimia repletione aut a nimia evacuatione, neque enim irritationem inter causas admittit. In paroxysmo epileptico eadem danda medicamenta quæ in apoplexia: extra paroxysmum, si malum a repletione fuerit, vena secanda, etiam in paroxysmo; vomitus movendus croco metallorum, alvus purganda, tum sudores ciendi decocta cum lignis aqua, & cortice potissimum Guaiaci. Adversus convulsionem ab irritatione Valeriana, cranium humanum, lumbrici usti, radix Serpentariæ, Cinnabaris antimonii, Castoreum, gummi ammoniacum: si nihil hæc proficiant, æger ad thermas relegandus. Dari homines, qui in epilepsiæ paroxysmo sibi conscii sint.

Ej. *Opera omnia medica* Leid. 1737. 4. *. Continet priora omnia, cum aliqua poëmata & irreligiosam epistolam. In GUILIELMUM III. asperrimus, etsi cathedram Leidæ obtinuerat. Lego in præfatione Libri primi, caput ultimum de formulis medicamentorum exstare cum BOERHAAVII praxi apocrypha.

§. DCCCCXII. VARII ad a. 1688.

THOMÆ HYDE, viri doctissimi & nobilissimi, *de herba Cha collectanea.* Oxford 1688. 8.

Ej. *veterum Persarum & Parthorum & Medorum religionis historia.* Oxon. 1700. 4. B. B. 1760. 4. B. B.

Dissertationes habet de medicorum Bonis & Rebus.

MARTINUS SCHURIG, medicus Dresdensis.

Ejus numerosissimæ sunt disputationes, pleræque argumenti anatomici & physiologici, admistis vero plurimis pathologicis.

Ej. *Disp. de hæmoptysi.* Jen. 1688. 4. LEHM.

Ej. *Spermatologia. — De castratione, herniotomia, phimosi, circumcisione, ... infibulatione; de hermaphroditis & sexum mutantibus.* Francof. 1720. 4. *.

Seminis usus medici & testium: vana multa & insida. De castrationis in curanda mania utilitate. De causis divortii ab impotentia varia repetitis. Num medico liceat valetudinis causa coitum suadere.

Ej. *Chylologia, — de appetitu nimio, voracitate, rerum haud esculentarum concupiscentia, nausea & inedia diuturna, farragine rerum præter naturam in ventriculo & intestinis latitantium, aut vomitu rejectarum: de merdæ usu medico.* Dresdæ 1725. 4. * De vomitu, etiam diarrhœa, egestis per alvum variis, stercoris variorum animalium utilitate medica.

Ej. *Sialographia, seu salivæ humanæ consideratio: morsus, rabies. hydrophobia.* ibid. 1727. 4. *. Saliva vitiosa, ptyalismus, etiam mercurialis. Salivæ usus medicus & noxæ. Tarantula. Usus medicus hirudinum. Defensiones reorum desumtæ a morbo aliquo mentis, etiam a morsu animalis rabidi. Spuma ante os an signum suffocationis. Signa de vitalitate fetus ex meconio sumta.

Ejusd. *Muliebria, morborum genitalium muliebrium consideratio.* ibid. 1729. 4. *. Excrementa per vulvam; tribades. Uteri morbi, scirrhi, fungi, calculi, hydatides, ulcera. Uterus gangrænosus concrescibilis cum cuticula decessisset.

Ej. *Parthenologia — de pubertate, menstruatione, mensium insolitis viis.* ib. 1729. 4. *. Fuse de menstruis eorumque viis & vitiis, suppressione, ubertate, mensibus in vetulis, in gravidis, etiam de usu medico sanguinis menstrui. Virginitatis signa.

Ejus *Congressus muliebris consideratio. Gymnologia, de coitu impedito, &c.* ibid. 1730. 4. *. Coitus utilitas medica & noxa. De coitu a variis causis impedito, ut a fluore albo.

Ej. *Syllepsiologia, h. e. conceptus muliebris consideratio, de graviditate vera, falsa, occulta, diuturna, de gravidarum privilegiis, animi pathematis & impressionibus.* ibid. 1731. 4. *. Fetus extra uterum vegetantes, variis locis, etiam in ventriculo. Ovula subcutanea. Sterilitas ejusque causæ variæ. Graviditatis signa & sexus pueri utero inclusi. Symptomata gravidarum & variolæ: venæ sectio, reliqua cura medica. Nervorum maxima collectio.

Ej. *Embryologia — Partus præmaturus & serotinus; partus per vias insolitas; partus suppostititius.* ibid. 1732. 4. *. Morbi fetus dum utero geritur, variolæ, hydrops, icterus &c: mors & ejus signa, tabefactio. Abortus ejusque causa. Abortiva; partus nefarii & bestiales; partus vesiculares. De necessitate deligandi umbilici. Hydropis uteri exempla.

Ej. *Lithologia*, *f. calculi humani consideratio*, *effectus morbosi*, *symptomata*, *excretio*, *analysis lithontriptica*, *calculi brutorum*, *bezoar &c.* ibid. 1744. 4. *.

Magna collectio, partim chirurgica, partim medica. Huc enim faciunt hypotheses de calculi generatione, tum adnotationes calculorum aliis in corporis animalis locis subnascentium, etiam biliariorum, tum in cerebro, vagina, demum ubique partium corporis patefactarum. Habet hic aliqua propria, calculos de alvo decedentes, non sine dolore & læsione sphincteris. Calculi & arenulæ post multos dolores de alvo expulsi. Calculi manifesto biliares de alvo magno numero egesti. Calculi de alvo similes lapidibus in thermis Carolinis nascentibus Sic paulo post longos dolores & sedes nonnunquam sanguineas, hepar scirrhosum, nulla vesicula fellea, ventriculus amplissimus. Quare hæc collectio neque inutilis est, neque mera compilatio. Huc etiam symptomata calculorum: phthisis a pulmonalibus, icterus a bilariis &c. Inde immensa collectio de bezoardicis lapidibus, eorum origine varia, bonis notis, viribus quæ creduntur medicis. Denique similis collectio medicamentorum lithontripticorum.

Ejusd. *Hæmatologia*, *seu sanguinis consideratio*, *quantitas*, *defectus*, *excretio præternaturalis*: *de corde varia.* ibid. 1744 4. *. Hic etiam sua habet & propria collector. In macilento homine pinguedinis moles pulmones opprimens. Hic hydrops pericardii, & suppuratio, eaque occasione palpitatio, quam tantam vidit, ut costas elevaret, gibbi causa esset.

A. V. H. *Diss. physico medica de febribus juxta normam philosophiæ purioris Cartesianæ*, *in qua multa utilia ad œconomiam animalem proponuntur.* Leid. 1688. 8. *. Inflammatio est obstructio partialis pororum, quorum pars subtili materiæ pervia est ac celerius mota impetum facit in vicinas membranas, in sanguinem ipsum, & cum poros inveniat sibi non patentes, turbationem febremque facit. In febre purgatio non confert, nisi ad primas vias mundandas &c.

Cypriani de Morpia, *opera omnia medica de febrium natura communi & singulari*, *earum causis signis & curatione*; *& brevis tr. de morbi gallici natura. Secundo praxis universalis cum pluribus dissertationibus physicis ad praxis medicæ explicationem necessariis*, *de morborum internorum natura & curatione. Tertio consultationes*, *annotationes & observationes medicæ.* Lion 1688. fol.

J. Casp. Gricheld, *practica medica.* Francof. 1688. 12. & 8. Riv.

Pauli Rochi Redlich, *elogium & coemeterium medicorum ex variis voluminibus concentratum.* Prag. 1688. 8. Burckh.

Clément Joseph Brecht, *epistola de eloquentia medici.* Argentor. 1688. 8. Nicol. Apparatus facundiarum.

Ordo visitandi officinas & clavis ad polychresta. Noriberg. 1688. 4.

Pharmacopœa ad mentem neotericorum adornata. 1688. 8. An BONTEKOI?

EDWARD BERNARD, *de ponderibus & mensuris antiquorum.* Libri tres. Oxon. 1688. 8. TR.

PAUL FREHER, *theatrum virorum eruditione clarorum, in quo & scripta theologorum, jurisconsultorum, medicorum &c. repræsentantur.* Noriberg. 1688. fol. 2 voll.

J. FRID. HEREL, *diss. de minera.* Rudolphopoli 1688. 4. B. BUN.

HENR. WITTE, *Progr. in obitum* NIC. WITTE A LILIENAU. Prag. 1688. 4. B. BUN.

ERN. GOTTFR. HEYSE, *Oratio de medico religioso.* Gedan. 1688. 4.

GUERNERI NEUHAUS, *homo melancholicus.* Hamm. 1688. 12. De eo morbo alii 1689. 8.

EJ. *homo hydrophobus.* Hamm. 1689. 12.

§. DCCCCXIII. LINGUARUM NUPERARUM.

JOH. JOSEPH COURTIAL, medicus Tolosanus.

In *Journal des savans* 1688. descripsit hepar hydatidibus plenum, ut & de spica hordei de latere sinistro pueri prodeunte, quam miser deglutiverat.

EJ. de ventriculo perforato, ut hepatis lobus minor foramen obturaret.

EJ. *Nouvelles observations anatomiques sur les os, sur leurs maladies extraordinaires & sur quelques autres sujets.* Paris 1705. 12. *. Leid. 1709. 8. Belgice cum H. v. DEVENTER *de morbis ossium.* Leid. 1739. 4. *. Morbi ossium, crepitatio, fragilitas, curvatura, emollitio.

Deinde observationes. Hydatides fieri ex vasis lymphaticis distentis. Hydatides ex vesica urinaria prodeuntes. Partus vesicularum. Spica hordei deglutita per abscessum exeuns. Fetus ventralis maturus, cum uterus integer esset.

DURONDEL, *Histoire du fetus humain, recueillie des extraits de Mr.* BAYLE. Leide 1688. 12. *. Excerpta ex BAYLEI *Nouvelles de la Republ. des lettres.* C. DRELINCOURT epistola ad BASNAGE, physiologici argumenti.

EJ.

Ej. adnotatio de puerpera cui in finiſtro inguine tumor erat enormis, globis fartus congeſtis, adnatus tubæ, ipſum nempe ovarium mutatum in tumores hydaticos, alios mellea materie plenos.

Antoine Furetiere, *Dictionnaire univerſel de tous les mots françois &c.* 1688. fol. Roterdam 1690. fol. 1700. fol. La Haye 1737. fol. Paris 1752. fol. Practicorum etiam voces habet.

Les operations de chirurgie par une methode courte & facile, avec deux traités ſur les maladies de l'eſtomach & ſur la verole. Paris 1688. 12. Bur. 1703. 12. Bur. Nunquam Astrucio viſum mireris. Cauſam mali acidum non eſſe.

In gonorrhœa adſtringentia rejicit. Salivationem in eadem condemnat.

Gervaise, *Hiſtoire naturelle & politique du R. de Siam.* Paris 1688. 4. Habet etiam diætam & medicinam plantaſque utiles.

Obſervations phyſiques & mathématiques par les PP. Jéſuites avec des notes du P. Gouge. Paris 1688. 8. *. Barbam tigridis validum eſſe venenum.

Traité des fiévres avec un traité de la petite vérole & rougeole, le régime de vie des viellards & les maladies des femmes. Soiſſons 8. Astr.

Nouveau traité de médecine ſur les maladies de la poitrine, les maladies des femmes . . . . &c. Lion 1688. 12. 1712. 12.

Forchon, *traité de la canicule, des maladiès qu'elle cauſe, & des remedes qui lui ſont propres, avec un traité de la goutte.* Paris 1688. 12. Houss. Bur.

Loys & regles de la ſanté. Paris 1688. 12. Falc.

Nouveau traité du pourpre, de la rougeole & de la petite vérole, avec leur nature & leurs remedes, avec un traité de la douleur néphrétique, de la pierre des reins & de la veſſie & de leurs remedes. Paris 1688. 12. Bur.

Adrien Helvetius, *Remede contre le cours de ventre.* Paris 1688. 12. Falc. Hypecacuanhæ jam a Guil. Pisone propoſitæ uſum, maximo ſuo cum emolumento propoſuit, mille Ludovicis aureis a rege remuneratus. In Galliam etiam res ſuas tranſtulit, alterius celebris medici ibi pater factus. Multum autem medicamentis credidit, in empyriſmum pronior.

Ej. *Methode de guérir toutes ſortes de fiévres ſans rien prendre par la bouche,* Paris 1694. 12. Latine Amſtelodami & Lipſiæ 1694. 8.

Ejusd. *traité des pertes de ſang de quelque eſpece qu'elles puiſſent être, avec leur remede ſpécifique & une lettre ſur la guériſon du cancer,* Paris 1691. 12. 1706. 12.*.

Ad hæmorrhagias internas quascunque pilulas habet ex alumine fuso, cum sanguine draconis misto. Exempla curationum addit, etiam in America feliciter adhibiti specifici.

Ej. *Traité des maladies les plus fréquentes & des remedes spécifiques pour les guérir, avec la methode pour s'en servir.* Paris 1704. 12. 1724. 12. 2 vol. 1727. 12. Liege 1711. 12. *. Italice Venet. 1743. 4.

Mistum opusculum. De pulsu; de urina. Venæ sectio: solum ob plethoram admittenda, in suppressione hæmorrhoidum, in partu difficili. Victus ratio pro pauperibus. Descriptio remediorum quæ putat præcipua vi pollere. Pulvis temperans (est fere stomachicus BIRCKMANNI). Pulvis emeticus; (cremor tartari) dosi 8 ad 12 grana (*). Purgantia varia. Sennatum ait odore & sapore carere. Pulvis sudorifer ex calidis aromaticis. Pareiræ bravæ vis diuretica. Elixir stomachicum. Alia. Inde tractatus *de clysteribus*, quibus utitur ad medicamenta propinanda, quæ difficulter deglutiuntur, ipsum potissimum corticem peruvianum. Iterum nunc ad morbos transit, quibus suam curationem subjicit. Febres malignæ: putridam definit, quæ ad 14 diem & ultra protenditur: venam secat repetito, purgat pilulis purgantibus die sexto, octavo, & interdum etiam cum his pilulis cardiaca combinantur, & elixir theriacale, etiam eo die quo alvus ducitur. Si febris maligna magna in symptomata eruperit, aurum dat potabile & pulverem emeticum, tunc tincturam coralliorum anodynam. In febribus intermittentibus pulverem dat febrifugum, magisterium scammonii, salis ammoniaci, reguli martialis . . . . Sed etiam corticem peruvianum dat ex vino Burgundico. Peripneumonia. In pleuritide dat fimi mulini infusionem in vino. Variolæ. Petra porcina, cujus vires laudat in peste morbisque gravissimis, ut in variolis perniciosis: proprium etiam experimentum adducit. Tunc earum febrium genus. Morbi renum & pareira brava. Dysenteria & ipecacuanha, cujus revelationem LUDOVICUS XIV. mille aureis remuneravit. Hæmorrhagia. Apoplexia: fumo tabaci recidivas apoplexiæ serosæ averti.

Ej. *Mémoires instructifs sur l'usage des différents remedes spécifiques pour les armées du Roi & les maladies de la campagne.* Paris 1705. 12. *. Magnæ laudes lapidis *del porco*, qui nondum quidem medicina universalis, sed sudoriferorum tamen princeps sit. Ut in febribus malignis adhibeatur. Ad eas venæ sectio etiam repetita, clysteres, nisi malum cedat die sexto vel septimo.

Ej. *Mémoire pour servir à l'histoire de la chambre royale des médecins* in *Nouv. de la Rep des lettres.* 1688.

In

(*) Valde fallor ni hic Ill. AUCTOR per lapsum calami has voces *cremor tartari* scripserit, loco *tartari emetici*. Nota Editoris. VICAT.

In pervicace morbo grana octo lapidis porcini dat, tum vinum & juſculum. Sudorem per quinque horas ſuſtinendum ſingulisque duodecim horis repetit. Demum vero petra porcina utitur; blandis tamen medicamentis aliquoties alvum ducit. In peſtilentialibus febribus citius ad lapidem porcinum veniendum, ejuſque uſus repetendus, interpoſito medicamento cardiaco. In variolis venam non ſecat, eruptionem vero lapidis ejuſdem uſu adjuvat, quem per octo horas repetit. In febre intermittente, poſt ſeptem paroxyſmos eodem iterum lapide utitur, ſed continuo, quando periculum eſt ne in continuam tranſeat. Eadem porci petra ſpecifica eſt adverſus chloroſin, palpitationes, cephalalgias, hydropem naſcentem, rachitidem. Hic redit Ipecacuanha, non quidem nominata, & reliqua quæ ſunt dicta in priori libello.

An idem l. *Recueil de methodes approuvées pour la guériſon des maladies les plus dangereuſes.* Trevoux 1720. 12?

Ej. eſt *Methode pour traiter la vérole par les frictions & par les ſueurs.* La Haye 1710. 12. Tertiis inunctionibus malum conficit.

N. de St. André, Medicus facultatis Cænenſis & Regis Galliæ ordinarius.

Ej. *Reflexions nouvelles ſur les cauſes & les ſymptomes des maladies.* Paris 1687. 8. Carr. Liber primus & ſecundus phyſiologici eſt argumenti, de partibus corporis conſtitutivis, nutritione & generatione, in tertio ſanguinis naturam & degenerationem ejuſque cauſas recenſet, quas ex primæ mixtionis rationibus deducere ſtudet, in libro quarto & quinto ortas ex hac corruptione ægritudines & morbos, & in ſexto miaſmata & fermenta humores corrumpentia. Br.

Ej. *Reflexions ſur la nature des remedes.* Rheims 1700 12. Rouen 1701. 12. Hippocratem Chemiæ & medicamentorum chemicorum peritiſſimum fuiſſe contendit! Haller in Meth. St. Med. Br.

Ej. *Lettre au ſujet de la Magie des malefices & des ſorciers.* Paris 1725. 12. Carr. Magia quodammodo naturalis, in qua ea quæ dæmonibus hucuſque adſcribi ſolebant vel ad leges Naturæ vel ad dolum & artem reducuntur. Br.

Non confundendus cum coævo chirurgo St. André, per deſcriptionem partus cuniculorum ex femina ridiculus, quem Ill. Haller recenſuit in Bibl. anatom. II. p. 110. Br.

Gervaise Ucay, *Tr. de la maladie vénérienne.* Toulouſe 1688. 12. 1693. 12. Paris 1702. 12. Latine Amſtelod. 1699. 8. Tr. Malum veteribus non fuiſſe ignotum: contrahi etiam cum muliere non infecta, ex nimia venere. Mercurium

& Asiaticis allata plurima vulgo ignota ex plantis & ex animalibus cum viribus medicis, in quibus noster potius nimius est; lapides bezoardici veri & factitii, lapis hystricis, lapis serpentis de Mombaças, alterius de Dio. Radices, & ligna. Radix de Calumba ad Mordechin & ventriculi vitia utilis. Radix de Butua, quam plurimi facit; radix de Monguz. Liberalem esse in laudibus impertiendis ex iis colligas, quas glossopetris impertit.

FRANCISCI VALCASSAR, *oratio in obitum* ANTONII CRISPI. Drepani. 1689. 4.

FELICE PASSERA, *Nuovo tesauro degli arcani farmacologici Galenici e chemici.* Venez. 1688. vel 1689. fol.

G. BATTARELLI, *de bagni di S. Casciano.* Firenz. 1688. 12. Media tradit quibus incommoda superentur quæ in aquarum usu superveniunt.

CAR. JOSEPH. GERENZANI, *la vipera rediviva o sal volatile viperino fabbricato da* C. GIUSEPPE GERENZANO. Milano 1688. 12. BR.

EJ. *Il morbefugo universale o sia polvere viperina, modo di fabricarla, virtu* &c. Milan. 1693. BR.

EJ. *l'Armeria d'Esculapio munita d'arcani di salute.* Milan. 1694. 12. BR.

EJ. *Scuola regia farmaceutica a speciali e particolari.* Milan. 1706. 8. ARGEL. BR.

L. JAMES, *Letters relating to the college of physicians as also a short memory of its constitution.* London 1688. 4. HARR.

J. OLIVER, *a present for teeming woman.* ib. 1688. 8.

Monthly observations for the preservation of health with a long and confortable life. ib. 1688. 8.

J. VAN DUERER, *de ontdekking der Bedriegeryen van de gemeende Pis besien-ders.* Amsterdam 1688. 8. UFF.

J. v. HALMAAL, *Ontleeding over de Amsterdamze* (b) *Apothek.* ibid. 1739.

(b) Sic eum titulum reliquit Ill. HALLERUS. VICAT Supplevi ex J. v. ABKOUDE *Naamregister of Verzaamlingen van Nederduytsche Boeken*, Leiden 1754. primam editionem vero quæ huc pertinet ignoro. BR.

J. Fleischeri (absque anno) *Curioser Medicus* F. Leipz. 1688. 12.

Anmerkungen die Auferziehung der Kinder und deren Gebrechen betreffend. Nurnberg 1688. 12.

Hebammenordnung. Strasburg 1688.

Tob. Vogel, *Spiegel der menschlichen Schönheit.* Leipz. 1688. 8. Tr.

Ej. *Curieuser Hautdiener vorstellend der menschlichen Haut Schönheit und Häszlichkeit.* Graz 1698. 8 Tr.

§. DCCCCXIV. Dominicus Guilielmini.

Bononiensis professor matheseos, inde Patavinus, & jatromathematicus, qui in universum in generalibus substitit, inque theoria a qua in singula se demisit.

Ej. *Riflessioni filosofiche dedotte dalle figure de sali.* Bologna 1688. 4. Padova 1706. 4. *; & *de salibus epistola.* 1706. 8. Physici argumenti. Natura diversa urinarum.

Ej. *de sanguinis natura & constitutione.* Padova 1701. Venet. 1701. 8. *.

Ej. *Pro theoria medica adversus sectam empiricam praelectio.* Venet. 1702 8. Medicinam non ex natura sua esse conjecturabilem, sed ex ignavia volentium. Debere perspecta esse prius circa quae versari velimus & agere, corpus adeo humanum. Ut saepe experientia fefellerit. Amuleta, carmina, signaturas alia vana in artem introduxerunt. Similes casus & raros esse & observatu difficiles. Experientiam non posse adquiri nisi a viro theoria instructo. Specificorum vanitas.

Ej. *de idearum vitiis correctione & usu ad statuendam & inquirendam morborum naturam.* Patav. 1709. 8. Theoria generalis morborum.

Ej. *de sulfure principe dissertatio.* 1710. 8.

Ej. *de Quinquina cortice ejusque operandi ratione.* Italice scripta epistola a Fiot latine versa. Fermentum febrile a solito sanguinis motu subigi non posse: id fermentum a cortice peruviano dissolvi non destrui, neque perennem ejus corticis de febre esse victoriam.

Julii Molinelli ad J. A. Dondolum, *de ejus bello civili nuper edito.* Theoriae contra meram empiriam defensio. Nuperioresq multo majori studio certa a parum certis discernere.

Ej. *Opera omnia mathematica, hydraulica, medica & physica,* Genevae 1719. 4. *.

Josephi

JOSEPHI DONZELLINI, ANTONII f. *Sympofium medicum de ufu mathematum in medicina* (eft enim GUILIELMINI) (c).

THEOPHILI ALETHINI *epiftola, qua oftenditur* SBARALEAM *fuiffe provocantem injurium contra l. de moralibus criticæ regulis.*

Epiftolæ ad G. DES NOUES omittuntur, gallicæ, quas cum GUILIELMINO dixi.

Vitam Cl. viri MORGAGNUS adjecit (d).

§. DCCCCXV. DISPUTATIONES.

FRANC. JOACHIM SCHMIDT, *de epilepfia.* Leid. 1688. 4. PL.

J. H. KISSELIUS, *de afthmate.* ib. 1688. 4. HÆN. Utrecht PL.

SAM. NIC. DE MARETZ, *de peripneumonia vera.* ib. 1688. 4. RIV.

JAC. DE BYE, *de hydrope in genere.* ib. 1688. 4. *.

HERCULES BYWAART, *de pleuritide vera.* ib. 1688. 4. *.

DANIEL PARIDOM KRAMER, *de hydrophobia.* ib. 1688. 4. *.

GERARD V. DIEDENHOVEN, *de peripneumonia vera.* ib. 1688. 4. *.

THOMAS WALKER, *de hydrope intercute five anafarca.* ib. 1688. 4. *.

HENRICH ANT. STORK, *de alimentis, medicamentis & venenis.* Utrecht 1688. 4. *.

J. GOTTLOB NÜSSLER, *de dolore colico.* Traject. 1688. 4. *.

ISAAC SCHUILMAN. *de afthmate.* ib. 1688. 4. *.

NIC. ERICI, *de phthifi.* Præfide O. BORRICH. Hafn. 1688.

J. CHRISTOPH VULPIUS, *de amuletis eorumque viribus.* Regiomonti 1688. 4. BOEHM.

(c) Idem etiam fuerit auctor fcripti paulo fuperius fub nomine JULII MOLINELLI dicti: certe & nomen quod fequitur THEOPHILI ALETHINI aliud fuit nomen fictum fub quo GUILIELMINUS latuit, ut videre eft ex *Biblioth. anatom.* T. II. p. 5. VICAT.

(d) Nempe, ut videtur, eam adjecit *Operibus omnibus* quibus verofimiliter continentur fcripta fub nominibus fictis modo dictis edita. VICAT.

JOACH. ARN. WICHMANN, *de morbis hereditariis.* Erford. 1688. 4. HÆN.

GOTTLOB BEHRNAUER, *de morbis archealibus.* Erford. 1688. 4. PL.

HENR. BUCHHOLZ, *oratio de venenosa contagione pestem quam vocamus.* Jen. 1688. 4. PL.

GABR. WOELFER, *de febre scarlatina.* Lipf. 1688. 4. LEHM. Erford. PL.

J. WILH. HYRER, *de scirrho hepatis.* Altdorf 1688. 4. PL.

J. CAR. LINK, *casus medicus ægri epileptici.* ib. 1688. 4.

J. REINH. FUCHS, *de gutta rosacea.* ib. 1688. 4. BURKH.

J. ARNOLD, *de vertigine.* ib. 1688. 4. PL.

J. DAVID STREHLEIN, *de diætetica.* ib. 1688. 4. *.

GEORG CHRIST. LUDWIG WELSCH, professor Lipsiensis, *de medicis & medicamentis Germanorum.* Lipf. 1688. 4.

EJ. *de verme cordis.* ib. 1694. 4. VAT.

EJ. *de sulfure vitrioli anodyno.* ib. 1703. 4. MENZ.

EJ. *de superstitiosa morborum cura Christiano atque dogmatico medico indigna.* ib. 1710. 4. MENZ.

EJ. *de cancro mammarum.* ib. 1704. 4 HEFT. BR.

Edidit *lapidem materiæ medicæ lydium.* Amstelod. 1703. 8.

J. ERNEST SCHAPER, *de moleculis massæ sanguineæ disputaverat.* Francof. Viadr. 1688. 4. *. præside ALBINO. Idem professor Rostochiensis.

EJ. *de viscido sanitatis offendiculo.* Rostoch. 1694. 4. PL.

EJ. *de epilepsia.* ib. 1695. 4. HE.

EJ. *de febre petechiali.* HEFT. BR.

EJ. *Medicinæ curiosæ specimen quatuor quæstionum enodatione ostensum.* ib. 1698.

EJ. *de mucilagine juncturis salutari & nociva.* ib. 1698. 4. progr.

EJ. *de arthritide.* ib. 1698. 4. HEN.

EJ. *de caduco muliebri.* ib. 1699. 4.

EJ. *Vita* J HENR. FECHTII. ib. 1701. 4. TR. Lego *Epistola ad* J. FECHTIUM *de felici filiorum quadriga.*

EJ.

Ej. *de variolis.* Rostoch. 1701. 4. MENZ. Mutata a variolis brachia vidit.

Ej. *de obesitate nimia.* ib. 1701. 4. PL.

Ej. *de signis imminentium morborum ad praecautionem necessariis.* ib. 1701. 4.

Ej. *Qui fiat ut duo fratres uterini locorum intercapedine dissiti simul variolis affici queant.* ib. 1701. 4. *.

Ej. *Medicinae curiosae specimen duabus quaestionibus enodatum 1, qui fit, quod inter quosdam homines aliquando oboriatur odium cujus causam tamen ipsi ignorant, 2. an sanguinis calidus epilepsiae remedium?* ib. 1703. 4. HEFT.

Ej. *de lippitudine crystallifera.* ib. 1704. 4. *.

Ej. *an e coloribus in microcosmo reperibilibus iisque mutabilibus in medicina aliquid probabiliter judicari possit?* ib. 1705. 4. RIV.

Ej. *Medicinae curiosae specimen 1, quid de pilorum canis rabidi impositione vulneri per ejus morsum inducto facta tenendum? 2, an ab rasione pilorum sperari possit ut rei facilius a tormentis victi veritatem confiteantur?* ib. 1705. 4. *.

Ej. *Medicina curiosa specimen 1, daß der Schnuppe gesund sey: 2, daß eine Aderlaß die zum erstenmahl geschieht einen Kranken vom Tode retten könne.* ib. 1711. 4 *.

Ej. *Medicinae curiosae specimen, daß ein Schwindsüchtiger Lungen und Leber ausspeyen, und daß man die Lungen wieder wachsend machen könne; 2, Hände und Füsse wachsen nicht wieder wie die Krebsscheren.* ib. 1712. 4. *.

Ej. *de tympanite.* ib. 1712. HÆN.

Ej. *de dysenteria.* ib. 1713. HEFT. BR.

Ej. *Medicinae curiosae specimen 1, daß die Kinder zu Hause weinen, wenn die säugenden Frauen an einem fremden Ort die Milch drückt; 2, daß die Kinder mit einem Helm gebohren den Advokaten viel Glück bringen.* ib. 1713. 4. HE.

Ej. *de acidorum efficacia.* ib. 1713. 4. PL.

Ej. *de emeticis antimonialibus.* ib. 1713. 4. MENZ.

Ej. *de hydrophthalmia intercepta.* ib. 1713. 4. HÆN.

Ej. *de morbo arquato.* ib. 1714. 4. PL.

Ej. *de mictu cruento.* ib. 1715. 4. HÆN.

Ej.

Ej. *de hydrope ascite.* Rostoch. 1715. 4. He.

Ej. *de cardialgia.* ib. 1720. 4. Hen.

Ej. *de cura cardialgiæ externa quid tenendum sit, quæ frictionibus perficitur.* ib. 1720. 4.

G. Dethardino, *progr. in ejus funera.* ib. 1721. 4. B. B.

J. Mich. Faust, *de fermutatione.* Argentor. 1688. 4.

Cl. Perrault & Fr. Alliot, *Non E. minuit visus aciem sanguinis detractio.* Paris. 1688.

Franc. Pajot & Fr. Alliot, *E. in febribus malignis dejectiones sincera malum.* ib. 1688.

Tuss. Fontaine & Am. Douté, *E. in purgatione natura est artis dux & magistra.* ib. 1688.

Nic. Richard & Petr. Marais, *E. ad retardandam senectutem hilaritas.* ib. 1688.

Claud. Guerin & Phil. Douté, *Indicorum opium sine corporis animique noxa venerem accendere non potest.* ib. 1688.

Jac. Renauld & Car. Contugi, *E. vinum lacti superbibendum.* ib. 1688.

Am. Douté & J. Franc. Foyvaillant, *E. virago fetum generat imbecillum.* ib. 1688.

§. DCCCCXVI. Diaria ad A. 1688.

In *Journal des savans* 1688. Petri Petiti elogium reperitur sed brevissimum.

Boisoti relatio de femina a 14 mensibus cibo potuque abstinente. Membranas in femoribus subnasci, quas subinde necesse sit avellere.

Ej. Puer præter naturam robustus & puber.

In *Hist. de l'Acad. des sciences* T. II. de calculo cavo in loculo prope vesicam testudinis reperto.

In *Diario Parmensi* refertur de puero aliquo verminoso, qui de naso teres palmaris vermis exiit, vocem amissam restituit.

Is.

Is. MICHAEL ANGELUS RUZENENTI de febre per salivationem criticam sanata.

Diuturna arthritis sublata copioso fluxu crassæ urinæ. Sic particulæ atro rubenter in febre maligna salutares. Colica per icterum judicata ad calculos bilarios pertinuerit.

JOSEPHI GALLARATI *de alcali & acido dissertatio*: de febrium ex iis salibus origine ampliat contra SYLVIANOS.

In *Eph. Nat. Cur. Dec.* II. *Ann.* VII.

J. CHRISTIAN MACK, physicus Schneebergensis.

Obs. 5. Salivatio spontanea diuturna cum imminente gangræna ægre repressa.

Obs. 122. Qui plurimum sumserat medicamentorum in hydropis metu, ei a spermate ranarum tumidæ tibiæ imposito gangræna & mors.

Ann. IX. *Obs.* 1. Anasarca funesta in puero bimestri.

Ann. X. *Obs.* 102. Sanguis per pulmonem & ventriculum egestus, superveniente gravi contusione pectoris, inde tabes cum purulento sanguine funesta.

Obs. 103. Epilepsia, tormina ab insecto cylindrico, cui 16 pedes, aculei in dorso 27, in ventre 25. Eo rejecto salus.

Sic globo lumbricorum convolutorum cum pure dejecto per anum, & alias numerosis lumbricis expulsis.

Obs. 106. Ferramentum obtusum in gula hærens, unde syncope, convulsio; deinde alvi tormina quoad manu de ano ereptum est.

SIGISMUND LEDEL, advocatus.

Obs. 52. Sapo pro alvo ducenda.

Ann. VIII. *Obs.* 15. Ab ictu in caput accepto aphonia diuturna & loquelæ certa debilitas.

Ann. IX. *Obs.* 35. Cum mater terrefacta puero mammam præbuisset, stupidus inde perpetuo & semianimis factus est.

Ann. IX. *Obs.* 18. A fumo ligni viridis continuata cæcitas.

Dec.

Dec. III. *Ann.* IX, X. *Obſ.* 69. In hypochondriaco urina nigra, in alio ſudor ſanguineus.

GEORG. TOBIAS DURR, medicus Auguſtanus.

Obſ. 52. In vetula ſeptuagenaria aſcites ſpiritu ſalis & ſale abſinthii ſanatus.

Obſ. 58. Anaſarca lixivio.

Obſ. 61, & icterus niger, etiam potiſſimum acidulis martialibus.

Ann. VIII. *Obſ.* 169. Chirurgus qui exenterationi adſtiterat inde maniacus, repetita venæ ſectione, emeticorum & alvum ducentium uſu reſtitutus.

Obſ. 171. Abſque injuria externa dolor capitis, ſuturarum diſceſſio, artuum convulſio & luxatio & mors.

Dec. II. *Ann.* IX. *Obſ.* 214. Empyema poſt pleuritidem: ſanatum ulcus decoctis lignorum & terebinthina.

Obſ. 215, & phthiſis poſt hæmoptyſin ſummitatibus pini herbiſque.

Ann. X. *Obſ.* 178. Poſt dyſenteriam fluxus quaſi loturæ carnis, repreſſus catechu & adſtringentibus.

Obſ. 179. Carceri datus præ anxietate ſanguinem ſudavit.

Dec. III. *Ann.* I. *Obſ.* 156. Amygdalis amaris ſerini Canarienſes ſubito exſtincti.

Ann. III. *Obſ.* 86. Calculi, quorum unus majuſculus, diaphragmati incumbentes in adipoſo involucro, poſt moleſtum in pectore dolorem.

Obſ. 87. A ſecta vena ranina periculum ſuffocationis & inde convulſio rotatoria.

Ann. V. VI. *Obſ.* 95. Febris maligna verminoſa cum calidis & acribus ſcriptionibus.

Ann. VII. VIII. *Obſ.* 148. A fele demorſus ſumtis antidotis, poſt integrum annum cum interim recte habuiſſet, hydrophobia exſtinctus.

Obſ. 149. Menſes præcoces, quarto anno, in brevis vitæ puella.

Obſ. 150. Vermi umbilicali qui impoſitos piſciculos devoret, fidem adhibet.

Ann.

Ann. IX. X. *Obs.* 126. In juvene epilepsia sanata.

Obs. 127. Urina cruenta cum sabulo rubro & materia putrida, in qua vermiculus vivus: inde sanitas restituta.

JOH. AVENIUS, medicus Colbergensis.

Obs. 79. Termites per urinam cum pruritu.

Spina piscis super ventriculum excisa.

MAXIMILIANI PREUSS, medici Vratislaviensis mira historia.

Obs. 141. Hydrops saccatus. In cute abdominis intus duræ hydatides. In hypochondrio dextro magnus tumor plus viginti libras pendens, in quo lympha spissa. Similis tumor in sinistro hypochondrio 18 ℔. pondere, sed in eo sanguis & massa fibrosa. Nulla vesica urinaria, nullus uterus.

HIERONYMUS AMBROSIUS LANGENMANTEL, medicus Augustanus.

Obs. 231. Vermis a quo prehenso manus torpuit.

Obs. 235. Feminæ 32 annorum dolores & tumores passim per artus subnati, artus emaciati, debilitati: repertum est ossa artuum omnia mollia esse & flexilia atque scissilia, nec proinde calcaria.

§. DCCCCXVII. RICHARDUS MORTON.

Medicus & clinicus Londinensis, SYDENHAMI æmulus, & adversarius, calidorum medicamentorum defensor.

FJ. *Phthisiologia*, *s. Exercitationes de phthisi* L. III. Lond. 1689. 8. *. Francof. 1690. 12. TR. Ulm 1714. 12.

Anglice Lond 1694 8. 1720. 8. GUNZ. *on consumptions.*

Novum opus & proprium, frequentibus etiam cadaverum incisionibus superstructum. Phthisis nervosa Anglis familiaris & funesta. Huic stomachica, chalybeata, amara, antiscorbutica opponit. Ægrotorum historias hic & reliqua subjicit. Congener ei phthisis ab exhaustione, ab hæmorrhagia, iisdem quæ modo dixi auxiliis sublata: a gonorrhœa & albo fluore; a magnis ulceribus: a nimia lactatione, quo diætam lacteam refert & chalybeata, sed frustra: a dysenteria & diarrhœa; a diabete, lactea diæta & chalybe curata: a salivatione, ab hydrope. Hoc in morbo pulmones sanos repetiit, glandulas vero bronchiales duras. Porro tabes a sudoribus, a tuberculis glandulosis abdominis. L. II. Phthisis originalis s. pulmonalis; hæc fuse & plene: catarrho

longo superveniens, quam noster opio sedat. Chronica tussis & tabes a calculis cretaceis, a tuberculis, a clavis in asperam arteriam illapsis, causis nempe perenniter irritantibus, a longo catarrho (frequens malum) tussis phthisica nascitur. In phthisi pulmonali inflammatoria primum natura est, inde putrida: illa curanda antiphlogisticis: hæc insanabilis, nisi ulcus balsamicis sanari potuerit. In putrida febre cathartica, aquæ purgantes, diuretica, una balsami & terebinthina, sudorifera, theriaca, lubricantia, glutinosa. In graviori & incurabili malo symptomata levanda, opio, adstringentibus. L. III. Phthisis pulmonalis symptomatica, scrophulosa, quæ multis annis fertur; scorbutica; asthmatica; melancholica (nonne eadem nervosa?) Deinde ab hæmoptoe orta, essentialis in ulcere pulmonis. Hic cortex peruvianus pro summo auxilio a MORTONO habetur. Phthisis a calculis pulmonum, cui diætam lacteam opponit. Claviculi in trachæa a morte (per saltationem accelerata) in multo pure sepulti. Phthisis venerea, quæ ad symptomaticam pertinebat; tum phthisis a repressa gonorrhœa, ulceribusve siccatis: a suppressis mensibus. Vera phthisis originaria a pleuritide vel peripneumonia orta: a rheumatismo, a febribus variis, etiam variolis & morbillis. Phthisis hepatica ab ictero. Iterum phthisis verior a pulmonis ulceribus. Phthisis ab ulcere ovarii cum ejus hydrope pulmone vix læso.

EJ. *Pyretologia, s. de morbis universalibus acutis.* Londin. 1692. 8. 1693. 8. Bern. 1693. 8. Causa morbi miasma heterogeneum spiritibus implicitum. Hoc in febre intermittente ab atmosphæra, etiam potissimum a frigore advenire. Fermentum omnibus cum typis idem, & eadem adversus omnes efficacia corticis peruviani, qui pariter quartanam domat ut tertianam, neque causa est recidivarum. Febres intermittentes apoplexiam, colicam, pleuritidem, rheumatismum, erysipelas, choleram, dysenteriam imitantes. Juveni & febris vernalis sponte fere definit, non ita hyemalis & seni. In quartana omnis intermittens diu continuata denique abit. Chemica multa proponit. Historia corticis. Ejus remedii adversus adversarios defensio. Laudes SEBASTIANI BADI hypothesibus abstinentis. Sola qualitate occulta agit, non adstringente, neque calefaciente. Sæpe effetum vendi. Dosin constituit ad tres usque uncias, sed partitis dosibus. Febre fugata abstinendum, iterumque ad usum corticis redeundum. Exempla febris intermittentis varios morbos simulantis. *Exerc.* II. Febres continuæ & remittentes. Febris synocha. Cum dolore conjuncta, inflammatoria, pleuritica, rheumatica, dysenterica &c. Omnis synochus suam malignitatem habet: debilius venenum est continentis: hæc non lethalis, nisi typo mutato. Continua ut sanetur: depresso gradu veneni fit continens. In continenti febre corticem peruvianum æque certum esse ac in febre intermittenti. Continens pura, vel deterior spuria, cui aliquod grave symptoma admistum est: efflorescentia erysipelatosa circa nasum & labia signum est febris continentis: causa in atmosphæra est. Continens non raro in malignam transit. Remittentem cortex

cortex sanat absque critici diei observatione, non simplicem solum, sed etiam spuriam. Synochus benigna in continentem transeuns, post statum per sudorem judicatur. Continenti & remittenti curandæ cortex sufficit. Hujus febris ubique epidemicæ exemplum conjunctæ cum dysenteria: optime curatur cortice cum opio conjuncto.

Ej. *Pyretologia s. de febribus inflammatoriis universalibus*, Londini 1694. 8.

Inflammatoria sedem habet inflammatam in membrana aliqua: non valde remota a continente spuria. Ejusmodi febres in genuinas distinguit, & spurias s. malignis propiores. Febrilis efflorescentia. Variolæ spuriæ, frequentioribus exanthematis tardius maturescentibus a genuinis variolis differunt. In continentem vel in continuam sæpe terminatur. Rheumatica nunquam maligna est vel spuria. Inflammatoriæ benignæ sunt & intra septimum fere diem terminantur. Dum continentem refert periculum abest, accedit ubi synocho sit similior. Morbilli: malignos adgnoscas, quod ab ipso initio eodem tenore progrediantur. Morbilli malignissimi in principio mitibus similes. Efflorescentia jam declinante morbillorum malignorum febris manet vel augetur, & in anginam transit. Contra calorem lecti; moderatum requirit, & si maligna fuerit febris, alexipharmaca & vesicas trahentia, etiam calidiora, ut maligniores sint. In secundo stadio opium & venæsectio requiruntur, interemtos quippe fuisse qui his præsidiis destituti fuerint Post crisin purgatio requiritur, & prius febris, si remittens fuerit, cortice peruviano superanda. Sic in colliquatione post morbillos sequente. Scarlatina febris: in ea noster venam secat, & si periodum secuta fuerit corticem dat peruvianum.

Variolæ: de his uberrimus, cum inprimis hic ab illustri cive suo SYDENHAMIO diffideat, & multo magis calidis medicamentis indulgeat. A principio variolas nonnunquam fere sine febre esse, ut spiritus nimis depressi absque eruptione succumbant: esse utique ubi impetus nimius sit. In malignis partem materiei morbosæ natura conatur per alvum depellere, funesto conamine, aut per salivam vel urinam: hoc melius. Historia morbi. Signa futuræ malignitatis, atrox lumborum dolor. Bonum cum febris ab ipso initio continens. Nunc contra frigidam curationem. Malignæ egent vesicantibus & generosissimis alexipharmacis. Nimii conatus sedandi. Cum magno aliquo dolore capitis, pectoris, utilis venæ sectio. Insultus epilepticos semper variolæ regulares sequuntur. Vigiliæ confluentes præsagiunt, opium post venæ sectionem desiderant. Pessima species cutis tota instar erysipelatis rubra cum maculis nigris, superficie æquali, ut cutis primo maturationis die pergamenum referat. Cohærentes & ipsæ occisuræ nisi salivatio accedat. In malignis febris continua post eruptionem supercrescit. Salivatio hieme uberior. Variolæ mediæ, viribus mali & naturæ æqualibus. Confluentes in facie fere lethales, petechiæ funestæ. Micturitio funesta. Confluentibus calidissima alexipharmaca & vesicas trahentia

trahentia debentur: venæ ſectio mortem accelerat. Si febris remiſerit tentandus cortex peruvianus. Spiritum cornu cervi dat, ſerpentariam Virginianam. Fauces calidis fomentis laneis tuendæ. Maturationis tempus. In malignis cita eo ſtadio mors, etiam cum clavicularum & oſſium maxillæ ſphacelo. In mediis primo die puſtulæ deprimuntur, tertio vero die acumen reſurgit Salivatio ceſſans funeſta. Peſſima febris quæ poſt inducias in hoc ſtadio increbreſcit cum maturatione, minus ſi ſocius ſalivæ fluxus qui ceſſaverat, redux fiat. In hoc ſtadio variolis mediis medendum per alexipharmaca mitiora & paregorica. Si autem febris ſub initium maturationis ſuborta continentis typum ſervaverit, alexipharmaca cum opiatis & veſicatoriis applicare opportet Motus nimii opiatis componendi; cortex præterea Peruvianus quoties in febre remiſſiones locum habent adhibendus. In malignis doſis alexipharmaeorum augetur, adduntur opiata, veſicas trahentia. Symptomatum cura: reſpiratio citiſſima alexipharmaea indicat. Urinæ profluvium potius adjuvandum. Neque nocet tumeſcentia artuum, etiam præputii: hic fotus lixiviales adhibet, & morbo finito hydragoga. Salivatio nimis protenſa funeſta. Declinatio: in ea febris continens aut continua reviviſcit, ſi ſalivatio deficiat. Succedanea mala, hectica febris, phthiſis pulmonalis, melancholia, ſtrumæ. In cohærentibus abſque ſalivatione, mors die 13, 14 exſpectanda, & ſi omni conatu ægrum leto eripias, calamitoſa erit convaleſcentia. Fata malignarum. Ipſum SYDENHAMIUM alexipharmaca & vinum generoſum hic conceſſiſſe. Febris recidiva cortice peruviano curatur. Enema oleoſum loco purgantis.

Hiſtoriæ ægrotorum per omnes variolarum claſſes. Variolæ diſcretæ poſt hæmoptoen in confluentes abeunt. Variolæ diſcretæ bis intra menſem erumpentes. Variolæ mediæ mitiores, deteriores. Variolæ cohærentes malignæ profluvio urinæ ſanatæ. In his variolis venæ ſectio malum correxit, ut in benignas fuerint reformatæ. Variolæ vere malignæ & confluentes cum febre continente, fruſtra dato cortice peruviano funeſtæ Cum petechiis, alexipharmacis & opio ſanatæ. Cariei & gangrænæ poſt variolas exempla: ſic mictio ſanguinea. Ab admiſſo ante eruptionem frigore funeſtæ.

Hæc duo opera cum nonnullis LISTERI, SYDENHAMI & GUILIELMI COLE cum titulo *operum omnium*. Genevæ 1696. 4. *. prodierunt.

Deinde *opera* in tres tomos diviſa Amſtelod. 1696. 8. TR. & in quatuor tomos diſtributa Amſtelod. 1699. 8. Lyon 1697 4. ad imitationem Geneveniſis.

Porro additis variis HARRIS, LEIGH, LE TELLIER, SIDOBRE, Lyon 1737. 4. 2 vol.

Alia Genev. 1727. 4 1754. 4. & Venet. 1733. 4.

Lego

Lego seorsim prodiisse Ej. *de tussi convulsiva.* Londin. 1748. 4. si idem est MORTON.

§. DCCCCXVIII. VARII ad a. 1689.

NICOLAI GRIMBERG, medici Helsingorensis *observationes medicæ.* Hafn. alii Amstelod 1689. 12. *Observationes anatomico-practicæ.* Hafn. 1695. 4. *. Morbi descriptio in peculiari ægro, cum longa formula una & altera. Adversus colicam lapideam calida aliqua, tum alvum ducentia. In sanguinis vomitu boli, sperma ceti. In dysenteria theriaca, absorbentes pulveres, etiam opium, pene ad tria grana laudani. Epilepsia orsa a melancholica cogitatione, sequente motu intra abdomen, tum subitaneo paroxysmo. Varia hic ex opinionibus receptis, fere vana. In quartana sursum & deorsum purgat, tum dat calidissima quæque, ipsa olea destillata ætherea, absque cortice peruviano.

DIDERICI GOTTSCHALK M. D. *de transpiratione.* Leid. 1689. 4. HÆN.

EJ. *prodromus de ossium tum generatione tum corruptione interna.* Leid. 1691. 12. Descriptio cariei cum mechanica interpretatione modi quo symptomata in ossa operantur ex particularum figuris. Inter ea pallor, anxietas, febris cum longa medicamentorum simplicium serie. Antiparalyticum LUCÆ SCHACHT ex spiritu salis ammoniaci, elix. proprietatis PARACELSI & oleo macis stillatitio.

DOMINICI GAGLIARDI, professoris Romani, *Anatomes ossium novis inventis illustratæ* Pars I Rom 1689. 8. *. Leid. 1723. 8. *. Huc referas ossa elephanti, in quibus principium petrefactionis animadvertit, dum reliquum os quasi calcinatum erat. Propius facit ad morborum historiam historia feminæ rheumaticæ, cui post magnos dolores ossa sponte flecti, eademque luxari cœperunt, quod emollita & carnis collisæ similia facta essent, dissoluto ut putat succo osseo.

EJUSD. *Relazioni de mali di petto che corrano presentamente nell archiospedale di S. Spirito* Roma 1720. 8. *, cum auctor nunc protomedicus generalis esset. Peripneumonia erat epidemica, in qua pulmones gangrænosi erant, in cavea pectoris tenacissima lymphæ coagula, pulmonis adhæsiones, ulcera, degeneratio in densam speciem hepatis. Dabat noster electuaria mollia, oleosa, vesicas trahebat: porro theriacam propinabat & roborantia, cum vires insigniter prostratæ essent. Exempla recenset ægrotorum, tunc theoriam addit. Venæ sectionem competit in principio tolerabilem, in morbi progressu omnino perniciosam esse.

EJ.

Ej. *Educazione de figliuoli morale e medica.* Roma 1720. 8. 2 vol.

Ej. *l'Idea del vero medico fisico e morale, formata secundo li documenti ed operazioni d'Ippocrate divisa in VI. giornata, per commodo maggiore della gioveutu che desidera d'approfitarsi nella medicina per la via del virtu.* Roma 1718. 8. Elog. Br.

Ej. *L'infermo istruito nella scoula del desiganno, opera composta a beneficio di chi desidera vivere longamente.* Roma 1719. 8. P. I. ib. 1720. 8. P. II. Elog. Br.

J. Hieronymi Sbaragli Bononiensis, *Exercitationes physico-anatomicæ, ad epistolicas de recentiorum medicorum studio dissertationes appendix, & de vivipara generatione altera scepsis.* Bonon. 1689. 8., recusa Parmæ 1690. 8. & Bonon. 1701. 8.

Etsi præcipuus scopus est de re anatomica ostendere inutilem esse, passim tamen aliqua rem medicam adtingunt.

De recentiorum medicorum studio diss. epistolaris ad amicum Aristides. Nihil illam subtilem anatomen ad rem medicam facere, quæ egeat observatione morborum adsidua.

Diss epistolaris secunda. Libavius contra Bohnium empiricos sæpe melius dogmaticis curare. Anevrysmata Bononiæ hoc anno frequentia esse. Mulieres restituendis ossibus celebritatem acquisivisse.

Appendix ad physico anatomicas epistolares dissertationes.

De vivipara generatione scepsis.

Vidisse se ovarii fibras tartarisatas. Vesiculas sæpissime ovario adnatas esse. In femina gravida testes scirrhosi, in uno vesicula magna circa quam flavæ maculæ ovis piscium similes.

In *Oculorum & mentis vigiliis ad distinguendum studium anatomicum & ad praxim medicam dirigendam accedit mantissa subsidiaria de vi indicationis a parte* &c. Bonon. 1704. 4. *. Scopus semper idem. Testes muliebres sæpe mira mole ægri cum spe graviditatis, & meram in iis aquam fuisse. Glandulas morbosas nihil demonstrare. In homine obeso inter alvum egerendam mortuo pericardium sanguine plenum, idemque quasi glandulosum. De cordis polypis. Ad crustam sanguineam. Pro empirismo fuse: ei, non ratiocinio deberi medicamenta nobilissima. Neque indicationem curatoriam dogmaticorum ducere ad remedia, neque anatomen subtilem aut microscopicam. Semel se hydropem vesicula-

vesicularem vidisse. Signa vulgaria a pulsu, ab urina sumta sæpe fallere. Theoriam nuperorum pariter dubiam esse & incertam. Medicandi rationem nuperam antiquis non fuisse ignotam, neque morbos quos ajunt noviter esse descriptos, ut asthma. CELSUM medicinam utique fecisse.

MELCHIOR. FRIDERICI GEUDER, *medicinische Lebensmittel den Mordmitteln* GEHEMA *entgegengesetzt*. Ulm 1689. 8.

EJ. *Diatribe de fermentis variarum corporis animalis partium specificis & particularibus. Acc. diss. de ortu animalium.* Amstel. 1689. 8. *. Contra fermenta pugnat toto libro. Plethoram a liene exciso sequi. Morbi paterni ut in fetum transeant.

FRANCISCI PIENS, *de febribus in genere & specie*. Genev. 1689. 4. edente MANGETO. Febris est fermentatio, ut particulæ sanguinis acidæ, salsæ, sulfureæ cor irritent. Una recusus est libellus D. JONES.

GEORGII GRAV, *Panacea vegetabilis calida s. Majorana nostra*. Jen. 1689. 12. *. Formulæ quas ingreditur & vires salutares adversus omnes morbos. Collectanea.

EJ. *Hypnologia, oder Fragen und Antworten von dem Schlafe*. Jen. 1689. 12. *.

J. AMBROSII LANG, *Differentiæ inter mores hominum cum brutis communes & proprios*. Altdorf 1689. 4.

GODOFR. HENNICKE, *de panaceis tract. medico chymicus*. Francof. 1689. 8. Nimium iis tribui.

JO. SCHULZIUS, *de contractu medici cum ægroto*. Gedan. 1689. 4.

JACOB DU POIRIER, *idea morbi castrensis Mastenone ad Eburam grassantis*. 1689. fol. FALC. Cum LUDOVICUS XIV. circa arcem Maintenon fossas per militem effodi jussisset, inter legiones morbus epidemicus exorsus regem de proposito desistere coegit.

ELIÆ FRID. HENCKEL, *ordo & methodus cognoscendi & curandi energumenos s. stygio cacodæmone obsessos*. Francof. Lips. 1689. 8. GUNZ.

EJ. *de philtris, eorum efficacia ac remediis*. ib. 1690. 8.

PAULUS CHRISTOPH URSINUS, *de usu potus calidi*. Francof. ad Viadr. 1689. fol. LEHM.

J. P.

J. P. W. D. *Epistola qua nonnulla in* J. H. CARDILUCII *tr. de peste ad examen referuntur.* Norimb. 1689. 8. Nonne J. PAUL. WURFBAIN?

BENEDICTI ACCOLTI, *mortui dialogus de præstantia virorum sui ævi.* Parm. 1689. 12.

§. DCCCCXIX. NUPERI.

J. WEICHARD VALVASORS, *Ehre des Herzogthums Crain.* Laybach 1689. fol. IV Vol. B. B. Morbi regionis. Morbi endemii & curationes rusticæ. Frequentes passim petechiæ, eæque valde funestæ FRANCISCI DE COPPINIS (DE COFFENDISS). Naturæ producta varia alibi dicenda. Plantæ etiam potissimum earumque vires medicæ, etiam magicæ ex opinione populari. Napelli vires destructrices, indeque mortes. Satyrio puellas cogere ut se juvenes sequantur; philtra, aliaque magica nimis creduli viri. FRANCISCI CAPUSÆ laudes donorum naturæ Carniolæ erogatorum. Hic etiam primum reperias saponariæ adversus morbum venereum efficaciam. Rhabarbarum monachorum.

Arzneyaffen à la mode oder Beschreibung der Fehler und Narrheiten auch Mißbräuche der Arzneykunst. Wien 1689. 8.

CHRISTOPH LAMPERTI, *erwünschter Hausarzt der kranken Kindheit.* Mörseburg 1689. 8.

J. V. M. *Neu eröfnete Schatzkammer verschiedener Natur und Kunstwunder.* Nurnberg 1689. 8.

Neues Kochbuch. Hall. 1689. 8.

DE LA LOUBERE, *Description du Royaume de Siam.* Paris 1691. 8. 2 vol. *. 1714. 8. Inter alias artes ejus regni, etiam de medicina agit. Morbi endemii: febre raræ, nullæ intermittentes, neque podagra, apoplexia. Frequentes tusses & rheumatismi, abscessus, fistulæ, frequentissimum erysipelas; scorbutus nullus, rarus hydrops. Nulla pestis, sed variolæ pessimæ. Medici Chinenses, non tamen in curando infelices. Ægris & feminis gravidis corpus palpando emolliunt. Plantas pedis a prunis vix lædi super quas decurrunt. Aliquæ plantæ edules, & victus ratio.

Observations de médecine contenant la guérison de plusieurs maladies. Paris 1689. 12. FALC. Auctorem HOUSSET vocat NAVIER.

Discours touchant les merveilleux effets de la pierre divine du S. CANDY. ib. 1689. 12. Calculum solo tactu curare fabulumque.

Le

Le nouveau & parfait confiturier avec l'instruction pour les chefs d'office, de fruiterie & de sommellerie. ib. 1689. 12. Bur.

Francesco Can, *Segreti del mondo medicinali e curiosi.* Milano 1689. 8.

Henry Ryder, *Practical chirurgery cases and cures.* Lond. 1689. 8.

Relazione dell' ultima infirmità e morte d'Innocentio XII. Rom. 1689. 4. Calculi in rene maximi, & alii in fellis vesicula. Cin.

Ægidii Daelmans, *nieuw hervormde geneeskonst gegrond op de gronden van t acidum en alcali b . . . der aanmerkingen van verscheide rickting der op het eyland Ceylon en de stat Cocimbo, Batavia en de Kust van Coromandel syn voorge.* Amsterd. 1689. 8. *. 1703. 8. *, quæ quarta est editio. Germanice, & aucta a J. D. G. S. S. R. P. Berlin 1715. 8. a J. Daniele Gohlio, ut puto. Medicus, certe doctor. Indiam adiverat, inde Antwerpiæ sedem fixit prius chirurgus. Ut Indiam adivit. Febres fere specificis curavit: aliquæ curationes in præfatione. Tum in ipso opere morbi a capite ad calcem. Principiis Bontekoi adeo indulget, ut etiam in plethorica apoplexia venam quidem secet, nocere tamen posse. Medicamenta cæterum cum præparatione cuique morbo subjicit. Febres curat sale volatili oleoso cum china, etiam laudano & panacea ex radice Columbo, pedra del porco, sale cranii humani volatili. Ut solet, morbis subinde historias ægrotorum subjicere, sic in febrium theoria. Corticem peruvianum nihil fecisse. Absurde noster pulverem diabolicum v. c. præscribebat ne sua arcana pharmacopolæ innotescerent. Sic confectionem suam diathea laudat & pulverem febrifugum. In Ceylonia endemiam esse & vulgatissimam. Curari chalybe. In lue venerea præcipitatum mercurium propinat. In phthisi balsamum Helmontii s. oleum lini non fætidum.

Ej. *nieuw hervormde heelkonst.* Amsterd. 1694. 8.

Wilhelm Ernestus Tenzel, equidem I. C. diarium ab a. 1689. edere cepit, cum titulo *monatliche Unterredungen einiger guter Freunde von allerhand Büchern und Geschichten.* Leipz. ab a. 1689. ad 1698. 8.

Ad historiam librorum novorum, virorum doctorum, subinde etiam ad eventus aliquos minus vulgares.

Ej. *Curieuse Bibliothek, oder Fortsetzung der monatlichen Unterredungen.* Frf. und Leipz. 1704. 1705. 1706. volum. s. repositoria tria B. Bun.

Ej. *de inspectione judiciali cadaverum.* Erford. 1707. 4. Chirurgos soles non sufficere.

§. DCCCCXX. Disputationes.

Sigmund Hahn, *de melancholia hypochondriaca.* Leid. 1689. 4. Idem fuerit forte qui de aquæ fontanæ utilitate scripsit.

J. Henr. Munker, *de asthmate.* Leid. 1689. 4. *. A faba suffocatus, & a spina per viscera illapsa.

Matthias v. Oyenbrugge, *tum de conservanda sanitate, tum de febre in genere.* ib. 1689. 4. Riv.

N. Hoest, *de sputo sanguineo.* ib. 1689. 4. Hæn.

J. Bibben, *de febribus.* ib. 1689. 4. *.

Abraham Wasteau, *de angina.* ib. 1689. 4. *.

Ant. Ulr. Schwalenberg, *de catarrhis.* ib. 1689. 4. *.

Robert Hake, *de febre puerperarum.* ib. 1689. 4. *.

Theodor v. Deventerwaag, *de hydrope in genere.* ib. 1689 4. *.

J. Philip. Farnek, *de ictero flavo.* ib. 1689. 4. *.

J. Henrich Schlitt, *de cephalalgia particulari.* Utrecht 1689. 4. *.

Gerhard Daniel Engering, *de lithiasi renum & vesicæ.* ib. 1689. 4. *.

Jedida Safford, *de dysenteria.* ib. 1689. 4. *.

Otto Arnold Roepenhausen, *de medico in quibusdam morbis spectatore.* ib. 1689. 4. *.

J. Gerdes, *idea errans & furibunda in hydrophobia conspicua.* Rostock 1689. 4. Pl.

Ej. *Marasmodes corporis conditio vulgo Schwindsucht.* ib. 1690. 4.

Ej. *de philtro.* ib. 1690. Hænel.

Ej. *Idea errans in exstasi s. enthusiasmo.* Greifswald 1692. 4.

Ej. *de hydrophobia.* ib. 1697. 4.

Ej.

Ej. *de dysenteria.* Greifswald 1698.

Ej. *de convulsione.* ib. 1698. 4. Heft. Br.

Ej. *de angina.* Frf. ad Viadr. 1706. 4. He.

Dav. Zollikhofer, *de polypo cordis.* Witteb. 1689. 4. Pl.

Elias Alberti, *de lue venera.* Erford. 1689. 4. Pl.

J. Georg Zapf, *de gonorrhœa virulenta.* ib. 1689.

J. Christ. Schomberg, *de gustu disputavit.* ib. 1689.

Ej. *de respiratione læsa.* ib. 1693.

Ej. *de paralysi scorbutica.* ib. 1694. 4. He.

Ej. *de læsa hominis loquela.* Lipf. 1696. 4. Riv.

Ej. *de peripneumonia.* ib. 1698. 4. He.

Ej. *de arduo & difficili medicinæ studio.* ib. 1694. 4.

J. Maur. Triller, *de officio medici præsentibus contraindicationibus.* Altdorf. 1689. 4. Riv.

Ej. (certe ejus nominis) *de officio medici præsentibus contraindicationibus.* Jen. 1701. 4.

Joh. Christoph Spies, *de diebus criticis.* Altd. 1689. 4. Heft. Br.

Ej. *de arthritide, von der Gliedersucht.* Basil. 1694. 4. Hæn. Br.

Ej. *de proverbio novus medicus, novum cœmeterium.* ib. 1695. 4. Ill. Haller. Br.

Franc. Sebastian Vorster, *experimenta de pleuropneumonia epidemica cum polypo cordis.* ib. 1689. 4. Pl.

J. Gotth. Stoesser, *de venæsectione.* Argent. 1689. 4.

Quæstio medica an vinum Rhemense omnium saluberrimum? Rheims 1689. 4.

Franc. Alliot & Philib. Caron, *E. fatui diutius & felicius vivunt sapientibus.* Paris. 1689.

Franc. Pijart & Lud. de Vaux, *natura paucis contenta.* ib. 1689.

J. BOUDIN & PHIL. IGN. SAVE, *E. ostreum crudum esca saluberrima.* Paris. 1689.

PETR. MARAIS & PETR. JOH. BURETTE, *Non E. recens inventa prorsus in medendo rejicienda.* ib. 1689.

NIC. RICHARD & PHIL. CARON, *E. epilepsia venarum jugularium sectio.* ib. 1689.

JAC. RENAUT & PHIL. IGN. SAVE, *E. in pari venæ sectionis & purgationis necessitate, venæ sectio præferenda.* ib. 1689.

§. DCCCCXXI. DIARIA AD A. 1689.

In *Histoire de l'Acad. des sciences de* 1689. de nonnullorum morborum curationibus, dysenteriæ per emetica referente DODARTO, per hypecacoanham a PISONE olim indicatam, THEVENOT & MARCHANT hydropem eupatorio cannabino curatum fuisse.

In *Journal des savans* DROUIN chirurgus de puella ex nimia sanguinis per uterum perque vomitum rejectione mortua, cui ren dexter, aortæ & venæ cavæ incumbebat.

J. JAC. FRANC. VICARIUS, Professor Friburgensis.

In *Eph. Nat. Cur. Dec.* II. *Ann.* VIII. *Obs.* 28. De tubo tabacario orientali, in quo per aquam fumus transit.

Dec. III. *Ann.* I. *Obs.* 108. Adfectio hysterica cum maculis de corpore efflorescentibus, deliquiis, suffocatione uterina, frictionibus potissimum levata, demum restituta est.

Obs. 109. Sudor sanguineus in homine sano hæmorrhagiis obnoxio.

EJ. *Basis universæ medicinæ in V. LL. institutionum.* Constant. 1698. 8. TR. & Argent. 1710. 8. ib. Institutiones.

EJUS *Disc. de aquis salubribus mineralibus &c.* Ulmæ 1699. 8. *. Pleraque physici sunt argumenti. Sectione tamen III. vires medicas aquarum contemplatur. Aquas Fabarias a. 1687. nocuisse, variis symptomatibus excitatis. Acidulas acuere fermentum ventriculi quod sibi congener sit A bile ferrum contentum præcipitari, id cum acidis obviis in luteum salem coalescere. Morbi in quibus acidulæ conveniunt: phthisis, varii morbi ventriculi, bilis &c. Cui intestina convellebantur & manus inciperent convelli, solo acidulæ usu curatus fuit. Sic proprius filius cui intestina ob malum victum convulsa essent. In scorbuto oris calidum gargarisma mire prodesse. Sic per singulos morbos: Thermis

mis cum peſſo foraminulento in vaginam dato uterum nimis humedum ſiccair. Modus utendi.

EJ. *de intemperato* HIPPOCRATICO *ſ. cacochymicis* GALENI Argent. 1712. 4. BURCH in *Meth ſt. Med.* BR.

I. GEORGIUS GRUBEL medicus Saxonicus credulus.

In *Eph. Nat. Cur. Dec.* II. *Ann.* VIII. *Obſ.* 34. Abſceſſus per umbilicum demum repetito uſu pilularum RUFI ſanatus.

Obſ. 35. Febris petechialis cum convulſionibus, calidis demum curata.

Obſ. 36. Epilepſia cujus aura a digito adſcendebat veſicatorio, & unicornu, ut putat, foſſili, curata.

Obſ. 37. Apoplexia quinquies recidiva curata. Laudat theriacam diateſſaron ad paralyſin linguæ.

Obſ. 38. Dyſenteria cum variolis conjuncta, tamen curata calidis & adſtringentibus.

Obſ. 39. Ex variolis retrogradis abſceſſus pectoris, ſanatum apoſtema enormi vi puris emiſſa.

Ann. II. *Obſ.* 107. Ex matre ſana natus puer morboſus.

Obſ. 108. Sanatus cui in febre acuta fæces præter voluntatem & ſurſum deceſſerant.

Obſ. 109. Ex nixu mictio ſanguinea facile ſanata.

Obſ. 110. Criſis in pleuritide per purulentum lotium.

Obſ. 111. Salubris in variolis erumpens menſium fluxus.

Obſ. 112. Neque funeſtæ in variolis convulſiones poſt eruptionem.

Obſ 113. Dyſenteria epidemica maligna cum petechiis, tamen ſanata, etiam opio.

Dec. II. *Ann* X. *Obſ.* 40. Inter coronalem ſuturam & ſagittalem interpoſitus fonticulus fruſtra ob cephalæam diuturnam excitatus.

Obſ. 41. Cum in ſeptuagenario demum fons pulſatilis bregmatis clauderetur, funeſta ut putat, ſuborta apoplexia.

Obſ.

Obs. 42. Hydrocephalus internus pro monstro habitus, incisus, evacuatus.

Obs. 43. A crusta lactea siccata nasus ab ulcere destructus.

Obs. 44. Ancilla moribundæ dominæ halitu impulso latentem vitam revocavit.

Dec. III. *Ann.* I. *Obs.* 52. Alvus duodecim diebus clausa soluta deglutito fumo tabaci.

Ann. IV. *Obs.* 43. Apoplexia cum epilepsia conjuncta, tamen sanata.

Obs. 94. Volvulus ex esu ribium sanatus clysteribus oleosis.

Obs. 95. Idem morbus ex liberali esu priorum.

Obs. 96. Et mania ex abusu spiritus & olei juniperi.

Obs. 97. Dysenteria indolens neque tamen lethalis.

Ann. V. VI. *Obs.* 53. Vitri antimonii vis emetica unica infusione exhausta.

Obs. 54. Ab opii aliquot granis in febre acuta cum delirio & cephalalgia, datis, periculosus sopor.

Obs. 142. Fetus a matre occisus cum pedibus contra parietem eum premeret, unde sanguis undique sub calvam effusus.

Obs. 143. Frusta renum cum lotio maximo cum dolore excreta; inde tabes.

Obs. 144. Unico emetico, antimoniali, ut videtur, febris maligna sanata.

Obs. 146. Externorum medicamentorum effectus; sedatur alvi fluxus diuturnus, oleo mastichis & menthæ inposito: alia exempla.

MARCUS GERBEZ Physicus Laybacensis.

In *Eph. Nat. Cur. Dec.* II. *Ann.* VIII. *Obs.* 69. Tumor abdominis in uteri vicinia, emollientibus extus adhibitis sublatus, & vaporibus calidis ejusdem generis.

Obs. 70. Hydropico homini in scroto abscessus subnatus eventu felicissimo.

Obs. 71. Ex abscessu pone aures homini extrahuntur capilli.

Obs. 72. Alvus clausa, ex piris sylvestribus devoratis. Inde intestinum prolapsum sphacelo vitiatum, eventu funesto.

Obs.

Obſ. 73. Suppoſitorium in jure pulli ſolutum, utilis in alvo conſtipata clyſter.

Obſ. 150. Ex terrore ſyncope vel catochus.

Convulſionibus obnoxia mulier imprægnata laborat: convulſivi motus & opiſthotonos ſanati ex genio ſeculi, tamen admiſto viſco querno.

Ann. X. *Obſ.* 63. In vetula pulſus inæqualis, interruptus, nihil inde mali.

Dec. III. *Ann.* I. *Obſ.* 72. Epilepſia per dyſenteriam gravidæ ſupervenientem ſoluta, adhibito rheo toſto & roborantibus, & abortu ſuperveniente.

Obſ. 76. Quartana febris vomitu carnis putridæ cum maxima lumbricorum majorum minorumque copia, ſublata. Eam carnem dudum & ante morbum ederat.

Obſ. 77. Alvi conſtipatio cum torminibus, ſublata purgante medicamento.

Obſ. 78. Colica billioſa facile in pareſin tranſiens, ſanata acidulis Roſtochenſibus.

Obſ. 129. Gangræna ſenilis pedis ſenſim ſurſum prorepens & funeſta.

Obſ. 130. Ob anginam venæ raninæ inciſæ; enormis vis puris tuſſi reddita, eventu felici.

Obſ. 133. Saccharum ſaturni ex aqua, ad ophthalmiam ſalutare.

Obſ. 134. De cuticula de infante ſingulis menſibus abſcedente.

Obſ. 136. Quartana febris ſublata rejecta carne putrida ante febrem comeſta.

Obſ. 138. In febre petechiali hæmorrhagiæ narium ſalutares, cur non perinde venæ ſectio?

Ann. III. *Obſ.* 5. Deglutitio impedita, ut de media gula cibi rejicerentur cauſa data aſſumtione aquæ fortis. Malum ſanatum oleo amygdalarum.

Obſ. 6. In phthiſico dexter lobus pulmonis totus cum broncho ad fauces uſque in pultem diſſolutus.

Obſ. 8. Febris maligna & funeſta in puero ob vini & ſpirituoſi potus abuſum.

Obſ. 10. Labia vulvæ in gravida femina a pure turgentia non ſine gangrænoſis veſicis, funeſto eventu.

Obſ.

Obſ. 11. Ex inciſa vena ranina ſanguis ad mortem uſque effluxit.

Obſ. 13. Strepitus in mandendo maxillarum.

Obſ. 14. Cachexia cum duritate hypochondriorum vino diuretico & radice enulæ ſanata.

Ej. *de morbis complicatis.* Labac. 1692. 8.

Ej. *Intricatum extricatum*, ſ. *tractatus de morbis complicatis, opus intricatiſſima quæque in Praxi medica occurentia breviter pertractans & dilucide reſolvens.* Labac. 1692. 8. Synopſin dat in *Append.* ad E. N. C. *Dec.* III. *Ann.* I.

Joseph Ignatius Muschel de Moſchau, Phyſicus Glacenſis.

In *Eph. Nat. Cur. Dec.* II. *Ann.* VIII. *Obſ.* 141. Elaterio & reſina Jalappæ ſublatus hydrops.

Obſ. 142. Naſturtii aquatici ſucco & potu ſolius lactis chalybeati ſanata phthiſis.

Dec. III. *Ann.* V. VI. *Obſ.* 232. Imaginatione ſola, paneque pro medicamento exhibito ſublata febris intermittens.

Gustav Casimir Gahrlieb, Archiater Brandenburgicus.

In *Eph. Nat. Cur. Dec.* II. *Ann.* VIII. *Obſ.* 195. In gallina ſene ſaccus ventriculo adhærens in quo acicula orichalcea. Ventriculus carnoſus veſiculæ felleæ adnatus, ut ex ventriculo alimentis in veſiculam via eſſet libera.

Ann. IX. *Obſ.* 68. Longa diarrhœa, inde aſcites hydrops, ſanatus vulnere caſu inflicto.

Obſ. 69. Gangræna natium, ut putat, ex abuſu nucum avellanarum.

Ann. X. *Obſ.* 6. Infans annulum deglutitum quadrageſimo die reddidit.

Obſ. 77. In tertiana duplici datum oleum fervidiſſimum paralyſeos cauſa fuit, deinde rigoris, tetani, quæ mala ſimplici balneo ſuperata ſunt.

Obſ. 80. Omnino ut ego a largiori opii doſi vidit alacritatem ad omnia & agrypniam minime vires frangentem naſci: eum vero effectum cum diuturniori opii uſu minui & evaneſcere, ut doſin ad viginti grana augere neceſſe fuerit, a qua ſolita ad negotia aptitudo rediit, & uſu opii neglecto languor.

Dec. III. *Ann.* I. *Obſ.* 82. Vermis erucæ ſimilis per urethram redditus.

Obſ.

Obf. 83. Vomitus aquæ limpidæ ad duas & ultra libras infigniter falfæ, ut fauces eroderet, cum cephalæa.

Dec III. *Ann.* II. *Obf.* 61. Femina hydropica ut abdomen pendulum ad genua ufque defcenderet, fpiritu libero. Gelatinofus erat latex in maximas ampullas ad 125 ℔ pendens, effufus, ut finiftrum ovarium ejufque lateris tuba defiderarentur.

Ad *Ann.* IV. Epidemicam conftitutionem Berolinenfem dedit pro a. 1696.

Ann. VII. VIII. *Obf.* 53. Poft varia figna ulceris, officulum cerafi per lotium egeftum.

Obf. 55. Gravidæ contra colicam medicamenta imprudenter data, non eo minus tamen fanus puellus in lucem editus.

Obf. 56. Mirifici nævi.

Obf. 140. Sanguis in puella modo nata periodice rediens.

Obf. 141. Poft fævos frontis dolores demum termites de naribus excuffi.

Ann. IX. X. *Obf.* 43. Offa fpongiofa fragilia, concrementa inter pleuram & pulmonem genita, poft multam tuffim, etiam afphyxiam. A lapfu malum fecutum effe putat.

Obf. 46. Gallina cæca pilulis cochiis curata.

Obf. 64. Cum alter ureter folus obftructus effet, tamen perfecta ifchuria. In rene & uretere altero calculi; vefica anguftiffima.

Obf. 112. A cerevifia melle condita fubita mors: inteftina turgidiffima fitu naturali mota. Scorbuticus homo, cum crederetur convalefcere, fubito mortuus, magna parte totus niger: vafa inteftinorum vacua fanguine, & aëre plena. Sic aëre repletum totum fyftema arteriofum venofumque. Flatus maximus per 15 minuta integra per anum egeftus, & una vita.

Obf. 113. Convulfiones univerfi corpufculi. Colocynthidis valida dofi hactenus fublevata, tamen comitiali denique morbo exftincta eft puella.

Obf. 114. Vehementiffima convulfio fanguine de ore virginis erumpente fuperata, ut tamen infirmior valetudo fuccederet.

CHRISTIAN SCHUCHMAN.

In *Eph. Nat. Cur. Dec.* II. *Ann.* VIII. *Obf.* 210. A vipera demorfus brachio

chio tumente, respiratione impedita, ipsa lingua tumente, sudor frigidissimus, vomitus. Calidis & diaphoreticis hæc mala sedata.

Obs. 212. A diarrhœa præter rem suppressa febris maligna cum præcordiorum compressione, singultu, extremis frigentibus: æger sanatus calidis.

Dec. III. *Ann.* I. *Obs* 101. Cum ægrotus potu abstineret, nihilo secius uberrime urina limpida fluebat: sanatus elixirio proprietatis sine acido.

Obs. 102. Vesiculæ miliares cum prurigine subinde redeuntes, ut nullo modo coerceri potuerint.

Obs. 103. Cum pulmo pueri fundum in aqua petiisset, & funiculus resectus sanguinem nullum profudisset, mater tamen inter tormina fassa est vixisse puerum.

Ann. IV. *Obs.* 42. Hystericus in occipite dolor cum frigoris sensu.

Obs. 43. Purpura pleuritidi superaddita funesto eventu.

Obs. 44. Vis antiepileptica Valerianæ experimentis confirmata.

J. CASPAR WESTPHAL, discipulus ETTMULLERI.

In *Eph. Nat. Cur. Dec.* II. *Ann.* VIII. *Obs.* 214. Pleuritis ad uterum versa, ut sputum quale ægrota exscreabat cum mensibus manaret.

Obs. 216. Menses erumpentes in dysenteria, salubri eventu.

Dec. III. *Ann.* V. VI. *Obs.* 285. Convulsiones hystericæ & vomitiones in femina gravida cum abortus metu, demum laudani opiati grana quinque & sex post clysteres purgantes, data utiliter. Parat id laudanum (*) ex opii extracto cum aqua calcis parato, zedoaria, sulfuris floribus, castoreo & extracto croci.

Obs. 286. Ex siccato ulcere tibiæ pleuritis, sputum cruentum, mors.

Ann. VII. VIII. *Obs.* 122. Mira certe historia, cum ipse noster testis sit αυτοπτης. In petechialis febris gravissimo statu femina græce oravit, cum decentibus vocis flexionibus. Rediit inde ad se quasi ex somno & subito locuta est vernacula: tamen ut obierit.

Obs. 134.

(*) Quod hystericum vocat & valde laudat, ut videre est apud H. J. COHAUSEN *Europ. arcan.* p. 370. VICAT.

Obs. 134. Saccharum faturni ex lithargyrio paratum multo deterioris esse ingenii ob mista cuprea, aliaque excrementitia. Ab ejusmodi facchato vidit nata tormina spasmodica, alia mala, quæ opio non possint vitari. Cum cerussa paratum potius alvum citavit.

Obs. 135. Amantis delirium, & mania spe facta potiendæ amatæ. Pulsus præsente amasia ex parvo in magnum & celerimum evectus; emeticis & opio curatus, fraude circumventus qua amasia ei tædio fieret, sanatus est.

§. DCCCCXXII. VARII AD A. 1690.

J. CONR. BARKHAUSEN, vel ut in Belgicis editionibus redit, BARCHUSEN, professor Ultrajectinus.

EJUS *Pharmacopœus synopticus*, *s. Synopsis pharmaceutica.* Francof. 1690 12. & multo auctius Utrecht 1696. 8. *. Labores pharmaceutici. Deinde medicamenta exque iis compositæ formulæ & parandorum encheireses, etiam chemicæ, alphabetico ordine, secundum titulos a forma medicamenti hic repetitos. Porro tabulæ dosium pro tribus diversis ætatibus. Monet ut balsama quæ diuturnum in usum continuari debent, parva dosi sumantur, alias asperæ arteriæ nocitura. Resinas purgantes longe minori dosi sufficere, si cum sale aliquo acido aut medio misceantur. Altera tabula est medicamentorum prout ad quamque indicationem medicam pertinent.

EJUS *Acroamata ad Jatrochymiam & physicam spectantia.* Utrecht 1603. 8 *. Prælectiones chemiæ, quam magni faciebat, atque historia, inde chemiæ compendium: multa in BOYLEUM & contra nitrum aereum; inde pro principiis chemicis. Ad finem plusculæ partium solidarum & fluidarum corporis animalis analyses, quarum in medicina sua est utilitas.

EJUS *Synopsis pharmaciæ.* Leid. 1712. 4. Aucta cum *Pharmacopæo synoptico.*

EJ. *Compendium ratiocinii chemici.* ib. 1712. 4.

EJ *Collecta medicinæ practicæ generalia & dialogus de optima medicorum secta.* Amstelod. 1715. 8 *. Collectanea ex veteribus, potissimum ex HIPPOCRATE, nulla admista per operam auctoris adnotatione. Pertinent ad pathologiam: ad signa vulnerum, ad scarifationem, hirudines & setaceum: diætetica de vino, de hydromelle. Fatetur se pulsuum subtilitates non adsequi. De crisi per abscessus; de præsagiis inde repetitis, de pure, de gibbo. In *dialogo* anatomen elevat, quæ parum ad praxim faciat. Male a firmis corporis partibus theoriam sumi, cum vitia fere in humoribus habitent. Medici esse morbum per sua signa cognoscere, cognitum sanare.

Ej. *de medicinæ ortu & progressu dissertationes, in quibus medicorum sectæ, institutiones, decreta, hypothefes, præceptiones, ab initio medicinæ usque ad nostra tempora traduntur.* Utrecht 1723. 4. *. Chemiæ addictus, his in rebus passim peregrinus, placita fere celebrium virorum, deinde locos a variis medicis varie tractatos tradit. Non bene ORIBASIUM, AETIUM &c. excerpit, qui nihil habent proprii. Hæc historia ad theoriam potius quam ad praxin spectat, quam noster putat eamdem fere nobis esse quam priscis. Diss. sunt, I. Ingenuos fuisse medicos ex Græcis demonstrat, verum lis de Romanis erat. De PYTHAGORA; musica & carminibus morbos sanasse. Ejus sectæ addictos, omnino ad Ægyptiorum & Brachmanum exemplum diætetica coluisse, mitibus emplastris & cataplasmatibus usos esse. II. Veterum de principiis placita.

IV. De saporum in medicamentis cum primis qualitatibus consensu ex AVICENNA. ERASISTRATUM & ASCLEPIADEM vim purgantem specificam & certorum humorum rejecisse. Alia placita ASCLEPIADIS. Recte eum præter renes alimentis in vesicam viam aperuisse: se feminam nosse, quæ urinam rubram reddat quoties betas rubras comedit. V. Varia methodus curandæ hæmorrhagiæ, etiam vincula. Morbos quos Romani pro novis habuerint illis solis fuisse novos. Ex PLUTARCHO quæ post dysuriam culmum hordeaceum minxerit. VI. De modo quo primum medicamenta innotuerunt, tum eorum mistio & præparatio. Veteres vires medicamentorum fere ex gustu & olfactu repetiisse. VII. Nugæ Astrologorum & medicorum præsagia inde repetentium. VIII. Exercitationes ex veteribus; frictiones, balnea frigida. IX. ARISTOTELEM anatomes humanæ non fuisse ignarum, sed eam ad arcendos morbos nihil facere. X. Neque MARCELLUM empiricum fuisse, neque SCRIBONIUM, cæterum XI, empiricos insignes viros fuisse, sibique nomen empirici honori esse. Methodicorum placita cum dogmaticis comparat. XII. Aliqua de rogo JACHINI & HIPPOCRATIS, cui fidem adhibet. XIII. Historia typorum in morbis & generalium & partialium. Bella de latere in quo vena secetur ab ARCHIGENE profecta.

XIV. Philosophorum opiniones medicæ. Veterum de pulsuum differentiis opiniones. XV. ASCLEPIADIS placita, ARCHIGENIS, ARETÆI, POSSIDONII. XVI. GALENI placita. XVII. Arabum, etiam FERNELII. XVIII. Ægyptiorum & Brachmanum placita, & medicamenta. Siamensium conculcatio medica. De Chinensium medicina fusissime. XIX. PARACELSI placita, XX, & chemicorum nuperorum. SEVERINI oleum ex opio sudorificum. HELMONTII præcepta. XXI. Nuperi, CAMPANELLA & FLUDD qui morbos a malis angelis derivant: ejus thermometrum pulsusque musici. XXIII. TACHENIUS, auctor criminationis acidi, tamquam omnium morborum causæ. XXIV. SYLVII & WILLISII fervores. XXV. Secta mechanica in qua diversissima diversorum scriptorum placita commiscet, huic potissimum sectæ infensus. ANDRYI placita & STAHLII. XXVI. Diss. de Nepenthe quod sit verum opium ex incisis

capitibus

capitibus papaveris ſtillans: ad nos merum meconium adferri: alia opiata. Neque cum CLERICO, neque cum FREINDIO hunc laborem comparaveris.

JACOBUS SINIBALDUS BENEDICTI F. Archiater.

EJ. *Apollo bifrons medicas diſputationes promiſcuas exponens.* Romæ 1690. 4. *. Alterum volumen non vidi. Nuperorum inventa cum veterum placitis comparat, conciliat & modeſte de utriſque judicat. Tituli ſunt & breves diſputationes. Femina nephritica a ſpiritu ſalis (diuretico) deterius habuit. Sanguinis ſputum ſæpe ſe adtenuantibus ſanaſſe; in aëre frigido & ſubtiliſſimo ſe ipſum hæmoptoicum convaluiſſe & alios. Anaſarcam & aſciten hydropem etiam ex ſanguinis abundantia naſci & venæ ſectione ſanari: tympaniten medicamentis refrigerantibus. Veſicatoriorum uſum Græcos ignoraſſe; in acutis, malignis febribus ſpuriis non convenire, in veris utique, etſi objici poſſit, criticis ea evacuationibus obeſſe, & ſanguinem alioquin ſolutum magis diſſolvere. In febribus cum humorum coagulatione utilia eſſe, tum in delirio comatoſo, in ſopore. Cæterum diſſertationum tituli ſunt; Acidi virtutes contrariæ, de purgantibus, de ictero, de ſanguinis ſputo, de victu ſudantium, de hydrope. Inter *problemata* auctori propoſita; unde urinæ profluvium in diabete? Num lambitiva in trachæam ſubeant? An excedens lætitia ſaluti proficua ſit? Inter diſſertationes de ſignaturis plantarum. Inter orationes de abuſu veſicantium; Italica BERGAMINI epiſtola ad SINIBALDUM num dulcia adverſus vermes conveniant, quod negat.

EJUSD. nunc protomedici *parva methodus medendi. Animadverſiones practicæ.* Rom. 1707. 8. *. Madrit 1751. fol. Rom. 1757. 8. curante ANT. DE BELLOS. Chemica Galenicis addit. Multas tradit proprias animadverſiones & curationes. Feminam viribus fractam, cui pulſus minimus erat & ſpiritus difficilis, quæ pro moribunda habebatur, adgnovit ex ſolo vitio primarum viarum laborare, eo indicio, quod non videretur ulla tantæ debilitatis digna cauſa præceſſiſſe. Radicis chinæ particulas duras non debere in medicinam recipi. Cum virgo inter ſanguinis miſſionem nunquam non animo linqueretur, dato jure carnis cum pane effecit ne deficeret. In pleuritide venam lateris adfecti ſecandam. Nulla fere niſi liquida medicamenta ſudorem ciere. Gummata oſſium in femina reſolvit, moto in hypocauſto ſudore, dum latgiore alimento vires ſuſtentabat. Veſicantia non convenire, niſi in febribus quæ ſint cum coagulo. Cum puer præ debilitate dentire non valeret, clauſit fonticulum; ita vires recuperavit puſio, ut ambularet & dentiret. Octodecim congii unam poſt paracenteſim emiſſi & tamen felix etiam repetita perforatio. Contra balnea febricitantium veteribus familiaria. In arthritide ſulfurea medicamenta utilia. Prognoſtica. Romæ frequentes febres malignæ, in quibus venæ ſectio non convenit. Convaleſcentibus facile a prima pectinatione febrem redire. In ſomnolentia purgantia, ſic ad parotides. Epilepſiæ acria & calida non convenire, ſed aquam utique croci metallorum,

metallorum. In hæmoptoe ſiccantia. Lenteſcentiam ex nimia ſiccitate natam humectantibus ſublatam fuiſſe. Rheum veterum ad adſtringentia medicamenta pertinuiſſe. Rhabarbarum dyſenteriæ non convenire. In eryſipelate ſanguinem mitti debere. Dari omnino anevryſma verum in quo arteria integra ſit, & diutiſſime tolerari poſſe. Non placet noſtro lamina plumbea id premere, aut venam ſecare: balneum laudat & emollientia. Iterum in hydrope venæ ſectio feliciter repetita, cum una plethora in muliere adeſſet.

FRANC. BERNH. FRANKE, profeſſor Kilonienſis, *de catarrho.* Altdorf. 1690. 4.

EJ. *de venæ ſectione indicantibus.* Kiel 1701. 4 BURKH.

EJ. *de ſumma theoriæ medicæ ad morborum curationem recte inſtituendam neceſſitate diſſertatio auſpicalis.* ib. 1694. 8 *. Errores a defectu theoriæ orti. Spiritum baccarum ſambuci, cui incomparabilis tribuitur efficacia, omnino vim omnem ſpecificam per fermentationem depoſuiſſe. Tincturam tartari vim ſuam habere ab oleoſis particulis ſpiritus vini cum tantillo ſalis tartari, ſed debile omnino auxilium eſſe. Neque in auro potabili ullam eſſe vim ſalutarem. Doſes ſæpe nimis parcas præſcribi.

DIDACI MATARALII, *de proliferæ eclipſis effectibus, deque eorum curatione duabus controverſiis locupletata.* Neapoli 1690. 4 MONG.

CAVALLINI *Roma peſte liberata.* Rom. 1690. 8.

J. REGII, *Oratio funebris in obitum* PHILIPPI MATTHÆI *junioris.* Franeker 1690. fol.

MITHRIDATIUM DAMOCRATIS, *Theriaca cæleſtis, Confectio alkermes, præſidente Senatorum biga, præſentibus Coll. med. Decano, ſenioribus &c.* MATTHIAS ROESER *diſpenſavit.* 1690. fol WILLER.

J. GOAD, *Aſtrometeorologia ſana.* . . . 1690. 4.

THOMÆ POPEBLOUNT; *Cenſura celebrium auctorum.* Londin 1690. fol. *. Ab omni retro antiquitate habet vitas virorum ſua eruditione celebrium, etiam medicorum. Hæ vitæ centones ſunt collecti ex variis ſcriptoribus, inque continuam hiſtoriam adaptati.

§. DCCCCXXIII. NUPERARUM LINGUARUM.

J HENR. STARK, *de angina alba ſ. prunella, die weiſſe Bräune, oder der weiſſe Anſatz.* Regenſpurg 1690. 4. RIV.

V.

V. HOORN, medicus, incifor & obftetrix.

EJUS *Difp. inauguralis de partu difficili* eft. Leid. 1690. 4 *.

EJ. *Swenska wal öfwade Jord gummen &c.* Stockholm 1697. 8. &c. 1719. 8. *Editio fuecica tertia fiphra och Pua elles handbok for Barnamorskor aucta a* K. V. RIBBE. Stockh. 1778. 8. Artis obftetriciæ compendium.

Germanice, *die zwo wohlbelobnte Wehmütter Siphra und Phua*, *f.* compendium obftetriciæ artis. Leipz. und Stockholm 1747. 8. Stockh. 1716. 4. 1743. 4. edit. 8va Lipf. 1786. 8. & *propriis adnotationibus aucta* a VICTORINA KALTENBEINERINN. Lucern 1777. 8. BR.

Belgice, Amfterdam 1753. 8. Pleraque chirurgica funt. Aliqua tamen pari jure ad artem medicam retuleris; caput de hæmorrhagia uteri quam quidem folutæ parti placentæ & ab utero avulfæ tribuit dum reliqua fecunda ad uterum firme fedet. Convulfiones puerperæ. Secundæ folutio, quam perito homini facilem effe putat & tutam.

EJ. *Det andra bref wharuti det uti forra Brefwet oafgiördet twifwels målet om corruption kan komma ett dodt barns lunga at flytta aldeles förkaftas.* Stockh. 1720. 8. *. In anatomicis recenfuimus: hic autem inquirit quare homo vivus in aquas projectus natet, mortuus idem fundum petat, a morte vero poft aliquot dies iterum enatet.

In *prælectione anatomes publica*. Upfal. 1709. 8. *. fatetur non aliud fe fignum noffe fœtus mortui, præter putredinem.

JUSTINEN SIEGMUNDIN gebohrne DIETRICHIN, *kön. Preuff. Hofwehmutter.* Berlin 1690. 8. 1723. 4. Femina minime infiieta. Encheirefes quidem potiffimum docet quibus egemus, ut difficilis partus expediatur. In capite 8. medicamenta aliqua fuadet ad partum difficilem, ad hæmorrhagiam. Excufat fe in fecunda præfatione, quod remediis domefticis nonnullis ufa fit.

CONRAD HÖRLACHER, Helmontianus Thrafo.

EJ. *von den Steckflüffen.* Nürnberg 1691. 8.

EJ. *Beweiß daß die eingeführten Meinungen von den catarrhis nicht beffern Grund als alte Weibermährlein haben.* ib. 1691. 8.

EJ. *Methodus urinofcopiæ perfacilis.* Ulm. 1691. 12. PL.

EJ. *höchft fchädliche Wirkung des aderlaffens und purgirens.* ib. 1691. 8.

EJ. *allgemeine Schatzkammer neu und oft bewährter, hübfch und einfacher Arzneyen* D. MICHAELIS. ib. 1694. 8.

EJ.

Ej. *Allgemeine Eröfnung der unschmerzlichen und nicht gefährlichen Cur der Brüche ohne das Bruchschneiden.* Ulm 1695. 8. *. Encheireses receptas crudeles esse: se multos sanasse arcano ex colcothare recte præparato.

Ej. *Dreyfacher chirurgischer Wunderschatz in Heilung der Krebs, Kröpf und Nasengewächse.* Ulm 1697. 8.

Ej. *Paratum arcanum divinæ sapientiæ der Arzneyschatz, welcher erhellet in den Wundergeheimnissen der Medicin und der sichern Heilungsart sehr vieler gefährlichen Krankheiten.* Franef. 1699. 8.

Ej. *Verbesserung der jetzt üblichen Diät oder Speise und Trankordnung.* Ulm 1701. 8.

NINORIGI SCHADGEHEMII *aufrichtig eröfnete Gedanken über den reformirten Apotheker Abrahami v. Gehema.* Freystatt 1690. 8. TR.

Ej. *Antwort auf Gehemæ injurioses scriptum des übel vertauschten reformirten Apothekers.* Freystatt 1690. 8.

G. O. F. *approbirte Land- und Feldapotheker, d. i. allerhand innerlich und äusserliche Krankheiten zu erkennen und zu curiren galenice oder hermetice und magice, nebst einem Anhang zu welcher Zeit die Wundkräuter sollen eingesammlet werden.* Francof. 1690. 12. RIV.

Auserlesene Arzneykünste von allen des menschlichen Leibes Zufälle, Gebrechen und Krankheiten verwahrt durch PAUL MUNCER. Francf. 1690. 8.

CHRISTPH HENR. RUELEN *von Nieren und Blasenstein auch Podagra.* Stargard 1690. 4. VATER.

WAHAMUNDTS *unpartheyische Discurs und Vorstellung dreyer Fragen vom Schräpfen.* 1690. 8.

Schrift und naturmässige Bedenken über die Begräbnisse der abgestorbnen, welche man in die Kirchen und Bethäuser zu begraben pfleget. Francf 1690. 8.

L. S. M. D. *Medicinalecollegien.* Amsterdam 1690 8.

Gasthuys en consultations. Amsterdam 1690. 8. LAMBERGEN.

GERARD SERMES *Kortbondige verklaaring van de gezonde en ongezonde Stand des Menschen, des selfe oorzaaken en geneting.* Amsterdam 1690. 8. LAMB.

JACOB ROMAN *Brief aan Jac.* LE MORT *Kortelyk* &c.

JOUBERT M. D. *Justification des anciens, où l'on fait voir qu'ils ont su ce que les*

les modernes nous debitent en médecine comme des nouvelles decouvertes. Paris 1690. 12. *. Circuitum nempe ſanguinis, fetum per os ali, lac ex chylo naſci, ductus ſalivales, glandulas inteſtinales, glandulam pinealem non ignoraſſe.

DANIEL TAUVRY *Pratique des maladies aiguës qui dépendent de la fermentation des liqueurs.* Paris 1690. 12. 2 vol. 1707. 12. 2 vol. 1713. 12. 2 vol. BUR.

EJ. *Traité des medicamens, & de la manière de s'en ſervir, avec les formules de la compoſition des medicamens.* Paris 1690. 12. 2 vol. HOTTON. Anglice 1700. 8. OSB. Multus eſt in theoria operationis medicamentorum. Veras earum vires perſuadetur chemica analyſi innoteſcere. Claſſes virium medicatarum proponit; ſecundum eas medicamenta.

In *Hiſt. de l'Academie* 1700. omnium in corpore humano oſſium emollitio.

EJ. *Pratique des maladies chroniques ou habituelles.* Paris 1712. 12. BUR.

JOSEPH DE LA CHARRIERE *Chirurgus Sabaudus*; *Tr. des opérations de chirurgie.* Paris 1690 12, & alias, (vide *Bibl. Chir.* p. 497.). Belgice, vertente DANIEL SCHLICHTING, Amſterdam 1734. 8 *. Morbi interni & eorum theoria admiſta, ut hydrops, ejus ſymptomata, etiam febris: medicamenta diuretica. Calculi generatio & theoria. Pleuritis & peripneumonia occaſione empyematis. Cataracta. Cucurbitæ. Hirudines. Cæterum homo theoriæ acidæ & viſcidæ addictus.

M. *** *Reponſe à la diſſertation ſur la goutte.* Paris 1690. 12. FALC.

DE RHODEZ *ſur les eaux minérales artificielles.* Lyon 1690 12. RAST.

EJ. *Lettre ſur la poſſeſſion de Marie Violet.* Lyon 1691. 12. RAST.

FABRICIUS PARAVICINUS. Ejus eſt *La regola del vivere, lettere alla ſua figliola.* Milano 1690. 8. MANGET.

EJ. *Abuſo de' medici nel medicare gli abſenti infermi.* Milano 1694. 4. QUADR.

EJ. *Sollievo dell' arte caduto.* Milano 16 . . 8.

BARTHOL. STEPHANI *l'arte di ben cucinare.* Venez. 1690. 12. FALC.

HIERONYMI SORIANI *Methodo de curare las enfermidades de los ninnos.* Zaragoſſa 1690. 8. & 1709.

EMANUEL DE PORRAS *Medulla de chirurgia.* Madrid. 1690. 4.

§. DCCCCXXIV. DISPUTATIONES.

FRIDERICUS WYNTOTT, *de doloribus in genere.* Leid. 1690. 4. RIV.

GELLIUS WYBRANDT, *Diss. continens methodum circa praxin observandam.* ib 1690. 4. RIV.

THEOD. WILH. GARTWEILER, *de bile atra.* ib. 1690. 4.

GIDEON HARVEI, *de febre ardente.* ib. 1690. 4. *.

J. HENR. PANRING, *de gangræna & sphacelo.* ib. 1690. 4.

JACOB VAN DE PEUGS, *de ictero.* ib. 1690. 4. *.

JACOB BORSELAAR, *de aphthis.* ib. 1690. 4. *.

R. DYCKER, *de apoplexia.* ib. 1690. 4.

JOHANNES AMENDE, *Diss. physico-medicæ inaugurales.* ib. 1690. 4. *.

GEORG. DANIEL ENGERING, *de lithotomia renum & vesicæ.* Traject. 1690. 4. *.

NICHOLETS PAUNCIFORTE, *de vesicæ & renum calculo.* ib. 1690. 4.

J. PHILIP. MOTZ, *de calculo humano.* ib. 1690. 4. *. Theoria de generatione calculi.

J. G. STEIGERTHAL, *de medicamentorum noxis.* ib. 1690. 4. *. Primus acidulas lacte temperatas bibere suasit.

RICHARD HUNTLEY, *de scorbuto.* ib. 1690. 4. *.

J. LUNDELIUS, *de vipera ejusque morsu.* ib. 1690. 4.

J. GEORG GOLTZ, *de hæmoptysi.* Regiomont. 1690. 4. RIV.

EJ. *de cholera.* ib. 1691. 4.

L. G. MEISNER, *de auditu ejusque vitiis.* Prag. 1690. 4.

J. GEORG A BERGEN, professor Francofurtensis ad Viadrum (*).

EJ.

(*) Hic reperi locum vacuum destinatum sine dubio aliquibus hujus auctoris dissertationibus ab a. 1690 ad 1706. editis, sed quarum ne vestigium quidem in Msto. invenire potui. VICAT. Nusquam scripta ab eo invenio priora quam diss. *de aëris per pulmones in cor sinistrum transitu* Francof. 1700. 4. BR.

Ej. *de morum & morborum transplantatione*. Francof. 1705. 4.

Ej. *de scorphulis*. ib. 1710. 4. *.

Ej. *de bile icteri causa ficta*. ib. 1710. 4. *.

Ej. *de plethora complicata cum cacochymia*. ib. 1710. 4. HÆN.

Ej. *de insomniis secundum & præter naturam*. ib. 1711. 4. HÆN.

Ej. *de hæmoptysi*. ib. 1711. 4. *.

Ej. *de gangræna & sphacelo*. ib. 1711. PL. BR.

Ej. & GODOF. GERBER, *de conditura mortuorum, von Salbung der Todten*. ib. 1712. HEFT. BR.

Ej. & Auct. FELLER, *de scorbuto*. ib. 1713. 4. *.

Ej. *an in paroxysmo syncoptico venam secare liceat*. ib. 1714. 4. *.

Ej. & Auctoris J. GEORG WAGNER, *de liquore acido polychresto aceto*. ib. 1714. 4. *.

Ej. *de vagitu uterino*. ib. 1714. 4. HEFT. BR.

Ej. & A. MALCOLM, *de parotidibus*. ib. 1715. 4. *.

Ej. & Auct. KEMLER, *de purpura*. ib. 1716. 4. *.

Ej. *de hydrope anasarca*. ib. 1716. 4. *.

Ej. *de potu aquæ salubri & noxio*. ib. 1718. 4.

Ej. & Auct. GERICH, *de vertigine ex ventriculo*. ib. 1719. 4. *.

Ej. *de hepatite*. ib. 1721. 4. *.

Ej. *de diarrhœa puerperarum*. ib. 1721. 4. *.

Ej. *de vi deleteria fumi cinnabaris antimonii*. ib. 1725. 4. *.

Ej. *de venæ sectionis usu in senibus*. ib. 1726. 4. *.

Ej. *de atrophia infantum ex lacte corrupto*. ib. 1728. 4. *.

Ej. *de inversione uteri*. ib. 1732. 4. HEFT. BR.

Ej. & HORST, *de aphthis*. ib. 1733. 4. HÆN.

EJ. & Auct. PRÆTORII, *de febribus puerperarum.* ib. 1733. 4. *.

EJ. *de temperamentis.* ib. 1737.

J. WOLFG. HELBICH, *de sonitu & tinnitu aurium.* Altdorf. 1690. 4. *.

ERDMAN KUPITZ, *de fluore albo.* ib. 1690. 4. BURKH.

ADOLPH CHRISTPH BENZ, *de pituita vitrea.* ib. 1690. 4. PL.

FRIDERIC. JAC. BRUNO, *de catarrho suffocativo.* ib. 1690. 4. HRN.

J. MARTIN ARNOLD, *de dysenteria.* ib. 1690. 4. *.

J. LUD. APINUS, postea professor in ea academia.

EJ. *de syncope.* ib. 1690. 4. PL. & in *collectione.*

EJ. *febris epidemicæ* a. 1694 & 1695. *in Noricæ ditionis oppido* Herrsbrück *deprehensæ, tandemque petechialis redditæ historica relatio &c.* Nurnb. & Schwab. 1697. 8. TR. Hypothesis est sub viscere latuisse acrius sal volatile ex alcali & acido mistum: cum effluviis exhalans ortum fuisse a pluviis uberrimis autumnalibus: robustioribus in principio pepercisse: accessisse postea petechias. Dedisse se post primas vias repurgatas alexipharmaca & sudorifera, & corticem peruvianum, etiam cum petechiis majori dosi utilem.

EJ. *Programma ad orationem suam auspicalem de περιεργια Hippocratica.* Altdorf 1702. fol. & in fasciculo quem statim dicam.

EJ. *Fasciculus dissertationum academicarum, cui præmittitur oratio inauguralis.* ib. 1718. 8. *.

Disputationes sunt & orationes *de origine diversitatis temperamentorum in homine. De principio vitali* quinque disputationes. RIVINO addictus admittit spiritum medicum f. animam sensitivam, igneam, lucidam, diversam ab immortali mente, cui vero actiones vitales & naturales subjectæ sint, verum archæum HELMONTIANUM.

EJ. *Æolus microcosmo commodans & incommodans, s. de flatibus.* Exempla flatuum de utero prodeuntium, nullo cum valetudinis detrimento. Flatuum ex natura aëris dependentia.

Ad Historiam operum STAHLIANORUM Gœlzianam varia contulit, recensiones & refutationes. Animam a STAHLIO in exsilium actam passim revocat. Rigorem STAHLIUS naturæ conatui favere: ubicunque noster dissentit. Mentem immortalem non esse principium vitale confirmat. Non a motu tonico sanguinem promoveri. Alia.

In

In E. N. C. *Dec.* III. *Ann.* III. *Obſ.* 69. Iſchuria pueruli ſoluta pediculo in urethram dimiſſo.

Dec. III. *Ann.* V. *Obſ.* 116. Virgo maniaca & furioſa cum anxietatibus præcordiorum, dato extracto helſebori nigri cum tartaro emetico reſtituta hactenus, ſed recidivam mali paſſa.

Obſ. 117. A ſcabie repercuſſa dirum aſthma, indutis tibialibus ſcabie infectis, malo in cutem revocato, ſanatum.

Ann. IX. X. *Obſ.* 179. Febris acuta: pus ut videbatur cum ſputis rejectum: ſic per inteſtina cum torminibus tunicæque villoſæ laciniis, tamen ſanata balſamicis.

Obſ. 180. Spinam bifidam valde analogam eſſe hydrocephalo. Ejus mali exemplum; vertebræ lumbares apertæ; involucrum medullæ ſpinalis peramplum.

Obſ. 181. Hydrocephalus in infante medicamentis aromaticis curatus.

Just. Frid. Dillenius, *de pulſu.* Gieſſ. 1690. 4. Pl.

In E. N. C. *Ann.* VII. VIII. *Obſ.* 161. In cadavere infanticidæ macilentæ pulmo atris ſanguineis grumis hinc inde obſitus.

Obſ. 167. Otalgia graviſſima levata cataplaſmate ex mollientibus vulgo notis cum mica panis coctis.

Obſ. 169. Febris hectica cum icterica facie & pene Hippocratica ſanata martialibus & antiſcorbuticis mitioribus.

Obſ. 170. A caſu ab alto aphonia, poſt eam febris: majora mala ſollicita curatione occupata.

Obſ. 171. Ex philtro epilepſia, ſanata ſalivæ per hydrargyrum excitato fluxu.

Dec. III. *Ann.* IX. X. *Obſ.* 238. Catalepſis ante mortem cum palpitatione cordis.

Obſ. 239. In aſcitico meſenterium plenum hydatidibus. Alter teſticulus in abdomine latens.

Obſ. 240. In rachitico hepar magnum, ſic pulmo.

Obſ. 241. In cachectico peripneumonia exſtincto hepar ſcirrhoſum duodecim librarum, nulla bilis in veſicula: lien etiam duarum librarum cum dimidia: pulmones ſcirrhoſi, gangrænoſi

Obſ. 243. Loco cæci inteſtini tuberculi pure pleni. Pancreas in membranarum ſpeciem

ſpeciem extenuatum. In meſenterii tuberculis puris ſimilis liquor: pulmones pleni tuberculorum ſteatomaticorum & vomicarum putridarum: in dura matre oſſiculum. In phthiſico.

Obſ. 245. Sanguis etiam biennibus aliiſque teneris infantibus utiliter miſſus.

Obſ. 246. Colica a calculis veſiculæ felleæ.

Obſ. 247. A ſectione venæ baſilicæ (anno ut videtur tertio) paralyſis digiti medii & tertii.

Obſ. 248. In hydrope hepar quaſi ſcirrhoſum, pulmones gangrænoſi, purulenti.

Obſ. 249. In febre lenta ſubacidis, martialibus, antiſcotbuticis malum ſanatum.

CAR. CAFFÆ, diæta ſtudioſi nobilis. Ital. Lat. gallic. Jen. 1690. 4. PL.

J. HADRIANUS SLEVOGT, profeſſor Jenenſis, librum quidem nullum, plurimas vero diſputationes ſcripſit, quarum multæ utiles ſunt.

Primam ejus diſputationem reperio Jen. a. 1690. *de guſtu*.

EJ. *de affectibus animi.* ib. 1694. 4. HE.

EJ. *de torminibus infantum.* ib. 1695. 4. HE.

EJ. *de antihectico* POTERII *progr.* ib. 1695. 4. *. Viribus ejus medicamenti antihecticis non valde confidit.

EJ. *caries cranii memorabili exemplo & medica ἐξηγήσει tractata.* ib. 1695. 4. HEFT. BR.

EJ. *Nucem Methel Avicennæ eſſe Daturam modernorum.* ib. 1695. 4. HEFT. BR.

EJ. *de epilepſia infantili.* ib. 1696. 4. HE.

EJ. *de fermentationibus microcoſmicis.* ib. 1696. 4. HE.

EJ. *de fonticulo ſuturæ coronalis inſigni vitiorum memoriæ remedio.* ib. 1696. 4. HE.

EJ. *ægra ex lochiorum retentione graviter decumbens.* ib. 1697. 4. HE.

EJ. *de cachexia.* ib. 1697. 4. HE.

EJ. *Ligaturas artuum antiquum, neceſſarium, mite atque tutum hæmorrhagiarum eſſe remedium.* ib. 1697. 4. *.

EJ.

Ej. *quam modeste medici fumos vendere solent.* Jen. 1697. 4. He.

Ej. *de paracentesi thoracis & abdominis.* ib. 1697. 4. He.

Ej. *de scarifatione, remedio hydropicorum paracentesios succedaneo.* ib. 1697. 4. He.

Ej. *de publicis utriusque Americæ sudatoriis.* ib. 1697. 4. Heft. Br.

Ej. *de sudoribus.* ib. 1697. 4 He.

Ej. *de ambustione ejusque remediis.* ib. 1698. Br.

Ej. *de lapide Bezoar.* ib. 1698. 4. Heft. Br.

Ej. *de crepatura viscerum.* ib. 1699. 4. Hæn.

Ej. *ronchus infantis.* ib. 1699 4. *. Morbi propria historia.

Ej. *ægra lochiorum fluxu nimio & hæmorrhagia uteri laborans.* ib. 1699. 4. He.

Ej. *de polypodio.* ib. 1699. 4. Br.

Ej. *Puella variolis malignis laborans.* ib. 1699. 4. He.

Ej. *Femina mola laborans.* ib. 1700. 4. *. Cum historia mali.

Ej. *de partu difficili & perinæo inde rupto.* ib. 1700. 4. Heft. Br.

Ej. *de acceptionibus medicis s. permissione probibitorum & probibitione permissorum.* ib. 1700 4 He.

Ej. *de natura morborum per morbos curatrice.* ib. 1700. 4. He.

Ej. *de natura morborum effectrice.* ib. 1700. 4. Heft. Br.

Ej. *de utero per sarcoma ex corpore protracto postmodum resecto.* ib. 1707. 4. Heft. Br.

Ej. *de phthisi medicorum opprobrio.* ib. 1700. 4. He.

Ej. *puerpera suffocationis hypochondriaco hystericæ periculo exposita.* ib. 1701. 4. He.

Ej. *de utero & suffocatione uterina epicrisis.* ib. 1701. 4 He.

Ej *de sudoriferis.* ib. 1702. 4. He.

Ej. *dolorum partus spuriorum cum veris collatio.* ib. 1702. 4. Heft. Br.

EJ. *dolorum partus verorum cum spuriis collatio.* ib. 1703. 4. HE.

EJ. *de Acmella Ceylanica fluoris albi remedio.* ib. 1703. 4. HE.

EJ. *Matrona nobilis fluore albo laborans.* ib. 1703. 4. HE.

EJ. *de effluviorum efficacia.* ib. 1704. 4. *.

EJ. *de sympathetica morborum curatione mediante urina.* ib. 1704. 4. *. Formula remedii.

EJ. *de gonorrhœa virulenta cum chorda.* ib. 1704. 4. *.

EJ. *ægra perfecta paralysi laborans.* ib. 1704. 4. HE.

EJ. *ægra retentione secundinarum laborans.* ib. 1704. 4. HE.

EJ. *de cholera humida siccam excipiente.* ib. 1704. 4. HE.

EJ. *an crus paralyticum citius restituatur quam brachium?* ib. 1704. 4. HE.

EJ. *femina chlorosi sive cachexia muliebri laborans.* ib. 1704. 4. HE.

EJ. *de singularibus quibusquam partus impedimentis.* ib. 1704. 4. HEFT. BR.

EJ. *partus naturalis cum præternaturali comparatus.* ib. 1705. 4. HE.

EJ. *partus retardati noxa.* ib. 1705. 4. HE.

EJ. *de aphthis.* ib. 1706. 4. HE.

EJ. *caloris sine febre excedentis consideratio.* ib. 1706. 4. HE.

EJ. *pavores puellæ morbo complicato laborantis.* ib. 1706. 4. HE.

EJ. *de Urticis.* ib. 1707. 4. HEFT. BR.

EJ. *de eo quod vulgo dicitur,* wie man isset so arbeitet man auch. ib. 1707. 4. HE.

EJ. *de incontinentia urinæ.* ib. 1707. 4. *.

EJ. *de autocheiria medica in genere.* ib. 1707. 4. HE.

EJ. *de cauteriis.* ib. 1707. 4. HE.

EJ. *de clyssis mineralibus.* ib. 1708. 4. HEFT. BR.

EJ. *vomicæ pulmonum & vicinarum glandularum læta & tristia exempla.* ib. 1708. 4. *. Historiæ morborum. A contusione dolor obtusus, anxietas; pulsus

pulsus celerrimus, in pectore vomica duodecim libris puris plena. A lapsu tussis cruenta subito funesta. A contusione tumor suffocans felici eventu apertus. A nimio nixu tussis purulenta, ejecto pure & membranæ frusto sanata. Calculi pulmonales &c. Bona disputatio (*).

Ej. *autocheiria medica specimina.* ib. 1708. 4. Tr.

Ej. *de cauteriis.* ib. 1708. Br.

Ej. *theses ex universa medicina.* ib. 1709. 4 He.

Ej. *de pyrethro.* ib. 1709. 4. Heft. Br.

Ej. *de atretis.* ib. 1709. 4. Heft. Br.

Ej. *Magnesia alba novum & innoxium purgans, polychrestumque remedium.* ib. 1710. 4. He.

Ej. *num maturus fetus servandæ matris causa occidendus, aut abortus promovendus.* ib. 1710. 4. He.

Ej. *per partum illegitimum abortum matris vitam subinde conservandam esse.* ib. 1710. 4 He.

Ej. *de* M. T. Ciceronis *vomitu* ἀκράτου χολῆς. ib. 1710. 4. Tr.

Ej. *menses gravidarum fetui innoxii.* ib. 1711. 4. He.

Ej. *Spadon* Hippocratis. ib. 1712. 4. *. Interpretationes hujus vocis quæ exstant refutat.

Ej. *galanterie Krankheit oder Modefieber.* ib. 1712. 4. He.

Ej. *de remediis quibusdam futilibus & ineptis.* ib. 1712. 4. He.

Ej. *de arthritide ejusque remedio sacchаro lactis.* ib. 1712. 4. He.

Ej. Σπαδὼν Hippocratis. ib. 1712. 4 Heft. Br.

Ej. *Centaurii minoris commendatio per exempla.* ib. 1713. 4. He.

Ej. *disp. variolarum hactenus in cives nostros grassantium malignitas ex carie ossium ab iis excitata per exempla demonstratur.* ib. 1713. 4. He.

Ej. *æger febre continua laborans.* ib. 1714 4. He.

(*) Repetitur in Collectionis Hallerianæ Tomo II. p. 309.

Ej. *historia equi lapidicaci.* ib. 1714. 4. He.

Ej. *de mole vitæ.* ib. 1714. 4. He.

Ej. *de natura sanitatis destructrice.* ib. 1715. 4. He.

Ej. *de natura sanitatis solerti conservatrice.* ib. 1715. 4. He.

Ej. *de tumoribus artuum fungosis.* ib. 1715. 4. He.

Ej. *progr. de virtute hyoscyami cathartica.* ib. 1715. 4. *; cum *diss. de hyoscyamo.* Eam sibi experimentis cognitam fuisse testatur. Ego quidem in extracto nullam expertus sum, eam quam maxime cuperem. Et oleum quidem proprie alvum stimulasse potuit.

Ej. *de Lino sylvestri cathartico Anglorum.* ib. 1715. Heft. Br.

Ej. *de Ruta.* ib. 1715. 4. Heft. Br.

Ej. *facilis & certa diagnosis icteri calidi ob perpetuos hepatis cum ejus productione concursus denegatos.* ib. 1716. 4. He.

Ej. *ad scordii natalem locum caracterem & vires nonnulla pertinentia.* ib. 1716. 4. Heft. Br.

Ej. *de opobalsamo.* ib. 1717. 4. Hactenus huc referas.

Ej. *de balneis siccis.* ib. 1717. 4. Heft. Br.

Ej. *ὑπολεμματα quædam παραλειπόμενα.* ib. 1718. 4. He.

Ej. *Jenense vinum a nocentis calcis suspicione vindicatum.* ib. 1718. 4. He.

Ej. *de podagra ejusque curatione magnetica.* ib. 1718. 4. He.

Ej. *de cerussa.* ib. 1718. Heft. Br.

Ej. *Arsenici modesta excusatio.* ib. 1719. 4. He.

Ej. *de* Ευδυωρια *s. rectitudine partium.* ib. 1719. 4. He.

Ej. *de tumoribus tunicatis.* ib. 1719. 4. He.

Ej. *de momordica.* ib. 1719. 4. Heft. Br.

Ej. *de sulphure Goslariensi.* ib. 1717. 4. Heft. Br.

Ej. *de acquirenda & conservanda sobole.* ib. 1720. 4. *.

Sic

Sic *de scrophularia.* ib. 1720. 4. *. Ad hæmorrhoides varia forma utiliter se exhibuisse.

Ej. *de Gentiana.* ib. 1720. Heft. Br.

Ej. *de adfectu tenesmode.* ib. 1721. 4. He.

Ej. *de infelici hydropis saccati curatione.* ib. 1721. 4. He.

Ej. *de cholera illegitima.* ib. 1721. 4. Heft. Br.

Ej. *de plethora.* ib. 1721. 4. He.

Ej. *de plethora & de eadem ejusque γνησιω remedio. &c.* ib. 1721. 4. He.

Ej. *de mediis morbos explorandi naturalibus.* ib. 1721. 4. Heft. Br.

Ej. *de Thea Romana & Hungarica s. Silesiaca aliisque ejus succedaneis.* ib. 1721. 4. Heft. Br.

Ej. *de quibusdam explorationis morborum impedimentis.* ib. 1721. 4. He.

Fr. Pijart & Alex. Littre, *Non sunt in remediis occultæ qualitates admittendæ.* Paris. 1690.

Pet. Marais & Lud. de Vaux, *E. dysentericis affectibus radix Brasiliensis.* ib. 1690.

Car. Contugi & J. Fr. Foyvaillant, *Non E. nocet cerebro tabacum.* ib. 1690.

Mich. de Hodencq & Phil. Caron, *E. cujuslibet causa morbi non ex sex rebus non naturalibus.* ib. 1690.

Pont. Maurin & Petr. Joh. Burette, *E. siccus aer humido salubrior.* ib. 1690.

Fr. Marcard & J. Fr. Foy-vaillant, *E. noxia febricitantibus ova.* ib. 1690.

J. Jac. Hauser, *de ischuria s. integra urinæ suppressione.* Basil. 1690. 4. alias 1696. 4. rectius ut puto.

Sebast. Hoegger, *de salivæ statu morboso.* ib. 1690. 4.

J. Ge. Otto, *de passione iliaca.* ib. 1690. 4.

§. DCCCCXXV. Diaria ad A. 1690.

In *Journal des ſavans* 1690. de femina in cujus ventriculo magnus calculus prodierit vicinarum lapicidinarum lapidibus ſimilis.

Drouin, febris lenta cum hæmorrhagia per os nareſque. In meſenterio glandulæ induratæ, in quibus gypſi ſpecies & calculi. Glandulæ conglobatæ mole auctæ. Pulmones, hepar, lien, renes pleni arenulis, ut totus puer eſſet quaſi lapicidina.

Bourdon, puella ſeptennis menſes habuerat fluentes: ei nunc puberi puſtulæ paſſim efflorueruṇt de quibus & de femore plurimum lac effluxit.

Theroude chirurgus, in ovario maſſa carnea infanti ſimilis, cui palpebræ, dentes, maſſamque cutis tegebat & longa plica capillorum. Eadem adnotatio reperitur in *Hiſt. de l'acad. des ſciences.*

In pictoris le Brun cadavere ductus cyſticus calculis plenus; inteſtina duodenum & colon vitiata.

Du Hamel, de hominibus hydropicis calore furni curatis. Germina roſarum in ſpiritu vini infuſa egregii balſami vulnerarii locum tenere.

In E. N. C. *Dec.* II. *Ann.* IX. Theodorus Christoph Kruo, medicus Schmalcaldenſis.

Obſ. 67. Inteſtinum a lumbrico perforatum & ſanatum.

Ann. X. *Obſ.* 2. In febre tertiana pulſus & urina ut ſanis (quod incredibile). Sanata a præparato cortice peruviano.

Obſ. 3. Opio colicus dolor cum diarrhœa ſubito ſuppreſſus ut lochiis non noceretur. Sic in alio exemplo.

Dec. III. *Ann.* V. *Obſ.* 159. Serpens, ut putat, vomitu rejectus.

J. Christophorus Sturm contra Pauli de Minis libellum adverſus recentiorum ſtudia in appendice anni IX & X. reſpondit. Vix medici quidquam habet.

§. DCCCCXXVI. Elias Camerarius.

Eliæ Rudolphi f. Hunc profeſſorem Tubingenſem ab a. 1723 ad 1725. tum ſenem audivi adoleſcens, virum cautum, ſcepticum, ad difficultates movendas

vendas idoneum, hypothesium & novarum opinionum osorem, doctum potius quam clinicum.

Ej. numerosæ sunt disputationes.

Ej. sub præsidio patris *diss. de subsidiis pro arte medica ab antlia pneumatica petendis.* Tubing. 1691. 4. Putem Eliæ esse eo ipso tempore experimenta physica facientis.

Ej. *An liceat medico pro salute matris abortum procurare?* Tubing. 1697. 4. R. Sam. Herzog medicus Bernensis.

Ej. *Casus salivationis sine salivatione.* ib. 1711. 4.

Ej. *de podagra.* ib. 1716. 4. R. D. Hofmanno genero.

Ej. *bigæ hypothesium* Leibnizianarum, *quarum prima est de peste certo avertenda, altera de morte in exilium acta.* ib. 1721. 4.

Ej. *machinæ humanæ cum thermometro, barometro & hygrometro analogia.* ib. 1721. 4.

Ej. *de gemursa Pliniana clavi pedis maligniori specie.* 1722. 4. *. Chirurgici potius argumenti.

Ej. *de calculis in vesicula fellea repertis.* 1724. 4. *.

Ej. *Helminthologia intricata Clericanis Andryanisque placitis illustrata.* ib. 1724. 4. *. Recensio operum Clerici & Andryi cum notulis criticis.

Ej. *magici morbi historia attentius pensitata.* ib. 1724. 4. *.

Ej. & Fabri *miscellaneæ theses medico chirurgicæ.* ib. 1724. 4.

Ej. *de venenorum indole ac dijudicatione disquisitio extemporalis.* R. J. F. Gmelin. ib. 1725. 4. *.

Ej. *de machinæ humanæ vitiis earumquè causis dignoscendis atque emendandis.* ib. 1725. 4. He.

Ej. *de machina humanæ vitiis ad caput potissimum relatis diss.* II. ib. 1726. 4. Heft.

Ej. *de machinæ humanæ vitiis præcordia adfligentibus. diss.* III. ib. 1726. 4. He.

Ej. *de machina humanæ vitiis ventriculum maxime atque intestina adfligentibus diss.* IV. ib. 1726. 4 He.

Ej.

EJ. *de machina humana vitiis ad imum ventrem relatis atque ejus maxime viscera adfligentibus diss.* VI. 1727. 4. HE.

EJ. *de machina humana vitiis urinæ vias & vicinias illarum adfligentibus diss.* VI. ib. 1733. 4. *.

Generalia tantum in his VI. dissertationibus tradit auctor.

EJ. *Semologia s. discursus medico physicus de betula.* ib. 1727. 4.

EJ. *de hydrope uteri* 1729. 4. BURKH.

EJ. *historia mortui amici apparentis, medicis illustrata notis.* ib. 1729. 4.

EJ. *temerarii circa magica judicii exemplum.* 1729. 4. HE.

EJ. *medicæ quædam adnotationes ad Thomasianam disputationem de præsumtione furoris atque dementiæ.* ib. 1730. 4.

EJ. *specimina quædam ejus quod in morbis divinum est abditumque.* ib. 1730. 4.

EJ. *de medicinæ deprædatione per philosophiam.* 1731. 4.

EJ. *de medicis iisque innumeris pro exsistentia ac providentia* DEI *argumentis.* 1731. 4. BURKH.

EJ. *de nequitia febrium.* 1732. 4. HE.

EJ. *de cauta miraculorum in medico foro dijudicatione.* 1733. 4. HAEN.

Sed etiam libros aliquos reliquit.

EJ. *Dissertationes tres: I. de spirituum animalium statu naturali & præternaturali. II. Spiritus* BOYLEI *fumantis naturam exhibens, obviaque circa ipsum phænomena. III. Usus & abusus potuum theæ & coffeæ in his regionibus.* Tubing. 1694. 8. *. Ultima harum disputationum potissimum ad nos facit, erudite scripta. Calidi potus effectus, abusus: vis ventriculo illata: noxa in morbis hypochondriacis & cachecticis. De œnopotis & zythopotis aliqua. Hunc illumve potum pro diversitate regionis convenire.

EJ. *Dissertationes Taurinenses epistolicæ* XX. *physico-medicæ ad* ILL. *Germaniæ & Italiæ medicos.* Tubing 1712 8. *. Taurini scriptæ cum noster principem Wirtembergicum comitaretur, ad nova inventa novasque opiniones, quibus erat infensior. Passim morbos rariores adtigit. A magicis nonnullis incipit, quos credit vere magicos esse. Sic epilepsia a saga excitata ex fide propriæ reæ (inter tormenta) confessionis. Alia epileptica cujus se testem dat, & quæ fila, crines, plumas vomuerat. In tertia ventre vola percusso quasi

quasi robustissimi viri sonum ipse audivit. Alia quæ ingentes massas per alvum reddiderit nucleorum ceraforum, sed deinde pannos varie coloratos, tænias ex crine contextas. Alia. De MISTICHELLI fetu humano Fetus sexto mense editus exiguus, ovo inclusus, vivos tamen per 40 Minuta ut vino tactus pulsus vividior emicaret. Viperæ morsus in cane, in ipsius CAMERARII experimento nihil valde nocuit, ut etiam Neapoli & Romæ morsus innoxius sit.

In MEADIUM *de venenis*, LANCISIUM *de subitaneis mortibus*. Hydrophobia sero & demum per terrorem erumpens. *De lue venerea disp.* VII. Pro saliva sanguis erumpens. A fumo hydrargyri nullus salivæ fluxus. De cataractæ sede in lente crystallina. Catalepsis ejusque exempla. ANTONII DEIDIER adnotationes de nonnullis ut a deo percitis. Proprium ELIÆ experimentum per convulsiones & epilepticos insultus. Placidus erat catochus, respiratio libera, corpus flexile; sed ad omnes stimulos insensilis juvenis. Surdus erat. Redeuntes convulsiones funestæ fuerunt. Aliud exemplum I. B. GASTALDO communicatum, ut artus eum situm retinerent in quem flecteres. VIEUSSENIUS in cadavere duas glandulas reperit ad utrumque latus sinus primi, pisi mole. Aliud exemplum catochi cum convulsione & tetano misti. Febres malignæ verminosæ. Pedemontanæ. Porro de vermibus intra corpus humanum nidulantibus. Febres castrenses Tauricæ, etiam cum petechiis: continuæ; remittentes; intermittentes, semper malignæ: symptomata varia alios imitantia morbos. Exempla œdematum scroti gummi ammoniaco discussorum aliisque medicamentis. Tumor epigastricus cum febre frequens, etiam colici dolores & pleuriticorum similes, etiam cum crusta pleuritica in sanguine; sed vermes frequentiores.

EJ. *Anmerkungen von ansteckenden Krankheiten bey Gelegenheit der Krankheit* à la mode, *und von der præservation von grassirenden Seuchen.* Tubing. 1712. 8. *. Morbus erat febris catarrhalis epidemica, cum cephalæa, in qua occultum quid sit & malignum. Comparatio cum adfini epidemia anni 1680. Præservandi fine thea laudatur, tum pulveres absorbentes, tamen etiam cortex peruvianus. Aliqua de lue boum nupera.

EJ. *Eclectica medicinæ physicæ specimina queis ostenditur qua ratione discentes præjudiciis depositis, celebrium virorum scripta in suos usus convertere queant, etiam quando dissentiunt, exemplis* BAGLIVI, MORTONI, VIEUSSENII, *aliorum illustrata.* Francof. 1713. 4°. *. Dissertationes XVII, quarum aliquæ medici sunt argumenti. Ij ad VIEUSSENII discursum de melancholia & delirio coram Soc. Reg Gall. lectum, multas suas clinicas adnotationes admiscuit. Mania ex amore nata infelici, terrore & minis correcta. Mania meticulosa, sanata venæ sectione, nitro, helleboro nigro Iterum metus perpetuus intentatæ mortis, cum urina nigra. Sic mania meticulosa cum supplicii timore & obversante imagine, sanata. Alia. Exemplum gravis, cum tentationibus conjunctæ

melancholiæ

melancholiæ in puero octenni. Melancholiam esse a sanguine de quo partes nativæ dissipatæ sunt aut certe obrutæ ab aliis. In MORTONUM. Non bene ab eo omnium morborum originem in nervis poni. Non bene scorbuti, chlorosceos & mali hypochondriaci sedem in solis spiritibus poni, exclusis aliis humoribus quorum vitia manifesta sint. Sic porro plurima ratiocinia pathologica. In BAGLIVIUM. Paucissima simplicissima medicamenta non ubique sufficere. Non semper alvus in febribus ducenda. Nimium odori a BAGLIVIO tribui, & ægros vitales emergere in quibus gravissimus fuit. Cum longo morbo & cum ipsa tabe, appetitum ciborum integrum superesse. Non satis in libris medicis BAGLIVIUM versatum esse. Male cum vitia humorum rejicere: male cephalica & calida improbare.

EJ. *Medicinæ conciliatricis conamina & primæ lineæ de optima medicinam docendi discendique ratione, & adnotationes in medicinam corporis* TSCHIRNAUSIANAM. Francof. Mæn. 1714. 4 *. Quas artes medicus futurus discere teneatur. Sectæ, quibus noster infensus erat. Medicina mechanica, CARTESIANA, cui non favet. Peregrinationem per exteras regiones laudat, academiarum vero & præceptorum mutationem non probat. Inde partes medicinæ tradit; ubique priscorum opiniones cum nuperis conciliare satagit. Ætiologia & pathologia per singulos morbos.

Altera fere pars operis TSCHIRNAUSIO opposita est, cujus medicinam corporis diximus. Strictam illam CORNARIANAM victus rationem periculose negligi, neque in omnium mortalium arbitrio poni, iis obsequi. Multa cæterum probat. Morborum prima stamina primique nuntii. Pro medicamentis, etiam potissimum chemicis, quæ TSCHIRNAUSIUS improbabat. Non omnia mala posse cibis expugnari; nullos dari anodynos. Neque perfectam quietem dolores tollere, neque produci exempla morborum hac methodo curatorum. Reliqua non sunt argumenti medici.

EJ. *Systema cautelarum medicarum circa præcognita partesque singulas artis saluberrimæ methodo eclectica concinnatum.* Francof. 1721. 4. *. Ejusdem saporis meditationes ad præcedentia artis & disciplinas quos medicus studiis suis præmittere debet. Materia medica. Cortex chinæ chinæ sapienter utenti eximii usus. Compendium pathologiæ. In hypotheses, etiam potissimum CARTESIANAM. Morborum census & natura. Sed eorum classes hypotheticæ & per causas non satis confirmatas dispositæ. Semiotica secundum morbos. Crises, quibus non plurimum tribuit. Hygieine. Therapeutica. Desideres vim practicam & proprias morborum adnotationes. Materia medica. Diaphoreticorum laudes, caute hic & fere sceptice. Ad STAHLII diss. de observationibus medicis commentarius. In GOUEY observationes. Notæ ad obstetriciam artem, & ad DIONISII chirurgiam. Ad medicinam forensem & præcipuorum de ea artis parte judicia, potissimum AMMANNI. Anatome practica, & ad BONNETI collectionem adnotationes.

§. DCCCCXXVII.

§. DCCCCXXVII. Alii ad A. 1691.

J. Philippi Bonanni ex S. J. *observationes circa viventia quæ in rebus non viventibus reperiuntur*. Rom. 1691. 4. *. Huc faciunt quæ noster habet de vermibus sanguinis, salivæ, de sironibus: de veneno tarantulæ. Credulus & parum firmæ fidei scriptor.

I. Baptistæ Contuli Bononiensis, *de lapidibus podagræ & chiragræ in corpore humano productis*. Rom. 1679. 4. *. 1699. 4. *. & in *Galeria di Minerva* p. 122. Homo singularis, Tachenio addictus, ut omnia ad alcali atque acidum referret, non tamen inutilis scriptor, qui passim corpora humana morbosa inciderit, aut de incisionibus ab aliis administratis referat. Calculi pene in omnibus corporis humani partibus reperti exempla. Ea concrementa modo acidis stimulantibus dissolvere vult, modo sale alcalino, qui sanguinem liquefaciat, uti a diversa causa calculus constiterit. Nasci nempe ab acore qui partes firmas colliget, ejusque dat analysin. Ab acido consistere demonstrat, quod ab oleo depuratum calculum & friabilem, adjecto vitrioli spiritu duritiem recuperare viderit. Lapidum discrimina, marmoreus, tophaceus, crustaceus, saponaceus, vitreus, cum mirificis figuris quamque classem exprimentibus. Sed etiam indicia calculi quæ in lotio adpareant valde mirificis iconibus declarat. Cujusque signa pathologica. In marmoreo calculo solvendo utitur butyro, clysteribus emollientibus: in tophaceo mentha, roremarino: adversus argillaceum aperientibus. Comparationes & analogias nimis arbitrarias sibi sumit Calculum felleum cum vitro comparat. Incisio hominis calculo undecim unciarum in vesica sedente laborantis, cum in hepate arenulæ essent, & alius crystallinis striis distinctus in vesicula fellea. Lixivio saponario magnus tumor in mesenterio dissolutus, & podagræ subventum est.

Ej. *Breve istruzione sopra il glutine e colla che si genera nel corpo umano, e suoi effetti di Pietra e Gotta*. Rom. 1697. 4. *. Gluten in sanguine est materia calculi & podagræ. Aquæ potu solo superatus calculus & dolor podagricus, tantum ut diu continuetur. Calculum curare adgreditur leniter alvum ducentibus, oleosis, terebinthina, ipso trito calculo cadaveris, quod ad magnetis modum operetur & calculi particulas ad se trahat. Calculus pulmonalis marmoreus. Non probat lac asininum. In eo malo ab oleosis & mucilaginosis salus. Calculus per intestina elapsus, flavus, & sanatus qui excreverat. Extus erat sinuosus, intus rimosus.

In *Epistola ad* Lancisium de viro cui triginta annis urina arenosa fluxit, cum diabete & fæcum cum lotio exitu atque podagra; cum ex usu terebinthinæ rectius habere videretur, pene subito exspiravit.

In alia epistola ad I. B. Vulpinum, de chinæ chinæ usu, quæ alcalina

sit,

ſit, cujus autem vires myrrha addita augere opporteat, aut carduo benedicto.

Alia eſt epiſtola *al Dott.* BONZI *ſe apporti utile o danno il bevere in ghiaccio, a chi patiſce di mali renali o podagroſi.*

De cadavere Cardinalis FRANZONI inciſo ANTONII RAMELLI chirurgi relatio. Calculi in uretere duo, in veſica tres, hi membranæ adhærentes, ut pondus concrementorum lapideorum eſſet unius libræ: arteriæ crurales cartilagineæ & oſſeæ.

EJ. *Oſſervazione ſulle aſcaridi*; recuſa Rom. 1701. 4. Aſcarides ex ovis naſci, cum aqua in corpus humanum venire, non ex genere vermium eſſe, ſed muſcarum. Icones microſcopio auctæ.

MICHAEL ANGELUS SINAPIUS Hungarus.

EJ. *Abſurda vera, ſ. paradoxa medica* P. I. *Theoremata & quæſtiones controverſæ quæ neotericis cum* GALENICIS *intercedunt. Acc. diſſ. de ſpirituum effluviis.* P. II. *De morbis certis ſeptentrionalibus — & falſa exſiſtentia morbi gallici.* P. III. *De vanitate & incertitudine aphoriſmorum* HIPPOCRATIS. Genev. 1697. 8. *. Warſaviæ librum dedicavit A. 1693, & in Polonia medicinam fecit. Inde videtur in Helvetia vixiſſe, qui partem tertiam Reipublicæ Bernenſi dicaverit.

Chemicus laudator PARACELSI, arcanis minime adverſus, deinde hypotheſi acidi & alcali, pancreaticique ſucci acori, idem purgantium medicamentorum oſor, tamen ut emetica adhiberet; & in morbis malignis venæ ſectionem admitteret; credulus hiſtoriolis incredibilibus, ut morbis quibus duo amantes locis diſſitis degentes eodem tempore infeſtentur. Venæ ſectionis utilitas ad motum reddendum ſtagnanti ſanguini. Sulfur auri irreductibile laudat, cujus unico in doſi grano hydropem ſuperaverit. Ita ſulfur anodynum vitrioli miris extollit laudibus. Acida feliciter ſcorbuto opponit & in univerſum commendat. Ex torſa ſpiritum antiſcorbuticum incomparabilem elicit. Plicam negat ab immunditie eſſe, & ab ea reſecta cephalæas ſuperveniſſe confirmat. Morbum Hungaricum a ſuppreſſa perſpiratione naſci, quam nocturnum frigus coerceat: in eo vomitum in principio mali ciet, venam ſecat. Denique negat dari unum diſtinctum morbum, qui poſſit venereus vocari, & ſymptomata quæ huic morbo tribui ſolent, noſter ad alias cauſas refert. Paradoxi amator emulſiones calidas facit, nitrum vult calefacere. Hæc pauca ex multis ex P. I. & II.

In P. III. in aphoriſmos IV. priorum ſectionum HIPPOCRATIS animadvertit. Sæpe certe omnino probabiliter. Oſtendit SENEM in variis temperamentis

in

in diverſis locis aphoriſmorum ſibi contradicere. Ceveviſiam meracam valide nutrire. *Qui famem patiuntur iis non eſſe laborandum*, refutat exemplo ergaſtulorum, in quibus parco cum victu & multo labore valetudo optima eſt; & miſeriis ſervitutis podagram ſuperatam fuiſſe. Quartanam æſtivam ſe teſtaceo pulvere ſanaſſe, cum biennio ea febris perſtitiſſet. Exempla epilepſiæ, quam pubertas ſuperveniens non ſuſtulit. Abſque malo pueros Teplicii ex calidis ſe thermis in rivos dare præcipites. Urinam nigram ſæpe ſalutari effectu redditam eſſe. Opii nimiam doſim ſe ſalibus alcalinis fixis & volatilibus conjunctis ſuperaſſe. Cereviſiæ hauſtu & uno alterove grano piperis Polonos milites triduo vitam ſuſtentaſſe, & Judæos ſe vidiſſe; qui bis tantum in hebdomade cibum caperent. Qui neque diu neque noctu dormiebat, cætera ſanus: contra qui 24 & 48 continuis horis dormierat fatigatus. Infirmus, qui dum imprudens medicus de vena ſanguinem fluere volebat, neque ſupprimere jacturam, in ipſo opere exſpiravit. Tabella de cornu a ſucco naſturtii emollito. In Polonia in febre inque variolis non poſſe ægrotis carnium uſum denegari.

Ej. *Tr. de remedio doloris ſ. materia anodynorum nec non opii cauſa criminali in foro medico. Acceſſit viſio Aletophili advocati de ſecta & religione Empyricorum* (ſic) *Panacaeiſtarum*. Amſterdam 1699. 8. *. Febres malignas a ſale volatili lixivioſo ortas graviores eſſe morbis ab acido ortis. Nullum dari anodynum univerſale ad omnes dolores efficax. Purgantia medicamenta poſſe anodynis accenſeri in arthritide ipſa; demum variis in malis emetica. Se antimonium diaphoreticum clyſteris forma injeciſſe. Veſicatoria multos dolores ſedare, & ſic porro omnia quæ morbum tollunt qui doloris cauſa eſt. Sed & topica dari doloris remedia, ut ſanguis recens calens in dolore arthritico, per exempla. Canis lambendo podagram heri in ſe ipſum tranſtulit. Sic gaudium podagram ſuſtuliſſe, & terrorem perinde. Dolor lateris percutiendo levatus. Narcotica agunt dum ſanguinem rarefaciunt. Sperma ceti in colicis doloribus anodynum eſſe. Sic aurum quod ipſe præparaverit; etiam ex auro cum cinnabari & cum ſaturno conjuncto. Calculum potius inter alcalina naſci quam inter acida. Theæ noxæ. Maslach Turcarum præter opinionem receptam parari ex cervaria nigra. Verum paulo poſt opium eſſe mavult. Sulfur narcoticum in opio eſſe & in aliis narcoticis; in opio uberius. Opium calidum eſſe: ejus ſulfur narcoticum cum ſale oleoſo volatili ſpirituum animalium efferveſcere, unde ebullitio ſequatur: poſt eam, coagulationem ſequi, poſtquam volatile exhalavit. Noxæ opii & benefica vis in univerſum. Sudorem ciet, venerem auget. Opium crudum aut toſtum fumi poſſe: tincturam tamen LANGELOTTI cydoniatam laudat. Debere præſto eſſe & alcalinam tincturam, & acidam. Contra empiricos pro morbi cognitione.

RICHARDI CARR Soc. Med. Lond. Sodal. *Epiſtolæ medicinales* variis occaſionibus ſcriptæ. Londin. 1691. 8. *. Recti judicii homo, etſi parum latinus. Vix tamen has epiſtolas editionem mereri putaſſem. Octodecim ſunt fere diætetici

diætetici argumenti. 1. In pulveres sternutatorios. 2. Contra fumum tabaci. 3. De Thea, Coffea, aliis potibus. 4. Contra liquoris generosi haustum matutinum. 5. Nephritico aquis mineralibus usuro victus rationem dictat. 6. Sic sterili feminæ thermas adeunti. 7. Pro lacte materno contra nutrices. 8. Recte tabidos Monspelium petere. 9. Num ad capitis dolores capillitium? 11. De alvo sicca. 12. De incertis ex urina præsagiis. 13. Exempla longæ inediæ. Mors tamen die 13. 14. Contactum regium adversus scrofulas laudat ob fidem adhibitam. 15. Ebrietatis noxæ. 16. Esse quibus incœnatis dormire salubrius sit, & alios quibus præstet cœnasse. 17. Quot horis dormiendum.

An Idem, an alius I. R. Carr's *Medicinal Epistles upon several occasions by* J. Quincy? London 1714. 8. Gunz.

Christianus Henricus Erndl Archiater Saxonicus.

Ej. *Ex veneno salus.* Giess. 1691. 8. Baccæ Belladonnæ funesto errore comestæ.

Ej. *De usu historiæ naturalis exotico-geographicæ in medicina.* Lips. 1700. 4. *. Docta disputatio. Kakerlakos etiam habet, seu æthiopes albos. Morbi regionum. Ad materiam medicam. De statu medicæ artis in China &c.

Et recusa cum titulo *de itinere suo Anglicano & Batavo* a. 1706. & 1707. *facto relatio ad amicum. Accedit novæ editioni præfatio qua* J. Gregorii Betulii *obtrectationes refutantur.* Amstelodami 1710. 8. & secunda edito 1711. 8. *. Doctioris & maturioris viri minime inutile iter, in quo potissimum ad ea respexit, quæ ad anatomen, chirurgiam, botanicam & materiam medicam spectant. Ad rem nostram faciunt, quæ habet de bibliotheca Guelferbytana. De Hierni opere metallurgico; de rara editione Cælii, aliisque passim rarioribus libris & codicibus: de collegio medico Londinensi, societate Regia scientiarum. De Cypriani felici lithotomia & sectione Cæsarea. Multa omitto ad anatomen, chirurgiam & botanicam facientia. Mirifica historiola de veneno potentissimo, nato e saliva per usum internum mercurii sublimati expressa & viperarum ad miserum adplicatarum veneno. Salivam a mercurio excitatam canem lambentem extemplo occidisse. Ex Ruyschii prælectionibus aliqua. Paracentesim ob empyema factam fere semper infelicem exitum sortiri.

Cum de bibliotheca Guelferbytana minus pro non neminis merito laute scripsisset, edita est contra nostrum Jani Gregorii Betulii (pseudonymi) *epistola ad amicum, qua ea quæ* C. H. E. D. (noster) *in relatione de itinere suo, de Bibliotheca Augusta Wolfenbuttelensi &* S. Ant. Ulr. in falsina valle exempla, falsitatis arguuntur. 1710.

Respondit noster. Ipsæ querelæ non maximi certe in re medica momendi sunt.

Ej.

EJ. *Warſavia phyſice illuſtrata, de aëre aquis & locis & incolis Warſavienſibus eorumque moribus & morbis.* Dreſd. 1730. 4. *. Omiſſis quæ ad topographiam ſolam faciunt, & omiſſo *Viridario;* de ventis primum agit, quorum qui auſtrales innoxii ſunt: deterior ſubita ventorum immutatio. Inſalubria vero paludoſa, & ſimeta ex ſterquilinio potiſſimum totius urbis in vicinia arcis congeſto, in quo venerei homines ſibi ſepulturas quaſi effodiunt, ut ſudore ſe curent fæcibus decocti lignorum potis. Animalia, foſſilia. Meteorologia, & diarium anni 1725. & eorum qui ad a. 1728. ſecuti ſunt, abſque thermometro. Tum aquæ, non bonæ, paucis exceptis, cum nonnullis experimentis. Viſtulæ aqua parciſſimam terram continet, non ſupra granum in *Quarta* quare eam aquam præfert. Incolarum temperamentum phlegmatico-ſanguineum: victus carnoſus, aromatibus indulgens, vinoſus. Potus tenuis *Bartſch* acidulus, abſque ſphondylio paratus. Morbi a ſpiritus potiſſimum frumenti abuſu nati. Hinc hydrops, icterus, tabes, niſi apoplexia, & paralyſis prius homines abripiant. Morbi plurimi vere ingruunt & autumno. Plica Polonica. Verus morbus, non meræ ſordes, quæ cum periculo reſecetur, ut tumores etiam carioſi ſuperveniant & ſcorbutus, non endemius. Lues epidemicæ malignæ raræ. Peſtem noſter ipſe vidit. Dæmoniaci ut putant, frequentes. Medicaſtrorum frequentia. Catarrhi frequentes venæ ſectionem requirunt. Sic pleuritides, quæ ſola expectoratione vix ſanantur. Ad paralyſin Quinteſſentiam coralliorum STRAHLENHEIMII acidam utilem reperit: ſed & cauterium ſaluti fuit. Arthritis & ipſa venæ ſectionem poſcit, ut intermittentes febres corticem peruvianum. Ophthalmia venerea non infrequens. In febribus malignis ſporadice invadentibus alexipharmaca, cum purgantia periculoſiſſima ſint. Ab hirudinibus admotis variolæ eventu funeſto retroceſſerunt. In dyſenteria emetica non convenire. In Plica nulla eſt efficacia ſphondylii, & in univerſum vix perfecte ſanari.

Relatio de morbis a. 1720. *Warſavia curatis.* Febris purpurea alba *frieſel* calidis curata acerrimis. In febre tertiana duplici omnia alia præter corticem peruvianum adhibita. Poſt ophthalmiam ſanatam oculus de globoſa figura amiſerat, & membrana (puto cataracta) ſubnata fuerat. A fumo carbonum dormientes ſuffocati; alii venæ ſectione revocati. Vertigo cum lapſu in faciem ſternutatorio valido ſanata, ejectis de naribus vermiculis aſcaridum ſimilibus. In lochiis ſuppreſſis ſuperveniente febre purpurata ſalus a venæ pedis ſectione.

I. W. BEINTEMA DE PEIMA medici cæſarei huc referas.

EJ. *Panacea, oder allgemeine Hülfsmittel der Manns- und Weibsperſonen befallende Krankheit zu curiren, überſetzt durch* I. S. D. Leipz. 1691. 12.

EJ. *Paracea, oder das allgemeine Hülfsmittel, oder Lob des Tobaks, überſetzt durch* I. S. Leipz. 1691. 8. Belgice *Verh. over de Tobak.* Haag 1691. 8.

EJ.

Ej. *Von der Vortrefflichkeit des Thees und Koffees.* Leipz. 1743. 8. Ed. Belgicam ignoro.

Ej. *Diss. de morbo regio, s. tractatus in quo sententiæ de ictero ejusque curatione examinantur.* 1697. 12. *. Bilis fermentationem accusat. Alcali & acidi hypothesin sequitur, tum viscidi quod fiat ab inopia acoris. Icterum sæpe præcedere pressionem quamdam in præcordiis. Icterum sæpe absque lapillis esse, & facile curari: conjungi cum bile nimis fluida & spirituosa. Acida medicamenta non raro prodesse. Acetum cui piper infusum febrem intermittentem tollere, succum limonum febres diuturnas. Obstructionem hepatis icterum facere, sed facile sanari. Icterum febri intermittenti supervenientem omnia bona polliceri. Subito etiam nonnunquam invadere. Curari obstructione hepatis soluta; bilis diminuta copia, restituta temperie, viribus sustentatis. Ad primam indicationem emeticum antimoniale ex sulfure aurato; alvi repurgatio a putrida saburra, quo etiam mercurius dulcis. Ad bilis vitium corrigendum, opium, amara, aromatica, sapo. Amara medicamenta non ideo alcalia esse, neque absynthium, tamen ea operari ut alcalina. Stercus auserinum ad bilem corrigendam laudat; demum crocum martis aperitivum. Porro tinctura antimonii diuturno usu, & nitrum antimoniatum. Porro Theriaca. In majori morbo etiam cantharides & aselli, quos putat potenter operari; gummata amara; balnea, thermas. In graviori malo hydrargyrus, cinnabaris nativa. Nullum experimentum citat.

Ej. *Historia constitutionis pestilentis annorum* 1708. ad 1713. Vienn. 1714. 8.

Angeli Rambaldi *Ambrosia Asiatica overo Caffee.* Bologn. 1691. 12. Tr.

I. B Boccobadati *Ritus & formulæ collegii medicorum Mutinæ in conferenda laurea doctorali.* Mutinæ 1691. fol.

Christoph v. Campen *Disputationes de calculo renum.* Leid. 1668. 4. Carr. Br.

Ej. *de septem pulveribus purgantibus* l. Breda 1691. 8.

Ej *Collectanea therapeutica de pleuritide & apoplexia, in quibus differitur de* (varietate medicamentorum) *usu & abusu. Subjicitur Exercitatt. medicarum Dec.* 1. Breda 1692. 8. *. Clysterum adversus pleuritidem numerosæ scriptiones, deinde purgantium, vomitum cientium &c. cum usu & abusu singulæ classis; ut *pro* & *contra* quæ faciunt, ex veteribus fere decerpat. Inde sequuntur dissertationes decem. De salibus volatilibus Hippocratis. De drimyphagia. Circuli methodicorum. Salia volatilia ligata & soluta. Sal alcali, acidum, fermentatio Hippocratica & conturbatio: pulveres purgantes pharmacopœæ Amstelodamensis cum scriptionibus & comparatione cum aliis dispensatoriis.

ſatoriis. Inde ſua de medicamentis cogitata addit. Sennam multum poſſe in lue Gallica. Rationes diverſitatis in variis diſpenſatoriis.

DAN. W. MEYER *indiculus medicorum, philologorum ex Germania oriendorum.* Altdorf. 1691. 4.

§. DCCCCXXVIII. JOHANNES VIRIDET.

Morgiæ in ditione Bernenſi medicinam fecit, parum notus ſcriptor, ſed qui meretur legi, cum hypotheſes quidem aliquas ſequatur, ſed clinica utique exercitatione ſe efferat, & experimentis, vir longævus meo ævo ſuperſtes, qui & a. 1681. medicinam fecerit & a. 1732.

EJ. *Tractatus novus de prima coctione, præcipue de ventriculi fermento.* Genev. 1691. 8. *. Princeps viro ſcopus eſt demonſtrare acidum in ventriculo fermentum habitare. In parte tamen II. de vitiis coctionis fuſe agit. Saliva viſcida, acida nimis, bile infecta, hinc amara; ita ſuccus ventriculi. Ab emetico repetito mors, ventriculus ſphacelatus. A laudano vomitus integri bidui (eum vomitum ab opii uſu aliquoties vidi). Vomitus adſumtorum frequentiſſimus: in cadavere caro fungoſa orificio ventriculi ſuperiori proxima, illam vermibus ſcatentem ſæpe noſter ſub orificio ſuperiori vidit, ante VERCELLONUM.

EJ. *Diſſertation ſur les vapeurs qui nous arrivent.* Yverdon 1726. 8. Scriptum jam a. 1681. Hypotheſim non probes. Spiritus nempe animales aut alcalia aut acida eſſe volatilia. Vapores eſſe ab eorum ſpirituum motu confuſo, vel a nimia ſpirituum ſubtilitate, vel a repulſione verſus cerebrum. Vapores (hypochondriacum malum) omnino eſſe vel ab alcali, vel ab acido. Secundum eas cauſas curari vel balneis & refrigerantibus, vel marte, cinchona, abſorbentibus. Nullum unquam ſpiritibus volatilibus locum eſſe. Opium tumultus ſpirituum compeſcere. Vitia tamen ſua noſter ubertate adnotationum propriarum redimit, quarum aliquot exempla adduco. Ab anxietate animi ſuffocatio, ſpiritus difficilis, pulſus parvus. In pericardio lactis ſeſquilibra & coagulum caſei mollis ſimile. Poſt faſtidia varia & contentionem animi mors: dura membrana quæ olim ictum acceperat craſſior; ſub ea craſſitie abſceſſus. Poſt dolores nephriticos nihil calculoſi, ſed ureteres a rene ad uſque veſicam inflammati. Qui ſalis volatilis ammoniaci granis duodecim ſubito pleuritidem ſanabat. Ex malo hyſterico & adſtrictione animi ſingultus, latratio canina, tamen ſanata. In dolore oculi calor tantus ut eminus perciperetur, per paroxyſmos. Febris maligna: in ea lethargus ſex dierum, cum ſudore in farinam degenerante, quod ſymptoma ſolebat funeſtum eſſe. Senſus frigidus intra vertebras, inde ad caput adſcendens, in paralytico, CAVERHILLO favens phænomenon. Ab uſu frequenti opii ventriculus intumeſcens.

Opio

Opio ſedatum aſthma convulſivum. Syncopen, flammulas undique de corpore prodeuntes, poſt eas frigus, fomentis calidis levavit. Vapores ex polypis. Hæc ex dimidio opere.

Ej. *Traité des cauſes de la production du bon chyle & de celles qui lui nuiſent.* Paris (in Helvetia) 1735. 12. 2 vol. *. Potiſſimum ad praxim Tomus ſecundus ſpectat, etſi etiam in priore utiliter aliqua adnotaverit. Ab igne quaſi variolarum carnes toſtæ. Polypus in corde adipoſus, mors ſubita; ſic ab aorta obſtructa & in alio a ſanguine in cerebrum effuſo. Cæcitas partialis, ut ſolum mediam partem objectorum æger videret. Morbi primarum viarum, initio ab ore facto. Plurimas etiam adnotationes practicas habet, & cadaverum inciſiones. Dolor vehementiſſimus inter duo ſupercilia. Ex nimio uſu, ut putat, pulveris ſternutatorii, dolor perpetuus capitis, ponderis impoſiti ſenſus, cæcitas, memoria deleta, hemiplegia. Filamenta flava de lingua efflorefcentia, interni incendii indicia. Odor ingratiſſimus oris a cruſta poſteriorem partem linguæ & ſuperiorem œſophagi obducente. Maxima ſuffocatio, cui noſter utriuſque venæ jugularis inciſionem oppoſuit, & duarum venarum brachii, tum demum venarum malleoli, neque tamen ægrum ſervare potuit. Poſt repetitas venæ ſectiones tamen delirium, ſuperfuſa abunde ſuper caput frigida cum grato ægri ſenſu, demum ſanatus vapore ſuſcepto opii. Impedita deglutitio ab elevata epiglottide, ut deglutita in aſperam arteriam illaberentur. In alio deglutitio impedita a glandulis œſophagum arctantibus. Apoplectico & epileptico nulla fames, nulla ſitis, neque a tartaro emetico vomitus. Alpicolis deberi purgantium duplas & triplas doſes dari, & ne ſic crocus metallorum monticolam movit. Hypercatharſis non ſuperanda niſi plurimo & continuato uſu opii. Phthiſica & hydropica juvencula. Sanata lacte aſinino. Hepar craſſeſcebat, alvus obſtruebatur, ſequebatur hæmorrhagia, quem morbum funeſtum in viro illuſtri eventum habuiſſe vidi. Averſio ab ovis a matre in fetum tranſiens. Paroxyſmi febriles, quos præcedebat frigoris ſenſus in crure, & dolor vehemens cum calore in pedis dearticulatione (*emboitement*). Ab opii uſu ſæpe vomitus. A mœrore propter ſubmerſam filiolam vomitus perpetuus incurabilis. Phthiriaſis diuturna. Gyratio involuntaria ante apoplexiam, & convulſi muſculi faciei. Ventriculi tumor enormis, aqua ex oculis, naribus, ore egeſta, ſanatus. Plura omitto.

§. DCCCCXXIX. Varii linguarum nuperarum,

ad A. 1691.

Johannes Panthot, Medicus Lyonenſis & Collegii Medicorum Decanus, ad hunc annum repeto, quem Ill. Haller ad. a. 1695. duobus tantum ſcriptis poſuit.

Ej.

Ej. *Traité des Dragons & des Escarboucles.* Lyon 1691. 12. Elog. Br.

Ej. *Traité de la Baguette ou la recherche des veritables usages auxquels elle convient.* ib. 1693. 4. & 12. Elog. Br.

Ej. *Reflexions sur l'état present des maladies qui regnent dans la ville de Lyon, dans le Royaume & en diverses parties de l'Europe depuis la fin de 1693 jusqu'à present.* ib. 1695. 12. Br. Febres soporiferæ cum vehementi cephalea, pulsu concentrato, motibus convulsivis, cujus initia mitia adparent. Calida rejicit, venam secat, alvum lenibus purgantibus a venæ sectione ducit, si non suffecerint vomitoriis utitur. Hall.

Ej. *sur l'effet du mercure dans la verole.* ib. 1700. 12. Br.

Ej. *Diss. sur l'usage des bains chauds & principalement de ceux d'Aix en Savoie.* ib. 1700. 4. Elog. Br.

Ej. *Dissertation instructive & très-curieuse pour la pratique des trois operations de la pierre faites en six mois de tems.* ib. 1702. 4. Ipse auctor triplicem istam operationem a fratre Horatio Panthot peractam sustinuit, & in fratris honorem descripsit.

Chastelan, *traité des convulsions & des mouvemens convulsifs qu'on appelle à présent vapeurs.* ib. 1691. 12. Astr.

Desse, *traité de la veritable connoissance des fievres continues, intermittentes, pourprées, pestilentielles, & de la peste; avec les moyens faciles pour les guerir. On y a joint un traité des flux de ventre.* Paris 1691. 12. Bur. Febres etiam pestilentiales esse a coagulo sanguinis.

Pierre Garnier, *Examen de la lettre de M. de Rhodes.* Lyon 1691. 4. Falc.

Idem erit Ej. *Apologie sur le dialogue satyrique de Neophile & de Mystagogue &c.* ib. 1691. 4 Rast.

Ej. *Formules nouvelles de medecine latines & françoises pour le grand Hôtel-Dieu de Lyon, avec un tr. de la verole.* ib. 1693. 12. Rast. 1699. 12. Bur.

Ej. *l'Histoire de l'ouverture de corps de Mr.* de Seve. ib. 1695. 12. *. Paulatim pulsus parvus factus & intermittens, & suffocationes frequentes redierunt. Accessit dolor cum clystere utebatur, & hæmoptoe. In cadavere pulmo nigræ carnis similis. In dextro ventriculo polypi a sanguine grumoso diversi, sic in aorta. Pulmo sanguine fartus. Mors a sanguine conpacto & solido;

Anicet Gausapé, *Observations singulieres sur le fréquent usage de la saignée.* Toulouse 1691. 12. Falc.

Ej. *nouvelle explication des fievres, avec des observations singulieres sur les matieres*

matieres les plus importantes pour bien exercer la medecine. Edit. 2. Idem ut videtur liber, recusus T. I. Toulouse 1696. 12. *. Hypothesibus indulget, non tamen inutilis auctor, neque propriarum adnotationum expers. Febres a salibus & sulfuribus fieri, effervescentia sanguinis naturali majore excitata per exaltationem spirituum salis vel sulfuris. Earum classes. Ephemeram fieri a salibus valde penetrabilibus, alcalino & acido, qui sulfur sanguinis sua fermentatione exaltant. Febris catarrhalis a sale lymphæ austero. Intermittentes a sale. Aer Gallicus Narbonensis sale plenus est; hinc Narbo febribus obnoxius: has febres in regionibus septentrionalibus fere per sudorem sanari. Corticem peruvianum sæpissime profuisse vidit in febribus intermittentibus & continuis in quibus exacerbatio aliqua esset & frigusculum, demum in hecticæ febris initiis. Paroxysmum cortex non semper supprimit, sed mitigat tamen. Pulsum is cortex auget, febres intermittentes in ordinem redigit. Pulverem dat in aqua infusum, ad unam duasve drachmas. Semel vel bis in diem: parvam dosim a Jesuitis natam esse: se solum majorem propinare cum parva non sufficiat. Quartanam autumnalem potissimum tollit, tamen ut usum subinde repetas, propter frequentes recidivas; demum continuari debere duodecim diebus, ad duas & tres in diem drachmas: ita nunquam fallere. Aqua in qua cortex infusus fuit febrem etiam tollit. Vix unquam evacuat ut conspici possit. Potest in clysteribus dari, debilius tamen agere: potest & extractum sumi, ad drachmam. In febribus putridis non prodest. Quotidianam febrem esse a salivæ acrimonia. In principio morbi quando materies morbi in ventriculo est vomitus ciendus, in progressu cienda alvus. Febris tertiana ab acrimonia salini humoris biliosi fieri, sed etiam ab acrimonia succi pancreatici. Quartanam ab acrimonia salina humoris melancholici. Esse qui spiritu vini sibi subveniant. Se infusum coffeæ præferre. Hemitritæus ex pluribus febribus componitur. Febris hectica est a lymphæ acrimonia lixiviosa. Hinc testudinum, ranarum, limacum stillatitium liquorem suadet. De usu aquæ mille florum ex fimo bubulo stillantis. Febris putrida est ab exaltato sanguinis sulfure. Huic venæ sectio, inviscatio sulfuris, acor vegetabilis & mineralis. Si per paroxysmos ingravescat (*redoublemens*) cortici peruviano locum esse, potissimum in languore virium. Febris maligna & pestilentialis est ab alcalinis & acidis, quæ in principio febris nimium subtilisata, sub finem nimis præcipitata sunt. Contra quæ in febre putrida. Juscula cichorii.

Ej. *Reflexions singulieres sur le frequent usage de la saignée & sur le dereglement de la circulation du sang.* 2. edit. T. II. Toulouse 1696. 12. *. Venæ sectionem potens esse auxilium, quod non sit absque necessitate adhibendum: in Gallia a quinquaginta retro annis frequentiorem factam, & frequentiorem quam uspiam alibi: medicosque boreales hic sapientiores esse. Febris ipsa plethoram destruit, ut post 15 dies nulla possit superesse. Multa sunt quæ venæ sectionem contraindicant. Post revulsionem & subactam plethoram, mitigatum calorem, conpressam sanguinis rarefactionem, non debere porro sanguinem mitti.

mitti. Ob eam ipſam venæ ſectionum frequentiam, plures ægrotos in Gallicis noſodochiis quam in Anglicis interire. Ab acore natæ obſtructiones alcali volatili debent diſcuti. In longa febre poſt vigeſimum diem non oportet venam ſecare. In gangræna cataplaſma de limonibus utile. Ad hygieinem, tempeſtates anni, alimenta. Quæ cuique cacochymiæ conveniant. Materies alimentaria ad alphabeti ordinem recenſa. Jus carnium febribus aptiſſimum. De potu vario, coffeæ, chocolatæ. Aquæ minerales Galliæ. Iterum de alvo ducenda, deque venæ ſectione.

Lego etiam Ejus *tr. de la fievre, de la gangrene &c.* Toulouſe 1697. 12. 2. vol. Sed idem fuerit cum priori.

Bartholomé Saviard in *Journal des ſavants* 1691, refert de glandularum induratarum concremento quod pericardium premebat, ut ſex linearum craſſitie eſſet, cartilagineum idem.

Ib. In orthoſtadia virgine oſſa ſponte fracta, ut ne unicum integrum ſupereſſet. Cartilagines nihil paſſæ erant.

Ej. *Nouveau recueil d'obſervations chirurgicales avec quelques remedes particuliers dont il s'eſt ſervi.* Paris 1701. 12. Anglice, 128 *Caſes in ſurgery.* Lond. 1740. 4. Belgice Haarlem 1756. 8. Chirurgus Pariſinus multa utilia habet, etiam ad medicinam. A nixu funeſtum ſub ſcapula anevryſma. In empyemate tumor ſub cartilagine enſiformi natus a pure ſeptum tranſverſum premente. Tumores piloſi in ovariis, cum gypſea materie: Placenta veſicularis loco partus egeſta. Cui juvenculæ menſium fluentium tempore paſſim dolentia per artus œdemata intumeſcebant. Poſt cephalæam os acutum meninges in ſuccuſſionibus pungens; aqua in ventriculis cerebri. A rheumatiſmo gangræna ſicca pedis, amputatione facta, in altero crure funeſto eventu renata. Ejuſmodi gangræna apud Solonienſes ex uſu ſecalis corniculati frequens. Volvulus a parte inteſtini ſuperiori inmerſa in inferiorem. Hydrops pericardii & pectoris. Abſceſſuum hepatis diverſorum & ſanatorum aliqua exempla. Hydrocephalus cum imbecillitate. Glandularum induratarum acervus pericardium ambiens quod cartilagineum erat. Mors ex deliquio animi cum convulſionibus. In omnibus ſcorbuticis glandulæ meſenterii tumidæ; aqua in celluloſas telas effuſa; corpus oſſium cruris ab epiphyſi facile ſecedens, eaque oſſa emollita. Poſt longum delirium & convulſiones, aqua in ventriculis cerebri uberrima. Reſpiratio & deglutitio a tumefactis glandulis ſuppreſſæ. Hydrops; paracenteſi educta lac ſubſalſum, ſubfatuum, pingue, etiam cum cremore vero; punctio decies repetita; in abdomine repertum lac & coagulatus quaſi cremor; glaudulæ conſpicuæ in peritonæo; in jejuno inteſtino ſaccus ejuſmodi lacte plenus, cum fiſtula penetrante in glanduloſum corpus meſenterii, cum ramis fiſtuloſis. Glandulæ thoracicæ caſeoſa materie plenæ. De ſcorbuto; & ægrotis

 in

in magnum nosocomium *l'Hôtel Dieu* receptis: sæpe gangræna & caries etiam in maxilla superiori; nasturtium aquaticum nocuit. Difficulter hunc morbum in eo aëre sanari in quo natus est. Formulæ, sed unguentorum, aquæ vulnerariæ.

Cum acriter recensuissent *Acta Eruditorum*, reposuit *Reponse de S. au Journal des savans.* Paris 1696. 12.

IDEM in Journal des savans 1696 inque *Philos. Trans.* n. 222. retulerat de partu ventrali, cum uterus integer esset. Fœtus sacco continebatur tubæ adhærenti; gangræna late omnia corruperat.

Mlle. D'AUVERGNE *Recueil de secrets en medecine.* Paris 1691. 8.

MARGUERITE DU TERTRE *Instructions faciles pour une sagefemme.* Paris 1691. 12.

Cuisinier royal & bourgeois. Paris 1691. 8.

JOSEPH HOMEN ANDRADO Ulyssiponensis.

EJ. *Pharmaceutica para verdadera trituragao da Jalapa e dos aromaticos discutientes &c.* Lisbon. 1691. 4.

EJ. *Parte segonda apologetica por a trituragao da Jalapa e todos os mais medicamentos segut a ordem dos canones universales de Mesue sua verdadeira expofigas.* ib. 1692. 4. C. de V.

ANDREAS BROWNE *a vindicatory schedula concerning the neu cure of fevers.* London. 1691. 8. OSB.

ANDA *de febribus tentamen theoretico-practicum s. vera febrium hypothesis mechanica adaucta ex principiis* BELLINI *in febrium antecedentia & consequentia: tota fere œconomia animalis, præcipue methodus curandi febres per cathartica cum paregoricis a* SYDENHAMO *primum usurpata, ratione & experientia confirmata.* Edinburg 1695. 8. BURETTE.

EJ. *A indication of* SYDENHAMS *method of curing continual fevers.* Lond. 1700. 8. OSB.

Hos libellos putem esse ejusdem auctoris, etsi in unico nomen adjectum sit.

W. Y. *Neu art of making wines brandys and other spirits.* Lond. 1691. 4. Ad materiam medicam.

JANI MODESTINI ALETOPHILI *unvergreiflicher Bedenken über* HORLACHERI *Tractat*

Tractat die höchstschädliche Würkung des Aderlassens und Purgierens betreffendt. Francf 1691. 8. UFF.

Land- und Leibmedicus armer Leute aus eines alten Medici bey 52 jähriger praxi gesamleten MSS. colligirt. Merseburg 1691. 8.

Hebammen oder Kindermutterbuch, nebst angehängten Weiberarzneyen. Mers. 1691. 8. LEHMANN.

Hausmittel für Schwangere und Gebährende. Ingolstatt 1691. 8. Nisi idem est cum libello a. 1642. excuso f.

J. P. WAHRENDORF *Bedenken über* HORLACHER *von den Würkungen des Aderlassens und Purgierens.* Francf. 1691. 8 HAEN.

EJ. *Unterricht vom Aderlassen.* Budissin 1709. 8.

J. L. NEUHAUS *Unterricht von der Rothenruhr.* Schmalkald. 1691. 8.

§. DCCCCXXX. DISPUTATIONES.

CHR. FRID. PINKER *de hæmorrhoidibus.* Leid. 1691. 4. *. Non salubres esse.

EJ. *Vom Bluthfluß.* Dresd. 1701. 8. BR.

JACOB TANT *de vertigine.* Leid. 1691. 4. *.

J. FRID. DECKER *de arthritide vaga scorbutica.* Leid. 1691. 4. RIV.

PETR VOOSD *de morborum causis.* Leid. 1691. 4. *.

BENJAMIN PINEAU *de arthritide.* Leid. 1691. 4. *.

P. TIELENS *de urina.* ib. 1691. 4. *.

NIC. LANGEWAGEN *de medicamentorum operationibus in genere.* ib. 1691. 4. *

TH. LICKEN *de nephritide.* ib. 1691. 4.

CAR. CHR. XYLANDER *de chlorosi, von der Jungferkrankheit.* Leid. 1691. 4. RIV.

TOB. SCHREIN *de inflammatione in genere.* ib. 1691. 4.

J. J. PINTO *de phrenitide.* ib. 1691. 4. HAEN.

JAC. HUGO *de apoplexia.* ib. 1691. 4. *.

CONRAD

CONRAD MEYER *de paralysi.* Leid. 1691. 4. *.

GEO. BUDENS *de scorbuto.* ib. 1691. 4. RIV.

JACOB FORRET *de mensibus vitiosis.* ib. 1691. 4. *.

T. MUYKENS *de corporum statu & mutatione.* ib. 1691. 4. Si huc facit.

ISAAC S'GRAVESANDE *de angina vera & spuria.* ib. 1691. 4. *.

J. SCHUT *de cholera.* ib. 1691. 4. RIV.

B. DE MANDEVILLE *de chylosi vitiata.* ib. 1691. 4.

J. GEORG HUVE *de virium imbecillitate.* ib. 1691. 4. *.

HERMAN FINCK *de mensium emansione.* ib. 1691. 4. *.

J. FRIDERIC BELOW *de vermibus intestinorum.* ib. 1691. 4. *.

In infante epilepsiæ similes convulsiones. Sanatas excreta a medicamento pituita. Cor a vermibus pertusum, post magnas anxietates.

EJ. *de natura, arte & remediis in morborum cura necessariis.* Upsal 1695. 4. *.

EJ. *de medico sagaci s. morborum vindice.* Lund. 1709.

MATTHÆI SEUTER *de nuce vomica.* Leid. 1691. 4. Experimenta facta dato hoc canibus veneno: inde convulsiones, sanguis ad cor congestus.

FRID. BOGISLAUS HILLIUS *de sero sanguinis, chylosi, ejusque morbis*, ib. 1691. 4. HE.

THOMÆ BURNET *de vomitu.* ib. 1691. 4.

DANIEL HAOART *de tenesmo.* Utrecht 1691. 4. *.

MARTIN VAN KUYL *circa hominis generationem & medicamenta ex vegetantibus & animantibus illi dicandis.* ib. 1691. 4. *.

ALEXANDER FELIX PHILIP. WACHENDORF *de peripneumonia.* ib. 1691. 4. *.

GODOF. MULLER *de angina.* ib. 1691. 4. *.

PAULI ROETERS *de sterilitate.* ib. 1691. 4. *.

NIC. DAN. OLDE *de sputo cruento.* ib. 1691. 4. MOELL.

HENRICI HEYDECK *de opii usu in catarrhis.* 1691. 4.

J. BRUNS-

J. BRUNSMAN *hendecas dissertationum miscellanearum.* Hafn. 1691. HOTTON.

LAUR. MICKANARI *de corporis humani pathologia.* 1691. 4.

J. GEORG GOLIZ *de cholera.* Regiomont. 1691. 4. RIV.

J. CHRIST. SCHULZE *de chiromantiæ vanitate.* ib. 1691. 4.

NIC. WILSTERMANN *de diabete; von der Harnruhr.* (Præf. G. CHR. PETRI) Erford. 1691. 4. MOELL.

GODFRIED ICKART *de lactis humani natura & usu.* ib. 1691. 4.

J. H. FRID. GRIVIUS *de hæmouresi.* ib. 1691. 4.

LUD. FRID. JACOBI *de anima causa morborum proxima.* ib. 1691. 4. HEF.

EJ. *de regulo stellato antimonii* 1692. 4. HEF.

EJ. *de Wismutho.* Erf. 1697.

EJ. *de febre intermittente tertiana.* Erf. 1700. 4. PL.

EJ. *de cerevisiæ bonitate.* ib. 1704. 4.

EJ. *de scorbuto hæreditario.* ib. 1705. 4. PL.

EJ. *de polychymia observata & curata.* ib. 1705. 4.

EJ. *de terris medicatis Silesiacis.* 1706. 4. HEF.

EJ. *de impotentia virili.* ib. 1707. 4. HEF.

EJ. *de Siriasi.* ib. 1707. 4. PL.

EJ. *de scandalo & gloria medicorum hydrope ascite.* ib. 1707. 4. VAT.

EJ. *de petechiis febrium malignarum.* ib. 1707. 4. PL.

EJ. *de fluore albo mulierum.* Jen. 1707. 4. HEF.

EJ. *de margaritis.* 1708. 4. HEF.

EJ. *de pestis indole.* ib. 1708. 4 PL.

EJ. *cataractæ nova pathologia.* 1708. 4. PL.

EJ. *de diabete.* 1709. 4. HEF.

Ej. *de febre purpurata.* 1709. 4.

Ej. *de moralitatis vi medica.* 1709. 4. Hef.

Ej. *de mania.* Erf. 1710. 4. Pl.

Ej. *de lienteria.* 1711. 4. Hef.

Ej. *Casus erysipelatis scorbutici subito in sphacelum terminati.* Erford. 1711. 4. Pl.

Ej. *de arte chymistica.* ib. 1711. 4. Hef.

Ej. *de nephritide spuria.* ib. 1712. 4. Hef.

Ej. *de gangræna & sphacelo.* 1712. 4. Hef. Br.

Ej. *de tympanite.* 1712. 4. Hef.

Ej. *de peste.* 1712. 4. Vat.

Ej. *de hydrope uterino casus.* ib. 1713. 4. Vat.

Ej. *de fanaticismo medico.* ib. 1713. 4. Vat.

Ej. *de erroribus in potulentis commissis.* 1713. 4. Hef.

Ej. *de malo hypochondriaco.* 1713. 4. Hef. Br.

Ej. *de languore Pannonico.* ib. 1714. 4. Hef.

Ej. *de carminativorum natura, usu & abusu.* 1714. 4. Hef.

J. Mich. Metius *de αυταρκεια.* Witteb. 1691. 4. Riv.

J. Hieron. de Wedig *de memoria, præsertim labili.* Witteb. 1691. 4. Vater.

Henr. Mai *de morbo castrensi quem vulgus cephalalgiam epidemicam vocat.* Rinteln. 1691. 4.

J. Dan. Dornstenius *de natura medicinæ.* Marburg. 1691. 4. Boehm. nisi Dorstenius legi debet.

Georg Otto *miranda imaginationis vis.* Marb. 1691. 4.

J Jac. Mardorf *de maniacis nuperis Giessensibus a Solano furioso.* Giess. 1691. 4. Riv. Cum historia mali. Mania & epilepsia vomitu sanatæ.

Georg

GEORG WOLFG. GILGIUS *de memoriæ læsione ex nimio veneris usu oriunda.* Altdorf 1691. 4. RIV.

ADAM UNZELMANN *de salivatione mercuriali.* ib. 1691. 4. ASTR.

J. SIGMUND HENNINGER, Professor inde in urbe patria.

EJ. *de cephalalgia.* Argent. 1691. 4. *.

EJ. *de curatione cephalalgiæ.* ib. 1692. 4. *.

EJ. *diss. de medicamentis stomachicis.* Argent. 1691. 4. RIV.

EJ. *Centuria thesium.* ib. 1708. 4.

EJ. *de purgatione.* ib. 1709. 4.

EJ. *de paracentesi abdominis.* ib. 1710. 4. *.

EJ. *de spermate ceti.* ib. 1711. 4.

EJ. *Circa uroscopiam theses miscellaneæ.* ib. 1712. 4.

EJ. *de medicamentis mercurialibus.* ib. 1715. 4.

IDEM a. 1709 & 1710 edidit septem Diss. sub nomine *Prælectionum materiæ medicæ* P. HERMANNI, medici & Professoris Lugduno Batavi, *ad lapidem lydium.*

Inde nata est editio *materiæ medicæ* HERMANNI aucta ab HENNINGERO scriptionibus, analysium chemicarum memoria, viribus medicatis, quæ efficiunt majorem partem operis.

Recudi fecit J. BOECLER sub nomine eodem *Cynosuræ materiæ medicæ.* Argentor. annis 1726, 1729 & 1731. 3 vol. 4. *. Quam editionem suo loco retuli.

IDEM *collectionem s. quadrigam scriptorum diæteticorum* edidit. Argent. 1713. 8. *, SANCTORIUM, VERULAMII *historiam vitæ & mortis*; EOB. HESSI *versiculos de tuenda valetudine* & BAPTISTÆ FIERÆ Cœnam. Nihil addidit sui.

J. FRANC. FOY-VAILLANT & DRAGUEVILLE. *E. insida mixtorum analysis ab igne.* Paris. 1691. 4.

J. POISSON & C. BOURDELIN. *E. ab aëre magis quam ab aqua afficitur homo.* Paris. 1691. 4.

J. DESPREE & TOULLIEU, *E. præcavendis morbis ex humorum viscida congerie oriundis Balneum tepidum ex aqua dulci.* Paris 1691. 4.

REN. CHAUVEL & BERTHOD, *E. alimenta quæ alvum laxant ad tuendam sanitatem accommodatiora.* Paris 1691. 4.

S. PAULUS GUYART & MATTOT, *E. coma adscititia nativa salubrior.* Paris 1691. 4.

FRANC. ALLIOT & S. AUVALLE, *E. hyemali peripneumoniæ vena sectio ἡγεμονικόν.* Paris 1691. 4.

J. B DODART, *Non E. phlebotomia magnorum morborum omnium princeps & universale remedium.* Paris 1691. 4.

PHIL. DOUTÉ & MATTOT, *E. in morbis natura tota in ἐγχειρήσει καὶ διακρίσει.* Paris 1691. 4.

AM. DOUTÉ & CL. BURLET, *Non E. diversa pro diversis regionibus medendi leges.* Paris 1691. 4.

§. DCCCCXXXI. J. ANDR. FISCHER.

J. ANDREAS FISCHER professor Erfordiensis.

EJ. *Diss. inauguralis* equidem physici argumenti, prodiit a. 1691. 4. HE.

EJ. *de musculis horumque officio naturali & præternaturali.* ib. 1694. 4. HE.

EJ. *Ilias in nuce, s. medicina synoptica medicinæ conciliatrici subsecutura.* ib. 1716. 4. SIC.

EJ. *de eo quod in cognoscendis & curandis morbis præcipuum est.* ib. 1717. 4.

EJ. *de scorbuto ejusdemque tum genuinis tum controversis causis, symptomatibus præcipuis & cura.* ib. 1717. 4. HE.

EJ. *Therapia convulsionum generalis ratione & experientia suffulta.* ib. 1717. 4. HEF.

EJ. *de arthritide fixa, speciatim podagra.* ib. 1717. 4.

EJ. *de discrimine inter empiricam & rationalem m. temperati corporis.* ib. 1718. 4. BURKH.

EJ. *Erythroides petechiarum species Silesiam affligens observata & curata.* 1718. 4. HE.

EJ.

Ej. *paradoxon medicum esse in morte quidquid quærunt medentes.* 1718. 4. He.

Ej. *de syrupo longæ vitæ.* ib. 1718. 4. He.

Ej. *lac optimum alimentum & medicamentum.* 1719. 4. He.

Ej. *phantasia errans.* 1719. 4. He.

Ej. *de osculo medico.* ib. 1719. 4. He.

Ej. *de osculo instar veri philtri agente.* ib. 1719. 4.

Ej. *de diæta hæmorrhoidariorum.* ib. 1719. 4. He.

Ej. *de phthisi gastrica.* 1719. 4. He.

Ej. *de medico empirico.* ib. 1719. 4. Hæn.

Ej. *de ricino americano.* 1719. 4. *.

Ej. *de singulari sanitatis restituendæ remedio.* ib. 1719. 4. He.

Ej. *de tympanite, von der Windsucht.* ib. 1719. 4. He.

Ej. *Asthmaticus ex podagra retrocedente.* 1719. 4. He.

Ej. *de cognoscenda & curanda arthritide.* 1719. 4. He.

Ej. *qui bene vomit bene vivit.* 1719. 4. He.

Ej. *de δυσηκοΐα s. auditu difficili.* ib. 1720. 4. *.

Ej. *de eo quod causæ morborum atque mortis nobiscum nascantur.* ib. 1720. 4. Hep.

Ej. *de morbis ab acido s. noxa acidi in corpore humano.* ib. 1720. 4. Pl. tribuit J. Augusto Rivino.

Ej. *de motu sanguinis naturali, non naturali & mixto.* ib. 1720. 4. Hæn.

Ej. *de ortu pestium ex cœlo & terra.* ib. 1720. 4.

Ej. *de saturno ejusque natura & noxa.* ib. 1720. 4. He.

Ej. *de vigili cura animæ circa corpus humanum.* ib. 1720. 4. Hæn.

Ej. *de usu novellarum medico occasione pestis Massiliensis.* ib. 1720. 4. He.

Ej. *de furore uterino.* 1720. 4. He.

Ej. *de variolis.* 1720. 4. He.

Ej. *de febre tertiana epidemice grassante* 1721. 4.

Ej. *Nosologia variolarum, curatione, methodo medendi observationibusque singularibus illustrata.* 1721. 4. He.

Ej. *de religiosorum sanitate tuenda & restituenda.* ib. 1721. 4. Haenel.

Ej. *de variolarum & morbillorum cognitione curatione & praeservatione.* 1721. 4. He.

Ej. *de antiquissimo fruendae carnis usu: — carnem porcinam vindicat ab insimulata malitia, quod ad lepram corpora praecipitet.* ib. 1721. 4.

Ej. *curiosa variolarum transplantatio, earumque cautio medica.* 1721. 4. He.

Ej. *Interdum bonus dormitat Homerus.* 1721. 4. He.

Ej. *de religione medici.* 1721. 4. He.

Ej. *de haemorrhoidibus ex palato fluentibus.* ib. 1722. 4. He.

Ej. *de leucorrhoea, s. fluxu mulierum albo.* ib. 1722. 4 He.

Ej. *de malo hypochondriaco.* 1722. 4. He.

Ej. *therapia inflammationis in se & generalissime spectata.* 1722. 4. He.

Ej. *de atrophia infantum.* 1722. 4.

Ej. *Certissima febrium prognosis ex aphorismo 69 Sect.* IV. *cum rationali therapia ad mentem aphoristae instituenda.* 1722. 4. He.

Ej. *de diaeta in morbis acutis.* 1722. 4. He.

Ej. *de catarrhis epidemice grassantibus.* 1723. 4 He.

Ej. *de curandis praecipuis oculorum affectibus.* 1723. 4. Haen.

Ej. *de motu veluti magno ad longaevitatem acquirendam medio.* 1723. 4. He.

Ej. *de officio obstetricis, vom Amt der Hebamme.* 1723. 4. He.

Ej. *plethora multorum morborum causa.* 1723. 4. He.

Ej. *de strumis & scrophulis Bunsgensium.* 1723. 4. He.

Ej.

Ej. *succincta sexus potioris secundum statum naturalem & praeternaturalem spermatologia.* 1723. 4. He.

Ej. *de idiosyncrasia miraculosa sanitatem amissam solo contactu restituendi in quibusdam personis illustribus conspicua.* 1724. 4. He.

Ej. *contagium pecudis bubulae epidemicum quod adhuc Thuringiam infestat;* die Thüringische Viehseuche. 1724. 4. He.

Ej. *de contagio.* 1724. 4. He.

Ej. *de corrigenda idiosyncrasia in statu p. n. degenerante.* 1724. 4. He.

Ej. *de scrutinio pestis synoptico.* 1724. 4. He.

Ej. *de venae sectione ejusque administratione methodica.* 1724. 4. He.

Ej. *priscorum adversus fascinum remedia.* ib. 1724. 4. He.

Ej. *vis fascini in corpus humanum medica arte devicta.* ib. 1724. 4. He.

Ej. *de potus coffeae usu & abusu.* 1725. 4. He.

Ej. *Scolops datus carni.* 1725. 4. He.

Ej. *de temperamento medici.* 1725. 4. He.

Ej. *de temperamentorum morumque convenientia & usu medico.* 1725. 4. He.

Ej. *Veneni canis rabidi pathologico-therapeutica* διαγνωσις. 1725. 4 He.

Ej. *de curiosa variolarum per insitionem nostri temporis prophylaxi, vom einpfropfen der Kinderblattern.* 1726. 4. He.

Ej. *de hemitritaeo s. tertiana maligna & gravissima & vexatissima compositarum febrium specie* 1726. 4 He.

Ej. *de menostasia s. mensium suppressione.* 1726. 4. Haen.

Ej. *de podagra juxta genuinam optimamque methodum curanda.* 1726. 4. He.

Ej. *Sialographia medica* 1726 4

Ej. *de commodis in corpus humanum a potu redundantibus: — cujusnam generis myrrha fuerit* Salvatori *Judaeis data potio.* ib. 1727. 4. He.

Ej. *de convulsionibus epilepticis habitualibus ex terrore.* 1727. 4. He.

Ej.

Ej. *homo sua vitæ destructor.* ib. 1727. 4. He.

Ej. *Lepra Arabum s. elephantiasis observata & curata Resp.* Kniphof. 1727. 4. He.

Ej. *prudentia medica.* 1727. 4. He.

Ej. *de frequentia morborum in sexu sequiori præ potiori.* 1727. 4. He.

Ej. *de medici circa moralia & physica in curandis morbis prudentia.* 1727. 4. He.

Ej. *de menorrhagia, s. mensium fluxu nimio.* 1727. 4. He.

Ej. *de morbis epidemicis.* 1727. 4. Hæn.

Ej. *de strangulatione uteri.* 1727. 4. He.

Ej. *de chylificatione integra & læsa hujusque reparatione.* 1728. 4. He.

Ej *verminatio adfectus intestinorum molestissimus.* ib. 1728. 4. He.

Ej. *de discrepantibus medicorum, potissimum præsentis seculi sententiis theoretico-practicis.* 1728. 4. He.

Ej. *dysenteriæ malignæ ætiologia nova.* 1728. 4. He.

Ej. *dysenteriæ malignæ cognitio & curatio.* 1728. 4. He.

Ej. *de ephialte s incubo.* 1728. 4. Hæn.

Ej. *de febribus intermittentibus præsenti anno grassantibus.* 1728. 4. He.

Ej. *de febribus malignis generatim spectatis.* 1728. 4. He.

Ej. *de fluxu hepatico, vulgo* die Leberruhr. 1728. 4. He.

Ej. *de furore uterino.* 1728. 4. He.

Ej. *de lassitudine spontanea morborum prænuntia juxta normam aphorismi.* V. S. II.

Ej. *de medicamentorum purgantium natura & usu.* 1728. 4. He.

Ej. *de morbis intestini coli ex anatome dijudicandis.* 1728. 4. He.

Ej. *de empyemate.* 1728. 4. Hæn.

Ej. *Consilia medica in usum practicum & forensem pro scopo curandi & renunciandi adornata.* Francf. 1705. 8. *. Morbi historia missa ad auctorem. Ejus, Fischeri,

Fischeri, responsum multo cum ratiocinio & longo consilio, eventu non adjecto. Morbi vulgares. In lue venerea dat mercurium præcipitatum album. Consilia universa tantum quindecim. Mortuum natum pronuntiat infantem qui clamaverat.

Ej. *Consilia continuata.* 1706. 8.

§. DCCCCXXXII. Diaria ad a. 1691.

In *Transact. philos.* n. 191. sqq. aliqua sunt, sed quæ cum suis auctoribus diximus.

Sic in *Journal des savans.*

Sed in *E. N. C. Dec.* II. *Ann.* X, qui est a. 1691; præter adnotationes suis cum auctoribus relatas.

Anonymus refert in *Obs.* 20.

De puero gibboso, morboso, territo, qui incidit in artuum rigorem; deinde a pollice adscendens malum in epilepsiam erupit. Intercedebant paroxysmi musici, in quibus ex arte canebat; eventu funesto. Renes calculosi: in pulmone grandes vesicæ.

Franciscus Justinus *Obs.* 96.

Ophthalmia gravis nive admota sanata.

J. Christian Menzel.

Obs. 34. Facta paracentesi morbus curatus.

In alio a sanguinis jactura hydropico scrotum incisum detumuit & una pedes, ut tamen abdomen aqua plenum maneret malumque in mortem tenderet.

Dec. III. *Ann.* I. *Obs.* 183. In puella nuper partu edita volvulus fæcumque vomitus. Sarcoma quod putabatur ad umbilicum resectum, quod hernia erat umbilicalis. Cæcum intestinum &c. resecta fuerunt.

Obs. 184. In puero limpidi humoris diuturnus & funestus per nares effluxus.

Ann. III. *Obs.* 117. Infans atrophicus qui innumeros vermiculos per lotium excernebat.

Ann. IV. *Obs.* 82. Erysipelas vagum.

Obs.

Obs. 120. A verberibus acceptis homo ad ſtatuæ modum rigidus cum debilitate & frigido ſudore.

Ann. V. VI. Quæ ob impetiginem manus aqua calcis abluerat ſublimato hydrargyro prægnante, maximos inde dolores percepit & deliquia animi, moleſtoſque vomendi conatus.

Ann. IX. X. *Obs.* 24. Mater filio mercuriali medicamento ſalivam excitavit, quæ præſtans abſque ſumto metallo & ipſa ſymptomata ſalivationis patitur.

Obs. 35. In lue venerea abunde illito hydrargyro nulla ſalivatio ſecuta.

Obs. 36. In puella octenni convulſiones perpetuæ nulla cum intermiſſione mali per quadraginta dies. Succeſſit Cæcitas, oculis nihil paſſis: ea ipſa diſpulſa ſuperfuit aliqua in altero pede debilitas.

Obs. 37. Acutus dolor in abdomine motuſque quaſi voluti pugni, uteri ſpaſmum eſſe noſter putat, anodynis & antiſpaſmodicis ſanatus.

Jos. Zamperius.

Obs. 147. A tertiana febre ſanguinis per nares jactura; capite tepida loto malum remiſit.

J. Zachar. Furst.

Obs. 174. Spiritus difficilis; in pulmone paſſim ſanguis effuſus, grumoſus, in ſiniſtro ventriculo polypus. Hepar octo librarum pondere.

Obs. 175. Reſpiratio difficilis; urina difficulter retenta; mors ſubita. Lien trilibris, ſuperne oſſeus. Obeſitas plurima.

Obs. 176. Pleuritis; empyema; paracenteſis ſatis felix, tamen ut fiſtula ſupereſſet; cum vino indulgeret hydrops: nullus pulmo dexter.

Ej. *Dialogus hygiaſticus inter Hygiophilum & Jatrophilum.* Francf. 1692. 12.

Ej. *Utilia & curioſa de vita ſana & longa, de annis climactericis; de termino vitæ.* Francof. 1692. 4. Kan.

§. DCCCCXXXIII. Ad A. 1692.

J. Potter poſtea archiepiſcopi Cantuarienſis.

Archæologia Græca. Londini a. 1692 & 1695 recuſa. Oxon. 1697. 8. & a. 1751. 8. 2 vol.; tum in Thesauri Gronoviani T. XII. Aliqua habet ad rem medicam, de Græcorum victus ratione, conviviis, veteribus in morbis, in

in puerperiis legibus, quibus medici tenebantur; de Diis medicis; de balneis; de re coquinaria.

DANIEL LUDOVIC. EBEN, *Observationum medicarum centuria.* Aug. Vind. 1692. 12.

O. F. BLONDEL *ad experientiam doctrinæ observationes.* Cliv. 1692. 4. HOTT.

J. J. BRUSASCHI *disceptationes problematicæ medicinales.* Rom. 1692. 8. HOTT.

ELIÆ VEIEL *de summa dignitate & præstantia studii medici diss. juxta mentem ductumque S. G. Græcorum & latinorum.* Ulm. 1692 4.

IGNATII CHERUSCI *methodus medendi, non autoritatibus, sed rationibus & de monstrationibus fundata.* Hall. 1692. 8. TR.

NATHANAEL LUCY *tr. de podagra.* Venet. 1692. 8. Pathologia falsa.

NIC. LAMBERT THELEN *de febribus diss.* Lovan. 1692. 8.

In STEPHANI CHAUVIN *Lexico philosophico.* Roterodami 1692. fol. sæpe recuso vocabulorum etiam medicorum interpretatio reperitur.

J. B. CALLARD DE LA DUQUERIE *Lexicon medicum etymologicum, s. tria etymologiarum millia quas in scholis Cadomensibus docuit.* Paris. 1692. 12. *Journ. des sav.* 1693. 12. *. 1715. 12. Duæ partes opusculi. P. I. etymologica, brevissima 3000 vocabulorum medicorum interpretatio & etymologia. Hæc vocabula sæpe inaudita sunt. P. II. vocabulorum est variorum, Arabicorum, Græcorum, Alchemicorum, cum eorum significatione breviter expressa.

Novam editionem fol. præparasse lego.

§. DCCCCXXXIV. NUPERI ad a. 1692.

PIERRES BRISSEAU *tr. des mouvemens sympathiques, avec une explication de ceux qui arrivent dans le vertige, l'epilepsie, l'affection hypochondriaque & la passion hysterique.* Montpell. 1692. 12 BUR.

FLAMANT *l'art de se conserver la santé, ou le medecin de soimême, avec un traité de quelques remedes les plus simples & les plus usités pour la guérison de différentes maladies.* Paris 1692. 12. GUNZ. Tum 1699. 12., titulo paulum mutato; *Le véritable médecin, ou le moyen de se conserver la santé.* TR.

A. P. D. M. *Regles de la santé, ou le véritable régime de vivre, que l'on doit observer dans la santé & dans les maladies, avec une table alphabetique de tous les alimens.* Lyon 1692. 12. BUR.

M. D'AUVERGNE *Recueil de secrets touchant la médecine, pour les maladies & les playes.* Paris 1692. 12. ASTR. 1696. 12. D'ETR.

l'Art de guérir les maladies vénériennes, expliqué par les principes de la nature & les mecaniques. Lyon 1692. 8.

MASSIALOT *nouvelle instruction pour les confitures, les liqueurs & les fruits.* Paris 1692. 12.

C. DU MOULINET *Cabinet de la bibliotheque de S. Genevieve.* Paris 1692. fol. KUFFORTH. Utcunque huc facit.

J. FR. BONAVENTURA ANGELUS ANGELERES *Real philosofia — Vida de la salud temporal sabiduria sophica, testamento filomedico, arcanos filochimicos. Hippocratica, Galenica, Lilibotanica. Parte segonda de la parte primera de regimiento generale prudente fisico y morale en vida genero de catolica y physica sabiduria.* Madrit. 1692. 4.

THEODORUS SCHOON *Waare ooffening en entleeding der planten — van de tabak, haar gebruyk en misbruyk en werkige, tot en wederleggige von Beinlema a Peima verhandeling &c.* Sgravenhaage 1692. 8. *. Ex asseclis CORNELII BONTEKOE, osor GALENISTARUM. Vires medicæ a figura particularum & pororum. Corrigentia nocere. Chemicos veros esse medicos. Nullam dari atram bilem. Purgantia medicamenta noxia esse; Hinc sudorifera, quæ omnibus aliis præfert. Omitto reliquas declamationes.

GEORG DANIEL COSCHWITZ pater: EJ. *Vollständige Apothecke.* Nurnb. 1692. fol.

J HELPR. SCHROOT *Instruction der Flecken- und Hustfiebern.* Marburg 1692. 8.

J. INGENBERT *Chiromantia, metoposcopia & physiognomia.* Francof. 1692.

BARTHOL. KRUGER *Handbüchlein vieler singularen und in der Vernunftprobe bestandenen experimenten.* Wolfenbuttel 1692. 4.

EJ. *Beschreibung der einheimischen Krankheiten, wie dieselben durch himmlische Influenz aus der Luft die Menschen a. 1692 inficiert worden.* Brauns. 1692. 4.

EJ *Philiater curiosus autodidactos, s. diagramma demonstrans methodum analyticam discendi veram medicinam.* Bruns. 1692. 4. *.

BENEDICT SCHOENFELDS *pharmacologia, oder allerley Hülfsmittel in mancherley bösen Zufällen.* Zell. 1692. 8.

LEOPOLI

LEOPOLI *Apotheckerordnung der Stadt Wien.* Wien 1692. fol.

Kunst zu kochen für vornehmer Herren Höfen. 1692. 8.

Neu ausgefertigtes Weinbüchlein. 1692. 8.

§. DCCCCXXXV. DISPUTATIONES.

GUIL. PALMAR *de atrophia.* Leid. 1692. 4. PL.

A. F. BUSSIUS *de passione hysterica.* Leid. 1692. 4.

MAURITII VAN REVERHORST *de motu bilis circulari ejusque morbis.* Leid. 1692. 4. *. recusa 8. absque anno & Leid. 1696. 8. *. Calculorum felleorum exempla; inter ea obstructus a lapillo ductus cysticus, & vesicula perampla. Morbi quos bili tribuit, cum formulis.

C. EDAM *de hæmorrhagia in genere.* Leid. 1692. 4.

J. GEORG ANDREÆ *de medicamentis confortantibus.* Leid. 1692. 4. *.

J. HORN *de motu invito.* ib. 1692. 4.

C. G. OEHMICHIUS *de œconomia animali retardata.* ib. 1692. 4.

J. DE BEQUOY *de lenta & cita C. H. evacuatione.* ib. 1692. 4.

A. SOUTKAST *de pleuritide vera.* ib. 1692. 4.

J. PRAT *de lepra.* Leid. 1692. 4.

D. MOREL *de rheumatismo.* Leid. 1692. 4. PL.

ANDR. BRUKE *de vomitoriis medicamentis.* ib. 1692. 4. PL.

GOTTFRIED KIRCHOF *de natura morborum medica.* Leid. 1692. 4.

J. BIECHLING *de variolis.* ib. 1692. 4. PL.

JAC. AUG. BLONDEL *de crisibus.* ib. 1692. 4. PL. Idem qui contra vires imaginationis scripsit.

CORN. VAN DER ZEE *de phlebotomia.* ib. 1692. 4. PL.

J. TILING *de suffocatione hypochondriaca.* ib. 1692. 4. HÆN.

J. A. BROUWER *de odontalgia.* ib. 1692. 4. HÆN.

CORN. AB HILDERNIS *de asthmate*. ib. 1692. 4. PL.

J. HENR. HOLZMANN *de phthisi*. ib. 1692. 4. PL.

J. LUD. COIGELANA DORTMONT *de phthisi*. ib. 1692. 4. PL.

CH. MÆVIUS *de incubo*. ib. 1692. 4. HÆN.

D. SCHONFELD *de sterilitate*. ib. 1692. 4. HÆN.

CASPAR WENDELAND *de hydrope*. ib. 1692. 4. *.

FRANC. VAUGHAN *de cephalalgia*. ib. 1692. 4. *.

J. BERN. GLADBACH *omnium febrium unam eandemque esse causam*. ib. 1692. 4. *.

EJ *Praxeos medicæ idæa novissima, in qua omnium morborum origo cum medendi methodo explanatur*. Herborn. 1694. 8. 1711. 8. Et vertente J: DE VAUX Gallice; *La pratique medicinale*. Paris 1705. 12. ASTR. Germanice. Magnos morbos facit febrem, catarrhum, scorbutum, cachexiam.

NIC. AB HOLSTEIN *de arthritide in genere*. Leid. 1692. 4. *.

J. BEIKESTEIN *de dyspepsia*. Utrecht 1692. 4.

J. DIEDERICH KOAT *de peripneumonia*. ib. 1692. 4.

MARCUS DE MEYER *de epilepsia*. ib. 1692. 4.

M. HARP *positiones medicæ*. ib. 1692. 4.

DANIEL RUDL *positiones medicæ*. ib. 1692, 4.

GERH. DE VRIES *de passione hysterica*. ib. 1692. 4.

SAMUEL DENYSSEN *de hæmoptoe*. ib. 1692. 4. *.

J. FITZMAN *de epilepsia*. ib. 1692. 4. BURKH.

J. GROENVELT *de pleuritide*. ib. 1692. 4. *.

LUCAS STEIN *de dyssenteria*. ib. 1692. 4.

ADOLPH DIETERICH SCHROETER *de catalepsi*. Utrecht 1692. 4. RIV.

A. THIEL *de asthmate*. Hardervic. ib. 1692. 4. HÆN.

J. EBELING *de usu & necessitate chymiæ in arte medica*, Præs. O. JACOBÆUS. Hafn. 1692.

J. HER-

J. Herman Hamer *de medicina renunciatoria.* Erford. 1692. 4. *.

J. H. Friv. Grivius *de hæmuresi.* ib. 1692. 4.

G. Behrnauer *de morbis archæalibus.* ib. 1692. 4.

Chr. Paul Schroeder *de requisitis veri medici.* ib. 1692. 4.

Elias Kuchler *de cura palliativa.* ib. 1692. 4. Riv.

J. Hermann Sode *de obligatione medicorum.* ib. 1692. 4. Menz.

J. Frid. Reithardt *de artuum tremore.* Jen. 1692. 4. Pl.

Lud. Chr. Mieg *de medicis extraordinariis novi fœderis.* Rintel. 1692. 4. Boehm.

A. Untzelmann *de anasarca.* Altdorf 1692. 4.

Samuel Grosser *progr. ad orationem de medicorum studiis in rempublicam litterariam & civilem collatis.* Altenburg 1692. 4. Hæn.

J. Mich. Sargant *de arthritide.* Basil. 1692. 4. Pl.

J. Conrad Muralt, Joh. F. *Compendiosa naturalis hominis status historia.* Basil. 1692. 4.

Ej. *de iliaca passione.* Basil. 1693. 4.

J. Jac. Mosleder *de deliquio animi.* Argent. 1692. 4. *.

J. Burckel *de arthritide.* ib. 1692. 4. *.

Franc. Gouel & Paul de Toullieu, *E. in acutis morbis epidemicæ constitutionis maxima habenda ratio.* Paris. 1692. 4.

Ant. Xarin & Dangueville, *E. a quibus vita ab iisdem morbus.* Paris. 1692. 4.

Nic. de la Carliere & Berthod, *E. asciti profligando liquores acidi.* Paris. 1692.

Franç. le Roi & Dangueville, *E. fluori albo aqua metallica.* Paris. 1692.

Lud. Labbé & Sauvalie, *E. pejor vigiliarum quam somni excessus.* ib. 1692.

And.

AND. ENGUEHAND & BURLET, *E. ab aquæ glacialis potu raucitas.* Parif. 1692. 4.

ALEX. PET. MATTOT & FRESSANT, *Non ergo ingeniosi qui facile lacrymantur.* ib. 1692. 4.

§. DCCCCXXXVI. DIARIA ad a. 1692.

In *Philos. Transf.* n. 196 EDMUNDUS HALLEY in primis agit de vicibus viventium & mortuorum, ut inde valor annuarum penfionum pro vitæ probabilitate æftimari poffit. Ex faftis emortualibus Vratislaviæ eruit numerum fuperviventium in quovis anno. Ita ex 1000 altero anno fupervivere ponit 855, anno 10, 661; anno 20, 598; anno 80, 41; anno 100, 7; quod mihi evidenter nimium videtur.

In *Memoires de l'Acad. R. des fciences avant* 1692, dicitur de calculo a femina ex ano reddito D. MOREAN referente.

In *Giornale de letterati dell'* a. 1692. Moden. 1692. 4. Vermis caninus dictus qui renem confumfit, ut folum involucrum fupereffet.

Hoc anno cepit prodire *Bækzaal van Europe* M. Jul. & Aug. continentem ad a. 1700, auctore PETRO RABUS B. BUN.

§. DCCCCXXXVII. Ad a. 1693.

SAMUEL DALE in botanicis dictus eft. Primum prodiit EJUS *Pharmacologia.* Londini a. 1693. 8. *., tum fupplementum a. 1708. 8.; & totum opus Lond. 1710. 8. 2 vol. 1737. 4. Leid. 1739 4. *. 1751. 4. Hic fupplementum ad fuas fedes repofuit. Totum fere opus eft in nominibus & fynonymis, cum breviffimo indice virium medicarum.

In *Phil. Tranf.* n. 211. Nyctalopia f. cæcitas abfente fole.

MICHAEL ANGELUS ANDRIOLLI Veronenfis, in Carinthia protophyficus, Conftantinopoli medicinam fecit.

EJUS eft *Concilium veterum & neotericorum de confervanda valetudine, f. de morborum caufis procatarcticis, in quo rationes experimentorum fuffragiis difcuffæ exponuntur.* Lugd. 1693. 4. MAZUCH. Caufas morborum ufu fex rerum non naturalium deducit & harum qualitates falubres & noxias explicat, ad diæteticam ergo præcipue facit. CARR. BR.

EJ. *Domefticorum auxiliorum & facile parabilium tractatus quinque.* 1, *Regimen in morbis acutis*; 2, *de potulentis quæ ægris conveniunt*; *regimen in morbis*

morbis chronicis; 4, *regimen sanorum & convalescentium*; 5, *regimen prægnantium, puerperarum, & infantum.* Venet. 1698. 4. *. Stylum nolim requiras, sed neque multa, quæ ægrotis permittit: & carnes pullorum in morbis acutis decumbentibus; vitellos quidem, byzantinos etiam minus, quos noster utiliter acute febrientibus indulgeat. Analeptica varia, gelatinæ, carnium pulpæ, lac, ova. 2, De vino: Italis debere permitti, quorum lenti humores alioquin longos morbos essent producturi. In febribus præterea conducere, quæ sint ab alcali. Se vinum nigrum cum æqua aquæ portione optimo eventu dare. Lac, serum, aqua: aquæ medicatæ Italiæ. Calderianas aquas olim ob efficaciam suam celeberrimas, famam amisisse. Aquæ stillatitiæ, syrupi, julepi. Vinum mulsum in febribus saluberrimum. Non debere decoctum lignorum propinari absque interposita alvi purgatione. Theriaca Turcis propria ex fructibus composita. Medicamenta chemica, deinde tota ars coquinaria. Radices Ninsi in tussi & hæmoptoe utiles. Qui Venetiis asthmate laborant si Neapolim migraverint, a suo morbo immunes manent, & continuo relabuntur quum priorem patriam repetunt. Contra, asthmatici Neapolitani Venetiis convalescunt. Senium æstimatur non ab annis, sed a virium defectu, a tarda restauratione debilitatis, a lenta sanatione vulnerum. Senibus viperarum carnes conveniunt & baccæ juniperi. Variolæ Byzantii. Singulis annis grassantur funestissimæ & nigricantes, Turcis tamen quam Francis infestiores. Emetica ex antimonio parata potenter lochia restituunt.

Ej. *Enchiridion practicum medicum, in quo domestica & usitatiora auxilia recentiorum pro universis morbis curandis citantur*: 1, *pro morbis mulierum*; 2, *pro morbis capitis*; 3 *pro morbis pectoris*; 4, *pro morbis abdominis*; 5, *pro febribus & earum symptomatibus*; 6. *pro morbis ad Chyrurgos spectantibus.* Venet. 1700 4. Helmontianus & empiricus. Inveteratas obstructiones oppugnat unguento arthanitæ minoris, cum pulvere trochiscorum alhandal, essentia sabinæ cum mercurio malaxata & matutina corporis exercitatione: hæc utilia se efficacia expertum esse. Ad sterilitatem (qua de causa?) extracto secundarum muliebrium se uti. In cerebri adfectionibus, frigidis abstinendum, & opium pro sacra anchora reservandum. Oleum balsamines aureum catharros, sic etiam podagram inunctum solvit. Qui podagra liber erat quamdiu vino oligophoro utebatur, & continuo relapsus est, & una calculo infestatus, cum ejus vini nunc nulla sibi copia esset Hypochondriacis calida & exsiccantia nocere, monente RAIMUNDO FORTI. In tussis initio nihil opio melius. Inflammatis olea adhiberi non probo. In hectica febre non siccos colles *Stabino*, sed palustria humida Laurentina saluti esse. Qui tabidi in siccam illam Veronam migrant, intereunt omnes. Ad ventriculi imbecillitatem certum præsidium est in sale martis cum conserva absynthii. Omphacium in viscerum æstu præstantissimum. In cholera balneum, lac asini ad tres libras (choleram daturum nisi adesset). Aqua Nocerina (pura & levi) cum tartaro multos hydropicos

picos sanatos esse. - Mars in febre acuta absurde & funesto cum eventu adhibitus. Se luem veneream absque hypocausti & carceris tædiis sanare: auxilia ei convenire quæ ad catarrhum. Militis Germanos se a peste immunes præstitisse sulfuratis indusiis. Ad variolas jubet saccharum saturni in aqua citri solutum lambere. Omnino multos leprosos sanatos fuisse carnibus viperinis ... bito qui quatuor libras absorpserunt.

Ej. *de febribus & morbis acutis febrem adnexam habentibus.* Venet. 1711. fol. MAZUCH. Omnes febres alvo ducta sanari.

Ej. *Novum systema practicum in via Platonis & Academicorum Ital...* Galer. di Minerva IV. p. 298.

§. DCCCCXXXVIII. ALII.

ALEXANDER KNIPS MALOPPE P. P. primarius Patavinus (nomen ex duabus familiis Germanicis conjunctum):

Ej. *De aortæ polypo.* Lugd. 1692. 4. & in E. N. C. *Dec.* III. *Ann.* I. *app.* CAROLO PATINO de natura sui morbi quærenti respondit, polypum ei in aorta esse, neque alium morbum exclusis sigillatim adfinibus morbis pectoris. Pulsus erat inæqualis, dyspnoea frequens. Cum PATINUS denique orthopnoïcus obiisset, reperta est aorta arteria amplissima; in ea polypus anserini ovi mole, lamellatus, fibrillosus.

Ej. *Prælectio pro Empirica secta adversus theoriam medicam.* Patav. 1717. 4. *. Contra medicos dogmaticos & GALENUM, ætiologiam totam debere omitti. Chemicos theoriam nihilo clariorem reddidisse. Nimis differre acerrimorum salium operationes ab iis quæ in corpore animali geruntur. In morbis, in inflammatione, coagulo, nihil acidi demonstrari posse. Mathematicos ordinem artis habere, non certitudinem. Pro secta eclectica, quæ empirica dici posset, quod experientia nitatur: eam a vulgari empirismo differre & ad physicam experimentalem pertinere.

Ej. DE CO AVEROÆ *de duobus remediis ab eo maxime illustratis, mercurio & Aponensibus thermis commentatio.* Paris. 1725. 4. *. Autor NICOLAUS SCANAGATUS Hydrargyri usum Patavii fere obsolevisse cum eum noster revocavit. Usus eo est in venerea lue varie præparato, inuncto tamen, notatque symptomata vitare quæ ejus metalli usui supervenire solent, etsi salivam, & abunde ciebat. In uteri ulcere desistere coactus est. Aquas Aponenses utiliter bibi reperit, etiam in non gravissima tabe, diversisque fontibus suam cuique utilitatem adsignavit.

J. B. GIRALDI *Rupes insuperabilis in pelago medico.* Bonon. 1693. 12. MAZUCH.

Ej.

Ej. *morborum exitialium tyrannica sævitia per annos nobilem mulierem dirimentium syntæmia in medicam historiam redacta.* Bonon. 1693. MAZUCH.

J. CAROLUS AMAT (AMATUS) Catalanus. Ej. *Fructus medicinæ ex variis* GALENI *locis decerpti.* Valent. 1693. 8. C. de V. (*).

Dissertationes quibus medicinæ medicorum studia ventilantur. Neapoli. 1693. 8.

HOMOBONUS PISO Cremonensis, prof. practicæ medicinæ in Acad. Patavina, adversarius circuitus sanguinis novissimus, quoad nuper Archæi nonnulli sequaces denuo ei nobilissimum inventum insinuaverint.

EJUS *methodus medendi.* Patav. 1726. 4. (sed prima opera sunt anni 1693). Totus Galenicus. Contra modernos medicos, qui in febribus curandis nihil norunt, nisi venæ sectionem repetitam, vesicas trahere, cum singulæ febri, denique singulo febrienti sua curatio debeatur. Curatio extraordinaria, quando aliquid est, quod non sinit ordinariam sequi. Victus ratio non nimis ab adsueta recedat. Indicatio a juvantibus, a nocentibus. Pro Hispanis tali venam ante venam brachii secantibus. Exemplum cum non profuissent in puerpera quatuor sanguinis in brachio missiones, dum in talo venæsectiones malum sustulerunt. Non bene omnibus febricitantibus vinum negari. Sed etiam ova sorbilia sumsisse necesse fuit in febre acuta continua. P. MARTIANUM ante SYDENHAMIUM calidorum usum in febribus proscripsisse. A febre intermittente feminæ gravidæ parca lochia. Vena incisa & menses revocati, & variolæ. Fuisse qui a debiliori medicamento sed solido melius haberet, quam ab acriori liquido. Contra hypotheses nuperorum & HELMONTII. Contra GUILIELMINUM de natura morbi.

Ej. *Spicilegium curationum morborum cum singulorum animadversionibus. Acc. diss. de inconstantia medicinæ.* Patav. 1742. 4. *. Ultimo in senio has morborum historias edidit, quorum aliquos ante quinquaginta annos curaverat. Veteres ubique in oculis habet. Auxiliis usus est paucis & mitibus; venæ sectiones non valde repetiit. In gravissimis nonnunquam morbis stetit imperterritus, cum exigua spes salutis superesset, ut in sopore febrium acutarum, dum unum alterumve bonum signum adgnosceret. In acutis malignis urticationes vesicatoriis substituit. Petechias non esse criticas: evacuationes enim criticas eo meliores esse quo uberiores, non ita maculas. Imaginationis lætos errores minus metuit, quam tristes. Secretionibus apparentibus non dubitavit sanguinem mittere. In petechiis somnum vigiliis præfert. In universum primo die morbi venam secabat, alvum laxabat: in reliquo toto morbo vix molie-

(*) Idem liber in Meth. stud. Med. & in Bibl. pract. Tom. II. p. 514. ad a. 1623. refertur. BR.

batur quidquam. Morbos describit fere vulgares, tamen aliquos minus frequentes & incisiones cadaverum Hydropicis, enormibus purgantium medicamentorum dosibus vitam diu sustentavit. Præscribit diagrydii grana duodecim, jalappæ drachmas duas, salis Anglici unciam cum semisse. Suppressis lochiis venam tali non secuit, fausto eventu, & causas dat suæ abstinentiæ. Asitiæ ratioris exempla. Calculus quem in vesica sedere indicaverat in cadavere repertus est, cum nullæ unquam arenulæ decessissent. Urina pueri in hydrope utilis. Cum ictero tamen alvum fluxam conjungi vidit. In ictero vesicula fellis amplior; hepar durum. Ab usu cantharidum mictus cruentus & mors. Post palpitationem & difficilem spiritum, cor amplius Esse ubi in pleuritidis initio crusta in sanguine nulla sit & demum cum morbi progressu se offerat. In hoc morbo venam non valde secat: negat nigram urinam ominosam esse.

Diss. de inconstantia medicinæ, de sectis. Galenum defendit contra BOERHAAVIUM: addit quatuor humores esse ex HIPPOCRATE. Pro dogmatica veterum medicina, ut tamen methodicis faveat; potissimum etiam ob diligentiam in morborum & auxiliorum historia. Contra Jatromathematicos, BOERHAAVIUM & BELLINUM.

BERNHARDUS CONNOR hibernus, medicus JOHNNIS SOBIESKY non absque ingenio vir.

EJ *Dissertationes medico physicæ*. Oxon. 1695. 8. De antris lethiferis 3, de stupendo ossium coalitu 4. de immani hypogastrii sarcomate. In 1, de antro potissimum canino prope Neapolim, in quo ad certum limitem aer adsurgit, ad respirationem alendamque flammam non idoneus, aliqua nova noxam monstrantia CONNORI experimenta 3, de sceleto cujus omnia ossa in unum coaluerunt & 4, de utero in materiam carneam degenere. De sarcomatis indole & altera de sceleto ancylotica est in *Journal de savans* 1693. & Phil. Transf. n. 255.

In Evangelio medici s. de suspensis Naturæ legibus. Lond. 1697. 8. Amsterd. 1697. 8. (Jenæ 1724. 8. HÆN. quarta editio BR.

Classes morborum. Ad nimiam tenuitatem humorum febrem refert, & fibræ contractio sive nimis stricta sive nimis laxa tota omittitur. Spirituum morbi. Cataleptici Monspeliensis historia.

Cura posthuma *History of Poland* prodiit. Lond. 1698. 8.

A compendious plan of the body of Physic. Oxon, 1697 jam edita, parvi momenti, analysi chemicæ sanguinis multa tribuit.

ADAM

ADAM LITTLETON *Diss. epistolaris de juramento medicorum.* Lond. 1693. 4.

SEMPRONII GRACHI MASSILIENSIS (SAMUEL GOTTHELF MANITII Physici Dresdensis) *Medicus hujus seculi s. Herma tyroni medico expeditissimam, qua ad veri medici requisita feliciter obtinenda & miserias pæne inevitabiles prudenter declinandas eundam viam monstrans.* Dresd. 1693. 8. Non ineptus liber, etsi multa aliena admista habet. Polyhistor magis quam medicus, juveni medico consilia dat, ut possit ad solidam artis cognitionem pervenire & ad felicem praxin. Propædeutica studia sigillatim considerat. Præceptores requirit perfectos, eorum exempla producit. Logicam a medico requirit, mathematica & physica. Catalogus librorum quorum lectionem commendat, non ille ut mihi satisfaciat. Adminicula refert, inter ea peregrinationes, proprias encheireses, tum methodum collectaneorum colligendorum, sed in ordine desidero, quod nimis perfectam medicinæ cognitionem in juvene adversaria colligente supponat, aptiorque sit ad digerendam summam quam ad colligendam. Ut possit medicus ad famam pervenire, monet juvenem ne nimia promittat, ne præceps definiat neque titubet. Calamitates medicorum eorumque integra fere historia, de numero medicorum, de sostro, de medicastris, de calumniis & invidia, judicia de scriptoribus propria neque vulgaria. Amœnus lectu etsi minime profundus.

GUILH. a LIMBORCH Prof. Lovan. *Medulla simplicium* ex DODONÆO SCHROEDERO &c. *desumpta.* Lovan. 1702. 8. Doses & bonitas, aliqua de viribus.

ABRAHAM CYPRIANUS medicus qui & lithotomiam exercuit & artem obstetriciam.

EJ. *Epistola historiam exhibens fetus humani post 21 menses salva matre ex tuba excisi.* Leid. 1700. 8. & gallice. Amsterd. 1707. 4. Neapoli 1727. 4. Plerique ad chirurgiam pertinent, aliqua medici sunt argumenti. Non ideo lacte semper instrui mulieres quæ vivum fetum utero gerunt, sed post mammarum collapsum & lac evanescens fetum vitalem esse redditum. Sterilitas a tubarum concretione. Hydrops tubæ uterinæ in qua 150 ℔. aquæ collectæ erant. Hydrops mere gelatinosus, ut frustra abdomen perforaretur. Tubæ pars cartilaginea.

THEODORI MUGKENS *Collectanea chymica Leydensia* MÆTSIANA, MARGGRAFIANA *collecta a* CHRIST. LOVE MORLEY edidit. Leid. 1693. 8. Scriptiones eo tempore minus vulgo notæ.

P. LANTANA *Oratio de officio medici.* Franeck. 1693.

D. L. M. D. *Introductio in universam medicinam hodiernam Londinensem* 1693. 8.

FRANCISCI COURCELII *de vana mittendi sanguinis ratione in hamato thre-seos*. Francof. 1693. 8.

L. C. LEINKER *compendium promtuarii medicamentorum, tam simplicium quam compositorum, in pharmacopolio castrensi exercitus stat. Circ. franconici exsi-stentium*. 1693. 4. TR.

PHIL. JACOBI SPENER *parentalia* MARTINI WEISSII *archiatri*. Berol. 1693. fol.

ERNESTI HEINSII *Lapis offensionis in febrium curatione purgatio s. discur-sus de purgantium validorum abusu in febribus*. Lipf. 1693 4.

J. D. THOM *collectanea chymica curiosa, quæ rerum naturalium ex triplici regno anatomiam continent*. Francof. 1693. 4.

§. DCCCCLIX. NUPER. LING. ad a. 1693.

J VIDOS y MIRA *primera parte de medicina y cirurgia rational y spagi-rica, son obra de herro e fuego con su autidotario de ragees, yervas, flores, semillas, frutos maduros, aguas e vinos medicinales que usa en medicina*. Saragossa 1693. fol. Quæ secunda est editio. Madrit. 1705. & 1713

ISIDORO FERNANDES MATIENCO *discorso medico contra el medicamento*. Madrit 1693. HAUSEN.

J. B. FRANCII *elenchus utilitatum sectionis venarum in pedibus*. Milano 1693. 12.

EJ. *Pillola (sic) antivenerea o sia mistura antiacida unico puricativo, degli umori comprovata con quantita di sinceri esperienze*. Milan. 1700. 12. ARGE-LAT. BR.

A. PIA CARTLI JACOBI SENIBALDI & HIPPOLYTI MAGNANI *Parisio de medici assistenti all infirmitá ed apertura del cadavere della s.* OLIMPIA GINETTI. Roma 1693. fol. Venenum sumtum fuisse contra hos medicos pugnabat P. MANFREDUS.

FRANCESCO FERDINANDO ROGAZZINI *medicina posita al esame del tribu-nale de la veritá disapologetica*. Bresc. 1693. 4.

PASSERA *Practica universale della medicina*. Milan. 1693. fol.

JOSEPH VALISNERI archiater reliquit codicem *de vera methodo lue celtica adfectos sanandi*, de quo ASTRUC. Eadem inunctione se paralysin, ischiadem fixam, arthritidem sanasse.

ANONIMI

ANONYMI *Tr. des maladies veneriennes.* Amſterd. 1693.

A. DISDIER *maniére de faire de l'excellent Chocolat.* Paris 1693. 12.

DU FOUR *Tr. du Caffé, Thée & Chocolate avec les meilleurs methodes pour composer la Chocolate par* DISDIER. A la Haye 1693. 12. *Cat. Bib. Dever; num idem liber?* BR.

AIGNAN *l'ancienne medicine à la mode, ſentiment uniforme* D'HIPPOCRATE *& de* GALIEN *ſur les acides & ſur les alcalis.* Paris 1693. 8.

EJ. *Le prêtre medecin avec un traité du Thée & du Caffé de France.* Paris 1696. 12. CARR. Theam gallicam herbam Meliſſæ vocat, Coffeam hordeum & ſecale toſtum.

LAMARE *obſervations critiques ſur l'ancienne medicine de* L'AIGNAN. Paris 1702. 12.

EJ. *Traité de la goutte.* Paris 1707. 12. CARR. BR.

CHARLES de THUILLIER *Traité des maladies veneriennes avec des experiences pour les guerir ſurement & facilement.* Paris 1693. Primam editionem Ravennenſem a. 1684. citat ELOG. duas alias Pariſienſes. 1707. & 1716. BR. *Et lettre de cet auteur imprimée & adreſſée a* M. DEMETRIUS AMMIRAUX *medecin a Chio ſur les maladies veneriennes & les antiveneriens.* 1693. 12.

LAURENT VERDUC *Pathologie dans laquelle exſiſtent toutes les maladies du corps humain.* 1693. 12.

De la HAYE *le medecin ſincere.* Lyon 1693. 8. CARR.

J. FRANC. LAUGIER *Tr. des remedes vulneraires.* Lyon 1693. 12.

EJ. *ſtatutes of the colledge of Phyſicians.* L. 1693. 8.

J. JACQUES BERLU *Tr. des remedes vulneraires.* Lyon 1693. 12.

NICOLAI HEINSII NIC. *f. Het ontdeckt vergift der zoo genannate melekur behelſende deſſelfs ſchadelykheit in ſcheurbugk, gicht en podagra, licham en longe teering; Benebens aanwyſing de geneesmiddelen en manier vor deeze qualen.* Utrecht 1693. 8. Germanice adjuncta præfatione in STEPH. BLANCAARDI *Milchcur* a J. SCHREYER Leipzig 1694. 4. Ex BONTEKOI ſecta contra eum lacte rejecto tutiora ut putat medicamenta proponit.

EJ *Armamentarium ſanitatis of het wapenhuys der gezundheit, behelſende verſchyde heilſame geneesmiddelen en tot ny toe unbekannte geheimniſſe.*

EJ.

Ej. *de gwynende Venus of te Verhandeling van Pocken.* Amsterd. 1697. 8. Germanice *schmachtende Venus.* Francf. und Leipz. 1703. 8. Ut videtur idem: *die gemarterte Venusschwester oder Verhandlung von der Venuskrankheit.* Amsterd. 1701. 8. Et gallice. *Nouvelle methode pour guerir les maladies veneriennes sans l'assistance d'aucun medecin, sans epuisement des forces, sans garder la chambre sans negliger ses affaires.* Amsterd. 1706. 8. Quam editionem ASTRUC putat ab ipso HEINSIO gallice versam esse. Morbum mundo coævum esse, natum ex fermento salino acido volatili. Arcana sua commendat.

Ej. *Nauwkeurige Verhandelingen van het podagra en det gemeine gigt.* Amst. 1698. 8. Germanice *übel und wohl soulagirter Podagrist auctore* H. FRIDERICO HUNDERTMARK. Leipz. 1701. 8. 1703. 8.

SALAMON van RUSTINGH *nieuwe veld medicyné en chirurgie.* Amst. 1693. 8.

Ej. *Nieuw gebouw der geneeskonst gegrundet op sedermere ervarenheyd.* Amst. 1706. 8. Contra CARTESIUM morbos esse ab ignis defectu, excessu, impedito libero commeatu.

Haarlemmer Apothek. Amsterd. 1693. 8. per WACHENDORF.

ANDR. GLOREZ *Anhang von den Krankheiten die von Zaubern herkommen.* Regenspurg. fol.

Ej. *Vollständige Haus- und Land-Bibliothek.* Regensp. 1701. fol. P. II. P. III. 1700. fol. & Nurnb. 1719. vol. II. Continuatio. Augsp. 1701. fol. II Theil 1702. fol. III Th. 1703. IV Th. fol.

J. DIETRICH HOFFSTÆDT *panacea cælestis* HOFFSTADIANA *oder Beschreibung des himmlischen Theriaks.* Hanau 1693. 8. PL.

J. REINHART STALBERG *englischer Wahrsager aus dem Urin, oder gewisse Wahrsagungen aus dem Wasserglase von* THOM. BAYER *aus dem englischen übersetzt.* Hamburg 1693. 8. 1703. 8. 1746. 8. Primam editionem ignoro.

CONRAD PHILIP LIMMER *de cerevisia servestana* Zerbst 1693.

Ej. *des Raths von Werningerode Apothekertaxe.* Halberst. 1693. 4.

§. DCCCCLX. DISPUTATIONES.

E. C. BRUCKNER *de hemicrania.* Leid. 1693. 4. PL.

DAVID FERRY *de anorexia.* ib. 1693. 4. PL.

J. A. ROSSEN *de polypo cordis.* ib. 1693. 4. PL.

D. Duc-

D. DUCLAUX *de apoplexia.* Leid. 1693. 4. HÆN.

CAR. LUD. ZANDER *de ophthalmia.* ib. 1693. 4.

MART. van de VELDEN *de febribus.* ib. 1693. 4.

J. BRAAK *de catalepsi.* ib. 1693. 4. HÆN.

AUG. DAVID GRUNDMANN *de medicamentis uterinis.* ib. 1693. 4. PL.

SAM. CRADOCK *generalia circa oculi suffusionem guttam serenam & inflammationem Ophthalmiam dictam.* ib. 1693. 4. PL.

CAR. DERLINCOURT Carol. f. *de lienosis.* ib. 1693. 4. Et in collectione operum paternorum. Sanguinem serosum acido-salsum & tartareum in lienem colligi. Alia lienis vitia & morbi inde sequuntur. Vetustæ medicinæ per varias artis partes excellentiæ analyses aliquæ.

HERMAN OSTERDYK SCHACHT postea professoris Leidensis.

EJ. *de melancholia hypochondriaca.* ib. 1693. 4. PL.

EJ. *de πτυαλισμῳ artificiali.* ib. 1720. HEF.

EJ. *Orationes* II. 1. *de firmitate artis medicæ*, 2. *de medico exercitato.* ib. 1723. PL.

EJ. *Orationes* IV. *quarum* 1. *de iis quæ medicum ad artis exercitium se adjungentem præcipue scire oportet*, 2 & 3 *supra jam dictæ*, 4 *de prudentia in ratiocinio physico & medico necessario observanda.* ib. 1735. 4. PL. BR.

HENR. SUPPRIAN *de colica.* ib. 1693. 4.

E. U. WESTENBERG *de hydrope.* ib. 1693. 4. HÆN.

J. PET. RIEBIUS *de dysuria.* ib. 1693. 4. PL.

TH. ROEPER *de angina vera.* ib. 1693. 4.

LOTHAR. ZUMBACH *de sudore & sudoriferis.* ib. 1693. 4.

A. HOLSCHEN *de gangræna & sphacelo.* ib. 1693. 4.

J. HOOFD *de lethargo.* ib. 1693. 4.

J. JOHNSTON *de motibus convulsivis & epilepsia infantum.* ib. 1693. 4. PL.

FRANC le ROY *de pleuritide & peripneumonia.* ib. 1693. 4. PL.

G. FLAM-

G. Flamming *de angina.* ib. 1693. 4. Hæn.

G. Verpoorten *de hydrope ascite.* ib. 1693. 4. Pl.

G. Lemmers *de purgantibus.* ib. 1693. 4.

G. Garbers *de diureticis.* ib. 1693. 4. Hæn.

B. Reinwolf *de peripneumonia.* ib. 1693. 4. Hæn.

Pet. Opperdær. *de hydrophobia.* ib. 1693. 4.

J. Chr. Haberkorn *de medico physico.* ib. 1693. 4.

G. Unger *de asthmate.* ib. 1693. 4. Pl.

Rhom. Frid. s'Uchlan *de paralysi metallariorum.* Utrecht 1693. 4.

Bernh. And. Nottelmann *de melancholia.* Traj. ad Rhen. 1693. Pl.

Andreas Reutsch *de tincturis antimonialibus.* Utrecht 1693. 4. Scriptiones numerosæ & tincturæ 57.

Arn. Wiexmann *de suppressione mensium.* ib. 1693. 4.

J. Moenther *de febre quartana.* Horderow. 1693. 4.

Thomas Laurentii *de phthisi.* Horderow. 1693. 4.

L. Erberfeld *de morbis eruditorum.* Duisb. 1693. 4. Pl.

Dominic. Lapponi *de apepsia.* Duisb. 1693. 4.

Laurentius Roberg Professor Upsaliensis pro gradu disputavit *positiones medicæ.* Leid. 1693. 4.

Ej. *de thermis.* Upf. 1699. 4. *.

Ej. *de variis effluviorum effectibus.* ib. 1699. 4.

Ej. *morbi hæreditarii* ib. 1702. 4. Varios admittit etiam calculum, luem veneream.

Ej. *de fœda lue dicta venerea.* ib. 1700. 4. *. Ex coitu cum simiis natam esse. Ossa ab ea lue mollia & flexilia. Sudorem jubet movere, purgantium tamen medicamentorum usum interponere. Cum fungus tibiæ mercurio præcipitato & sabinæ usu consumeretur, nata inde salivatio & os squamam deposuit. Cum hydrargyrus varia forma absque effectu datus fuisset, sanata demum hydrargyro in aqua forti soluto ut muria calida superbiberetur.

Ej.

EJ. *de aquosi calidique potus salubritate.* Upsal. 1711. 4. Thea princeps, dein de variis infusis.

EJ. *de piceæ pinique sylvestris resina.* ib. 1714. 4. HEF.

EJ HIPPOCRATIS νομος *s. lex suecice versa.* 8.

EJ. *idea boni medici.* ib. 1708. 4. *. Ad historiam artis dotes necessariæ.

EJ. *samling angaende nosocomium academicum.* Upsal. 1784. 4. Suecice.

EJ. *de erroribus in curandis febribus.* ib. 1738. 4.

Varias ejus Orationes collegit JOH. GOTTSCHALK WALLERIUS. Upsal. 1768. 8.

1. *De requisitis futuri medici ex* HIPPOCRATE.

3. *De medicinæ encomio.*

4. *De thesibus physiologicis quibusdam similitudinibus explicatis.*

5. *Cogitationes de empiricis & empiria.*

Primus auctor fuit ut etiam in academiis suecicis summi in arte medica honores impertirentur quos antea suecici in academiis extraneis merebantur.

CHRISTOPH ETTNER *denique a* ETTNER.

EJ. *de podagra.* Vratislav. 1693. 4.

EJ. *satirica varia.*

EJ. *medicinischer Maulaffe oder der entlarvte Marktschreyer.* Francof. 1694. 8. 1710. 8. 1720. 8.

EJ. *unwürdiger Doctor.* Augspurg 1697. 8.

EJ. *entlaufner Chymicus.* ib. 1697. 8.

EJ. *der ungewissenhafte Apotheker.* Lips. 1700. 8. Augsp. 1753. 8.

EJ. *verwegner Chirurgus.* Augs. 1698. 8.

EJ. *unvorsichtige Hebamme.* 1725. 8.

AB. ZIEGRA Programma *de medicinæ origine & progressu.* Torgav. 1693. 4.

J. AND. GLEICH *de cura theologiæ optima medicinæ praxi.* ib. 1693. 4.

ADAM KAHLE *de diæta jejunantium* Præf. C. BARTHOLINO. Hafn. 1693.

J. HENR. PANRING *de conservanda sanitate illustrium virorum*. Regiom. 1693. 4. PL.

GEORG EMMERICH *Positiones physico medicæ*. Leid. 1692. 4.

EJ. *de phlebotomia an causam morbi tollat*. Regiom. 1693. 4. PL.

EJ. *de ratione & experientia medica*. Regiom. 1693. 4.

EJ *Thesium medicarum pentas & totidem paradoxa*. ib. 1698. 4.

EJ. *Thealogia deque ejus infuso*. ib. 1698. 4.

EJ. *de morbo marino navigantibus prima inprimis vice familiari*. ib. 1700. 4.

EJ. *de frigore correptis*. ib. 1701. 4. De aëre corpus humanum comprimente deque spiritus vini abusu.

EJ. *de duumviratu* HELMONTIANO. ib. 1702. 4. HEF.

EJ. *Concionatorum diæta f. sanitatis conservatio*. ib. 1707. 4.

EJ. *de febre virginum amatoria*. ib. 1708. 4.

EJ. *de conjugio* ASTREÆ *cum* APOLLINE *diss.* I. *de inspectione cadaverum*. ib. 1710. 4.

EJ. *Diss.* II. *de vulnere lethali in genere*. ib. 1711. 4. HEF.

EJ. *de conjugio* ASTREÆ *cum* APOLLINE *circa medicinam forensem diss.* III. *de vulneribus lethalibus in specie*. ib. 1715. 4. HEF.

FRANC. HENR. WERCKMEISTER *de imaginatione morborum causa*. Hal. 1694. HÆN.

EJ. *de genio, curatione & præservatione arthritidis f. vom Reissen in den Gliedern*. ib. 1697. 4. VATER.

EJ. *Filum ariadneum in studio medico*. ib. 1698. VATER.

J. TOB. HEINRICI *Incus chiromantarum*. Lips. 1693. 4.

J. HENR.

J. HENR. HERLIN *biga remediorum generosiorum* 1) *de remediis sudoriferis cum præmissis de sudore ac analepticis.* ib. 1693. 4. PL.

EJ. *Hæmorrhoides in pectore s. de præternaturali ac lethali fluxus hæmorrhoidalis suppressi ad pectus translatione observ. anatom. pathologica.* Altenb. 1716. 8. PL. BR.

AND. MYRRHEN *de odontalgia.* Lipf. 1693. 4.

J. CHRISTOPH SCHROEER *de arthritide.* Erfort. 1693. 4. RIV.

EJ. *Gedanken über das gewöhnliche Theetrinken.* Francf. Viad. 1696. 8.

EJ. *Unterricht von junger unerwachsener Kinder Krankheiten.* Berl. 1704. 8. Lactis materni bonæve nutricis necessitas, bonæ notæ. Aliæ causæ morborum infantilium. Cutem debere mollem mundamque servari. Laxantia ad alvum siccam. Tormina. Laudat suum pulverem in quo crystallus montana, lapides cancrorum, cinnabaris; Aliæ scriptiones etiam ex GUALTERO HARRIS; vomitus, singultus, diarrhœa, vermes; cum iis sæpe febris conjungitur aut continua aut remittens. Das Herzgespann durities sub hypochondrio ex acido viscido in ventriculo congesto, inde lenta tabes. Laudat aurum fulminans cum arcano duplicato. Tussis, etiam hic aurum fulminans. Epilepsia; in paroxysmo puella loquebatur, quæ annum 15 ingressa convaluit, Incubus, ad eum calida. Plura supersedeo addere, placet tamen quod auctor sua propria cogitata profert.

Video etiam *de præsagio ex lotio* scripsisse 1697.

SAMUEL SCHROEER *de opii natura & usu.* Erf. 1693. 4. *. Opium non calefacere, nullum continere salem volatilem, efficacem esse in deprimendis spiritubus, acido abundare sine alcalinis urinosis.

EJ. *Brevis in naturam opii inquisitio.* Lipf. 1696. 4.

CHRIST. GAUKEN *de morbo caduco, die Fallendesucht.* Erf. 1693. 4.

AND. EYSSEL *de febre infantum putrida, ex putredinali vermium seminario orta.* Erf. 1693. 4. RIV.

EJ. *de chylo secundum & præter naturam.* Erf. 1694. 4. PL.

EJ. *de passione colica.* ib. 1716. 4. HE.

CHRISTIAN WILDVOGEL *de jure embryonum. Vom ungebohrner Kinderrechte.* Jen. 1693. Cont. II. 1697. 4.

EJ. *de esculentis & potulentis. Von essen- und trinkender Waare.* ib. 1701. 4. HEF.

EJ. *de balneis & balneatoribus.* Francof. 1714.

EJ. *de arbitrio judicis circa torturam.* Jen. 1710. 4.

EJ *de partu legitimo, von rechtmässiger Geburth.* ib. 1710. 4. HE.

CHRIST. JOH HORBIUS *de febrifuga chinæ chinæ virtute.* Altdorf. 1693. 4. Experimenta varia. Cum vitriolo nigrescit ut styptica solent, cum syrupo Violarum virescit, nec tamen alcalinum est, & ad secundum ordinem febrifugorum pertinet.

J. PHILIP HILCHEN *de aegro pleuritide laborante.* ib. 1693. 4. BURCHH.

J. JAC SCHEUCHZER *de presbytis & myopibus.* ib. 1693. 4 Præs. STURMIO.

EJ. *surdus loquens.* Traject. 1694. 4.

EJ. *Loimologia Massiliensis. Die in Marseille eingerissene Pestseuche.* Zurich 1720. 8.

EJ. *von der massilianischen Pestseuche, erste Zugabe.* Zurich 1721. 8. Idem ut puto libellus.

In sua *Physica sacra* passim Jobi aliosque morbos describit.

EJ. *fliegender Zungenkrebs, eine Viehseuche, welche 1732 die eydgenossischen Lande ergriffen.* Tigur. 1732. 4. Morbus subinde rediens celeberrimæ civitatis plurima stabula inficiens, post hæc imperium alias in regiones deducens, funesto ulcere linguam celeriter exesurus, sed facillime rudi quadam exstirpatione sanabilis. Noster iter mali & de loco in locum progressionem sequitur. Mense februario ex Suevia Helvetiam invaserat, sub initio aprilis Sabaudiam. Boves infestat & equos. Ulceris naturam & pilos internatos JOHANNES frater ad microscopium depinxit.

IDEM *in Itinerum alpinorum primo.* Tigur. 1703. 4. morbum describit colicum spasmodicum qui in cænobio Engelbergensi sæviit e vasis cupreis parum mundis natus, in paresin terminatus. Cadaveris addit incisionem, de causa inquisivit & curationis monachorum laborem suscepit. Calida intus & extus adhibuit.

J. HECKHELER *de hæmorrhoidibus.* Argent. 1693. 4. PL.

JOH. GEORG OTTO Περὶ Εἰλέῳ *s. de passione iliaca.* Argent. 1693. 4. PL.

HENR. STÆHELIN (Patris BENEDICTI amici) *de ossibus eorumque morbis.* Basil. 1693. 4.

JOH.

JOH THOMASSEAU & AMB. NIC. CHEMINEAU, *E. non misere vivit qui medice.* Paris 16,3.

LUD. de DARGUIVILLE & idem CHEMINEAU, *E. in morbis epidemicis anni 1693 emeticum cum phlebotomia curationis tempora diviserunt & laudes.*

§. DCCCCLXI. DIARIA a. 1693.

In Philos. Transact. n. 202. PASCHALL adnotavit, quod si nycthemerum in quatuor partes diviseris, non nisi in secunda & quarta divisione soleant nasci homines aut mori. In senariis quibus mare tumet videri omnia esse firma & vigore frui; in senariis ad refluxum pertinentibus relaxationem dominari & dissolutionem, n. 203. T. M. de venenata vi mercurialis sylvestris perennis. Inde vomitus, diarrhœa, sopor, in quo ipso alter infantum periit, duos alios vomitus servavit. In Journal des savans 1693. Alvi constipatio pertinacissima trium annorum.

LIBER

LIBER DUODECIMUS.

HERMANNUS BOERHAAVE.

Novum librum a nemine digniori ordiri potui, quam a PRÆCEPTORE. Ei potiſſimum debetur quod neque inefficax illa per terrea curatio porro dominata ſit, neque præpoſtera per alcalia & ſudorifera, in morbis acutis vulgo exhibita: quod demum morbi plerique in acido radicem ſuam habeant & quod ſanguinis tenuitas ſummum curantis medici votum ſit. In univerſam enim Europam diſcipulos ſuos diſperſit, nulla gente excepta, qui ipſi PRÆCEPTORIS conſilia & placita porro ornarunt & inculcarunt. Galli quidem, potiſſimum nuperiores, ARCHÆO dediti, ſolent famæ ſummi viri obloqui, in Anglia etiam curatio febrium hactenus correcta eſt, ut in univerſum ſub initio morborum acutorum antiphlogiſtica & antiſeptica auxilia, deinde roborantia & vires excitantia fracta jam vi putredinis morbo opponantur. Plurima tamen etiam in iſtis gentibus monita SUMMI VIRI etiam nunc inter artis leges recepta ſunt. Ego quidem ab A. 1725 ad 1727. biennio & quod excedit eum audivi & incredibili voluptate memini me perſuſum fuiſſe, quando primum veriorem medicinam amœniſſima eloquentia ornatam proponentem audivi.

§. DCCCCXLII. HERMANNUS BOERHAAVE vel BOERHAAVEN.

Junior N. nomini ſuo ſubfixit, per ætatem depoſuit.

Liceat de amato præceptore eſſe fuſiorem, cujus eruditionem aliqui, pauci quidem, adtingent, animum vix quiſquam, divinum, omnium amantem, in invidos & adverſarios beneficum, nemini detrahentem eumque ipſum a quo quotidie refutabatur, maximis ſibi beneficiis obſtringentem.

Audivi virum a. 1725. 1726 & 1727. diſertum, in ſermone ſuo facilem, lætum, ut nihil audire cuperes magis. Sacris deſtinatus literis linguas doctas optime callebat, idem Matheſeos peritus; Tædia vitæ teſtudine conſola-

consolabatur. Vita ei simplex, calcei in horto lignei, in toto victu exili vestituque civis minoris & opificis alicujus similem se gerebat. IDEM in redimendis scriptis absque ejus beneficentia perpetuo latituris regium explicabat animum, nullosque sumtus nimios reputabat. A REGE WILHELMO maximis conditionibus invitatus, quietem academicam prætulit. Universa ex Europa ejus consilia petebantur, eamque fidem sinceritate summa & efficacia medicationis meruit. Pene autodidactos in laboratorio chemico suæ artis rudimenta posuit. Rectissimo tamen judicio facile vidit, receptam illam morborum ab acido & viscido pendentem theoriam, neque in se ipsa fundamenta habere, neque ad felicem curationem ducere; Ad HIPPOCRATIS & SYDENHAMI methodum rediit & curationem antiphlogisticam febribus opposuit, non ut PATINIANO more solis refrigerantibus confideret, gnarus vires conservare, incitare ut res ipsa ferret. Neminem audivit præter DRELINCOURTIUM & hunc iniquo tempore. In theoria BELLINUM & PITCARNIUM sæpe secutus est, & aliquantum hypothesibus indulsit, eas modestissimus idem neque maximi æstimabat, neque defendebat pertinacius Medicamenta amabat valida, quæ spem dantis medici non destituerent, simplicia tamen sed mascula dosi data. Frictionem & equitationem faciebat plurimi; Chirurgiam amabat & dirigere solebat. In nosocomio civili, utinam pluribus instructo lectulis utinam in diæta ægrotorum liberaliori, veram praxin nobis ad ipsos hominum lectos procurabat. Chemiam tamen super reliquas artes amabat, exercebat, ornabat illata lucida & sapiente theoria. Felix idem clinicus etiam gravissimos morbos simplicibus auxiliis superavit. Iniqui fuerunt & sunt inter Gallos ex schola THEOPHILI BORDEU non pauci, qui aut parum clinicum fuisse, aut minus felicem calumniantur. Praxin & per consilia uberrima fecit & ad illustrium personarum lectum, uti vidi eum cum Legato gallico Hagam aperto curru petentem, quo uxorem Legati gravidam & variolis decumbentem servaret, & ita etiam in nosodochio. Verum inter innumerabiles ægros qui ab absente consilia petebant, fieri non potuit quin aliqui interirent, neque enim ad leves morbos adhibebatur.

Pro gradu Doctoris disputavit: *De utilitate inspiciendorum in ægris excrementorum ut signorum.* 1693. 4. *. quæ in vita viri ill. Londini 1744. 8. * recusa extat & Francof. 1742. 8. Leid. 1742. 8. Primum de urinæ tanquam signum inspiciendæ modo. Ex analysi nimirum disci sperat, quibus medicamentis ad morbum opus sit. Idem lotium post longam digestionem perinde igne subjecto exagitat, sales, olea separat. Sputa, ex iis in diversis liquoribus chemicis solutis optimam contra infestos Batavis morbos medelam, obtineri. Alvi fæces breviter.

EJ. *Oratio de commendando studio Hippocratico, dicta cum institutionum medicarum munus auspicaretur.* Leid. 1701. 4. 1721. 4. *. & in collectionibus Haag. 1738. 4. Venet. 1757. 4. *. HIPPOCRATEM noster peculiari studio colebat

colebat ob castas historias morborum, expectationem naturæ, sinceram morborum eventuum confessionem. Nihil nos scire de rebus materialibus, nisi quæ per sensus & experimenta discimus.

Ej. *Oratio de usu ratiocinii mechanici in medicina.* Leid. 1703. 4. Devent. 1702. Leid. 1709. 8. & in collectionibus Haagiens. Venet.

Ej. *Oratio qua repurgatæ medicinæ facilis adseritur simplicitas dicta* cum an. 1709, professionem medicam & botanicam adgrederetur Leid 1721. 4 & in collectionibus. Brevissimam artem fore si ab hypothesibus purgaretur. GALENUM parum illis coævis adtulisse utilitatis, neque chemicos neque CARTESIANOS multa bona in artem adtulisse, præter experimenta chemica. Theoriam corrupisse, exemplum simplicissimum pathologiæ & therapiæ. Non semper crisis expectanda non tunc quando certum est morbum crisin præventurum. Pauca & ea simplicissima medicamenta ad curandum sufficere. Contra fermenta & Archaeum.

Ej. *Institutiones rei medicæ in usus annuæ exercitationis domesticæ.* Leid. 1708. 8. *. 1713. 8. *. 1720. 8. *. 1727. 8. *. 1734. 8. *. 1746. 8. *. quarum editionum quælibet nuperior paulum aucta est. Francfurt 1712. 12. Paris 1722. 12. 1737. 8. 1747. 12. Duisburg 1756. 8. Venet. 1757. 4. cum tabulis æneis additis Londin. 1741. & 1757. 4. Edinburg 1752. 8. Vienn. 1775. 8.

Belgice a CORN. LOVE versæ 1741. 8. Gallice vertente JULIANO OFFRAI vulgo DE LA METTRIE. Germanice vertente J. P. EBERHARD Hall. 1734. 8. Vult ALBERTUS SCHULTEN arabice versas esse & in novo typographico theatro Constantinopoli excusas, quod mihi non videtur probabile. Hoc princeps opus famam summi viri per universam Europam sparsit, ut undique ad eum medicaturi in Europa juvenes, subinde & barbati medici, confluerent. Neque vellem negare, hanc veram BOERHAAVII sententiam fuisse, quæ libris excusis continetur, cum ipse subinde mentem mutaverit (*), mens certe fuit eo tempore quo scripsit.

Prior harum institutionum pars quidem maxima physiologica est, ut minimam partem sui temporis practicæ parti dicaret, sparsa quidem varia cum physiologicis miscebat, denique partes reliquas artis brevi conspectu continet. Pathologia morbi partium solidarum & fluidarum, figurarum mutationem etiam admittit & acrimonias varias huc refert. Inde error loci, celebre summi viri inventum, nisi malis idem requirere in ERASISTRATI placitis, cui inflammationis theoriam fere superstruxit. Causa morborum iterumque variæ ingestorum acrimoniæ,

(*) Hæn. De inoculatione p. 70.

acrimoniæ, etiam cum viſciditate conjunctæ. Bilem atram, vitellinam, porraceam &c. retinet. Symptomata cum ſuis cauſis. Morbi oculorum, huc jam 1708 vel 1707, ſedem cataractæ in lente cryſtallina quærit. Semeiotica; ad veterum morem ſigna integræ valetudinis, temperamentorum, morborum, criſium habet. Molimina critica cum morbi ſymptomatibus confundi. Signa ſigillatim, pulſus, reſpiratio, urina. Hygieine & prophylaxis, hæc breviter. Therapeutice; Claſſes medicamentorum ſecundum indicationes, fructibus horæis ſuam innocentiam reddit. Antidota. Curatio vitiorum in ſolidis & fluidis, hic acrimonia varia, quæ ſummo viro nuper vitio vertitur, acida, alcalina, muriatica, oleoſa. Evacuatio in genere, ſigillatim per ſingula emunctoria. Venæſectio BELLINI JUN. revulſio ejus utilitas, locus. Curatio palliativa.

EJ. *Aphoriſmi de cognoſcendis & curandis morbis.* Leid. (*) 1709. 8. 1715. 8. 1722. 8. *. 1737. 8. Lovan. 1752. Francof. 1720. 12. *. Lipſ. 1758. 8. Gallice Rennes 1738. 12. Paris 1745. 12. Anglice Lond. 1715. 8. vertente DE LA COSTA cum notis 1735. 8. & 1736. vertente R. TAMES ſupplevit ex HOFFMANNO ea quæ apud BOERHAAVIUM videbantur deficere. Belgice vertente CORNELIO LOVE 1741. 8. Germanice cum titulo *Anführung zu einer heilſamen Lebensart*, vertente EMANUEL LOEBER 1744-1745. 8. & Berlin 1763. 8. cum titulo *Kurze Lehrſätze von Erkennung und Heilung der Krankheiten.*

Aureus in ſumma brevitate libellus in quem anno integro prælegebat, hic de morbis acutis eorumque ſymptomatibus & de gravioribus morbis chronicis egit. Generalia primo loco; Morbi fibræ ſimplicis laxæ & ſtrictæ. Morbi vaſculorum viſcerum debilium & rigidorum. Morbi a viſciditate, ab acrimonia in eodem ſenſu ut in inſtitutionibus. Morbi a nimis rapido & a nimis debili ſanguinis circuitu. Obſtructio & huic ſuperſtructa inflammatio, in BELLINI ſenſu. Vulnus & multa chirurgica. Febris. Hic & ubique in ſumma ſua brevitate cauſas uberrime habet, multumque ad acrimoniam refert. Symptomata febrilia fuſe. Febres ſigillatim. Febris continua putrida, quam συνοχον fecit veterum & ab ardente ſeparat. Febris intermittens, in corticis peruviani uſu aliquantum meticuloſus. Febres topicæ cum curatione antiphlogiſtica. Anginæ variæ, etiam aquoſa gangrænoſa & convulſiva. Peripneumonia & Pleuritis, Hippocratica omnis & ad SYDENHAMI mentem. Pleuritin ponit in muſculis intercoſtalibus, Paraphrenitin in diaphragmate, morbus obſcurus & dubius. Inde breviter præcipui præter febres morbi, ſcorbutus varius.

(*) Primam editionem Leidenſem 1708. 12. citat CARRERE alias præterea ib. 1709. 4. 1713. 8. 1742. 8. Pariſ. 1720. 1726. 1728. 12. BR.

varius. Hydropem memini in suo collega SCHARFIO frictione sanasse. Variolæ. Inoculationi tamen favebat. In calculo & in variolis specifica sperabat.

Soli aphorismi qui ad chirurgiam pertinent germanice excusi sunt cum commentario G. v. Swieten, Gedan. 1753. 8.

Soli qui ad febres intermittentes Gallice vertente PAUL Paris 1766. 12.

Prælectionum BOERHAAVII præterea lego, *Abhandlungen vom Krebs und Krankheiten der Kinder.* Frankf. 1765. 8. quam putarem esse SWIETENII operis partem. Puto & hæc *a full view of childerns discase from* HARRIS *and* BOERHAAVE. London 1742. 8.

Ad morbos prægnantium. Paris 1768.

Non potest separari *libellus de materia medica & remediorum formulis quæ serviunt aphorismis.* Leid. 1719. 8. 1727. 8. (1740. 12. CARR. BR.) 1762. 8. Lovan. 1750. 8. Paris 1720. . . . 1772. 8. Francof. & Lipf. 1720. 12.

Gallice Paris 1739. 8. 1756. 12. (vertente *la Mettrie* CARR. BR.)

Anglice ni fallor Lond. 1734.

Latine *cum aphorismis.* Nurnberg 1755. 8. Lipf. 1758. 8.

Germanice Berlin 1763. 8.

Secundum seriem aphorismorum ad quodque malum sua præsidia subjungit. Primum integras classes, quarum eadem est indicatio, tunc formulas simplices sed bonas & efficaces.

In capite de scorbuto formulas fere ex WILLISIO esse & male hydrargyrum admisceri LINDIUS, quod quidem metallum ego nusquam reperio.

EJ. *Oratio de chemia suos errores expurgante.* Leid. 1718. 4. & in collectionibus.

Errores in medicinam per hypotheses chemicas introducti & nimiæ laudes specificorum HELMONTIANÆ. Hæc per ipsam demum Chemiam correcta fuisse.

EJ. *Oratio de vita & obitu* BERNHARDI ALBINI, *qui* BERNARDI SIEGFRIDI *pater fuit.* Leid. 1721. 4. *. Nobilitatem gente a MAXIMILIANO I. commissam per injuriam temporum desertam fuisse. Causam cur demum reliquerit BOERHAAVIUS silet, & ego sileo tute mihi revelatam.

Merito vero BOERHAAVIUS ALBINO parentavit, cujus in familiam inque filium

filium potissimum natu maximum, vere paternus ei animus fuit. Juvenem vix viginti annos natum in RAVII locum ad cathedram anatomicam commendabat, & promovebat.

EJ. *de fabrica glandularum in corpore humano.* Leid. 1722. 4. Haag. 1738. 4. Paris 1752. 8. Venet. 1757. 4.

Omnino huc pertinet. Sebum describit coactum, quod pro vermiculis impugnant. Fæx in phymosi molestissima, quæ inter præputium & glandem colligitur. Talpa ex tumente glandula simplici orta, alii tumores cystici. Tumor aquosus supra scapulam crassissimo involucro. Minor folliculus in naso cathæreticis consumtus.

EJ. *Atrocis nec descripti morbi historia, secundum medicæ artis regulas descripta.* Leid. 1724. 8. Haag. 1738. 4. Paris 1752. Venet. 1757. 4.

J. Baro de WASSENAER solebat Cardui benedicti infuso sibi vomitum ciere. Id negotium cum a se ipso repeteret, ei funestum fuit. Subito moribundum invenit vocatus BOERHAAVIUS, abdomen contra pectus quantum poterat comprimentem omni in alio corporis situ intolerabiliter dolentem, postquam inter effectum emetici subito incredibilem dolorem perceperat. In aperto pectore repertus est Oesophagus laceratus, aër de pectore aperto obviam ruit inspicienti, deinde prandii prægressi reliquiæ in cavo pectoris repertæ. Nullo porro a priori morbo hunc infelicem casum esse BOERHAAVIUS ostendit, ut totus conatui vomendi tribuatur, omnemque sanationem respuisse. Si ponitur clauso ventriculo ne gula sursum cedere posset, simul diaphragma fortissime sursum œsophagum abripuisse, rumpi posse intelligo.

EJ. *Atrocis rarissimique morbi historia altera.* Leid. 1728. 4. Haag. 1738. 4. Paris 1752. 8. Venet. 1757. 4.

Hic Baro de S. ALBANI exquisitum dolorem sub dextra scapula percipiebat, cum molesta tussi & summa præcordiorum angustia. Moles maxima (sex librarum cum dodrante pondere) adipis, a summo thoracis fastigio ad septum transversum usque, partem sinistrum cavi pene sola replebat & pulmonem eliserat etiam dextrum conpresserat.

Utramque historiam conjunctam edebat E. G. BALDINGER Francof. & Lips. 1771. cum C. BARBEIRAC *de morbis pectoris*, Amsterd. 1731.

Cum ALOYSII LUISINI collectionem Bœrhaavius anno 1728. Leidæ folio recudi curavit, præfationem præfixit, quæ sola Londini 1728. 8. deinde variis locis recusa fuit. Haag. 1738. 4 Paris. 1752. 4. Venet. 1757. 4. Lovan. 1752. 8. Germanice cum J. SIMMII præfatione Bremæ 1738. 8. Gallice *System de* BOERHAAVE *sur la maladie venerienne.* Paris 1735. 12. 1755. 12. lego.

In ea luculenter sane BOERHAAVIUS agit de natura & sede morbi venerei. Contagium etiam vestium ope communicari persuaditur. Sedem habere in tela cellulosa. Inveteratum morbum hydrargyro porro non obedire. Gonorrhœæ curationem naturam poscere mitissimam.

Gonorrhœæ variæ, quarum quarta ad prostatam penetrat.

Hunc libellum distinguere jubet a duobus codicibus prælectionum de lue venerea, quorum prior Londin. 1751. 8. alter Franecker pariter 1751. 8. prodiit, & quos inter alias summi viri prælectiones dicemus.

EJ. *Oratio cum cathedra Chemiæ & Botanices valediceret.* Leid. 1729. 4. ad historiam vitæ propriæ.

EJ. *Sermo academicus de honore medici servitute dictus* a. 1731. Leid. 1731 4. Cum nempe per naturam leges motus intelligat, vir ILL., secundum quas machina corporis humani sua damna reparat, suis malis resistat, omnia concoquit & repurgat, acria diluit &c. has leges sequi, ministrari, adjuvari medici esse officium, ad sensum fere HIPPOCRATIS.

EJ. *Elementa Chemiæ.* Leid. 1732. 4. 2 vol. Venet. 1745. 4. 1759. 4. 2 vol. Paris 1732. 4. (Tubingæ 1732. 4. 2 vol. Paris 1733. 4. 2 vol. ib. 1753. 4. 2 vol. Basil. 1747. 4. 2 vol. CARR. BR.)

Gallice Amsterd. 1752. vertente Lallemand, partem theoreticam tantum continet; alia versio gallica cum notis quibusdam Paris 1755. 12. 6 vol. etiam partem tantum continet theoreticam. CARR. BR.

Germanice Lips. 1753. 8. (Aliam versionem germanicam citat CARR. Halberstadt 1733. 1748. 8. BR.)

Anglice curante DALLOW Lond. 4. 2 vol.

BOERHAAVES *Elements of Chymistry abridged.* Lond. 1734 & 1735. EDUARDI STROTHER opere.

Abrégé de la Theorie chymique de Boerhaave par de la METTRIE. Paris 1741. 12. Hoc opus inter BOERHAAVIANA perfectissimum, non ut quidem priora prælectionum ordini dirigendo destinatum, sed integrum optimæ notæ compendium, in qua auctor plurimum sibi placuit, in quo solamen vitæ senis tormentorumque quæ patiebatur finem quærebat. Primum potissimum elementorum theoria, deinde processus, ad artis præcisas fines & revelandum verum instituti, non ut solebant quasi temere in medium projecti. Aliæ libri prærogativæ suis laudibus locum invenerunt, huc autem facit chemiæ historia, deque PARACELSO, HELMONTIO aliisque sincerum benignum tamen judicium. PARACELSI sordes, tamen

tamen & nobiles morborum curationes. HELMONTII minorem in curando felicitatem non dissimulavit, mortemque inepta pleuritidis curatione sibi concitam.

Deinde utilitas Chemiæ in medendo, in ipsa etiam pathologia & semeiotica, dum naturam & degenerationem excrementorum revelat, maxime tamen in therapeuticis, dum efficacissima auxilia aperit.

In T. II. præter egregiam theoriam putrefactionis, quam a fermentatione separat, huc faciunt analyses humorum humanorum, seri, sanguinis, lactis, urinæ.

Cum suffocatione, hydrope superstite oppressus vir optimus, post longas miserias obiisset, edidit Leidæ 1738. 4.

ALBERTUS SCHULTENS *orationem academicam in memoriam* H. BOERHAAVE belgice recusam. Leid. 1739. 4.

Placet, siquidem & bonos viros necesse est mori, invictum per maxima mala animum fidere in CHRISTUM, tot aliis qui se dicunt philosophos contemtum.

Deinde prodiit *An account of the life of* H. BOERHAAVE. Lond. 1743. 8.

Præter vitam viri, hic descriptio ejus sigillatim dicitur, ejus fama adversus editorem anglum vindicatur, adjiciuntur BOERHAAVII commentariolus propria viri manu scriptus de ejus vita, & epistolæ aliquæ ad BASSANDUM & CROMWELLUM MORTIMER de ultimo morbo.

MATH. MATY *Essay sur le caractere du grand medecin, ou éloge critique de* H. BOERHAAVE. Cologne (in Belgia) 1747. 8.

Germanice *Versuch über den Character des grossen Arztes, oder practische Lebensbeschreibung* H. BOERHAAVENS. Leipz. u. Freyberg 1748. 8. Paulo accuratius judicium BOERHAAVII demonstrat. Iniquum judicium ob admissas hypotheses, ob præjudicatas opiniones hactenus mollit, tum calumniam infelicioris praxeos. Exstat etiam summi viri elogium in *Hist. de l'Acad. des sc.* 1738. & in *Encyclopædia* JONCOURTI opus.

Bibliothecæ Catalogus. Leid. 1739. 8. PL.

Collectiones operum subinde prodierunt. Venet. 1723. 4. 1738. 4. 1751. 4. 1757. 4. (in qua Institutiones, Aphorismi, Materia medica. Tr. de lue aphrodisiaca, mali atrocis duo, epistola de fabrica glandularum, orationes, disputatio inauguralis.)

Haag 1738. 4. cujus ultimus libellus est *de mercurio* alias dicendus. Leid. 1730. 4. *Orationes.*

Deinde

Deinde aliqua a morte Viri edita, *praxis clinica*, *de calculo*, *alia non clinica.* Iterum Opera medica omnia. Venet. 1766. BAL. 1771. 4. SMITH.

Cum Chemiæ editione Parif. 1752. 4. prodiit. EJ. *de fabr. gland. morbi atrocis historia*, *præfat. ad aphrodisiacum.*

Multa Cl. virorum opera edidit.

VESALIANA opera cum ALBINO. Leid. 1725. fol. 2 vol.

ARETÆUM. ib. 1731. fol.

VAILLANTIUM. Leid. 1727. fol.

MARSIGLI *historiam maris.* Amsterd. 1725. fol.

SWAMMERDAMMIUM adjuvante GAUBIO. Leid. 1737. fol. 2 vol. *.

Tum cum brevibus præfatiunculis EUSTACHII Opufcula 1716. 8.

BELLINI 1717. 4.

P. ALPINUM *de præsagienda vita & morte.* 1719. 4.

NICOL. PISONIS *selectas obfervationes & consilia.* 1715. 4.

EJUSD. *de cognoscendis & curandis morbis.* 1736. 4. (*).

Edidit etiam urgente MORGAGNO *ejus epistolas anatomicas.* Leid. 1728. 4. & VAILLANTII *fermonem de structura florum*, *addita verfione.* Leid. 1718. 4. AETIUM & NICANDRUM ad *editionem paraffe* BURTONUS.

Omiffis nonnullis fummi viri Poematibus, tranfimus ad ejus prælectiones varias quæ aut inconfulto viro fummo fuperftite aut a morte viri prodierunt. Primo loco dicam.

EJ. *Institutiones & elementa Chemiæ, latine*, in Belgio Paris 1724. 8. 2 vol. Venet. 1726. CARR. BR. Anglice Lond. 1725. 4.

Abfurdiffimus & inutiliffimus codex, de quo tantum dolorem BOERHAAVIUS concepit, ut ab ordinibus Hollandiæ obtinuerit, ne liceat opera ejus nomine infcripta, fed abfque ejus confenfu publicata vendere. Sæpe vidi indignantem, dum chemica prælegebat & turpiffimum opus in omnium manubus videret.

Sic *historia plantarum quæ in horto academico L. B. crescunt cum characteribus* &

(*) Prius opus felectæ obfervationes &c. a CAROLO NICOLAI fratre eft, cujus nomen etiam in Mfcpto fed deletum extat.

& medicinalibus virtutibus. Rom. 1727. 8. Sed manifeste in Belgio excusa. Prælectiones sunt in horto habitæ. Cum arbores ipsaïse inter plantas stabant humiliores, earum historia inter alienissimas stirpes tractatur. Etsi maculosissimum opus & stylus vix ferri potest, habet tamen BOERHAAVII de viribus plantarum sententiam. Bardanæ folia in febre Harlemensi magnam celebritatem adepta esse. Salvia cum ferro perinde nigrescit ut gallæ. Memineris tamen in laudibus plantarum nostrum benigniorem esse.

Praxis medica s. commentarius in aphorismos, prælectiones sunt in ejus aphorismos Patav. (in Belgio 1728. 8. 5 vol. Lond. 1732. 8. 5 vol. recusæ 1745. 8. 5. vol. Utrecht 1743. 8 CARR. Etsi etiam inutilis est labor, in hic sordidissima est dictio, & ab eloquentia summi viri remotissima, non tamen quo plurimas bonas adnotationes reperies.

Ex L. I. Utique acidum nocere, Operarios in fodinis sulphureis vix tres per annos sanos superesse. Qui scarlati colore tingunt & aqua forti ac spiritu salis utuntur, numquam non esse cachecticos. Aneurysma cordis simile ut sanguis coactus columnas carneas referret. Hæc perpauca ex multis.

Ex Tomo II. Gangræna subita, cum oleum cornu cervi stillatitium parti paralyticæ adhibuissent. Theoria febris a diminuto numero vasorum liberam. Exempla tabis ex nimia suppuratione natæ. In variolis sanguis missus pure plenus. Ex unica fere magni abscessus apertura phthisin sequi. Cum gangrænosum pedem amputare vellent, Bœrhaavius percepto odore aliquo salis marini aromatica imposuit. Ita panniculus adiposus mortuus elapsus, tendines ad ossa adcreverunt sed æger sanatus est. Ut gangræna senilis sursum per suram lethali eventu proserpserit. Sedes ejus morbi semper est in tela cellulosa. Qui crus sphacelatum diu gestavit, parte viva scarificata, admoto forti aromate. Totum brachium sphacelosum delapsum, æger servatus. Ne scirrhus in cancrum abeat amalgama ex hydrargyro cum plumbi triplo & emplastro diapompholygos.

Ex Tom. III. Frigoris tempore cutis insensilis ut puellæ ad periostium usque se ambusserint, neque ignem senserint. Qui in frigore febrium intermittentium pereunt, iis pulmo lividissimus est & sanguine plenissimus. Tinctura cantharidum numquam potest admitti, neque desinit venenum esse. Drachmis quatuor vel quinque salis marini febrem curare.

Ranunculo pratensi acri ante frigus carpo imposito calore excitato, paroxysmus febris intermittentis aversus. Qui somno carent in febres incidunt. Ex artificio COEHOORNIUS, præsidia ad deditionem coëgit, ita neque die neque noctu desinens, eorum somnum tormentorum fragore turbare Bos luem passus, non patitur secundo. In febre sanguis arteriolas pulmonum rupit & undatim funesto effectu effluebat. Se ordine chronologico medicorum scripta legisse. In febribus acutis utique ægroti cibo indigent, quo humores reddant blandiores. Tenuem victum boreales populi non

non ferunt & medicus coactus febricanti vini usum reddidit; sola aqua copiose pota sanatus qui mercurium sublimatum sumserat. Fervidissima cepa, deglutita infans subito exstinctus. Laudes balnei tepidi cum sapone in febribus. Artificium SYLVII erat, symptomata curare, ita ad famam pervenit. Laqueo adstricto fulmina vidit, inde tenebras & summam anxietatem, porro nihil. Summa anxietas ab obstructo hepate, hoc symptoma noster numquam non metuit. In hepate sola membrana extima sentit. Quod mulieres vocant uteri adscensum est aëris rarefacti de ventriculo post sphincteris relaxationem eruptio. In flatibus Ipecacuanha, antimonialia ad anxietatem, cremor tartari in sero lactis in diarrhoeam degenerat. In nausea acidis non cedente fere hepar subest ulcerosum. In dysenteria die septimo cum nihil prodesset, ne narcotica quidem, vomitus excitatus profuit. In febre maxime inflammatoria servatus qui totam lagenam aceto plenam clam exhauserat. Post magnam hæmorrhagiam somno superveniente limatura chalybis cum vini pauxillo saluti fuit. Cum vasis arctis minime ex motus augmento calor nascitur. Non dandum opium in phrenitide unquam, nisi febre sopita. In pervigilio dat opii 1. granum cum aceto. Morbo crudo opium cum calefacientibus funestum fuit.

Praxis medica Boerhaaviana, being a compleat boddy of prescriptions adapted to each of the practical aphorismes. Lond. 1716. 12. opus subreptitium quod ex propriis auctoris manuscriptis collegisse editor prædicat. CARR. BR.

Deinde a morte VIRI ILL. cum prælectiones ederem a. 1744. perveni ad partem practicam, quam absque prælectionibus edidi Gœtting. Amsterd. Leid. 1758. 8. Venet. 1754. & 1757. 4. Turin 1774. 4. Neapoli anglice Londin. *Academical lectures on the theory of physic.* London 1766. 8. 6 vol. Prælectiones ipsæ ex meis codicibus & FELDMANNI & GESNERI & aliis collectæ sunt, satis planæ, has nescio quare solent mihi tribuere, cujus ne verbulum sit Continuassem ast cum audivi, GERHARDUM a SWIETEN commentarios in *Aphorismos* promittere, meum statui ei hanc spartam cedere, cujus vita in praxi occupatur. Ecce specimina aliqua: Vita minima, cum pulmone juglande non majore, pectore pure pleno. Inania illa opera ARGENTERII aliorumque quæ fere in generalibus versantur. Se pestem veram (non inficientem nec cientem carbunculos) vidisse, ex nimia corporis exercitatione natam. Consumtio vera sanguine dissoluto & sudoribus nocturnis, quæ curatur frictione, cibis solidis, medicamentis quæ sanguinem compingunt. Venti, subsolanum Belgis saluberrimum Anglis noxium esse. Ventriculus in vorace sue medius crepuit. BONTEKOEUM multos suis aromatibus occidisse. Cacochymici, hydropici, empyici ad motum adacti subito pereunt. A nimia meditatione BOERHAAVIUS totis quadraginta diebus somnum non vidit. Atram bilem in aula Principis sæviisse, in qua solebant pastillos odoratos die nocteque manducare & salivam emittere. Contra nimias theæ laudes. Urina per ischuriam retenta die sexto fœtuit, non tamen alcalina fuit. Puellam cui omnes sex sinus pituitarii vermibus pleni erant, sanavit fumo cinnabarino

nabarino leviori & tabaci decocto per nares attracto. Qui nullum cibum appetebat, cum demum halecum eum prehenderet cupido aliquoties centenos devoravit, & convaluit. Sanguine vermiculorum forma prodeunte, ut hamulo educere necesse fuerit, CAROLUS DRELINCOURT periit. Mirum exemplum Aneurisma sub axillis maximum, noctu inanibatur, expergefacto replebatur. BECKERO cor nudatum, cum abscessum aperire necesse fuisset. Qui calculos de pulmone expuunt, ii fere ex hæmoptoe intereunt. Aspera verrucula, arenula illapsa in palpebra nata, cum maximo dolore. Cataractæ sedes in lente vitrea. Cum vidua DRELINCOURTII, post depositam a RAVIO cataractam, visum non recuperaret, eum sensum noster bonæ feminæ vitri convexi usu reddidit. A magno polypo vidit olfactum integre sublatum. Beatus ab opio (in inadsueto) status. In epileptica tumores in cranii caveam protuberantes. Pro acidorum vi antiseptica. Qui ob imaginariam luem hydrargyrum sumserat ad animum saniorem pervenit. Asæ fœtidæ in deliquiis hystericis summa utilitas. Colica pictonum, quam noster acidis adgressus est. Solo melle pertinacissimos abdominis morbos superari. Vapore salis ammoniaci certissime menses suppressos expediri.

GERARDUS a SWIETEN has ipsas prælectiones multa animi agilitate adnotavit, jam a. 1725. eo suo studio inter germanos celebris Varia ut memini in suos commentarios inseruit, quæ suo loco dicemus.

Prælectiones academicas in proprias institutiones 1740. 8. 2 vol. editore HALES, qui notas adjecit, citat sine loco CARR. BR.

Sequitur ut prælectiones publicas recenseam, quæ ad particularem aliquam partem artis pertinent & quas plerumque discipuli exceperunt & ediderunt.

EJ. *Methodus studendi medicinam prælectiones* a. 1710. anglice London 1719 8. latine ib. 1726. 8. 1734. 8. cum titulo Londini sed in Belgio manifeste prodiit. Venet. 1747. Amsterd. 1751. 4. Venet. 1753. 4. Prima capita sunt physica, mathematica, & physiologica, sed huc faciunt judicia de libris medicis, quæ præcipuis cuique titulo artisque parti subjecit. Maculosum & imperfectum opus amplis commentariis auctorum, sed ob absentiam meam pessime vitiatum erroribus.

EJ. *De viribus medicamentorum prælectiones* a. 1711. 1712. anglice 1720. 8. latine 1723. 8. sed longe melius Paris 1727. 8. curante D. BOUDON 1740 8. Venet. 1744. 12. 1761. 8. anglice ad editionem priorem autore S. MAXIM. FREINDIO & HARRIS lego Lond. 1739 & 1756. 12. gallice Paris 1730. vertente J. C. VAUX belgice Leid. 1750. 8.

Theoriam pathologicam BOERHAAVII hic potissimum reperies: de acrimonia & visciditate, de errore loci, de vitiis partium solidarum & fluidarum &c.

Sequuntur classes medicamentorum cum interpretatione mechanica operationis. Theoretica omnia sunt, sed bono ordine & dictione minime mala.

Praelectionum a. 1717. de *auditu* codicem habeo, nimis ordine imperfectum neque famae PRAECEPTORIS responsurum.

De morbis oculorum quidem utique melius respondet. Codex fuerat J. RUDOLPHI ZWINGERI viri Cl. & mei praeceptoris. Eum typographo desiderante edere cum suscepissem, reperi equidem, sed sero nimis, ita maculosum esse in mathematicis potissimum, ut omnino correctione opus esset. Feliciter accidit ut LAURENTIUS HEISTER alium codicem possideret non paulo meliorem. Inde nata est editio altera quinta parte auctior & emendatior, eum laborem suscipiente optimo olim juvene CHRISTIANO LUDOVICO WILLICH, sed & ego totum opus relegi, emendavi, & in mathematicis errores reparavi. Prodiit Goett. 1750. 8. saepius recusa.

BOERHAAVIUS multum usus est PHILLIPPI de la HIRE opere, addidit tamen etiam morbos palpebrarum cum sua curatione & fistulam lacrymalem. Instrumento BARTISCHII multos homines Amstelodami sanatos fuisse. Non debere os unguis perforari, irritum eum laborem esse. Paulo post fatetur tamen, utilem esse administrationem si impediveris ne nova via claudatur, equidem difficile esse, & demum usu carere si ductum ANELLIANA acu feceris.

In asellis nihil est specifici. Ophthalmia reprobato & acri purgante medicamento ex hydrargyro sanata. Vas pellucidum a tunica corneae crepans. Ulcus inter lamellas corneae sanatum purgantibus medicamentis. Maculae & umbrae sedent in retina, hoc in proprio oculo ex fulgore solis etiam BOERHAAVIUS sentiebat, curationem ab hydrargyro sperat. Scintillae haerent in aqueo humore. Qui amaurosin patitur quoties se vino nimium incitavit. Cataracta, ejus sedes est in lente crystallina, inter primos enim BOERHAAVIUS verum adseruit. Strabismus ab inaequalitate illius puncti videntis in duobus oculis. Hemeralopia, nyctalopia, presbyopia, visus obtusus curatur inspiciendo per tubos atratos. Luscitas quando punctum quod in retina videt non est e directo axis optici, aut corneae tunica non e directo retinae opposita aut lens obliqua. Multa nunc vulgo nota sunt, quae eo aevo nova erant. Cui ante mortem objecta contra parietem apparebant & adtuenti evanescebant.

Ad primam editionem versio gallica Paris 1749. 8.

Nuperior recusa est Paris 1748. 8. *. satis vitiosa cum l. *de calculo*, *introductione* & *consiliis*.

Ad nuperiorem GABRIELIS FRIDERICI CLAUDER versio germanica, Nurnb. 1751. 8.

Ej.

Ej. *praelectiones de calculo, dicta* 1729. saepius prodierunt Paris 1744. Goett. 1752. 8. cum *consiliis* Paris 1748. 12.

Ubique in corpore humano reperiri & in abscessibus fundoque fistularum, quae non sinant claudi, intra ossa cranii nonnunquam. Experimentum ut in urina sabulum ad parietes vitri adhaerens collegerit, deinde ex nubecula crassa, quam microscopio secutus sit. Non ideo continuo calculus nascitur, utique vero metui debet si celeriter arenulae adhaeserint. Morbi progressus, finis.

Ab a. 1730 ad 1735. praelegisse dicitur *in morbos nervorum*. Hoc insigne opus ex codicibus auditorum conscriptis collegit JACOBUS EMS & edidit Leid. 1761. 8. 2 vol. Venet. 1762. Francof. 1762. 8. 2 vol. Cum suo conjunxit codices HOVII & G. SWIETEN neque vulgare ideo opus confecit, cujus magna pars quidem physiologica est, postea tamen etiam istis pathologica miscet. Ita universum oculi globum intumuisse vidit cornea ut tunica sola exciperetur. Morbos etiam arachnoideae membranae recenset & piae. Chlorosin salubri consilio naturae in debilibus puellis obveniri & male a medicis oppugnari. Ferrum chalybi ob medicas virtutes praefert. Spirituosa medicamenta senex non amat. Venena, inter ea Scammonium. Morbos articulares curatos medulla ossium. Cui feminae cornua ex digitis exque metacarpo pendebant sero lactis cum radice graminis subventum est. In Tomo II. plura practica. Morbi universi systematis nervosi, sed multa dubia & superstitiosa admiscet & naevos incredibiles. Multa de sympathia, etiam diversorum hominum oculos rubere a visis oculis inflammatis. Mania vitriolo cupreo sanata, astheniam hic supponit. De vertigine fuse. Ex insectis per aures descendentibus mania. Visus duplex. Siccitas cerebri porro ad insensilem stupiditatem ducit. Femina quae in cranio suo stipem colligebat. Paralysis, ad eam vesicatoria & gummi amara. Sic etiam cutem maniacis fricare utile. Veterinarios se observasse & eorum curationes adnotasse. Plurimum tamen sperat de purgante, etiam colocynthidis. De epilepsia.

Fragmentum totum erogatum est in HAENII l. de colica pictonum.

Ej. *Praelectiones de lue venerea* quorum annum ignoro, editae sunt eodem anno Leidae 1751. 8. & Franecker 1751. 8.

Prior editio recusa est germanice a GODOFREDO HENRICO BURGHART Bresl. & Lips. 1753. 8. Gallice *à* LA METRIE. Paris 1753. 12. CARR. BR.

Prior editio Leidensis multo plenior est, ut alium putaveris esse libellum. Historia morbi, novus est neque veteribus notus, dari vero mala in forma affinia venereis, ut etiam pene CL. BOERHAAVIO imposuerint, cum tamen absque medicamentis aphrodisiacis sanatus est. In Africa malum oriri & per servos aethiopes in Americam devehi. Non nasci ex venere pura. Venenum

esse quod omnes humores in suam naturam convertere aptum sit. Multum cum scabie similitudinis habere. Halitu propagari & fœtore de naribus spirante & per ipsum aerem inficere, pessimam etiam infectionem esse, quæ lingua fit, etiam nummos ab infecto contactos malum propagare. Homines frigidiores malum venereum diutius ferre. Mali sedes & progressus, pessimum omnium quod absque signo externo cellulosam telam & periostium adgreditur, quod factum vidit. Præcipua ex melioribus scriptoribus symptomata ex ordine, fistulæ, ulcera. Diversæ species, nempe magis minusque profunda sedes mali. Gonorrhæa ejusque gradus, in principio in urethra sedet. Et a lue venerea liberat, a solo concubitu cum impura muliere oritur. Gonorrhææ profundioris tunicæ etiam prostatæ. Curatio gonorrhϾ: repetitum balneum, ablutio urethræ, injectio detergens, aloetica, absque adstringente vi, purgatio valens & repetita præstans est præsidium. Inde fomenta roborantia.

In profundissima gonorrhæa venerea adipem solvere oportet, ad luem autem ipsam fumus cinnabarinus. Nimia dosis cantharidum mitigata balneo & decocto glycyrrhizæ. Cavendum saturninis & vitriolicis, symptomata aliqua, phimosis aliaque multa. Mala venerea feminarum perinde. Lues venerea ipsa, neque solo hydrargyro curari, neque solo ligni Guajaci decocto. Etiam hic adeps totus dissolvendus, victu puro vegetabili, frictione, decocto lignorum, sudore. Hæc curatio si minus responderit, confugiendum ad fortissimum per 40 dies decocto lignorum expressum sudorem. Hac methodo se potissimum uti, quando malum in oleo ossium residet, optima vero est & innocens. Porro hydrargyrum. Post frictionem, & corporis balneum & decoctum demulcens, demum hydrargyrus frictione admotus ad ciendum salivationem. Deinde de hydrargyro per sales acidos soluto. Non juvare nisi saliva mota. Non succedit salivatio si per decocta purgantia, repetitam salivationem humores jam tenues redditi fuerunt. Laudat mercurium dulcem aut præcipitatum album, narcoticis interpositis. Moderamen salivationis. Sed nimium hydrargyrum inutile est & ubi ejus vires deficiunt, Guajaco locus est.

Gallice. Paris 1753. 8.

Anglice puto ad hanc editionem cum notis JONATHANI WATHEN. Lond. 1765. 8.

Latine. Venet. 1753. 8. ut puto.

Editio. Franeck. 1751. 8. multo brevior est.

Alias prælectiones BOERHAAVII *de lue venerea* sub titulo *tractatio medico practica de lue venerea*. Leid. 1755. 8. citat CARR. BR.

EJ. *Introductio in praxin clinicam*. Leid. 1740. 4. *. Gœtt. 1752. 8. cum consiliis.

Generalia

Generalia aliqua confilia, ad cognofcendos morbos.

EJ. *Confultationes medicæ f. Sylloge epiftolarum cum refponfis* H. BOERHAAVE. Leid. 1744. 8. Gœtt. 1752. 8. aucta & emendata. Venet. 1756. 8. Gœtt. 1744. 8. Francof. 1750. 8. *. Cum prælectionibus de calculo, & introductione. Haag 1744. 8.

Anglice. Lond. 1745. 8.

In Anglia prodierunt confilia 54. His ego addidi duas alias ejufdem generis curationes, tum confilia 25. Morborum funt hiftoriæ cum H. BOERHAAVII refponfione epiftolari. Huc aliqua fpecimina: Vir nobilis incredibilia mala a calculo patiens Leidam me fuadente adiit, ut auxilium BOERHAAVII experiretur, obiit, erat in vefica calculus, in rene ulcus. Confilium pro exercitu Imperiali a dyfenteria adflicto. Puella epileptica fanata emeticis & purgantibus cum opio conjunctis. Medico atrabilario fucci herborum amararum, fructus horæi. Longum malum atrabilarium, inde curatio mala, aloen dedit cum decoctione amararum herbarum, faponem cum therebinthina, equitationem, juniperina. Alius morbus cum epileptica paffione ex atra bile, frictione abdominis, pedum, fapone, terebinthina, fuccis herbarum, ipecacuanha folidiffime fanatus. Afthma chronicum cum fumma nervorum fenfibilitate frictione, afa fœtida, equitatione. Uxori MEADII frequenter fetus mortuos parenti ex defectu dolorum, crocum, boracem cum myrrha & terebinthina.

Una editi libelli funt de calculo & introductionum.

Epiftolam ad R. LUSITANIÆ de codice BURTONUS vitæ adjecit.

Adfectum in libris & praxi rariffimum ab H. BOERHAAVE in nofocomio L. B. fanatum defcripfit D. CHRISTIAN AND. KOCH. Leid. 1730. 4. Morbi & curationis hiftoria. Poft diram ifchuriam multaque tormenta deceffit lamina interna membranæ veficæ urinariæ, lapillis undique adfperfa Veficam excoriatam BOERHAAVIUS mitibus, decocto glycyrrhizæ, laudano fuo opiato &c. curavit.

Sub nomine BOERHAAVII adhuc editi funt libelli.

De actione partium corporis humani & in verfione gallica. CARR. BR.

La theorie chymique de la terre, avec le traité du vertige & une lettre à Aftruck fur les maladies veneriennes. 1741. CARR. BR.

EJ. *Circa cor animadverfiones pathologicæ* nuperrime promulgatæ funt in J. VOEGEN van ENGELEN *Genees Natuur en Huishoudkundig kabinet.* Leyd. 1779. Tom.

Tom. I. p. 55. versione germanica in *Sammlungen auserlesner Abhandlungen zum Gebrauch practischer Aerzte.* Tom. IX. p. 483.

Pars altera est prælectionis circa naturam cordis, a discipulo BOERHAAVII medico Leydensi in collegio calamo conceptæ & post quadraginta annos inter hujus scripta inventæ. Vita sine corde, plurium cordium exempla. Motus cordis interceptus ex variis causis, concretione præsertim cum partibus adjacentibus. Morbi cordis ex situ cordis iniquo. Cordis substantiæ mutationes, ossificationes &c. Vasorum cordi proximorum morbi. Ex cerebro & nervo cardiaco cordis pathemata, destructo cerebello putat etiam vim cordis destrui ex sua theoria de cerebri & cerebelli functionibus. De morbis cordis ex animi pathematibus cum multis exemplis, ex humorum vitiis & polyposis sanguinis concretionibus. Præternaturales cordis dilatationes & contractura. Tandem de lethalitate cordis vulnerum. BR.

Citat tandem CARRERE inter Opera BOERHAAVII genuina *Tractatum de peste* sine loco. 1728. Quem tamen nusquam alias citatum reperio, saltem certe non BOERHAAVII scriptum est. BR.

§. DCCCCLXIII. Ad a. 1694.

ENGELBERTUS KÆMPFER Lippiensis Westphalus, in legatione suecica ad Regem Persarum Solymannum medicus & chirurgus, (*) deinde societati Indiæ orientali se addixit, Siamum etiam & Japoniam adiit, Leidæ 1694. Disputationis pro gradu titulus est.

Decas observationum miscellanearum.

Hæc dissertatio retractata rediit in *Amœnitatum exoticarum politico medico physicarum* Fasciculis V. Lemg. 1714. 4. excusis. Eximium opus, universam enim rem naturalem noster maximo labore & indefesso studio persecutus est.

In Fasciculo I. vix quidquam huc facit, nisi voculæ aliquæ de pharmacopæa Regiæ aulæ & domo in qua pro ægrotis julepia parantur.

Fasciculus III. fere totus medici est argumenti. Omitto quæ ad materiam medicam pertinent, in botanicis & physicis repetienda, mumiam, aquas minerales, naphtham, Ibicem bezoardicum. Sed hic potissimum historia *Andrum* s. hydrocelæ, mali in Malabaria vulgaris, frigus accusat his in regionibus valde noxium. Singulis mensibus scarificare solent, unguentum etiam illinere ex cinnabari & cortice Moringæ. *Perical*, pes elephantinus spinæ ventosæ

(*) Hujus legationis a secretis fuit ut ex vita ejus ab Ill. DOHM. patet. sed postea societatis Indiæ chirurgus navalis. BR.

ventosæ genus in Carnatica frequens. Venenum teterrimum Macassariense, lac certæ arboris quo sagittæ imbuuntur. Lapis viperinus. Curatio colicæ Japonicæ per acupuncturam, Moxæ usus & curandi modus, cum tabulis in quibus regiones corporis exprimuntur, quas certos ob morbos urere solent. Theæ integerrima historia. Kheif f. inebriamina Persis quidem ex Nicotiana, Papavere & Cannabi. Opii formatio in cylindros. Theriacæ tum liquor *Coconar* ex foliis aut capitibus coctus, demum electuarium opiatum, Cannabis nostratæ simillima. In India *Dutr.* electuarium, quod Papaver recipit & Cannabin, tum succus Lansjies. Lœtissima phantasmata ipse K. expertus est. Torpedo, Vena medinensis. Omitto herbarium Japanense.

In *historia Japoniæ quam posthumam* reliquit & J. CASPAR SCHEUCHZER edidit, quæ ipsa germanice recusa est Rostok 1750. 4. Gallice vertente DES MAIZAUX, & nunc germanice ex Manuscriptis KÆMPFERI originalibus cura Ill. DOHMII. Lemgo 1777. Tom. II. 4. Aliqua repetiuntur ex amœnitatibus ut de acupunctura, moxa & thea. Historia naturalis Japponiæ breviter traditur, animalia, plantæ, mineræ. Nuper posthuma sub prelum data sunt, quæ num ad rem nostram faciant nondum rescivi. Hæc posthuma quorum catalogum ex Museo Britannico Ill. Viri PLANTA & LICHTENBERG editori Ill. DOHMIO transmiserunt (v. EJ. proemium in Historiam Japoniæ) adhuc expectantur. Præter itineraria varia, Medicinalia Javanensia excerpta ex horto Malabarico. Memoria inquirendorum in Persia simplicium & variarum regionum floræ etiam medico adhuc varia nova promittunt. BR.

J. PECHEY *Promtuarium praxeos medicæ f. methodus medendi, præscriptis medicorum Londinensium concinnata & in ordinem alphabeticum redacta.* Amsterd. 1694. 12. Lips. 1695. 12. Amsterd. 1718. 8.

Anglice *store house of physical practice.* Lond. 1695. 8.

EJ. *Introduction to the art of Physic.* Lond. 1697. 8.

EJ. *On the diseases of infants and childern.* Lond. 1697. 8.

EJ. *Of the diseases of women.* Lond. 1705. 8.

EJ. *Compleat herbal of physical plants.* Lond. 1707. 8. Aliquas minus notas stirpes habet, ut radicem Cassumuniar, hinc vires stirpium non ubique obvias.

EJ. *Treatise on Apoplexy and Convulsions.* Lond. 1708. 8.

WILLIAM WOTTON *Reflexions upon ancient and modern learning.* Lond. 1694. *. Comparat etiam antiquam chemiam, anatomen, botanicam, medicinam cum nova. Ægyptiam medicinam superstitione fultam non magni facit. Contra BORRICHIUM. Sic per reliquas artis partes nuperos præfert antiquis, neque

neque Chinensium medicinæ multum tribuit. Chemiam nuperorum multo perfectiorem esse, sic materiam medicam, anatomen, historiam naturalem, plantarum cognitionem & animalium. HIPPOCRATEM tantum laudat, quia anemine doctus in arte insignes progressus fecerit, non tamen totam artem perspexisse ut nos perspicimus & medicamentorum copia destitutum fuisse. Multa arti esse addita, male ab enthusiasticis veterum laudatoribus priscis adscripta.

J. FRANC. VALLADE *Idea generalis morborum & passionum hominis.* P. III.

In I. *principia ad constructionem hominis spectantia.* II. *De morbis.* III. *De passionibus.* Roterd. 1694. 4.

Pharmacopæa Lillensis. Lisle 1694. fol.

Decani collegii medicorum Norinbergensium programma ad Dispensationem theriacæ & mithridatis antidoti Mathioli, Elect. orvietani, Confect. Alkermes & theriacæ cælestis. Nurnb. 1694. fol. TR.

§. DCCCCLXIV. NUPERORUM LINGUARUM.

PHILIPPE PEU *Pratique des acouchements.* Paris 1694. 8. *.

Chirurgi & obstetricis.

Aliqua tamen habet argumenti medici. Cum mater ictum pedis passa esset, gemelli inde sanguine nigro tincti, quo uterus plenus erat, cum placenta rupta esset. Ex insalubribus vaporibus feminæ in nosodochio Hotel dieu vulgo plurimæ peribant, quod in superiori cubiculo eos vapores exciperent.

Cum nulla ad speculum respiratio adpareret, neque in corde motus ullus, cum tamen eam, incidere vellent, femina se concussit. A cinctu nimium adstricto magna symptomata & suppressa lochia. A clystere vinoso lochia suppressa effectu subito lethali. Sic passim alia.

FROMENT *Hypothese raisonnée dans la quelle on fait voir, que la cause interne de toutes les maladies vient des levains acides, acres ou salés, qui se rencontrent dans les premieres voyes, le tout expliqué sur les principes* de DESCARTES *& confirmé de l'experience des meilleurs practiciens.* Paris 1694. 8. v. BEUGHEM. Caussam febrium esse in fermentis acidis & salsis primis in viis collectis & mala inde sanguinis fermentatione.

Nouveau recueil des plus beaux secrets de medecine pour la guerison de toutes les maladies, blessures & autres accidents, de plusieurs secrets de la nature & de l'art, des plus excellens preservatifs contre la peste, fievres pestilentielles, pourpre, petite verole & autres maladies contagieuses. Paris 1694. 12. 2 vol. BUR.

L'ECUYER

L'ECUYER *françois qui enseigne à monter à cheval à voltiger & bien tresser un cheval — la science de connoitre leurs maladies & des remedes salutaires pour les guerir.* Paris 1694. 8.

PIERRE POMET *Histoire generale des drogues, des plantes, des animaux & des mineraux. — La maniére de connoitre les veritables d'avec les falsifiés, leur proprietés, ou l'on decouvre l'erreur des anciens & des modernes.* Paris 1694. fol. 1735. 4. a filio aucta. Germanice Lipf. 1717. fol. Anglice 1712. 4. Aromatarius cum fit, quæ de viribus medicatis habet, ea non potest nisi exscripsisse. Observata quidem adsperſa, sed neque specierum in viro accurata fuit cognitio, ita myrtillos quos describebat, pro myrti baccis habet, simul sunt Vaccinii, ut ex colore colligas. Bonas notas magis probes.

EJ. *Catalogue des drogues simples & composées.* Paris 1695. 8. & compendium ejus *Traité des drogues qui ont raport à la medecine.* Paris 1697. 12. & *Drogues curieux Catalogue des drogues simples par alphabet.* Paris 1709. 8. SEGUIER.

DU FOUR *Le medecin des riches & des pauvres.* Paris 1694. HOTTON.

Cum his temporibus rex nummis conficiendis intentus collegium erexisset, cui *Chambre royale de medecine* titulum fecit & cui potestatem tribuit, cæteris medicis praxeos in urbe Parisiorum veniam largiendi, lites subortæ sunt & denique rex eam *chambre royale* aboluit. Huc faciunt.

Requête très importante pour les medecins de la chambre royale des universités provinciales à Paris contre les medecins de la Faculté de Paris sur la declaration de S. M. du 3. May 1694 surprise au prejudice de l'Ordonance de Blois & des statuts même de la Faculté de Paris. Paris 1694. fol.

Et Requête presentée au Parlement le 15 Juillet 1695. pour PIERRE L'ANGLOIS & FRANÇOIS.

PRIEUR *D. D. en medecine de Montpellier & de Rheims contre le D. D. & Docteurs de l'Academie de la famille de Paris avec quelques remarques importantes pour l'examination de la declaration du Roi de Jun.* 1694. Paris 1695. 4. FONSETTE.

Contra ista *simple Factum pour les Docteurs royals de la Faculté de medecine de Paris, defendues contre les D. D. des Facultés provinciales apellans & demandans.* Paris 1694. 4. FONS.

Et *Reponse importante pour la Faculté de medecine de Paris à la Faculté des medecins soi disant de la chambre royale de Paris.* Paris 1694. fol. FONS.

CHRISTOVAL FRANC. de LUDUC Profess. Hispaliensis *Apollineo enduceo bave concordia entre los dos opuestos opiniones una que apruoba los consultas de los medicos para la curacione de los graves infermedados otra que la reprouba.* Sevilla 1694 4 SEG.

LODOVICO TESTI *Disinganni overo ragione fisiche fondate su l'autorita ed esperienza, che provano l'aria di Venezia interamente salubre.* Colonia (puto Venetiis) 1694. 4. *. Inde a viginti annis Venetiis medicinam fecerat. Salubrem aerem reddere acidos maris vapores (non valde accurata demonstratio), neque tamen qui tenues sunt nec meraci, sanguinem coagulare. Capitis fracturas facile sanari, non perinde pedum ulcera. Humiditatem utique a magnis fluviis nimiam nasci, neque salsas aquas putrescere, neque aquas dulces dum moveantur, miscelam autem utriusque aquæ perniciosam esse; ad pagum Mazerbo salubrem factam esse postquam hæc miscela sublata fuit. Venetiis nullum haberi morbum endemicum, morbum hypochondriacum in continenti frequentiorem esse & exteros eo laborantes Venetiis sanantur. Siccos annos salubres esse, humidos sævos. Continentem & villas morbosiores esse urbe, neque autumnales febres intermittentes in urbem irrepere, continente plures mori in dato numero. Longævos homines multos Venetiis numerari, in nosodochio mendicorum ex 800 ægris quatuor seculum adtigisse aut superasse. Paludes salubres esse, in earum vapore carnes non putrescere. Hic experimenta ANTONII VALISNERI. Ranas in vapore aquæ salsæ exstingui, non in aquæ dulcis vapore.

PROSPERI MAGITI BAPTISTÆ filii *Laudes aëris veneti in epistola.*

EJ. *Inventoris de novo sacharo lactis præstantissimorum medicorum judicia & verissima observationes: Auctoris de eodem sacharo relatio, novi systematis compendium, nec non pro absolvenda arthritidis curatione virorum præstantissimorum medicorum notitia.* Venet. 1700. 12.

ALOYSIUS della FABBRA, CAJETANUS de ANGELIS, PAULUS QUINTILIUS & medicus Parmensis anonymus, vires efficaces hujus sachari adversus arthritidem laudant, experimentis in ipsis ægrotis factis subnixi. Auctor arcanum nondum revelat, distinguit tamen a sale & dulci, quod in frigida solvatur, sacharum ob viscisitatem non solvatur, quare & sebaceum saporem contrahat, si ab aere excludatur. Nunc vulgo notum est & in Helvetia abunde præparatur. Triplex facit, ut in primo multum adiposi supersit, parum in altero in tertio nihil. Encheiresin non dat.

Recusus est libellus in E. N. C. *Centur.* III. *Obs.* 33.

Relation veritable de la guerison miraculeuse de MARIE MEILLARD *avec la deposition & certificats de plusieurs personnes dignes de foi qui l'ont connue avant & après la guerison. On a ajouté une lettre du* D. WILWOOD *sur ce sujet, traduit de l'anglois.* Amsterd. 1694. 8.

Ab infantia clauda subito sanata cum crus extendere cogeretur quod eo ipso conatu restitutum fuit.

FEDERICO GUNEDO *Critica della morte overo l'apologia della vita trad. dell' Inglese.* Colon. 1694. an ad nos faciat ignoro. TR.

H. CHAM-

H. CHAMBERLIN *A few queries relating to the practice of physick with remark upon some of them modestly proposed to the serious consideration of mankind.* Lond. 1694. 12. GUNZ. Nisi jam dictum est.

FORREST *Brief defence of cunning continual feevers.* Lond. 1694. 8. OSB.

J. E. THIEMEN *Haus, Feld, Arzney, Koch- und Wunderbuch.* Nurnberg 1694. 4.

Neu eröfnete Schatzkammer verschiedener Natur- und Kunstwunder. Nurnberg 1694. 8.

Vademecum curiosum medicum zur Medicin, nebst bewährten Arzneyen zu allen Krankheiten des menschlichen Leibes vom Kopf bis auf die Fußsohlen. Dresd. 1694. 8. HUTH.

Officina pharmaceutica Steiniana. Kiel 1694. 4.

Churf. Brandenburgische Medicinalordnung. Cœlln an der Spree 1694. 4.

Göttingische Apothekertaxe. Gœtting. 1694. 4. Præparata omnia chemica & plurima pharmaceutica cariora sunt ac nunc venduntur. BR.

EBERH. MELCHIOR *Kurzes doch gründliches Wassergespräch.* Frankf. 1694. 8.

EJ. *Kurzer Schwalbacherunterricht.* ib. 1702. 12.

BERN. de BOUT *Nieuw Examen der Chirurgie.* Amsterd. 1694. 8. 1700. 8. *. Intercedunt practica, de morbis cutis, Vena medinense, luscitate, strabismo, inflammatione, œdemate; lepra, struma, gangræna aquosa, spina ventosa. Pars diætetica caput habet proprium sub finem materiæ medicæ simplicium medicamentorum & compositorum.

§. DCCCCLXV. DISPUTATIONES.

FANER *de sympathia.* Leid. 1694. 4.

NIC. MAXIM. WILHELMI *de salivatione mercuriali.* ib. 1694. 4.

DAN. LABAT *de hæmoptœ.* ib. 1694. 4. PL.

ROB. CARMICHAEL *de apoplexia.* ib. 1694. 4. PL.

ULRICH FELSIUS *de palpitatione cordis.* ib. 1694. 4. PL.

CAR. de MATS *de pleuritide vera.* ib. 1694. 4. PL.

WILHELM GÜNTHER BRÜGGE *de apoplexia*. Leid. 1694. 4. PL.

J. SCHROEDER *de paralysi apoplectica*. ib. 1694. 4. PL.

JOH. JEZURUN PINTO *de phrenitide*. ib. 1694. 4. PL.

WILH. EMMERSON *de elephantiasi vera. s. legitima, præcipue illa ulterioris Asiæ*. ib. 1694 4. PL.

J P. GAILLARD *de nephritide*. ib. 1694. 4. HÆN.

P. VERHOOFT *de vomitu*. ib. 1694. 4. HÆN.

OSWALD TULLERIN *de catarrho suffocativo*. ib. 1694. 4. HÆN.

J. DAN. ARNOLD *de acido peccante & corrigente humores*. ib. 1694. 4. HÆN.

TH. CATE *de diarrhæa*. ib. 1694. 4. HÆN.

AUG. CHR. PAUL. DESSALI *de erysipelate*. ib. 1694. 4.

HAB. DECKERS *de syncope*. ib. 1694. 4. PL.

J. ZANDER *de palpitatione cordis*. ib. 1694 4.

J. G. LUCIUS *de lumbricis alvum occupantibus*. ib. 1694. 4. HÆN.

J. DIETER. JÆGER *de dysenteria*. ib. 1694. 4. PL.

J. GRUNDEN *Positiones theoretico-practicæ*. ib. 1694. 4. HÆN.

J. A. PLA *de pleuritide*. ib. 1694. 4. HÆN.

J. HARRISON *de morborum natura generalia*. ib. 1694. 4. PL.

C. S. QUELMALZ *de instrumentorum delectu*. ib. 1694. 4.

G. GROLLER *de valetudine puerperarum*. ib. 1694. 4.

NIC. de BLANKENDEEL *de chylificatione læsa*. Utrecht 1694. 4.

J. WESLINO *de passione hysterica*. Leid. 1694. 4.

J. OOSTWOUD *de fame canina*. 1694. 4.

LUD. LEUSDEN *de morbo nigro*. Utrecht 1694. 4. *. PL.

GUIL. PIECK *de hydrope*. ib. 1694. 4. *.

J. de

J de JONGH *de uteri suffocatione.* Utrecht 1694. 4. *.

HENR. RUYSCH FRIDERICI f. *de consultatione medicorum præside* BERNAGE. Amsterd. 1694. 4. *.

EJ. *de peripneumonia.* Franeck. 1696. 4. *.

J. PHILIP *de malo sinensi aureo.* Leid 1694. 4. *.

JAC. IGNAT. FOCKY *de mania.* Wien 1694. 4.

J. GOTTSCHED *de renutritione eorum qui per diuturnam famem bello, obsidionibus emaciati sunt.* Regiomont. 1694. 4.

EJ. & DEODATI BLUMENTROST *Medicus castrensis exercitui moscovitarum præfectus.* ib 1703. 4. *.

EJ. *de hæmorrhoidibus.* ib. 1703. HÆN.

EJ. *de æthere & aëre eorumque in corpus humanum ejusque humores vi atque actione.* ib. 1698. 4

J. E. STEINHART *de atherapeusia morborum.* Francof. 1694. 4. *.

PETRI le CERF medici Francofurtani *de febre gallica.* Francof. ad V. 1694. 4. HÆN. Germanicum acorem cum alcali gallico fervere.

EJ. *der Frauenzimmer Verhalten vor in und nach der Schwangerschaft.* Francf. 1716. 8.

CHRISTOPH le CERF. Christophori fil. *Probstucke in Augenkrankheiten des Herrn* v. WOOLHOUSE. Jena 1715. 8.

EJ. *de pleuritide.* ib. 1714. 4. CARR.

EJ. *Am Licht besehener Staar oder pasquillantischer criticus sincerus fidelis.* Lipf. 1710. 4. CURR.

Edidit idem dissertationes ophthalmicas WOOLHOUSII de cataracta de glaucomate, contra systema HEISTERI. Francof. 1719. 8. Diximus in chirurgicis.

P. RITTER *de remediis vulnerariis.* Lipf. 1694. 4.

CHR. GOTTF. FINGER *de quotidiano corporis humani decremento.* ib. 1694. 4.

FRID. SIM. FORSTER *de iis qui inter gentes in vitam rediisse perhibentur.* Lipf. 1694. 4. FOEHMER.

GOTTF. ANDR. MEYER *de poculo soterio.* ib. 1694. 4.

J. JAC.

J. JAC. HERING ὑπολογια. Lipſ. 1694. 4.

J. HENR. KNOBLAUCH *de Apide bove atque idolo Ægyptiorum.* Wittenberg 1694. 4.

ANDR. EYSSEL *de chylo ſecundum & præter naturam.* Erf. 1694. 4.

EJ. *de paſſione colica.* ib. 1716. 4. HE. BR.

HENR. la ROCHE *de auditus gravitate* præſide FRID. SCHRADER. Helmſt. 1694. 4. *.

GEORG LUDWIG SCHLEYERMACHER *de catalepſi, rariſſimo adfectuum.* Gieſſ. 1694. 4. *. PL.

J. AND. BONZE *de propagatione morborum.* Gieſſ. 1694. 4. HEN.

GERH. DAN. LANGHANS *de cardialgia.* Altd. 1694. 4.

CAR. OTTO MOLLER.

EJ. *de divino in medicina.* Altd. 1696. 4. RIV.

EJ. *Conſilia medicorum de curanda peſte cum præſervatione* Glaz 1710. 1739. Presb. 1748. 4.

EJ. *Obſerv. ſonderbarer durch die Eſſentiam dulcem verrichteter Curen.* Hall. 1706. 4. (8. RIV.)

EJ. *Thermarum St. Kilianenſium & Vibacenſium deſcriptio hiſt. medica* ex BELINFEDO *Hiſt. Ungar.* WESSPRENI.

LUD. CASP. MAYER *Prodromus de medicamentorum viperinorum uſu.* Altd. 1694. 4. RIV.

CASP. FRANC. XAVER. KOEFFERLIN *de vitiis ſpirituum & humorum.* Baſil. 1694. 4.

PHIL. WILH. MOGEN *de colica.* Altd. 1694. 4. HEN.

J. FRID. GAMBI *de phrenitide.* Baſil. 1694. 4. PL.

MICH. SAUVALLE & JOH. GAB. FRESSANT *Malignis febribus venæſectio.* Paris 1694.

LUD. POIRIER & JOAN GELLY *febre maligna laborantibus juſcula viperarum carne medicata.* Paris 1694.

Jos.

Jos. Bapt. Doge & Joan Gelly *an ischuriæ emeticum*. Paris 1694.

Pet. Bourdelot jun. & Laissant *Orizæ usus saluberrimus*. Paris 1694.

Mich. Pichonat & B. Chomel *Medico evidentior Dei existentia*. ib. 1694.

F. Picate de Bellestre & Puylon *Medicina non tam librorum lectione neque tam usu ipso quam vera traditione addiscitur*. Paris 1694.

§ DCCCCLXVI. Diaria ad a. 1694.

In Philos. Transact. n. 201.

Jac. Wassu Hydrops peritonæi aqua effusa cutem inter & peritonæum. Abdomen aqua liberum & viscera sana ipsumque hepar.

J. Lichfield Hydrops uteri in ejus visceris tunica externa.

Anonymi venenum canis rabidi post aliquas demum hebdomades in convulsiones abiit cum latratu.

Wittie Hepar peritonæo undique adhærens, inde dolor in corporis conversione.

N. 208. Guil. Cowper celebris incisor de styptico J. Colebatch. Acre esse & amburere, tamen ægre sanguinem compescere.

In additionibus ad Bidloi anatomen passim aliqua occurrunt practica. Calculi vesicæ felleæ curatio.

In anatomy of human body. Oxon. 1697. fol. Leid. 1731. fol. *.

Morbi passim intersperguntur etiam interni. Ante la Fosse sedem morbi staggers in sinubus frontalibus posuit, eos jussit malleo & cuneo aperire. Glandularum inguinalium magni tumores.

In Phil. Transact. n. 222. De femina cui nigrum lotium cum doloribus secedebat, dolore pubis & alterius femoris, hujus lateris os vastæ molis, arteriæ membranæ crassæ, lumen angustum, in rene cellulæ vacuæ plurimæ. Idem cum polypo conjunctum vidit hydropem pectoris.

Jos. Ph Tr. n. 270. polypo repleta auris dextra & ejusdem lateris ventriculus. Alio polypo repleta vena pulmonalis qui omnes ramos ejus venæ replebat ut sebum solet incisoris manu injectum.

Porro Phil. Transact, n. 202. ex glandula lacrumali hæmorrhagia.

Robertus

ROBERTUS PITT de sæva lumbagine rheumatica demum alvo ducta datoque opio sanata.

N. 209. MOLINEUX Epidemia catarrhalis, cum tepidæ hiemi frigus acre successisset latissime grassans, non tamen funesta.

I. T. Lien putrido & fœtente sanguine plenus, calculus micis crystallinis adspersus totam vesiculam occupans.

N. 210. D. G. WITHER sermo de physiognomia.

E. LAYFOK de historia naturali Virginiæ. Multa ad rem medicam faciunt, de morsu viperæ caudisonæ ejusque remediis. Experimenta infusoria, alumine in aqua solutc animalia subito enecata, sic nitrum, tantum ut sanguis fluidus fit. Ab hydrargyro phthisis. Quem canis rabidus momorderat, sale volatili succini sanatus est & vomitu. Eventu funesto a vipera caudisona demorsa animalia.

N. 213. THOMAS DENT de proprio morbo. Tumoribus in lingua eminentibus in quibus vermes quas manu ipsius femina extrahebat. De eodem MARCUS LEWIS.

Memoires avant 1699. GUILELMUS HOMBERG de animalibus in spatio aëre vacuo enecatis. Vasa nulla crepuisse, pulmones rubicundiores apparuisse.

Anonymi chirurgi de vasis universi corporis crusta oblinitis indurata, ut exiguum lumen liberum pro sanguinis transitu superesset.

In E. N. C. decennii III. *Ann.* I.

MARTINUS MAXIMILIAN PRUGGMAYER physicus in Stiria.

Obs. 1. Artus contracti Mercurio vitæ & Ellebori nigri extracto & essentia sanati.

Ann. V. VI. *Obs.* 226. Abscessus umbilici in uterum patens, tamen felix partus, manente febre hectica cum tumore matris flatulento inde post perceptum fragorem, maxima tympani similis intumescentia, lacte de mammis fluente seroso, mensibusque fœtidis massa ejecta in qua aliquid fetui simile, inde 16 libræ urinæ & puris una vice eruperunt, inde porro lympha de utero manante, denique a morte uterus, ejus molis qua in gravida est, in quo innumerabiles hydatides, steatomata & ulcera.

AMBROSIUS STEGMANN Medicus Islebiensis.

Obs. 7. Limaturam martis crudam certum adversus vermes præsidium expertus est.

Obs.

Obſ. 8. Fonticulo excitato obſtructæ nares ſolutæ.

Obſ. 10. Hydrocephalus internus, aquæ libræ 23. cerebrum minimum ſeſcunciale.

Obſ. 12. Venere largita epilepſia ſuppreſſa, redeuns cum ea negaretur.

Obſ. 13. In puella nondum duodecenni, pruritus & furor uterinus cum morbo convulſivo. Venæ ſectione, refrigerantibus etiam plumbeis, deinde emetico aliiſque præſidiis excitatis menſibus ſanata.

Obſ. 14. Pia fraude reſtitutus juvenis melancholicus, fraude detecta periit.

Obſ. 19. Emeticum medicamentum ſalutare in febre quam vocat tertianam epidemica petechiis comitata, in qua venæſectio funeſtum exitum ſortiebatur.

Obſ. 178. Apoſtema pulmonem comprimens, perinde parti cordis adnatum.

Ann. IV. *Obſ.* 102. Qui inſtante ſtadio hæmorrhoidum emeticum ſumſerat, ſiccatæ hæmorrhoides, ſanguis per os ejectus.

Obſ. 103. Mutitas ab ira, emetico ſublata.

Obſ. 104. Ridicula hiſtoriola, mere ut puto fabella. Juvenis qui puellam impugnaverat, teſtibus & pene carere videbatur ſed percuſſo podice prodibat.

Obſ. 107. Papillæ matris a pueri contactu & ſaliva exulceratæ.

Obſ. 108. In nephritica femina arenulæ per alvum deceſſerunt.

Obſ. 109. Et per tuſſim lapilli in phthiſico.

Obſ. 110. In nephritico ren maximus totus intus deformis & ſpongioſus, veſicæ quaſi duæ curvitates, in altera calculi.

Obſ. 111. Equus qui undecim calculos in colo gerebat.

Ann. V. VI. *Obſ.* 167. In hydropico glandulæ ad inteſtina nigræ, meſenterium cartilagineum, ejus glandulæ nigræ, hepar ſanum.

Obſ. 169. Angina canum epidemica inflammatis faucibus. Alias febris ardens in his animalibus vulgata, & 170 Anſeres, columbæ & galli indici (meleagrides), perierunt ex epidemicis puſtulis exulceratis ſub alis.

Et 171. Piſces in lacu dulci, maculoſi, fœtidi uſu noxii, ut etiam putridæ inde fierent malignæque febres.

Ann. VII. VIII. *Obſ.* 31. Fetus putridus abſque matris inde nato incommodo.

Obſ. 32. Mira hiſtoria vermium, qui fetum conſumſiſſent.

Obſ. 34. A terrore menſes ſuppreſſi, inde dyſenteria funeſta.

Obſ. 36. Plica Judæorum ex ſpiritu vini.

Ej. *Genaue Beſchreibung des Euterlings.* Lipſ. 1694. 12. Cereviſiæ cui hoc nomen impoſuerunt.

David Spleiss medicus Scaphuſinus.

Obſ. 56. In febre maligna epidemica cum canis crura ſudantia lambſiſſet, vomuit miſera beſtia perque aliquos dies abſque cibo jacuit.

Obſ. 57. Spicula aurichalcea minutim conſciſſa pro acuto veneno.

Ann. II. *Obſ.* 147. In febre maligna hæmorrhagia narium malo conſilio ſympathetice ſuppreſſa.

Obſ. 148. Hydrargyrus a deauratore procul dubio in halitu reſorbtus, per tartarum emeticum de alvo feliciter exturbatus, ut mox febris mali moris curaretur.

Dec. III. *Ann.* II. qui pariter ad annum 1694. pertinet.

Pyrrhus Maria Gabrielis Medicus Senenſis.

Obſ. 1. Enormis tumor brachii in gangrænam tranſeuns, aquoſus, libris pene 200 aquæ fetus.

Obſ. 2. Ex brachii abſceſſu diarrhæa ſanioſa.

Obſ. 3. Femina cui paulatim oſſa varia intumuerunt, magno cum dolore. A morte ea oſſa mollia fuerunt & cornea.

Ann. IV. *Obſ.* 40. Motus pulſatorius in hepatis ſede frequens & moleſtus. Quare ad quemcunque ſonum proſterneretur humi.

In appendice de cauſis magni tumoris brachii.

Ann. V. VI. *Obſ.* 285. Aſcites ſponte ſanatus aqua per vomitum, per urinam, per uterum, per umbilici ulcus erumpente.

Obſ. 289. Hydrops enormis 300 omnino librarum, aqua inter peritonæum & muſculos effuſa. In liene ſolo ulceroſo ſinus.

Ann.

Ann. VII. VIII. *Obs.* 52. Boreæ frigus in quaternario salubris.

Obs. 185. Ex vermibus orthopnœa & a morte adparuit ut ipsa aspera arteria funestis insectis adrosa esset.

Obs. 189. In cephalea forti vermes excisi, & ex dorso cum prurigine.

Obs. 200. Lapillus circa globulum plumbeum.

Idem a. 1697. Academiam Senensem physico-criticam instituit, etiam nunc florentem.

J. AEGIDIUS EUTH Clinicus qui Hagæ comitis artem exercuit.

Obs. 5. Stupor brachii hemiplecticus, multa frictione sanatus.

Obs. 6. Post longos dolores colicos epilepsia euporisto ZATHLANO sanata.

Obs. 8. Sic inflammatio laryngis repetita venæsectione.

Obs. 8. Mandibula lucii per anum denique educta.

Obs. 9. Tabe exeso quasi a vermibus pulmone & etiam putrida pro corde caro.

Ann. III. *Obs.* 84. Ad spinam ventosam decoctum lignorum, tinctura antimonii, absorbentia, lotiones spirituosæ.

Ann. V. VI. *Obs.* 215. Crus sideratum nigerrimum ad similitudinem mumiæ superstite vita circumgestum.

Obs. 216. Vermis, ut putat noster, majalis utilitas, sed efficacibus medicamentis admistis facile adscripseris, quæ noster vermibus tribuit.

Ann. VII. VIII. *Obs.* 3. Post multa deliquia polypi in dura, officulum in pia matre.

Ann. IX. X. *Obs.* 50. Phlegmone & ad eam curandam fotus aromatici, quod arcanum Nepenthes esse putat.

EJ. Agonisma de hydrope curiosum in quo ostenditur vera veri medici cognitio, & quinam medici in curandis morbis & ad officia archiatrica admittendi quinam vero rejiciendi. Leid. 1700. 8. VATER PL.

FRIDERICUS KHERN jun. in Stiria medicus.

Obs. 53. In phrenitide cerebro vermiculi casteariorum similes innumerabiles.

Obſ. 55. Acus de brachio extracta per magiam infixa.

Obſ. 58. Magnus tumor ſanie plenus in meſenterio.

Ann. V. VI. *Obſ.* 45. Convulſio, delirium varium periodice occurrens, alexipharmacis, ut putat, ſanatum.

Obſ. 46. A calculo impacto capitis dolor, eo educto ſublatus.

Obſ. 47. Sanguis ex eadem vena, exigua per intervalla ſecta, valde diverſus.

Obſ. 48. Surditas ſanata magna copia puris de ano reddita abſque praecedente dolore.

Obſ. 49. Phthiſico ulcus inter primam & ſecundam coſtam ſpuriam ſubortum; eventu ſalutari.

Obſ. 50. Materies, ut intelligo, tophi podagrici adeo acris ut vitrum adroderet.

J. MICHAEL PAULI Medicus Vratislavienſis.

Obſ. 71. Pilorum glomeres vomitu ejecti.

Ann. VII. VIII. *Obſ.* 82. Naevus ex atheromatis genere in oeſophago, ovato folliculo, integre ſanatus.

Obſ. 84. Ulcus thermis ſiccatum, inde urinae purulentae, tabes ſanata ſponte ſuperveniente & rupto abſceſſu.

J. GEORG JOSEPH SCHWALLER Solodcrenſis helvetus.

Obſ. 98. Hydrops cum aſthmate ſuperatus diureticis & abſorbentibus.

Obſ. 174. Mania maxima curata helleboro nigro & purgantibus.

Ann. V. VI. *Obſ.* 57. Lapſae in ventrem aqua magna vi de utero effuſa.

Obſ. 58. Colica epidemica (lithargirizati vini proles), ſingulari dolore umbilici & ut aeger putat renum. Data oleoſa mitia.

J. ADAM LIMPRECHT Vratislavienſis.

Obſ. 128. Chorea St. Viti, ſaltationis nempe adfectatio in puella decenni cum cachinnis.

Ann. III. *Obſ.* 160. Ad febres pulvis praecipitans Pariſinus declinante febre datus.

§. DCCCCLXVII.

Bartholomaeus de Moor Professor Harderovicensis & Groninganus, ex secta mechanica.

Ej. *Cogitationum de instauratione medicinae ad sanitatis tutelam morbos perstringendos nec non vitam prorogandam libri tres.* Amsterd. 1695. 8. *. Magna pars operis physiologici est argumenti, totusque liber I. In secundo morbos deducit a vitiata pressione sanguinis, nimia, nimis parva vel etiam sublata, tum a nimia viscíditate humorum. Intermiscet morborum peculiarium historias, ut aegrotum potulentis & cibo restricto fere exstinctum restituerit humectantibus & diluentibus. Hydropem superasse ex spiritus vini abusu natum. Utilitas incisionis cadaverum morbosorum. In epileptico glandula scirrhosa in cerebro. Cephalea a vermibus (Scolopendris & Julis), in sinubus pituitariis habitantibus, his expulsis sanata. Contra eos qui omnes morbos volatilibus sudoriferis sanare satagebant, quae eo aevo secta in Belgia dominabatur. Quam male inflammatis partibus incidentia imponantur. Signa morborum vulgo negligi conqueritur. Febris autumnalis tertianae typo epidemicae descriptio, crises potissimum per sudores, salutaria hic emetica, vena etiam secanda.

L. III. Methodus medendi. Veteres laudat, chemicos refutat. Spirituum morbi. Per venaesectionem sanata apoplectica mulier. Sic femina morti proxima. Prodest in plethora etiam boni sanguinis missio. Ut amorem detexerit qui morbi occulta causa esset, nuptiis conciliatis restitutum. Sex res non naturales fuse potius & asiatice. Pro autarkeia cujusque regionis in nimias Theae laudes. G. Agricolam fictitia medicamenta chimica descripsisse, inter ea oleum stanni aurei coloris, quod ex capite mortuo expectari nequeat. Medicus debere sua manu medicamenta parare. De compositione medicamentorum aliqua. Non debere cum aquis destillatis lapides cancrorum & syrupos glutinosos misceri, glutinosam enim inde fieri misturam. In nimiam antidotorum compositorum farraginem, ab Arabibus ortam, iis deberi simplicium medicamentorum in composita stipatorum corruptio. Dictio fusior est.

Ej *Pathologiae cerebri delineatio practica in qua morborum soporosorum distinctio, nec non spasmorum accuratior distributio traditur.* Amsterd. 1704. 4. Morbi interni capitis. Species epilepsiae diversae. Ut ab affini epilepsia histerica distinguatur in ista sensus non constanter aboleri. Theoria physiologica. Non aliud esse sensorium commune praeter animam. Epilepsiam fere a repletione fieri. Esse tamen ubi paroxysmus sit ab inanitione. Indicatio & curatio a causa perspicitur. Specifica medicamenta Non multum se sperare a Paeonia a Visco &c. Laudat Rutam, Castoreum, cranium humanum, Alcis ungulam, sanguinem reddere fluidiorem & prodesse Sal volatile succini. Curatio secundum causas. Symptomata epileptica febrilia, quae nempe fiunt a febre & a repletione. Hic utilissima venaesectio & purgatio, clysteres, acida, opium vetat ob repletionem. Epilepsia superveniens doloribus, vulneribus, ulceribus, haemorrhagiae, repletioni,

tioni. Ad istam venæsectio, emeticum. Hysterica epilepsia, hypochondriaca eadem priori, cui chalybs & calidæ scriptiones. Sic in aliis morbis.

Ej. *De hypothesibus medicis.* Amsterd. 1706. 4. *. cum Grœningæ Cathedram adiret.

Contra hypotheses, contra chemicos. Errores practici veterum ex mala hypothesi nati: hinc denegatur potus febrientibus, adstringentium usum in dysenteria pessime adhiberi. Contra acidorum osores, utilia esse in inflammationibus.

Ej. *Oratio de methodo docendi medicinam.* Franeck. 1707. Artis quoddam compendium.

Ej. *De amœnitatibus medicis.* Harderov. 1713. fol.

Ej. *De fluxu alvi in genere.* ib. 1723. 4. Pl.

Lego apud Pl. Cl. viri Disp. inauguralem *de suffocatione hypochondriaca & hysterica.* Leid. 1669. 4. Verum fere nimium inde senium colligeretur annorum 54. postquam honores medicos nactus esset.

Georgii Pasch *de novis inventis quorum accuratiori cultui facem prætulit antiquitas.* Kiel 1695. 8. Quarta parte auctior Lips. 1700. 4. *. Non medici quidem opus, capita tamen duo habet de inventis medicis & physicomathematicis, Antiquitas morborum, medicorum veterum, operationum manualium, librorum medicorum, instrumentorum. Inventa chirurgica, urinæ analysis chemica. De chemicis fusius, de ipsis roseæ crucis fratribus, ad Paracelsi historiam. Alchemia. Acidum & alcali Hippocrati nota fuisse. Morbi epidemici, endemici, novi, qui negaverint luem veneream novum esse morbum, sudor anglicus, rachitis. Nova medicamenta, Cascarilla. Medicina superstitiosa. Curatio regia strumarum. Sanctorii experimenta, Thea, Caffea, Cerevisia, Tabacum. Venena larvata.

David de Græbner S. R. C. M. Med. aul.

Ej. *Medicina vetus restituta.* Lips. 1695. 4.

Ej. *Tractatus philologico-physico-medici septem.* Vratisl. 1707. 4. *. Videtur humili de gente fuisse, neque medicinæ legitimas honores adsecutum. Libelli hic conjuncti sunt.

I. *Ephemerides meteorologici Vratislavienses* ab a. 1692. ad 1702. Venti, tempestas, signa calendarii. Nondum aut barometri aut thermometri. Spissum volumen.

II. Animad-

II. Animadverſiones in morborum hiſtoriam qui a. 1699. Vratislaviæ graſſati ſunt. Litem noſter cum D. D. OEHME & JÆNISCH aluerat. Hic potiſſimum adverſarii undique congruunt ad opus Vratislavienſium medicorum, quod eo tempore maxima de parte prodibat, neque alias refutationes & carptiones reperio,

Verum III. *De plagio medico* aſperius ſcriptum eſt, Catalogus plagiariorum. HALY ABBAS ex ISAAC AVICENNA, BARBETTE ex RIVERIO, MARCELLUS ex INGRASSIA, DOLAEUS ex J. KRAANEN, SCHNEIDERO, WEDELIO, J. FERNELIUS ex U. de HUTTEN, J. B. de LAMZWEERDE ex D. de MARCHETTIS, LAURENTIUS ex CÆLIO RHODIGINO aliis, LUDOV. MERCATUS ex PALMARIO, ACTUARIO aliis, LAZ. RIVERIUS, ex P. SALIO, denique VRATISLAVIENSES ex DOLÆI chirurgia & ex variis diſputationibus.

IV. *Theatrum medicum antagoniſticum ſ. catalogus librorum eriſticorum*, qui tractatus ad hiſtoriam medicinæ pertinet.

V. *Additamenta* ad THEODORI CRAANEN Tr. *de homine*. Bonæ notulæ & fere collectanea ad ordinem THEODORI diſpoſitæ. Intercurrunt aliqua propria ut relatio de abſurdorum vorace homine & polyphago. Viginti quartas vini & tantundem cereviſiæ unico in prandio conſumſiſſe.

VI. *Specimen medicinæ practicæ veterum reſtituta*. GALENUS de curandi ratione per venæſectionem græce & latine longis cum ſcholiis. Multa collectanea etiam ex Judæis.

VII. Non ſunt argumenti medici.

EJ. *Mantiſſa operum hucuſque editorum tripartita*. Vratisl. 1708. 4.

Ejus videtur eſſe *apologetica epiſtola contra* auctorem *obſervationis* 238. E. N. C. vol. V. Vitam viri dedit J. ERNESTUS STIEFF in epiſtola latina. Bresl. 1734. 4. BURM.

J. ABRAHAM MERCLIN GEORGII ABRAH. filius.

EJ. *De hydrope ſaccato*. Altd. 1695. 4. *.

EJ. *De dignitate medicorum*. Patav. 1696. 4.

EJ. *De feliciori nunc quam olim medicina Diaſcepſis*. Patav. 1696. 4. *. Laudes inventorum nuperioris aevi, pathologia emendata, ars mantica caſtigata, meliora medica auxilia inventa, opium in uſum revocatum, corticis chinæ chinæ inventio præſtans, febrium intermittentium antidotum. Chemica inventa, Theæ, Caffeæ, Chocolatæ. Chirurgia infuſoria emendata, botanica multa.

IDEM *Syllogen caſuum incantationi vulgo tribui ſolitorum maxime memorabilium decurias* VI. *complectentium* edidit Nurnb. 1698. 4. Dari utique morbos qui pro

magicis

magicis habiti, nihil habeant super naturæ vires positum. Dari tamen & vere magicos morbos. Signa eorum, naturæ vires nempe superantes. Signa veræ obsessionis. Tunc collectio casuum vere magicorum partim ex scriptoris autopsia partim, collectorum. Plerique casus sunt exempla animalium vivorum vel eorum partium, frustorum ligneorum, ossium & pedum per vomitum vel per alvum egestorum aut de cute excisorum, tunc convulsionum mirificarum. Casus omnino 60. Verum pueri historia cui totum crus superstruitur, manifeste fabulosa est.

In mantissa libelli continentur FISCHERI *de morbis magice per sagas inductis naturaliter curandis*; CARRICHTERI *ratio medendi morbis ab incantatione dependentibus*; HELMONTII *Fragmenta de receptis injectis materialibus* & MYLII *collectanea & secreta ad morbos magicos.*

EJ. *Abbildung der grossen Steine welche sich im Körper gefunden.* 4.

EJ. *Christliche medicinische Theebude.* Nurnb. 1714.

EJ. *Oratio de ortu, progressu & hodierno statu collegii medici.* Nurnb. 4.

PHILIP FRANC. FRAUENDOERFER physicus Brünnensis.

EJ. *Opusculum de morbis mulierum.* Nurnb. 1696.

EJ. *Spolia hippocratica s. textus & sententiæ ex Libris aphorismorum prænotionum, prædictionum, de judicationibus, Coacis prænotionibus & capitis vulneribus* HIPPOCRATIS *collectæ.* Brünn 1699. 12. *. Tituli alphabeti ordine digesti morborum, & loca hippocratica sub eos titulos disposita, neque viri studium inutile videtur.

EJ. *Tabula smaragdina.* Nurnb. 1699. 8. & aucta a J. ABRAH. MERCLIN. ib. 1726. 8. Chemici ut puto argumenti.

EJ. *Oniscographia s. de asellis.* Brünn 1700. De formulis quas aselli ingrediuntur, de morbis quibus opponuntur.

P. R. CATZII *Specimen medicum de podagra.* Roterdam. 1695.

GUILELMI COWARD medici *de fermento vitali nutritio* London 1695. 8. In præfatione posset huc facere: nauseam sæpe ventriculi languori tribuit qui alcalibus magis adhuc pessumdatur. Inappetentia oritur a viscosa putrilagine tunicis ventriculi inhærente. Oleosa & viscida appetitum destruere. Causæ lienteriæ, icteri. Contra acidorum usum acriter. Paralysis Oesophagi & difficilis deglutitio a Coffeæ frequenti potu In succo pancreatico & bile SYLVIUM sequitur. Hypochondriam ortam esse a nimio vini potu. Medicamenta stomachica. Testaceis insipidis

insipidis nullam inesse vim medicamenti. Incidenter Elixir vitrioli in tussi humorali. Volatilium laudes. Tinctura ex cortice peruviano optima. Emetica. Non utilissimus scriptor.

Ej. *On acid and alcali.* Lond. 1698. 8.

Ej. *Ophthalmiatria.* Lond. 1705. 8. vide Bibl. anatomicam.

Ej. *Remediorum medicinalium tabula generalis tam compositorum quam simplicium.* Lond. 1710.

Andreas Buxbaum *Catechesis medica.* Martisburgi 1695. 12.

J. Christoph Strauss *Thermae Carolinae.* Lips. 1695. 8.

Stephano Piccoli *La medicina ventilata nel salasso e nella purgatione.* Colon. 1695. 4. Contra Helmontium pro venaesectione.

Ej. & Alessandri Pegolotti *La confusione di chi ha preteso il Galenista confuso.* In Galer. di Minerva III. p. 260.

Joseph Nocera *Opus medico physicum contemplativum in quo variae medicantium sectae circa phlebotomiam & pharmaciam discutiuntur, systema de febribus nondum alias divulgatum juxta* Democriti & Epicuri *dogmata novis rationibus & experimentis propugnatur.* Messan. 1695. 8.

Pharmacopoea Tolosana. Tolos. 1695. fol.

Balth. Carminaei vita Jac. Bergmanni 1695. 4. Boehm.

Nicolai Rainssant *Actiones medicae.* Paris 1695. 12. Quinque sermones. Cur medica ars muta dicta sit. Quatuor reliquae sunt eruditiones juvenibus medicis impertitae.

§. DCCCCXLIX. Nuperi ad a. 1695.

Guil. Cokburne, J. Collbatsch.

Guilelmi Cokburni medici regis *Oeconomia corporis animalis.* Lond. 1695. 8. & in Mangeti bibliotheca. Pitcarnius queritur sua a Cokburnio esse furto desumta, tamen Cokburnius non videtur jatromathematicus esse. Pulsus fallere ut indicium. Temperamentum. Urina fallax, raro critica, de ejus contentis, coloribus &c. Perspiratio.

Ejusdem *Sea diseases or a treatise of their nature causes and cure and an Essay on bleeding in fevers.* Lond. 1696. 8. & continuatio 1697. 8. *the 2 edition* 1706.

1706. 8. cujus titulum descripsi, belgice vertente BIDLOO Leid. 1701. 8. germanice Rostock 1726. 8. Victum cætera bonum sanis, non esse accommodatum nautis. Inde scorbutus princeps morbus nautarum. Multum ratiocinationis. Scorbutum esse a cibo male concoctili, & ex defectu transpirationis. Plethoram inde nasci sanguinis, qui sua vasa disrumpat. Panem biscoctum nocere, quia alvum siccat, malum alioquin nautis familiare: malo avenæ usum opponit. Quare pulsus in plethora depressus sit? Symptomata scorbuti sua ex hypothesi interpretatur. Febris intermittens, aqueo a lentore admixta cacochymia. In II. historia morborum febrea esse a suppressa perspiratione, sanari evacuantibus, minus bene per sudorem, qui æstum auget, melius per alvum. WILLISIUS spiritu cornu cervi nullum sudorem extorquere potuit, qui successit post balneum frigidum. Vesicatoria laudat, inde auxilium deliriis. Multum noster emeticis utitur, opiata in febre nocere quam augent. Mali eventus plusculi curationis diaphoreticæ.

Morientium ex febre cum delirio numerum se minuisse, vomitu in principio morbi moto, datis tunc papaverinis acidulis, aceto cum oculis cancri, mitibus diaphoreticis, munditie navis. Corticem chinæ chinæ contra osores tuetur, ejus vim sedere in qualitatibus inconspicuis. Scorbutum in mari & in navibus spernere medicamenta, etiam in navibus regiis non superari. Usu horæorum fructuum brevi cedere. Dat iterum emetica, salem vitrioli cum oxymelle squillitico, victum naturæ acidæ, limoniorum succum. Anginæ discrimina pro varietate sedis suæ. Pulsus paucissimos numeravit etiam 37 in febricitante.

In *Essay of bloodletting* refutat vulgares leges quales sanguinem jubent ad animi deliquium usque emittere aut sanguis dum pulchrior & rubicundior fluat, aut vasa depleta sint. Promittit leges se daturum pro copia sanguinis determinanda & receptas refutat.

EJ. *Profluvia ventri.* Lond. 1702. 8.

Cure of loosenesses. Lond. 1721. 8.

EJ. *The symptomes, nature, causes and cure of gonorrhea.* Lond. 1713. 8. 1719. 8. ed. IV. 1728. 8. *.

Gallice Paris 1730. 12. vertente de Vaux. latine Leid. 1717. 8. *.

Editio mea quarta est & aucta dicitur. Sedem morbi non esse in prostata, quæ vulgo recepta est opinio, sed in urethræ sinubus recte. Caussam esse peculiarem acrimoniam injecti per Venerem liquoris. Morborum historiæ ex quibus apparet acres humores in feminis posse generari, absque suspicione Veneris, inque viro ex hernia quædam oriri posse gonorrhææ symptomata. Gonorrhææ a fluore

fluore albo discrimen. Purgantium certa vis, esse tamen astringentibus suam utilitatem, tum therebintinæ. In priori libro sibi ad diarrhæam & gonorrhæam securum arcanum esse scripserat.

J. COLLBATCH Pharmacopola inde medicus castrensis demum ut puto *Licentiatus Med.*

EJ. *Novum lumen chirurgicum & in Collectione* v. B. Chirurg. T. I. de arcano potissimum suo ad sistendum sanguinem agit.

EJ. *Physico medical Essays concerning alcali and acid in the cure of distempers.* Lond. 1696. 8. & in *collect.* Alcalina nocere, mortem esse alcalinam, in febre acorem non peccare. Pulveres absorbentes & similia rejicit, curat succo limoniorum & aurantiorum, ipso oleo vitrioli. Sed etiam in scorbuto alcali causam esse morbi & in Podagra sanguinem alcali abundare. Eundem succum ad gonorrhæam valere. Vapore salsæ leprosos sanatos fuisse.

Et EJ. *Farther considerations concerning alcali and acid.* Lond. 1704. Acetum in febribus summarum esse virium, hinc ad pleuritidem valere, sic limoniorum succum ad arsenici malos effectus, denique acida fere ad omnes morbos, vitrioli etiam ad phthisin quæ non alia methodo curari possit.

EJ. *Treatise of the gout.* Lond. 1697. 8. & in *collectione.* Tribuit malum humori alcalino extra sua vasa effuso articulationes pungente atque adeo a sanguine alcalina materia infestato cujus copia sit ad copiam in sano homine ut 6. 4. Serum sanguinis virescere hoc in morbo. Cura succo acido, opiatis &c. peragitur. Venæsectio triginta unciarum.

EJ. *Cure of the bite of a viper.* Lond. 1698. 8. & in *collectionibus.* Sanatus elixirio vitrioli; pro salubritate acidorum.

EJ. *Doctrine of acids in the cure of diseases farther asserted.* Lond. 1698. Præcedit epistola D. TUTHILL contra JOHANNEM, sequitur hujus responsio. Utique in febre, podagra & scorbuto plus alcali sanguini inesse, alcali vitæ hostem esse & destructorem. Curationes aliquæ & infelicium excusationes.

Remarks upon TUTHILLS *induation* & in *collectione.* Phthisin & ipsam esse ab abundante alcali in debile viscus deposito. Utique febrem esse ab alcali vitiato quod pori excretorii obstructi sint. Innocentia olei vitrioli diluti. Pulverem e chelis in variolis nocere. Multos se phthisicos acido & fructibus horæis curasse.

EJ. *Collection of tracts chirurgical and medical.* Lond. 1704. 8. quæ secunda est editio, primæ omnia continet.

Ad a. 1695. recensui quod eo anno contra pulverem sanguinem compescentem a HALLEO (ut noster putat), libellus scriptus sit.

EJ. *Of the art of nursing.* Lond. 1733. 8.

EJ. *Generous physicien or medicine made easy*, ib. 1733. Diæta & medicamentis simplicibus omnes morbos curat.

EJ. *Dissertation concerning misletoe, in the VI edition is added a second part containing farther remarks and observations.* Lond. 8.

Gallice *Diss. sur le gui de chene, remede specifique pour les maladies convulsives.* Paris 1719. 12.

Germanice *non nullis observationibus aucta.* Altenb. 1778. Visci grana triginta singulis sex horis dat, in pulverem triti, quernum præcipuum esse. In convulsivis morbis puerorum, in chorea sancta numquam non salubre esse medicamentum. Sanatos esse plurimos ubi omnia reliqua medicamenta absque effectu fuerant, tincturam facilius ferri quam pulverem. Hæ laudes mihi nimiæ videntur.

TUTHILL *Vindication and same objections ageansi* D. COLBATCH's *hypothesies.* Leid. 1698. 8.

Family dictionary for health. Lond. 1695. 8.

Apollo mathematicus or the art of curing diseases by D. PILCAIRNS *principles.* Lond. 1692. 8.

Chartes granted to the apothecaries at London. ib. 1695. 8.

§. DCCCCL. VARII NUPERI.

FRANCOIS RAYNAUD *Traité des fievres malignes & pourpurées où l'on propose un nouveau Systeme sur leur nature & sur leur curation non par la saignée, les acides, & la glace, mais par les diaphoretiques.* Carpentras 1695. Montpelier 1737. 12. Febres malignas esse a sanguine per ignem solis & astrorum exulto. De morsu canis rabidi, istius animalis sanguinem viscidum esse & sulphureum, inde metus aquæ, quare concepto igne nocente vulnus ferro candente curandum. Utique per exempla etiam febribus intermittentibus exanthemata supervenire. Pro usu theriacæ, carnis viperini & mithridatis in malignis febribus. Acida supprimere sanguinis effervescentiam, quæ necessaria sit pro demissione particularum ignearum. Ægrum meraco jure carnium & viperarum alendum ex capri, vervecis & viperæ carnibus cocto.

Novæ

Novæ editionis solus titulus mutatus brevior. *Traité des fievres malignes, dans le quel on prouve qu'il n'est aucun remede plus propre a les guerir que les diaphoretiques.* Nihil præterea mutatum.

Le medecin desinteressé ou l'on publie plusieurs remedes infaillibles, trez experimentés & a peu de frais. Paris 1695. 12. HOUSS.

PINTEVILL *Tresor de santé avec un remede singulier contre la peste.* Rouen 1695. CAR.

FRANCISCI POUPART *Chirurgie complete.* Paris 1695. 12. PORTAL.

In *hist. de l'Acad.* 1700. abscessus cerebri & cerebelli, inde periodicæ convulsiones die 51 funestæ.

Abscessus cerebri dextri, convulsio lateris sinistri.

Les œuvres medicinales de l'herboriste D'ATTIGNA *contenant les remedes choisis les petits secrets & la Medecine aisée.* Lion 1695. 12. 3 Vol. Pauca esse vilisque prætii.

LOUIS PENICHER *Collectio pharmaceutica, s. apparatus ad novam pharmacopæam.* Paris 1695. fol.

EJ. *Diss. sur le l. de medecine.* 1704. 12. Nostram artem medicam a Galenica differre. Iterum in lite medicorum de novo collegio *Chambre Royale* conquerentium. *Factum pour le Doyen & D. D. regens de la faculté de medecine contre Monsr. Pierre l'Anglois, François Prieur, Pierre Viret & consorts soi disans D. D. en medecine des facultés de Montpelier, de Rheims & d'autres facultés provinciales.* Paris 1695. fol. FONSETTE.

Reponse pour la faculté de medecine. Paris 1695. 4. ad leges provocant Regias, quæ medicos exteros excludunt.

Denique Rex querelis cessit. EJ. est *Declaration du Roi portant suppression de la Chambre royale avec la reponse à la requete importante.* Paris 1695. 4. FONSETTE.

BARTHOLOMEI D'HERBELOT interpretis Regis & linguæ arabicæ & persicæ peritissimi *Bibliotheque orientale.* Paris 1697. fol. B. B.

L. posthumus cum auctor 1696 obierit. Ad historiam Turcarum, Persarum, Arabum & Tartarorum, non solum historiam sed etiam scientias & scriptores, quorum plurimos recenset, etiam medicos eorumque opera. Libris imprimis indulget locum, qui ex Arabum operibus, maximum recenset numerum, in

in medicis aliquanto minus. Duos MESUEN, recenset medicum HAROUNIS & alterum medicum Califæ WATHIK BILLET. Utilissimus auctoris labor & quo plurimum sum usus, neque quidquam ex Europæis sumsit.

Memoires sur sa vie par ANCILLON in hujus viri MEMOIRES. Amsterd. 1709. 12.

J. G. D. T. *Chiromantisches und physiologisches Kleebladt*, ROMPHYLE *Handwahrsagerey*, SPADON *Schauplatz der Curiositäten*, ELSHOLZ *Anthropometria*, ROMINIEI DE RUBES *physiognomische Tafeln*, CARDANI *Metoposcopia*, MELAMPUS *von den Mitlern*. Nurnberg 1695. 8. TR.

JACOB HERVELT *geneeskondige aanmerkingen*. Amsterd. 1695. a. 1693. lego in ABKOUDE BR.

J. CHRISTOPH SUTERII *Kurzer Unterricht, wie ein Mensch sein Leben auf das hochste Alter bringen könne*. Jen. 1695. 8.

J. HENR. BOLMANN *De febribus intermittentibus earumque explicatione & curatione*. Marburg 1695.

EJ. *Species facti über eine verwundete Hand*. 1716. 4.

EJ. *Kurzer und gründlicher Bericht von einer wahren aufrichtigen Goldtinctur*. Quedlinb. 1711. RIV. BR.

EJ. *Nachricht von zweyerley wahren Goldælen*. Werningerode. 1716.

J. GEORG GUTTORFS *Gründliche Anweisung der Pest*. Dresd. 1695.

BARTHOLD BELLI *Beschreibung des Thee, Caffee, Chocolate und des chinesischen Anisum stellatum*. Leipz. 1695. 4.

Groot misbruge van de Thee en Caffy. Haag 1695. 12. CART.

J. BRUNSMANNI *Energumeni coagiensis s. admiranda historia de horrenda cacodæmonis tentatione, quacum in Selandia Daniæ ejusque urbe Coagio familia Civis integerrimi per annorum aliquot spatium est conflictata, e sermone Danico lat. interpretata & cum duplici Auctario edita*. Lips. 1695. 12.

§. DCCCCLI. DISPUTATIONES.

J. FUMOUZE *De Dysenteria*. Leid. 1695. 4. HÆN.

E. ROELANDE *De peripneumonia*. Leid. 1695. 4.

C. STEI-

C. STEIGERTHAL *De plethora s. nociva corporis partium abundantia*. Leid. 1695. 4.

C. SISMUS *De suffocatione spasmodica*. Leid. 1695. 4.

J. SCHROEDER *De paralysi & apoplexia*. Leid. 1695. 4.

J. WOLFGANG LIEBENTANZ *De valetudinario lactantium*. Leid. 1695. 4.

SIMON WEISE *De auxiliari morbo*. Leid. 1695. 4.

J. C. WEMAN *De medico clinico publico*. Leid. 1695. 4.

P. FROMANS *De balneis*. Leid. 1695. 4.

ADRIAN ZIEGLER *De odontalgia*. Utrecht 1695. 4.

STEMAN *Hydrophobia*. Utrecht 1695. 4.

SAMUEL SOLINUS *De pleuritide vera*. Utrecht 1695. 4. *.

NICOLAUS von der WIPPEL *De convulsione*. Utrecht 1695. 4. *.

L. von ECK *Delineatio medici genuina*. Utrecht 1695. 4.

PHIL. JACOB RUMPEL *De tabe scorbutica*. Utrecht 1695. 4. *.

GALENUS TRETZEL *De arthritide*. Utrecht 1695. 4. *.

CASPAR STEIGERTHAL *De plethora*. Utrecht 1695. 4. *.

CHRISTOPH TRYON *De cordis palpitatione*. Utrecht 1695. 4. *.

LAURENT. van der BOSCH *De partu cæsareo*. Traject. 1695. 4. *.

JANI CASSINI de BUGELLA *De apoplexia*. Prag 1695. 8.

MATTHIÆ SPIEWACZER *Ægroti consideratio generice omnes totius corporis humani partes & morbos perpendens, in specie αἱμοφθισικῶς naturam*. Prag 1695. 8.

PETRUS DEICHMANN præside BARTHOLINO *De febre lipyica*. Hafn. 1695.

CHRISTOPH HAMER *De spina ventosa* præs. C. BARTHOLINO. Hafn. 1695.

MICHAEL ERNESTUS ETTMULLER præter *numerosas* dissertationes nihil edidit, nisi quod paterna opera recudi fecit. *Vitam* ejus seorsim edidit. Lips. 1703. 4. & contra CYRILLUM editorem aliqua monuit.

Indicavit

Indicavit eam editionem in *pertexta operum paternorum historia eorum s. editionem significat.* 1703. 4.

Ej. *Tactus sensuum externorum moderator,* Lips. 1695. 4.

Ej. *De variolis,* ib. 1700. 4.

Ej. *Corpus humanum sympatheticum,* ib. 1701. 4. *.

Ej. *De ira.* ib. 1701. 4.

Ej. *De lectione auctorum in medicina progr.* ib. 1702. 4.

Ej. *Vigiliæ involuntariæ.* ib. 1705. 4. *.

Ej. *De medico mendace progr.* ib. 1709. 4.

Ej. *De asthmate.* ib. 1710. 4.

Ej. *De tormentis & pœnis sustinendis.* ib. 1711.

Ej. *De effectubus musicæ in homine.* ib. 1714. 4. PL.

Ej. *De crisi & tumoribus criticis.* 1717. 4.

Ej. *De vitiis circa somnum vigiliasque* 1720. 4. Resp. & auctore LISCHWIZ.

Ej. *De diligentia* HIPPOCRATIS *continuanda.* ib. 1720. 4.

Ej. *De natura medica.* ib. 1721. 4. PL.

Ej. *De divinationibus medicis.* ib. 1723. 4. HÆN.

Ej. *De curando hydrope medicamentis specificis* 1725. 4. *.

Ej. *De secundinarum exclusione.* ib. 1726. 4.

Ej. *De venenati propinati dubiis indiciis.* ib. 1727. 4. *.

Ej. *Æger prægrandi pedis inflammatione laborans.* 1735. 4. *. Consilium medicum & æger restitutus.

Ej. Prgma. *de vesiculis vegentibus de recto erumpentibus.* 1731. 4.

Ej. *De spasmo vesicæ & aliis vesicæ morbis.* 1723. 4. *.

GOTTLOB FRID. JENICHEN *in ejus funere programma.* 1732. fol. BURM.

STEPH. ANDREAS MIZLER *De veterum Celtarum alia & zytho ad illustrandum*

illustrandum FLORI *locum* Disp. Wittenberg 1695. 4. Præf. G. C KIRCHMAYER, plures de eo extant differt. physicæ. BR.

ERN. HENR. WEDEL GEORGII fil.

EJ. *De tinctura martis helleborata.* Jen. 1695. 4. BURKH.

EJ. *De ephemera.* ib. 1698. 4. BURKH.

EJ. *De catarrhis.* ib. 1701. 4.

EJ. *De hydrope.* ib. 1701. 4. BURKH.

EJ. *Physiologia urinæ.* ib. 1703. 4.

EJ. *Physiologia salivæ.* ib. 1704. 4.

EJ. *De aquis destillatis.* ib. 1704. 4.

EJ. *De vermibus.* 1707. 4.

EJ. *De transpiratione insensibili.* ib. 1708. 4.

EJ. *De morbis concionatorum.* 1707. 4. recusa 1742. 4.

J. PHIL. TREUNER *De morbis.* Jen. 1695. 4.

DANIEL NEBEL Professor Marburgensis & Heidelbergensis.

EJ. multæ sunt Disputationes.

Quid de methodo hominum morbos expectatione curandi sit sentiendum. Marp. 1695. 4. BURKH.

EJ. *De passione iliaca.* 1696. 4. HEFT. BR.

EJ. *De medicamentis chalybeatis.* Heidelb. 1711. 4. HÆNEL.

EJ. *De methodo medendi proportionibus mechanicis.* ib. 1712. 4. HÆN.

EJ. *De extractione fœtus humani ex utero.* ib. 1713. HEFT.

EJ *De gutta serena.* ib. 1715. BURKH.

EJ. *De morborum genesi & therapia.* ib. 1715. 4.

CHRISTOPH HELWICH *De apoplexia.* Altdorf. 1695. 4. BURKH.

MATTH. EUCHAR. STURM *oratio de lingua graca in ſtudio medico utilitate & neceſſitate.* Altdorf 1695. 4.

J. B. SCHWARZMANN *De ſiti morboſa.* ib. 1695. 4. HÆN.

CHRISTOPH ERASMUS GOKEL *De herpete.* ib. 1695. 4. HÆN.

J. M. FUNK *De bile vitioſa corrigenda.* ib. 1695. 4. HÆN.

J. SAMUEL SCHODER *Dirus hydrops medicorum ſcandalum.* ib. 1695. 4. HÆN. *.

J. VIERZIGMANN *De phimaſi.* ib. 1695. 4. HÆN. laudat mercurium cinnabarinum J. G. VOLCAMERI.

WOLFGANG WILHELM BACHMEYER *De ſingultu.* ib. 1695. 4. *.

JOACH. KUHN *De lotionibus & balneis græcorum.* Argent. 1695. 4. PL.

DAN. WENCKER *De paralyſi.* Argent. 1695. 4. PL.

J. FRID. SCHAADEL *De gonorrhæa virulenta.* Argent. 1695. 4.

NICOL. RAINSSANT & RUYLON *Actiones medica.* Paris 1695. 12. GUNZ. Prima oratione nr. I. jam 1667. habita *artem medicam contra ſarcaſmos* MICHAELIS de MONTAGNE tuetur. *Voces medicas* interpretatur, ad hiſtoriam medicinæ imprimis etiam DURETI.

PETR. YON E. *fructuum eſus ſalubrius* panis condimentum *ſarcophagia.* Paris 1695.

U. QUIQUEBOEUF & BOMPART *An concipiunt quæ frigido ſunt utero.* Paris 1695.

J. BOUDIN & DAN. TAUVRY E. *uteri cum ſupernis partibus conſenſus nervorum interventu.* Paris 1695.

J. B. MOREAU & BOMPART E. *quadrageſimali tempore piſcium eſus carnium eſui anteponendus.* Paris. 1695.

REN le CONTE & THUILLIER E. *cerevifiæ potus ſaluberrimus.* Paris 1695.

FR. AFFORTY & JOS. de TOURNEFORT celeberrimus botanicus. E. *potus e ſalvia ſalubris.* Paris 1695.

NIC. de JOUVANCI & MICHELE. E. *pane & aqua contenti ſalubriores.* Paris 1695.

GEAN

GEAN PRIAUX & CRESSÉ E. *flatim a cibo labor omnis vitandus.* Paris, 1695.

PETR. DROUIN & HENR. TAUVRY E. *vere piscium esus salubris.* Paris 1695.

MICH. de HODENIE & du FRESNE E. *Chemiæ & medicinæ eadem elementa.* Paris 1695.

J. CARDESLE & COLLAT *Non* E. *a potione e theriaca a quacunque febre maligna præcavetur.* Paris 1695.

ANT. de S. YON & le CLERC E. *ab immoderato potu decocti coffé sterilitas.* Paris 1695.

J. ROBERT & J. B. CHOMEL E. *ruris incolæ vivaciores.* Paris 1695.

FRANC. VEZOU & du FRESNE *An recens natis colostrum.* Paris 1695. PL.

C. RUYLON & PHIL. HUQUES E. *chronicorum morborum medicina in alimentis.* Paris 1695.

U. BERGER & JACQUEMIERE E. *arthritidi obnoxiis γαλακτοποσία.* Paris 1695.

FR. le RAT & PUYLON *Non E. humorum morbi sive dissolutio & concretio semper ab acido.* Paris 1695.

LAUR. LABBÉ & CRESSÉ E. *febris essentia calor.* Paris 1695.

AND. ENGUEHORD & TOURNEFORT E. *ab exlege sanguinis circuitu morbi.*

JAC. THOMASSEAU & MICHELET E. *ab exlege inspirati aëris motu febris.* Paris 1695.

LUD. PORIER & TAUVRY E. *dysenteriæ mochlica purgatio.*

PETR. BOURDELOT & J. B. CHOMEL E. *peracutis statim, ut plurimum purgatio per superiora.*

J. B. REN. MOREAU & GAILLARD E. *tepida potus febrium rigorem solvit.*

§. DCCCCLII. DIARIA ad a. 1695.

In E. N. C. *Dec.* III. *Ann.* 3. ad a. 1695. & 1696.

CHRISTIANUS HELWICH Vratislaviensis medicus.

Obs. 42. Puer cui paulo post variolarum eruptionem cutis Cardo inuncta fuerat; repulsis variolis successit universi corporis tumor, cui demum tamen salibus subvenitur.

Ann. 4. *Obs.* 35. menses quarto a morte die manantes.

Obs. 34. Gonorrhœa catarrhalis adfinis fluori albo.

Ann. V. VI. *Obs.* 67. Juvenis hydragogi dupla dosi, alvo sursum & deorsum mota hydrops sanatus.

Obs. 68. Ex ulcere labii humor manans omnia exedens.

Obs. 69. Hæmorrhagia in variolis innocua præter spem auctoris.

Obs. 179. Ab opii granis quinque longus somnus tamen innocuus & salibus volatilibus superatus.

Obs. 189. Meretrici etiam gravidæ bis venam secasse, neque inde quidquam mali passam esse.

Obs. 191. A dysenteria post mortem sudor.

Obs. 193. Post hæmorrhoides & diarrhœam tumores aqua turgidi per femur, etiam in ulcera abeuntes.

Obs. 194. In febre intermittente major hæmorrhagia narium utilis, consequens dyspnoea, tussis viscida, appetitus defectus, cortice peruviano contra opinionem nostram sanata.

Obs. 194. Tincturam (spiritum puto) sulphuris Willisiansm in tussi utiliter sumtam esse, nonnumquam tamen inde sanguinis aliquantum rejectum esse.

Ann. IX. X. *Obs.* 118. Hirudinem Hippocraticam sanguinem de ore trahentem esse venam varicosam s. hæmorrhoidem.

Obs. 109. Idem de vesicæ hæmorrhoidibus.

Obs. 120. Ex doloribus arthriticis per metastasin scirrhos sanguineos natos.

J. Georg Hayer Medicus Mulhusanus.

E. N. C. *Dec.* III. *Ann.* 3. *Obs.* 44. Fetus ex matre febre extincta die tertio cum fragore expulsus.

Obs. 46. Oleo baccarum juniperi qui febrem propulsare volebat enectus.

Obs. 47. Juvenis, cui in febre situlam frigida plenam super corpus effuderant, continuo interiit.

Obs.

Obs. 48. Plures nautas, qui in febribus malignis delirantes se mari praecipites dedissent, extractos convaluisse.

Obs. 49. Qui ob arthritidem indies absque noxa opii scrupulum deglutiit.

Obs. 51. In dysenteria datum bono eventu vitrum antimonii, nulla cera larvatum.

Ann. VII. VIII. *Obs.* 176. a Belladonna delirium ferox, ut tamen post aliquot dies somnus malum auferret.

Obs. 177. Casu deglutita aqua stygia, inde cardialgia, tormina, data aqua, oleo, lacte sublata.

Obs. 178. Mors a colocynthidis infuso, in alio per reliquam totam vitam alvus ad omnia purgantia surda.

Obs. 179. Puer epilepticus febre maligna infectus, eo absque malo defunctus, utens absorbentibus opiatis.

Obs. 180. Cholera defunctus ventriculo vix leviter inflammato, nulla causa mortis.

Obs. 152. Nimia ubertas lochiorum.

Ann. IX. X. *Obs.* 93. A rore melleo putat corrupta mala choleram morbosque natos epidemicos.

Obs. 94. Foetida nebula plures sani homines primum cephalalgia deinde febre maligna correpti perierunt.

Petrus Christian Faidrich Hannemann.

Obs. 63. Qui subito totus obrigueret cum reconvaluisset, omnium pilorum in universo corpore defluvium passus est.

Obs. 66. In fluxu oculorum, vesicis excitatis coecitas.

Carolus Schroeter Medicus Zittaviensis.

Obs. 94. Tumor abdominis cum dolore tensivo, adsumto laxante solutus, calculo excreto qui plus semuncia pendebat.

Ann. II. *Obs.* 46. Immanes aurium dolores a vermibus in auditorium meatum dormientis irrepentibus, teredines vocat.

Obs. 47. Aphonia non tamen diuturna, a vermibus mota.

Ann.

Ann. V. VI. *Obs.* 234. Melancholica quam anxietas a templis repulit.

Obs. 235. Aphonus & surdus a verberibus, sugillato capite, dolore & tinnitu aurium suborto, vocem recuperavit.

Obs. 236. Epilepsia cum moribus caninis & latratu.

GODOFREDUS THOMASIUS Medicus Norimbergensis, eruditus, cujus ampla fuit librorum collectio.

Eph. III. *Obs.* 190. A drastico purgante hypercatharsis, ut post aliquot hebdomades membranæ multæ cum tenaci muco per alvum egestæ fuerint, etiam quinque uncias longæ. Sanata est mulier spermate ceti ex lacte sumto.

Obs. 191. Epilepsia in virgine, deinde primo extases alterne in cachinnos degeneres. Vermibus a mercurii dulcis usu ejectis sanitas reddita sumto postea mercurio cinnabarino.

Obs. 192. De causis epilepsiæ. Morbi metallici eorum qui in cupro laborant, quorum feles vix supra triduum durant, canes intra octiduum ex spasmo etiam intereunt. Infantum dulciaria ad epilepsiam faciunt.

GODOFREDUS GUILELMUS LEIBNIZ postea v. LEIBNIZ qui ab matheseos & metaphysices intima cognitione demum fere ex omnium artium & scientiarum peritia maximum nomen nactus est, *decus Germaniæ sempiternum.*

In *Appendice* ad *Ann.* III. *Dec.* III. E. N. C. Diss. dedit *de novo specifico antidysenterico* Radicem putat a mercatore GRENIER in Galliam advectam a medico HELVETIO in nosodochio in usus tractam medicos, meruisse medendo ut arcanum utique magna pecunia redimeretur, valde querente mercatore qui inanis abiit. Radicem Ipecacuanham esse Caa-apium PISONIS, a viro Cl. ad dysenteriam & adfines morbos commendatur. Formulæ Helvetianæ.

Seorsim prodiit *Relatio de novo antidysenterico.* Hannov. 1696.

J. D. A. D. ad EUTHIUM dedit *periphrasin jatricam morbi & obitus Ducis Megapolitani.* Febre laboraverat catarrhali, quam noster rheumatico scorbuticam vocat. Omissa venæsectione, datis carnium succulentis jusculis cum medicamentis bezoardicis calidis. Post errorem diætæ sanguinem abunde vomuit, absurdis cibis usus hydropicus visus est, hepate globulis induratis repleto, renibus grandinosis, ureteribus peramplis, altero pulmone sanioso gangrænoso.

In Philos. Transact. nr. 215. EDUARDUS BAYNORD Arthritidem ait fieri a copia alcalinorum in sanguine salium. In urina arthriticorum ne trigesimam quidem partem esse salis quod reperiatur in sani hominis lotio. Urina retenta usu acidi liquoris restituta, aliquot in exemplis.

Of

Of the genuine use of hot and cold baths with the wunderfull use of the both. Hic titulus quintæ eſt editionis London 1722. 8. *. in qua BAYNARDI opus cum FLOYERI ψυχρολουσια conjungitur. Epiſtolæ ſunt numeroſiſſimæ, quibus abſque ullo ordine obvia ſibi quæque de utilitate frigoris, diætæ acidæ tenuis, de noxis ſcriptionum calefacientium conceſſique vini & negati in acutis morbis aquoſi potus, ægroti in maniam incidebant. Sed potiſſimum magnam in narrationem evaſit, quæ balneo frigido debentur, quo ſanatæ ſunt convulſiones, febres intermittentes etiam frigida in principio paroxyſmi de antlia cadente recepta. Porro hydrops aſcites (cum uſu aquæ marinæ) rheumatiſmus, conſumtiones, loquela difficilis. Fatetur tamen aliis funeſtum a frigido eventum ſuperveniſſe. Intercedit non inutilis ſermo de longævis, tamen & fabellis vix carens. HENRICUS JENKINSON qui oſtiatim ſtipem colligebat ad a. 171. pervenit, RICHARDUS LOYD & ipſe pauper diæta acida vegetabili ad a. 133. periit, cum victus ei paulo liberior præberetur. Multa in eum ſenſum exempla.

In appendice agit de balneo frigido, de uſu frigidæ potus & diætæ tenuis adverſus ſcorbutum, de vi agitatæ machinæ ad rheumatiſmum, aquæ torrentis rapidi inmiſſi in fungum articuli, Maniæ curatæ mitra nive refrigerata & frigida emulſione & illapſu frigidi fluminis, ſic paraplegia, aſcites, ſuperati copioſiſſimæ frigidæ potu, & debilitas paralytica a balneo frigido ſanata. Sic infantes nuper nati cum articulationes ſubluxatæ erant. Poſt diuturnos dolores repens ſalus a demerſione in frigidum flumen. Indæ ſi in calidiſſimo balneo vaporis ſudore diffluunt, bis ſe in frigido flumine demergunt, denique ad ignem vadunt & ſe ſiccant, ſanitatemque recuperant ſummam.

Denique de ſalubri aëre Bathnienſi, in quo tres ſæculares & cives quadraginta qui annos 88. adtigerunt. Cum thermis nunc conciliatus, eorum protracto uſu maximos morbos potiſſimum abdominales ſuperatos, & eoſdem fere effectus quæ a frigidi balneis obtineri. Editio germanica multa pauciores habet epiſtolas ad BAYNARDUM datos.

§. DCCCCLIII. JOSEPHUS & ANTONIUS VALISNERI.

Primum patruum ad 1693. ASTRUCIUS refert, perinde vero fuerit ſi cum nepote recenſuerim eum codicem tantum M. S. reliquerit & ante a. 1700 de vita deceſſerit. Patruus, Scandianenſis medicus, archiater principis ſui nepoti reliquit *Veram methodum* celticam luem ſanandi. (*) Inunctiones permittebat etiam non præparato corpore. Poſſe ad 14 uſque inunctiones permitti. Et in lue ſummam hydrargyri utilitatem eſſe & in paralyſi, dolore iſchiadico, arthritide fixa, ulcere cancroſo linguæ, ſuis votis reſpondiſſe. Vita viri eſt in Galeria di Minerva II. p. 35.

ANTONIUS

(*) Opera Vol. III. p. 166.

ANTONIUS Nepos medicus, sed rei naturali & insectarum cognitioni & universæ physicæ addictior, incredulus fabellis. Professor Patavinus, multa tamen in suis operibus ad nos faciunt, Potuissem dudum eum laudasse, cum de *morborum transmutationibus* pro doctorali laurea 1654 disputaverit, verum primum opusculum in diario *Galeria* di *Minerva* a. 1696. denuo imprimendum dedit & primum de arte insectorum dialogum, vir nobilis, in natura ipsa laboriosus, aptus etiam per repetita experimenta de latente vero inquirere, dictione pura & ingeniosa sua placita adornabat.

Anno 1700 cathedram adiit cum oratione in qua demonstrat: *Studia recentiorum non eruere veterum medicinam sed confirmare.*

Inde Patavii 1700. 4. prodierunt *Considerazione ed esperienze intorno al creduto cervello di bove impetrito*, contra DUVERNOYUM juniorem ostendit, non ipsum fuisse encephalum quod in duritiem lapideam transierit, sed exostosin; Plures & alibi & Patavii similes existere casus boum, quorum cranium tumore osseo simile cerebro fuerit, qua occasione de SCARABELLII bove dicit, quem & ipsum dum constaret exostosi laboravisse & ejus inde exostosin descriptam dat & delineatam.

Cum eo libello prodiit alter *Considerazioni ed esperienze intorno alla generazione de vermi ordinari del corpo umano.* Patav. 1710. Pleraque equidem pertinent ad vermes eorumque originem, quam negat spontaneam esse aut ex putredine sequi. Ea occasione de multis vermibus dicit in corpore animali repertis, de serpentibus qui polypi sunt aliisque fabellis. Omnia animalia vermes suos habere, qui in eorum corpore habitant, eosque internos vermes intra nostra viscera nasci, neque ex putredine neque-extrinsecus advenire. Tunc de Tænia deque catena vermium cucurbitinarum quam noster vidit, de eorum vasis lacteis & ovis. Experimenta pharmacorum quæ vermes occidunt, ut frigida, dulcia, amara.

Ut ii vermes in canali mucilaginoso contineantur. Vermis latus. Tæniæ caput est & canalis alimentarius & os & oculi & dentes. Caput tamen & oculi mihi minus certi videntur. Contra ANDRYUM. Ejus Solium non verum esse animal, sed fasciam esse ex multis cucurbitinis.

EJ. *Nuove esperienze ed osservazioni intorno all' origine sviluppi e costumi di vari insetti.* Agit de vermibus qui in sinubus pituitariis variorum animalium habitant.

EJ. *Nuova scoperta dell ovajo e dell nova de vermi tondi degli uomini e de' vitelli* Padova 1713. 4. *. Polypus sanguineus per lotium redditus, pro vipera superstitiose celebratus. Lumbricus teres per vomitum rejectus, referente PACCHIONO & vermes fructuum horæorum & nucum cibis advenisse. Id rejicit VALISNERIUS & mavult vermes terrestres fuisse aut veros lumbricos. Vermes generi

generi humano connatos fuisse. Vermes vesicæ sæpe ab intestino recto eo venisse, alios etiam dari, quales neque conspicui cum arenulis expulsi fuerint. Vermes urinarii a vermibus recti differunt & sunt minimæ muscæ auctori notæ larvæ, RUYSCHIUS etiam habet,

EJ. *Disamina d'un articolo dell opere della generazione dei vermi del corpo umano, del* S. ANDRY *e* 2. *lettere in cui si esposano gli motivi per quali il* S. A. *ha ne suoi giornali maltrattato il nostro autore.*

EJ. *Lettera in cui si fa veder quanto profito ha fatto il* S. .A *per la lettura del opere del* S. VALISNIERI. Acres epistolæ.

Harum epistola aliqua videtur esse quæ gallice prodiit, inscripta *Lettre a l'auteur de la generation des vers.* Paris 1727. 12. BUR. Vertente M. NOGUEZ.

In *storia del Chameleonte africano.* Venez. 1715. 4. *. refutat venenatam naturam liquoris, quem bufones rejiciunt & quem urinam vocat.

EJ. *Nuove osservazioni fisiche e mediche fatte sulla constituzione verminosa ed epidemia inseguente nelle cavalle cavalli e puledri del Mantovano.* ib. 1715. Morbus natus ab insectis ova intra ventriculum non adeo in intestina equorum deponentibus. Ea nunc describit, remedia addit quibus hæc pestis depellatur, inter ea inunctiones partium in quas musca ova deponit, nempe anum.

EJ. *Nuova idea del mal contagioso de Bovi.* A minimis animalculis eam luem nasci, eos vermiculos ex Ungaria advenisse. Huic hypothesi curationem superstruit, quam molitur hydrargyro, mota salivatione. Et in universum pestilentiam hominum & pecoris ab invisibilibus esse vermiculis. Describit etiam placentam, quæ in vesiculas abiit, jam a. 1690 ad MALPIGHIUM data & in E. N. C. Dec. II. A. 9. excusa. De hydatidibus hepatis aliisque. Recte liquorem modo cogi modo neutiquam. Utero corrupto tamen suo tempore catella catuliit. Foramen etiam in cauda describit, per quod scorpius venenum ejicit.

EJ. *Nuova giunta de osservazioni ed esperienze intorno alla storia medica e naturale.*

De pediculis cum FULVIO GHERLI epistolæ mutuæ, de eorum sede quam ponit sub cutem. Phthiriasis. Pediculos quos sub cute aliqui viderunt cutem perforasse ut eo venirent. Etiam musculis destructis duos homines periisse. In Italia venenum in viperæ morsu debile esse, venatores canes suos demorsos absque medicamento videre convalescere. Vermis teres per lotium egestus. Acus crinalis deglutita de regione hepatis exiit & plures acus deglutitæ de collo.

Hic videtur decerptum esse *lettere fisico mediche intorno all origine del morbo detto pedecolore e suoi rimedi.* 4.

FJ. *Storia della generazione del uomo e degli animali.* Venez. 1721. 4. *.

Germanice vertente BERGERO Lemgov. 1739. 8. *. Partem anatomicam diximus. Ad rem clinicam facit magna pars, interspersa clinica aut pathologica. Ovum septimestre cum hydatidibus editum. In hepate hydatis cui duæ membranæ, interna duplo major, liquor non cogebatur. Iterum in bovis macilenti hepate hydatis enormis, intus sebum. In alio hepate hydatis cujus liquor exhalabat. In parte tertia agitur de sterilitate mulierum. Frequentius feminas steriles esse quam mares. Causæ variæ secundum HIPPOCRATEM. Remedia ex HIPPOCRATE aliisque scriptoribus. Curationes aliquæ per lac caprinum aut excitans per Calamum, zedoariam, per migrationem in aërem calidiorem.

Cum historiis monstrorum alias laudatis plures molæ descriptæ. Ovarii hydrops. Porro varias collectiones edidit.

Esperienze ed Osservazioni spettanti alla storia medica e naturale. Patav. 1718. 4. & Venet. 1720. 4. Ovaria lumbricorum teretium humanorum. THOMAS ALGHISI de vermibus cum lotio prodeuntibus. SCHEUCHZER hydrocephalum vidit inter cranium duramque meningem.

Racolta di varie osservazioni spettanti all istoria medica e naturale. Venez. 1710. & alias itinera repetuntur.

In *viaggi per gli monti di Modena* quæ DANIELLIUS edidit.

Res equidem naturales potissimum prosequitur, huc tamen pertinent quæ de thermis aliisque fontibus medicatis habet. Urinam bufonis innocuam esse etiam cuti adspersam. (Id sæpe expertus confirmo).

Dell uso ed abuso delle bevande bagnature calde e fredde. Epistolæ ad D. DIEGO D'ARACILE in quibus VALISNERIUS morem medicorum Neapolitanorum & Melitensium impugnat, qui & in sanis & in febribus aquas nive temperatas propinant. Contra balnea frigida, sacerdotem Patavinum in lavando periisse. Perinde multis epistolis *calidi vini* usus laudatur, eum in adjecta epistola J. B. DAVINI nostri avunculus commendat. Sensim prodiit Neapoli 1727. 4.

De eodem vino calido variorum epistolæ.

Raccolta di varie osservazioni spettanti all istoria medica e naturale, aliud opus a priori diversum. Recuduntur observationes sparsim editæ in *Galeria di Minerva*,

Minerva, *Giornale dei letterati d'Italia* & E. N. C. adduntur inedita. Huc VALISNERI epiſtola de ſacharo lactis ejuſque efficaci uſu in podagra per experimenta confirmata. Herpetis ſpecies in Africa occidentali, quam ſerpenti tribuunt. Orobi ſ. Ervi noxia vis, inde paralyſes ſequi. Contra varia ex animalibus deſumta medicamenta & lapidem alectorium. Ex tumore tarſi vermiculus, quem noſter Veſpæ Ichneumoni tribuit, quales in animalibus frequenter vermes generant ſubcutaneos. Olei Amygdalarum adverſus concretiones lapideas utilitas. Uterus & lien male rei facti. Bufones impune comedi, urinam tamen ciere, his anates abſque malo veſci.. Morbus calculoſus bombycis. Ex ano prodeuntes hydatides. Cornu ex felis capite. Hæmorrhagia narium & vermis e naribus proſerpens in febre acuta. Vermis bicornis vomitu a puero bimeſtri redditus. Alii vermes per urinam per vomitum rejecti. Calculi pulmonales, ſalivales.

Diſſ. *academica de utilitate corticis peruviani*, quem contra obtrectatores & febris patronos tuetur. Poſſe etiam in malignis febribus prodeſſe. Poſſe in febribus vini ſpiritus utiliter exhiberi ut coctio juvetur, putredo arceatur, ventriculus confirmetur. Alius ejusmodi ſermo *num in pleuritide ſecanda vena*, contra eam ſectionem. Eandem in febribus tertianis admittit. Cur terrea in febribus malignis dentur? ut odorem odoratorum conſervent. Caſſiæ cum Manna miſtæ majorem ad purgandum vim eſſe. In febre bilis culpanda, eam Opiata prohibent erumpere. Pro cortice peruviano, ejus partes amaras & alias ſtypticas ſanguinem condenſare. *Petram* hyſtricis artificialem utiliter dedit, æque priapum marinum. In hydrope naturali dormientem reſpirare non poſſe, neque ſedentem niſi incurvatum. Cui induratus lien dolebat, ſpiritum impediebat, poſt vomitum, icterum, tumidus obiit, lien erat ima parte ſcirrhoſus, in ſcirrho fibræ & cavea ſebo plena, veſica enormis, viginti librarum capax. Cor maximum, in ventriculo dextro polypus, ſurculi ex ſimplici ſibi relicto polypo excreſcunt. Pro vini in febribus uſu. In pleuritide ſputum verminoſum. Deglutitio impedita ab œſophagi natura cartilaginea. Felix infuſio in venas hominis a vipera demorſi. Mala ut putat carnea in dorſo pueri. Terra melitenſis adverſus viperæ morſum inutilis comperta. In viperæ dentibus foramina lateralia, utique mortuæ funeſtus morſus. Femina 95 ann. quieto animo vomuit bilem cum phlegmate. Contra HIPPOCRATEM urina cum alvo libera uberior & contra. Decocto ligni Saſſafras urinam auxit, hydropem ſuſtulit. In peſſima febre tertiana ſalutaris Cortex peruvianus. Poſſe plus quam bis vena ſecari. Aqua calida fermentum optimum. HIPPOCRATEM in Aeniadis nimium ſanguinem empirice miſiſſe. Aſphyxia ſeptidua. Memorabile exemplum feminæ ſeptiduo pulſu carente & calore, tamen convaleſcentis. Veſtales quibus menſes ſuppreſſi levatæ ſanguine de brachio miſſo piceo, læſæ a ſanguine de crure fluente magis feroſo. Enormis ſanguinis ſingulo menſe ad quatuor libras una vice emiſſio neceſſaria. A ſanguine miſſo menſes præcipitatæ.

tatr. In eryfipelate feliciffima & in cephalæa venæfectio. Ut potuerit vipera per os parere, ob cloacam in qua oviductus & rectum inteftinum conveniunt.

In *appendice* quædam & aliorum adnotationes & VALISNERII. Acus crinalis in veficam inmiffa calculo obducta. Calculi coli equorum. Diarrhæa critica & falutaris cum uterus inflammatus effet, lochia fuppreffa. In principe femina veficula fellea pice quafi plena cum lapillis nigris. Iterum placenta vcficularis reddita. Vomitus lotii curatus ufu hydrargyri & empyema per lotium purulentum a terebinthina expulfum.

Saggi d'Iftoria medica e naturale colla fpiegazione de nomi alla medefima fpettanti pofti per Alfabeto. Dictionarii fpecimen ad hiftoriam naturalem etiam ad medicinam pertinentis. Propriis potiffimum operibus utitur & Academiam della Crufca corrigit cujus pars phyfica parum utilis erat. Medicamenta fimplicia cum eorum efficacia. Morbi. Fabulofas opiniones curat refutare, ut bafilifci miracula. Magnetem contritum ferrum non attrahere. Pedra de Cobra effe ftercus bubali exuftum. Dracunculum perficum effe animal negat. Artifices qui gypfum urunt, non effe calculis pulmonalibus obnoxios.

Confulti medici quadraginta. Fufior ut etiam hiftoriam mutatæ curandi rationis inferat, fimplicium amator.

Icterus cum dolore in hepatis fede a calculis veficulæ felleæ a noftro fanatus. In epilepfia video illa popularia fuadere, quercinum vifcum, ftercus pavoninum. Paracenthefin hactenus commendat in hydrope, deinde diuretica exhibet. Ad tubercula pulmonis cortex peruvianus. In venere nullum femen per coitum exibat, per nocturnam viam pollutione. Ad theoriam acidam & alcalinam inclinat.

Lettere fcientifiche fcritte a fuoi amici. Alchemica dabat & aurum Poterianum in paralyfi. Latrones qui in pefte maffilienfi domos expilabant, muniebant fe aceto quo faciem & os eluebant cum aromaticis herbis infufo (le vinaigre des quatre voleurs). De ægagropila. Defcriptio molæ. Icterus cum dolore renum. Ren alter prægrandis totus pure plenus, cui mifta materies gypfea qua obftructus ureter Fetus femeftris ex matre hydropica natus num poffit vitalis effe? nofter fperat. Qui numquam femen ejecit. Colica a calculis veficæ felleæ vehemens, ægra convulfa periit. Iterum de lumbricis humanis a primis parentibus ad nos ufque defcendiffe, quare etiam in fetu reperiantur ad quem extrinfecus non poffunt adveniffe. Amara fequi non mirum qui media in bile nati funt. Petroleum optimum adverfus lumbricos effe remedium. Quæ animalcula in bile vivunt numquam aliis locis reperiuntur.

DOMINICI MASTAGNI *Epiftola contra* ANDRYUM, moderata, ipfius noftri eft.

LEO BERNARDUS PAGLIAI, Compendium placitorum VALISNERI in *conclusionibus physico medicis* proposuit, quas Senis a. 1725. defendit.

Vita viri reperitur in *Giorn. de letterat.* 1739. & a filio concinnata cum plena editione Operum quam idem procuravit Venet. 1733. fol. 3 Vol. *. cum titulo *Opere fisico mediche stampate, e MS. del Kavalier* ANTONIO VALISNERI *raccolte da* ANTONIO *suo figliuolo.*

§. DCCCCLIV. GEORGIUS BAGLIVUS.

BAGLIVUS Ragusinus ex schola Neapolitana sub initio hujus seculi magnam celebritatem consecutus est, ut etiam novæ vel renovatæ sectæ auctorem fore speraretur. Conjungebat nudam Hippocraticam morborum, crisium, signorum, & præsagiorum observationem cum hypothesi methodica, quæ abrogatis humorum vitiis in solidorum aucto vel diminuto tono malorum causam ponebat. Eam hypothesin inventis PACCHIONIANIS ornavit ut cor inter & meningem duram, alterni motus vices poneret, a quibus tota machina humana in motum cieretur. Sed ea in physiologicis dicta sunt. Ipse auctor cum Romæ aliquamdiu splenduisset præmatura morte interventus est a. 1707. annos natus non plures 34 PACCHIONIANAM hypothesin FANTONUS & alii everterunt, ipsa fama BAGLIVII passa est detrimentum, cum plagii postularetur atque ei objiceretur CASALECCHI de morborum transmutationibus (*) ab eo esse compilatum & PACCHIONI atque VALSALVÆ inventa. Et certum est experimenta in vivis animalibus facta ad sanguinis subtiliorem motum pertinentia totidem fere verbis apud MALPIGHIUM in posthumis reperiri. Demum BAGLIVUM & credulum fuisse in tarantulæ miraculis & nimium utique adversari experimentis in vesicatoriis; sic quæ vehementia in notis est! Ordinem omnino nullum sequitur & properato scribens aliter & aliter de eadem re sentit.

EJUS Opera sæpe recusa sunt.

EJ. *de praxi medica ad priscam observandi rationem revocanda* L. II. Romæ 1696 8. *. Alio ut puto cum titulo *praxis medica.* Leid. 1709.

Germanice cum l. *de tarantula & usu & abusu vesicantium.* Lips. 1718. 8. KOEN. Lubeck 1705. 8. Accedunt experimenta infusoria & alia varia. Præcipuum viri opus. Consensus partium & morborum. Omnes se sanatos vidisse quibus pleuriticis parotidum suppuratio supervenerat. Pro veterum studio eorumque praxi contra HELMONTIUM. Studia supervacanea nuperiorum improbat etiam mathematica & subtiliorem anatomen, ad curatiorem eventuum adnotationem urget. Exemplum melioris morborum historiæ pleuritidis. Pulsum

(*) V. B. anat. I. p. 781.

sum huc sæpe fallere. Non posse decumbere & situ egere erecto ut spiritus duci possit lethale. Putat malum in pulmone per plures annos posse latere, manifestum post febrem aliquam sanatam, ejus signa dolor obtusus, spiritus non nisi erecto facilis. In pleuritide diarrhœa perniciosa & pessima purgatio. Dolor cessans febre superstite gangrægnæ signum mortisque. Sedem dignosces ex sede doloris quem percipiet si decumbens profundam inspirationem molitur facere. Cum sputo plus rubescente, numquam vena secanda est, sputum supprimeretur. Pessima pleuritis sicca erysipelacea. Vera pleuritis inflammatoria cum rigore incipit. Ad curationem oleum seminum lini, sperma ceti absque calidis & acribus. Conferre etiam (in spuria) tincturam florum hyperici, spiritum fuliginis, spiritum salis ammoniaci sine calce parati, calidus ni fallor. Laxitas pulmonum procuranda venæ sectione, purgandum tamen si dolor fuerit circa costas mendosas aut in præcordiis. Alius in pleuritide lateris dolor de austro puro. Eo credit cum ASCLEPIADE Romæ venæsectiones nocere. Pleuritis sicca a pulmonum adhæsione (innocua), inflammatoria ab acrimonia orta, ubi iterum venæsectio lædit. Non possum hic numerosos reliquos morbos persequi, febres mesentericas tamen omittere non licet, quod novum nomen sit & a multis post BAGLIVUM receptum. Inutiles in iis esse dies criticos, purgationem requirere ubi quo minimum remiserint, clysteres quotidianos. Adesse in hypochondriacis correptis febribus linguæ ariditatem, pulsum exiguum, frigus extremorum, anxietates, effectus non malignitatis sed adfecti stomachi. De iis se scripturum. Porro de fontibus theoriæ & praxeos, de legibus per quas de malignis morbis judices, de aere romano & ejus urbis praxi.

In L. II. Impedimenta veræ historiæ morborum, auxilia, Academiæ clinicæ delineatio. Specimen aphoristicum in podagra. Desiderata praxeos. Signa diagnostica. Causæ morborum remotæ, proximæ, indicationes. Contra specifica medicamenta. Ut aliis idem medicamentum nocere possit quod aliis prosit, lactis exemplo a quo morbum spasmodicum cum gravi oris tortura supervenisse vidit. A chalybis usu in scirrhoso ventriculo hydrops post deglutitionem impeditam. Specifica, si unquam, possunt in chronicis prodesse. Alii medicamentorum effectus secundum epidemias. Pro crisibus contra recentiores qui motus naturæ ipsi turbarunt.

Una prodiit a. 1696. *dissertatio de anatome morsu & effectibus tarantulæ* postea Lond. 1699. excusa. Hujus araneæ morsum morbum ciere qui saltatione sanatur, noster cum vulgo recipit. Sæpe tamen morbum simulatum subesse in mulieribus. Ipse ustionem suadet, qua etiam principio gangrænæ superantur. Historiolas refert confirmaturas & modulorum potestatem & cum colore tarantularum necessarium consensum, eas historias ipse a. 1689. Lycii adnotavit. Admiscet pariter curationem morsus scorpionis per lapidem de Cobra.

Tum

Tum de usu & abusu vesicantium & Lond. 1699. 8. Primum experimenta infusoria. Sitis inde in cane intensissima, convulsiones ortæ, sanguis aut non coactus aut dissolutus, urina in vesica nulla, (ingesserat aquæ 12 libras). Sanguinem etiam & serum admista dissolvit. In pleuritide vesicatoria admota, pessima curatio, ut etiam convulsiones sequerentur, nocuit etiam in spasmo inferioris maxillæ, sic in tensione ventris a partu. In universum nocent in anni tempore aut temperamento sicco, frigido cœlo, ut in spacelum ulcus inde abierit, in vulneribus capitis, in colicis doloribus, in iis qui lue Gallica semel laborarunt, in febribus acutis & malignis cum magno sanguinis impetu, in morbis pectoris inflammatoriis, etiam in soporibus (quibus alibi dixerat convenire), eos in febribus acutis (ardentissimis, a nimio sanguinis orgasmo pendentibus), sopores sponte solere remittere. Convenire tempestate humida, in obesis, cum humorum crassitie nimia, mulieribus, deliriis. Et tincturam reprobat, nocere in plethoricis, succi plenis. Inde efficaciam eorum medicam interpretatur a vi stimuli.

Ej. *Observationes varii argumenti anatomicæ & practicæ.* Iterum experimenta infusoria. Mortes ab acidis sanguinem cogentibus, a spirituosis. A resectis nervis recurrentibus mutitas. A pare vago ligato mors sed lenta. Incisio cadaveris optimi MALPIGHII ab apoplexia abrepti. Calculosus erat sed ob pelvis renalis latitudinem facile calculos reddebat. In ventriculo duæ effusi sanguinis libræ. Cur a. 1695. in urbe apoplexia quasi epidemica fuerit, forte a terræ motu qui prægressus est.

Ej. *de fibra motrice & morbosa.* Perusiæ 1700. 4. Rom. 1702. 4. Lond. 1703. 8.

Fibræ nimis contractæ & nimis laxatæ. Ictericus usu olei ad hydropem pene deductus, rheo, marrubio, adstringentibus restitutus. Uno rene obstructo tumor pedum, ischuria. Salivæ morbi bilisque. Icterus frequentes, in utraque vesica calculi. Icterus post febres intermittentes. Icterici sæpe calculosi. Bile obstructa vermes in pueris invalescunt. Saburra primarum viarum continuo expurganda.

Specimen quatuor librorum de fibra motrice & morbosa. Rom. 1701.

Cogitata practica varia. Ante mortem dum pulsum tangimus solemus in morituris odorem percipere cadaverosum. Ex nimio usu antimonii diaphoretici singultus. HIPPOCRATEM ejusmodi fere consilia præscripsisse quibus partes solidæ emendantur. Post longos cruciatus mesenterium aridum durum. Qui cephalæa laborabat eum noster curavit cerebri purulenti parte detracta. Cephalæa cum convulsione male calidis tractata balneis & nucerinæ uberiori potu curata. In affectibus acutis nimiam esse duræ matris oscillationem, hinc graciles homines convulsionibus magis obnoxios esse. Morbus niger pluribus libris cruoris

cruoris per alvum emiſſis ſanatus. Morientur autem ſi eorum venter durus fuerit turgiduſque. In morbis capitis urinas nigras ſanguineas vidit criticas fuiſſe. In febre peracuta fibræ ſiccæ tenſæ, adeps inteſtinis circumfuſus. Oſcillationum ſecundum nervorum ductum propagatio. In flaccidis etiam ſtrictum & laxum locum habere. Iterum conſenſus partium cauſæ variæ, ſtimulus, ab eo inflammatio. Laxitas ſolidorum.

Ej. *de medicina ſolidorum ad rectum ſtatices uſum canones*. Romæ 1704. 12. HOTTON.

Cum SANCTORIANA medicina ſtatica. Non ob horæos fructus æſtivos ſed ob tranſpirationem impeditam æſtivos menſes Romæ morboſos eſſe. Non curari morbos chronicos niſi ratione habita partium firmarum. Contra ſtimulantia & calida in morbis acutis. Coctionem eſſe in laxitate debita ſolidarum & fluidarum partium.

Ad PETRUM HOTTON Diſſertationes, editæ a. 1705 — 1710.

Varii argumenti. *De morborum & naturæ Analogiſmo*. Varia. Morbus niger funeſtus a duro hepate. Qui ſanguine per urinam decedente ſervatus ſit. In eodem poſt recidivam qui periit, ſanguine fœtido inter lumborum muſculos effuſo, qui prius liberatus fuerat, ſanguine per alvum decedente. Rheumatiſmi inflammatorii Romæ frequentes cum cruſta pleuritica, curandi venæſectione, antiphlogiſticis.

De progreſſione terræmotus ab a. 1702 ad 1705. Morbi poſt terræmotum anno 1705 graſſantes. Cutanei plurimi ab acribus exhalationibus. Variolæ: optime adnotat, reſpirationis in hoc morbo ſummam eſſe dignitatem ut nullus metui locus ſit, dum ea libera ſupereſt. Regnantes febres meſentericæ BAGLIVI. Inciſiones cadaverum, NORRISII docti cardinalis tormina circa umbilicum, abdomen inflatum, vero non tympanites, ut noſter vocat, ſed verus ſiccus hydrops, in veſicula fellea calculus, vitium fuiſſe indignantis & criſpati meſenterii. Cardinalis SFONDRATI inciſio, in meatu cyſtico callus, in colo inteſtino cancroſum ulcus. Oſcillatio nimia ſolidorum. Poſt convulſiones puerorum tumidus venter funeſtus. Colica convulſiva, ad eam balneum, oleum, clyſteres, ſuperata ſolidorum convulſione ſalus. Pleuritis ſanata cucurbitula loco dolente impoſito cum flamma.

Poſt a. 1702. ſcriptum.

Specimen trium reliquorum librorum de fibra motrice & morboſa. De ſucceſſionibus morborum, eorum invicem commutationes, metaſtaſes, decubitus critici varii. De venereis morbis. Gonorrhœam etiam oriri a concubitu cum ſana femina, ſi humores acres fuerint, æſtus in voluptate nimius. Salutates mutati

mutati aëres, in marinum. Febres mesentericæ opus novum. Male medebatur cortice, testaceis, requirunt aperientia, subamara, repetitas purgationes & clysteres. Cortex peruvianus non dandus in principio morbi neque in cruditate; admiscet salem ammoniacum. De curandis morbis absque medicamentis.

Epistolæ clarorum virorum quibus BAGLIVI *opera confirmantur.* NIC. ANDRY & responsum BAGLIVI, de lumbrico lato. Ex ovo gigni intra uterum maternum. Ab odore cepæ concussus juvenis ejecit lumbricum triginta pedes longum & convaluit. Ingens dolor in hepatis regione numerosissimis vermibus per vomitum & secessum expulsis sanatur. Mors a verme nigro intra pericardium reperto. In febre epidemica Umbriæ frequentes vermes. In dysenteria ejecti tercentum fere vivi vermes cucurbitinis similes, vivebant in hydrargyro & muria tetucciana, languebant in oleo. In alia Ep. ad eundem emetica Romanis non convenire. Saburræ primarum viarum signa & expurgatio. In febribus ad septimum usque diem multum indulget clysteribus tunc desinit, criseos nunc signis apparentibus.

GOD. CASP. OSTERKAMP; de siti, continua inappetentia, sedimento lotii rubro squamoso, deinde crebriori vomitu & tabe. In rene calculus.

GUALTHER HARRIS, Ischuria dato demum rheo in viro sexagenario soluta, ut lotium uberrime flueret (*).

BAGLIVUS artem se in nosodochiis didicisse. In morbis viarum urinæ adstringentia purgantibus interponere.

S. DOMINICUS PUTIGNANUS, GUIL. COLE, le CLERC, NICOLAUS ANGELINUS, J. FANTONUS, ISRAEL CONIGLIANI BYZANTINUS, TH. QUARTA MATTHÆUS PALLILIUS, iste susius contra SINAPIUM JACOBUM, le MORT. Quæ recensui continentur in volumine cui titulus

Opera omnia Lyon 1704. 4. TR. 1710. 4. VAT. 1744. 4. Antverp. 1715. 4. Bassani 1737. 4. Venet 1754. 4. Nurnberg 1751. 4.

Annexa est in mea editione præfatio laudibus BAGLIVI plena.

G. d'AIGNAN D. M. *Maladies traduites de* BAGLIVI. Paris 1757. 12. *. Loci BAGLIVI de scriptis decerpti, resectis alienis ad suos titulos distributi.

(*) Non ischuria sed diabetes hanc secutus, qui nullo alio remedio sisti poterat, hic rheo sanatus est. BR.

§. DCCCCLV. Alii.

J. Hartmann Professor Venetus diversus a Marpurgensi dicto Tom. II. p. 388. Sylvianus amicus succi pancreatici & effervescentiæ ejus cum bile vitiorumque inde natorum, si ejus acor nimius fuerit.

Ej. *Anthropologia physico medica anatomica.* Venet. 1696. 4. Ad anatomen passim adspersa sunt practica aliqua. Cataracta & incurabilis cœcitas a cingulo mercuriali quod imperfectam salivationem movit. Tumores alios dolere alios indolentes esse, prouti spiritus vel explosionem aliquam civerint aut sopiti quiescant. Quare lienis mole aucta corpus contabescat & in malum habitum degeneret. Compressis ab adipe renalibus tubulis calculos gigni, sed etiam hæreditaria vitia in liberos descendere. Urinæ varia conditio & signa inde sumta.

Dominicus Scala, Messanensis.

Ej. *Phlebotomia damnata* s. Avidii (quis?) Chrysippi, Asclepiadis, Erasistrati & Aristogenis *contra sanguinis missionem doctrina e vetustis tenebris revocata & lucidentius enucleata juxta leges motus humorum in orbem.* Patav. 1696. 4. *.

Triginta annos in nosodochio medicinam fecerat, magnus Helmontii admirator. Effervescentiam sanguinis vitalem & animæ in sanguine sedem admittit. Verbosus & longus in repetitionibus. Per singula capita Galeni, Willisii, Borelli sententiam expendit & causas refutat, ob quas hi viri sanguinem mittere voluerint.

P. Fellon, *febris criticæ examen.* Paris 1696. 8. Negat plethoram dari, erysipelati prodesse per sua experimenta negat. Incisiones cadaverum ex morbis de mortuorum plusculas citat. In phreniticis nullum in cerebro vitium sed utique in abdomine & pulmone sphacelus.

Jac. de Sandris in Acad. Bonon. Chirurg. & Anatom. Prof. *de naturali & præternaturali sanguinis statu specimen medicum cum tractatu de ventriculo & emeticis.* Bonon. 1696. 4.

Editioni posteriori præfatus est J. Michael Jungken Francof. 1712. 8. *. Verbosus auctor. Morbi cerebri & sensuum. Morbi pectoris angina, inflammatio pulmonis, pleuritidem non eundem cum peripneumonia malum esse. In palpitatione cordis arteriam dilatatam esse. Morbi abdominales. Emetica. Nihil proprii neque experimenta ulla reperio.

Pauli Hieronymi Biumi, Mediolanensis, *Prognosticorum & aphorismorum* Hippocratis *felix recordatio.* Mediolan. 1696. 4.

Ej.

Ej. *Saggi d'Anatomia e di chirurgia.* Milan. 1712. 8. 2 vol. *. Cujusque partis corporis humani descriptioni addidit morbos, ut morbos cutaneos, tumores aliquos, clavos. De vesicam trahentibus medicamentis & fonticulis, quæ laudat. Inde de venæsectione, de narium hæmorrhagia. Hydrocephalus. Empyema. Ulcera uteri. Angina. Gangræna. Scirrhus. Morbi ossium. Concussio cerebri. Spina ventosa.

Ex Philippi Argelati, qui Bimium nostrum vocat *Bibliotheca Mediolanensium* varia ejus scripta adhuc subjungo.

Ej. *Encomiasticon lucis s. profusa lucis encomia in physiologicis medicinæ novæ fundamentis, e veterum tenebris erutis, atque cultro anatomico autopsiæque caractere confirmatis.* Mediol. 1701. 4. Br.

Ej. *Naturalezza del contagio bovino.* Milan. 1712. 12. Br.

Ej. *Manuale d'avertimenti cautele e rimedi preservativi e curativi della corrente epidemia bovina, disposte a commune beneficio.* Milan. 1712. 12. Br.

Ej. *Discorso sopra il lucimento della carne lessata.* Milan. 1716. 8. Br.

Ej. *Esame d'alcuni canaletti chyliferi, che del fondo del ventriculo per la toniche del omento sembrano penetrare nel fegato.* Milan. 1728. 8. Br.

Varia præterea reliquit MS. nondum excusa, ut 1. *Novum systema de febribus.* 2. *Institutio medica stricta & soluta oratione.* 3. *Compendiosa medendi methodus.* 4. *De diebus criticis.* 5. *De urinæ separatione.* 6. *De alvina evacuatione.* 7. *De medica anatome cum prælectionibus.* 8. *Hippocratis felix recordatio.* *Varia præterea anatomica & physiologica de circulo sanguinis &c.* Br.

Matth. Georgii Genuensis, peripatetici ingenii non carentis viri *Phlebotomia liberata.* Genua 1696. 4. ita lego sed nova editio habet MDCXCVII. 1724. 4. Contra Scalam potissimum. Hæmorrhagia naturalis certam docet utilitatem venæsectionis. Sic sanguine in femina gravida tertio mense sputo erumpente abortus aversus. Cum hæmorrhoidibus sanos vivere. Utilitates venæsectionis, plethoram superare, refrigerare, fuligines ventilare, hæmorrhagias sistere, revellere & derivare, menses & lochia restituere, dolores compescere. Pro plethora.

In adjecto *prodromo dissertationis* in febribus, physiologica aliqua. Venæsectionem inflammationes tollere, neque nocere erysipelati. Ex neglecta longas fieri curationes & inflammationes in malos abscessus abire. Iterum D. Scala refutatur.

Ej. *Summa institutionum rationalis medicinæ aliaque curiosa medica.* 1. *Medicinæ definitio,*

definitio, sanitatis idea & hygieines summarium. 2. *Pathologia generalis.* 3. *Recensio semejotices.* 4. *Epistola de febribus.* 5. *Summa pyretologiæ aliorumque morborum* 6. *Methodus tuta curandarum febrium aliorumque morborum curabilium certitudine scientiæ innixa.* 7. *Apologia pro sanguinis missione.* Genuæ 1697. 4.

Ej. *Parere intorno a vesicatori.* Genua 1697. 1716. 8.

Ej. *Parte piccola di medicare.* Genua 1707. 4. 1709. 4. 1734. 4.

Ej. *Difesa dell arte piccola.* ib. 1712. 8.

Ej. L. *de homine.* ib. 1703. 4. fere physiologici est argumenti.

Salomonis Cellarii Christophori fil. *Origines & antiquitates Medicinæ.* Hall. 1696. 4. 1704. 8. Medicorum fabulas juvenis bonæ spei potissimum pervestigaverat.

Pater dolet obitum ejus in progr. funebri. Jen. 1701. 8.

J. Zahn, *Speculum physico mathematicum historicum.* Nurnberg 1696. fol.

Mulleri, *Praxis medica imperfecta.* Parmæ 1696. 8. ex catal. Tr.

Statuta facultatis medicæ Parisiensis. Paris. 1696. 12. Riv.

§. DCCCCLVI. Nuperiorum Linguarum.

Ad hunc annum recensui Thomam Woolhouse, Anglum, Jacobi II. medicum ocularium, cujus dissertationes ophthalmicæ de Cataracta & glaucomate contra novum systema Brissæi, Antonii & Heisteri latine versas Christophorus le Cerf, edidit Francof. 1719. 8. *. Cataractam quidem cum chirurgicis morbis recensui, sunt tamen admista, quæ possis morbis internis accensere.

Augustin Belloste, Chirurgus in exercitu Gallico, deinde in Aula Sabaudiæ, vir acuti ingenii Magatinorum consiliorum defensor.

In Ejus *Chirurgien de l'hôpital.* Paris 1696. 8. (Astruc 1695.) 1705. 8. 1708. 8. 1766. 8. Amsterdam 1707. 12. Anglice London 1732. 12. 2 vol. Germanice vertente M. Schurig Dresd. 1706. 8. 1710. 8. 1724. 8. Belgice Haag 1700. 8. Haarlem 1725. 8. 1729. 8. Italice Venet. 1729. 8.

Ad medicinam huc refero medicamentorum scriptiones quarum multæ interni sunt usus, ut ptisanæ variæ, syrupi aliæque formulæ, etiam cum administratione pharmaceutica. Deinde medicamenta aliqua simplicia, inter ea scammonium, gelatina viperæ, alia vulgatiora. A laudani viginti guttis non multum

multum ſperes. Deinde de morſu canis rabidi; rabiem diſtinguit auſtralem & borealem. Laudat antiquum pulverem cancrorum exuſtorum cum feræ rutæ ſucco, addit ſudorem aquæ cardui benedicti cum ſale volatili viperino & antimonio diaphoretico miſtum. Hominem curavit cujus os ſerpens ſubiverat, lacte invitatum ut ſponte prodiret, quæ certe hiſtoriola multum in lectore fidem requirit ut admittatur.

Sed imprimis in *ſuite du chirurgien de l'hopital du mercure &c.* Paris 1725. 12. Fuſiſſime commendat pilulas diſſolventes ſuas mercuriales antivenereas & ſcrofularum antidotas, ad dolores iſchiadicos efficaces, etiam ad vermes & polypos cordis diſſolvendos, quas vendebat non ſine ſuo lucro. Integrum de his pilulis tractatum ſcripſit, multas ſuas curationes narrat, ſalivationem & inunctionem improbat. Mercurium agere abſorbendo vitioſum acidum. Mercurium crudum deglutire jubet ad volvulum expediendum. Variolarum eſſe antidotum etiam amuleti ſpecie. Scriptionem habet ASTRUCIUS, Purgantia admiſta ſunt.

MICHAEL ANTONIUS BELLOSTE Auguſtini ut puto filius, in *Traité du mercure.* Paris 1757. 12. curationes narrat pilularum ope perfectas.

PIERRE HUNAULD medici Andegavenſis *Diſcours hiſtorique ſur les fievres qui ont regné les années dernieres.* Paris 1695. 12.

EJ. *Diſcours phyſique ſur les proprietés de la ſauge.* Paris 1698. 12. Primum de thea & coffea, quos potus ſtudioſis hominibus commendat, tantum ut ſalviam quæ indigena ſit extraneæ herbæ præferat. Morbos omnes ab aëre derivat. Plantam ſuam, ut moris eſt, nimiis extollit laudibus, ejuſque præparata balſamum oleum & ſales. Infuſo ſeipſum cephalæa liberavit.

EJ. *Diſcours ſur la rage & ſes remedes.* Chateau Gontier 1714. 12. In chirurgicis dictus eſt. Scriptus libellus cum ab uno lupo 140 homines in Andegaviis demorſi fuiſſent. Hiſtoria morbi ſatis plena, anxietates, triſtitia, cephalæa, ſcintillæ ante oculos, vertigo, demum furor, ululatus, ſpuma inficiens, intolerantia tactus cujuſque, etiam luminis, ut tamen etiam dentur quos ſopor opprimit. Theoria, hydrophobia ab averſatione aquæ in bilem inflammatam labente. Septem ſpecies rabiei caninæ, quarum duæ ſanari nequeunt. Submerſio facit ut tunc quiete moriantur.

EJ. Diſſ. *ſur les vapeurs & les pertes du ſang.* Paris 1716. 12. Ejuſdem eſſe puto auctoris. Forma dialogi inter nobiles feminas. Plurium theoriæ. Ex cibis naſci ſpiritus ſeminales, eos, ſi abundarent, hæmorrhagias facere, ſi deſuerint, flatus & motus inordinatos, huic theoriæ praxin ſuperſtruit. Signa morbi hyſterici, *vapeurs*, variæ hiſtoriæ ſæpe mirificæ, quæ chartis luſerit & tamen adſtantium neminem viderit, tamquam futura prædixerit ab eventu confirmata. Aliquæ

Aliquæ feminæ utiliter balneo frigido usæ. Hypotheses amat chemicas. Æstuosum caput, frigidos pedes interpretatur per acorem qui aquam sanguinis addensat, oleum adtenuat, ita illa quidem fundum & ima petit, istud superiora. Vestales virgines magis vitales esse. In hæmorrhagia schistum lapidem cum ovi albumine cannabinæ stupæ illitum dorso imponit, acetum varie medicatum jubet bibere.

EJ. *Dissertation sur les fievres malignes qui regnent dans les saisons de l'été & de l'automne & en particulier sur celles de l'année* 1710. Angers. 1710. 12. ELOY. BR.

EJ. *Projet d'un nouveau Cours de Medecine.* Chateau Gontier 1714. 1719. 12. ELOY BR.

De la VAUGUYON D. M. *Traité complet des operations de Chirurgie.* Paris 1696. 8. Morbos etiam internos passim describit, ut hydropem occasione paracentefeos, cum interna medicatione, collectas etiam incisionum cadaverum descriptiones subjicit. Sic calculi historia & symptomata & exempla varia etiam calculorum vesicæ felleæ, calculorum sanguinis, sudoris arenosi. Sic pleuritidis historiæ & suppurati pulmonis, anginæ. Venæsectionis utilitas, æque & contraindicationes, nimia lethalis, sanguinis emissi phænomena. Dysenteria, hydrops matricis, lues venerea, feminæ gravidæ, hysterici paroxysmi post partum. Morbi infantiles etiam venerei. Hirudines, cucurbitulæ, vesicatoria, cantharidum usus internus non lethalis. Hydrocephali exempla. Transfusio in exemplis, alia.

Le CONTE *Nouvelles memoires sur l'état present de la Chine.* Paris 1696. 12. 2 vol. Amsterdam 1697. 12. 2 vol. Ad historiam ejus imperii naturalem, ad morbos, ad medicinam. Prædictiones ex pulsu. Podagram & calculum ignorari.

SCIPION ABEILLE chirurgus militaris.

EJ. *Chirurgien de l'armée.* Paris 1696. 12. etiam ad internos morbos per castra militum frequentes spectat.

In *chapitre singulier du* GUIDON *pour instruction des étudians en Chirurgie.* Paris 1695. 12. etiam aliqua sunt medica sed brevissima.

GABRIEL le CLERC Medicus LUDOVICI XIV. ordinarius *La medecine aisée contenant plusieurs remedes faciles & experiments pour toutes sortes de maladies.* Paris 1696. 12. edit. 1719. 2 vol. 12. habet ELOY. BR.

EJ. *Catalogue des drogues.* Paris 1701. 12. ELOY. BR.

La medecin des riches & des pauvres. Paris 1696. 12.

PERRAULT *Hommes illustres de la France.* Paris 1696. fol. etiam nonnullos medicos.

DANIEL

DANIEL CHARDON AVOUR *Deux actes factoires pour les medecins des facultés provinciales contre ceux de la faculté de Paris.* Paris 1696. 4.

Factum de la faculté de Med. contre François Prieur de la Rennile. Paris 1696. 4.

Declaration du Roi en faveur des medecins de Paris contre ceux des universités provinciales. Paris. 1696. 4.

SIM. BARBE *Le parfumeur royal.* Paris 1696. 12. 1698. 12. PL.

Tr. *de l'usage des fruits des arbres pour se conserver en santé.* Paris 1696. 12.

MAG. MORASCH medici Barcinonensis *Manifestacion de la verdad y relacion* &c. Barcinæ 1696.

NICOLAUS pater E. LUIGI SANTA PAULINA Tr. *del Cavallo.* Padava 1696. 4. AMIRAUX.

J. JACOB WOYT.

Thesaurus pharmaceutico chirurgicus oder gründliche Erklärung der üblichen Kunstwörter, welche in Lesung deutscher medicinischer Bücher vorkommen, sonderlich den Apothekern und Wundärzten, die der lateinischen Sprache nicht kundig. Leipz. 1696. 8. RIV. 1709. 4. 1737. 4. *. & editio decima tertia Lips. 1751. aucta & correcta a J. E. HEBENSTREIT. Lexicon vocum medicarum ad materiam medicam, anatomiam, morbos, auxilia pertinentium cum brevibus definitionibus.

Ejus certe cum eodem nomine *de dysenteria* Disp. Regiom. 1704. 4. HAEN.

EJ. iterum certe cognominis. *Physikalisch-medicinische Abhandlung von sein selbst Erkenntniß.* Dresd. 1723. 8.

EJ. *Abhandlung aller innerlichen und äusserlichen Krankheiten.* Leipz. 1731. 1740. 1753. 4.

EJ. *Untersuchung der grassierenden Viehseuche.* Cell. 1745. 8.

JOH. OVINGTON theologi *Voyage to Surat.* Lond. 1696. 8. gallice Paris 1725. 12. 2 vol. Ad theam & coffeam, medicamenta ejus regionis, historiam naturalem, alimenta. Refocillatus a chirurgis anglis quem rogo nunc imponebant.

EJ. *Essay upon the nature and qualities of tea.* London 1699. 12. Utilitatem medicam Theæ magnis laudibus extollit.

W.

W. WALL *A new systeme of the french disease with an easy method of curing it unknown to the antients and moderns.* Lond. 1696. ut videtur ASTRUCIO 8. Arcanum venditat peculiare.

WILLIAM WELWIN *Physik for families.* Lond. 1696. 8.

HINDRYK DEVENTER cujus opera obstetricia hoc anno prodierunt. Id dictum est in Bibl. Chir. Magis ad rem medicam spectat *Beschryving van de ziekten der beenderen inzonderheit van de rachitis.* Leid. 1739. 4. *. Posthumum opus. Huc pertinent quæ habet de rachitide & de spina ventosa. Rachitidem fieri ab aqua & sale oleum superantibus. Ex hac hypothesi symptomata interpretatur. Theæ & Coffeæ potum multum hic nocuisse, primas vias debilitasse. Sanari oleo essentiali alcali fixo. Multum infestare Gallos ob religionem profugos. Debere ea olea accurate præparari. Spinam ventosam esse deteriorem gradum rachitidis,

JOH. BAGGAART *De waarheid on ontrand von vorordeelen door en gezonde redekaveling over de ses niet naturlige dinge.* Middelburg 1696. 4. *.

EJ. *Over de Kinderpocken en masselen.* Amsterd. 1710. 8. ib. 1730. 8. ABKOUDE Meth. St. m. p. 1093. BR.

EJ. *Over de scheurbuyk.* Middelb. 1696. 8. ABKOUDE BR.

J. DAN. SCHNEIDER *Eröfnung derer vortreflichsten Geheimnisse in der Arzneykunst, aus dem franz.* Dresden 1696. 8.

Taxatio omnium medicamentorum in officinis pharmaceuticis erfortinis. Erford 1696. 4. RIVIN.

CHRISTIANI MÜLLER archiatri Brandenburgici *Parentalia oratore* MEYBRINGK. Berlin 1696. fol. HARSEN.

HENR. ANHALT *Von der natürlichen und Kunstmemorie.* Francf. 1696. 8.

Vermehrtes Garten, Koch und Destillirbuch. Munster 1696.

§. DCCCCLVII. DISPUTATIONES.

POLYCARPUS GOTTLIEB SCHACHER.

Vir eruditus, præter disputationes numerosas doctas plerasque nihil edidit.

Disputavit *de hominis loquela.* Lipf. 1696. 4.

EJ. *De Cataracta,* ib. 1701. 4. HEFT. BR.

EJ.

EJ. *De deglutitione.* ib. 1705. 4. HEFT BR.

EJ. *De fistulæ spiritalis fabrica ejusque sectione quæ bronchotomia vocatur.* 1707. 4.

EJ. *De thermarum Carolinensium in arthritide usu* 1709. 4.

EJ. *De placentæ uterinæ morbis.* 1709. 4.

EJ. *De thermarum Carolinensium usu in renum & vesicæ calculo.* ib. 1711. 4. HEFT BR.

EJ. *De anima rationali an sit corporis vitale principium.* ib. 1715. 4.

EJ. *De vitæ & sanitatis principio.* ib. 1716. 4. HEFT BR.

EJ. *De thermarum Carolinarum usu in præcipuis ventriculi intestinorumque morbis.* ib. 1717.

EJ. *De hæmorrhagiis feminarum gravidarum* prgr. 1717. 4.

EJ. *De tænia.* 1717. 4. R. HAHNIO, erudita disp. Tæniæ unius vermis canalis alimentarii corporis longitudine. Solium catena cucurbitinorum.

EJ. *De sanitate.* ib. 1718. 4.

EJ. *De eruditorum morbis.* ib. 1719. 4.

EJ. *De lumbricis vires consumentibus.* 1719. 4.

EJ. *Consideratio animæ rationalis medica.* ib. 1720. 4. in STAHLIUM.

EJ. *De morbis ex situ intestinorum præternaturali.* 1721. 4.

EJ. *De polypis.* 1721. 4. Veri polypi lamellati; suffocationes a polypo auriculam dextram replente & in arteriam pulmonalem protenso.

EJ. *De fonticulo.* 1722. 4.

EJ. *De febre exanthematica ægram quinquies serie non interrupta invadente* 1723. 4.

EJ. *De certo rationis & comparationis usu in praxi clinico forensi.* 1723. 4. *.

EJ. *De virgine ascitica post paracentesin purpura maligna exstincta.* Lipf. 1725. 4. *.

EJ. *Incisio cadaveris phthisici hominis.* 1730. 4.

EJ. *De ægro ex lue venerea in cephalalgiam chronicam delapso.* 1732. 4. *. morbi exemplum.

EJ. *De melancholia hysterica.* 1732. 4.

EJ. *De epilepsia simulata.* ib. 1732. 4. HEFT BR.

EJ. Prgrm. 1734. *De homine a variolis & scroti sphacelo exstincto.*

EJ. Prgrm. *De epiplocele.* ib. 1734. 4. HEFT. BR.

EJ. *De cranio sinistro in atheroma pilosum mutato.* 1735. 4. prgr. *.

EJ. *De ossificatione præter naturam.* ib. 1726. 4. *. Plurima pars ossea in difficili spiratione inter pleuram & costas. Labium. Os. Arteriæ osseæ. Alia exempla.

Prgr. in *Cl. viri funere auctore* J. CONR. RUPPIO. Lipf. 1731. fol.

§. DCCCCLVIII. DISPUTATIONES VARIORUM.

J. GABRIELIS *de ileo.* Leid. 1696. 4.

J. CHANOINE *de imaginatione utero gestantium.* Leid. 1696. 4.

J. C. URBICH *de sanitatis & morborum fonte ex ventriculo.* ib. 1696. 4.

J. H. PAULITI *de morbis animatis.* ib. 1696. 4.

J. REUS *de apoplexia.* ib. 1696. 4. HÆN.

H. L. MEIER *de animi ejusque adfectuum quoad valetudinem impressionibus in corpus.* ib. 1696. 4.

C. de WITH *de angina.* ib. 1696. 4.

J. G. BURGEEL *de sterilitate.* ib. 1696. 4. Fistula vaginæ in vesicam patens.

D. MORELL *de rheumatismo.* ib. 1696.

GEORG LANGEMAN *de fraudibus & erroribus circa lapidem bezoar.* ib. 1696. 4.

J. LINDELIUS *de vera medicinæ cognitione.* ib. 1696. 4.

STEPH. LUDW. PACKBUSCH *de progressu morborum spirituum.* ib. 1696. 4. *.

J. VOGETIUS *de morbis hæreditariis.* ib. 1696. 4. HÆN.

PETRUS MATON *de chlorosi s. morbo virgineo.* ib. 1696. 4.

P. G. CROIZÉ *de asthmate.* ib. 1696.

J. GOTTF.

J. GOTTF. BORGEEL *de sterilitate.* Utrecht 1696. 4. *.

DAVID v. DORESLÆR *de chlorosi.* ib. 1696. 4.

CORNELIUS de KRYT *de passione hysterica.* ib. 1696. 4. *.

SAMUEL ROHLE *de morbis hæreditariis.* ib. 1696. 4.

GOTTLOB SCHOBER *de cholera.* ib. 1696. 4. PL.

CHRISTIAN DÆTRI *de recidiva.* ib. 1696. 4. RIVIN.

FRID. JÆGWITZ *de rachitide.* ib. 1696. 4.

THEODOR WORMER *de dolore colico.* ib. 1695. 4.

CONRAD SCHMIDT *de lepra unguibus monstrosis prædita.* ib. 1696. 4. Morbi exemplum ungues triunciales. Lepram ab HELVETIO curatam radice lapathi, corpore ægri pluries liquore illito, aliquas suas laudat scriptiones.

NIC. LOENIUS *de asthmate.* ib. 1696. 4. *.

HENR. CONR. HÆCIUS *de causis morborum.* Harderov. 1696. 4. MOELLER.

HENRIC. v. SANDEN.

EJ. Disp. *de pthyalismo.* Regiomont. 1696. 4.

EJ. *de peregrinatione medici.* ib. 1721. 4.

EJ. *de molis.* ib. 1697. 4. PL. BR.

EJ. *de succino electricorum principe.* ib. 1714. 4. PL. BR.

EJ. *de medicamentis causticis.* Regiom. 1697. 4. PL.

EJ. *de medicina cum physica combinanda.* ib. 1714. 4. HEFT. Plures præterea scripsit Diss. physicas BR.

MARCART von DAM *Ascensus per medicinam ad Deum.* Vindobon. 1696. 4.

RUDOLPH BENASSE *de fœtore præternaturali.* Jen. 1696. 4. BUR.

SAM. HOENISCH *de recens natorum regimine.* Erford 1696. 4. LEHM.

FRID. WILHELM CLOK *de usu physicæ in medicina.* Lips 1696. 4. BUR.

JAC. BERN. ZIEHLER *de phthisi.* Leid. 1696. 4. LEHM.

J. LEONH. MARTINI *de agra phthisi pulmonali ex intermissa venæsectione laborante.* Giess. 1696. 4. RIV.

PETR. WOHLFERT *de febre hæmoptoica.* ib. 1696. 4. *. cum morbi exemplis.

J. CONR. BECKER.

EJ. *de abortu.* ib. 1696. 4.

EJ. *de morte submersorum sine potis aquis.* ib. 1704. 8. Jen. 1740. 4. Ad medicinam legalem. Etsi ejus effatum minus generale est, multa tamen habet utilia. Ipsi sibi visa narrat, in eo nimius quod non aliter aliis in exemplis videri potuisse putat. Signa vivi demersi & mortui. Ut ad vitam submersi revocentur.

Primæ editioni anni 1704. 8. adjectæ sunt duodecim observationes. Dyspnœa perpetua & connata cum ventriculus, lien, ac hepar per diaphragmatis hiatum in thoracem compressi sunt. Ex occluso fonticulo hæmoptysis & hæmorrhagia uterina. Ischuria sex dierum sudore levata, excitato vomitu sanata. Vertigo, ut putat noster, ex nimio usu elixirii proprietatis nata, curata salivatione per hydrargyrum exorta. In nephritica a laudani opiati sesqui drachma, ut putat, epilepsia. Hydrops uteri sanatus aquis de utero manantibus. Tetanus quem emprosthotonum vocat cum metu suffocationis clystere injecto levatus. Post multa mala & uberiorem medicamentorum usum omentum putridum, ventriculus & intestina absque muco, calculi fellei 271. præter calculos biliosos. Lepra excitata salivatione sanata. Prodiit etiam cum M. B. VALENTINI novellis.

EJ. *Pædioctonia inculpata ad servandam puerperam.* Giess. 1729. 4. *. Chirurgici potius argumenti, & in Bib. Chir. dictus libellus, tamen hic repetendus quod ad medicinam legalem faciat. Ipse nempe in summo periculo cum brachium præcederit, matrem letho eripuit, dum fetum occidit.

ALBERT CHRISTIAN GEILFUS *de variolis.* Giess. 1696. 4. RIV.

J. JAC. FICK.

EJ. *de abortu epidemico.* Jen. 1697. 4. *. Anno 1696. morbos uteri frequentes fuisse, inter eos abortus.

EJ. & Resp. STRUVEN *Clysteres nutritii & frigidi.* Jen. 1718. 4. *.

EJ. *de iræ efficacia & remediis.* ib. 1718. 4. *.

EJ. *Aphorismi* HIPPOCRATIS *notis illustrati.* Jen. 1729. 8. Plusculæ adnotationes propriæ: exempla metastaseos morbificæ materiæ, arthriticæ in alienam

nam sedem inpactæ. Morbi faucium cum pedum œdemate alterans potestas. In eodem morbo ut petechiæ & purpuræ pustulosæ rubræ sibi succedunt. Quem parotidis durus tumor suffocavit. Empyema emisso per paracentesin pure restitutum. Ab ictu longe ante tempora accepto ægrotus tremulus periit.

Ej. *de marasmo s. marcore.* ib. 1724. 4. Pl.

Ej. *de frigoris noxa in corpore humano.* ib. 1720. 4. Pl.

Ej. *de balbis.* ib. 1725. 4. Pl.

Ej. *de lingua morborum præsaga.* ib. 1725. 4. Pl.

Ej. *de generali futuræ criseos aut jam factæ signo.* ib. 1723. 4. Pl.

Ej. *de salubri frigido potu.* ib. 1718. 4. Pl.

Ej. *de genuino purgantium usu in dysenteria.* ib. 1709. 4. Pl.

Ej. *Manuductio ad formularum compositionem Tab.* XXIII. *cum scholiis notarum schemate atque exemplis absoluta.* ib. 1713. 4.

Ej. *de salivatione spontanea, præcipue variolarum.* ib. 1713. 4. Pl.

Ej. *de salium natura genesi & usu.* ib. 1715. 4. Hæn.

Ej. *de febre vesiculari ab obstructione lochiorum.* ib. 1726. 4. Hæn.

Ej. *de balneis aquæ dulcis frigidis.* ib. 1717. 4. Hæn.

Ej. *de saccharo lactis.* ib. 1713. 4. Hæn.

Idem edidit Simon Pauli *quadripartitum botanicon & addidit* Tournefortii *characteres plantarum & indicem quintuplicem.* Francof. ad Mœn. 1708. 4.

Joh. Casp. Schute *de aphthis.* Altdorf. 1696. 4.

Joh. Balthasar Schwarzmann *de siti morbosa.* Altd. 1696. 4. Pl.

Frid. Christian Cregut *de ægritudinibus infantum ac puerorum.* Basil. 1696. 4. *. Ex marito sicco & uxore clauda pueri claudi filiæ siccæ natæ. Tumores in capite, collo, lumbis filiarum qui in capite sponte excreverunt.

Ej. *Sciagraphia novi systematis medicinæ practicæ.* Hanau 1700. 4.

Casp. Schwartz *de medicamentis purgantibus atque earum operationibus.* Basil. 1696. 4. Pl.

Guilh.

GUILH RIVIERE *Theses medicæ* XII. Monspel. 1696. 4. Quarta est de scrofulis, cancro & lue venerea, panacea mercurialis quinta, an mercurius crudus in adfectibus venereis curandis præferendus chemicis præparationibus.

REN. le CONTE & NIC. ANDRY *Non E. unica parotis lethargi vindex.* Paris 1696. 4.

FR. AFFORTY & PHIL. HELVET *Non E. morbi a serosa colluvie.* Paris 1696. 4.

NIC de JOUVANCI & CONR. BOMPART *E. ad caute medendum singularis ægri natura potissimum spectanda.* Paris 1696. 4.

GEROM PREAUX & ARN. JOH. COLLOT *Non E. morborum dantur curationes magneticæ.* Paris 1696.

J. POISSON & ANT. le CLERC *Non E. in febribus intermittentibus prodest pulvis peruvianus per inferiora injectus.* Paris 1696. 4.

PETR. DAZUIN & CAR. du FRESNE *E. in apoplexia præmissa venæsectione felicior purgatio.* Paris 1696. 4.

PETR. YON & PETR. JAC. PLOUMIER *Non E. in asthmatis paroxysmo purgandum.* ib. 1696. 4.

ANT. de S. YON & CAR. THUILLIER *E. in dysuria diureticis præferenda purgatio.* ib. 1696. 4.

J. ROBERT & ANT. SERIN *Non E. unquam incipientibus internis inflammationibus hypnotico ex opio phlebotomia præferenda.* ib. 1696. 4.

LUD. GRYANT & JOS. CHAMBON *Non E. ab hepatis intemperie ascites.* ib. 1696.

FRIEZOU & JAC. MINOT *E. vires consociare amant opium & kinkina.* ib. 1696. 4.

CL. PUYLON & JAC. SOUHAIT *E. febri intermittenti diaphoretica.* ib. 1696.

DOM. de FAUCIS & ANTON SERIN *Non E. mors arthritidis potu decocti foliorum theæ.* ib. 1696 4.

HENR. MATHIEU & NICOL ANDRY *E. perficiendis medicis necessaria peregrinatio.* ib. 1696.

CL. GUIRIN & JOS. CHAMBON *E. sanitas a calidi, frigidi, humidi & sicci moderatione.* ib. 1696.

CAR.

CAR. le LONG & JAC. MENOT *E. cortex peruvianus remittentis vindex.* Paris 1696.

LUD. MARIN & J. GAILLARD *E. alimenti labes in ventriculo, a toto corpore.* ib. 1696.

PETR. LOMBARD & MAT. DION. FOURNIE *E. ανοσοτοις mens & sensus acutiores.* ib. 1696.

PHIL. CARRON & J. SIM. GUILH. de la RIVIERE *E. temperamentum melancholium a sale fixo.* ib. 1696.

ARMAND JOS. COLLOT & PHILIPP BERN. de BORDEGARAYE *E. temperamentum melancholium præstantius.* ib. 1696.

§. DCCCCLIX. DIARIA ad. a. 1696.

Philos. Transact. n. 220. ST. GEORGE episcopus in Cloyer de homine quotidie paroxysmum epilepticum patiente.

N. 221. TANCREDUS ROBINSON de HENRICO JENKINS qui ad a. 170. vixerit, annos natus 120. tertiam uxorem duxerat & annos 152. militaverat, cæterum mendicus.

N. 222. CAR. PRESTON de calculo 51. unciar. in quo educendo æger periit.

N. 223. IDEM in hydropica maxima hydatis ovario adnata, imus ureter cartilagineus. Incisio corporis morbosi. In ventriculo cum atro liquamine longus lumbricus. Polypi in utroque ventriculo cordis, in sinu duræ matris falciformi.

N. 226. De infante vivo cum cerebro destitueretur.

In *Journ. des scav.* 1696. Laudes arcanorum cujusdam MATOUROUSINY veneti & balsami romani. Mireris nobile diarium his circumforaneis patuisse.

Sic etiam Venetiis novum diarium orsi sunt, quo multa partim librorum judicia continentur partim adnotationes & opuscula, *Galeria* nempe di *Minerva* quam HIERONIMUS ALBIZZI bibliopola edidit. Primus annus 1696. fol. prodiit.

Anonymi Ferrariensis de hepate vituli putrefacto, JOSUA FERRI de lapidibus intra animalia repertis qui vulgo bezoar audiunt, deque eorum utilitate ut putat medica.

Pars hepatis vitulini putrefacta.

FERDI-

FERDINANDUS SANTANIELLI *Dell' uso de' vescanti.* Sanguinem si coactus aut ad coagulum pronus fuerit resolvere, motum humorum accelerare, Spiritus suscitare languidos.

EJ. *De somni causis.*

Redit uterque libellus in lucubrationibus physico mechanicis. Venet. 1698. 4. *.

Huc facit hujus auctoris, *de utilitate & necessitate mortis lucubratio 4ta* theoriæ meræ.

EJ. *Novus universalis & methodicus febrium tractatus.* Napoli 1705. 4. VATER.

Anonymi *Objectiones* LUDOVICO TESTI *opposita*, *ob ejus L. de aëris veneti innocentia.* Spiritum salis non acidum esse vel salsum — ex ungue leonem.

Vita MICHAELIS NOSTRADAMI medici & astrologi.

In E. N. C. *Dec.* III. *Ann.* 4. *Obs.* 41. J. MICHAEL METUG in Saxonia Medicus.
Motus convulsivi ad horologii ictum redeuntes.

J. DAVID MAUCHART physicus Morbacensis.

Dec. III. *Ann.* 4. *Obs.* 58. Post mercuriale vomitus, diarrhœa, in cadavere ventriculus turgidissimus intestina in pelvim depulerat. Vesicula fellis plenissima, in ea viscida bilis. In pulmone sinus, ut putat, post curatum pulmonis ulcus superstes. Venæ cavæ tubus polyposa materia obstructus, & super eam sedem inanis, ita in aorta quasi fibræ circulares. In ventriculo inciso liquamen nigerrimum fœtidissimum.

Obs. 19. Hydrocephalus, caput maximum, suturæ duplices (lapsui tribuit). Aqua in solis ventriculis cerebri. Plexus choroidei glandulosi, cerebellum in dextro latere majus & durius.

Obs. 60. Post ischuriam funestam ren alter gangrænosus absque calculo.

FRANCISCUS MAYER Salisburgensis.

Obs. 77. Cum molæ esset suspicio. In ventre massa in qua fetus perfectus quem femina septennio gesserat & in alio sacco alius fetus. In tuba, an in ovario nutritus noster non novit.

J. D. WENCKH Physicus Græzensis.

Obs. 87. Quæ fetus mortui ossicula in utero retinuerat tamen bis concepit & peperit.

Ann.

Ann. IX. X. *Obs.* 135. Fuse laudat decoctum ligni lentiscini ad arthritidem & alia mala.

Obs. 136. In duobus viris sanguis per penem menstruus.

§. DCCCCLX. VARII.

J. B. VOLPINI Astensis, *Hæmophobia triumphans s.* ERASISTRATUS *vindicatus ubi veterum phlebotomiæ scopi ad tentamen revocantur.* Lion 1697. 12. BURM. Dominicum Scalam contra MATH. GEORGIUM defendit. BR.

EJ. *Spasmologia s. clinica contracta, accedit de purgationis electricæ nuncupatæ vanitate, de fallaci urinarum & putrido sordium scrutinio, de bilis commentis & de criticorum dierum superstitione. In appendice* ERASISTRATI *vindicati nova editio.* Astæ 1710. 4. Maculosissima dictio, etiam impressio, non adeo de spasmo quam de universa arte medica, fanatici hominis, magni refutatoris, asperi & inurbani. Acida pro causa morborum, alcalina pro medicamento habet. Venæsectionis amatores refutat. In febribus humores concretione peccare non dissolutione. Purgantia etiam validiora in febribus vult exsulare. Vires corticis peruviani augeri addita myrrha & minori centaurio. In febribus malignis præter alcalia non alia auxilia spei respondere. Ne in pleuritide quidem venam secat, etsi in inunctione continuat, tum laudanum exhibet & papaver. Dolorem non esse a solutione continui. Anagallidem cœruleam adversus maniam, dolores, tum elixir JOHANNIS MICHAELIS. In asthmate hypnotica. Plethoram rarissime occurrere. In colico dolore clysteres suadet frigidos. Pulvere de spinis halecum in fornace assatis se ipsum a calculi tortura liberasse. In dysuria vesicæ sphincteris ostium ventricosum fuisse. Dolorem emeticum remisisse, relictam in vesica canulam plumbeam vitam reddidisse tolerabilem cum tamen ingens calculus inesset. Calculi causam esse in vino nimis meraco. Chlorosin certe per matrimonium curari. Opiata urinam ciere. Mercurium dolorem partium promovere. Cataractæ sedem plerumque esse in aqueo humore. Pro venæ sectione abstinentiam a cibo commendat & purgationem. Cathartica in corpus humanum recepta non posse a medico ad eam partem dirigi, cui subventum velit. Neque derivationem veri quid habere neque revulsionem.

EJ. (*) *Opere medico pratiche filosofiche.* Parma 1626. 4. *. sex sunt epistolæ in 1. ad VALISNERIUM data NICOLAUM ANDRY refutat, recte docet qui morbi a vermium actione nati curentur.

In quarta observationes habet practicas & formulas quarum felix usus fuerit.

(*) Auctor horum operum est JOSEPH VOLPINI ITALUS a priori JOANNE BAPTISTA Astensi diversus, V. ELOY. Nota Edit. BR.

In sexta vesicatoriorum emplastrorum usum defendit in febribus, non nullis exceptis, quae ad putredinem tendunt, a quibus cantharides ut alcalescentes vult abesse.

Ejus elogium dedit BARUFFALDI in suis *elogiis* academicorum 1703. fol.

HENRICUS SCHNELLER Medicus.

Ej. *De animalculis in ovino aliorumque animalium hepate detegendis Praeside* BIDLOU. Leid. 1698. redit in opusculis BIDLOI & videtur BIDLOI fasciolae anatome esse.

Catalogus vermium in corpore humano viventium.

Ej. *de urinarum inspectione.* Leid. 1701. 4.

Ej *Theoriae mechanicae physico medicae delineatio in qua damnosa ejus praecepta ad rationis & experientiae leges revocantur & practice emendantur.* Praefixa est ad JACOBUM le MORT epistola & ejus responsio Leidae 1705. 8. *. In epistola chemicos adversus BAGLIVUM tuetur. Ipsum opus totum est contra sectam jatromathematicam s. mechanicam pro chemicis in BAGLIVUM Pars II. practici est argumenti. A chemia medicinam suum armamentarium habere. Contra FREINDII emmenologiam de mensibus. Contra plethoram. Non a lentore febrem esse sed collectionem particularum acrium ex portione spiritualis materiae emersarum, quae inflammationem alicujus partis solidae pariunt. Falso doceri febres acutas solvi productibus mensibus. Scorbutum & hypochondriacum malum esse ab humoribus stagnantibus ad solutionem properantibus. Venaesectionem inflammationem tantum in principio adversari & etiam tunc inutilem esse si particulae morbificae maligniores fuerint. Praeceptorem suum (puto le MORT) feminam mensibus suppressis & quartana laborantem curasse decocto granorum duodecim arsenici intra triduum sumto. Diversorum salium effectus. Vis chalybis in principio a laxativa in fine ab adstringente potestate pendet. Ut menses restituantur per longas scriptiones & per acidulas artificiales ex oleo vitrioli cum limatura martis & sulphure destillatas. Vix ullum experimentum hic requiras aut utile monitum.

Ej. *Defensio contra* B. de MOOR. 1707. 8. Non est clinici argumenti.

PETRI JENS M. D. *Tyrocinium medicum s. clavis idearum quae spectant ad physiologiam & pathologiam* P. I. Haag. 1697. 8. *. Breve compendium. Morborum classes. Morbi intestinorum justo ampliorum justo augustiorum. Morbi cavitatum magnitudinis, situs, communionis. Humorum morbi ex quantitate vitiosa aut qualitate aut motu. Succi pancreatici nimia aciditas. Atra bilis, viridis in tenui intestino generatio. Lympha peccat acore. Morborum breves descriptiones.

JOSEPH

JOSEPH JACKSON *Enchiridion medicum theoretico practicum f. tractatus de morborum theoria & praxi, acc. appendix.* Amfterdam 1697. 12. Bruxell. 1705. 12. 1718. 12. Nurnberg 1716. 12. 1738. 12.

STEARNE *de Vifitatione infirmorum.* Dubl. 1697. 8.

Medici cujufdam hebræi opufculum de tuenda fanitate hebraice & latine editum a CHRIST. WAGENSEIL. Altdorf 1697. 4. B. TIG.

J. SCHMIDT *Uromanticus caftratus f. tractatus de urinis earumque infpectione* J. MUNNIKS *caftigatus.* Utrecht 1697. 8.

THOMAS GUIDOT ΘΕΟΦΙΛΟΥ *β. περι ουρων.* Leid. 1703. 8. 1731. 8. Vir literatus. Præmifit THEOPHILO *prolegomena* fatis fufa. Inter recentiores uromachias dicit & contendit urinas in morbis incertum fignum præbere, neque etiam nigræ aut oleofæ urinæ fatis certam effe fignificationem. In notis ad THEOPHILUM comparat codices, labores & verfiones expendit & documentis notas adjecit. De medicis THEOPHILI & MAGNI nomen gerentibus.

Idem fcripfit *On the city and waters of Bath.* 1697. 8. 1725. 8. Cum titulo vero *Bath memories* lego ita:

B. mem. or obfervations in three and forty years practice at the Bath what cures have been there wrought by bathing and drinking thefe waters by Gods bleffing on the directions of ROBERT PIERCE. Briftol 1697. 8. BOEHMER, ut omnino videtur alius liber effe.

EJ. *Difcourfe of the bathe and the hot waters there with fome enquiries into the nature of the waters of S. Vincent rock near Briftol and that of Caftle Cary.* Lond. 1676. 8. *. Meth. St. Med.

EJ. *Liber de thermis britannicis, accedunt obfervationes hydroftaticæ, chromaticæ & mifcellaneæ uniufcujufque balnei apud Bathoniam naturam ornatius exhibentes.* Lond. 1691. 4. *. Meth. St. Med.

EJ *The regifter of Bath or 200 obfervations containing an account of cures performed by the Hotwells at Bath.* Lond. 1694. 8. 1697. 8. Meth. St. Med.

EJ. *Collection of treatifes concerning the city and waters of Bath.* 1725. 8. *. Meth. St. Med.

EDUARDI BERNARD viri eruditi *Catalogi librorum manufcriptorum Angliæ & Hiberniæ in unum collecti cum indice alphabetico.* Oxon. 1697. fol. B. BUR.

ALOYSII della FABRA professoris Ferrariensis primarii *Dissertationes physico medicæ*. Ferrar. 1712. 4. *. dictio barbara & typographi opera vitiosa. Magna pars est practica.

De arthritide & sachari seri lactis usu, præstantia ejus sachari. De terra minerali nucerina, & appendix. Experimenta aliqua quæ suadere videntur, tamen de ea tam aliquid in sanguinem resorberi quam cæterum de absorbentium classe esse. De animi adfectibus, eorum causa physica & de tabaco. Noxia & utilitas tabaci vario modo sumti etiam masticati. A nimio usu homines stupidos reddi & ante tempus decrepitos. De meteoris & morbis inde ortis. De aquis mineralibus, ventis, situ cœli salubri & insalubri.

Potus calentes commendat, potissimum theam & chocolatam. Aquæ minerales variæ. Oleum plumbo & argento vitiatum. Aquam solam puram in medendo eadem fere præstare, quæ ab aquis mineralibus sperantur.

In diæteticis aliqua ad analysin, ut in thea salem volatilem subamarum & stypticum improbat, alcalinum cæterum, negat gracilibus hominibus & biliosis convenire. Aquam rutæ esse salem volatilem oleosum dilutum, ei acidum inesse. Oleum spiritui vini, & tamen acidum primarum viarum ab eo spiritu frangi.

§. DCCCCLXI. NUPERI.

DACIER literatus neque medicus neque in historia medica satis versatus, qui HEROPHILUM magnum incisorem pro eo habet HEROPHILO qui PHALARIDI a valetudine fuit, cepit edere 1697. *les œuvres d'Hippocrate traduits en françois & conferés sur les manuscripts de la bibliotheque du Roi.* Paris 1697. 12. 2 vol. Opere suo minime defunctus, parva & minoris tantum momenti opera divi senis & ea quæ fere spuria sunt & in ratiociniis versantur, excepto L. de aere, aquis & locis. Vitam divi senis præfixit, in quam omnes illas fabellas recepit, quibus *epistolæ* plenæ sunt. Deinde RENAUDOTI epistola de exigua utilitate quæ ex Arabum lectione sperari possit. Interpretis HIPPOCRATIS arabici, ex syriaco vero non ex græco vertentis. Ad libellos hippocraticos DACIER adjecit notas suas, quæ plerumque ratiocinia sunt, in aliis diversa loca veterum & ipsius HIPPOCRATIS comparat. Passim aliquas lectiones emendat ZWINGERO multum usus.

JOSEPH PITTON de TOURNEFORT Aquisextiensis a villa dictus, magnus botanicus, medicus facultatis Parisinæ & qui medicinam exercuit.

EJ. E. *morborum curatio ad mechanicas leges referenda.* Paris 1697. 4. R. LUDOVICO LEMERY.

In

In *hist. des plantes qui naissent autour de Paris* quod opus reliquis Tournefortianis præstat & Parisiis prodiit 1698. 12. vires medicas & analyses stirpium addit, hæc ex BOURDELINI fere experimentis desumtæ ad academiam Regiam scientiarum missis.

A morte viri BESNIER medicus Parisinus edidit *Traité de la matiere medicale.* Paris 1717. 12. 2 vol. *. Generalia aliqua de plantarum viribus, de modo quo ea indagamur, de analysi, de elementis in quibus vis medica residet. Deinde plantæ secundum classes medicas recensentur. Purgantia, a quibus indicantur & contraindicantia. Tum plantæ ipsæ descriptæ, cujusque utilitas medica varia, doses, modus quo propinantur, formulæ bonæ multæ. Vix dignum opus famæ magni viri. Adjecta est vita ex FONTENELLII & D. LAUTHIER elogiis exposita.

A morte etiam viri prodiit *Relation d'un voyage du levant fait par ordre du Roi.* Paris 1717. 4. 2 vol. Lyon 1717. 8. 3 vol. *. In eo libro lectu dignissimo per epistolas ad rei navalis ministrum datas res naturales describit, plantasque plurimas nitide dat depictas. Subinde etiam aliqua ad rem medicam facientia interspergit. Tragacantha gummi de arbore sudans, multo certe majori copia quam ut cum nostra compares Tragacantha valesiana. Modus & instrumentum quo Ladanum colligitur. In Creta ægrotos in forum deferunt. Vampyri in insulis archipelagi dudum noti. Thermæ in insula Milo, reperiuntur aliæ aquæ minerales, quæ alvum movent. Alumen ejus insulæ. Species sudatorii quo utuntur in lue venerea. Carbunculus in imo gutture in his insulis infantes celeriter enecans. Medicina græcorum, medici parum periti; diæta in morbis acutis tenuissima. Caprificatio insularum archipelagi. Lentiscus Chia & Mastix Therebinthina ejus insulæ. Scammonea samea. Balnea turcica & modus lavandi subigendorumque artuum.

In WILHELMI DAMPIER *itineribus* passim aliqua sunt ad materiam medicam & ad artem facientia. Ut inunctione hydrope se liberaverit. Canceri ab esu Mancanillæ intoxicantur & nocent. Prima editio. Lond. 1697. mea plenior Lond. 1729. 8. 4 vol.

EDUARDUS NORRE chirurgus Stutgardensis.

EJ. *Chirurgischer Wegweiser allen angehenden gezeiget.* 1717. 8. Nurnb. 1736. 8. *. De morbis etiam internis tractat, œdemate, scrofulis, scabie, parotide, bronchocele, pleuritide, demum formulæ & scriptiones. Populare in usum tironum opus. Signis cælestibus fidem adhibet.

JOSEPH BUTLER *een nadere ontdekkinge der menschelyke waters.* Harlem 1697. 8. *. Uromantis tantum ex subtilioribus. In urina sana nubeculam albam adparere. Ex lotio temperamenta, spissitatem humorum, obstructiones dignosci

dignosci. Ante arthritidis eruptionem crassamentum in lotio conspici, integro etiam ante paroxysmum anno, sed & qualitatem ex lotio divinari & ejus durationem.

Heylsame remedien voor sickens. Grevenhage. 1697. 8.

MICHAEL XIMENES MILERO Hispalensis. *Alegato juridico al favor del derecho y costumbre que tienen de proceder en las consultas y funciones los medicos revalidador mas antiguas a los medicos menos antiguos con aprobacion del Real protomedicato.* Sevilla 1697. fol. C. d. V.

EJ. *Propugnaculo del alegato juridico al favor, del derechio y costumbre que ti... a proceder en los consultas los medicos revalidados mas antiguas a los doctores menos antiguos de la Universidad de Sevilla.* SEG.

Contre rispaesta la segunda parte de la Question que con impropriedad Uaman medico legal publicada por el D. ALONSO LOPEZ CORNYO. Sevilla 1697. fol. SEGUIER.

B. LICAND *Nouveau traité des eaux minerales des eaux de Forges.* Paris 1697. 8. cum curationibus morborum.

EJ. *Letre ou l'on repond a quelques objections faites sur le tr. de eaux de Forges.* Paris 1698. 12.

AB. ROUSSEAU qui pro rege medicamenta chemica præparabat *secrets & remedes eprouvés dont la preparation se fait au Louvre.* Paris 1697. 12. *. 1708. 12. *. posthumum opus.

EJ. *Abstinence de la viande rendue aisée.* Paris 1700. 12. Carne abstineri vult pueros.

DAVACH de la RIVIERE *Le tresor de la medecine contenant l'anatomie des maladies auxquelles les parties du corps humain sont sujettes.* Paris 1697. 8. 1722. 8. 2 vol.

EJ. *Traité des fievres de leurs causes & differneces, les moyens de les connoitre par les urines.* Paris 1698. 12.

EJ. *Miroir des urines pour connoitre les signes & les causes des maladies.* Paris 1700. 12. 1722. 12. 1762. 12.

Germanice *Urinspiegel samt einem Zusatz von den gemeinichlichsten aufstossenden Krankheiten.* Statt am Hof. 1744. 8.

J. FON-

J. FONTRAILLES chirurgi *Traité de physique & de chirurgie ou l'on explique la sanguification la circulation du sang & les causes des fievres.* Paris 1697. 12. Signa video laudari morborum reconditorum; de SAUV.

G. LAVAUS *Traité de la mauvaise articulation de la parole.* 1797. 12.

Recit de ce que s'est passé dans la maladie de M. Vallot, par de SALINS 1697. 4.

Reponse au S. de SALINS *par* GUIBAUDER. Dijon 1698. 4.

Factum par de SALINS *contre du* PRÉ & GUIBAUDER. 4.

ST. CHRISTEAU chirurgi Luxenburgensis *Chirurgie pratique.* Luxemb. 1697. 12. admisti morbi medici, medicamenta.

M. L. D. lettre *sur l'impossibilité des cures sympathiques.* 1697. 12.

Instruction pour instruire &c. toute sorte de petits oiseaux avec un tr. sur les maladies des chiens & les remedes pour les guerir. Paris 1697. 12. seconde edition.

FR. AD. GAGNON *Recherche de la verité dans la medecine contenant les decouvertes qui s'y sont faites, les abus & erreurs qui sont introduits.* Paris 1697. 12. MARTINI.

THOM. TRYON *The way to health long life and happineß or a discourse of temperance.* Lond. 1697. 8. PL.

REVETY *On consumption.* Lond. 1697. 8. OSB.

CHR. HEINRICH LOEBER *Widerlegung des Aberglaubens von den bösen Stufenjahren.* Jen. 1697. 4.

FRANC. MONK *Medicinalischer Rammoneur.* Plœn 1697. 8. PL. arcanum pulveris purgantis.

La pharmacie abregée ou vertus surprenantes des remedes du Colonel FRANÇOIS MONK. Londres 1702. 12.

Wundercur an einem vom Schlag gerührten Mädchen. Magdeb. 1697. 8.

GOTTH. CHRIST. STAHLS *Beschreibung des Elixirii vitrioli und pulverum febrifugorum.*

EJ. *Antidotum antipodagricum.* Nurnb. 1697. 4.

SAMUEL KOELERS *Beschreibung des gesegneten und himlischen Theriacs, wie derselbe*

derselbe von JOSEPHO QUERZETANO *erfunden, hernach von* FRID. GREIFIO *vermehrt worden,* Rinteln 1697. 12.

FRANZ JULIUS LUTKENS *Leichenpredigt* MARTINI WILLICH Churbrand. Leibmedici. Berlin 1697. fol. HANSEN.

§. DCCCCLXII. DISPUTATIONES.

C. S. ASTMANN *Valetudinarium peregrinantium.* Leid. 1697.

J. SCHMID *de epilepsia adultorum & insultibus infantum epilepticis.* Leid. 1697. 4.

DANIEL HENRICH MEIBOM *de patellæ ossis læsionibus & curationibus.* ib. 1697. 4.

J. HENR. SCHEUBER *de usu & abusu alcalium.* ib. 1697. 4.

J. HENR. SCHMEUSER *de usu & abusu alcalium.* ib. 1697. 4. *.

GEORG HENRICH REDDEWITZ *de vero catharticorum usu.* ib. 1697. 4.

EJ. *Zeugnisse seiner ungemeinen Curen, aus dem holländischen übersetzt.* ib. 1698. 8.

NIC. BIDLOO *de mensium suppressione.* ib. 1697. 4.

L. BUXBAUM *de hydrope.* ib. 1697. 4.

S. de VOGEL *de angina* ib. 1697. 4.

ADRIAN ZIEGLER *de odontalgia* Utrecht 1697. 4.

EDUARD WITKINSON *de morbis oculorum* ib. 1697. 4.

JACOB RAU, *de malo aphrodisio.* ib. 1697. 4. *.

MICHAEL LEYDECK *de dolore capitis.* ib. 1697. 4.

ERN. CASP. HUHNE *de gonorrhœa.* ib. 1697. 4. BOEHMER.

JUST. OTTO QUENTIN *de gravidarum præparatione ad partum facilem.* ib. 1697. 4.

FRANC. PELLETARIUS *de ictero.* Harderov. 1697. 4.

BENJAMIN EVALD *de podagra,* Erford 1697. PL.

EJ.

Ej. *Discursus de impotentia virili.* Colon. 1698. Pl.

Ej. *de medici taciturnitate.* Erford. 1703.

Ej. *de auro fulminante.* Regiomont. 1704. 4.

Ej. *Medicus fumum vendens defensus.* ib. 1704. 4. Haen.

Ej. *Ezechiæ morbus per ficum curatus.* ib. 1708. 4.

Ej. *Problematum medicorum specimina* I. II. III. 1714. 4. Heft.

Ej. *Uroscopiæ usus & abusus.* Regiom. 1718. 4. Pl.

Ej. *de medico practico dubitante de subtilitatibus curiosis an in praxi usum habeant.* 1701. 8. Heft.

Ej. *de pulvere sympathetico.* 1704. 4. Heft.

Ej. *de obstetrice inculpata.* Heft.

Ej. *Fetus humanus vivus, mortuus an natus sit.* ib. 1716. 4. Heft.

Ej. *de nimio naturæ inimico.* ib. 1617. 4. Heft.

Ej. *de sanitate hominis morbosa.* ib. 1701. Heft.

Ej. *de torturis.* ib. 1701. Heft.

Ej. *de formicarum usu in medicina.* ib. 1702. 4. Heft. 1718. 4. Pl.

Ej. *de conservanda militum sanitate.* ib. 1719. 4. Heft.

Ej. *de eunuchis & spadonibus.* ib. 1704.

Joh. Georg a Bergen *de abortu* Præs. Albino Francof. ad Viad. 1697. 4. an fuerit idem postea professor?

Christiani Thomasii celebris ICt. *de jure circa pharmacopolia civitatum.* Hall. 1697. 4. 1729. 4. *.

Ej. *de præsumtione furoris atque dementiæ.* ib. 1722. 4.

Ej. *Exemplum judicii circa magica.* ib. 1729. 8.

Ej. *de caractere & circumspectione medici ad curandam tadiositatem processuum adhibendi.* ib. 1717. 4. Heft. Br.

Ej. *de origine ac progressu processus inquisitorii contra sagas.* ib. 1729. 4. Heft. Br.

Ej. *de tortura ex foris Christianorum proscribenda.* ib. 1706. 4. Heft. Br.

Ej. *Kurze Lehrsätze von dem Laster der Zauberey.* ib. 1702. 12.

Ej. *de crimine magiæ.* ib. 1701. 4. Heft.

Joh. Jod. Deppe *de febre maligna.* Erford. 1697. 4. Riv.

J. H. Stange *de juvenis medici idea errante.* Hall. 1697. 4. Hæn.

J. Boecler *de potu frigido.* Jen. 1697. 4. Pl.

J. G. Fresenius *de spasmo s. convulsione.* Giess. 1697. 4. Pl.

Anton Raumburger *de puerulo rachitide detento.* Giess. 1697. 4. Pl.

Christian Maximilian Spener *de ægro febre maligna phthisi complicata laborante.* Giess. 1697. 4. ex repulsa scabie.

Melch. Wagner *de hemicrania.* Altd. 1697. 4. Vat. Francf. 1697. Burkh.

Ulr. Sigism. Nimptsch *de αγρυπνια s. vigilia præternaturali.* Altd. 1697. 4.

J. Ziegler *Casus viri hypochondriaci.* Basel 1697. 4. *.

Raymund Fenot & Phil. Bern. de Berdegalage *frequens cœli mutatio salubris.* Paris 1697. 4.

Matth. Thuillier & Petr. le Tonnelier E. *potus Caffee cum lacte salubrior.* Paris 1697. 4.

J. Hon. Michelet & Petr. le Tonnelier *Tecmarsi propathorum dirigenda est morborum curatio.* Paris 1697. 4.

§. DCCCCLXIII. Diaria ad a. 1697.

In *Philos. Transact.* N. 224. Samuel Dondy Asthma ut tamen decumbens melius spiritum duceret quam erectus. Hydrops erat pectoris, cujus hic facilior decubitus videtur symptoma esse characteristicum.

N. 225. Idem, qui in *Journal de la médecine* scirrhus omenti aut mesenterii coloni intestinum comprimens, ob eam causam enorme distentum.

N. 227.

N. 227. CAROLUS MORLY de offibus retenti per aliquot annos fetus, de ano prodeuntibus.

N. 228. HILL pnto AARON de HENRICO JENKINS longævo, deque eo annos 157. vivente teftimonium.

N. 229. JACOBUS BRODIE de fetu æthiopiffæ ex abfceffu umbilici reddito.

N. 233. MARTIN MARTIN de infulis hebridibus (Ebridibus) Qui ab infantia fpiritu frumenti utuntur, numquam vermibus infeftantur. Plantarum nonnullarum vires medicæ. AARON GEORGE ad annum 150 vixit. Quæ toto feptennio fubinde offa fetus reddidit. In weftern islands, ad vires plantarum aliqua. Morbi endemii & earum caufæ.

Tuffis in J. KILDA fi peregrinus eam infulam adiverit.

N. 235. ROBERT CLARKE Canis a fragore explofòrum tormentorum fubito interemtus. Qui frequentes excreat ramofos polypos afperæ arteriæ.

ÆTHIOPS cui fubinde albæ maculæ effloruerint quoad totus ex albo & fufco varius fieret.

In *Journal des Sav.* 1697. & in *Phil. Tranfact.* N. 233. GAILLARD de morbis Tolofæ, adultis glandulas mefenterii lapidefcere. Hæmoptoe, afpera arteria fanguine plena, os fatis infigne in pulmone inque vena cava utraque prope aurem dextram. Sanguini in venæ fectione mora injecta a præcedente polypo. In dyfenteria colon & pars mefenterii ulcerofa, ulcus enorme plenum glomere lumbricorum. Poft ingentes capitis dolores amaurofis, callofa dura caro inter corticem cerebri & corpus callofum, calculorum in veficula fellea infignis moles. Ulcera duo maxima pulmonis. Carotides arteriæ polypis plenæ. Mola educta reni fimilis. Galeæ calvariæ defectus. Uterus in collo fcirrhofus duriffimus.

In *Mémoires de l'Academie avant* 1699. iterum S. DONAT de fuo infante in fcroto reperto.

Hoc anno orfus eft,

BRUNET Medicus, *le progrés de la médecine contenant un recueil de tout ce que s'obferve de fingulier par raport à la theorie & la pratique.* Paris 1796.

Eo tomo careo.

Sed pro anno 1697. coram eft. Continet fufam relationem de abbate qui venerem molitus neque expedito coitu tumorem in fcroto concepit, quem

DONATUS excidit, inque eo cranium verissimum reperit & fetus reliquum corpus, confusis partibus.

In T. 1698. physiologica continentur.

In *Galeria di Minerva* T. II. ann. 1697. praeter varia suis locis inserta; breviter de Academia physico criticorum etiam nunc per suos commentarios celebris, quae anno 1691. primordia ceperit, auctore potissimum PYRRHO MARIA GABRIELLI.

THEOPHILI GRISONI Sermo in conventu ejus Academiae dictus, de causis periodorum in febribus intermittentibus. Hypothesis a lentore in primis viis & a fermento febrili repetito.

SIGISMUNDUS VALIANI in eadem Academia omnia animalia, vermes etiam intra corpus humanum nascentes ex ovo nasci.

ANTONIUS VECTRONI de usu medico mellis.

In eodem Tomo diarii *Galeria* apologia quaedam anonymi exstat, quam alii ipso MALPIGHIO tribuunt. Erravisse dicebatur in morbo oculari, quem amaurosin vocabat.

In febre epidemica maligna cum virium prostratione ostendit MALPIGHIUS lividos in cadavere vibices & maculas & pulmones putridos. Venaesectione se abstinuerat cujus eventus funestus fuerit.

Hoc anno sive pro anno 1696. Mutinae excusam est.

Giornale de letterati. 4.

In E. N. C. *Dec.* III. *Ann.* V. VI. ann. 1697—1698.

CAROLUS LANGE Lucernensis.

Obs. 13. Hydropica post drasticum purgans subito mortua. In ventriculo cibi pridiani crudi. Pancreas & glandulae mesenterii scirrhosae, hydrops & pectoris & abdominis.

MATTHAEUS HARDER.

E. N. C. *Dec.* III. *Ann.* V. VI. *Obs.* 99. Lochia suppressa, tumor inde abdominis indies incrementa capiens. Multum in abdomine aquae tumorque durus hydatidibus fartus, mesenterii glandulae induratae, duo inde abscessus in pelvin continuati uterumque amplexi, ex quibus hydatides & glandulae. Uteri ostium cartilagineum.

CASPAR

Caspar Petzold Vratislavienſis clinicus.

Ann. V. VI. Poſt lapſum magna contuſio ſanata ſcabie efflorеſcente.

Obſ. 185. Ab urina retenta œdema crurum, ea reſtituta ſanatum.

Stahlianus in noſodochio fere adnotationes collegit 95. hiſtoriæ morborum breviores medicamenta uberiora, multæ curationes, multæ inciſiones cadaverum.

Bartholm. J. Otto Hanemann.

Obſ. 203. Piſcis paſſer grandinoſus, purulentus ulcuſculis plenus.

Ej. Diſp. inauguralis *Theſes medicæ miſcellaneæ.* Leid. 1697. 4.

J. Dan. Dolæus.

Ann. V. VI. *Obſ.* 257. In canibus etiam voracibus frequenter reperi glandulas ſcirrhoſas in quibus vivi vermes rubicundi annulati.

Obſ. 257. Mors a ſanguine vomitu reddito.

Obſ. 258. Et a tumore adipoſo, glanduloſo intus hydatidibus pleno.

J. M. Vorwaltner.

Obſ. 106. Fetus per abſceſſum umbilici feliciter excretus.

Obſ. 107. Viſus vitium ut ex ſerie rerum unicum tantum perciperet.

Obſ. 108. Pupilla ex ſua ſede dimota, tamen viſum ſuperfuiſſe.

Obſ. 109. Quartana per triennium pertinax ſublata exemtis calculis.

Obſ. 110. Delirium, anxietas &c. ex ſalmone muria condito.

Ann. VII. VIII. *Obſ.* 142. Dolor circa pylorum, alvi fluxus ſubcruentus, deglutitio difficilis & inde quaſi ſuffocatio. Inteſtina vacua & abſceſſus verſus lienem pure plenus, pancreas conſumtum.

Obſ. 143. A diuretico imprudenter ſumto mors ſubita, inteſtina ſanguine plena, pancreas ſanguinolentum, duodenum lacerum.

Obſ. 144. Spiritus tenuis, difficilis, mors. Sarcoma ad jugulum ſub ſterno maximum.

Obſ. 145. Pertinax alvi obſtructio, cum vomitu convulſiones, mors. Ventri-

Ventriculus & inteſtina inflammata gangrænoſa, ſcybala in cœco inteſtino duriſſima.

Obſ. 146. In pleuritide per totum latus pleuram inter & muſculos craſſa cruſta lymphatica effuſa.

Obſ. 147. Poſt arthritidem diuturnam, vomitum cruentum, urinæ ſuppreſſionem, ventriculus & inteſtina inflammata, illa gangrænoſa.

J. Henr. Starck.

Ann. V. VI. *Obſ.* 167. Veſicatorium emplaſtrum in petechiis cum delirio utile.

Ann. VII. VIII. *Obſ.* 59. Dolor lateris dextri, ſanguinis vomitus, tumor in ſede hepatis, urina purulenta & medicamentis diſcuſſus.

Ann. IX & X. *Obſ.* 167. puer in hydrope in lucem editus tamen ſanatus.

Obſ. 168. Fluor albus chalybe, terebinthina, myrrha ſanatus.

Obſ. 169. Puero maculæ cutaneæ & ſanguis de naribus, palato atque oculis fluens, ex ira nutricis.

Obſ. 171. Cum calculo veſicæ oſſeum in uretra anteriore concrementum.

Reinhold Wagner.

Obſ. 179. Tumor, pulſatio ſuper papillam in dextro latere thoracis ſenſim inſigniſſima mole auctus, Aneurysma erat Aortæ lamellato ſanguine farctum intra quas lamellas ſanguis grumoſus erat.

Obſ. 180. Inteſtinum ileon a lumbricis perforatum ut fiſtula ſupereſſet, tamen myrrha & balſamicis adhibitis ſanatum.

Ulricus Haudigel.

Obſ. 288. Singultus vehementiſſimus & pertinax, theriaca & ſudore fruſtra adhibitis, ſuppreſſus odore exſtincti luminis.

Obſ. 289. Vomitus fere dimidio anno pertinax & quotannis recidivus pulvere Birkmanni & oleo illito ſtomachali compreſſus.

Ann. VII. VIII. *Obſ.* 194. Quietus ab apibus ictus accepit in facie. Oculum ſervavit luto impoſito verum poſt aliquot hebdomades priora iisdem locis mala eruperunt, eodem arcano ſanata.

Obſ. 195.

Obs. 195. Facillime sanata ozæna in integra familia, continuo naribus aqua viridi elutis.

Obs. 196. Tertio in paroxysmo lethalis apoplexia.

MATHIAS BLAU.

Obs. 298. Ex vomitu per medicamenta metu suppresso in oculo sanguis.

Ann. VII. VIII. *Obs.* 1. Grana hordei post 14 dies per lotium egesta.

Obs. 2. Urina crassa ad glutinis modum cohærens absque alio malo.

Obs. 58. Febris intermittens cum tertio paroxysmo soporoso maligna.

Obs. 95. Post peripneumoniam pulmones rubicundi distenti.

Obs. 96. Thermæ in hydrope merito funestæ.

Obs. 97. A variolis in cadavere pulmones inflammati fere gangrænosi, pustulis & maculis adspersi.

Ann. IX. X. *Obs.* 51. Febris quotidianæ per viginti annos perpetuus & quotidianus paroxysmus.

Obs. 54. Quartana feminæ post multas recidivas sanata cortice peruviano.

GERHARD RABNER de singulari hemicrania periodica, in se ipso, ut certis horis dolor rediret, ut per integros 23. annos, aliquot in anno mensibus sæviret. Quartana febris totarum 18 mensium inducias fecit. Remedia frustra fuerunt, hirudines tamen temporibus admotæ denique levamini fuerunt.

§. DCCCCLXIV. Ad. a. 1698.

ALEXANDER THOMSON Scotus, Professor ex schola PITCARNIANA.

EJ. *de vera medicina ratione.* Utrecht 1698. 4. Laudes meliorum de re medica scriptorum.

EJ. *Dissertationes medicæ 1. De motu quo renituntur canales in fluida corporis animalis. 2. De aquarum mineralium examine & origine. 3. De martis & mineralium aquarum. 4. De mercurii. 5. De opii operationibus mechanicis. 6. De morbis animi.* Leid. 1705. 8. Planum & facile viro ingenium fuit, ut BOERHAAVIO pene consentiret DUVERNOYI discipulus bonus. Introductio est de sectis medicis potissimum nuperis, eorumque auctoribus, quibus non valde favet ne WILLISIO quidem. Diss. 1. physiologica est. 2. Eo tempore plura habebat nova quam nostris. Ferri in aquis salutaribus judicia, copiam ejus in acidulis

acidulis largam reperiri contendit. Sal terræ nativus (alcali minerale), volatilia omnia. Experimenta habet cum reagentibus facta in aquis Aberbrothocensibus, aqua promontorii D. PETRI. 3. Ferrum prodesse aucto elatere arteriarum, ut viscidum sanguinem lentumque per angustias vasorum minimorum melius urgeat serumque dissipet. Quare nocere fatetur quoties sanguis justo crassior & elater vasorum supra medicorem est. 4. Hydrargyri particulas sphæricas admittit, ob eam figuram omnium maxime sanguinem dissolvere ut ponderi parum tribuat. 5. Opium spiritus & sanguinem rarefacere, motum ejus augere, sudorem ciere. 6. Morbos animi morborum corporeorum quasi radices esse, qui sanari nequeunt, quo morbo mors tantum liberat.

J. JACOB DÆBEL junior ab a. 1698. med. provincialis Professor inde Lundensis.

In Act. Mar. Balth. 1699. cœco oculo ante mortem visus rediit in sene.

EJ. *Vertheidigte Arzneykunst und vertheidigter Arzt, wider die heutigen Verächter derselben.* Lond. 1700. 8.

EJ. *de erroribus vulgi circa medicinam & medicos.* Lund 1700. idem l.

EJ. *Inquisitio judicialis super Estera Norre morbo ob diuturnam inediam aliaque symptomata notabili habita a judice Scaniæ* HALLENBERG *latine versa* A. J. J. DÆBELIO. ib. 1714. 8. Inediam & morbum ut ipso coram judice confirmant varii testes.

EJ. *Historia inediæ diuturnæ Estheræ Norre Obgensis.* Lond. 1715. 8.

Germanice cum simili casu inediæ sesqui annuæ puellæ Hadersleben̄sis. Hall. 1724. 8. PL. BR.

Puella paralytica fervente bello & Suecia calamitatibus pressa cibo decem per annos abstinuit ut & potu per octo annos careret, visiones angelicas jactare cepit. De hac puella noster inquirit, an ullo modo ea fieri possint quæ tunc maxime dicebantur fieri. Mihi videtur ejus puellæ & impregnationem respondere & fugam.

EJ. *Discursus academicus de Esthere Norre Obgensis angelo stella templo albo & deliquiis.* Lond. 1715. 8. De puero qui fæcum loco 32 l. saxeorum fragmentorum per annum ediderit. Huc etiam pertinere putavi.

EJ. *Academiæ Londinensis historia.* Lond. 1740. 4. & continuatio. ib. 1741. 4.

EJ. Et WALLERII Disp. *scorbutum suecis non esse endemicum.* Lond. 1735.

EJ. Et FIELLSTROEM *de abusu adstringentium in hæmorrhagiis.*

J. S.

J. S. LASHER *Chymicus & pharmacopœus s. pharmacopœa chymica.* Lond. 1698. 12. VAT.

JOACH. TARGIRI *Pathologia compendiaria.* Leid. 1698. 8.

THEODOR JACOB LEENHOF *Enchiridion medico practicum.* Ulm 1698. 4.

PHILIATRI MACHIAVELLUS *medicus s. ratio status medicorum.* Argentorat. 1698. 8.

Pharmacopœa Leovardiensis galenico chymica. Leovard. 1698. 12.

Dispensatorium Brandenburgicum s. Norma juxta quam in provinciis Brandenb. medicamenta dispensanda ac præparanda sunt. Berlin 1698. fol. RIV.

Discursus medicus de impotentia virili. Colon. 1698. 8. VATER.

Compendium materiæ medicæ ex DAN. LUDOVICI *pharmacia &c.* Francof. 1698. 8.

J. JAC. HOFMAN *Lexicon universale.* Leid. 1698. fol. 4 vol. Alterius scopi, voces tamen etiam medicas continet.

J. INGENBERT *Chiromantia, metoposcopia & physiognomia curiosa.* Francof. 1698. fol. 1701. 8.

CHRISTOPHORI de STEDROSA *Allegatio apologetica medico physica, qua probabilissimam sententiam de occultis qualitatibus aliquorum entium nititur defendere.* Sevilla 1698. C. de V.

NICOLAUS BÆR *Apotheca cinerum, ducentis strophis, tamquam medicis pyxidibus referta, per rhytmos latino germanicos repræsentata.* Bremæ 1698. 4. CARRER si huc facit.

VINCENTIUS FAMOSA auctor est libri quem edidit FELIX ASSONA *Discursus de febre maligna.* Barcinonæ 1698. C. de V.

§. DCCCCLXV. PHILIPPUS HECQUET.

Doctor, medicus Parisinus, PITCARNIO & BELLINO addictus, acer præterea Jansenista, plurima scripta eristica edidit. Vaga sua ratiocinia fuse exponebat, vocesque fundebat quibus nullam certum sensum assignaveris.

EJ. Non E. *remediorum cauta supellex.* Paris 1698.

EJ. *An functiones a fermentis.* Paris 1696. & in medico theologico III.

Ej. *An chronicorum morborum medicina in alimentis* & in eodem opere.

Ej. *An morbi a colluvie serosa*, & in operibus.

Ej. *Remediorum cauta supellex*, cum iisdem.

Ej. *An impeditæ transpirationi sanguinis missio*, perinde

Ej. *An ægris potus interdicendus.* Paris 1711. 4. itidem.

Ej. *An morbi a solidorum tritu.* 1712. pariter.

Ej. *An creatoris & naturæ legum imago carnis privii lex.* 1723. Pro diæta vegetabili.

Ej. *An quos morbos non sanat chirurgiæ ferrum sanat chymicus ignis.* ibidem.

Ej. *Explication physique & mécanique des effets de la saignée par raport à la transpiration.* Paris 1706. 12.

Ej. *de l'indecence des hommes d'acoucher les femmes & de l'obligation des femmes de nourir leurs enfans.* Paris 1718. 12.

Ej. Tr. *des dispenses de careme.* Paris 1719. 12. 1712. 12. 1715. 12. Pro victu vegetabili contra victum carnosum, & pro quadragesimali jejunio. Neque naturalem hominum victum carnosum esse, neque necessarium, satisque in vegetabilibus esse vis nutritiæ. Inde diætetica de singulis alimentis vegetabilibus & de piscibus. Lutras utique aquaticas & castores non posse pro piscibus haberi. Ut jejunium tolerabile reddatur. Qui homines carnium usu non possunt carere. Jejunii utilitas medica. Pro sobrietate & repetita cibatione. De potu aquæ, vini, Theæ, Caffeæ, Chocolatæ &c. Pro potu calido, ab ipsis etiam animalibus præferri, ut Theam etiam & Caffeam laudat.

Diss. *de nicotiana.*

Ej. *Traité de la digestion contre l'article* XIII. *des memoires de Trevoux.* Janv. 1710. Paris 1710. 12. & in collectionibus.

Ej. *Decrets, usages & louables coutumes de la faculté de médecine de Paris.* Paris 1714. 12.

Ej. *Novus medicinæ conspectus ubi ex sanguinis circuitus anomaliis, secretionum errata, miscellanea succorum & humorum adulteria deducuntur, genuinæ morborum causæ veræque medendi leges.* Paris 1722. 12. 2 vol. Primum volumen physiologici est argumenti, adjectus tamen est libellus de peste, quæ sit absolutissima inflammatio & densitas sanguinis & nimia solidarum partium elasticitas. Suadet venæsectio-

venæsectionem largam & ex amplo vase, potulenta præterea, diaphoretica. Pro narcoticorum innocentia & pro tuta curatione refrigerante. In P. II. pathologica totam morborum generationem refert ad tonum auctum & imminutum, rejecta cacochymia. Eam theoriam ad totam artem refert, ad symptomata, ad curationem, ad medicamentorum effectum.

EJ. *Lettre en forme de dissertation pour servir de reponse aux observations qui ont été faites contre le L. des observations sur la saignée du pied & sur la purgation au commencement de la petite verole.* Paris 1725. 12. Contra SYLVAM & potissimum contra HELVETIUM. Nimiam venæsectionem pedum vasa inanire ut subsidendo se transitui fluidorum opponant, obstructiones faciant, una multum lymphæ amitti, nervei humoris copiam nimiam, vires frangi. Pro narcoticis in variolis, quæ confusionem in spiritubus sedant. Contra usum Kermes mineralis ob incertum effectum. Pro alvo in variolarum inque morborum acutorum principiis ducenda, malum enim fere in primis viis esse. Mors GUNDELSHEIMERI ex emetici usu. Hæc est apologia libri cujus mox sequitur recensio. *Observations sur la saignée du pied & sur la purgation au commencement de la petite verole.* Quadraginta observationes venæsectiones in pedibus facile ab Hispanis toleratas, sanguinem autem Gallorum nimis crassum, eadem auxilia non ferre. Tonum frangi a venæ pedis sectione. Contra inoculationem variolarum. Falso miracula ei auxilio tribui.

EJ. *Medecine theologique ou la medecine crée ou s'explique l'hygieine par les principes de mécanique, ou y develope les vraies causes des maladies & les vrais remedes.* (Primam editionem citat ELOY 1731.) Paris 1733. 12. 2 vol. Solam diætam vegetabilem convenire, carnis usum præter naturam invaluisse. Vinum causam esse vitæ post diluvium brevioris, & nunc carnem undique vitari non posse, quod ventriculus nimis ei adsueverit. In Vol. II de medicamentis, pro vegetabilibus contra chemica, contra cacochymiam. Pro sedantibus quæ stricturam auctam compescunt. Pro arteriotomia.

EJ. *Preuves de la decadence de la medecine.* Paris 1725.

EJ. *Remarques sur l'abus des purgatifs.* ib. 1725. 12.

EJ. *Reflexions sur l'usage de l'opium, des calmants & des narcotiques.* ib. 1726. 12.

EJ. *Lettre sur l'abus des purgatifs & des amers.* ib. 1729. 12.

EJ. *de la digestion & des maladies de l'estomac suivant le sisteme de la trituration.* Paris 1730. 12. 2 vol. quæ secunda est editio. In Tom. I. fuse contra SYLVAM dicit & contra tali sectionem, in purgationem quæ humorum in primas vias faciat confluxionem. Sed etiam in Kermes minerale invehitur & defendit

 sola

ſola vegetabilia legitimam in medicinam recipi. Tonus auctus & diminutus unde morbi. Congeſtiones ſpaſmodicæ & autocratia naturæ, pene ad modum Stahlii. Magnæ laudes venæſectionis in brachio & medicinæ refrigerantis, opii, ſulfuris, vitrioli, entis veneris, ſalium neutrorum etiam auri, ferri, ſtanni, corticis, tum refrigerantium. Fuſa apologia opii. In T. II. Primum de digeſtione, contra fermentationem. Inde contra fermenta tamquam cauſam morborum ventriculi, eorum cauſam eſſe in debili tritu. Ejus vitii effectus eſſe fervores vitiatos & flatulentias. Morbi ventriculi varii ſigillatim, medicamenta & eorum modus agendi. Adverſus vomitum carthartica non tuto dari. *Embarras des premieres voies* non eſſe ſaburram ſed vitium virium terentium male ergo hic draſtica dari, male rheum. A multo uſu emeticorum & evacuantium volvulus. Inteſtina jejuna ſtercore plena cum tumor varicoſus principium inteſtini recti comprimeret, ex purgantibus natus.

Ej. *Animadverſiones in* ASTRUCII L. *ſur la cauſe de la digeſtion des alimens.* Præter phyſiologica diætetica aliqua de natura ciborum. Contra morborum a fluidorum vitio explicationem & huic theoriæ ſuperſtructam conſuetudinem expurgandorum humorum. Vitia ſolidorum eſſe corrigenda.

Ej. Diſſ. *de la digeſtion des alimens pour montrer quelle ne ſe fait pas par le moyen d'un levain*; contra VIEUSSENIUM fere phyſiologici argumenti.

Ej. *Reponſe aux principaux endroits du livre* de SYLVA *ſur l'uſage des ſaignées.* Ipſas contra receptas leges nimium tribuere venæ tali ſectione. De revulſione, derivatione & BELLINI monitum contra revulſionem ad partes remotas. Fuſiſſima ratiocinia, quæ nihil ad artem faciunt.

Lettre I. *Sur la revulſion.* Effectum eſſe naturæ. In brachio tutam obtineri in pede vero cum periculo.

Lettre II. *Sur la revulſion dans les maladies chroniques.* Hos morbos & ipſos venæſectionem deſiderare quæ non ſine noxa differatur.

Lettre III. *Nouveau ſiſteme ſur la ſaignée.* Plethora cauſa morborum. Exonerare partes ſolidas, ſanguinem reddere ductilem, cauſam mali cominus impugnare. Vaſa lymphatica (tenuiora) liberare.

Lettre IV. *Sur l'incompetence du Kermes mineral & ſur le Lilium Parac.* Contra hæc medicamenta. Deum mineralia non creaſſe ut in medicamenta abirent. Kermes eſſe ignorantiæ inventum. Ut remedia chemica noceant. Simile ſulfuri antimonii Kermes, ſed doloſius eſſe. Lilii vim incertam.

Lettre V. *Sur les maladies des yeux.* Pro cataractis cryſtallinis, ſed dari etiam membranaceos. Lentem cum periculo deponi.

Ej.

EJ. *Medecine*, *Chirurgie & Pharmacie des pauvres*. Paris 1740. 12. 3 vol. 1749. 12. 4 vol. Prodierat dudum Chirurgia 1714. 8. germanica versio Augspurg 1767. 8. In Tom. I. præcipue medicina pauperum, qua morbi universales tractantur. Morbi partium solidarum, a quarum mutatione multa mala humana prodeunt. Inter purgantia foliis sennæ favet. Rheum & Aloen potius ut amara remedia utilia esse. Contra sudorifera potissimum in morbis acutis. Pro sedativis in his ipsis morbis, ipsoque opio. In hydropis initio chalybs & Cortex peruvianus, non diuretica, sanguinem valide attenuant. (ob hoc consilium *le Sage* in celebri satira HECQUETO illusit). Venam pedis non incidendam, nisi prius sanguis largiter per venam brachii manaverit. Causæ morborum. Transpiratio impedita in febribus. In istis vomitoria & amara in morbi initio suadet. Malignos morbos & febres erysipelaceas refrigerantibus curat, sero lactis, sale Epsoniensi. Corticem peruvianum sedativis accenset. Pro paracentesi postque eam pro roborantibus. In scorbuto venæsectio curat dolores. In peripneumonia omni sexta, deinde omni duodecima hora sanguinem mittit. Contra antihecticum joviale. Ad hæmorrhoides venæsectio, ad melancholiam opium. Volvulus hystericus sedantibus curandus.

Tom. II. Morbi certi vitæ generis, sexus, ætatis. In musto etiam ante fermentationem aliquid esse inebrians. Ad dolores a partu opium. Lochii suppressionem non valde reformidat. Febrem rubram habet pro morbo *Friesel* germanorum, sed illa febris minus perfida videtur. Acida laudat præter austera illa & hostilia.

In *Chirurgie des pauvres* medicamenta habet. Incisiones leves in cutem hydropicorum laudat. Tumores cutaneos esse conatum naturæ neque debere curari. Contra infusa vulneraria. Pro cortice peruviano in gangræna.

Tom. IV. *Pharmacie des pauvres*. Multa ex FULLERO, fuse de aqua calcis. Pro vegetabilibus remediis. Pro alimento ex carne in *suite des observations sur le remede maigre*, quod quasi compendium est *l. des alimens de careme*. Victu vegetabili plurimos viros religiosos salubrem vitam vivere.

Observations sur le regime maigre & suite des Observations composants libelle des dispenses de careme. Satis esse in vegetabilibus materiæ nutritiæ, ut vitæ alendæ sufficiant. Severissimos ordines monachorum sine carne salubres & longævos vivere. Jus & alia alimenta ex piscibus. *Vita s. elogium* auctore RAIMUNDO de S. MARC. Abstemius, carne abstinens, in solitudine vitam finivit. Ex eadem causa hocce opus D. BOUDON edidit & pharmaciam totam mutavit.

EJ. *Le brigandage de la medecine dans la maniere de traiter la petite verole & les plus grandes maladies par l'emetique, la saignée du pié & le Kermes mineral*. Paris 1749. 12.

Precis

Precis du Brig. de la medecine prodierat. 1738. 12. (priorem editionem Ultraject. 1732. 12. lego in Cat. Pl. & in Eloy). Venam tali non satis a capite revellere. In principio variolarum ex amplo vulnere magnæ venæ sanguinem mittendum. Inde autem dandum opium & anodyna mineralia. Peculiariter de variolis. Nullam dari febrem secundam, quæ ita vocatur esse continuationem primæ febris, quam venæsectione licet curare. Morbum ipsum a carnis nimio usu oriri. Ab opio variolas non retrocedere. In literis apologeticis excusat libellum qui cum vitæ præscriptus fuerit, Chiracus se petitum persuasus fuerat.

In T. II. Venæsectionem pedis de viribus plus demere, magnam in brachio apetturam efficaciæ plus habere. Præterea nervinum systema debilitari. Contra aquas Balarucenses, solum salem marinum continere & nimium. Prospectus Academiæ medicinæ, quæ ex optimis scriptoribus certiora documenta de viribus medicamentorum excerperet.

In T. III. Contra Lilium Paracelsi & sectam chemicam. Contra jurium carnis pinguium in febre usum. Corticem peruvianum admistis purgantibus debilitare. Tympanitem quæ sit fibræ strictura cedere refrigerantibus. Non debere nimium humorum vitiis tribui. Denuo contra Kermes, Lilium & venæ pedis sectionem. Multæ vagæ & parum definitæ sonoræ voces.

Vita etiam prodiit. Paris 1740. 12.

Varia ab Ill. Hallero omissa ex Eloy adhuc subjungo.

Ej. *de purganda medicina a curarum sordibus*. Paris 1714.

Ej. *Traité de la peste avec un probleme sur cette maladie*. ib. 1728.

Ej. Hippocratis *Aphorismi ad mentem ipsius*, *Artis usum & corporis mechanismi rationem expositi*. ib. 1724. 12. 2 vol. V. *Bibl. pract.* T. I. p. 54.

Ej. *Le brigandage de la Chirurgie & de la Pharmacie*. ib. 1732. & edit. 2da. 1758.

Ej. *Le naturalisme des convulsions dans l'épidemie des maladies convulsionaires*. ib. 1733. In fanaticos, qui in cœmeterio St. Medardi convulsiones fictitabant.

Ej. *Reponse touchant les devoirs des medecins & des convulsions*. ib. 1733.

Ej. *Les convulsions du tems*. ib. 1737.

Ej. *La medecine naturelle vue dans la pathologie vivante* edit. secunda. Paris 1738.

§. DCCCCLXVI.

§. DCCCCLXVI. NUPERI VARII.

Les malades en belle humeur ou lettres divertissantes contre de CHARDRIN. Lyon 1698. 12.

G. du PRÉ *Reponse à l'écrit du S. du* SALINS *sur la maladie de feu.* Me. COEUR *du* ROI. Dijon 1698. 12.

De eodem morbo, JAQUES BEGIN *lettre sur les ecrits des Sieurs* du PRÉ & GUIBADET *imprimée à* Dijon 1698. 12. CORR.

J. B. ALLIOT Tr. *du cancer, sa nature, les moyens pour le guerir methodiquement.* Paris 1698. 12.

In HELVETIUM; Medicamentum ischæmum a DANIELE LUDOVICI habere. Contra Ypecacuanhæ usum. Scirrhi ex acido fiunt. Extirpationem glandulæ obstructæ vel ferro vel igne vel pulvere suo corrodente unicum & solum esse contra cancrum remedium, scriptionem hujus pulveris dat satis obscuram non a JOHANNE BAPTISTA sed a HYACINTHO filio (monacho) libellus regis jussu obscure conscriptus est CARR. BR.

COCHON DU PUY filius, medicus Rupellensis.

EJ. *Histoire d'une enflure du bas ventre très particuliere qui confirme la nouvelle opinion de la generation de l'homme, & qui établit un nouveau genre de maladies des femmes.* Rochelle 1698. 12. *. Post longa mala cum cystides aqua plenas abdomine contineri adparerent, lapsa rupto abdomine multum aquæ emisit & debilitata periit. Duri erant amplissimi tumores, viscera abdominis suis sedibus depulerant, ovaria in hos tumores abierant, quæ pondere erant 35. l. Inerant vesiculæ præter quas aqua in ovario collecta erat. Redit in Memoir. de l'Acad. avant 1699. a. 1698.

CHARLES DENIS de LAUNAY *Nouveau sisteme concernant la generation, les maladies veneriennes & le mercure.* Paris 1698. 12. Nihil habere novi aut proprii ASTR.

In altera editione Paris 1725. 12. *. P. I. physiologiæ systema continetur. In ea agitur de partu ventrali, qui necessitatem faciat cæsareæ sectionis & de molis falsisque conceptionibus.

EJ. *Diss. physique & pratique sur les maladies & les operations de la pierre.* Paris 1700. 12. Varii viarum urinariarum morbi.

Nouvelle instruction pour les confitures, les liqueurs & les fruits. Paris 1698. 12. FALC.

ALONSO

ALONSO LOPEZ CORNEJO GALENO, *illustrado* AVICENNA *explicado y Doctores sevillanos defendidori refutaese la nuova contra antiqua medicina y manifestase que ni Hippocrate, Galeno, Avicenna, ni los praticos antiguos ignoraron lo mas di la medicina y que de ellos se ha deducido y transladado lo mas perniciofo y repilarmento usar de los medicamentos espagiricos y chymicos y especialmente minerales y antimoniales, praecorsi con antiquos y modernos que el metodo de los* D. DRES *Sevillanos y el mias seguro en la curacion de las tertianas a si exquisitas avero notas.* Sevilla 1698. 4. C. de V.

Histoire d'une grossesse extraordinaire. Paris 1698. 12. Phil. Transact. nr. 251. Fetus tubarius, quem etiam SAVIARDUS descripsit, multa hic reprehensit.

Auctor dicitur JOUEY an fuerit LUD. GOUEY quem dicemus?

Statutes of the college of physicians. London 1698. 8.

J. FRYER M. D. *New accound of Eastindia and Persia in eight lettres.* Lond. 1698. fol. ad historiam naturalem. Indiæ potus sanitatis, sordida ulcera. In India cinnabaris præparata pro febrifugo remedio. Vermis medinensis figura.

A book of the virtues and uses of the balme of Chili. Lond. 1698. 12.

R. REICHARTS *Huysapothek.* 1698. 12.

ARNOLD PAGENSTECHER *Van de watersucht genamd Ascites.* Grœningen 1698. BUTTN.

Sonderbare Zipperlein oder podagrische Cur so mehrentheils durch scarificir oder Hackung auf den Füssen zu geschehen pflegt. Leipz. 1698. 4. GUAZ.

J. FRANC. JUNGEWERTHS *Getreuer Apotheker.* Kempten 1698. 8.

CHRIST. FRECOMUNDTS *Gewissenloser Judendoctor.* Freiburg. 1698. 8.

HONS SCHUPPE *Traiteur à la mode.* Lubeck 1698. 4. Magnum artis coquinariæ compendium.

§. DCCCCLXVII. DISPUTATIONES.

J. GÜNTHER ALBRECHT *de enematum evacuantium alterantium ac nutrientium usu.* Leid. 1698. 4. PL.

J. REUS *de apoplexia.* Leid. 1698. 4. PL.

CORVENT *de aphialte.* Leid. 1698. 4.

De PORSE

De PORSE *de fermentatione & effervescentia in corpore humano*. Leid. 1698. 4.

J. BUSSE *de imaginationis viribus medicis*. Leid. 1698. 4.

P. A. PELT *Positiones medicæ paradoxæ*. Leid. 1698.

ALEXANDER CHRISTIAN GAKENHOLZ Professor postea Helmstadiensis, *de hydrope*. Utrecht 1698. 4.

EJ. *de emendanda & rite instituenda medicina* epist. Cell. 1701. 4.

EJ. *de materia medica*. Helmst. 1724. HEFT.

EJ. *de vegetabilium præstantia & indole cognoscenda & exploranda*. Helmst. 1706. 4.

EJ. *de licito otio honestaque voluptate schediasma*. ib. 1710. 4.

EJ. *de pestilentiæ averrunco* s. Diss. N. *de avertenda peste*. ib. 1712. PL.

EJ. *de immunditie ex contrectatione mortuorum* sec. Leg. Mos. Nr. XIX. ib. 1708. 4. PL.

EJ. *Æger asthmate stomachali laborans*. ib. 1710. 4. PL.

EJ. *de visione per cataractam impedita*. ib. 1713. 4. PL.

EJ. *de rachitide*. ib. 1716. 4. PL.

EJ. *Ægra hæmorrhagia narium a suppressione mensium laborans*. ib. 1716. 4. PL.

SAM. FRANTZIUS *Virginum valetudinarium*. Utrecht 1698. 4. PL.

JAC. v. HOOLEWERF *de hæmoptœ*. Utrecht 1698. 4.

J. GOD. MAGIRUS *de morbis complicatis*. ib. 1698. 4. RIV.

GEORG SCHUBARTH *de apoplexia*. ib. 1698. 4. RIV.

SIMON THEODOR v. DAIL *de coloribus tamquam signis morborum*. ib. 1698. 4. *.

CONRAD ROCKENDAHL *de hæmoptysi*. ib. 1698. 4. *.

J. REGNERT de FAMANS *de variolis*. ib. 1698. 4. *.

OTTO NUYS *de capitis dolore*. Harderov. 1698. 4. *.

MICH. PANEELIUS *de mercurio & ejus in usu medico operandi ratione*. Regiom. 1698. 4.

C. CUNRAD *de colica.* ib. 1698. 4.

EJ. *de hydrope uteri.* ib. 1701. 4.

FR. ERICH SEUBERLICH *de stillicidio sanguinis in cadavere præsente homicida conspicuo.* ib. 1698. 4.

J. ADAM HOECHER *de sacharo.* Giess. 1698. 4.

GERH. MATHÆUS ROHR Præs. SCHAPER *de arthritide.* Rostock 1698. 4.*.

J. JAC. STOLTERFOHT *de sudore sanguineo.* Lubec. 1698. 4. PL. Idem in Actis maris Balth. a. 1698. Aug.

SAM. TEUCHER *de medicina in alimentis optima.* Leid. 1698. 4. LEHM.

CASP. QUESSTEL *de pulvinari morientibus non subtrahenda.* Jen. 1698. 4. BOECH.

DAN. FRID. BUHREN *Ægra suffocatione uterina laborans.* Erf. 1698. 4.

J. SAC. SACHS *de mictu cruento.* Erf. 1698. 4.

CHRIST. FRID. KNEUFFEL *de hæmorrhagia uterina matronæ abortientis.* Giess. 1698. 4. PL.

J. GEORG FREUND *de semine masculino in statu naturali & præternaturali.* Altdorf. 1698. 4.

J. E. WEERKEMPE *de stranguria.* Altd. 1698. 4. HANSEN.

WOLFGANG ERN. WAGNER *de oculo præternaturaliter affecto & quantum fieri potuit sanato.* Altd. 1698. 4.

SAM. HERZOG Præside J. R. CAMERARIO *de colica.* Tubing. 1698. 4. celebris apud nostrates clinici.

J. GOTTH. STOESSER *de venæsectione.* Argentor. 1698. 4.

ANDR. PIMPELIUS *de lethargo.* Argent. 1698. 4. PL.

J. HEINRICH *de fastidio medicamentorum.* Basil. 1698. 4.

GABRIEL BELL à BELFORT *de hæmorrhoidum fluxu immodico.* Basil. 1698. 4.

J. B. CHOMEL & GILLER de la RIVIERE *E. dysenteriæ vomitus.* Paris 1698. 4.

P. CAR-

P. CARMARTEAU & GILLES de la RIVIERE *E. febri hectica balneum.* Paris 1698. 4.

ANT. EGMOYSSE & LUD. LEMERY *E. propter canis exortum difficiles æstate purgationes.* Paris 1698.

PETR. CREQUIMIER & FINOT *E. propria medici ſcientia œconomiæ animalis cognitio.* Paris 1698. 4.

DCCCCLXVIII. J. JAC. BAIER.

Profeſſor Altdorfinus Academiæ Nat. Cur. præſes.

Plurimas diſputationes edidit, plures autem alieno nomine, v. Bibl. Bot. II. p. 81.

De ambra diſputavit. Jenæ 1698. 4. Præſ. WEDELIO.

EJ. *de mercurii crudi uſu interno.* 1704. 4. PL.

EJ. *de veſtitu.* 1704. 4. RIV.

EJ. Περι της των ιατρων ευσεβειας. ib. 1704.

EJ. *de literatorum ſanitate tuenda.* 1705. 4.

EJ. *de jucundo in praxi medica obſervando.* 1705. 4.

EJ. *de longævitate medicorum.* ib. 1705. 4.

EJ. *de poculis medicatis.* 1707. 4.

EJ. *de viſco.* 1706. 4.

EJ. *de teſtimoniis futuro medico practico neceſſariis.* 1726. 4.

EJ. *Problemata medica.* 1706. 4. Num vina ſulfure condita noxia ſint. Num cereviſia in cella vitiatur.

EJ. *de callo oſſium.* 1707. 4.

EJ. *de equitationis utilitatibus & incommodis.* Altd. 1707. 4.

EJ. *de labiorum puſtulis.* 1709. 4.

EJ. *de pudore in curanda valetudine noxio.* 1709. 4.

Ej. *Adagia medicinalia numeri novem.* 1711. 1712. 1714. 1717. & denique collecta 1718. 4.

Ej. *de* A. C. Celso *ad majorem philiatrorum utilitatem accommodando.* Altd. 1710. 4.

Ej. *de Artemisia.* 1720. 4. (*).

Ej. *Jatro Aliptice veterum.* 1723. 4. Pl.

Ej. *de præstantia rerum per vetustatem consequenda.* 1723. Heft.

Ej. *Mel saccharo salubrior.* 1724. 4.

Ej. *Animadversiones physico medicæ in quædam loca novi fœderis.* 1736.

Ej. *de abusu purgantium in morbis.* 1749. 4.

Ej. *Historia horti medici Altdorfini.* 1724. 4.

Ej. *Orationes editæ* 1727. 4. *Inter eas ad rem medicam faciunt* de rei militaris & medicæ concurrentia, de honorariis & præmiis medicorum, de politiæ medicæ & academiæ analogia, de bonarum legum & præscriptionum medicamentorum inter se convenientia, de communibus rectoris atque medici virtutibus.

Ej. *Biographiæ professorum medicorum qui in Academia Altdorfina vixerunt.* Nurnberg 1728. 4. cum iconibus, nummis, scriptorum censu. Bonus labor quo celebriorum virorum vitæ continentur, occurate conscriptæ C. Hofmanni Mauritii Hofmanni, J. L. Heisteri, J. Baieri & J. H. Schulzii. Sibi etiam vindicat quæ absque præside prodierunt.

De lassitudine. 1706.

De febre miliari. 1707.

De morbis mulierum, remediis. 1708.

De mensibus dolorificis. 1709.

De secretionum anomaliis salutaribus. 1709.

De malo hypochondriaco. 1709.

De

(*) Plurimas alias ejusmodi plantarum monographias cum earum virtutibus medicis Baierus scripsit, duæ in Bibl. botan. jam recensitæ sunt. N. Edit. Br.

De colliquatione. 1710.

De ictero. 1710.

De scabie. 1711.

De ganglio. 1717.

De quibusdam asylis ignorantiæ medicorum. 1718.

De pharmaceuticæ recentioris præstantia. 1720.

De morbis bibonum. 1720.

De oscitatione & pandiculatione. 1720.

Idea boni medici castrensis. 1721.

De probabilitatibus medicis. 1722.

De modis curandi pestilentiam. 1724.

De potentia medicorum. 1724.

De temperamentis medicorum. 1725.

De variolarum insitione. 1725.

De rerum mineralium præstantia. 1727.

Ej. *Epistolas ad viros eruditos eorumque responsiones* edidit FERDINANDUS JACOBUS BAIER. Francof. & Lipſ. 1760.

Ad WEDELIUM, MORGAGNUM, RUYSCHIUM, R. LENTILIUM, SCHEUCHZERUM, J. WOUDWART.

Paſſim de efficacia medicamentorum. Laudat acetoſellæ uſum ad calculi paroxyſmos. WEDEL Lapidem bezoar tamen peculiari vi in malignis valere.

Rariorum librorum notitiam, medicamentorum nonnullorum proprietatem. Aluminis natura. Ad hiſtoriam medicam. Capita data pro Academia nat. cur. ſuſtentanda.

§. DCCCCLXIX. J. DANIEL GOHL.

Medicus Berolinenſis, acris STAHLII adſecla & defenſor, chemiæ & clinicæ addictior, a botanicis, anatomicis & elegantioribus ſtudiis alienior. Præſide STAHLIO diſputavit.

De

De morborum ætatum fundamentis pathologico therapeuticis. Hall. 1698. 4. recuſ. 1707. 4. *.

Ej. Diff. *epiſtolaris de motus tonici demonſtratione per revulſionem & derivationem veterum.* Hall. 1707. 4.

Ej. Diff. *epiſtolaris de regimine febrium acutarum.* Hall. 1708. 4.

Ej. *ex neglectis hæmorrhoidibus polypi cordis, ſ. de motu aſthmatis convulſivi.* Berlin 1710. 4.

Germanice *Umſtändliche Relation eines extraordinairen Caſus einer convulſiviſchen Engbrüſtigkeit, da man nach dem Tode gefunden ſeltſame groſſe Herzgewächſe.* Berlin 1710. 4. *. Inſpiratio difficilis, expiratio melior deinde hemiplegia cum ſenſu ſcintillarum oculis obverſantium. Feroces ſomni, difficilis reſpiratio varia, tuſſis veſpertina. Vomitus ſanguinis nigri, putridi, ſimilis diarrhœa, ſenſus æſtus interni ægre tolerabilis. Nulla in pectore aqua ſed cor & auriculæ peramplæ, polypo repletæ in hepar uſque continuato, alter ex auricula ſiniſtra in venam pulmonalem. Pulmo inflammatus, ſanguine coacto plenus abſque ulcere. Anima majoribus curis occupata ante mortem oculos negligit & inde amauroſis.

Valentinus *in praxi medica infallibili* recuſam dedit.

Ej. *Hiſtoria peſtis d. i. Wahrheit gemäſe Nachricht von der Natur und Cur der Peſt in kurze Theſes verfaſſet.* Berlin 1709. 4. 1719. 4. *. Spes omnis ponitur in ſudorem excluſa ſanguinis miſſione. Miſturam ſimplicem laudat, meliorem tamen futuram ſi ſpiritus ſulfuris volatilis adhibitus fuerit. Prima peſtis ſeminia diſpelli fumo nicotianæ, teſte etiam Diemerbroekio. Epiſtolæ aliquæ amicorum.

Ej. *Gedanken von geſunden und langen Leben des Menſchen.* Berlin 1709. 8.

Ursini Wahrmund *Verſuch patriotiſcher Gedanken über den verwirrten kranken Verſtand beſonders in der Therapie.* Berlin 1729. 8. Fuſiſſimum opus contra mechanicorum ſectam, & animales ſpiritus. Actiones vitales animæ rationali ſubjici, diſtinguere ſpeciem medicamenti & toni ope eorum actionem ad legitimam ſedem delegare & ſæpe emendare, quæ medicus peccat. Venæſectio alieno loco adhibita rheumatiſmi naturam ad pertinacem revocat. Non ſemper contraria curantur contrariis & diaphoretica in febribus calidis ſalubria eſſe. Sanguinem male coloratum non ideo malam humorum conditionem indicare. Sanguinis circuitum multorum præjudiciorum cauſam eſſe, male ſelectum venarum evertere, quem tamen veteres nimii fecerint. Venæ magnæ inciſæ derivant ac revellunt. Venæſectio in ſenibus neceſſaria. Pro arteriotome in motibus convulſivis. Nulla dari medicamenta lithontriptica & adſtringentium

ſtringentium effectum ſæpe noxium eſſe. Salivationem neque in morbis hypochondriacis valere, neque in amauroſi neque in ſcorbuto. Ita de reliquis evacuantibus & medicamentis hoſce ad titulos relatis, quæ in univerſum ad id conſentiunt, ut efficaciam plerumque auxiliorum dubiam reddant, ad expectationem Stahlianam mentem medici revocent.

EJ. *Ganz generale Inſtruction von der Tugend und dem Gebrauch des Freyenwalder Geſundbrunnens.* Berlin 1716. 8. RIV.

EJ. *Compendium oder Einleitung zur Praxi clinica.* Lipſ. 1733. 8. Berlin 1739. 8. 1755. 8. quæ quinta eſt editio cum falſo nomine CASP. MELCH. BLAZER.

Primum prodiit Francof. a. 1715. *Compendium novæ & ſuccinctæ praxeos clinicæ a* G. M. BAZERO, *quod ſurreptum & vitioſum ſibi vindicat* GOHLIUS. *Act. Berol. Dec.* I. p. 97. BR.

EJ. ſed cum ſuo nomine *aufrichtige Gedanken über den von Vorurtheilen kranken Verſtand.* Hall. 1733. 8. Pleraque phyſiologica ſunt. Alia tamen pathologica. Ita animæ vim in motus vitales rectricem demonſtrat per felicem progreſſum morborum, quoties res omnes naturæ ſapientiori committantur, neque medicus ſe inmiſceat. Per nervos putat oſtendi fetum ab anima ſtrui. Cerebri non tantam eſſe dignitatem, cum eo deſtructo ſupervivitur. Menſium fluentum voluntati obedire, ſtricti & laxi theoriam HARVEIO innotuiſſe pro argumento eſt quod ſyſtolen & diaſtolen cordis in pullo gallinaceo viderit. Dari ſenſum internum diverſum ab externis, nam in apoplectico qui nihil ſentit tamen emeticum ventriculi vomitum movet. Convulſiones omnes eſſe ab acrimonia aliqua. Sapientiam animæ elucere ex quiete quam parat utrique motui, quando paroxyſmus febrilis imminet & una partus urget.

EJ. *Medicina practica clinica & forenſis. Collectio caſuum rariorum & notabilium medico clinicorum chirurgicorum atque forenſium reſponſis & epicriſibus ſectionibus anatomicis & depoſitionibus illuſtratorum præmiſſa eſt* a EL. SCHAARSCHMID. Lipſ. 1735. 4.

P. 1. Caſus practici clinici forenſes. 2. Inciſiones cadaverum. 3. Varii argumenti.

EJ. *Abhandlung von der a.* 1729. 1730 *und* 1731. *in der Mittelmark und dem Oberbarnimſchen Kraiſe graſſirenden Viehſeuche.* Leipz. 1741. 4. Berlin 1735. 4.

Idem anno 1717. edere cepit diarium practici argumenti cui titulum fecit. *Acta medicorum Berolinenſium in incrementum artis & ſcientiarum collecta & digeſta.*

Decas

Decas I. in annum 1717. *Ann.* I. Describitur hic febris petechialis epidemica cum methodo GUNDELSHEIMERI qui TOURNEFORTII in magno itinere asiatico sodalis, in Gallia absorbentia mitia abjuraverat. Repetite venam secabat, vomitum ciebat, alvum ducebat, potum dabat acidulum. Die etiam decimo vomitum ciebat, decimo quarto venam secabat. GUNDELSHEIMERUS & alter ejus successor SCHWARZIUS ea methodo usi, cum sexto demum die vomitum sibi movisset, decimo venam incidisset, uterque periit, cum tamen alios servassent. Incisiones corporum morbosorum. In pulmone tubercula scirrhosa etiam purulenta, alter pulmo vomicis plenus cum sphaceli signis manifestis. Hepar lardi rancidi simile, pancreas scirrhosum. Externa facies lienis adipe tecta in qua fungi fere ossei. Alius post dolorem in fronte pessimum concrementum scirrhosæ glandulæ simile falci adnatum & proxima pars cerebri putrida. In cerebro tumor ingens duodecim unciarum glandulosus, ad os temporum pertinens, qui tumor cerebrum compressit, cerebellum & cerebrum corrupit, mors sensim placide obrepsit. Arnica duplex Svedensis spuria s. Aster autumnalis conyzæ folio (*Inula dysenterica* LIN.) & vera quæ nomen retinuit & Plauensis etiam dicitur, (*Arnica montana* LIN.) quæ sola debet adhiberi, de ejus efficacia in sanguine resolvendo experimenta auctoris. Chemica aliqua. Novorum librorum census.

Ann. II. 1718. Constitutio epidemica Berolinensis anni 1717. Is annus salubris fuerat. Diarrhœa in variolis salutaris. Febris scarlatina benigna. Lumbrici expulsi hydrargyro, etiam lumbricus prægnans, plenus lumbricis filiformibus vivis. Febres ut putat usu corticis peruviani corruptæ. Iterum ut quotannis corporum incisiones. Pulmo alter pure plenus alter scirrhosis tuberculis obsitus, in glandulis bronchialibus calculi, hepar scirrhosum, in homine sedentario sobrio. Tabes venerea, pulmo purulentus, hepar scirrhosum. Puerorum orphanotrophii incisiones, scirrhi glandularum abdominalium, pulmonum. Relationes de sectionibus legalibus omitto. Huc tamen facit relatio de puella prægnante quæ drachma arsenici se interemit. Intestina expansa, œsophagus & ventriculus inflammati, in utero grumi sanguinis coacti.

Ann. III. editus a. 1718. 8. Primo loco morbus est memorabilis. Ex peripneumonia dato opio vomica, empyema intra 20 dies natum, adparuit ex tumore, gibberem fere referente, demum cum omnis fere spes recuperandæ valetudinis evanuisset, paracentesis instituta est, inde suborta fistula thoracis, & æger per totos tres annos servatus liquorem emulsionis similem rejecit, quem spiritus acidus mineralis cogebat. Pulmo post mortem scirrhosus, lobus sinister, suppuratione fere consumtus, niger repertus. Contra HOFMANNUM defendit non chylum sed verum pus ab ægro rejectum fuisse. Alia exempla puris ab empyico rejecti, chylum referentis. Aliud liquoris purulenti magna copia in cavum pectoris effusi exemplum. Arsenicum cum nitro datum contra febres intermittentes.

Ann. IV.

Ann. IV. 1719. & 1734. 8. Conſtitutio epidemica Berolinenſis a. 1718. tota benigna, dyſenteria, febres catarrhales faciles curantur, illa hypecacuanha, hæc lenibus laxantibus. Pleuritidis nulla mentio. In univerſum ex 1801. non ſupra 23 extincti, plerique ex febre hectica. Pulmonum ex morbis extincti, in altero alter pulmo calculis plenus, nulla febris acuta præceſſerat. Per cutem & per penem ſanguis effuſus. Crines de plica per alvum ejecti. Polypi aſperæ arteriæ. Infanticidium ſtrictis vinculis patratum, quibus infelix mater abdomen adſtrinxerat.

Ann. V. 1719. 8. Aſpera apologia pro ſua de morte LICHTSCHEIDII ſententia. Ægroti qui aquis Freyenwaldenſibus uſi ſunt ad 87 levati, potiſſimum qui rheumatici, aliis potus nocuit. Heliotropii arvenſis (*Myoſotis ſcorpioides* LINN.) vis ad oculorum morbos.

Ann. VI. 1720. 8. Epidemiæ Berolinenſes a. 1719. Febres rheumaticæ a venæſectione exaſperatæ, deſiderabant diapnoica. Petechiales febres, diarrhœæ ſalutares. Peripneumonia cum narium hæmorrhagia. Aeſtas fervidiſſima, hinc dyſenteriæ funeſtæ frequentiſſimæ, in iſtis laxantia, deinde roborantia & ypecacuanha. In febribus tertianis autumnalibus bono cum ſucceſſu corticem peruvianum datum fuiſſe fatetur. Inciſiones corporum morboſorum. Abdomen plenum liquore ſubluteo fœtido. Peritonæum & membranæ externæ viſcerum inflammatæ, neutiquam internæ. In ventriculo haud longe a pyloro foramen calloſum lacerum. Inter duram meningem & piam copia liquoris luteoli & in ventriculis liquor luteolus. Hydropicæ hepar paſſim ſcirrhoſum, ſic pulmones. In perepneumonia pulmo ſanguine farctus, bilis parum & aqueæ. In phthiſico pulmones pure pleni ulceroſi. Iterum peripneumonico pulmo totus purulentus. In empyico & nunc hydropico in pectore pus ſubputridum, pulmo alter exeſus. Hepar ſcirrhoſum. In hydropico pure plenum abdomen quod per foramen diaphragmatis deſcenderat ex pulmonis ſiniſtri aperta vomica. In pleuro-peripneumonico pulmo alter totus tuberculoſus. Vermiculi copioſi acarorum ſimiles in lotio. Sanguis inde per alvum dejectus partim floridus, partim grumoſus, frigus extremitatum, mors. Inteſtina ſphacelata, in meſenterio ingens abſceſſus.

Ann. VII. Berolin. 1720. 8. Iterum hiſtoriæ morborum in hoſpitibus fontis ſoterii Freyenwaldenſis. Ad ulcera utilis caryophyllata. Arthriticis tophoſis hae aquæ nocuerunt. Ad calculum pellendum ſabina. Inciſiones corporum morboſorum. Perpetuus vomitus ex ſphacelo ventriculi. Ex vaſe pericardii rupto mors ſubita. In febre continua ſcirrhus ductum pancreaticum obturans. Glandulæ omenti ſcirrhoſæ. Maniacorum inciſiones. Sanguis in omnibus pauciſſimus aut nullus. Lympha inter meninges effuſa.

Ann. VIII. Berol. 1721. 8. Cadaverum ægrotorum inciſiones. In ſubito

 mortua

mortua ſanguis longe lateque ſub cuticula effuſus, in tergo etiam in brachio, hydrops pericardii, in diaphragmate magna adipis copia. Aſthma peripneumonicum, pulmone altero conſumto, altero atro ſanguine ſuffuſo. Tabido pus ſanioſum inter muſculos abdominis. Mors inopinata ex uteri enormi mole. Alia ex aorta arteria intra pericardium rupta. Faſti emortuales. Longævi ultra 90 annos, quorum plurimi ruricolæ & operarii. Malum hypochondriacum fere ſolis clyſteribus ſanatum.

Ann. IX. Berol. 1721. 8. Morbi epidemici Berolinenſes anni 1720. Vix memorabiles aliqui morbi graſſati ſunt. Febres intermittentes feliciter curabat ſalibus mediis, hypecacuanha. In peripneumonia Arnicæ vires. Catarrhales morbos laxantia ſolvebant, aut diaphoretica, venæſectio conſtanter nocebat. Berolini febres petechiales junio læviores fuerunt. Faſti emortuales Berolinenſes, febres acutæ interimerunt 294, phthiſis 412, convulſiones 423. Inter milites ægroti 567. Inciſiones corporum morboſorum. In lethargo ſquama oſſea per duram meningem. In homine frigore enecato tamen ſanguis in corde coagulatus. Dyſenteria funeſta. Criſtæ carneæ de inteſtinorum craſſorum facie interna efflореſcentes. Iterum contra HOFMANNUM de morbo LICHTSCHEIDII.

Ann. X. Berol. 1722. 8. De pectoris hydrope integer tractatus. Duæ ſunt hiſtoriæ morbi conjuncti cum rejectione lymphæ putridæ de ore & cum polypis cordis. Signa morbi pathognomonica, quale eſt ebullitionis in pectore ſenſus, qui excreationem præcedit. In medicamentis parum eſſe præſidii. Fuſe de reſorbtione aquæ in pulmones ut poſſit per aſperam arteriam exſcreari. Pulſum intermittentem de ſignis morbi removet, qui ad polypum potius pertinet. Mallet febrem continuam admittere & paralyſin. Inde nata orthopnœa; Arnica ſputum ſanguine tigit. Totus eſt in lenibus purgantibus, rejectis diureticis & diaphoreticis. Duæ Academiæ Saxoniæ probant uſum mercurii ſublimati internum. (ad grana duo pro doſi! BR.) Vena pulmonalis intra pericardium rupta cum hydrope pericardii. Arnicæ vires ad omnes obſtructiones, ſanguinis ſtaſes, adque hæmorrhagias internas. Epiſtola CORNEL. BONTEKOE qua inmenſæ laudes Theæ inpertiuntur.

Tom II. *Ann.* I. Berol. 1723. 8. Fuſior vita LEONHARDI THURNEISEN. Mirifica ejus itinera, quorum ſi media pars vera eſt, jam inter maximos peregrinatores locum meretur. Hiſtoria morborum qui Berolini a. 1721 graſſati ſunt. De febribus conqueritur, quas datus cortex peruvianus corruperit. Petechiales venæſectionem non ferebant, ejuſmodi febris rarum exemplum circa diem criticum in melius converſæ. Cum embryone abortivo multæ molæ egeſtæ. Ex translatis hæmorrhoidibus mictus cruentus. Ad dolores rheumaticos emplaſtrum ſaponatum BARB. proficuum. Faſti emortuales inter 1932 mortes

mortes in convulſionibus 450, a phthiſi 366, a variolis 229, ab apoplexia 208, a febribus acutis 202, ſpina bifida.

Ann. II. Berol. 1723. 8. De variolarum inoculatione. Inde non caveri veras variolas quare reputat per inoculationem a metu ſecundæ infectionis non liberari. Pueros adultis feliciores evenire, quod animus nunc magis vacet, depurandæ ſanguinis maſſæ aliunde inquinatæ. Methodus curandarum variolarum GUNDELSHEIMERI. Tartarum dat emeticum cum manna & ſpiritu theriacali, repetita doſi. Laudat cum STAHLIO cumque STAHLII ſecta venæſectionem, opiata & purgantia rejicit. Inventum deberi SYLVIO & potiſſimum MENKIO. Sectiones legales. Maniacus inciſus. Ad hypercatharſin Arnica efficax. Tabido ex dextro cordis thalamo intus effloreſcentes carunculæ. In puella tabida glandulæ lymphaticæ fuere induratæ, ſebo infarctæ, de tabida puella lumbricus latus, pancreas ſcirrhoſum, vena porta congrumato ſanguine farcta. Plurima in cerebro aqua. De peſte polonica, febrem fuiſſe hungaricam.

Ann. III. Berol. 1724. 8. Communicata cum auctore morborum Berolinenſium anni 1722. hiſtoria, noſter enim interea in oppidum Wrizen ſe contulit. Variolæ funeſtæ, ſic morbilli in quibus alvus ſalutariter ſolvebatur. Eryſipelata per frigidorum uſum in anginam funeſtam exacerbabantur. Variolæ cum petechiis conjunctæ ſemper funeſtæ. Metaſtaſis morbillorum in os ut ſtomacacem facerent, tum ad inteſtina eventu ſalutari. In gibboſis hydrops pectoris. Sulfur antimonii poſt auratum cadens ſpecificum in catarrho ſuffocativo. Epidemici morbi nulli. Faſti emortuales. In 2224 mortuis, ex convulſionibus 573, ex phthiſi perierunt 239, ex variolis 231, ex apoplexia 131. Morbi chronici quam acuti plures interimunt & plures infantes moriuntur. Inciſiones corporum. Ventriculus in ſubmerſo aqua vacuus. Tuba Fallopiana ovario adnata. Ad ſubmerſos & ſtrangulatos vivificandos excutia ventriculi. In maniaco multa aqua cerebri & ejus viſceris partes ſcirrhoſæ. In tabido hepar magnum, ſcirrhoſum, in glaudula inguinali tumor cancroſus. Hydrops purulentus, inteſtinum & peritonæum ruptum. A ſteatomate rectum inteſtinum comprimente flatuum vis & cholera.

THEODORI VALENTINI KRAMER Diſſ. *de veſicatoriorum in tenera etiam ætate ſalutari uſu*, eſt in variolis in revocandis puſtulis quæ retrocedunt. Die 7. 9 & 11. feliciter admiſſa ſunt, adjecta duo exempla.

Ann. IV. Berol. 1724. 8. *. Pro motu antiperiſtaltico contra HAGUENOTUM. De volvulo inteſtini ab enormi polypo compreſſo, ut extrahi non potuerit. Volvulus & hernia. Calculi biliarii. Chordapſi exempla funeſta. Idem poſt icterum & colicas calculoſas. Flatus chordapſum facientes, clyſtere tabacino diſpulſi. Herniæ ventriculi exempla. In volvuloſo ventriculus per diaphrag-

diaphragmatis amplum foramen in pectus adscenderat, idem inflammatus & ipsa intestina pariter inflammata plena putrida atra pulte, qualem ægrota vomuerat.

Georgii Clacii Medici Hannoverani relatio de eo qui pluscula fragmenta lignea devoraverat. Ejus observatio quartanæ absque cortice peruviano curatæ. Volvulus solutus hirudinibus admotis, cum natura motus hæmorrhoidales molita esset. Sulfuris aurati utilitas in morbis acutis asthmate spasmodico, variolis. Nervina in atrophia hectica.

Ann. V. Berol. 1725. 8. *. In Stenzelium & ejus occasione in mechanicos medicos ipsum in Ruyschium invectiones. Gohl in aorta polypos dari negabat, Stenzelius adfirmabat. Morbi Berolinenses anni 1723. Febres erysipelaceæ anginosæ. Paroticæ sanguinis missionem rejiciebant, sic catarrhales quas spontaneæ diarrhϾ solvebant. Asthma hypochondriacum corporis exercitatione sanatum. Febrem purpuratam puerperarum pessimam tribuit refrigerio admisso. Tertianæ febres epidemicæ cum vomitu conjunctæ. Decocto Behrensii podagram cum opio retropulsam restituit, quo etiam tophaceam materiam in digitis expellit. Fasti emortuales. Gallos frequentius tabes enecat. Phthisis omnium morborum funestissimus occidit 261 ex 2166, plures convulsio 563 variolæ 175. Judæorum pueri verminosi, ut non multum ab allio expectes. In atrophica puella cerebrum aqua plenum, pia mater abscedens, glandulæ variæ scirrhosæ, sic unus musculus psoas. Funestus post febrem quartanam fluxus hepaticus.

Ann. VI. Berol. 1726. 8. *. De aquis Freyenwaldensibus martiatis, margaceis tophoceisque, intus easdem convenire oculorum morbis. Superata iis (sed vesicatoriis conjunctis) amaurosis, sanata sed cum laxata sæpius alvo lenta ophthalmia. Morbi in quibus nihil valeant, ut paralysis. Morborum hystericorum duæ fideles ut videtur historiæ: Ventriculi atonia vomitoriis tractata in siderationem intestini exeuns. De morbo spasmodico ex usu secalis rubiginosi. Incisiones cadaverum. Cui datus esset albus helleborus, mors cum singultu, infarctus pulmo & uterus sanguine plenus. Ex suppressis mensibus funesta in pulmones congestio. Dato in pedis ulcere mercurio, salivatio mota, inflammatæ fauces, sphacelus & mors.

Ann. VII. Berol. 1727. 8. Ad fastos emortuales. Ex 2358. exstinctis convulsiones 685. absumserant, præter dentitionis funera, phthisis 358. Variolæ tamen 179. Infantes pro apoplecticis relatos vere ex epilepsia necari, exemplum quod usui salis volatilis oleosi tribuit. Aliud exemplum apoplexiæ funestæ ab hæmorrhoidibus vesicæ ad caput regressis. Convicium facit inoculationi, negat unum quemque inde præservari. Ad rachitidem, quæ non rarissime mortem infert, balnea. Morbi epidemici Berolinenses anni 1724. Tertianarum febrium vernalium sanationem hæmorrhoidibus erumpentibus tribuit. Cum febribus

febribus catarrhalibus convulfiones. Icterus febrem folvens in qua dolor in dextro hypochondrio fedcrat. A gonorrhœa cum vena fecta fuiffet tabes. Iterum in podagra ad inteftina retrograda felix ufus medicamenti D. BEHRENS. Diarrhææ puerperarum non debent fifti. Junio M. valde æftuofo plurimæ mortes, hiems benignior. Ex ftimulantium ufu vas in abdomine ruptum, fanguis funefto eventu per alvum decedens. Morbus puerperæ epilepticus intra fex horas funeftus. LUDOVICUM R. Hifpaniæ ex variolis exftinctum cum ter & ipfo demum die 14 morbi vena fecta fuiffet.

Ann. VIII. Berol. 1728. 8. *. Hydrops pectoris, inde afthma, aorta arteria paffim offea. Vis urinam & fudorem movens infufi theæformis Chelidonii majoris ad podagram efficax. In maniaco hydatides cerebri. Umbilicus in partu ruptus, inde ulcus, per quod menfes manarent, tamen fanatum cum hæmorrhoides fupervenirent. Crines plicæ polonicæ per alvum defcendentes. In maniaca ovarium pilis refertum. Dolores diuturni in artubus dudum amputatis percepti. Cholera, inflammatio & fanguis in ventriculum effufus.

Ann. IX. Berol. 1729. 8. *. HELVICI DIETERICI vita a BURGGRAVIO fuppeditata. Iterum acerbe in STENZELIUM & mechanicos. Ex repulfo eryfipelate œdema pedum. Ab arthritide per manus pedefque œdematofos fluens aqua. Dyfenteria epidemica in qua adftringentia nocebant. Hypecacuanha, rheo & cafcarilla curabilis. Incifiones trium hominum fub aquis fuffocatorum, in omnibus aqua in ventriculo. Ex non ligato umbilico funefta hæmorrhagia.

Ann. X. Berol. 1730. 8. Morbi Berolinenfes anni 1725. Febres urentes cum inflammatione faucium. Maculæ purpureæ volaticæ innocuæ. Magnefiam in variolis & morbillis inflammationem faucium fiftere, quod ægre fidem inveniet. Infans lac ira matris vitiatum fugens periit convulfus, dato auro fulminante. Critici indicii depofitiones ad labia in febribus intermittentibus aliifque. Scirrhus vifcerum in puero rheumatico. Gangræna inteftinorum a morbillis malignis expulfis. Ab exundatione Viadri febres intermittentes, militarium adfines & fæviores variolæ. Mola poft fetum decedens. Sternutatio periodica molefta, expugnata facculis aromaticis vertici capitis impofitis. Icterus pruriens cum vomitu amarorum, denique fanatus. Purpureus pueri nuper nati color funefti indicii cum aphthis oris. Aquæ felteranæ in hecticis febribus. Ad faftos emortuales. Tabes viris quam feminis funeftior. Hydrops plures feminas necat. Scrutinium fenum, minor numerus.

Dec. III. *Ann.* I. Berol. 1731. 8. *. A terrore confpectu epilepticæ convulfiones, in puella fex annorum, refponfum ordinis Leidenfis & BOERHAAVII, purganda alvus (mercurio dulci ad gr. X. radice Jalappæ, Scammonio ana, gr. V. Trochifcis Alhandal gr. II. & Vitr. martis gr. I. pro dofi I.), fub vefperam laudani (exigua) dofis fumenda tunc vinum medicatum. Poft balnei (Freyen-

(Freyenwaldensis) usum sensim convaluit. Ante partum exortæ convulsiones funestæ & interim fetus sanus editus. Motus convulsivos arbitrarios esse. Erysimum ad scirrhos cancrosos per exempla. Pila plumbea post triginta annorum moram ex tibiæ ulcere exemta. A carbonum fumo suffocatio.

EJ. *Compendium oder kurze Einleitung zur praxi chirurgica cum præfatione* JAC. TREW *von den Eigenschaften eines guten Chirurgi.* Nurnberg 1736. 8. Ad longissimum caput mihi permittendum seduxit me analogia cum diariis quorum singulas observationes ubique sigillatim recensui.

§. DCCCCLXX. DIARIA ad a. 1699.

Philos. Trans. Nr. 237. GEORG (non GUILH.) DAMPIER. De stella terrestri s. lichene cinereo ad morsum canis rabidi utilis qui etiam a MEADIO in suum specificum medicamentum receptus fuit.

Ib. quæ concipit & peperit cum vagina uteri clausa esset.

Nr. 238. HANS SLOANE de hypecacuanha ejusque ad dysenteriam aliosque alvi fluxus efficacia, a HELVETIO.

EJ. De vi venenata Oenanthes succo viroso.

Nr. 242. JAC. NEWTON venenata vis Glaucii lutei.

Nr. 243. De femina ex abscessu supra os pubis fetus ossa reddente.

Ib. Falsum est tithymalum etiam gestatum alvum movere.

Nr. 245. AARON GOODYEAR de morte angli a serpente non procul Aleppo demorsi. Tumuit, tumore caput & humeros adtingente, expiravit.

Nr. 247. BONAVERI de angina a calculo salivali nata.

Memoir. de l'Academie avant. 1699. CARLI. Auricula dextra enormis, sesquilibram sanguinis continens, oblinita ossea materie dura, cum difficili spiritu & palpitatione cordis.

In *Journal des sçavant.* D. de MAILLES de tumore epigastrii, demum abscedente, exierunt hydatides numerosissimæ, variæ magnitudinis, ad ignem coagulabiles.

Hoc anno nova societas doctorum virorum coivit, quæ *nova literaria maris balthici & septemtrionis edere suscepit.* Lubecæ 4. Librorum atque disputationum sunt judicia & sententiæ doctorum virorum & adnotationes. Intercedunt & medica.

§. DCCCCLXXI.

§. DCCCCLXXI. J. BAPTISTA, JOHANNES FANTONUS.

J. BAPTISTA pater, medicus Taurinensis.

EJ. *Observationes anatomico medicæ selectiores*, prodierunt filii cura excusæ. Turin 1699. 12. *. Minime inutiles clinici medici adnotationes 31. Cum aneurysmate arteriæ supra iliacæ, sanguis inter tunicas mesenterii & circa renes ex vasis effusus. Febris hectica, mors, tunica exterior coli transversi purulento humore infarcta, tumor inter membranas carnosus, fibrosus, qui cavum intestini arctabat. In febre cerebrum flavo humore tinctum, gelatina circa nervorum conjugationes, humor aqueus consumtus. In peripneumonia pus cum aqua pericardii mixtum, cor adrosum. Virgo vestalis epilepsia interemta, nihil vitiatum in encephalo præter cranii miram crassitiem. Spiritus difficilis, dolor fixus, pulmo inflammatus, ejus pars scirrhosa. A lapsu depressio calvariæ erysipelas capitis, cerebellum corruptum, neque febris neque delirium fuere, alvus stricta. Vomitus a tumore carnoso fibroso intra coli tunicas. Phrenitis funesta, diaphragma inflammatum, lien maximus, ejus membrana crassa, cartilaginea, ossea, vasa cerebri cruore plena. Hydatides in cordis superficie, liquore concrescibili plenæ, vesicula fellis maxima, inque ea pariter gelatina, cysticus ductus callosus. Inappetentia, vomitus, tumor sub ventriculo, tabes. Pylorus & duodenum sexies majora cartilaginea. Pulmo compactus quasi carnosus, spiritus difficilis. Pus in pericardio, cor extus corruptum, pleura corrupta, cum febris præcessisset, neque doloris tamen ulla fiat mentio. Vesicula fellis flatu inter tunicas expansas distenta, annulus Glissonii fibrosus, in ostio ductus cystici. Infanti per medicamenta volatilia medulla encephali durissima facta. Ventriculus in juvene in thoracem per ruptum diaphragma adscenderat. Hepar mole auctum œsophagum compressit. Virgo semidelira, querula, oculis scintillantibus plurima in ventriculis cerebri aqua, cerebrum supra nervos opticos corruptum. Dolor pectoris, sputum cruentum, pulmo maxime inflammatus. In corde abscessus pure plenus. In auricula dextra polypi, eadem varicosa.

Utilibus adnotationibus filius JOHANNES per multos annos archiater Sardinicus, vulgavit scholia ætiologica & theses suas inaugurales.

Recudi fecit Venet. 1713. 4. *. auxit sex adnotationibus. Sanguis a vulnere in cavum abdominis effusus, incorruptus. Bilis vesicula inanis. Pulmo & lien in liquorem dissoluti. Pia mater crassissima duræ similis. Serum in pectore & abdomine purulentum, intestina adrosa.

In Opusculis medicis & physiologicis. Genua 1738. 4. Collectæ extant epistolæ ad MANGETUM in quibus aliquæ medici sunt argumenti. Tumor hypochondrii, ichor putridus ex vagina manans, macies, corpus extractum lienis simile,

ſimile, inde ſanitas, ſed eadem femina demum extincta nullus lien repertus. A lapſu poſt aliquot demum menſes ſenſus aboliti, mors. Poſt nauſeam & cibos paulo uberiores rejectos, ventriculus minimus cum quatuor prominentiis cum œſophago cartilagineo contracto. Sic ventriculus & pylorus. Poſt febrem acutam inteſtina in unum corpus per tunicam externam conglobata. In dyſenteria duo ampla ulcera inteſtini coli. In alio tumor de filo ex membrana interna inteſtini pendulus, libræ pondere. Cephalæa, ſopor, convulſio, mors, tumor durus corpori calloſo imminens. Fetus ex ulcere prope umbilicum eductus cum multa ſanie. Tumor colli exulceratus, in quem œſophagus patebat, ut ex tumore deglutita exirent, tabe conſumtus eſt. Super vaſa renalia cavæ venæ duo corpora fere oſſea adhærentia, eo loco vena ipſa rupta, aorta arteria & ipſa calloſa. Tabes; pulmo parvus, durus, cartilagineus. Raucitas cum primus annulus aſperæ arteriæ præcraſſus eſſet. Sopor, alteri nervo optico globus fibroſus adhærebat. Cum perpetuus in faucibus ardor perceptus fuiſſet, epiglottis eroſa, larynx ulceroſus, peranguſtus. Tumor enormis meſenterii glanduloſus, ſero in ſuis ſinubus farctus, pancreas cartilagineum, hepar grande farctum acinis. In varice venæ ſpermaticæ duæ, calculi. Aſthma a thymo male aucto pulmonem comprimente.

Id. *De aquis Gratianis quæ vulgo dicuntur Aix en Savoye.* Ad medicinam utique pertinet.

De aquis Maurianenſibus, S. GENEVÆ STATIELLÆ & VALDERIANIS dicuntur in phyſicis.

EJ. *Commentarius de quibuſdam aquis medicatis & hiſtorica diſſertatio de febribus continuis.* Turin 1747. 8. Deſcribit aquas Viandinenſes prope Vinglio, invenit in libra grana 96. ſalis marini tum ſulfuris. *Thermæ Auguſtanæ Victoriæ* acidulæ fontes cum alcalino ſale in ſedimento & acore, nam ſuccum heliotropii rubrum tingit. *Margaritæ* ſubacida hinc ſuccum heliotropii rubro colore tingit. Eadem ſervata, poſtquam acorem exhalavit alcali ſuo fixo ſyr. violarum tingit viridi colore. *Angionenſis* ad lacum Lemannum aliquid ferri habet & in ſedimento alcali terreſtre.

Pars poſterior C

Diſſert. continuata de antiquitate & progreſſu febrium miliarium. Turin 1747. 8. recuſa eſt 1763. 8. Venerabilis nunc ſenex agit de morbis novis, de angina maligna, quæ ex Hiſpania ſe in Europam auſtralem diffuderit, cam ARETÆUS deſcripſit. Febris ſcarlatina a Quaſſalia non differt. Petechias ſeculo XV. habet JACOBUS de PARTIBUS. Turin. 1453. Variolæ ſpuriæ apud INGRASSIAM reperiuntur. Miliares (*Frieſel*) in loco Hippocratis, quem locum VALLESIUS ad petechias, tranſtulit. Purpuram rubram puerperis cum periculo conjunctam

conjunctam FORESTUS vidit, cum morbum BOERHAAVIUS vinculo sustentatorio causari persuadebatur neque in Belgio reperiri. Albam veram miliarem febrem (*Friesel*) a Riveric a. 1630. animadversam esse; a. 1714. FANTONUM Turini hoc malum vidisse in illustribus potissimum puerperis.

Novum specimen observationum de ortu febris miliaris Niceæ 1762. 8. *. cum priori opusculo. Morbi historia, urinam fere turbidam sero lactis similem esse, de morbi differentiis. *Friesel* ab usu infelici hydrargyri sublimati. Sæpe sanguinem coactum reperiri. Rubras etiam pustulas occidere. Quo plures pustulæ erumpunt eo majus est periculum, nigræ contumaces. Sudor bonum semper est signum. Neque urinæ abundantiam vitium fuisse. Inquietudo & vehementia in ægroti actionibus fere funesta signa sunt. Male coffeam accusari. In graviditate jam morbi initia primaque seminia conspici. In cadavere putredinis signa & emphysemata. Venam tamen secat neque diætam strictissimam imponit, ne jure quidem carnium excluso, neque vino. Acida admittit, sed ex vegetabili regno. Vesicatoriis utitur quæ subinde novis inpositis repetit. Esse ubi proficiat igne ipso vesicas trahere.

§. DCCCCLXXII. ANTONIUS DEIDIER.

Professor & clinicus monspeliensis. Fermentationibus deditus.

FJ. *Physiologia tribus dissertationibus comprehensa.* Monspel. 1699. prodierat, recusa nunc cum propugnaretur a C. WYSS & J. B. CHOMEL Monsp. 1708. *. physici quidem magis argumenti est, sales tamen acidos, alcalinos, medios & aliqua principia in selectu ad medicinam describit, temperamenta inde negat constitui.

Experiences sur la bile & les cadavres des pestiferes faites par M. D. accompagnées des lettres de M. DEIDIER *& de* MONTRESSE *& de* SCHEUCHZER. Zurch 1722. & in collectione de peste quam Ill. SENAC edidit. Paris 1744. Acidam esse pestis naturam atque sanguinem ex ejus culpa coagulari. Hominum a peste enecatorum bilem in canum venam injecit, qui coacto inde sanguine interierunt, Sic etiam canum peste ab hominum bile infectorum bilis alios canes eodem truculento malo infecit. A DEIDIER in epistola ad MONTRESSE monet aceti vim prophylacticam non adeo efficacem in suis adnotationibus apparuisse. Sanguinem in peste peremtis utique cogi. Neque inunctionis mercurialis ullos fuisse malos effectus. Non valde se credere malum advectum esse, posse effectum esse anni æstatis anomalæ.

EJ. *Chymie raisonnée où l'on tache de decouvrir la nature & la manière d'agir des remedes chymiques les plus en usage en medecine & en chirurgie.* Lyon 1715. 12. ELOY. BR.

Ej. *Institutiones medicinæ theoreticæ.* Monspel. 1716. 12. Paris 1731. 12. Neapol. 1748. 8. *gallica verſ.* Paris 1735. 12. *. In parte altera C. pathologica generalia aliqua tradit, morborumque capitis & pectoris breves descriptiones. Temperamenta esse a gradu cohæsionis partium fluidarum ad solida. Crises nullas reperiri. Epilepsiam a dilatatione vasorum derivat. Vasa lymphatica conspicua in manu & in hepate. Vomitus a scirrho pancreatis. Epilepticos aliquos incidit, ut causam certam mali detegeret.

Ej. *Tr. des tumeurs contre nature.* Theses fuerunt a. 1711. propositæ excusæ a. 1719. Paris 1738. 12. quæ editio sexta est, aucta quidem & mutata ut comparando vidi, adspersis propriis de cancro adnotationibus, quem in naso arsenicali medicamento composito curasse repetit. Inter tumores etiam variolas numerat, de quibus jam a. 1709. disputaverat. Verum esse erysipelas. Variolis defunctos tamen si cum hominibus variolis infectis cubuerint, secundo aliquas pustulas pati. Venæsectionem nocere. Sub finem consultationibus addit incisiones cadaverum morbosorum. Inter eas induratio bronchiorum, arteriæ coronariæ. Membranæ post depositam cataractam in oculo detectio, quæ interna esset membrana atra, lens vero crystallina evanuerat. Catalepsis cum epilepsia conjuncta.

Adjuncta *Diss. academique sur la maladie contagieuse de Marseille.* In ea contendit noster pestem per contagium quidem non vero per vapores contagiosos inficere, conclavia clausa nihil a peste passa, quæ tamen pestem vix potuerint excludere. Contra tabum pestilens, sanguini infusum utique pestem communicasse.

Ej. *Diss. de arthritide.* Monsp. 1726. 8. ELOY BR.

Ej. *Deux dissertations medicinales & chirurgicales, l'une sur la maladie venerienne & sur une methode particuliere de les traiter par les frictions, l'autre de la nature & de la curation des tumeurs*, latine conjunctim prodierunt 1723. *gall. verſ.* Paris 1725. 12.

Tractatus de lue venerea jam a. 1713. Monspel. tamquam theses academicæ propositus fuerat & recusus 1716. Romæ 1722. London 1723. Venereum malum a vermibus esse quos oportet hydrargyro pessumdare, adeoque non salivæ fluentum ægros sanare, sed vermium internecio. Quoties ægri aut debiles sunt, aut ossa carie erosa habent, toties noster frictiones interrumpit.

Ej. *Consultations & observations medicinales.* Paris 1758. 12. 3 vol. *. Morbi historiæ, remedia quæ commendantur, eventus vix unquam. Morbi fere chronici & ad eos diæta & curatio. Lac ubi oportet acrimoniam temperare, chalybs ubi roborandum est, etiam ubi aperiendum & hydrargyri lenta frictio sunt fere quæ noster laudat. Porro plurimæ curationes initium ducunt a theo

rheo & clyfteribus finemque faciunt aquis mineralibus. Venæ fectionem nocere, hoc etiam effe in plurimis purgantibus. Propria fere viro medicamenta funt paliuri femina tamquam diureticum medicamentum, cynomorii decoctum ad tertianas, ad ulcera venerea urethræ, camphorata ad afthma, & interceptam frictionem mercurialem folam mala venerea fuperare. Exemplum venereæ luis diu ignoratæ, eo in difficili cafu lactis ufus & interrupta frictio per quinque menfes continuata bonæ frugi fuerunt. Anglos fiphiliticos paffim Monfpelii fanari. Satyriafis abfque priapifmo exemplum. Feminas venerea lue infectas malum in liberos tranfmittere fi interim conceperint, aliquam cum amiffo fenfu nofter jufculis fanguinem depurantibus, decocto lignorum compofito demum mercuriali unguento fanavit, fuberat antiqua venerea lues. Diabetem adgreditur adftringentibus. In hypochondriaco malo dabat opium. Harum confultationum aliquæ exftant *in Tr. des tumeurs.*

Sic in T. II. cujus 80 funt confultationes a vermibus bulimos, ad eum crudus hydrargyrus. In ftruma emplaftrum diabotanum, ad peripneumoniam epidemicam venæfectio tredecies repetita. Ad phthifin lac, carnem teftudinis ad hæmoptyfin. Minus periculum effe fi caufa morbi in retentis menfibus fuerit. In fuppreffis lochiis radicum arundinis decoctum, emulfiones, purgantia. Frequens effe ulcus ventriculi cum perpetuo vomitu, id malum effe a rupto tumore, neque adeo periculofum videri, fucco hic utitur catefchu. Repetita & uberiore paracentefi lienis molem in hydropico dimidio diminutam effe. An debere cum mercuriali frictione balnea conjungi. Convolvulus tufus ad fungum in genu. In fcrofulis apertis unguentum ex hydrargyro. Virgines arfenico intoxicatæ cujus effectus per annos fuperfuit.

Tom. III. primum confultationes continet 6 quarum plurimæ extant *in Tr. des tumeurs.* Urinæ & feminis per anum deceffus, fcorbutum fuiffe non, ut quidem putabatur, venereum duorum conjugum malum. Ita in aliis 24 obferv. multæ repetuntur ex *Tr. des tumeurs.* Lactis ufu cum fungo medullari tibiæ phthifin & diarrhæam feliciter ceffaffe. Offeæ fquamæ hydatidibus miftæ in hepate. Quæ feminæ fublimatum hydrargyrum deglutiverant fervantur rheo & lacte. Qui 20 grana auri fulgurantis abfque malo fumferit. Cellulofam telam fubcutaneam in offa verfam videtur ex hypothefi natam effe.

Sequitur fafciculus librorum ad peftis hiftoriam pertinentium, cui nofter Maffiliæ interfuit. Epiftolæ a SCHEUCHZERO editæ & fupra anno 1725. dictæ hic gallica verfio. Redeunt etiam in SENACI collectione etfi hic dicitur primum nunc prodire.

EJ. *Matiere medicale ou l'on traité des medicaments fimples, enfuite des medicaments compofés & artificiels.* Paris 1738. 8.

In collectione *Consultations choisies de plusieurs medecins de Montpelier.* Paris 1748. 12. ex iis multæ sunt ANTONII nostri sed de eo opere quo medicina monspeliaca cognoscitur, proprio loco dici oportet.

§. DCCCCLXXIII.

HENRICUS COHAUSEN Medicus Westphalus, quem distinguere oportet a HENRICO JOSEPHO & a VALENTINO HENRICO EUGENIO COHAUSEN.

Nostri varia sunt medici etiam physici & satyrici argumenti.

EJ. *De vita humana theoretice & practice per pharmaca purganda.* Coosfeld 1699.

EJ. *Neu eingerichtete medicinische Theetafel.* Osnabr. 1716. 8. Belgice Amsterdam 1719. 8. a VALENTINO KRUITMAN recusa & aucta a CHRIST. HELWIG. Lemgo 1728. 8. *. Mallem autem priorem habere nam vix datur liquide indicare quæ sint COHAUSENII quæ alter adjecerit. Collectanea primo de Thea vera. Deinde Thea spuria Cassiæ. Inde Coffea & Aliæ potus ut ex amygdalis aliis amaris aliis dulcibus, cujus vis stomachica laudatur ut etiam arthriticos dolores sopiat. Sic Chocolata cujus largissimam dosin præscribit ad 16 usque cyathos. Vinum varii generis. Vini spiritus aut alii potus spirituosi congeneres. Cerevisiæ variæ. Lac & cura ut vocant lactea. Nicotiana, varia. Inde Theæ secundaneæ ex variis herbis sumtæ eæque sufitimæ secundum morbos, ut sit curatio morborum quæ per infusa quæcunque obtineri potest. Hic collectæ plantæ sunt Veronica quam Betonicam facit, Stœchas, Ocymum, cujus usu adfirmat etiam maniacos restitutos fuisse, Salvia. Fatetur tamen multo usu Theæ se sibi nocuisse, appetitum delevisse & accivisse hemicraniam novum genus mali hypochondriaci ut cortice peruviano necesse duxerit sibi subvenire. Tunc longo ordine Theæ catarrhales, pectorales, bechicæ, asthmaticæ, phthisicæ & ex ordine per omnes morbos. Collectaneis usus est, amicorum relationibus, propriis adnotatis. Caffeam Chocolatam & reliqua HELWIGIUS addidit.

EJ. *Gesundbrunnen bey* Coosfeld 1713. 8.

EJ *Diss. physico medico moralis de pica nasi.* Amsterdam 1716. 8. *germanice vom Misbrauch des Schnupftabacks.* Leipz. 1720. 8.

EJ. *Raptus extaticus s. satyra nova in medicorum tabaci sternutatorii abusum.* Amsterdam. 1726.

EJ. *Helmontius exstaticus s. visa medicaminum potestas ab Helmontio somniante recensa a vigilante* J. H. COH. Amsterd. 1731. 8. Animadversiones in Helmontium.

EJ.

Ej. *Archæus febrium faber & medicus.* Amsterd. 1731. 8. Pro corticis peruviani usu.

Ej. *Lucina Ruyschiana.* Amsterd. 1731. 8. in anatomicis dicta est, belgice reddita. ib. 1731. 8.

Ej. HERMIPPUS *redivivus s. exercitatio de methodo rara ad* CXV. *annos prorogandæ senectutis per anhelitum puellarum ex veterum monumentis depromta.* Francof 1742. 8. Cippo quidem spurio laborem superstruxit, interea de utilitate agit inhalationum salubrium.

Ej. *Trost der Podagristen.* Francf. 1745. 8.

Ej. *Medulla medicinæ enucleata.* contra medicastrum quemdam.

Ej. & JODOCI HERMANN NUNNINGII COMMERCII *litterarii dissertationes epistolicæ editæ* a. S. E. E. COHAUSEN. Francof. 1745 8. *. & Tom. II. ib. 1750. 8. *. In primo Tomo catalogus operum COHAUSENII uberior continetur ut de iis ex hac recensione non male judices. In altero huc revoces Epistolam VI. de pluvia sanguinea VII. de panis grossulani Westphalorum salubritate, in quo pultem, lac, vinum & cerevisiam patriam defendit.

§. DCCCCLXXIV. JOHANNES FREIND.

Vir doctus medicus aliquamdiu castrensis inde regius, carceri mancipatus ob suspicionem parum certæ fidei Reginæ præstitæ, intercedente amico MEADIO liber exiit, mechanicus medicus, sed tamen clinicus, eloquens & literatus, qui etiam DEMOSTHENIS & AESCHINIS orationes edidit.

Ej. *Descriptio hydrocephali cum mensuris.* Cranium molle cum exigua particula ossea, nulla sutura clausa, aqua inter duas meninges & in ventriculis ad enorme 5 quartorum (lib. 10.) pondus. Gyri deleti, pia mater plena distensa, nullæ corporis striati striæ, cerebellum firmum, cerebrum sanum, nervi boni, vertebralis arteria amplior. Infans vix erat 30 menses natus & sanus, sed impotens, olfactu obtuso, cujus sensus præprimis nervus tenuis esset. In Philos. Transact. nr. 256 a 1699.

Ej. *Emmenologia in qua fluxus menstrui phænomena, vitia cum curandi methodo ad rationes mechanicas rediguntur.* Oxon. 1703. 8. Amsterdam 1726. 8. Menstruum fluorem esse a plethora, supprimi vel a lentore sanguinis vel a vasorum uteri nimia resistentia, hinc adtenuantia medicamenta, inde quæ vasa emolliunt sanguinis impetum augent. Exempla harum indicationum pro curationibus. Menses nimii sunt a contrariis causis, vasorum laxitate, humorum nimis fluxili natura, quare a medico densandus sanguis, vasorum augendus tonus. Adstringentium

gentium medicamentorum in vivorum animalium venas injectorum phænomena & sanguinis inde coagulatio. Ab emmenagogis injectis sanguinis dissolutio. Similes effectus eorundem medicamentorum ad sanguinem aut ad serum admistorum. De modo agendi opii, hydrargyri, chalybis, ad sanguinis adtenuationem omnes reduxit.

Hypothesi indulgens hecticas febres omnes ad vasorum laxitatem refert, venæsectionis usum adversus nimios menses rejicit, partium firmarum stimulationem negligit. Memorabile tamen neque exscriptum opusculum.

Ej. *Prælectiones chemicæ cum in Academia Oxoniensi de ea arte prælegeret*, 1709. Amstell. 1710. 8. Paris 1727. 12. cum emmenologia anglice. Lond. 1729. 8. Eloy Br. Pertinet ad eventuum chemicorum expositionem per causas mechanicas & physicas. Tabula rarefactionis variorum liquorum in dato calore. Tabula ponderum specificorum corporum etiam potissimum salium.

Ej. Hippocratis *de morbis popularibus* Liber I. & III. *cum novem de febribus commentariis*. Lond. 1716. alii 1717. 8. *. Amsterd. 1717. 8. *. Primum Hippocratis textus græcus & latinus, tum novem dissertationes quibus scripta auctoris de febribus exponuntur. In *præfatione* veterum diligentiam, subtili nuperiorum ingenio præfert, hypotheses explodit, Sydenhamium tuetur ejusque morborum vivam picturam.

In *Commentario* I. de Hippocratis studio & stilo. Duos epidemicorum libros ita conjungit ut ad constitutiones libri I. descriptas duodecim priores ægroti libri I. & quatuordecim lib. III. pertineant. Ex Hippocrate dein exponit crisium per quas natura se morbis judicaverit classes & vires, per sudores equidem, frequentius tamen per urinam.

Cur Hippocrates paucorum medicamentorum meminerit, de venæ sectione sileat. Febres Hippocraticas & easdem nostris esse & similia utrisque auxilia convenire. Non recte Sydenhamium tot febrium species fecisse, quæ omnes iisdem auxiliis superantur per exempla. Commentatio docta de venæ jugularis sectione quam commendat & subtiliter disputat, ut cerebrum sanguine sublevet. Exempla felicis effectus subjicit. *Comment*. III. Sudorem sæpissime vitium esse neque debere in febribus cieri. IV. Emetica ad gentis morem vehementer laudat. V. Pleuritis quæ pleuræ sit inflammatio vere diversa est a peripneumonia, quæ pulmonis sit inflammatio. Pleuritis in abscessum versa facile pulmonem in consensum morbi trahit. Tussi & sputo nihil necessario cum pleuritide commune esse cum peripneumonia utique. In pleuritide nihil est cur velis sputa ciere & sufficere venæsectionem repetitam, in peripneumonia absque eis salutem esse nullam. VI. Ulcus vesicæ in anum patens. VII. Fuse summam esse efficaciam medicamentorum purgantium in acutis quibuscumque etiam malignis & excretoriis, & post nonum etiam in confluentibus variolis & in capitis erysipelate, cujus morbi

morbi tabem diu expertus sum. De causis & ubertate excretionis alvinæ subtiliter. VIII. Diuretica a febrium curatione removet. IX. Vesicas trahentium medicamentorum in febribus laudes, inque aliis morbis, potissimum etiam cantharidum. Effectum non esse ab evacuatione seri, neque a stimulo, neque a revulsione, non satis hic sibi ipsi satisfaciet.

EJ. *De purgantibus in secunda variolarum confluentium febre epistola ad* MEAD. London 1719. 8. Amsterdam 1720. 8.

In priori opere hanc ægrotorum in periculosissimo eorum statu servandorum rationem laudaverat, in eam J. WOODWARD scripserat. Noster partim empirici nomine reversarium ridiculum dedit, sed hic etiam serio causas ostendit consilii. Novum non esse, dari a SYDENHAMIO, dari ab Arabibus & plura ex MESUE & RHAZEO etiam exempla adducta, se paulo maturius purgare neque aliter differre. Eo in statu venæsectionem a virium imbecillitate sæpe vetari, alvum pertinaciter strictam putridos vapores dare ad sanguinem, vesicatoria non sufficere. Quare sæpe etiam & optime nostram naturam se spontanea diarrhœa vindicare. Secundam febrem primum DIOMEDI amico innotuisse deinde SYDENHAMIO, hæc curandi ratio vulgo nunc recepta & a me utiliter adaptata, ut alternis diebus tamarindis cremore tartari alvum laxarem. Fatendum tamen est aliud gravius periculum superesse, cui purgatio non subveniat, peripneumoniam, quæ vulgatior mortis in variolis causa est.

EJ. *Oratio anniversaria* HARVEIANA. London 1720. Solitæ laudes HARVEII.

EJ. *Ad* MEADIUM *de quibusdam variolarum generibus epistola.* Variolas discretas posse & ipsas malignas esse, ab iis paralysis artuum inferiorum. Eædem perinde ut confluentes posse ad crystallinam classem pertinere. Variolæ verrucosæ funestæ, sanguine in cerebro congesto. Variolæ siliquosæ. Variolæ exitiales in quibus sanguis dissolutus per varia organa excretoria exit, inter eas casus in quo ipsæ pustulæ variolosæ diruptæ sanguineis striis percurrebantur.

Hoc opus auctor in carcere scripsit.

History of physic from the time of GALEN *to the beginning of the sixteenth Century.* London P. I. 1725. P. II. 1726. 8. latine versum a J. WIGGAN. Lond. 1734. 8. gallice a STEPHANO POMET mirifica orthographia uso. Leid. 1727. 8. *. Scopus est continuare CLERICI opus & emendare quæ bonus CLERICUS non satis matura de ORIBASIO & nuperioribus græcis subjunxerat, indigna undique prioribus & erroribus plena esse FREINDIUS ostendit. Ipse ergo fastidia tulit nuperorum Græcorum & Arabum & Arabistarum legendorum, non quidem ut plena daret excerpta operum sed ut plures quosdam & aliqua peculiaria cujusque inventa & adnotata daret, suas etiam sæpe easque nonnumquam meditatas cogitationes adderet, ut de aneurysmate vero & spurio, de causa deliquii animi ab aquis per paracentesin

paracentesin subito exhaustis, de pericardii inflammatione de quæstione num LUCAS medicus fuerit, de magna peste seculi VI. de utilitate denuo legendorum librorum etiam eorum qui vulgo negliguntur. Inter græcos ORIBASIUM per totum compilatorem esse demonstrat. ALEXANDRUM vero ob practicam vim ipsi GALENO præfert. Inter Arabes ob medicam rem AVICENNA laudatur, ob chirurgicam ALBUCASES, cujus tamen *servitorium* & *chemica* omittit. Arabici sermonis ignarus aliqua fragmenta sibi verti curavit ad vitam GEORGII BAKTISCHACH. In 14. L. de Arabistis agit, de J. ANGLICO, de prima origine luis venereæ, de symptomatibus ejus morbi quæ in primis initiis & subinde ut adelescebat hunc morbum comitata sunt, deque auxiliis quæ medici ei opposuerunt. Finis operis est in vita LINKERI auctoris collegii medici Lugdunensis. Utile certe optimo sano & severo judicio scriptum, quo multa utilia conservantur, quæ cum Arabibus oblivione publica sepulta erant.

Plures interea lites ob id opus FREINDIO exortæ sunt.

1. quidem CLERICUS *in Bibliotheque ancienne & moderne* T. XXIV. fratris DANIELIS vindicias dedit, cujus quidem errores chronologici excusari possunt, defendi non debent.

Deinde C. W. quem lego pleno nomine CLIFTON WINTRINGHAM seniorem fuisse.

Observations on FREINDS *history of physik showing some false representations of ancient and modern physicians*. London 1726. 8. Respondit acriter pro FREINDIO J. BAYLIE.

A defense of D. FREIND *and his history of physik in answer to the reflexions of* M. le CLERC *with remarks upon the age of the greek physicians, the introduction of chymistry in physik &c.* London 1727. 4. 1733. 8. Facile ostendit non vera tempora

AETIO PAULO, TRALLIANO a RENATO MOREAU adsignata, neque a CLERICO recepta fuisse. Ostendit MESUEM primum in Rheo vim adstringentem & una purgantem agnovisse. RHAZIUM ante AVICENNAM chemica aliqua scripsisse. ACTUARIUM non valde Arabes secutum esse.

Opera omnia latine versa edidit J. WIGGAN & FREINDII *vitæ historiam præfixit*. London 1733. fol. Paris 1735. 4. *. Venet. 1733. 4. Neapoli 1730. 4.

In Philos. Transact. nr. 270 refert de duabus familiis ad canum morem latrantibus, sensubus alias integris, alias turbatis conjunctis cum motubus convulsivis. In puella etiam ventriculus tumebat & quasi globulus secundum longitudinem laryngis adscendere videbatur. Ipse cum FREINDIUS morbum observaret non latratus canum fuit, qui audiebatur sed ineditum cantilenæ genus.

In

In parte familiæ eventus funeftus fuit.

§. DCCCCLXXV. Varii.

Alexander Pascoli Perufinus, in ftatu ecclefiaftico protomedicus.

Ej. *Teoria e pratica delle febbre fecundo il nuovo fiftema, ove il tutto fi fpiega per quanto e poffibile ad immitazione dei geometri, fi aggiunfi alcuni difcorfi in forma di lettere per chiarezza maggiore di quanto precedentamente fi diffe.* Perugia 1699. 4. Venezia 1701. 4. Platn.

Ej. *Obfervationes de pleuritide.* Venet. 1702. 4.

Ej. *De vera in literis fapientia, cum phyfiologiam exponeret.* 1718. 8.

Ej. *Offervazioni teoretiche e pratiche in medicina.* Venez. 1721. Heist.

Ej. *Rifpofta ad alcuni confulti fulla natura di varie infirmita ed a maniera di ben curarle.* Roma 1736. 4. 2 vol.

Ej. *De homine f. de corpore humano vitam habente, ratione tum profperæ tum adflictæ valetudinis* Libri III. Roma 1728. 4. Venet. 1735. 4. Italice *il corpo umano o breve ftoria dove con nuovo metodo fi defcrivono tutti gli organi fuoi.* Perufia 1700. 4. Venezia 1712. 4. & 1727. 8. vol. 3. 1735. 4. Eloy Br. Sectio fecunda & tertia eft de febribus & morbis viarum fanguinis, palpitatione cordis, aneuryfmate, varice. Febrem effe calorem naturalem auctum vel imminutum vitio aliquo quod pravam induxerit fanguinis fermentationem. Febris fpecies & curatio per exempla f. hiftorias fubjectas, nominibus fictis. Febris ardens abfque rigore invadens, Frictiones hic & fere ubique nofter in febribus fuadebat, venæfectionem largam ad integram libram, victum tenuem, non abfque tamen pullorum jufculo. Die quarto melius habent. In caufo die quinto ex venis hæmorrhoideis fanguinem eduxit ad libram, die fexto fcarificavit pariter ad libram, clyfteres quotidie repetiit, die nono abfque ulla crifi morbus folutus eft. In febre maligna cum lotium fanguine fimile videretur & partes externæ frigerent, nofter autem ex coagulo caufum fufpicaretur, oleo Menthæ nofter cutem confricare juffit, clyfterem injici & confectionem alkermes, de hyacintho & theriacam dedit, tamen ut jus gallinaceum admitteret & ipfum vitellum ovi & matrem perlarum adderet (quo certior inde putredo oriretur) aquas deftillatas potare jubebat. Cum omnia in deterius irent, veficantibus ufus eft, cauterio torpidam naturam excitavit, alvum duxit. Ita omnia in melius verfa funt. Veficatoria tamen nocere poffe. In febre maligna peftilentiali ut vocat quæ petechialis vulgo audit, cum urina & pulfus fanorum effent, ex hæmorrhoideis venis libram fanguinis eduxit, ceffanti enim

hæmorrhoidali malum tribuebat. Verum larga bilibris hæmorrhagia narium successit neque ideo minus convulsiones frequentes ægrum concusserunt & debilitas fregit, ut necesse videretur confectiones & aromata dare & ægrotum alere vitellis jure gallinarum exceptis, clysteres tamen frequentes & acidus de limonibus succus aliquantum restituerunt virum, donec die 7 maculæ lividæ erumperent, criticæ ut videtur, certe salutares. Denique in hectica puella menstruo sanguine per terrorem suppresso quartana supervenit, quam hectica febris secuta est, cum uberrimis sudoribus nocturnis & lotio oleoso, serum lactis caprilli admisto melle & cremore tartari salutem reddidit, neque alium cibum admisit præter id ipsum serum, vitellis ovorum mistum, felicissimo eventu. Plura non possum addere. Ubique autem noster cuique visceri suos morbos subjecit, eorumque curationes historiis exposuit.

DOMINICUS SANGUINETUS Apulus.

Ej. *Dissertationes jatro physicæ.* Neapoli 1699. 8. *. Potissimum contra Pachonianam & Willisianam de acido & alcali hypothesin, de utroque sale & de fermentatione inter utrumque, tamen ut aliqua ad medicam praxin respiciant.

GEORGII THEODORI BARTHOLI *de necessitate physices in praxi medica.* 1699. 4.

Ej. *Opera medica tripartita* Francof. ad Mœn. 1717. 4. CARR.

J. GABRIEL RUDOLPHI *Medicus ad ægroti palatum.* Leid 1699. 12.

Ej. *Progymnasma medicum, de iis quæ sunt observata in mulieribus largiter menstruatis, occasione hæmorrhagiæ uteri enormis e crasi sanguinis resoluta pronatæ per cerevisiæ medicatæ abusum.* Leid. 1708. 8. *. nimiam hæmorrhagium excitari per cerevisiæ medicatæ abusum. Historia morbi minus hoc affirmat, prægressus enim erat abortus, cerevisia frigida cum pane siligineo intrito, ob syncopen venam secare noluit, artus vero omnes utique ligavit, dedit absorbentia tamen cum validis confortantibus, deinde etiam aromaticis & adstringentibus extus impositis. Hanc historiam fusissime explicavit, de morbis egit mulierum, ipsa etiam febre & noxiis frigoris quod in illa cerevisia non dabat. Inde de præsidiis chirurgicis, pharmaceuticis, diæteticis hic utilibus.

J. GAILLARD.

Ej. *De venæsectione disquisitio an in apoplexia sit vena secanda.* Hafn. 1699. 12. Morborum capitis theoria. Palpitatio cordis a polypis. Homines qui non longe a Lutetia in cisternam descenderant, subito enecati. Cæterum venam jubet incidere. Lundæ 1699. 12. prodiit *Collectio de aquarum mineralium historia*

WALLERII

WALLERII & BOYLEI *cum adjecta* J. FLOYERI *inquisitione in verum usum & abusum calidorum frigidorum & temperatorum balneorum.*

LIMMER *de vermium in corpore humano ex insectorum ovis generatione.* Servest 1699. VATER.

ERNEST BENSHEIM Tr. *de hydrope.* Lipf 1699. 4. & 1700. 4. Simul ostenditur vera medici cognitio & quinam medici in curandis morbis & ad officia medica admittendi & qui rejiciendi.

ANTONII SIDOBRE celebris clinici Tr. *de variolis & morbillis.* Lion 1699. 12. Falſe addiderunt CAR. DRELINCOURTII ejuſdem argumenti diſſ. Fermentis favet, methodum tamen antiphlogiſticam ſecutus eſt.

IGNATIUS VINCENTIUS *Mercurius compilatatore.* Barcinonæ 1699. 8. SEG.

JAC. SHIPTON *Pharmacopæa* C. R. Med. *Londinensis.* Lond. 1699. 8.

Bibliotheca ſeptemtrionis eruditi ſ. ſyntagma tractatuum de ſcriptionibus illius (ſeptemtrionis) *ſeorſim hactenus editorum.* ALB. BARTHOLINI *Deſcriptio Danorum, Norvegorum & Islandorum* Tr. *poſthumus a* J. MOLLER *emendatus & auctus*, J. SCHEFFER *ſuecia literata ab Cel.* MEZLERO *illuſtrata.* 3. *Molleri introductio ad hiſtoriam ducatuum Schleswicenſis & Holſatici.* 4. Ej. *præf. de gentium borealium in literas meritis hiſtoriæ apologeticæ.* Lipſ. 1699. 8.

GODOFR. STUCKELOÆ *Indago peſtis.* Vratisl. 1699. 4. HÆNEL.

GOTTL. FRID. MYLII *Medicamentorum quorundam ſalutarium in laboratorio chemico Helmſtadienſi præparatorum vires & uſus.* Helmſtadt 1699. 8.

RUDOLPH MARTIN MEHLFÜHRER *acceſſiones ad* THEODORI J. ab ALMELOOVEN *promiſſam bibliothecam.* Nurnb. 1699. 8. TREW.

In Theſauro GRONOVII *quem a.* 1699. *edere orſus eſt, diſſ. variæ ſunt quæ ad medicinam faciunt.*

§. DCCCCLXXVI. NUPERI.

SEBAST. ASTEANO ROTARIO.

Mollis medicinæ fautor. Venæſectionis oſor, etiam veſicatoriorum. Scripſit primum *Raggioni contra l'uſo del ſalaſſo e delle ventoſe.* Veron. 1699. 4. Venet. 1701. 4.

Contra STEPHANI PICCOLI *Medicinam ventilatam.* Et venæſectionem rejicit & omnem aliam fere evacuationem, pauciſſimis vero medicamentis utitur, etiam potiſſimum hydrargyro in omnibus morbis etiam in apoplexia. In l. primo plethoram negat, vaſa putat etiam a nimia ſanguinis copia non facile quidquam pati cum valde extenſilia ſint, neque menſtruum fluxum neque hæmorrhoides a plethora eſſe. Si quæ ſit balneum ei levandæ ſufficere, dum vaſa laxat, quo ſe nimiæ ſanguinis copiæ faciliora præbeant. Venæſectionem ſanguinem deteriorem non emittere. Inflammationi ſpirituoſa & calida prodeſſe, nocere refrigerantia, ubi a flatu ſit. Pleuritidem ne HIPPOCRATE quidem auctore venæſectionem poſcere, ſed HELMONTIANA utique medicamenta. Sedem ejus mali ſæpe eſſe in pulmone non in pleura. Febrem non eſſe morbum & debere ſollicite conſervari tanquam naturæ beneficium.

EJ. *Contra l'uſo delle ventoſe o ſangbettole.* Nihil memorari dignum.

EJ. *Lettera al tradottore del l. Neophile en deſordre nella quale dandoſi breve ragguaglio della confuſione di chi ha preteſo il galenico confuſo*, quæ epiſtola in STEPHANUM PICCALI in Galeria di Minerva excuſa eſt. Iterum contra ſanguinis miſſionem, quæ noxia ſit, ſanguinis intima concutiat.

EJ. *Allegazioni medico phyſiche nelle viſcere d'un cadavero* 1712. In hominis ſubito mortui inteſtinis repertus fuit hydrargyrus cum pulvere albo & in ventriculo veſtigia inflammationis. Medici ad magiſtratum retulerunt. venenum propinatum eſſe. Inerat & magnus lien & ampla veſicula fellea. Noſter multis diſputat non eſſe venenum.

EJ. *Lettere in aggiunto della allegazione medico fiſica.* Harum epiſtolarum prima data eſt a. 1711.

Altero il dardo rintozzato divenuto ASTA D'ACHILLE qua reſpondet libello pro venenata indole pulveris ſcripto, cum titulo Dardo intozzato, accedunt doctorum virorum epiſtolæ.

EJ. *Aggiunta al dardo rintozzato, toccante la lettera del* D. CONSTANTE SERAFFANI.

EJ. *Lettera terza.* Veron. 1712. Contra veneni ſuſpicionem ejuſque defenſores omnes.

EJ. *Lettera agli autori di quel foglio ſcritto a penna con finto nome de Moro Molena.* 1717. Contra medicamenta cardiaca officinarum. In omnibus bonum jus gallinaceum præſtare.

EJ. *Parere intorno alla morte di due uomini entro cantina grande con poca uva bollente.* Veron. 1718. 4. Cum phyſica phænomeni explicatione.

EJ.

Ej. *Lettera al S. Francesco Merlo Medico*, contra confectionem de Hyacintho.

Ej. *Il medico padre, intorno qual libro intitolato in mondo disingannato.* Verona 1719. 1720. 4. Inter crises sudorem vehementer laudat. In pleuritide oleum cucurbitinum camphoratum calens loco dolenti illitum commendat. In pleuritide multa purgantia præscribit ipsamque mannam. Sic venæsectionem, & aquam frigidam in febribus rejicit, valde acutas febres in pulmonum inflammationes degenerare monet.

Alla sua consorte Anna Francesca *dedicato rimedio non isspregiabile nel mal caduco*, (nempe inunctionem mercurialem). Verona 1722. 4.

Ej. *Lettera al autore di quel foglio che ci raguaglia d'un male spaventevole.* 1723. Vomitus materiæ nigræ ad 23 lib. a glandula dura, erosa sub ventriculo posita, contra alterius medici theoriam & curationem.

Insegnamenti di medico padre a suoi figlioli intorno alla bidropisia ascita L. IV. Verona 1724. Malum a viscerum obstructione nasci, opponit unguentum mercuriale & paracentesin rejicit, quæ causam non tollat.

Ej. *Visione d'un cadavere con un rimedio di novella invenzione nella idropisia uterina.* 1724. Aquam carthartico educere suadet ut olim Sanctorius.

Ej. *Richiesta del* S. R. *fatta a diversi professori* 1724. Hydrargyri usum in hydrope commendat. Valisneri epistola quæ hunc mercurii usum probat.

Ej. *Lettera al* S. Francesco Merlo *intorno al libro detto ricordo prattici* 1729. Defendit suam de hydrope uteri sententiam & addit testimonia medicorum qui cadavera inciderint.

Ej. *Riflessioni sopra il mal che soffrì Galeotto Pico fatti da* Rotaro M. S. dicitur 1750. prodiisse. Luis venereæ naturam a non nemine potuisse definiri; putat apoplecticos homines hydrargyro restitutos.

Ej. *Rimedio alle catarrhali molestie.* 1730. 8. Perspirationem debere mercuriali inunctione liberari. Dulcia rejicit.

Ej. *Rimedio della paralisia o preservatorio dell apoplessia.* Veron. 1734. 4. Denuo hydrargyrus rejecta venæ sectione in apoplexia laudatur, rejectis etiam purgantibus & vesicatoriis & omni evacuatione. Adjectæ sunt aliquæ paralyticorum sanatorum historiæ.

Ej. *Lettera al N. N. notomista perspicatissimo.* 1732. De peripneumonia.

Ej.

EJ. *del mal uſo del mercurio nel volvulo, e di quel altero peſſimo de purgativi medicamenti nei dolori colici.* Mercurialem panaceam ſumi debere & hydrargyrum cum adipe anſerino intritum inungi.

EJ. *Rimedio contro i vermi.* Mercurium cum conſerva roſarum ſumi jubet.

EJ. *Lettera al autore del mondo diſingannato* PYLARINUM. Integrum volumen. Anatomen nuperiorum contra antiquorum defendit.

EJ. *Moderno raggionamento intorno alla gutta.* Podagram catarrhum eſſe, qui ſedem ſuam in pedem firmaverit. Iterum hydrargyro ſanat.

EJ. *Lettera al D. ſprezzatore del mercurio ed amatiſſimo del ſalaſſo.*

Hi ſeptem libelli, quorum primus eſt Rimedio curativo della paraliſia ſenſim prodierunt Verona 1731. 4. communi cum titulo. *Rimedio curativo della paraliſia e preſervativo dell apopleſſia.*

EJ. *Prevedimenti del autore l'uno per antiveder l'orrido periculo che ſovraſta dall entrare nelle cantine riſtrette e architettate a volta ir cui vi ſia uva ſurcoſamente bogliente, l'altro pe entrarvi a tutta fretta a ſottrare chiunque per ſua diſgrazia diſteſo a terra ſoggiace al medeſimo pericolo e il terzo pir rimettere eſſi ſventurati in intera ſalvezza.*

EJ. *Lettera dal medico padre a ſuoi figlioli.* De paralyſis iterum curatione mercuriali.

EJ. *Il medico padre a ſuoi figlioli raggionamento.* Ad capitis dolorem hydrargyrum cum adipe anſerino intritum. Eodem auxilio & anginam curat & ſuffocationem. Deſcribit conſervam cum mercurio & adipis anſerini cum hydrargyro intriti unguentum, modumque quo inungitur.

Hæc opuſcula conjunctim prodierunt Verona 1744. fol. cum titulo *Opere di* SEB. ROTARIO *ſtampate in vari tempi colla giunta dele opere poſthume inedite.*

§. DCCCCLXXVII. VARII.

ANTONIO FRANCESCO BERTINI *La medicina difeſa dalle calumnie de gli uomini vulgari e delle oppoſizione de detti.* Lucca 1699. 4. HOTTON.

EJ. *Riſpoſta al diſcorſo familiare di Terſilo ſamio contra l'autore della medicina difeſa.* Coſmopoli 1700. 4.

Quæ

Quæ adhuc citat CARRERE auctoris scripta. *Specchio che non adula contra Manfredum* & aliam contra eundem defensionem, vix huc facere videntur. BR.

ANSELMO FRANCESCO GIROLAMO *Il triomfo della China China*. Fiorenza 1699. 4. & in Galer. di Minerva T. III.

Citatur etiam D. DIEGO HERRERA *de cortice Quinaquina* scriptus codex a. 1699. apud de la CORDONIERE.

MICHAEL XIMENES *Crisis medico gnimica en que se separa en las notitias a si fisicas como medicas de las porciones impuras el oro puro de las perfectiones con principios de la philosophia medicina, theologia e jurisprudencia ser æquivocatione los assumtos de dichia apologia y producendo con el rational crysol que el scriptor de qualidades occultas no goza en el dectamen del modo la universal probabilidad.* P. I. Cordov. 1699. 4. C. d. V.

JUAN de PERALTA MUNNOZ *Essercitation physico medica de un peregrino esposicion de las calenturas, intermittentes y altras infermidades motivado de un libro que escrivio* D. JOSEPH COLMENERO, Sevilla 1699. 4. C. d. V.

EJ. *El triomfo de antimonio y contra respuesta a la carta anonimia que contra la crisis de* D. DIEGO MATHEO ZAPATA *producio el triumvirado de la ignonancia de la invidia la audacia y malevolencia.* Cordova 1702. 4.

FRANCISCUS de LEON pharmacopola. Ejus est. *Respuesta a las preguntas que me hizo el* D. ALONSO CORMEO, Professor Hispalensis. Cadiz 1699. 4. C. d. V.

JUAN ORDONNES de la BARERA Acasos de Don ULISSE ALDROVANDO fil natural del Marques de s. Imperio, *acaicidos en el* anno 1699. Scopum esse inpugnare CHRISTOPHORI de PEDROSA y Luq'ue de qualitatibus occultis & operationibus aliquot internis.

DENIS de CASPONAI de GRIMALDI *Lettre sur les fievres epidemique.* Chambray 1699. 8. ASTR.

DUPRÉ chirurgi & incisoris, *les sources de la synovie.* Paris 1699. 12. In cadavere intestina purulenta materia plena, intestinorum pars gangrænosa, conglomerata, alvus obstructa fuerat & stercora vomuerat. Calculus seminis milii similitudine ex colo excisus. In infante multum sub dura membrana aquæ, cerebrum destructum. Cataractæ extractio, pisi mole in aqueo humore natantis.

DOMINIQUE ANTOINE *Methode pour conserver la santé, suivant le cours des saisons*

faisons & les differens temperamens & le moyen de les connoître, où on enseigne les remedes contre les maladies contagieuses & mortelles. Paris 1699. BUR.

Referas huc ANTOINE GALARD *de l'origine & du progrés du Caffé.* Paris 1699. 12. *. ex arabico versa v. Botanica II. p. 114.

Traité de la longue vie. Paris 1699. 12. Mortem esse effectum deficientis assimilationis ciborum.

PHILANDER MISIATRUS.

The honour of the gout or a rational discourse demonstrating that the gout is one of the greatest blessings wich can befal a mortal man. London 1699. 12. PL. pro natura salutari podagræ.

BENJ. ALLEN *Natural history of the chalybeate and purging waters in England.* London 1699. cum theoriis morborum.

LIONEL WAFER *New voyage and description of the isthmur of America.* London 1699. 8. cum DAMPIERIO recusus & alias. Chirurgus ob grave acceptum vulnus inter Indos liberos isthmi Darjen desertus, denique suis restitutus, prӕter historiam naturalem agit etiam de medicina indigenorum, de eorum venæsectione quæ fit sagittis exiguis ex arcu emissis. Ad morbos aliqua. Simiæ vermibus obnoxiæ. Albi inter cupreos nati homines. Victus & cerevisia. Lac nucum Cocos stupefacit.

RICHARD BOULTON Medici *A system of rational and practical Chirurgery.* London 1699. 8. *. De more morbos aliquos medicos comprehendit cum plurimis medicamentis, fere ex WISEMANNO cujus hoc opus est quasi compendium, ut vix quidquam proprium contineat.

The complete midwifes practice inlarged. London 1699. 8. Collectanea ex T. MAYERNE, R. CULPEPER, CHAMBERLAINE & LUDOVICA BOURGEOIS.

CORNELIS le BRUYN pictoris & peregrinatoris non incuriosi *reizen door klein Asien, Ægypten, Syrien en Palestina.* Delft 1698. fol.

EJ. *Voyage par la Moscovie en Perse & aux Indes orientales.* Amsterd. 1718. fol. Plurimæ quidem icones civitatum etiam plantarum nobiliorum & animalium. Dari in Turcia servos medicos & venam in Persia lanceola secari. Ad cephalæam incidi locum dolentem.

CORNELII KELDERMAN *Onderwys voor alle vroed vrouwen rakende haar ampt ende plicht.* Brugge 1699. 8.

J. MAU-

J MAURIZ TRILLER *Beschreibung wie die Thiere des Wetters Veränderung empfinden.* Altenburg 1699. 4. VATER.

EJ. *de officio medici præsentibus contraindicationibus.* Jen. 1701. 12.

L. E GUEKELIN *curmässige Diät und Lebensordnung.* . . . 1699. 12.

HENRICH C. ABEL *Leibmedicus.* Leipz. 1699. 12. TR.

EJ. *Medicinischer Gewissensspiegel.* Frankf. 1728. 8.

EJ. *Medicinsches Kräuter-Paradiesgärtlein.* ib. 1740. 12.

CHRIST. GOTTF. DANKWERTS *Medicinsches Siebengestirn.* Hamburg 1699. nisi error est in anno.

STANISLAUS RICHARD AXTELMEYER *Ebenbild der Natur in dem Entwurf der Gewächse, Ungeziefer und anderen Thieren.* Augsburg 1700. 4. vel 8. 1715. 4. Schwabach 1706. 4.

Habet historiam bufonis quo devictus est agyrta, halitu de ore in os inspirato.

CHRISTIAN LEHMANN *Meissensche Bergchronic.* Leipz. 1699. 4. etsi antiquioris scriptoris ut ultimus tamen annus sit 1698, simplicis hominis. Epidemici morbi aliqui, varii longævi ibi reperiuntur.

Die curiöse Medicin, darinnen die Gesundheit des Lebens durch sehr wahrscheinliche Gedanken in zwölf Capiteln vorgestellet wird. Luneburg 1699. 12. PL.

§. DCCCCLXXVIII. GODOFREDUS BUDÆUS.

Physicus in Lusatia superiore.

EJ. *Consilium medicum wie man wegen der Pestilenz, Fleckfieber und anderen hitzigen Krankheiten sich verhalten, verwahren und curiren könne.* Baudissin 1710. 4.

EJ. *Consilium medicum de peste.* 1714 8.

EJ. *Consilia medica von der Krampfsucht.* Baudissin 1717.

EJ. *Miscellanea medico chirurgica practica & forensia, welche allerhand medicinsche und chirurgische Casus, Relationes judicum, Consilia & Responsa in sich halten.* Prima pars prodiit. Görliz 1731. 4. *. Verus collector fuit SAMUEL STURM medicus in Lusatia, ab a. 1654. ad 1688. chemicus, cujus opuscula nunc collecta BUDÆUS edidit. Chirurgica plurima, tamen etiam pluscula clinica

 cum

cum numerosis cadaverum incisionibus, tunc acta clinica tota. Ita de delirio vero an ficto. Num sabinæ sex drachmæ abortivi nomen mereantur. Abortivit utique cum symptomatibus. Limites pharmacopœos inter & seplasias positi, & medicamenta simplicia, quibus debent seplasiæ abstinere, quæ vendere ipsis licitum sit. In cadavere hydrops a collecta in omenti sacco aqua improbabilis, vero de utero in eum saccum apertus canalis. Immerito venenatæ indolis accusatum trifolium fibrinum & pini abietis strobuli. Mors subita cum gangræna partium genitalium & alia ab arsenico albo, inde in ventriculo cruciatæ striæ.

Pars II. ib. 1732. 4. *. A Knoeppel senioris consilium & carmen antipodagricum. Pilulæ ex auro horizontali, phlegma vitrioli dilutum, extractum sedativum opii; inunctio ex aloe, spermate ranarum, phlegmate vitrioli, spiritu tartari; balsamum ex aloe myrrha, spermate ranarum ex spiritu frumenti, vinum scelerandum in quo lithargyrii vis enormis dissoluta est, ad 3 unc. in libris quinque. Opii extractum cum gummi galbano & castoreo pauco. Curationis lacteæ methodus. Contra medicastros edictum electorale. Consilia ad varios morbos. Ad dysuriam calculosam mollia narcotica, sed ab alio ut puto Stahliano essentiæ aromaticæ. Mors ab arsenici magna dosi. Medicis secretiora, postquam examen peritorum passa sunt, vendere permittit. Abortus a nixu & ponderis elevatione. Medicus privatus partum 185 dierum pro legitimo habet. Magna mala ex jocosa colli adstrictione & difficilis deglutitio.

P. III. 1733. 4. *. Antiqua consilia esse fatetur. De morbo hungarico anni 1674. Contagium habere non tamen ubique æque potens. Frigus etiam pluscufis diebus superesse, huic succedere vehementiorem æstum, dolorem capitis, cum iis sitis, pulsus debilis, inde etiam intermittens, nausea, alvi fluxus, etiam cruentus, vomitus, ad diem XIV. accedit delirium, aphonia, sudor vehemens. Noster omni evacuatione abstinet & in alexipharmacis se continet. Consilia medica. A strumis hydrops, mors. Dysenteria epidemica venereæ labis exempla refert.

Reliquas partes IV. a. 1733. 4. *. ad septimam usque omitto.

Idem præcipuus auctor fuit *societatis medicæ quæ Budissini in Lusatia a.* 1714. *coivit a Rege a.* 1729. *confirmata* & cujus *Sammlungen und Abhandlungen aus allen Theilen der Arzneywissenschaft.* Altenb. 1751. 8. *. prodierunt, libelli sex. Morborum historiæ & incisiones cadaverum & forensia responsa chirurgici argumenti. Hic ea sola recenseo quæ Budæi sunt. Febris erysipelacea cum tumore glandularum in collo & pone aures, magno æstu, siti, ex genio prioris seculi cinnabari, antimonio, antimonio diaphoretico & similibus usus est. In arthritici & scorbutici hominis sanguine quasi sebum coivit, fœtida id aqua circumfluebat in qua moleculæ sparsæ erant. Ex arthritide vaga paralysis curata

curata thermis Hirschbergensibus. Hæmorrhoides incisæ malo eventu ut fistula succederet. Fusa historia nimium obesi cum stupore artuum inferiorum. Alia consilia societatis Budissensis nomine data. Salivationis symptomata excusat. In obeso quem veneno interemtum fuisse suspicarunt, nihil certum, etsi sanguis in vasis stagnabat & circa basin cordis coactus erat.

Dederat autem jam in E. N. C. *Dec.* III. *Ann.* VII. VIII. adnotationes aliquas. Variolarum deteriorem eventum BUDÆUS excusat, expurgationem primarum viarum suadet. Plura omitto.

In E. N. C. *Dec.* III. *Ann.* VII. VIII. *Obs.* 172. anno 1699. Tabes ex ulcere renum. *Obs.* 173. Tympanites cum suffocationis periculo, balneo adstringente adhibito, fluxit urina cruenta, demum sanguis floridus optimo eventu.

GODOFREDUS KLAUNIG *de spasmo.* Leid. 1699.

EJ. *Nosocomium charitatis s. historiarum medicarum in nosocomio Trinitati sacro observatarum.* Vratisl. 1718. 4. Observationes 25. eas inter cadaverum incisiones & morborum historiæ. Phthisis scrophulosa hydrargyro & salivatione sanata. In tabido abdomen lympha effusa plenum, in ventriculo sinistro magnus cordis polypus. Post asthma convulsivum polypus in arteria pulmonali. A potu frigidæ anasarca, subnatis ulcusculis & pustulis curata. A quartana febre, in qua cortice caverant, tumor abdominis, dolens, in sanguine crusta inflammatoria, demum diarrhæa, bono eventu. Catalepsis rigida in febre tertiana vesicatoriis emplastris sanata. In tabido aqua in pectore, pulmo adhærens, hepar putrefactum, in homine spirituum potore. Hydrops, pulsus lentus, urinæ tenuis abundantia. Abdomen aqua limpida plenum, hepar pene gypseum, in vesicula fellea lapilli & in liene alius. Multa inter musculos crurum aqua. Anhelitus, abdomen inflatum, ab asa fœtida sumta, parva quidem copia, tamen levamen. In pectoris cavo aqua, pulmo muco sebaceo abductus, succus simili materia plenus, alterum pulmonem tegebat. In abdomine aqua, hepar sanum, prægrande, nullus in cavo aer, ut tympanitin a spasmo natum fuisse oporteat. Post apoplexiam memoria tota deleta & pene rationis usus recidivo malo sublatus, vasa cerebri sanguine plena & in ventriculis aliquantum lymphæ neque alia mortis causa. Volvulus, fæces in cadavere, presso abdomine de naribus effluebant, omentum intestinum constringebat, in altero latere intestinum putre in cavum fæces dimiserat, intestina varia. Reliqua omitto.

In Vratislaviensium morborum historiis suæ Cl. viro partes fuerunt.

§. DCCCCLXXIX. DISPUTATIONES.

J. THEODOR STRASBURG *de cachexia.* Leid. 1699. 4. *.

EJ. *Theses medicæ miscellaneæ.* 1699. 4.

NICOLAUS de la PLANQUE *de lienteria.* Leid. 1699. 4.

L. BORN *de arthritide nodosa.* Leid. 1699. 4.

F. DETHMARUS *de actione naturæ circa medicamenta purgantia.* Leid. 1699. 4.

H. C. SCHULZE *de catarrho.* ib. 1699. 4. *.

T. HOOLT *de nephritide.* ib. 1699. 4.

BRESCH *de lumbricis.* ib. 1699. 4. VATER.

R. van RYP *de paralysi.* ib. 1699. 4. *.

J. G. STULMANN *de rubigine.* ib. 1699. 4.

ABRAHAM WOESTHOVEN *Variæ theses miscellaneæ medicæ.* ib. 1699. 4.

J. HENR. CUYPER *de apoplexia.* ib. 1699. 4.

G. HASEVEEN *de corporis humani perspirabilitate.* ib. 1699. 4.

ADAM OVERSEHLE *de phthisi.* ib. 1699.

J. A. SPRECKELSEN *de paralysi.* ib. 1700. 4. MEELL.

GUIL. VINCI *de lue venerea.* Utrecht 1799. 4.

GUILH. LUD. GAY *de chylosi læsa.* Utrecht 1699. 4.

J. LUD. PESTORF *de dentitione difficili.* Utrecht 1699. 4.

J. BERNH. BROENIG *de febribus in genere.* Duisburg 1699. 4.

LAURENT BRAUN *de causis cur nemo medicorum* HIPPOCRATI *sit anteferendus.* Duisb. 1699. 4.

J. THOM. SCHWERMAN *de mictione cruenta ex suppressione hæmorrhoidum.* Kiel 1699. præside W. E. WALDSCHMIDT.

LAURENT van den BUSCH *de incrementis medicinæ.* Brem. 1699. 4.

BERNH. QUISTORP *de theriaca Andromachi & mithridatio Damocratis dispensandis.* Rostock 1699. 4. cum specierum censu.

J. LEONH. LENZIUS *de hominibus ad catadupa Nili obsurdescentibus.* Wittenb. 1699. 4.

GEORG ALB. STUBNER *de nigritarum affectionibus.* Wittenb. 1699. 4.

J. CHR.

J. CHR. GUDENIUS *de variolis.* Erfurt 1699. 4. HÆN.

GOD. WINCKLER *de ægra iĉtero flavo ex passione hysterica oborto correpta recte cognoscenda riteque curanda.* Erf. 1699. 4.

JUSTINUS WIEGANDT *de ptyalismo.* Gieff. 1699. 4. PL.

J. GEORG BENZ *de muliere dolore capitis periodico cum abscessu laborante.* Altd. 1699. 4. *.

J. WOLFGANG HELBICH *de sonitu vel tinnitu aurium.* Altdorf 1699. 4. MENZ.

MAUR. SUTER *Cardialgia per casum explicata.* Basil. 1699. 4. PL.

MARTINUS BOGDAN MARTINI filius Bibliothecarius Bernensis EJ. *Theses inaugurales miscellaneæ medicæ.* Basil. 1699. 4.

J. CHRISTOPH HUTH *de Cardialgia.* Argent 1699. 4. *.

JAC. SOUHAIT CLAUD BERGER *E. solus medicus uromantis.* Paris 1699.

MATH. DIONYS FOURNIER & CLAUD. FR. DUTAL *E. prima proles sana corporis constitutione felicior.* Paris 1699.

GUID. FAGON & CL. BERGER *E. ex tabaci usu frequenti vitæ summa brevior.* Paris 1699. gallice vers.

EJ. *Les admirables vertus du Quinquina confirmées par plusieurs experiences & la manière de s'en servir dans toutes sortes de fievre.* Paris 1700. 12. 1705. 12. BURM. Etiam ista thes. a R. ANDAGO latine versa.

JAC. de BAURGER & EUSEB. AD. THUILLIER *E. aër præcipua sanitatis causa.* Paris 1699.

NIC. RAINSSANT & AUG. LIPPI botanicus qui in Nubia cum legatione gallica interemtus est. *Non E. cometa morborum prænuntius.* Paris 1699.

PETR. POURRIT & RICH. LUD. RENEAULME *Non E. fugiendus brevis a cibo somnus.*

J. GAILLARD & LUD. de GUI *Non E. Neotericorum theoria veterum medendi methodo repugnat.* Paris 1699.

JAC. MINOT & CL. FRICHARD *E. rheumatismo thermæ.* Paris 1699.

PETR.

PETR. le JONNELIER & AUG. LIPPI *Non E. scorbutus ægritudo nova*. ib. 1699.

LUDW. LEMERY cujus sæpius mentio fuit Ej. & AD. THULLIER *E. qui morbos neglecta chymica cognitione oppugnant veri empirici.* Paris 1699.

§. DCCCCLXXX.

Phil. Transact. nr. 250. RUDOLPHUS THORESBY. De juvene fulgurato, absque incisione.

N. 256. De curationibus peractis a GREATRAKE. Testem se dat, ut fricando manu sua morbum a parte alia ad aliam egerit, denique per hallucem expulerit. Epilepsiam numquam ita curasse, quin paroxysmus redierit (*).

D. HOME de ostracitis efficacia adversus urinarios calculos, majores enim nullam medelam admittere, semidrachmæ & drachmæ pondere ostream videri calculos solvere, majori dosi ventriculo gravem incumbere. D. CAYUS repetiit, invenit post ejus usum plurimos lapillos decedere.

J. A. JESU de vi febrifuga Fabæ S. IGNATII cujus seminis pars tertia ore recipitur, saliva adfluens deglutitur. Sed CAMELLUS ejusdem grana decem in convulsione spasmodica infuso aqueo dat, solere tamen vomitum ciere, ut antidota ore recepta agyrtæ venena sustinent deglutire WILHELMUS CLERK in eadem femina quæ inter vomendum ipsis in aquis perierat, calculus pylorum opplens pondere unciæ. Sic in vesicula fellea calculi & in rene. Vir qui cultro deglutito supervixit.

N. 251. De FERON refert de femina de qua etiam SASCARDUS. Tumor & dolor ad sedem umbilici, lipothymia. In abdomine sanguis erat effusus & fetus nudus.

Du PRE Cranium humanum deforme. Cornua efflorescebant de calvaria duræque fibræ, addit G. COWPER spinam ventosam esse.

N. 252.

(*) Auctor in exemplari Bibl. Gœtting. subscriptus est MOLYNEUX haud credulus physicus. Præter notitias ab ipso GREATRAKE a DAV. BRYDE & HENRY STUBBES in Bibl. pract. Tom. III. p. 130. & p. 197. ab Ill. HALLERO jam recensitas inveniuntur adhuc de singulari hoc homine, certe non agyrta, testimonia in HENRICI MORI Cantabrigiensis coævi *Enthusiasmo triumphato* in Oper. Tom. II. p. 224. qui *sanativum & medicinale contagium* perinde ac *morbificum* statui posse putat, porro in ST. EVERMONT satyrici coævi *Oeuvres* Tom. I. in procemio & Tom. II. qui formulis magicis præsertim curam suscepisse falso ut puto eum accusat. Ex omnibus autem GREATRAKIUS sibi ipsi fidens enthusiasta apparet, qui omnium ejus ævi medicorum & physicorum ipsius quoque R. BOYLE attentiones in se trahebat, ita ut in hoc vix cedat nuperioribus, novam curæ sympatheticæ methodum molientibus.

N. 252. Hans Sloane Tumor ovarii. Paracentesi educta materies gelatinosa. A morte adparuerunt enormes hydatides, quarum aliquæ ventriculo minime minores erant.

N. 253. Carolus Holt de juvene qui suadente muliere silices devoraverat adversus colicos dolores, easque ad 200. nisi alvus molliatur, omnia revomuit, numquam tamen ullum calculum aut per anum egessit aut vomitu.

Id. N. 271. Jidem lapilli nunc continue ascendunt & descendunt, multa inde mala & manuum paralysis.

Id. N. 277. De infante cui per foramen diaphragmatis naturale nec a violentia natum intestina & una mesenterium in thoracis cavum migraverint.

N. 254. Jezreel Jones Victus ratio & alimenta Marroccanorum. Solere mel deglutire cum seminibus intritum somnum cientibus. Erinaceis delectantur & vulpibus.

N. 255. Thomas Luffkin De antlia pneumatica ad cucurbitularum modum adhibita. De eodem n. 259.

Jacob Petiver Stirpes ejusdem classis botanicæ easdem fere vires exserere medicas.

N. 256. Philippus Loyd de Russorum victus ratione. Balneis frequenter utuntur. Tatari in febris malignæ motu sanguinem mittunt, in variolis scarificant.

Plicam tamen habere critici aliquid. Morbi hungarorum.

Joh. Houghton de Coffea, ejus usu in Arabia, in Europa. Analysis, longe plus olei super ignem fundit quam farinosa semina, usum non improbat ut analepticum.

Hoc anno Londini diarium cepit prodire.

The trifler of the works of the learned with a particular relation of the state of learning in each country by several hands. Jan. 1699. ad Marct. 1712. 4. vol. 13. B. Bun.

Hoc anno insignis in Acad. Reg. scientiarum rerum conversio facta est, ut quæ libera hactenus fuisset ad aliarum academiarum exemplum, eadem numero, certis legibus adstringeretur, Sodales juberentur suas symbolas quotannis conferre, certis diebus convenire, iidem secundum mathematum & rei naturalis partes in certas classes distribuantur, quarum cuique suus certus esset propriusque labor. Id consilium optimum eventum habuit neque alio instituto Ludovicum XIV. majorem gloriam consecutum fuisse puto, cum difficillimæ quoque

partes

partes feriorum artium enodentur, plurima nova inventa, tribunal conſtitutum fuerit, quod de novis machinis, novis inventis reſponderet.

Novæ aut emendatæ Academiæ a ſecretis fuit BERNARDUS BOUVIER vulgo dictus de FONTENELLE vir facundus, amœniſſimi ingenii, aptiſſimus difficillimas quoque diſſertationes excerpere deque iis ita referre ut & plane intelligas & tamen cum voluptate legas. IDEM auctor fuit elogiorum mortuorum ſodalium, quæ ab eorum deceſſu prælegunturt & quæ inimitabili cum gratia noſter conſignabat. Seorſim elogia prodierunt Haag 1740. 12. 2 vol. & alias in frequentibus editionibus operum FONTENELLII.

Medicinæ equidem nullus proprius locus in Academia adſignatus eſt, cum titulo, tamen anatomes frequentes adnotationes ſæpe etiam integræ diſſertationes intercedunt.

Ita anno 1699. POUPORT de hydrophobia dixit ſanatam fuiſſe feminam rabidam, cum initio ſanguis ad deliquium uſque animi miſſus eſſet, omneſque ſervatos, cum plurimi demorſi fuiſſent quibus ſanguis miſſus, periiſſe qui eo auxilio non eſſent uſi.

MORIN de puella quæ vi in balneum ſubfrigidum detruſa & repetito metum aquæ depoſuit, febriſque ſuperſtes ſolitis auxiliis ceſſat.

IDEM POUPART in ſeculari ſene vidit vertebras multas obductas novo oſſe albo compacto, quaſi ſuper primigenium effuſo.

IDEM egit de ſcorbuto qui in noſodochio *l'hotel de Dieu* graſſatus eſt. Verum ſcorbutum fuiſſe cum gingivarum prurigine, ſanguine inde manante fætido, maculis artuum. Epiphyſes de oſſe ſeceſſerunt ut ægri in incedendo ſtrepitum cierent, etiam ſternum a coſtis, qui quidem in reſpirando perceptus ſtrepitus, lethalis erat. Multis pus in pectore, coſtæ verſus ſternum carioſæ. Liquor articularis HAVERSIANUS acris ut ligamenta eroderet. Convaleſcentium oſſa tumida erant. Erant qui ſubito perirent ſuffocati pericardio, pulmonibus, diaphragmate confluentibus. Erant quibus pus eſſet in hepate. Lien etiam triplo major quaſi ſanguine grumoſo farctus. Ulcera peſſima ſubnaſcebantur. Muſculi duri ob ſanguinem in telam celluloſam effuſum, ibique coactum. Fuerunt quibus ſanguis per os nareſque ad mortem uſque manavit. Ulcus partem linguæ conſumſiſſe viſum eſt. Qui ſubito peribant iis cordis ventriculi ſanguine coacto pleni. Carbones interceſſerunt, cor ulceroſum, unde mors ſubita. Cerebrum ſemper ſanum.

In actis maris Balthici 1699. nihil eſt præter ea quæ ad legitimos titulos retuli.

In

In E. N. C. *Dec.* III. *Ann.* VII. VIII. *Obs.* 171. CASPAR GRIMM. Cerevisia ad occidendas muscas fungo cantharello infecta & epota, muscæ semiputridæ de ore redditæ, sanguis per alvum cum torminibus decessit, potissimum clysteribus ex lacte & lini semine.

D. CHRISTIANUS LAHME Muhlhusanus.

Dec. III. *Ann.* VII. VIII. *Obs.* 185. Ad ophthalmiam expertum medicamentum ex aquis nonnullis, spiritu Valerianæ & spiritu salis ammoniaci.

DCCCCLXXXI. J. WOODWARD.

Linteaminum mercator, ad rem naturalem sancto ardore transiit, inde ad medicinam.

In Phil. Transact. n. 253. de vegetatione egit a. 1699.

Ej. *State of physik.* Lond. 1718. 8. germanice vertente SCHEUCHZER. *Medicinæ & morborum status, speciatim de variolis cum animadversionibus in novam purgandi in hoc morbo methodum. Præmittitur idea morborum quibus natura humana est exposita, methodus iisdem medendi.* Zurich. 1722. 8. *. Bilem ejusque in sanguinem resorbtos sales veram esse causam vitæ & motus animalis, ab eadem bile depravata & resorbta morbos fieri. In iisdem salibus causam & in ventriculo sedem esse variolarum. Eas ergo emeticis tunc oleosis & unguinosis unicé sanari, quæ istos sales suffocant. Nocere ergo in primo stadio cardiaca, acida, camphoram, sic in secundo purgationes, vesicatoria, acida. Hic in FREINDIUM se convertit atque in historias curationum inquirit ejusque ipsas doses exagitat, clare tamen & distincte suos sensus elocutum esse fatetur. Series perplexa & confusa. Satyram hic scribit in medicos sui seculi.

Ej. *Select cases and consultations in Physik.* Posthumum opus edidit PETRUS TEMPLEMAN. London 1737. 8. *. Iterum hypothesis bilem in sanguinem resorbtam & vitam facere & nimiam in ventriculo fermentationem causam febrium esse & convulsionum & fere omnium morborum. Medicinam adeo fere versari in bile evacuanda aut alteranda. Istud emeticis obtineri hoc oleosis & unguinosis. Amara & adstringentia vehementer adversatur. Historiæ morborum fusæ, per seriem morbos & medicationem cujusque ægri continent, nimis vero manifestum est, scopum fuisse scriptoris ornare utilitatem suorum oleosorum, adversariorum malos effectus demonstrare, vix unquam suam curationem infeliciter cecidisse fatetur, ipsam appetitus debilitatem ab oleosorum usu accedentem, potius utilem esse defendit. Ipse sensit cogitationes & animi passiones ex ventriculo adscendere. Biliosam febrium materiem paucam a cortice superari, si majori fuerit copia, corticem nocere. Ei vias debere emeticis aperiri. Passim invenio utilia adnotata dispersa. Separatas vires cordis

esse & nervorum ostenditur quod in paralysi in brachio pulsus nihil patiatur & celer supersit idem. In suam sententiam, vomitum alvumque motam etiam pluries, paroxysmum febrilem avertisse & epilepticum. In ipsa hæmoptysi vomitum ciebat. Utebatur opio etiam in pessimis variolis cum cruento lotio. Incisiones sæpe utiliter adnotavit. In ictero nullum viarum bilariarum vitium. In variolis cum cruento alvo emetica repetita saluti fuisse. Ab ictu vespæ sudor frigidus, convulsiones, pulsus intermittens, Femina quam fulmen percussit, ante ictum odorem sulphureum percepit. Aliquas adnotationes editor adjecit.

§. DCCCCLXXXII. VARII ad a. 1700.

J. HENRICUS HEUCHER postea *de* HEUCHER Vindobonæ natus, professor Wittenbergensis, archiater saxonicus, in varia studia se diffudit, philologica, mathematica, botanica, practica. Ejus opera edita & nondum edita amicus olim noster CHRISTIANUS FRIDERICUS HÆNEL deinde eo mortuo frater collegit. Lips. 1745. 4. 2 vol. *. Vitam viri HÆNELIANORUM major præmisit. Minora fere sunt opuscula & quæ vocantur disputationes, facundæ.

EJ. *de vegetabilibus magicis*. Witteb. 1700. 4.

EJ. *Morbi ex nimio veneris usu*. 1700. 4. Femina quæ a concubitu numquam non sanguinem vomuit. Alius cui inde occiput dolebat. Puella quæ ad conspectum elegantioris juvenis humum decubuit.

EJ. *Araneus homini perniciosus & salutaris*. 1701. 4. *.

EJ. *de erroribus circa caussas mortis subitæ*. Lips. 1704. 4. Thoracis hydrops repertus cum apoplexia accusaretur, quæ non sit unica mortis repentinæ caussa exempla collecta.

EJ. *Medicus ex clinico philosophus*. 1706. 4.

EJ. *Mithridates s. præservatio principis a veneno*. 1706. 4. Antidota recenset, examini subjicit, negat dari quæ omni veneno resistant. Venenorum caussæ. Venena temporaria admittit. Monet ne saccharum saturni interno usui destinetur.

EJ. *Strumæ & scrofulæ*. 1707. 4. Sales volatiles, sapones & alia remedia commendat.

EJ. *de mechanicis non mechanicis*. 1708. 4. Contra mechanicos fere omnes.

EJ. *de siti immodica*. 1709. 4.

EJ. *Anatome practica*. 1709. 4. In puerpera incisa vidit lienem prægrandem cum ovario, intestina coarctata. In ovario cicatrices, quas variolis tribuit. In

In puero ex calculo exſtincto aqua ventriculi villoſam tunicam erodens, glandulæ meſenterii ſcirrhoſæ.

Ej. *Ingeniorum præſidia.* 1709. 4. Ut a morbis ingenium patiatur ita a medicamentis juvetur.

Ej. *de calculo per adſtringentia pellendo.* 1711. 4. Nephrotomen ridiculam habet. Nec injectionum aliquam eſſe efficaciam, ipſas gallas laudat. Eaſdem etiam fetum expellere.

Ej. *de arthritide ægrotorum culpa inſanabili.* 1712. 4. Ob diætæ errores, impatientiam & conſultationes empiricorum.

Ej. *Cautiones in cognoſcendo & curando ſcorbuto neceſſariæ* P. I. 1712. & II. Diſcrimen ſcorbuti a lue venerea, febre & colica, ab aſthmate, arthritide &c. Non uno ſigno fidendum ſed omnibus. Non fortibus auxiliis indulgereris, venæſectioni, emeticis, draſticis, marte, opio, hydrargyro.

Ej. *de igne per ignem exſtinguendo ſ. de præſtanti camphoræ uſu in febribus acutis.* 1712. 4. Nihil camphora aptius in acutis adque expellendam morbi materiam efficacius, in gravi cephalæa ſibi optime ceſſiſſe.

Ej. *Cautiones in cognoſcendo curandoque hydrope neceſſariæ.* 1713. 4. Ne in ſignis fallamus & alios tumores nobis patiamur pro hydrope imponere. Non unum viſcus in hydrope peccare poſſe. In draſticis acribus oportere cautum eſſe tum diureticis. Emetica poſſe utiliter exhiberi. Contra ſudorifera opium, acida, externam inciſionem.

Ej. *Selecta phyſiologica, anatomica practica &c.* 1711. 4. Theſes breviſſimæ aphoriſticæ. Morbi ad ordinem anatomes.

JACOBI GAVET Medici apud Cambarienſes.

Nova febris idea, ſ. novæ conjecturæ phyſicæ circa febris naturam. Genev. 1700. 12. Bona pars operis phyſiologici eſt argumenti. Signum febris pathagnomonicum eſſe pulſum frequentiorem. Motus in ſanguine fermentatorius ex quo calefit, inde pulſus frequentior. Subtiliter noſter ea expoſuit. Sanguinem in febre lentius moveri, quod ad arteriam recurſus quam in ſano homine minor ſit, eaque magis dilatata maneat. Febris ſanguinea a plethora. Febris humoralis a humore heterogeneo ad maſſam admiſto.

Ej. *Traité ſur la peſte ou conjectures phyſiques ſur ſa nature & ſes cauſes par* M. G. de *Rumilles en Savoie.* Lyon 1722. 12. Peſtis quam non vidit theoriam tradit. In ſanguine fibras fieri, quæ conſtrictæ interceptas particulas ſpirituoſas exprimant, ita diſſolvi ſanguinem & ſanguis nunc diſſolutus liquor eſt in quo

fibræ natant. Diffolutio multa mala facit, neque minora coagulatio. Contra vapores arſenicales peſtis auctores. Utique tamen ignotum corpus minerale intra terram fermentans ab igne ſubterraneo diſſolutum exhalare, eoſque vapores lanæ panniſque adhærere. Peſtiferas nubes campanarum ſonitu & tormentorum fragore diſpelli poſſe. Ipſos nummos contagium ſpargere. Peſtin fieri unione particularum mineralium cum ſalibus exaltatis. Æolipilarum laudes. Odorem fimetorum & excrementorum animalium utilem eſſe, congeri debere. Quo plus fumi eo minor peſtis metus. Moribundum hominem ſe vino & laudano ſuſcitaſſe. Vitriolum album inter emetica præfert. In peſte venæſectionem & purgationem nocere. Bolos certiſſima eſſe auxilia. Boreæ ſalubritas. Infuſo capillorum grato aromatico ſe vomitum ſibi commode moviſſe. Aceti deſtillati laudes.

YVONIS GAUKES *Praxis medico chirurgica rationalis.* Græning. 1700. 8. *. Emden 1708. Amſterdam 1708. 8. Neapoli 1723. 8.

Germanice *wohlgegründete Praxis der Chirurgie und Arzneykunſt.* Dreſden 1709. 8.

Viginti ſunt hiſtoriæ morborum ab auctore ſanatorum cum mechanica expoſitione ſymptomatum, quæ per ſuas cauſas exponit, rationemque dat quare morbum hoc neque alio modo curaverit. Multa hypothetica, ut ſanguis in cholerico alcalinus, aliqua erronea. Laudat æthiopem mineralem. In variolis ſudorifera. Lumbrici de abſceſſibus proripientes.

EJ. *Genees en heelkonſtige redenvoering van de Scheurbock.* Utrecht 1701. 8. LIMBERG.

EJ. *Redenvoering over de buytengewoone zoogenamde Slaapſiekte te Stolwyk voorgevallen.* Emb. 1707. 8. ABKOUDE BR.

EJ. Diſſ. *de medicina ad certitudinem mathematicam evehenda, quomodo ex principiis artis omnia mechanice & methodo mathematica demonſtrari poſſint.* Amſt. 1712. 8.

Morbi tamquam problemata proponuntur quorum ſolutio eſt inventio aptorum auxiliorum quæ ex theoria eruit. CARTESIANUS, etiam ſanguinis fermentationem retinet, & glandulam pinealem animæ ſedem. Vulgaria veſte induta mathematica.

EJ. *Introductio in praxin medicinæ & chirurgiæ univerſalem.* Græning. 1721. 8. Aliud opus ab eo quod primo loco diximus diverſum. I. De victus ratione, rebus ſex non naturalibus. 2. Medicamenta in claſſes diſpoſita deinde formularum præſcribendarum ratio & medicamentorum præparatio. Noſter paſſim aliqua medicamenta aliter præparat quam vulgo ſolent.

JACOBI

JACOBI TOLLII *Epistolæ itinerariæ.* Amsterd. 1700. 4. 1714. 4. Passim aliqua interspersa. Ren a calculis exesus ut sola membrana superesset. De horto Lipsiensi & Vindobonensi & bibliotheca. Thermæ Tœplicenses (Hungariæ). Strumæ incolarum Stiriæ. Ex morbo regio ren prosus, solis membranis superstitibus.

SEBASTIANI BACKMEISTER *Historia academiæ Rostockienses ab incunabulis anno 1419. usque ad a.* 1700. CONRING. In actis maris Balth. promisit.

ANTONIUS SUAREZ de FERIA Eborensis.

EJ. *Fasciculus medicus practicus.* 1. *De fonticulis.* 2. *De thermis.* 3. *De lacte.* 4. *De risu, recreatione & vino.* Lisbon. 1700. 4.

EJ. *Chirurgia medica Salmontæ.* 1709. ad finem habet dissertationem de cortice peruviano.

EJ. *Collection de secretos di medicina e di chirurgia.* 1737.

EJ. *Dictionario medico chirurgico anatomico universal.* 1730. fol. 2 vol.

EJ. *Breviario medico y chirurgico de nuevos y selectos secretos.* 1739. 1740. 4. 2 vol.

Alia chirurgicis mista v. Bibl. Chir. I. p. 501. (*).

EMANUEL LOPEZ PEREZ medici nosodochii Almaidæ.

Xeniolum medico theoretico practicum humana vita utilissimum, doctissime ex nervorum ac febrium universali tractatione magna sollicitudine depromtum, tironibus necessarium doctis non injucundum. Salm. 1700. 4. C. d. V.

SAMUEL DWIGHT *de hydrope.* Haag 1700. 8.

EJ. ut puto *de vomitione & purgatione nec non de emeticis & catharticis, item de variolis & morbillis.* Leid. 1722. 8.

A. B. *Dissertatio de febribus continuis s. nova de febribus hypothesis.* Leid. 1700. 12. FALC.

MICHAEL HERTEL *Medicina generalis & compendiaria veteris & novæ conjunctio.* Ingolst. 1700. 8.

EJ.

(*) Commutatio nominum hic subesse videtur, cum tria posteriora scripta FRANCISCO SUAREZ de RIBERA Hispano in Bibl. Chir. II. p. 617. tribuantur. BR.

Ej. *Institutiones medicæ.* Ingolst. 1700. nisi idem est.

J. H. J. *de hydrophobiæ causa & cura.* Ulm 1700. 8.

Harmonia a disharmonia tubarum. Hanov. & Guelf. 1700. 8.

Hieronymus Ragusa *Siciliæ bibliotheca vetus.* Romæ 1700. 4.

Dominici Aulisii Neapolitani. *de origine & progressu medicinæ.* Venetiis 1700. Sylvestre in Phil. Transact. nr. 264.

§. DCCCCLXXXIII.

J. Boeckler per multos annos professor Argentoratensis. Non satis certus sum, num idem sit qui hæc omnia scripsit, fere dimidio seculo distantia, cur vero separem causam non habeo, neque separat Hefter.

Non certe novi num hic pater est J. Boeckler *de vomitu.* Argent. 1673. 4. Heft.

Sed utique *de potu frigido.* Argent. 1700. 4. Hæn.

Ej. *Spiritus vini atque aceti examen.* ib. 1709. 4. Hæn.

Ej. *Quæstiones physicæ.* 1709. 4. Heft. & *iterum meteorologicæ.* 1710. 4. Heft. *physicæ.* 1714. si huc faciunt. Solummodo physici sunt argumenti neque huc faciunt. V. Bibl. Rivinianam p. 63. Br.

Ej. *de poris corporum, effluviis & odorum historia.* 1711. 4. Pl.

Ej. *de vino.* 1716. 4. Heft.

Ej. *de ira.* 1716. 4. Heft.

Ej. *de cataracta* Resp. Freytag. 1711. 4.

Ej. *de vera vitæ & sanitatis moderatione.* ib. 1721. 4.

Ej. *de morbillis.* ib. 1720. Hæn.

Ej. *Theses medicæ miscellaneæ.* ib. 1726. 4. Hæn.

Ej. *de variis diætæ etiam nimis strictæ noxiis.* ib. 1728. 4. Hæn.

Ej. *de venenis.* ib. 1729. 4. Hæn.

Ej. *de fonticulo.* 1732. 4.

Ej.

Ej. *de neglecto remediorum vegetabilium circa Argentinam nascentium usu, specimen* I. ib. 1732. quod XII. comprehendit plantas.

Ej. *Specimen II. quod sex comprehendit plantas.* 1733. 4.

Ej. *de coriandro.* 1739. 4.

Ej. *Variarum medicarum controversiarum decas.* 1741. 4. De auro fulminante, menstruis, nuptiarum utilitate medica PHILIPPO HENRICO BOECLER tribuitur a CARRERIO, de quo etiam sequentes scriptas esse suspicor.

Ej. *An nitrum sanguinem resolvat aut coagulet.* 1741. 4.

Ej. *Quæstiones medicæ varii argumenti.* 1745. 4. HEFT.

Ej. *de cinnabaris factitiæ vulgari cinnabari nativæ & antimonii non solum æquiparanda sed & præferenda.* 1749. 4.

Ej. *Recueil des observations qui ont été reconnues les plus efficaces dans le traitement des maladies en Provence par les plus habils medecins de Montpellier, diverses lettres contenant des reflexions interessantes mises en ordre par* M. BOECKLER. Strasburg 1721. 8. GUNZ.

Collectio est observationum circa pestem Massiliensem, per DEIDIER & PONS, MAUGUE, MARTIN, MONTRESSE & FABRE, CARR.

Ej. *Epistola.* ib. 1728. 4. occasione fraudulentæ meretricis scripta. Femina ex pannis sibi factitium ventrem struxerat, ob enormitatem tumoris ab ordine medico annuum acceperat, ut cadaver a morte incidere liceat. Mortua cum esset detectis pannis res in risum abiit.

Demum cum SIGISMUNDUS HENNINGER, PAULI HERMANNI *Cynosuram materiæ medicæ* edidisset, noster eam diss. suis exstructam compositorum medicamentorum recensione auctam curavit. Strasb. 1726. 4. & addidit *continuationem* I. ib. 1729. 4. *. & *secundam* 1731. 4. *. Noster ad medicamenta simplicia descriptionem deinde vires medicatas & œconomicas, & medicamenta quæ inde confecta in officinis pharmaceuticis prostant. In secunda continuatione tituli sunt plantarum & simplicium medicamentorum minus notorum & omissorum ab HERMANNO cum simili commentario. Animalium longiorem historiam naturalem dedit collectam ex TOURNEFORTIANIS.

§. DCCCCLXXXIV. NICOLAUS ANDRY.

Ex facultate Parisina, non indoctus censor Regius, in chirurgos asperior, ob eamque causam demum ab officio remotus. Facundus cæterum, WINSLOVIO calamum dicitur comm[illegible], Ej.

Ej. *Traité de la generation des vers dans le corps de l'homme, de la nature & des especes de cette maladie, des moyens de s'en preservir.* Paris 1700. 1714. 1741. 12. 2 vol. *. quæ tertia editio adeo aucta est ut pro novo opere haberi possit, germanice. Lipf. 1716. 8. In præfatione dat iconem tæniæ a. 1698. ejectæ, capite prægracili, oculis binis, orificiis quatuor, vasis specie corporis longitudinem sequente, cum stigmate modo uno in uno latere modo binis. Negat se ad objectiones VALISNERII responsurum, qui numquam tæniam humanam viventem viderit neque mortuæ caput. Integros sibi vermium quos medicando expulerit thesauros esse. HECQUETI censuram inserit, nihil mutat nisi titulos aliquos. In ipso opere vermes tribuit acido dulci nato ex corrupto lacte & horæis fructibus, exque ovis per aërem obvolitantibus excludi. Tæniam homini connasci & caput habere. Varia vermium genera hæc ad physica. Humani vermes fusissime. In encephalo, saliva, corde, sanguine, vermis renalis quem teretem vidit. Vermis ex vena cum sanguine prodeuns & alii qui aquam tingunt (grumos ut putes esse sanguinis. Vermis piscis similis. Vermes urinarii varii.

Vermes teretes breviter, inter eos ascarides. Nunc tænia. Prima species *articulis remotis* in medio etsi in finibus ubi sunt proximi, cum stigmate in quoque articulo, nonnumquam etiam duobus. Dari etiam ab uno latere gibbos. Altera species *articulis proximis* papillis ægre conspicuis nonnumquam conjugatis, capite nullo sed ovis instructus, granis asperis secundum spinam eminentibus. Cucurbitinæ vermes partes tæniæ sunt, neque se comprehendunt ut in catenam coalescant. In una tænia ova vidit. Partes sejunctæ vivunt per exempla. Vermes in senio in monstra abire, historiæ improbabiles. Symptomata, etiam pleuritis. Vermes pestem non facere. Contra VIEUSSENII libellum de tænia.

In T. II. Causæ & curatio. Farrago medicamentorum. Radicem filicis feminæ valde laudat & cum diagrydio, Cremore Tartari & Antimonio diaphoretico præbet contra tæniam. Forficulæ de aure pueri, porro innumeræ ex naribus ut putat. Experimenta collecta. Contra HECQUETUM pro purgantibus. Compendium operis. Apologia adversus LEMERYUM.

Adjecta FAGONI *de nicotiana* thesis ab ANDRYO conversa. Prodiit a. 1699. Tabaci noxæ.

Et epistola HARTSOECKERI. Omnes fere morbos a vermibus oriri posse creditur, & BAGLIVI. In Italia raram esse tæniam, experimenta quæ fecit ad occidendos vermes. Epistola GEOFROI physiologica.

Ej. *Remarques de medecine sur differens sujets principalement sur ce que regarde la saignée & la purgation.* Paris 1710. 12.

Contra

Contra libellum HECQUETO adſcriptum anonymi. Venæſectionem in febribus minus probat purgationem magis. De potu &c.

EJ. *le thé de l'Europe ou les proprietés de la Veronique.* Paris 1712. 12. CARR.

EJ. *Traité des alimens de careme, les qualités des legumes, des herbages, des animaux, des fruits, des poiſſons, des amphibies, des aſſaiſſonemens, des boiſſons, de l'eau, du vin, de la bierre, du cidre, du thée, du caffé, du chocolat, pluſieurs queſtions importantes ſur l'abſtinence des liqueurs.* Paris 1710. 12. 1713. 12. 2 vol. *.

Directe contra HECQUETI Tr. *des diſpenſes du careme* ſcriptum opus. Eum refutat, oſtendit carnes magis alere quam vegetabilia aut piſces & ob eam ipſam rationem iſta quidem alimenta ab Eccleſia permitti, dum carnibus jubet abſtinere, tamquam nimis nutrientibus. Carnium laudes, neque nimis acres eſſe neque aut terra abundare aut phlegmate. Ventriculum humanum non factum eſſe, ut ventriculus avium granivororum neque ut ruminantium ventriculi, ſed ſimplicem debilem qualis eſt avibus & animalibus carnivoris. Contra trituram pro fermento ſalivæ. Tellurem multum de bonitate primordiali fructuum amiſiſſe. Fabas & alia ſemina farinoſa difficulter coqui. A piſis quæ homo religioſus comederat peſſima colica. Panem non ita facilem coctu eſſe. Ita percurrit radices & olera, deſcribit etiam & vires addit alimentarias & medicas. Lugduni dari Truffles quæ ſunt ſolanum eſculentum & quæ diſtinguit a Toupinambours; Lactucæ ſuccum & poma cruda flatulenta eſſe. Errores HECQUETI & plagia ex PETRO GONTIER & ex BONNETO. Fuſe defendit Fulicæ eſum licitum eſſe, oleum enim dare piſcium oleo ſimile, non adeps, ſanguinem frigidiorem eſſe quam anatum, ſic caſtorem & lutram ad licitos cibos pertinere. Nimiæ laudes virium medicarum muriium. Sic etiam lite mota de eſu avis *Pilat* ex fulicæ genere, ſenatum pro ejus eſu decidiſſe. Cornu cervi non pertinere ad carnes.

T. II. Condimenta & potus. Salem ſteriles reddere fecundas. Vini laudes, aquæ criminantur morbi & convulſiones ab ejus potu nati. Coffeam vult bibi crudam, nempe non toſtam ut in Perſia. Vinum (de gallico ſolo) poſt ſecundum annum degenerare & aceſcere (imo vero Rhenanum demum maturari). Vinum Pictonienſe cujus potui CITESIUS colicam ſiccam tribuit eſſe de adfinitate vini Rhenani. Infantibus lactis loco panem dari ſuadet in cerevisia coctum, ſapientia legis quæ jejunii loco carnium præcipit abſtinentiam.

EJ. *Examen de divers points d'anatomie, de chirurgie, de phyſique & de medecine au ſujet de deux lettres plaintives touchant la critique qu'on a fait dans le Journal des ſavans du tr. des maladies des os.* Paris 1725. 12. *.

Contra J. L. PETIT querentem de censura sui de ossium morbis operis in *Journal des savans*. De ossificatione vitiosa. Absurda PETITI adversus difficilem dentitionem auxilia. Passim ad historiam litium nuperiorum aliqua. Venam medinensem verum esse animal. WINSLOVII epistola in qua conqueritur de PETITO qui castigato a se opere multa emendaverit.

EJ. *Lettre à l'auteur de l'article second du Journal des savans du mois de Mars* 1722. Paris 1725. 12. CARR. BR.

EJ. *Remarques de chymie touchant la preparation de differens remedes usités dans la pratique de la medecine.* Paris 1735. 12. CARR. BR.

EJ. CLEON a EUDOXE *touchant la prééminence de la medecine sur la chirurgie.* Paris 1738. 12. 2 Vol.

In ipso fervore litium medicos inter & chirurgos hunc librum opposuit chirurgorum scripto. *Mémoire en quoi peut consister la prééminence de la medecine* &c. Acuti salis plerumque solidi scriptum. Fuse de litibus medicos inter & chirurgos Parisinos. Anno 1660. chirurgos omnes tonsores fuisse medicis subjectos, paucissimos chirurgos literatos & ipsos tamen facultati obnoxios. Olim cum literati chirurgi facultati obsequium negarent, eam a. 1499 & 1505. tonsores adoptasse, eos tamquam discipulos docere suscepisse, fœdere sæpe renovato. Hos ipsos tonsores quorum humilissimas ad ordinem medicum epistolas noster laudat, nunc esse chirurgos D. COSMÆ qui ad examen invitare tenentur decanum ordinis cum duobus rectoribus & ad a. usque 1725. cadaverum incidendorum copiam a Decano petiisse. Primus PETITUS a. 1729 jusjurandum Decano præstare renuit. Infelices chirurgorum curationes, lithotomiæ potissimum & aviditas. Qui 2500 l. pro calculo incidendo exegerit. Errores & temeritates chirurgorum, ut in spiritus salis ammoniaci applicatione ad locum dolentem. Solos bonos medicos testimonis dare, quibus sacerdotes moveantur, ut carnium esu indulgeant. Ita ferventibus odiis, quæ melius numquam inter adfines artis saluberrimæ cultores nata fuissent, noster medicorum partem defendit.

EJ. *Orthopædie ou l'art de prevenir & de corriger dans les enfans les difformités du corps par des moyens à la portée des peres & des meres.* Paris 1741. 12. 2 vol. *. Bruxelles 1743. 12. 2 Vol. *. Germanice 1744. 8.

Longa præfatio in qua SCÆVOLÆ SAMMARTHANI & CLAUDII QUILLET similis scopi libros recenset. Libro inde secundo vitia humani corporis vitanda & corrigenda exponit. Multæ hic minutiæ. Non debere infantem sedili uti in medio depresso, ideo fiat propria cochlea, quæ mediam sedem in umbilici speciem expellat, verticem retrorsum trahendum vestibus ne antrorsum promineat. Vincula quo mentum sursum pellitur, caput in situ erecto tenetur. Collum.

Collum obliquum curari dum violenter aliquo tempore ad alterum latus detorquatur. Pultes de puerorum alimentis vult exſulere eas etiam quæ lacte cocto fiant. Strumas naſci conatu in ſtando loquendi. Superſtitioſe ſpongiis uſtis pannos uſtos quatuor colorum addit. Infans qui humerum ad dextra curvat, cogi debet ſoli pedi ſiniſtro inſiſtere. Gibbum eſſe a nimia tenſione muſculorum abdominis. Morbi manuum pedumque ſuſiſſime etiam unguium. Soleis ex linteo cerato factis & geſtatis certe ſudorem pedum cieri.

P. II. Vitia capitis. Confectionem de hyacintho negat validam eſſe. Virginem non debere ſoli ſe exponere niſi munita fuerit larva ex linteo cerato facta. Multa hic minus placent, adjecta eſt latina & gallica theſis in hæc verba E. *præcipua valetudinis tutela exercitatio* defenſa. Paris 1723 & 1741.

EJ. *Suite de l'orthopædie ou obſervations ſur la critique de cet ouvrage par l'Abbé des* FONTAINES. Paris 1742. 12.

§. DCCCCLXXXV. VARII NUPER. LING.

FRANC. LAMBERT *Relation de la maladie de* BERNARD D'ARMAIGNAC *dont le corps aprez la mort ſe trouvoit tout ramolli, ſes os, ſes tendons & ſes ligamens entierement diſſous & toutes les parties deboitées avec la recherche des cauſes d'accidens ſi extraordinaires.* Toulouſe 1700. 12. BUR.

Junioris eſſe PANTHOT puto *Effet du Mercure dans la verole.* Lion 1700. 4.

EJ. *Bulimus.* Exibant vermes tæniæ ut videtur male pictæ cum pilis lateralibus ab uſu hydrargyri. Lion. 1704.

EJ. *Diſcours ſur les bains d'Aix en Savoye.* Lion 1700. 4. Meth. St. Med. p. 1016. BR.

D. N. LASSON *Art de guerir les maladies longues avec le ſecret de les prevenir & de prolonger la vie.* Challons 1700. 8.

DISARME *du ſel polychreſte de Razoux.* Bern. 1700 8.

LUDOV. LIGER *Nouvelle maiſon ruſtique.* Paris 1700. 4. 2 Vol. v. Bib. Bot. II. p. 56. huc facit ob morbos pecoris.

VIGNEUL MARVILLE de SANGONNE *Melange d'hiſtoire & de literature.* Rouen. 1700. 12.

CHAMBON *Traité des metaux & des mineraux & des remedes qu'on en peut tirer avec des diſſertations ſur le ſel & ſouffre des philoſophes & ſur la goute, la*

Oo 2 *prunelle,*

prunelle, la petite verole & autres maladies avec un grand nombre des remedes. Paris 1700. 12. BURM. 1714. 8. CARR.

EJ. *Principes de physique rapportés à la medecine pratique & autres traités sur cet art & une dissertation sur le principe universel.* Paris 1711. 12. ib. 1750. 12. 2 Vol. CARR. BR.

Anticornaro Remarques critiques sur le tr. de la vie sobre de L. CORNARO. Paris 1700. 12.

Nimis rigide victum determinare. Monachorum portionem esse triginta unciarum neque duodecim sufficere.

CÆSAR BAUDELOT *Lettre a* Mr. LISTER *medecin du Duc de Portland.* Paris 1700. 8. *. In generoso equo qui maximis torminibus periit, casu aperto abdomine magna vis lapidum exiliit, quæ flatuum exitum impediverat. Pondus erat 28 unc.

Alia exempla calculorum in equis reperiuntur in *Journal des savans* 1700.

J. BRUNET *le bon usage du tabac en poudre, les differentes manieres de le preparer & de le prescrire.* Paris 1700. 12. 1703. 12. BUR.

Recueil des pieces concernant le proces des advocats & des medecins de Lyon. Lyon 1700. 4. ASTR.

PLACIDI BERTUCCII *il desimpegno al cavar sangue o tr. in cui si mostra non deversi mai adoprar il salasso.* Messin. 1700. 8.

FELIX GALACIOS a. 1700. 4. ediderat NICOLAI LEMERY corso chymico.

EJ. est *Palæstra pharmaceutica chymico galenica.* Madrit 1706. fol. 1721. fol.

EJ. *La farmacopea triumfante de las calumnias.* Madrit 1717. 8. C. de V.

TEOFILO JANATO *Risposta apologetica.* Cosmopoli 1700. 4. HOTTON.

RADCLIFF celeberrimus medicus qui ad ingentes divitias medendo pervenit (*). Jacobita qui R. Mariam variolis laborantem neglexit, caussaque mortis optimæ Principis fuit (†). Judicium quidem potissimum laudabant, quo in adgnoscendo morbo & periculo polluerit, formulas tamen & præscriptiones ediderat.

(*) Burnet Mémoires T. II. P. I. p. 139.
(†) In Anglia nunc celeber ob varia legata ad promovendam artem salutarem; unum præsertim memoratu dignum, quo duo juvenes medici per duodecim annos 300 libr. sterl. quotannis accipiunt, ad peregrinationes instituendas. BR.

ediderat. Lond. 1718. 8. ab E. STROTHER editæ ib. 1721. 8. 1730. 8. *. Germanice verſum Lipſ. 1721. 8. interprete LUDOVICI 1727. 8. Plenior titulus eſt. *Practical diſquiſitions containing a complet body of preſcriptions fitted for all diſeaſes internal and external.* In mea noviſſima editione ſubjungitur. *From various authors from* RADCLIFFS *beſt præſcriptions from* BATE *and* FULLER *with remarks explainings the virtues and right application of each receipt.* De reliquo libro cum STROTHERO dicam, hic de RADCLIFFII formulis ſermo eſt, quæ cuique capiti ſubjiciuntur latine & anglice ſcriptæ. Simplices ſunt, de gentis genio, boli, doſes magnæ etiam in mole ut clyſter libram excedat. Non temperavit anglorum peculiaribus ſæpe parum efficacibus medicamentis, ut pulvere de chelis cancri, aqua pæoniæ &c. Voces ſæpe barbaræ, vinum hoecmerium (*Hochheimer Wein*). Farraginem vitat, efficacia ſæpe medicamenta adoptavit, ut gummi ammoniacum & galbanum ad hyſterica mala.

JOH. PURCELL *Treatiſe of the colick.* Tempus verum primæ editionis ignoro, invenio Lond. 1702. 8. 1714. 8. Germanica verſio cum notis ab AUG. PHIL. GESNERO Nœrdling. 1775. 8. Satis plene egit de diverſis cauſis & ſymptomatibus colicæ cum ætiologia. Sedes morbi, ubi non ſit, ita neque in nervis, ſed in peritonæo, capſulis renalibus, utero, pancreate, liene qui in pleuritidem tranſeat, in hepate, ventriculo & potiſſimum in inteſtinis. Cauſæ per anatomiam detectæ etiam rariores. Symptomatum expoſitio, dolores varii, tenſorius, preſſorius, terebrans, ſeverus, urens, rodens, pulſatorius, lancinatorius. Deinde univerſalis, topicus, fixus, ambulatorius. Lienem canibus excidit. Signa colicæ quæ cauſam definiunt, a qua orta fuerit, fuſe iterum iſta & ubertim. Prognoſes & pericula, denique curatio quæ ſit in ſedando dolore, in roborandis viſceribus, in deſtruenda cauſa mali, quare cuique cauſæ ſua medicamenta opponit. Clyſteres ad ſolvendam alvum fortiſſimos ſubjicit, quoties vulgatiores nihil operantur, addit tres uncias infuſi croci metallorum aut octo grana tartari emetici. Clyſteres opiatos plus efficere quam laudanum intus ſumtum. Emplaſtra inania eſſe. Cucurbitulos umbilico GALENUS imponit, periculo plenum auxilium. Mollientes clyſteres, optimum primo oleoſum alterum cum hiera picra SANCTORIUM utiliter commendaſſe. Medicum flatus bono effectu ſiphonis ope eduxiſſe. Ita optimum a frigidis effectum vidiſſe & impoſitæ nivis. Chalybem bene datum fuiſſe cum bilis reſorberetur in tunicas primarum viarum. Anodyna convenire quando viridia vomuntur. Cum nulla in homine veſicula fellis eſſet, acerrimi ejus humores fuerunt, ut incidentis chirurgi digitos eroderent, rheumatiſmum inteſtinorum patiebatur. Adnotationes Ill. GESNERI ſuo loco dicam.

EJ. *Of Vapors and hyſteric fits.* London 1701. 8. Morbi hiſtoria, ſedes eſt in ventriculo & in vitiata ciborum digeſtione unde turbatos motus ſpirituum, mechanice omnia exponit.

BARTHO-

BARTHOLOMEES BEALE *Essay attempting a more certain and satisfactory discovery both of the true causes and of the diseases arising from vicious blood.* Lond. 1700. 8. Suadet sanguinis aliquantum de vena emittere ut ejus natura detegi & propria medicamenta offerri possint.

JOHNSON *Manual of physik.* Lond. 1700. 8.

ANDREAS WRIGHT *Venus decived or a account of the seat and nature of the clap in man and woman with a present cure in 24. hours.* Lond. 1700. 8. Arcanorum mercator.

Sic. TH. NEEDAM* *Treatise of consumtion and venereal disease.* Lond. 1700. 8.

An account of the dissection of William Duke of Gloucester. Lond. 1700. 4.

WOUTER SCHOUTEN chirurgus etiam per suas peregrinationes notus. Ejus operum primas editiones ignoro, multo autem potuisset serius recenseri, cum jam a. 1658. examen chirurgicum subierit & a. 1704. obierit. In India orientali septennio medicinam fecit. Ante obitum codicem paraverat *Verhandeling von de tegennatuurlyke gezwellen* RUYSCHIO dicaverat, is a morte viri Roterd. a. 1727. 2 vol. 8. *. prodiit. Multa omnino medica sunt. Inflammatio meningum s. phrenitis & cephalæa, ophthalmia. Gutta serena. Inflammatio aurium, Angina, Pleuritis, Erysipelas, Herpes, Arthritis. Hæmorrhoides, exempla aliqua. In navibus a. 1658. ex erroribus in victus ratione phrenitis grassata est cui furiosa febris successit cum periculosissimis pustulis. Refrigerantibus & venæsectione usus est. Cephalæa a carie ossis frontis. In cephalæa vesicatoria utilia. Ipse ei malo obnoxius sanguinem habuit siccissimum & theæ potu sanatus est. Menses revocari venæ tali sectione, non ita brachii. Pro venæsectione ad inflammationes contra sectam CORNELII BONTEKOE.

Medicus politicus dat is underwys voor en jungen medicus wegens de politike. Amsterd. 1700. UFF.

J. OTTO de HELWIG *Curiosa physica Lehre von unterschiedenen Naturgeheimnissen, vermehrt durch* CHRIST. HELVIG. Sondershausen 1700. 12. ib. 1701. 12. 1714. 8.

EJ. *Arcana majora* edidit CHRIST. HELVIG. Lips. 1702. 8.

Harmonia & disharmonia taxarum, Vergleichung sachsischen Apothekertaxen mit Anmerkungen. Hannov. 1700. 4.

GOTTFRIED GOTTLIEB *Neueröfnete Apothekerschule von der Apotheker und Apotheken Anfang, Fortgang, Privilegien, von Barbirern, Badern, Materialisten, Oculisten, Visitation, Taxe, Ordnung und ob die Medici ihre Medicamenta selbst dispensiren mögen.* Francf. u. Leipz. 1700. 4. HEN-

HENRICH ELIAS HUNDERTMARK *Schmachtende Venus*. Leipz. 1700. 8.

HEINSII libellus ad ejus querelas de hac versione respondet in *medicinischer Extract von einem Dutzend der grössesten und schwehrsten Krankheiten &c.* Leipz. 1712. 8. etiam est arcanista.

ANNA ELISABETH HORENBURGEN gebohrne GULDENAPFELN *wohlmeinender Unterricht für Hebammen*. Hann. 1700. 8. *. graviditatis tempora, signa, symptomata. Cura infantis.

MARIA SOPHIA CONRING *wohlunterrichtete Köchin von Confect, Früchten, Säften, Weinessig*. Braunsweig. 1700. 4. 1702. 4. 1706. 4. 1712. 4. Berl. 1727. 4. MÆLLER.

Kochbuch für grosse und geringe Haushaltungen. Basel 1700. 8.

Neu ausführliches und wohlgegründetes Aderlasbüchlein. Schneeberg 1700. 8.

Nürnbergische vermehrte Gesetz und Ordnungen dem Collegio-Medico, den Apothekern &c. gegeben. 1700. 4.

Die durch Arzneyen vermehrte Schwachheit der Natur. 1700. 12.

Sendschreiben, daß die sympathetischen Würkungen nichtig und unmöglich seyn. Francf. 1700. 8.

J. FATIO M. D. *Helvetische vernünftige Wehemutter*. Basel 1752. 4. posthumum opus sub finem seculi XVII. scriptum hominis experti. Prægnantium morbos determinat auxilia medica cum formulis. Molas maximas ipse extraxit. Non frequentes morborum historias admiscet. Hæmorrhagia ab exigua mola aut fulso germine periculosa. Morbi puerperæ, etiam febres, eæ periculosæ sunt, cum frigore fere invadunt. Lochia suppressa calidis & sudoriferis vult expedire. Morbi & curatio infantum. Dentitio, febres, quas calidis & absorbentibus vult expugnare. Variolæ & morbilli. Nimium tamen aëris æstum improbat. In lethargo castoreum dat & cornu cervi.

§. DCCCCLXXXVI. DISPUTATIONES.

BERNH. HOVIUS *de hydrope in genere*. Leid. 1700. 4. HEFT.

J. WOODHOUSE *de medicina instituenda & promovenda*. Leid. 1700. 4.

C. ENGEL *de febribus intermittentibus*. ib. 1700. 4.

G. COOL *de bulimo & appetitu canino*. ib. 1700. 4.

BENJANIN

BENJAMIN EMRICI *de apoplexia.* ib. 1700. 4. *.

L. CHRISTIAN ab OUTSCHOOREN *de pleuritide.* ib. 1700. 4.

J. HESLOPP *de dentitione infantum difficili s. laboriosa.* ib. 1700. 4.

J. PHIL. BREYNE *de radice Ginseng s. Ninsi & Chrysanthemo bidente Cey-lanica Acmella dicta.* ib. 1700. 4. *.

EJ. *de fungis officinalibus.* ib. 1700. 4. *. Agarici laricini historia, analysis, natura resinosa. Auriculæ judæ analysis vis styptica.

J. WILHELM ALBUS *de arthritide.* ib. 1700. 4.

CHRIST. BUKKY *de medicina stercoracea.* Utrecht 1700. 4. *.

EJ. *de atrophia totius corporis ex obstructione glandularum mesenterii orta.* Gedan. 1704.

EJ. *de hepate gallinæ maculatæ magno & ponderoso.* Gedan. 1704. 4.

GEORG CHRISTIANI *de somno ejusque in morbis efficacia.* Utrecht 1700. 4.

CASP. BLASS. Diss. *exhibens causam practicam de ischuria.* Duisb. 1700. 4.

NICOL. SEERUP *Triumphus lithargyrii s. diss. medico chemica qua vindicatur saccharum saturni & mercurius lithargyrii ab animadversionibus* D. C. JÆGERSCHMIDII. Hafn. 1700. 4. *. Resp. Erich MOINICHEN.

Colores ruber & viridis succorum vegetabilium non demonstrant naturam aut acidam aut alcalinam. JÆGERSCHMIDIUS male excusat aciditatem vini quæ sola nocet. Mercurium lithargyrii nihil habere corrosivi nec nocere. Verum nullus in lithargyrio mercurius est. Exempla curationum usu interno sacchari saturni impetratarum.

J. BACHWALD chirurgus præs. C. BARTHOLINO.

Diss. *de pleuritide atque peripneumonia.* Hafn. 1700. 4.

J. G. LOSEMDYER *de occultis qualitatibus.* Gedan. 1700. 4.

J. DEODATI BLUMENTROST Archiater Russiæ (*) *medicus castrensis exercitui moscovitarum præfectus.* Regiom. 1700. 4.

MARTIN

(*) Academiæ Imper. scientiarum quæ nunc Petropoli floret primus auctor & dum vivebat præses. BR.

MARTIN SYLV. GRABE *de phthisi.* Regiom. 1700. 4. MENZ.

GOTTF. ES. SAND *Fungus cerebri inventus & extirpatus.* Regiom. 1700. 4. *.

EJ. *Rarus ventriculi abscessus.* ib. 1701. 4. & in act. mar. Balth. 1705.

V. Bibl. Chir. I. p. 550. Dolores in dorso sævissimi, appetitus prostratus, tumor hypochondrii maximus, vomitus niger, abscessus adnatus prope œsophagum, materia in ventriculo nigra. Alius in vomitu nigro ventriculi sphacelus.

ADAM BRENDEL Professor Wittenbergensis gener BERGERI, vir doctus.

EJ. Disp. *de catalepsi.* Wittenb. 1700. 4.

EJ. *de Homero medico.* ib. 1700. 4. *. Loca Homeri ad varias partes artis medendi spectantia.

EJ. *de fluore albo mulierum.* 1701. 4. HÆN.

EJ. *de hydrope ovariorum mulierum.* 1701. 4.

EJ. *de curatione morborum per carmina & cantus musicos.* 1706. 4. *.

EJ. *de lapidicina microcosmica.* 1711. 4. *.

EJ. *de balneis veterum valetudinis causa adhibitis ad* Horat. L. I. Ep. XV. 5. 6. 7. ib. 1712. 4.

EJ. *de usu & abusu venæsectionis in curandis febribus.* 1715. 4. HÆN.

EJ. *de febre querquera ex antiquitate eruta.* 1716. 4. HÆN.

EJ. *de fluxu hepatico.* 1715. 4. VATER.

EJ. *Observationum anatomicarum Dec.* I. 1716. 4. In variolis œsophagum, ventriculum & intestina variolis plena fuisse.

Dec. II. 1718. 4.

Dec. III. 1718. 4.

EJ. *de eo quod & quomodo plurimi morbi curentur, novo morbo per artem introducto.* HÆN.

EJ. περι των εγκειμενων. 4.

EJ. *περι των φαρμακων εν τοις ιεροισιν εγκοιμησεις παρα θεων αιτημενων*. 1701. 4.

CHRISTIAN WEDEL *Centuria thesium de theriaca*. Jen. 1700. 4. PL.

EJ. an Fr. ADOLPHI Diss. *de temperamento viventis*. ib. 1698. HEFT.

J. NICOL. MARTIUS *de magia naturali ejusque usu medico ad magica curanda*. Erford. 1700. 4.

GEORG HENRICH GOETE *de theologis pseudomedicis s. num theologo artem medicam exercere liceat*. Lips. 1700. 4.

CHRISTIAN WARLIZ *de senio Salomoneo*. Lips. 1700. 4. 1708. 4.

EJ. *Scrutinium lacrymarum*. ib. 1705. 8.

EJ. *Diatribe medica sacra de morbis biblicis e prava diata animique affectibus* ib. 1714. 8. PL. BR.

PHIL. HENDICH *de medicamentorum sudoriferorum prudenti administratione*. Marburg 1700. 4. BURM.

CHRISTOPH GOTTFRIED SEILER *de privilegiis fetus qui in utero est*. Marb. 1700. 4. ad medicinam forensem.

GEORG MICHAEL REINHARD *de tussi*. Altd. 1700. 4.

HENR. FRID. BAUMAN *de Roseolis saltantibus*. Altd. 1700. 4. RIV.

J. ANT. SOLDNER *de methodo sanandi per simplicia*. Altd. 1700. 4.

BERNH. HOFMAN *de scorbuto*. Argent. 1700. 4. PL.

ANTON RUDOLF *Antipathia humana*. Basil. 1700. 4.

JAC. SIM. GILLER de la RIVIERE & RENEAULME. *E. hydropicæ prægnanti tuta catharsis*. Paris 1700. 4.

PHIL. BERTH. de BORDEGARAYE *E. variolis emeticum*. Paris 1700.

CL. BERGER J. CL. BERGER fil. *E. felicior & tutior in balneo purgantium usus*. Paris 1700. 4.

DOM. de FANCY & FINOT *E. asthmati humido nicotiana*. Paris 1700. 4.

DIONYS DODART & FINOT *E. febribus acutis e carnibus jusculа*. Paris 1700. 4.

RAPH.

RAPH. MAURIN & du PRÉ *E. ſolo cum aëre juncta ægrum ſanat & corpus animæ domicilium conſervat.* 1700. 4.

PETR. CRESSÉ & LUD. du PRÉ *E. in febribus acutis initii quam inclinationis tempus purgationem potiori jure ſibi vindicat.* Paris 1700. 4.

ALB. MICH. DENYAU & JAC. TRINAUD *E. oculi ſunt pathematum idola.* Paris 1700. 4.

CL. BERGER & FOURNEAU *E. ſolus inter medicos qui ſapere poteſt & fari verus Medicus.* Paris 1700.

FRANC. MEMIN *quæſtio medica an vinum rheimenſe burgundico ſalubrius.* Rheims 1700. 4. & gallice ib. 1700. 4.

Plures libellos ad eam litem pertinentes dixi in Bibl. Bot. II. p. 53. qui aliis annis prodierunt. (PECHEUR *ibi auctor vocatur.*)

§. DCCCCLXXXVII. DIARIA ad a. 1700.

In Phil. Tranſact. nr. 260. Acus calculo circumdata eum in veſicam data fuiſſet Chirurgi PROBY.

N. 261. Faſti natales & mortuales Marchionum veteris, mediæ & novæ. Baptiſmi 13776. mortes 7938.

N. 262. Membrana mucoſa aſperam arteriam intus obliniens, ſecreta & egeſta fuerat.

N. 263. JAC. BURROUGH de fame vix exſtinguenda cum vermibus.

N. 265. GREENHILL Abſceſſus circa umbilicum & ex eo oſſicula prunea.

Mors ex infarctu oſſiculorum ceraſinorum. Mors in homine nimium obeſo, cum tumore ſuffocante, qui ſolo flatu fiebat.

N. 266. J. WALLACE de calculo circa capillos concreto, & GEORG GARDEN circa ſilicem.

N. 267. LA FAYE chirurgus de aneuryſmate aortæ poſt contuſionem orto in tumorem excreſcente ſub dextra papilla, demum ruptum & mors inde ſubita. Coſtarum duæ cartilagines & ſterni pars deleta.

In *Journal des ſcavans* 1700. du MONT chirurgus hydatides renibus innatos vidit, quas credit cauſas eſſe proprii hydropis.

In *Mem. de l'Acad. des scienc.* 1699. de VERNETE retulit de hydrope chyloso, colore cerevisiæ tinctus fere & sapore lactis falsi humor ut esset, a sale tartari non ab acore coagulabilis. Educebantur paracentesi 13--14 pintæ intra 15 dies.

RENEAULME. Post magnas hemicranias, delirium, autocheiria. In ventriculis cerebri excrescentiæ ad piam suspensæ, ovarium justo majus, in eo massa crinium quasi sebo obtecta. Tuba erat fistula per quam ovarium pus sensim in uterum stillabat.

A detorto subito capite impedimentum in deglutitione inque respiratione, aneurysma est subclaviæ arteriæ quod partem claviculæ destruxerat.

LEMERY sed uter? Aphonia sanata cortice, amararum herbarum infuso.

SIMON BOULDUC chemica equidem expetimenta, sed huc referas. Analysis Ipecacuanhæ utriusque.

BURLET de aqua calcis, non esse causticum & bibi absque malo. Ejus sapor, analysis. In dysenteria profuit, in asthmate videtur nocuisse, in phthisi inconstans levamen adtulit; in scrofulis nihil boni fecit, & plurimi ægri in nauseam inciderunt, adjuvare efficaciam corticis peruviani, Parisiis minus profuisse, sæpe nihil profuit, nocuit numquam, appetitum frangit, cum lacte in ulceribus profuit & in tumoribus internis nondum scirrhosis. Vires purgantes auget.

In GALERIA di MINERVA T. III. PETRI PAULI PAGLIRI sermo in consessu medicorum physico criticorum dictus de noxa nimiæ ingurgitationis cibi & potus, quæ ibi Saturnalium tempore grassatur.

PAULI HIERONYMI BANDIERA discorso delle voglie che si imprima nel feto rinchiuso nell utero della matre. Eodem a. 1700. prodiit etiam T. IV. Lis inter medicos Ferrarienses & Bononienses, cum illi negarent fas esse Ferrariensibus doctoribus Bononiæ medicari, hi defenderent licere. Ad eam litem pertinent. Risposto al fosso presentato de medici fisici di Bologna in giustificazione del loro attentato contra il collegio di Ferrara Ferr. 1700. fol. Opus esse J. MARIÆ NIGRISOLI. Sciurari privilegiis a Bonifacio IX. impertitis. In Veneto dominio Ferrarienses medicos etiam ad praxin admitti.

VALVASORI (*) de grumo sanguinis cum urina reddito & pro verme habito.

Compendium

(*) Literæ sunt ALEXANDRI COCCI ad H. VALVASORUM datæ. BR.

Compendium integrum editurus erat ALEXANDER COCCI cum titulo *Profusa lucis encomia in physiologicis nova medicinæ fundamentis e veterum tenebris erutis atque cultro anatomico autopsiæque caractere confirmatis.* Habet etiam pathologica, ut de origine calculi, de illo capucini serpente.

In act. litt. mar. Balth. 1706. HOPPIUS de puella suffusione sinistræ pupillæ laborante, sanata instillato sanguine.

§. DCCCCLXXXVIII.

ANNORUM INCERTORUM LIBRI SECULI, ut puto, XVII.

HYANCINTHUS ANDREAS sub finem hujus seculi Bercinonæ dedit *compendium* RIVERII *cum descriptione spasmi maxillarum inter infantes per Hispaniam endemii, quo plurimi nuper nati pueri abripiuntur.*

ANONYMI *Respuesta al libro intitolado Quechas de la medicina.* C. d. V.

P. PAPINIUS.

Intestinum enorme flatubus distentiam, intus bilis flava.

J. BOCLACKER *Dissertatiuncula de medicina &c.* Berlin 4.

J. CHRIST. MAUL.

Wohlleben sowohl der Reichen als der Armen oder Unterricht wie ein jeder bey so vielen eingerissenen Unordnungen seiner Gesundheit wahrnehmen soll. GUNZ.

J. ALB. HUSWEIEL *Neuer Unterricht, wie bey einfallenden Krankheiten ein jeder sich verhalten soll.*

PHIL. del SCOTTO *Philosophischer Wunderbalsam Quinta essentia.* fol.

EJ. *Augenwasser, Magenbalsam und* BURRI *Büchlein.* fol.

EJ. *Relation der grossen Kraft und Würkung des edlen Balsams vulgo Balsamum philosophorum genannt.* 8.

EJ *Verzeichniß aller seiner Geheimnisse.* 4.

AUG. CHRIST. OLEARII Tract. *de podagra & morbis tartareis d. i. gründlicher Bericht wie das schmerzhafte Podagra und andere dependirende Krankheiten curirt werden.* Wolfenb. 8.

D. W. M. B. P. M. S. *Das nicht erkannte oft turbirte und selten curirte Podagra oder gründliche und deutliche Unterweisung nicht allein der Gicht und Podagra*

Podagra, nebst ihrer Vertreibung wahrer und nicht genug bekannten Versuchen und mit denselben übereinkommenden Krankheiten, woraus einer lernen kann, wie man sich vor denselben pracaviren oder eine vernünftige Cur anzustellen habe, nebst Beschreibung recht guter Medicin und Anweisung etlicher Arzneymittel; der Tinctura antimonii per se, des auri potabilis, des auri destructi &c. Regensp. 8.

BILION *Discours sur la maladie de M. de Bellegarde grand écuyer.* 8. lat. fol. FALC.

Traité en abregé de la cause & indication generale de la guerison des fievres, avec un traité de la petite verole, rougeole, & les fievres malignes, ensemble un traité du regime de vie des vieillards & un autre des maladies des femmes. 8. BURM.

JOH. BAPTISTA GLUSSIANI protophysici Mediolanensis Diss. *de vena secanda in febribus pestis causa.* 4. ARGELAT. BR.

§. DCCCCLXXXIX. CODICES M. S.

A probable essay to assert the use and health ful effect of cold drink wherein Verulams assertion concerning the use of warm drinks is discursed and his opinion that the draught of wine or beere or any other drink should be warme is combated, in S. Sloane.

§. DCCCCXC. ANTONIUS PACCHIONUS.

Regiensis medicus & anatomicus Romanus.

EJUS physiologica & anatomica scripta diximus. Dein conjuncta prodierunt *opera* edit. IV, *novis accessionibus locupletata.* Romæ 1741. 4. *. Vita præmissa. In nosodochio solebat cum doctis viris convenire, de rebus medicis agere. Promisit de morbo solidorum opus. In opusculo de duræ meningis morbosa fabrica aliqua exempla interjecit. Sero supervenientia vulneribus cerebri symptomata, die sexagesimo febricula primum deinde sopor & tandem mors superveniebat, cerebro purulento facto. Experimenta in canibus facta. A spiritibus acidis chemicis somnus potius quam convulsiones, etiam cum biduo in vulnere relinquerentur, eventu verum funesto cum dura mater gangræna adficeretur. Iterum injecto per vulnus spiritu acido jactitatio canis, compressa ex sensu spiritus vini, reddito acido non convulsiones & gangræna. Ab anodyno per cranium terebra apertum injecto subita fere mors. Sed etiam ne nimium tribuas his experimentis, emollientibus injectis spasmi funesti. Alia experimenta adjecta J. B. de TOPPIS cum spiritu acido meningi superfuso.

Inde PACCHIONUS ipso a lapsu convulsiones, febris, mors. A lapsu lenta febris, singultus, icterus, horror, mors, cerebrum sanum, meninx semiputrida, hepar

hepar enormi mole, in eo ingens abſceſſus. Alia exempla abſceſſuum hepatis a capitis vulneribus. In Epiſtolis etiam pathologica intercedunt. In alia a. 1701. ad TESTUM data varia præmittit de morbis capitis, abdominis, ictero ejuſque cauſa in textu fibroſo poſita. Ejuſdem diſſ. in qua per obſervationes in noſodochio factas oſtendit magna a medicamentis veſicam trahentibus mala oriri. Deinde obſervationes, ut vocant, variæ. Cordis emolliti, enormiter ampli, loco moti & in diaphragma detruſi exemplum, quod pro aneurysmate impoſuerat. Aliud in quo cor ventriculum inter & coſtas ſaliebat, cor ad ſeptimam coſtam prolapſum diaphragmati innitebatur.

JACOBI ANDREÆ BEGGI orthopnœa, cordis vehemens pulſus, cum in carpis vix ullus eſſet. Hydrops aqua inter albugineam & vaginalem teſtis tunicam & in celluloſa tela abdominis & in ipſis cavernoſis corporibus penis. Aorta ſquamis oſſeis varia, pericardium craſſius cordi adhærens.

JACOBI CHEAPPEAU Notizia intorna alla vita di ANT. PACCHIONI in raccolta d'opuſcoli ſcientifici e filologici T. III.

§. DCCCCXCI. VARII.

ASCANIUS MARIA BAZZICALUVE Lucenſis, medicus in valle Tauri jathromathematicus BELLINIANUS; Ejus eſt *Novum ſyſtema medico mechanicum & nova tumorum methodus, quorum nomine comprehenduntur inflammationes veræ.* Parmæ 1701. 4. *. A cordis conſtrictione & arteriarum reſiſtentia atque atmoſphæræ preſſione adteri globulos ſanguinis, inde ſolvi naturalem ſanguinis quantitatem cum multis heterogeneis ſubtilioribuſque particulis, ita fermentationem perpetuam in ſanguine naſci.

Ex fermentatione aucta aut diminuta morbos naſci. Theoria tumorum inflammatoriorum. Tumores dari calidos & frigidos flatulentos, miſtos. Tumorem calidum fieri vel a viſciditate nimia ſanguinis, vel a raritate, obſtructione facta, quæ forte nulla eſſet niſi arteriæ figura eſſet conica. Fermentatio in loco obſtructo aucta tranſit paulatim in univerſum ſanguinem. Inflammationem fieri a copia ignis exſoluti, hinc inter cauſas veras hydrargyrus inunctus. Suppuratio, febres inflammatoriæ. Inflammationes curari globulis a ſe invicem remotis, aut etiam propius adductis, hinc refrigerantia, incraſſantia.

T. II. Tumor frigidus qui fit a diminuta fermentatione ſanguinis, curari aucta efferveſcentia ſanguinis. Tumores flatulenti. Mechanica omnia & per figuras mathematicas explicata.

GUILIELMUS WIERUS MUYS Prof. Franeckeræ vir induſtrius & ad inveniendum natus.

Diſp.

Disp. *inauguralis de catalepsi.* Utrecht 1701. 4.

Ej. Diss. & *observationes de salis ammoniaci ad febres intermittentes usu cum epistola ad societatem regiam Par.* Franeck. 1716. 4. Memorabilis libellus quem & ipse neque semel veracem esse expertus sum, in febribus potissimum quas milites nostri ex Seelandiæ pestilenti aere adtulerunt. Salem ammoniacum noster per experimenta reperit febres intermittentes sanare, dosi summa in adulto homine drachmarum indies duarum, minima drachmæ unius, in aqua soluti. Successus frequentes fuerunt, 28 felices ad quaternos ubi nihil perfectum est. Præfert cortici peruviano, in eo forte nimius est. Nitro præferrem quoties non necesse est alvum solvere.

Ej. *de theoria medicæ usu atque recte illam excolendi ratione.* Franeck. 1714. fol.

Laurentii Terranei possideo *orationes* plusculas earum duas ann. 1701. dictas, tertiam a. 1703. demum 1707. 8. Turin. 8. sed nihil inest medici.

Ej. *de glandulis in universum & speciatim ad urethram virilem novis.* Turin 1709. 8. *. Leid. 1721 & 1729. 8. Agitur etiam de morbis & speciatim gonorrhœa. De morbis rarioribus ductuum salivalium prostatæ &c. de laxitate glandularum, strumali distensione. Calculos vidit in liene & pulmone. Gonorrhœæ in prostata nullum vestigium vidit urethram vero inflammatam. Denique observationes ad anatomen practicam. Novimenstruæ puellæ fluor albus sanatus. Stranguria ab ulcere urethræ. In gonorrhœa virulenta glans penis livida, in ea duo ulcuscula, alterum sinuosum, urethra deinde livens & pus multum infra prostatam ad usque corpora spongiosa. Nihil in prostata & glandulis. Iterum inflammatio glandularum urethræ.

J. Gratiani *Thermarum patavinarum examen & de fonte Lælio acido Ricobario.* Padua 1701. 8. Vires thermarum, morbi quibus conveniunt, utendi modus. Inesse spiritum acidum & sulfur, ferrum enixum nigrum. Valere ad renum morbos, incommoda a sabulo, ad morbos cutaneos, ulcera antiqua etiam intestinorum. Læliam conferre scirrhis, scabiei. Acidulis acidus gratus sapor est, ad melancholiam valere & ad tonum partium restituendum, caute tamen oportere adhiberi.

Galignanus *l'Apologo della Pillola antivenerea o sia mistura antiacida.* Venez. 1701. 12. Argel. Br.

Franc. Henriquez de Fonseca Lusitani archiatri Regii.

Ej. *Pleurologia de pleuritide & ejus curatione.* Lisbon 1701. 4.

Ej.

Ej. *Apiarium medicum, medico chymicum chirurgicum & pharmaceuticum.* Lisb. 1701. C. de V. Seguier 1710. 8. lego etiam Amsterdam 1711. 8.

Ej. *Aurora medicinal.* ib. 1701. 8.

Ej. *Methodo di conecer e curar o morbo gallico.* ib. 1715. fol.

Ej. *Medicina lusitanica socorro delphico a os clamores da natura humana para total profligacaon de sus malos.* Amsterd. 1710. fol. SEGUIER.

DIEGO MATTHEO ZAPATA *Crisis medica sobra el antimonio y carta responsoria a la R. societade scritta.* Madrit 1701. 4.

J. CRUSO *Thesaurus medicamentorum euporistorum* latine. Lond. 1701. 12. FALC. 1704. 12. FALC. inde anglice 1771. 4. germanice 1773. Mietav 8. prodiit titulo præfixo *Arzneyschatz oder Sammlung bewährter Mittel gegen die meisten Krankheiten des menschlichen Körpers*, multum hic auctus adnotationibus interpolatis. Ex genio seculi non satis diffidenter noster de viribus medicamentorum simplicium scripsit. Tota autem collectio vix pilum meretur. Quid possit contra hydropem & calculum Anserina, quid Betonica, Lithospermum, Verbena adversus eundem morbum, Corylus & Galega adversus epilepsiam, sic in aliis exemplis. Oleum tamen Liliorum monet facile rancescere. Absinthium ad gangrænam. Nihil ad opii nimias doses aceto utilius. Cynoglossam tamen noxias particulas continere.

Pharmacopæa collegii Londinensis auct. NICOLAO STAPHORST.

Officina chymica Londinensis Edit. III. Lond. 1701. 8. 1714. 8. MEAD. 1738. 8. ubi reformata dicitur.

THOMAS FULLER *Ars præscribendi formulas s. pharmacopæa extemporanea.* Lond. 1701. 12. 1701. 8. Roterd. 1709. 8. Amsterdam 1717. 8.

Anglice Body of præscriptions 1710. 8. 1719. 8. 1730. 8.

Gallice vertente THEOD. BARON. Paris 1768. qui notas adjecit.

Germanice. Basel 1750. 8.

Scriptiones medicamentorum efficaciorum, gratiis noster non sacrificavit, ingratissimæ enim sæpius sunt formulæ & enormes boli, dosesque passim nimiæ.

Ej. *Family dispensatory.* Lond, 1739. 8. &

EJ. *Pharmacopaea domestica.* Lond. 1723. 8. Lovan 1752. 12. in usum eorum qui ruri medicinam faciunt.

EJ. *Of the power of exercice with respect to the animal œconomy.* Lond. 1705. 8. *. 1718 8. 1740. 8.

EJ. *Medicina gymnastica.* Lond. 1711. 8. germanice. Lemgov. 1750. 8. ad sextam editionem anglicam. Ut corporis exercitatio vires medicamentorum, decoctorum lignorum & acidularum augeat. Equitationis magna ad phthisin utilitas, ejus alia præsidia tussilago, glycyrrhiza. Exercitationis vis adversus hydropem, cum millepedibus & diureticis. Ejusdem motus ad hysteriam & hypochondriam præstantia, potissimum equitatio & balneum frigidum. Equitatio ad diarrhœam & augendam perspirationem. Laudes balnei frigidi. Veteres ob stapedum defectum equitationem minus commendasse. Ejus insignis vis in diri & complicati morbi FULLERI curatione. Versio non optima.

EJ. *Pharmacopœa bateana.* Lond. 1719.

EJ. *On eruptive fevers especially the measles and smallpox.* Lond. 1730. 4. MEAD. lego etiam exanthematologiam ejusdem anni.

In magna collectione Thesauro Belgico philologico s. Sylloge disp. selectiorum ad illustranda veteris & novi testamenti loca in Germania conscriptarum. Amsterd. T. I. 1701. fol. T. II. 1702. fol. ib. variæ differt. continentur, medici & physici argumenti, tantum ut memineris theologicum esse opus.

GEORG DAVID ZIEGRA *de arbore scientiæ boni & mali.*

J. HELV. WILLEMER *de tunica Adami pellicea.*

J. HUCHTERLEIN *de tunicis pelliceis protoplasmorum.*

HENR. BAUMAN *status solis.*

AUG. KENERICHT *de fetura Jacobi artificiosa.*

J. FRISCHMATH *de circumcisione.*

MICH. BEK *de uva magna Cananea.*

URB. REUSSEL *de pestilentia a Deo immitti solita.*

J. FRID. MAYER *de vulpeculis Simsonis.*

J. REISKE *de morbo Jobi difficillimo.*

J. CHR. BEIER *de peste diurna & nocturna.*

PAUL

PAUL SLEVOGT *de morbis & doloribus Messiæ.*

J. GEORG BUCHEIM *de metamorphosi Nebuchadonasaris.*

GEORG HENR. GOETZE *de unctura Christi Bethesdæ.*

GEORG MULLER *de spinis coronæ Christi.*

MICH. ARNOLD FRISCHMUTH *de piscina Bethesdæ.*

DAN. WENDLER *de eadem.*

J. CHRIST. RITTER *de aqua ex Christi latere perfluente.*

J. ANDR. QUENSTEDT *de vulneribus Christi.*

ANDR. AUSTEN *de genere mortis Judæ.*

HENR. LUDW. MUTHER *de animalibus esu interdictis.*

JULIUS DORSCHÆUS *de sanguine & suffocatis.*

CARL DRAKE *de causa longævitatis patriarcharum.*

THEOD. WINKLER *de bis mortuis.*

Pharmacopœa Amstellodamensis. Leid. 1701.

DAVID CHRISTIAN WALTHER *rarissimus adfectus glossagra.* Herfordiæ 1701. 4.

Physica reformata Platonis & academicorum. 1701. Si huc facit.

J. JAC. SYRBII *historica in physicam Pythagoream introductio.* Francof. 1701. 8. perinde.

IDEM *scripsit de adfectuum spiritualium & naturalium discrimine.* Isenaci. 1706. 4. LL. BR.

J. PHIL. BURGGRAV *libitina ovans s. de medicæ artis & medicorum fatis diss.* Francof. 1701. 8. In priori parte historia medica ab HIPPOCRATE ad nuperiora tempora, non favet chemicis. In altera causæ morborum mortisque in celebrioribus medicis.

EJ. *Iatrice omnium lethique universalis s. de morte ejusque præsagium.* Francof. 1701. 8.

PETRI LINSING Prof. Inspruck. *Tentamen medicum s. institutiones medicæ per quæstiones dilucidatæ, nunc emendatæ & auctæ.* Erlang. 1701. 8. Francof. 1710. 8. Pathologia, semejotica, diætetica, materia medica & formulæ medicamentorum.

camentorum. Theoria acida a qua inflammatio, febris &c. Compendium prælectionum WEDELIANARUM.

ALEX. RUEL *Oratio de vita & morte* PHIL. MATHÆI. Franeck, 1701. fol.

Officina pharmaceutica Quedlinburgica. 1701. HEIST.

§. DCCCCXCII. LINGUÆ NUPERÆ.

J. BESSE CHIRACI discipulus jatromathematicus sed ut hypothesibus indulgeret, quem vidi Reginæ Hispaniæ viduæ archiatrum.

In *recherches analytiques sur la structure du corps humain.* Toulouse 1701. 8. 2 vol. Paris 1702. 8. Physiologia equidem traditur, ut alcali & acido omnia superstrueret, admiscentur pathologica, ut de nævis dissertatio, quas negat ab imaginatione esse materna adque alias causas refert. Fetuum a terrore materno mortes. Nulla paralysis aderat in parte per lapsum destructa.

EJ. *Tr. des passions de l'homme.* 1699. 8. huc referes ob effectus pathologicos animi adfectuum.

Inde in controversiam cum Helvetio juniori incidit quæ nonnullis libris occasionem dedit. *Lettre à M. auteur du nouveau l. de l'œconomie animale & des observations sur les petites veroles.* Paris 1723. 8. *.

IDEM BESSE contendit se a. 1711. modum curandorum per venæsectionem & emetica morborum acutorum jam a. 1701. proposuisse suaque scrinia ab HELVETIO compilari. Emulsionum usum tuetur, cum HELVETIO varia carpit. Variolas malignas anni 1716. describit quæ inter nobiles virgines sæviebant, in quarum secunda febre, cum pessima symptomata adessent, venam secat. Sic tuetur utiliter secunda vel tertia vice alvum duci in variolis malignis. Inflammationis theoriam ab HELVETIO propositam ex BOERHAAVIO compilatam esse. Contra errorem loci. Demum defendit thesin suam *E. febribus malignis minus tuta alexipharmaca.* Paris 1711. in qua fermentationem quidem mortificam statuit, utiles vero habet cadaverum incisiones. Post diuturnum ventriculi a cibis assumtis dolorem hydrops thoracis & abdominis, vasa exsanguia, glandulæ circa ventriculum induratæ. In alio icterico cum gravi febre vesicula fellea turgida, in ea calculi 13. Febris cum plurima salivæ excretione a peruv. cortice sanata.

EJ. *Replique aux lettres de* M. HELVETIUS *au sujet de la critique de son l. de l'œconomie animale.* Amsterd. (Paris) 1726. 12. asperum & iners scriptum.

EJ. *Dissert. analytica de febribus.* Paris 1712. habet BUR.

Ej. etiam est thesis 1730. *An in paroxysmis febrium intermittentium venæsectio*, de la RIVIERE.

Traité des hernies des hommes & des femmes & des petits enfants avec la maniere de les guerir & un traité des maladies des femmes depuis la generation & après l'accouchement & les remedes necessaires. Lion 1701.

ETIENNE MONDON *Reflexions sur les causes de la brieveté de la vie.* Toul. 1701.

DESHAIES GENDRON *sur la nature & la guerison des cancers.* Paris 1701. 12. *. in chirurgicis dictum opusculum perinde ad pathologiam & ad praxin pertinet, sed dixi in Bibl. Chir. I. p. 545.

GUYARD *de l'usage de la frequente saignée.* 1701. 12. alii 1702. 12. FALC. 1710. 12. BUR. Chemicus homo, docet sanguinem corrumpi, neque copia peccare.

J. BAPTISTA MANSANEDA *medici Hispani Paradoxa sobre el carbuero maligno.* 1701. 4. C. d. V.

De la sobriété & de ses avantages ou le vrai moyen de conserver une santé parfaite jusqu'a l'age le plus avancé, *tiré* du LESSIUS & du CORNARO. Paris 1701. 12. cum adnotationibus.

PETRI PAXTON *An essay concerning the body of man wherein its changes or diseases are considered and the operations of medecines observed.* Lond. 1701. 8. 1711. 8. Longus ratiocinator. Dolores in artubus amissis percepti argumentum sunt, sedem dolorum in mente esse. Evacuantia agunt forti separatione partium. Sudor, eum ab opio frequenter cieri. Vesicas trahentia medicamenta. Maculæ in morbis acutis sunt a sanguine dissoluto, ideo frequenter cum hæmorrhagiis conjunguntur. Emetica nimis frequenter & in omnibus morbis adhiberi perperam. Separationes ubi factæ sunt aut proxime imminent & eædem vitiosæ sunt huc evacuare oportet. Febres intermittentes. Non solum corticem peruvianum laudes specifici medicamenti mereri, etsi fatetur & manifeste febres curare. Spirituosa non esse cardiaca nisi suo loco sumta. Morbi spirituum. Opium in variolis nimis frequenter exhiberi. Hominibus vino & spirituosis remediis abunde utentibus chalybem nocere. Plura persequi non licet, totam enim morborum historiam hic edit adjecta diss. *de salivatione & hydrargyri usu.* ASTRUCIUS parum facit. Posthumum fuerit, quod non videtur cum nuperior aliis prodierit.

Ej. *Directory physico medical.* Lond. 1707. 8. *. Materia medica.

ADR PAARS *Index Batavicus s. naamroll van de Batavische en hollandsche schriften van Julius Cesar tot deze tyden.* Leid. 1701. BURM.

ARN.

ARN. LEO VROLING *Tr. van schuerbock.* Deventer. 1701.

Germanice *Landskrankheiten* vertente SCHURIGIO.

EJ. *der Matrosen Gesundheit* eodem vertente. Dresden 1712. 8. editio belgica. Amsterd. 1663. ABKOUDE.

J. CHRISTOPH SOMMERHOF *Lexicon pharmaceutico - chymicum latino germanicum & germanico latinum.* Nurnb. 1701. fol. 1713. fol.

Sächsische Hebamme. Leipz. 1701. 8.

Apotheckertaxe der Stadt Basel. ib. 1701. 8.

M. N. L. M. D. *Rathschlag vom Lendenstein.* Græz. 1701. 8.

J. WEICKMANN *Bericht von dem Tode* SCHUDERS *nebst einem Abrisse des grösten bey ihm gefundenen Steins und Relation des Chirurgi der den Körper secirt hat.* Leipz. 1701. 8. Theoria calculi & de eo collectanea, vel in terra, mari vel animalibus reperiuntur. Origo ex spiritu petrificante.

CHRIST. FRID. RICHTER *de cochinella.* Lips. 1701. 4. *. Germanica vers. 1703. 8. *. Rectius ad physica; describit opuntiam, animal in ea natum, scarabæis simile quod ipse cominus observavit, ostendit male a POMETO pro planta haberi. Vis tinctoria, cosmetica, medica. Cardiacum esse hispani, sudoriferum angli putant. Ad gonorrhœam, colicam, passim etiam in variolis & morbillis dari, a STISSERO ad calculum.

MATHÆUS CAST *vom töplizer Baad.* 1701.

M. D. L. H. *Tractat von magnetischen und sympathetischen Curen.* Frankf. 1701. 8.

Feld- Land und Leibmedicus, oder wie alle Krankheiten am sicherstten und geschwindesten zu heilen, nebst einem Roß und Viebarzneybuche. Frankf. 1701. 8.

Der in Teutschland wiederkommende Feld- Land und Leibmedicus, nebst einem Roß und Viebarzneybuche. Strasb. 1701. 8. 2 vol. edit. IV. HEBENST.

§. DCCCCXCIII. DISPUTATIONES.

A. D. van WELT *de chimia oppressa & despecta gemitu ad parentes* Phœbum & Naturam. Leid. 1701. 4. HÆN.

L. L. de HAAS *de epiphora.* Leid. 1701. 4.

J. CHRIST.

J. CHRIST. BORNEMANN *de natura & differentiis antacidorum per experimenta demonstratis.* Leid. 1701. 4. RIV.

H. SCHNELLEN *de urinarum inspectione.* Leid. 1701. 4.

HENR. du BOIS *de dysenteria.* Leid. 1701. 4. PL.

C. J. SCHWAB *de contractura.* Leid. 1701. 4.

MENO PAUL HANNEKEN *de febribus malignis.* Leid. 1701. 4. MOELLER.

J. TRAUFELL *de nephritide.* Leid. 1701. 4. *.

BRANDAN MEIBOM *de externorum medicamentorum operatione & in morbis internis usu.* Utrecht 1701. 4. *. Idem Professor Helmstadiensis.

EJ. *de rei medicæ per observationes incremento earum fallacia & recto usu.* Helmst. 1772. 4. PL.

EJ. *de lochiorum suppressione.* 1717. 4.

EJ. *de natura in conservanda & restituenda salute viribus.* 1714. 4.

EJ. *animæ ad restituendam sanitatem impotentia.* 1719. 4. HÆN.

EJ. *ægra paralysi laborans.* 1720. HÆN.

EJ. *de vomitoriorum natura & usu.* 1719. 4.

EJ. *de provido atque tempestivo medicamentorum evacuantium usu pro diversitate temporum, morborum prudenter instituendo.* Helmst. 1723. 4. PL.

EJ. *de apoplexia.* 1723. 4.

EJ. *Fundamenta brevioris vitæ quæ in hujus ævi hominibus observatur,* 1729. 4. *.

EJ. *de tuenda valetudine recens natorum.* 1731. 4. *.

EJ. *de usu vaporationum & suffituum curatione morborum.* 1734. 4.

EJ. *de cruditatibus ventriculi.* 1735. 4. HÆN.

EJ. *de morbis ex viscido oriundis.* 1737. 4. *. HÆN.

EJ. *de epilepsia stomachica.* 1740. 4.

EJ. *de pilis eorumque morbis.* 1704. 4. *.

EJ. *de arsenico.* 1729. 4. PL. BR.

CONRAD

CONRAD STARKE *de morbis malignis*. Utrecht 1701. 4. MOLLER.

EDUARDI WORTH *Commentarius in Magni* HIPPOCRATIS *L.* I. *aphorism.* XXII. Utrecht 1701. 4.

CAR. FRID. SCHWEIKER *de vesicatoriis*. Franeck. 1701. 4.

MICH. ALOYSIUS SYGNATIUS *de Mamma*. Harderov. 1701. 4. BURCHH.

JUST. CONR. REHEMYER *de ossium strepitu*. Regiom. 1701. 4.

S. SAND *de effœtarum lactatione*. Regiom. 1701. HÆN.

CHRIST. CUNRAD *de hydrope uteri*. Regiom. 1701. 4.

CAR. JAC. ROESER *de philtrorum agendi methodo & noxis*. Altd. 1701. 4.

EJ. *de epiphora*. Regiom. 1701. 4. HÆN.

EJ. *de fulminatis*. ib. 1704. 4.

FRID PFENNING vel præses B. M. FRANCK *de venæsectionem indicantibus*. Kiel 1701. 4 MOELLER.

ANDR. JULIUS BOETTICHER *de fatis medicorum*. Helmst. 1701. 4.

ANDR HOFFMANN *de phlebotomia*. Hall. 1701. 4. MOELLER.

J. PHIL. HOMBERGK *de marte & remediis martialibus*. Marb. 1701. 4. VATER.

GERH. HERM. CRATER *de vesicatoriorum usu & abusu*. Erford. 1701. 4.

J. ADOLPH WEDEL GEORGII WOLFGANGII filius præter disputationes nihil reliquit.

EJ. *de punctis medicis*. Jen. 1701. 4.

EJ. *de purpura rubra, die rothen Friesel.*

EJ. *de peste*. 1712. 4. HÆN.

EJ. *methodus medendi generalis*. 1714. 4. HÆN.

EJ. *de purpura rubra, vom rothen Friesel*. 1718. 4. *.

EJ. *de conjectura medicorum artificiosa*. 1712. 4. *.

EJ. *de hydrope*. 1714. HÆN.

EJ.

EJ. *de motus in C. H. natura usu & abusu.* 1715. 4.

EJ. *de cachexia.* 1715. 4. HEFT.

EJ. *de spina ventosa.* 1715. 4.

EJ. *de diabete.* 1717. 4.

EJ. *de febre hectica.* 1718. 4. HEFT.

EJ. *de hæmorrhagiis.* 1718. 4. HEFT.

EJ. *de calculi renum & vesicæ pathologia Hippocratica confirmata.* 1718. 4. HEFT.

EJ. *de cachexia scorbutica.* 1719. 4. HEFT.

EJ. *de aëris frigidi in conclave irruentis accumulatione impedienda.* 1720. 4.

EJ. *de liquore non corrosivo lapides absumente.* 1720. 4.

EJ. *de malignitate in morbis.* 1721. 4. HEFT.

EJ. *de variolis.* 1721. 4. HEFT.

EJ. *de vi naturæ humanæ medica.* 1725. 4. HEFT.

EJ. *de auditus vitiis.* 1720. 4. HEFT.

EJ. *de ileo.* 1720. 4. HEFT.

EJ. *de febribus.* 1723. 4. HEFT.

EJ. *de hæmoptysi.* 1723. 4. HEFT.

EJ. *de hæmorrhoidibus.* 1727. 4.

EJ. *de adfectu hypochondriaco.* 1728. 4. HEFT.

EJ. *de lue venerea.* 1729. 4. HEFT.

EJ. *de obstructione.* 1729. 4. HEFT.

EJ. *de peripneumonia ex aëris refrigerio.* 1738. 4. HEFT.

EJ. *de irritatione.* 1730. 4. HEFT.

EJ. *de scirrho.* 1731. 4. HEFT.

Ej. *de hamorrhoidibus coecis.* 1732. 4. Heft.

Ej. *de magnesia alba compendiose paranda.* 1732. 4. Heft.

Ej. *de peripneumonia.* 1733. 4. Heft.

Ej. *de medicamentorum alterantium natura, usu & abusu.* 1733. 4. Heft.

Ej. *de passione hysterica.* 1733. 4 Heft.

Ej. *de scorbuto.* 1734. 4 Heft.

Ej. *de mictu cruento.* 1735. 4. Heft.

Ej. *de tumore testium venereo.* 1735. 4. Heft. resp. J. Christ. Themel.

Ej. *de phrenitide.* 1736. 4. Heft.

Ej. *de retentione mensium.* 1736. 4. Heft.

Ej. *de febre catarrhali.* 1738. 4. Heft.

Ej. *de colica.* 1739. 4.

Ej. *de convulsione.* 1739. 4. Heft.

Ej. *de dysenteria.* Jen. 1740. 4.

Ej. *de abortu.* 1741. 4. *.

Ej. *de febre tertiana intermittente.* 1741. 4. Heft.

Ej. *de praparatione antimonii diaphoretici ejus viribus salutaribus.* 1742. progr. 3. Heft.

Ej. *de cardialgia.* 1742. 4.

Ej. *de palpitatione cordis.* 1742. 4. Heft.

Ej. *de fluore albo.* 1743. 4. Heft.

Ej. *de deliriis in genere.* 1744. 4. Heft.

Ej. *de torminibus generatim.* 1744. 4.

Ej. *de paralysi resp. & auctore* Cannegieser.

Ej. *de viis mensium insolitis.* 1745. 4. Heft.

Ej.

Ej. *de hepate obstructo multorum morborum causa.* 1746. 4. PL.

Ej. *de meteorum actione in corpus humanum.* 1746. 4. HEFT.

Ej. *de tumore abdominis post partum in nonnullis matribus non cessante.* 1746. 4. HEFT.

Ej. *disp. de scordio.* 1716. 4. *de calamo aromatico.* 1718. 4. *de helenio.* 1719 4. *de vincetoxico.* 1720. 4. *de verbena.* 1721. 4. *analyses viresque medicatas plantarum tractant.* v. B. bot. II. p. 130. seq.

H. H. CUNRAD *de mola.* Altd. 1701. 4. HÆN.

J. THEODOSIUS ZINK *de venæsectione.* Altd. 1701. 4. hæmatophobus.

J. WILH. FLAD. *de abortu.* Basel 1701. 4. MIEG.

ERASM. BLANCK *de usu matheseos in medicina.* Basel 1701. 4.

JAC. STEFFANIUS *de somnambulis.* Basel. 1701. 4. HEFT.

ANT. RODOR. du VOISIN *de antipathia humana.* Basel 1701. 4.

J. HENR. SULZER *de nævis malignis infantum.* Basel 1701. 4. MIEG.

A. F. MERGILET *de pica.* Argent. 1701. 4. HÆN.

WOLFGANG CHRISTIAN Poliatri Bernensis, chemici *de natura humana in dispositionibus hereditariis.* Basel 1701. 4. MIEG.

Ej. *de principio vitali ejusque cura in declinante senectute.* Basel 1702. 4. HEFT.

Ej. *Einladungsbrief zur Erforschung bewährter Hülfsmittel.* Bern 1708. vel 1709. 4. vires aliquæ plantarum minus cognitæ.

Ej. *Thesaurus Ludovicianus s. compendium materiæ medicæ selectum ex Ludovici pharmacia moderno sæculo applicandum.* Bern 1707. 8.

LUD. de GUI de MONDIERES & CL. VERGNE. E. *qui optimus medicus is & ingenio veterum præditus.* Paris 1701. 4.

MICH. LUD. RENEAULME E. *mathesis medico necessaria.* Paris 1701. 4.

CHR. de FRADES & FRANC. AIGNAN E. *senum valetudini tuendæ conducit balneum.* Paris 1701. 4.

ARN. THEVART & FR. FOURNEAU *E. improbanda nutrix obnoxia menstruo profluvio.* Paris. 1701. 4.

EL. QUARTIER & CL. VERGOT *vinum ad tabem pulmonum vergentibus perniciosissimum.* Paris 1701. 4.

LUD. FR. du TAU & JAC. FOURNEAU *E. a spiritibus morborum causa.* ib. 1701. 4.

HENR. MAHIEU & J. DEPINEY PESCARD *E. diaphoretica remedia medicinae vis & magna potentia.* ib. 1701. 4.

§. DCCCCXCIV. DIARIA ad. a. 1701.

In *Philos. Transact.* nr. 273.

D. IRVIES post usum aluminosarum aquarum per aliquot menses continuatum dolor in inguine cum urina inde sanguinea & cum ea hydatides prodierunt per quosdam quasi paroxysmos.

ID. nr. 275. de colicis doloribus decimo octavo die funestis. Vomuerat nigri aliquantum quasi bilis. Ejusmodi liquorem in duodeno & tenuibus intestinis, ita ad anum usque, colon gangraenosum ruptum, faeces in abdomen effusae.

N. 277. Ob convulsiones, deliria, & agrypniam opii magnae doses sumtae, ad grana 102 intra triduum, praeter uncias quatuor syrupi de meconio. Maxima dosis fuit 40 grana in uno die.

CHRISTOPHORUS BIRBER Ossa fetus per umbilicum egesta.

In *Mem. de l'Acad des sciences.* 1701.

DUVERNOY, quem hic vocant *le jeune*, de hydropicorum cadaverum incisionibus. Ascites cum ictero conjunctus. Hepatis pars exsiccata indurata quasi contabuerat, vasa biliaria amplissima, ex quibus hydatides pullulabant, quarum in magna, seri tres integrae librae repertae. Multa etiam intus bilis granulosa siccata. Saepe in pecorum vasis biliariis se ejusmodi hydatides vidisse. Morbum esse ovium frequentem. Variolae ovium. Duae feminae hydropicae per paracentesin sanatae. Aquae earum partim dissolutae sunt; sed pars dimidia coivit in igne, ut albumen solet, aliae porro analyses.

Hoc anno novum diarium prodiit in quo praeter librorum censuras subinde adnotationes peculiares & propriae, medici etiam argumenti reperiuntur. Auctores Jesuitae. Titulus *Memoires pour l'histoire des sciences & des beaux arts*, locus impressionis Trivultis *Trevoux.*

GIOV.

GIOV. ALLEGRINO DANDI Giornale de letterati. 1701. fol.

In Eph. N. C.

J. BAPT. WERLOSCHNIG Styriæ phyſicus.

Dec. III. *Ann.* IX. & X. *Obſ.* 24. Fumo incenſæ Gentianæ corpore excepto ſanatus hydrops anaſarca, & *Obſ.* 26. poſt emeticum data potione calida, & 27. febris maligna, ut putat, muſica, & 28. alvi adſtrictio contumax illito in abdomen butyro.

Obſ. 152. Noctambulus antiſpaſmodicis ſanatus.

Obſ. 154. In morbo hyſterico cum convulſionibus, cum ſuperveniret fluxus uterinus purulentus, ægra ſanata eſt.

Obſ. 155. Laudes ſachari lactis in morbis arthriticis.

EJ. & ANT. LOIGK hiſtoria peſtis quæ ab a. 1708. ad 1713. Tranſylvaniam, Hungariam, Auſtriam, Pragam & Ratisbonam depopulabatur per experimenta conſcripta, Styriæ 1715. 8.

Non video laudari.

WILH. ROMBERG medicus palatinus, in hepate vitulino vena porta ſcirrhoſa, vermes plurimi cucurbitini (Faſciolæ Lin.).

Obſ. 107. Febris petechialis in corpore ſicco bilioſo, poſt uſum medicamentorum calidorum, tamen etiam vena ſecta die 23 icterus optimo eventu ſucceſſit.

Obſ. 108. Sangnis e naribus, gingivis & utero ſimul fluens in principio & eruptione petechiarum, a quibus tamen febris aberat.

Obſ. 109. In militari tertiana febre a cortice peruviano ad drachmas duas in dies dato, plurimi hydropes, cum purgando & mercurio dulci eædem febres cederent.

J. HENR. HOTTINGER Poliater Tigurinus. Ejus plurimæ ſunt adnotationes.

Obſ. 89. Aſthma, cordis palpitatio, hydrops, pulmo alter putridus, pericardium ampliſſimum, craſſum, corii ſimile, aquæ plenum. Cor ampliſſimum, flaccidum, valvulæ tricuſpidales lapillis plenæ, alii in valvulis ſemilunaribus.

Obſ. 91. Scorbutica femina hydrargyro ob ſcabiem uſa orto ptyaliſmo. Poſt biennium ſucceſſit febris catarrhalis quam ptyaliſmus ſpontaneus & ſalutaris ſecutus eſt.

Obſ. 92.

Obſ. 92. A ranunculorum odore dolor capitis, epilepſia.

Obſ. 130. Menſes retenti, menſium loco mirificus labiorum tumor, ut farciminum ſimilia eſſent ſingulis menſibus redux.

Obſ. 135. Poſt dyſenteriam quaſi tympanites, flatus & per alvum & per penem erumpentes.

Obſ. 223. Ex aqua borraginis, qua manus lavarant, puſtulæ & prurigo.

Obſ. 226. In octogenaria nunc per triennium ſanguis menſtruus manavit.

Obſ. 227. Ulcera pedum gonorrhœa ſpontanea ſanata.

Obſ. 228. Diarrhœa colliquativa & diabetes.

Obſ. 236. Poſt tabem meſenterium vomicis purulentis repletum, lien putridus ulceroſus, ren alter ſcirrhoſus putredine abſumtus, coſtæ carioſæ.

Obſ. 132. Ulcus renum pro calculo habitum, urina lactea acerrima.

Christ. Gottwald phyſicus Gedanenſis.

Obſ. 157. Ovi gallinacei in monſtroſam molem abeuntis hiſtoria.

Obſ. 159 In ovo abortivo humano fetus rudimentum.

David Christian Walther phyſicus in Glaucha. Excreſcentia membranacea guttis aliquot ſpiritus vitrioli per errorem inſtillatis, feliciter ſanata.

Obſ. 184. Stranguria per multos annos tertia ſubinde hebdomade periodice invadens, demum abſtergentibus, acrimoniam corrigentibus & carminativis ſanata.

Obſ. 186. Felix ſanguinis in octogenaria miſſio.

Andr. Myrrhen phyſicus in Michelſtadt.

Obſ. 260. Fiſtula anguſta umbilici, per quam ſanguis & pus ſed etiam poſt tres horas deglutita grana uvarum excreta.

Obſ. 121. Mors a congeſtis ceraſi oſſiculis.

Obſ. 213. Convulſio, artuum tremor per terrorem ſublati.

Obſ. 218. Ex ſcirrho glandularum meſenterii atrophia.

Obſ. Arſenici infuſio naribus adtracta, inde vertigo, catarrhus ſuffocativus, non tamen funeſtus.

Obſ.

Obs. Ex terrore mania, deinde redeunte ratione convulsiones.

GOTTLOB SCHOBER physicus Revaliensis.

Obs. 253. Cephalalgia vires debilitans, nonnumquam motus epileptici. Frustra salivatio & trepanatio adhibebatur, cum apoplecticus interiisset, tumor osseus in bregmate, cranium pertenue.

Obs. 254. Agrypnia essentia ambræ ad guttas 60 superata.

In appendice hujus anni, collectio iterum occurrit constitutionum medicarum Germaniæ. Primo Breslaviensium pro a. 1699. 1700. 1701. synopsis, dein Berolinensis a. 1702. fere tantum meteorologica.

Inde augustanæ SCHROECKII.

Tunc MARTINI GRÜNWALD catechetæ Zittaviensis. Epilepsia secundi gradus a fascino in catalepsi admiranda. Germanice 1702. scripta, a J. CASP. WESTPHAL latine reddita. Morbus convulsivus cum morbosa ratione, deinde variæ illæ hystericis familiares artuum contracturæ. Adjectæ plurimæ nugæ, neque enim alio nomine dignæ sunt, ex quibus conspiciebant, fascinum esse a vetula illatum, qua mortua, ægrota continuo convaluit.

DCCCCXCV.

J. MELCHIOR VERDRIES Professor Giessensis.

In E. N. C. *Dec.* III. *Ann.* IX. & X. *Obs.* 250. Icterus in febre maligna criticus & salutaris.

Obs. 251. Medulla in Gallinæ ossibus petrefacta.

EJ. plusculæ sunt disputationes. *De pinguedinis usu & nocumentis in corpore humano.* Giess. 1702. 4. *. pro licentia. Nimiæ obesitatis noxæ & remedia.

EJ. *de inflatione ureterum & processuum peritonæi præter naturam.* Giess. 1704. 4. *. brassicæ rubræ per urinam decedentis exemplum.

EJ. *de actione ventriculi in comminuendis cibis.* 1712. 4. 1721. 8. appetitus etiam vitia recenset.

EJ. *vera ad veram medicinam via.* Giess. 1714. cum cathedram adiret. 1721. 4.

EJ. *de cupri origine tractatione & usibus.* ib. 1715. 4.

EJ. *de aquæ frigidioris potu utili & noxio in febribus ardentibus.* Giess. 1723. 4. HEFT.

Ej. *de appetitu depravato, quem vulgo picam vocant.* Giess. 1726. 4. *.

Ej. *de asthmate puerorum.* 1726. 4. Pl.

Ej. *de vertigine.* ib. 1727. 4. Pl.

Ej. *de pullitie verminosa in primis viis nidulante.* ib. 1728. 4. Pl.

Ej. *de convulsionibus speciatim quatenus a remediorum saturninorum & mercurialium abusu provocantur.* ib. 1732. 4.

Ej. *Theses ex pyretologia desumtæ.* ib. 1734. 4. Hæn. Ad ejus libros pertinet.

Ej. *de æquilibrio mentis & corporis* disp. 1712. 4. *. & denuo recognita & maxima parte aucta, acc. disquis. *de veneno canis & animalium rabidorum & hydrophobia.* Giess. & Francof. 1726. 4. Pl.

In priori libello, qui physiologici est argumenti, de somnambulatione, insomniis eorumque indiciis, delirio, adfectibus animi, febribus in quibus nervi patiuntur a stimulo incitati. Morborum salubritas, Natura medicatrix. Adfectuum animi efficacia & noxæ, melancholia, idiosyncrasia, vi imaginationis efficacia fidei medicamentis datæ curatione huic innixa, sympathetica, nævi, quos admittit.

Posterior libellus totus est pathologicus & clinicus.

Varii modus quibus contagium propagatur, etiam Venus, osculum, cujus tamen contrarium exemplum novi in viro nobili, qui a fele rabida demorsus antequam periret non poterat se continere, quin liberos exosculaæretur & tamen nihil inde mali his accideret. Historiæ morbi. Noster vidit universum corpus exsiccatum, ileum intestinum tenaci pituita plenum & corrugatum. Antidota varia hic probantur.

DCCCCXCVI. Medici Vratislavienses.

Utile consilium fuit eorum qui Vratislaviæ dirigebant Academiam Naturæ curiosorum conscribendi *historiam morborum* qui in patria urbe grassarentur. Primo ediderunt eorum historiam qui a. 1699. 1700. 1701. grassati sunt. Prodierunt Breslau 1706. 4. inde Lausannæ 1746. 4. ad quam editionem præfatus sum. Scriptorum nomina sunt Maximilianus Preuss, Michel Pauli, Godofredus Claunig, Sam. Glass, Carol Oehme, Christianus de Helwich qui calamum præstabat. Synopsin hujus tomi ediderunt in E. N. C. *Dec.* III. *Ann.* IX. & X.

Adjecerunt huic primo volumini tr. *de experientia.*

Inde

Inde a. 1706. 4. peculiarem libellum ediderunt *de hydrope pericardii morbo.* Demum historiam morborum qui anno 1708. Vratislaviæ grassati sunt ediderunt Vratisl. 1710. 4. *. quæ omnia Lausannæ conjuncta prodierunt.

STAHLII fere de secta prodierunt viri doctissimi, non ideo vero minus utiles morborum historici. Etsi enim nullo modo velim medicam artem anatomes luce destitui aut botanices thesauris, certum tamen est, ut finitum hominum est ingenium eo melius quemquam artem aliquam excolere, quo minorem particulam sibi excolendam sumserit, atque adeo clinicum in solis morbis speculandis & curandis vitam impendentem, majorem in ea præcipue artis parte peritiam adquisiturum, quam de altero sperari possit, qui polyhistor accurate & anatomen & plantas & chemica experimenta & physica voluerit sua facere.

Exemplum ex libro sumo *de pectoris hydrope* paucis eo ævo medicis cognito, qui nunc morbos inter chronicos certe in patria mea fere funesta frequentia superat, ut ex eo plerique exstinguantur quibus morbi acuti pepercerint. Symptomata ergo nostri indicant ex quibus agnoscatur, ineffabiles anxietates, suffocatio nocturna, pulsus sæpe intermittens. Sic palpitatio cordis & sicca tussis, tum superveniens tumor aquosus scroti & tibiarum, febrem etiam adnumerant & paralysin brachii. Inde sectiones cadaverum fere collectitiæ. Fuse de caussis mali. Colluvies in ipsis pulmonibus congesta. Curatio. Paracentesis, scarificatio pedum & scroti, ab ista plena aliquando sanitas. Multa imbellia, ut in universum diaphoretica. In paroxysmo linctus oleosus cum spermate ceti & liquor cornu cervi succinatus, fumus etiam Nicotianæ. Quæ in reliquo opere memoriæ digna sunt de iis quædam hic quasi gustum exhibemus. Historiæ diligenter scriptæ febris petechialis, febris purpuratæ tum rubræ miliaris tum feralis albæ. In petechiis adnotaverunt non venæsection.n solum sed ipsam a natura profectam hæmorrhagiam funestam evenisse. Porro febris hectica, ex variis viscerum malis nata. Hæmorrhoides vesicæ & ani, febres intermittentes mali moris, cum maxima virium prostratione, sensuque confractorum artuum, intermissione paulatim in remissionem degenerante, cardia'gia, nausea, vomitu, cephalæa, agrypnia, etiam purpura. Inde sparsæ utiles adnotationes numerosæ. Hic aliquas. Ingens sarcoma uteri de orificio propendens, inde funesta gangræna. Arteriæ cordis osseæ. Cum balneo aluminoso fluor albus compesceretur, uteri ulcus. In atrophia hepar siccum, friabile, in alio atrophico peramplus ventriculi abscessus. Scirrhus ovarii a frigore ut putant admisso. Post puris diuturnum mictum & tabem, ren consumtus ut sola tunica superesset. Ab hæmoptysi repercussa penis hæmorrhagia. Sic a vesicatorio emplastro capiti admoto. Enormis prolapsus intestini recti, cujus tunica interior sphacelata. Aneurysma absque magno malo totis quinquaginta annis gestatum. Diabetes verus lacteus. A vesicatorio sapor zibethicus. Scorbutus contagiosus. Faucium & œsophagi paralysis. Pustulæ venereæ variolarum similes.

Febris quintana, octana, Hydrops uteri. Vesica nulla, faeces ex colo intestino rupto effusae & urinae ex ureteribus in duo foramina supra pubis ossa manantes. Apoplecticos fere integro ante insultum anno de oculorum segnitie conqueri. Spiritus vitrioli adversus vermes utilitas. — In ophthalmia cum cantharides ad pedes admoverentur faustus eventus. Parietariae contusae ad ischuriam benefica virtus & Oreoselini apii folio majoris ad podagram. Asari usus in quartana infaustus. Ab auro fulminante morbus coeliacus. Contra GRAEBNERUM se tuiti sunt in E. N. C. A. C. U. *examine castigationum & animadversionum Graebnerianorum.* Breslau 1703. 4. *. Brevis refutatio. Utilitates adnotationum meteorologicarum. Utique se in morbo petechiali vidisse icterum criticum. Haemorrhagias non debere supprimi.

§. DCCCCXCVII. RICHARDUS MEAD.

Jatromathematicus. Illustris & praeclarus medicus, archiater literis humanioribus imbutus, in beato senio mortem obiit rarissimorum laborum & antiquitatis thesaurorum insignium possessor, ex schola Leidensi prodiit, doctor tamen patavinus, inde Oxoniensis GEORGII II. medicus (*) FREINDIO nobilissima officia praestitit. BOERHAAVII pariter amicus, Inoculationis variolarum promotor & SUTTONIANAE methodi & medicamentorum STEPHENIAE. Puriores ejus laudes forent, si in admittendis hypothesibus laudibusque medicamentorum se difficiliorem praestitisset. Vita ejus & seorsim prodiit *Authentic memoirs of the life of* R. MEAD. Lond. 1751. 4. & a Cl. MATY data est in *diario suo Edinburg.* 1754. Jul. August. & in editione operum.

Primum Cl. viri opus est.

Mechanical account of poisons. Lond. 1702. 8. 1708. 8. 1738. 8. 1743. 8. Dublin 1729. 8. latine vertente JOSUA NELSON, Londin. 1737. 8. 1750 4. Leid. 1737. 8. *. 1750. 8. Neapoli 1739. 8. 1758. 8. Amsterd. 1749. 8. Francof. 1763. 8. Goettingae Ill. Oederus editionem curavit 1749. italice prodiit 1744. 4.

Dudum cum viperis consuevisse, easque audacter tractasse, arsenicum, mercurium sublimatum &c. examinasse. Caeterum capita sunt. 1. Viperae. Apparatum venenatum describit, veneni gustum acrem esse reperit, spiculas etiam in eo detexit, hic ab Ill. FONTANA valde diversus, cum sanguine commisceret non mutatum vidit, neque per admistos alios liquores chemicos. Neque salivae venenatam vim esse ex DUVERNOYI experimentis contra MOSEM CHARAS confirmat.

Symptomata

(*) Ut tamen prudentissimus Princeps non maximam in eum fiduciam poneret. ILL. HALLER..

Symptomata defcribit etiam anatomice. Ea occafione agit de diabete, cujus caufam in hepate ponit, ejus enim vifceris de vitio (fteatomatica degeneratione) fanguinem in venas urgeri. Curatio, Suctio cui plurimum tribuit viri exemplo, qui vipera caudifona demorfus, hoc potiffimum auxilio fervatus fuerit. Suctionem ipfi uftioni præfert. Olei vires nullas effe & tamen in Philofophicas Tranfactiones irrepfiffe, lapidis Indiæ nullam effe efficaciam. Adipi tamen viperino multum & nimium tribuit, eo potentiorem vero ejus efficaciam effe perfuadetur, quod vipera infectis vivat & aviculis, colubres plantis alantur ideo innoxii.

2. Aranea & Tarantula. Morbum faltatorium & mufices in eo fanando potentiam admittit. Aculeum defcribit. Morbum ad deliria refert. De vi medica mufices collectanea ex veteribus. 3. *Canis rabidus* uberius tractatus. Recte adnotat miferorum, quos rabidum animal momordit, nervos effe peffime affectos, nempe acutiffimos fenfus ut, ne lucem quidem, abfque horrore ferant. Venenum tamquam fermentum agere, tumultuofum in fpiritibus motum ciere. Hydrophobiam effe a dolore, mufculos enim in deglutitione laborantes, convulfive male laborare, ut deglutita in afperam arteriam illabantur, hinc metum adeffe fuffocationis Neque tamen hunc aquæ metum perpetuum effe fymptoma, exempla enim profert in quibus ex hoc morfu homo periit, etfi nullus aquæ metus præcefferit. Pro antidoto habet lichenem pulmonalem cinereum vulgatiffimum cum pipere intritum, quod ventriculi gratia addatur. Plus millies fe efficaciam lichenis expertum numquam fpe fua fuiffe fruftratum, tantum ut prius antidotum fumatur, quam hydrophobia eruperit, conjungit etiam balnea frigida quæ alioquin in mania falutarem effectum præftant. Hydrophobia fi jam eruperit, nullam fpem fupereffe. Hoc fuum antidotum etiam in proprio libello, a. 1735. & in bibl. botan. 1736. T. II. mireris vero & GEORGII II. judicium probes, quod MEADIUS totis quinquaginta annis inertiam lichenis non adgnoverit.

4. *Venena mineralia.* Hydrargyrus fublimatus. Canis incifio quem hoc veneno enecaverat, fanguis plurimus in abdomen effufus, fanguineus per inteftina ichor, eadem tota inflammata, in ventriculo fanguis grumofus fub tunica nervea effufus. Effectum hydrargyri mechanice interpretatur & a pondere atque acuminatis cryftallis. Ut hydrargyri in lue venerea efficacia detecta fuerit. Arfenicum. Eo aliquoties propinato cani, ventriculus inflammatus, inteftina erofa etiam ut foramina pateant. 5. *Plantæ* venenatæ. Oenanthe apiifolia f. Cicuta veterum. 6. *Opium.* Analyfis chemica, vires effe a fale volatili-alcalino intime mifto cum oleofa fubftantia. Vires medicæ opii. Canis ab intrufo opio convulfus paralyticis cruribus periit. Ventriculus diftentus quafi derafus, vafa carotica fanguine repleta. Vis venenata aquæ laurocerafi cum analyfi & experimentis a genero MEADII F. NICHOLS factis. 7. Aër, aqua, vapores venenatæ indolis. Mephitides. Specus canina & fymptomata canis in vaporem

Sf 2 demerfi,

demerfi, qui candelam exftinguit, hydrargyri altitudinem non mutat. Morbos contagiofos potiffimum inficere, quando nunc declinant.

Ej. *De imperio folis & lunæ in corpora humana & morbis inde oriundis.* Lond. 1704. 8. 1746. 8. 1762. 4. Leid. 1637. 8. cum l. de venenis. Neap. 1739. 8. Amfterd. 1749. 8. Francf. 1763. 8. anglice 1733. 8. Novam editionem video multum auctam. NEWTONIANA tunc theoria fluxus & refluxus maris ufus eft, nunc atmofphæram alternis vicibus a luna elevari iterumque delabi, ita preffionem in corpus humanum invicem augeri & minui. Quærit quidem fed parum firmiter refpondet, quare in barometro hydrargyrus non adfcendat & defcendat. Porro vero putat aërem tempore novilunii & plenilunii multum de fuo pondere amittere atque adeo pulmones minori vi premere, aërem adeo internum humorum noftrorum minus premi & expandi potiffimum vero contra cutem niti ita fere eadem fequi quæ ab aëre per antliam rarefacto. Quare novilunii & plenilunii tempore epilepfiæ paroxyfmi frequentiores, ad epilepfiam laudat incifionem ad occiput, fic maniam & malum hyftericum exacerbari, afthmaticis moleftum effe peftemque exacerbari. A luna menfes effe & crifes, morbos vero a luna natos pertinere ad majorem diftentionem vaforum & curari minuente plethora. Sedes amaurofeos in nervo optico, cui cauterium in vertice diu apertum medetur.

Cum FREINDII editione primi & tertii libri epidemicarum prodiit *epiftola* MEADII a. 1710. data, qua purgantium medicamentorum efficaciam in avertenda aut curanda fecunda febre variolarum laudat.

Ej. *A short difcourfe concerning peftilential contagion and the method to be ufed to prevent il.* Lond. 1720. 8. 1721. 8. BURM. 1722. 8. 1744 4. Latine Lond. 1721. 8. Haag 1725. 8. 1723. 4. vertente WARDIO quam verfionem nuperæ Gœttingenfi MEADIUS prætulerat.

Gallice Leid. 1721. 8. BURM. Paris 1721. 8.

Germanice *Rathfchlag wegen der in Frankreich entftehenden Seuche* vertente KIRCHHOFF 1723.

Ad fecretarii ftatus defiderium eo tempore fcripfit, quo peftis Maffiliam depopulabatur. In pefte omnino contagium effe per experimenta conftare, infectionem potiffimum cum lana tranfmitti. In Africa originem fumere ejus regionis endemica, ex ea ad nos propagari. Ignem accenfum nocuiffe, malum propagaffe neque eo auxilio HIPPOCRATEM ufum. Nullam ante navem Sidone advenientem Maffiliæ peftem fuiffe. Seclufionem ita commendat, ut infectarum ædium incolæ in domos ab hominum commercio remotas transferantur. Hoc confilium Parlamentum rejecit, cum reliqua MEADII confilia adoptaret. Per pulmones contagium facile forberi, in nervos agere. Ipfas aves ab explicato infecto

infecto goſſypio periiſſe. Calcem in ſepulturis rejecit quia putredinem augeat. In viſceribus peſte occiſorum gangrænam apparere perinde ut in variolis & eandem curationem locum habere, expurgationem primarum viarum, regimen frigidum, niſi jam pulſus languet. Bubonum ſuppuratio adjuvanda. Theriacam ſudorem non ciere.

Ej. *Oratio anniverſaria Harveyana in Theatro* Coll. Reg. Med. Lond. *habita* a. 1723. *adjecta eſt diſſ. de nummis quibuſdam Smyrneis in medicorum honorem percuſſis.* Lond. 1724. 4. Leid. 1725. 8. In oratione medicinæ ſera dignitas & nobilitas adſeritur; quo faciat lex Athenienſium, in qua ſervos & feminas medicinam feciſſe vetitur. Chirurgos & unctores nomen medicorum ſibi ſumſiſſe, eos eſſe medicos ſervos & libertos quorum monumenta veterum meminerint. Multas familias Romanas artem exercuiſſe. Hæc oratio occaſionem præbuit liti medicis a CONYERS MIDDLETON excitatæ, qui ſervilem medicorum conditionem fuiſſe adfirmat.

Altero libello nummi deſcripti & depicti dantur, quos ex Græcia & Aſia minori D. CHISHULL retulerat, MEADIUS ſuos fecerat. Scholæ duæ fuerant, ERASISTRATÆORUM & HEROPHILEORUM. Illorum frequentes nummi ſunt, HICESIUS, APOLLOPHANES, JASON, HERMOGENES, in quorum capitibus inſignia artis medicæ expreſſa ſunt. HEROPHILEORUM pariter aliqui hic nummis illuſtrantur, XEUXIS, ATHENAGORAS &c. In notis hiſtoriæ horum medicorum illuſtrantur. Oſtenditur nummos medicorum eſſe, eoſque in civitate majores magiſtratus geſſiſſe. Subjunguntur Romanarum familiarum nummi, AESCULAPIO, HYGEIA, TELESPHORO inſigniti. Nummus elegans HIPPOCRATIS.

SUTTONUS facilem modum invenerat quo abſque ſumtu ignis ope culinaris, aër putridus & corruptus de nave extraheretur. Valde queritur SUTTONUS etiam de bene meritis alioquin viris, qui nihil neglexerint quo infeliciter experimentum eveniret. Noſter ſimplicitatem & efficaciam artificii propria diſſertatione retulit & obtinuit ut experimentum fieret. SUTTONUS edidit a. 1749. 8. ſuum Scriptum *Hiſtorical account of a new method for extracting, the foul air out of the ships.* Lond. 1749. 8. huic adjectus eſt ſermo *of the ſcurvey* MEADII qui in operibus omnibus deſideratur, ea excepta quam dedit CL. COSTE. Morbum oriri ab humiditate cum putredine conjuncta, quo turba hominum conferat in navem conſtipatorum, & ſordida aqua. Ut morbus invaleſcat ſanguinem de vena nigriorem fluere, totus præterea diſſolutus. Exemplum calli oſſium diſſoluti a ſcorbuto, quo per diætam vegetabilem curato callus ſe confirmari paſſus eſt. Salem fontanum melius carnes condire quam marinum, quod valde improbabile. Exempla ſcorbuti diæta vegetabili ſanati, & ſervos navales celerrime convaleſcere in terram depoſitos. Laudat acetum ad longas potiſſimum marinas expeditiones.

Ej.

Ej. *De variolis & morbillis.* Lond. 1747. 8.

Anglice 1748. 8. *On small pox and measles* germanice Augsp. 1762. 8.

Latine jam prima rudimenta scripserat a. 1719. FREINDIO teste. Idem a. 1721. regis jussu experimentis adfuerat testis, quibus de inoculationis effectu volebat constare. Conditus liber & eloquens. In præfatione asperiuscule WOODWARDUM tractat, sibi etiam consilium purgandi in secunda variolarum febre tribuit quod FREINDIO amico suo aperuit. Pestis genus esse in Africa nativum. Hottentottas vallo & præsidio contra variolas se munivisse. Chinenses variolosas crustas siccas naribus resorbere, cerebrum & nares gravius inde laborare. Variolæ malignæ, quo verrucosæ & sanguineæ & crystallinæ. Sanguis per urinam oculos & aures. In primo stadio eruptionis bis vel ter venam secat, tum si convulsiones adfuerint ante eruptionem, etiam alvum solvit, ita feliciores erumpere. In malignis nitrum dat, in sanguineis Oleum vitrioli, Corticem peruvianum & vesicatoria emplastra. In confluentibus gangrænam fieri, superari tamen incisionibus & fomentis ad gangrænam solitis. Specifica medicamenta nova sperat; In teterrimo casu salivæ fluxus felix. Nonnumquam eundem hominem bis variolis infici. In insula Christophori afri servi numerosi inoculatione servati. In morbillis in principio morbi venam secat, dat medicamenta pectoralia cum nitro. Summum esse a peripneumonia periculum, quæ fere cum hoc morbo conjungatur. Insitionem enixe laudat.

Adjectus est RHAZES de variolis commentarius a tribus viris linguæ peritis latine versus. Plurima RHAZEO Noster tribuebat.

Ej. *Medicina sacra s. de morbis insignioribus qui in bibliis memorantur.* Lond. 1749. 8. Amsterd. 1749. 4. cum l. de venenis. Lausann. 1761. 8.

Anglice versus a D. STRAK. Lond. 1755. 8. Fidei suæ firmitatem demonstrat, ut decet utilis theologi filium, noceri vero bonæ causæ, quando supra verum miracula ornantur. Lepram cum vestibus inficere nihil esse insoliti, lanam enim contagia promtissime propagare. Lepram ædium etiam explicat, esse efflorescentias in parietibus, fere ut nobis nitrum solet. Sermonem Salomoneum de senectute aliter interpretatur quam vulgo solet. Piscinam Bethesdæ, solam aquam habuisse bolo rubra prægnantem quæ potissimum circa festum tabernaculorum validior fuerit. Obsessos fuisse furiosos, lunaticos, epilepticos, curationem etiam addit.

Ej. *Monita & præcepta medica.* Lond. 1751. 8. Leid. 1758. 8. Hamburg & Lips. 1752. 8. Venet. 1754. 8. Paris 1757. 8. Lips. 1759. 8. Anglice vertente STRAK. Lond. 1751. 8.

Germanice

Germanice *Medicinische Erinnerungen und Lehren* vertente G. MOLLER. Francf. 1759. 8.

Plurimis notis auctas a CLIFTONO WINTRINGHAM rediit. Lond. 1735. 8. quam editionem suo loco dicam.

Senex nova ex adversariis suam per experientiam sibi probata recoluit, addidit quae scribenti in mentem veniebant. STAHLIANAM sententiam praefert, cum putat per eam theoretice & practice materiam morbosam demonstrari. Morbi. Crisium optiones. Sudor, periculo plenissima haemorrhagia si delirium cum febre conjunctum fuerit. In febre continua vesicatoria commendat, in peticulari sudorifera, Serpentariam, Contrayervam &c., tamen cum nitro acida mineralia. In pleuritide sanguini hirci non nihil tribuit, tunc salibus alcalinis volatilibus. In febribus intermittentibus cortici peruviano rheum addit. In phthisi cum tuberculis cortici confidit, nocituro tamen si pus in pulmone collectum fuerit, vaporem ibi succini, benzoes, balsami tolutani laudat. Vomicae facilius sanantur. In apoplexia occiput scarificat. Angina in qua linguam & uvulam incidere necesse fuit. In ileo hydrargyrum dabat deglutiendum. Vermes raso stanno & musco corallino arcet. Tympanitis a colo intestino gangraenoso. Quando calculus cum dolore per ureteres protruditur, clysteres dat & opium. Suum esse inventum muscas obvolitantes non residere in humore aqueo. Podagram victu vegetabili lenit. Lienem in scorbutico omnino maximum fuisse. Helleborum nigrum peculiari vi menses pellere. Adversus fluorem uterinum alumen cum melle aegyptiaco injicit. In longo partu opium dat.

Ej. *Pharmacopaea Meadiana* P. I. Lond. 1756. 8. P. II. 1757. 8. P. III. 1758. 8.

Primum formulae ex ordine morborum, cum adjunctis adnotationibus practicis de vera utilitate medicamentorum quae in officinis prostant. Multum tamen chelis cancrorum & ejusmodi antiquis medicamentis utitur. Deinde formulae cum morborum historiis. Morbi vulgares, neque ideo labor minus utilis, eventu scriptionum interposito. Intercedunt cadaverum incisiones. Sarcoma de utero dependens sex librarum. Demum quatuor libelli peculiares. 1. De calculo, quem sola chirurgi manu curari putat. 2. De cancro. 3. De struma s. scrofula; purgantia dat, lignorum decoctum. Non repugnat operationi. Haec omnia in omnibus editionibus operum conjunctorum desunt.

Operum Viri illustris plusculae editiones prodierunt.

Latina 1751. 8. & 1757. 8. Neapoli 1752. 4. 1758. 4. Goettingae 1748. & 1749. 8. 2 vol.

Anglice

Anglice 1744. 8. 1762. 4.

Gallice vertente Coste. Bouillon 1774. 8. 2 vol.

In editione Gœttingensi Ill. Oederus ea latine reddidit, quæ ab auctore non erant latine scripta, desunt autem monita medica & l. de scorbuto.

Editio Parisina ea quæ Meadius non ipse latina dederat, vertit Anna Carolus Lorry, Oederianam editionem non vidit. Reperiuntur in ea Medicina sacra & Monita medica.

Gallica versio D. Coste medici in nosocomio Nancyensi plenior est, quod l. de scorbuto contineat. Notas numerosas præterea editor adjecit, quas suo loco repetamus, præter eas quæ proprie ad Meadium pertinent. Versionem Rhazes contra eam tuetur quam Paulet dedit ad editionem Channingii. Meadium passim contra Wintringhami refutationes tuetur. Vita excerptum est ejus quam dixi.

§. DCCCCXCVIII. J. Astruc.

Vir inter Gallos ex doctissimis, professor Tolosanus inde Parisinus Doctor, aliquamdiu Augusti II. archiater, ex paucis latine scripsit, multorum operum auctor, etiam ad historiam naturalem atque philologiam spectantium. Idem longævus.

Ej. Tr. *de motus fermentatorii causa.* Monspel. 1702. 12.

Ej. *Responsio ad* Fr. Vieussens *animadversiones de causa motus fermentatorii.* Monspel. 1702. 4.

Ej. *de ciborum coctione* quem fermentationi tribuit, trituram refutat, fere etiam ad diætetica referas.

Ej. *de la digestion des alimens pour prouver qu'elle se fait par le moyen d'un levain.* Montpel. 1710. 4.

Memoire sur la digestion de alimens. Paris 1711. 12. Montpel. 1711. 4. Carr. etiam cum Hecquetianis 1730. T. II.

Tr. *de la digestion pour detourner le nouveau systeme de la trituration.* Toulouse 1714. 12. Morbos ventriculi, nauseam, cruditatem, anorexiam non posse ex tritura explicari. Carnem quam pisces & *macilenta* cibum esse salubriorem & magis nutrire.

Epistolæ quibus respondetur epistolicæ dissertationi Thomæ Boerii & Gregorii *de causis concoctionis ciborum.* Toulouse 1715. 12.

Ej.

Ej. *Diss. an judicii exercitium s. rectum s. depravatum a cerebri mechanismo & qua ratione pendeat.* Montpel. 1718. 8. Burm.

Ej. *de hydrophobia* Montpel. 1720. 12. Hydrophobia sero erumpens. Carnem subito putrescere.

Ej. *Sur l'origine des maladies epidemiques principalement de la peste.* Montp. 1721. 8. gallice. Morbi character, natura contagiosa, celeritàs, periculum., Bubones & carbones frequentia sunt symptomata, non tamen perpetua. In aliqua regione primum nasci, potissimum in Æthiopia. De pestilentiis celebrioribus relatio. Pestilentiam a. 1348. quintæ & demum centesimæ parti hominum pepercisse. Pestem Massiliensem utique Sidone cum nave adventam. Sic in aliis urbibus a contagio primum natam. Morbus est peregrinus ex Europa. Hinc intra aliquot annos fere quinquaginta sponte exstingui. Causa pestis humidus & calidus aër. In regionibus paludosis morbos malignos reddi maligniores; in provinciali peste ventus calidus humidus perniciosus fuit.

Ej. Tr. *sur la contagion de la peste ou l'on prouve que ce mal est contagieux.* Toulouse 1724. 8. 1725. 8. Astr.

Nullam Massiliæ & in Gallia pestem fuisse priusquam navis Sidonia advenisset. Vomitu ostendit per gulam advenire. Excerptus est in magna collectione, 1744. 4.

Ej. *Diss. sur la peste de Provence* gallice & latine. Tiguri 1721. 4. inde Montpel. 1722. 8. Pestem a coagulatione humorum esse aque acido veneno. Numquam nisi a contagio pestem perceptam fuisse. Ex literis Garidelli sanguinem fere concrescere & in vasa congestum reperiri. Integra familia extincta cum subito infecta esset. Cœnobia inviolata mansisse media in pestilentia. Aliam esse pestem humanam aliam luem pecorum, de bestiarum morbis aliqua. Ut publicæ valetudini prospiciendum pestis tempore. Utique in peste contagium esse. Non esse ab aëre neque ab alimentis. Tutos fuisse qui se incluserint, ut vestales virgines. Hæc Scheuchzer. Astrucius morbum ex coagulatione exposuit, hinc laudat æthiopem mineralem, &c. Analogiam aliquam suspicatur inter luem veneream esse & pestem.

Redit in Collect. sur la peste p. 546. Paris 1744. 4.

Ej. *Memoires pour l'histoire naturelle de Languedoc.* Paris 1737. 4. Aquarum Balarucensium historia datur, modusque quo iis ægroti utuntur. Valide pu gare, ventriculum confirmare. Balneum etiam in usu esse. Sic de thermarum Tœplicensium usu, non ipse Astrucius eas adiit. Balneum tamen vix supra 30 minuta ferri. Sed etiam bibi, per lotium reddi. De ventorum natura.

Ej. *Tractatus pathologicus.* Genev. 1745. 8. Venet. 1748. 4. Paris 1766.

Ab auditore aliquo editus. Bonum compendium satis planum, copiosas morborum causas continet, observationes tamen paucas admiscet. Pulsuum differentias ex antiquis plurimas repetit.

FJ. *Tractatus therapeuticus.* Genev. 1773. 8. 1753. LORRY. Venet. 1748 4. Bibliopola cum nomine de la MOTHE habuit, sed est codex prælectionum ASTRUCII additis nonnullis ex BOERHAAVII de viribus medicamentorum opere. Non malo vero ordine neque inconcinnus l. continet P. I. formulas medicamentorum. In II. S. 1. aliorum auxiliorum recensionem. In S. 2. indicationes veræ ad cognoscendum morbi statum, ejus causas & auxilia idonea.

In litibus medicorum Parisinorum cum chirurgis multus fuit ASTRUCII labor. Nomen rarius præfixit, sed tamen in *lettre sur un écrit intitulé second memoire pour les chirurgiens.* Paris 1737. 4. In *vita* LORRYUS Cl. viro tribuit (*). Ad historiam medicinæ pertinet. Luem veneream curandi rationem inventum esse medicorum Italorum, ab iis THEODORICUM de HERY habuisse. CALMETTEUM a medicis Parisinis suis fautoribus adjutum fuisse tum ab ADAMO FONTAINE qui librum emendaverit. CARPENSEM medicum fuisse, medicis JOHANNEM de HERY adnumerari posse, sed remedium luis non invenisse. Antonium le COG frictionem in Francisco I. administrasse, PAULUM THEODORICUM exscripsisse.

Seconde lettre 1738. 4. Sanandæ luis curam spectare ad medicos.

Troisieme & quatrieme lettre à M. de LAINE *sur un écrit intitulé reponse d'un chirurgien de S. Come à la lettre de* M. ASTRUC. ib. 1738. 4. JOHANNEM. De VEZO nihil invenisse. Dudum ante THEODORUM medicos Gallos Romam petiisse.

Cinquieme lettre sur l'extrait qui a été fait de la quatrieme par de la FONTAINE. 1738. 4. BERENGARIUM CARPENSEM utique medicum fuisse. Chirurgos sua a medicis habuisse.

EJD. tribuitur *Etat des contestations entre la faculté de medicine & les communautés de M. les chirurgiens & le S. de la* PEYRONIE. Paris 1747. 4. Pro medicorum prærogativa. Ab antiquissimis retro temporibus nusquam in regno chirurgum ullum receptum fuisse, nisi præsentibus & consentientibus medicis. FRANCISCUM *de la* P. ambitiose sibi privilegium tribuendorum honorum chirurgicorum adrogare. Medici petunt ne chirurgis medicinam facere liceat, neve majoris momenti curationem adgrediantur nisi præsente medico.

EJ. *de la necessité de maintenir dans le Royaume les écoles de Chirurgie qui y sont*

(*) P. XLVIII.

font établies dans la faculté de Medecine. Paris 1749. 4. Facultatem Parisinam duos professores chirurgiæ constituisse, qui absque stipendio artem doceant. Vix usquam a Regia munificentia sublevari, & annonam utique mereri qui chirurgos doceant.

Ejus magnum & præcipuum opus *de morbis venereis* L. IX. Paris 1740. 4. (in editione 1735. fuerunt octo) Venet. 1760. 4. 2 vol. quæ editio aucta est cum IMMAN. BERTINI Diss. de usu mercurii. Gallice. Paris 1755. & alia 12. 4 vol. Anglice. Lond. 1754. 8. SMITH. Germanice vertente GOTTLOB HESSE. Leipz. 1761. 8.

Doctum certe opus. Partes præcipue duæ, quas brevissime recenseo nimius ne sim. Libros noster legit quos sibi potuit curare omnes, ex ordine chronologico, certe permultos in aliis etiam præter Gallicam linguis scriptos. Singulos quatenus ad luem veneream pertinent excerpsit & iis quæ propria habent suum judicium addit. Certe opus in quo nullos superesse errores & omissiones nullas, non dixerint paucos puto.

In prima parte operis multo labore contendit ostendere, luem veneream esse morbum ab omnibus aliis distinctum novumque, ab Hispanis ex America nobis allatum, etsi etiam in aliis zonæ torridæ regionibus Africæ endemius reperiatur. Varia ratione contagium communicari, dum partes molles humidæ mutuo contactu fricentur & calefiant, numquam autem certius quam in ipsa Venere. Morbi fomitem numquam in nostro corpore generari, sed in sanguinem receptum mire multiplicari. Clam tamen in corpore sæpe per annos latere absque indicio, sed vividum tamen, qui occasione aliqua data recrudescit & aucta ferocia se explicat conspicuum. Solum hydrargyrum hoc malum fideliter & efficaciter curare. Salivam inde moveri, sive inungas, sive suffias, sive per os sumas, præstare tamen illitum. Melius vero operari si quam lentissime sanguini admisceatur, omnes vero præparationes minus conducere. Neque necesse videri corpus humoribus exhaurire, neque salivæ fluxum necessario cieri.

Inter luem veneream & venenum pestilentiale analogiam intercedere, & æthiopem pesti convenire.

Inde longo ordine symptomata cum ætiologia & curatione. Porro catalogus medicamentorum.

Subjectæ dissertationes, quarum in prima nostra curandi ratio comparatur cum Sinensium medicorum curatione. Sinenses ipsi salivam hydrargyro cient, misto ex puro hydrargyro & dulci (*) addunt decoctum busonis & decocta sudorifera.

(*) Vix dulci sed præparato ex vivo cujus descriptio parum genuina esse videtur. BR.

rifera. Noster contendit in pilulis nimis parcam esse hydrargyri dosin, emplastrum vero solummodo ad ulcera esse, fumoque nimis debili uti. Quare etsi morbus mitior est, in eo curando tamen minus felices sunt.

EJ. *Diss. inauguralis parisina. E. in anatomia subtiliori medicina certior.* Paris 1743. 4

EJ. *Colicæ pictonum rectius cardialgiæ conducit venæ sectio in cubito.* Paris 1757. De plumbo nihil habet. Morbum esse medullæ spinalis.

EJ. *Doutes sur l'inoculation de la petite verole proposés à la faculté de Paris.* Paris 1756. 12.

EJ. *Traité des tumeurs & des ulceres ou l'on tache de joindre à une theorie solide la pratique la plus sure & la mieux eprouvée. Avec deux lettres.* 1. *Sur la composition de quelques remedes.* 2. *Sur la nature & le succes des nouveaux qu'on propose pour la guerison des maladies veneriennes.* Paris 1759. 12. 2 vol. *. auctoris nomine omisso. Latine Venet. 1766. 4. 2 vol. Germanice Dresd. 1761. 8.

Pus ex sanguine fieri. De tempore legitimo aperiendorum abscessuum. Corticem peruvianum in Gallia gangrænam non suppressisse. Arcanum YVONIS de la MOTTE esse mitiorem aquam fortem. Furunculi sedem esse in glandula sebacea. De vena medinensi subcutanea cum bibliographia. Herpetem sæpe salutarem esse neque debere supprimi. Febrem *la porcellaine* idem Arabum Essera malum esse. Scabiem præcipitato albo curari. Ephelides incurabiles esse, sponte vero evanescere quæ ex graviditate oriuntur. Tineæ sedem esse in bulbillis capillorum, eam causam esse, ob quam capillos evellere necesse sit, id suum inventum esse, dari casus ubi ad pericranium usque eradere oporteat. Nævos non esse a materna imaginatione, Gummi Gutte utile adversus anasarca. Fuse de hydatidibus, per vomitum dejici, & per alvum, & hepar in tabido hydatidibus plenum fuisse.

T. II. Cancri nullum esse peculiarem humorem, non satis firmo experimento. Clavos esse unice a calceis neque in discalceatis reperiri. Periculum esse si in tendine radiculam firmaverit. Ad scrofulas medicamentum D. ROTLOV & aquas Barregas. Strumas in thyreoidea glandula habitare, ab aqua glaciali oriri, spongiam commendat, tum incisionem & destructionem erodentibus involucrum, Gummi ossium Tumor alterius orbitæ alterum oculum de sede expulit, nervi, vasa, membranæ in unam massam duram degeneraverant. Emphysema de ore per ulcus meatus auditorii per subcutanea spatia continuabatur, ad hoc malum frigus proficuum videtur. Reliqua vide in chirurgicis.

In Epist. I. De vino MOURATI aliisque ad scorbutum medicamentis. Vinum sinapi recipere & sal ammoniacum. Contra KEYSERI pilulas antivenereas, tamen hydrargyrum

hydrargyrum esse in acido liquore solutum, nauseam facere etiam vomitum. KEYSERUM pilulis non perficientibus ad fumigationem confugere. Suspicatur sublimatum mercurium subesse, TURNERUM agyrtam vidisse eo hydrargyro usum, BOERHAAVIUM in aqua solvere. Inutile esse medicamentum.

Recueil de plusieurs pieces concernant le traité des tumeurs & des ulceres. Paris 1759. 8. In priori dissertatione ASTRUCIUS contra A. VAN DER MONDE defenditur. Dudum ante FRANCISCUM QUESNAI ASTRUCIUM eadem docuisse, quæ nunc in libro exposuit KEYSERI pilulas hydrargyro fieri in aceto soluto, obsolevisse, testimonia etiam adducuntur infelicis aut frustranei usus. Colicos dolores civisse & vomitum. Quæ eas pilulas ingrediantur, a pharmacopolis FIAT & CADET ostensum esse.

Varia scripta contra hunc librum edita dicemus.

EJ. *Tr. des maladies des femmes.* Paris 1761. 12. 4 vol.

Germanice Dresd. 1770. 1772. 8. vertente CHRIST. FRID. OTTO.

Latine Venet. 1767. 4. 2 vol.

Prodierant *Treatise on all the diseases of woman.* Lond. 1747. 8. quæ sunt Astrucii prælectiones. (Aliam versionem citat CARR. Lond. 1762. 8. BR.

Post paradoxam uteri anatomen medicamenta recenset simplicia etiam chemica, inter illa non expectassem refrigerantem salem ammoniacum, neque sales medios, neque æthiopem aut cinnabarim, quam tamen cum panacea mercuriali pro efficacissimo habet remedio. Polium omittit, Chamomillam debilem vocat, ferri pulverem dat, I. & II. de chlorosi agit, de hæmorrhagia, de fluore albo, de mensium spontanea cessatione. In chlorosi colorem sanguinis corrumpi; Adversus hæmorrhagiam aquam dat RABELII. BAGLIVI signum quo gonorrhæam a lue venerea distinguit non fidum esse. Adversus fluorem album caro bubali fumo indurata. Contra usum internum plumbi varie larvati & sublimati enormes doses, trium granorum & ultra. Menses vetulis restitui periculose.

Cum L. II. prodiit caput latinum de furore uterino, ne gallico sermone castis auribus molestus esset.

Tom. III. Morbi uteri proprii. Inflammatio. Inter auxilia vix distinguas quæ auctor fida expertus sit, quæ non. Cortici peruviano ipsi extractum comitis de la GARAYE præfert. Ulcera uteri benigna. Cascarilla cum tartaro emetico solubili ad scirrhos uteri. Thermæ vici Baragos. Cicutam in cancro neque boni quid præstitisse neque valde nocuisse.

T. IV.

T. IV. Morbus hystericus. Catalogus morborum uteri. ARETÆUM, GALENUM facit empiricos. Laudes SENNERTI quem RIVERIUS exscripserit. Simarubæ non fidum effectum esse. Febrem miliarem *Friesel* novum morbum esse. De inoculatione. Cæterum hic catalogus parum plenus est.

Successerunt a. 1765. Tom. V. & VI.

T. V. De morbis agit prægnantium earumque cura, quam sui gerere debeant & fetus, deinde pueri nuper nati. Hæmorrhagiam superasse injecto aceto gelido. De metastasi lactis in cellulosa spatiola.

T. VI. De mammarum morbis. Facile fieri ut glandulæ mammæ induratæ pro veris scirrhis habeantur, ita fieri ut putent medici se scirrhos sanasse; FERNELIUM tamen anno ætatis 72 obiisse. Aliqua contra censuram in diario *Journal des sçavans*.

T. VII. f. *l'art d'accoucher reduit à ses principes*. Paris 1766. 12. Anglice 1766. 8. Primum historia & census obstetricum celebrium. THEODORUM PRISCIANUM ad octavum sæculum rejicit, qui auctor sit epistolarum ad SALVINUM. Magni facit positionem uteri obliquam. Primos dolores esse a motitatione pueri. Raram esse vitiosam pelvis fabricam. Consilia pro obstetricibus etiam casuistica.

ASTRUCIUS præter gentis morem in indicibus copiosus fuit.

EJ. Et resp. Cl. de la POTERIE qui auctor est. *E. incisione corneæ in curatione corneæ præferenda embroche*. Paris 1766. 4.

EJ. *Lettre à* M. H. *Journal de Trevoux*. 1731. fol. Schema historiæ professorum medicinæ Monspeliensium. De auctoribus historiæ ejus scholæ.

Posthumum ejus opus prodiit *Memoires pour servir à l'histoire de la faculté de medecine de Montpellier revue & publiée par* Mr. LORRY. Paris 1767. 4. Præfixa est vita ASTRUCII. Scholam Monspeliensem ante a. 1050 jam celebrem fuisse, non satis solide demonstrat facultatem medicam reliquis antiquiorem esse, præcedere etiam Salernitanam quæ a. 1237. orta sit & Parisinam. Anno 1380. & alias medicis non doctoribus jus curandorum ægrotorum interdictum esse. Anno 1376 facultati Medicæ quovis anno cadaver concessum quæ tamen ars, notante LORRYO inventis minime fecunda fuerit. Privilegia & statuta scholæ medicæ. Hortum magnificum HENRICUS IV. instruxit, chemiæ cathedram LUDOVICUS XIV. 1715. Cursum intra annum absolvere intra 40 lectiones Examina candidatorum longa & difficilia. Vitæ breves medicorum Monspeliensium, BENGELLA non fuit CAROLI M. archiater qui a. 1275 vixerit, neque auctor academiæ Monspeliensis. ARNOLDUM DE VILLA NOVA vere aurum

aurum arte præparaſſe. Laudes GUIDONIS de CAULIAC, RAIMUNDI de VINARIA, peſtis hiſtoriam bonam eſſe, Zoſterem etiam primum dixiſſe. Mireris ſilere de RICHERI de BELLEVAL tabulis, quas Cl. GILIBERT (GOUARIN in Bib Botan.) edere incepit. Litigioſum fuiſſe hominem, CHIRACI lites. Medici qui Monſpeliis ſtudiorum gratia vixerunt. Contra RABELAYUM & de VIEUSSENIO non mite judicium.

LORRYUS ASTRUCIUM laudium academiæ Monſpelienſis ſtudioſiſſimum ſolet refutare quoties ſuæ laudes Pariſinæ ſcholæ nocere videntur. SYLVIUM in exemplo Pariſiis non Monſpeliis artem didiciſſe. Monſpelienſem ſcholam non eſſe Pariſinæ antiquiorem.

Ad hiſtoriam etiam medicinæ & Arabum potiſſime aliqua habet. ARNALDUM primum fuiſſe qui Arabes non compilaverit. Copioſas notas adjecit.

Adjecta eſt operi ASTRUCII FRANCISCI RANCHINI *de Monſpelienſis academiæ origine Apollinarium ſacrum &* GUILIELMI PELISSIER *facultatis Monſpelienſis bibliotheca.* ZANCHINUS *privilegium ſcholæ*, PELISSIER *brevem medicorum Monſpelienſium hiſtoriam habet.*

Bibliothecæ catalogum dedit Bibliopola. 1766. 8. Non multi libri ſed rari plures.

Vita extat in *Galerie francoiſe.*

§. DCCCCXCIX. VARII.

J. PALFYN chirurgus Gandavenſis quem vidi annui itinera Pariſios etiam Leidam ſuſcipere, quo nova anatomica & phyſiologica inventa colligeret. Medici proprii argumenti nihil ſcripſit, varia tamen adnotata ſuis chirurgicis & anatomicis admiſcuit.

In *Naauwkeurige Beſchryving der beenderen van's menſchen lychnam.* Gendt 1702. ſæpe recuſo, Germanice. Breslau 1730. 8. Gallice. Paris 1731. 8. cum morbis oſſium theoriam conjungit. De dentium morbis. A hydrocephalo diſcedentes futuræ calvariæ. Gibbus ut fiat. A vulnere poſt plurimam ſanguinis jacturam demum longum poſt tempus ſubnato ulcere, cauſtico medicamento ſuppreſſus ſanguis.

In Gallica editione. Paris 1731. 12. *. aliqua, plura ad morbos chirurgicos pertinentia adſunt.

EJ. *Deſcription des parties de la femme qui ſervent à la generation &c.* Leid. 1708. 4 Paſſim interſperſæ adnotationes clinicæ. Partus difficilis a FRANCISCO MAURICEAU expeditus, cum purgans medicamentum dolores ſuſcitaſſet,

tasset, angustiam pelvis superare non potuisse. Fetus in utero materno retentus, cum ob hydropem per abdomen sauciaretur, ossa, capilli, sebum hydatides prodierunt. Miseram porro pro obsessa habuerunt superstitiose, fetus in sacculo crassissimo continebatur, dentium nempe superstes series ossa & capilli. Alia cystis utero adnata amplissima, effectus lapsus infelicis, intus sphærulis pleni inter se communicantibus sero turbido plenas. Collectio monstrorum etiam morborum nonnullorum ex Tulpio & aliis.

Ej. *Naauwkerige Verhandeling van de voornaamsten handwerker der heelkonst.* P. I. Leid. 1710. 4. Germanice. Nurnb. 1717. Ut in aliis chirurgiæ compendiis agit etiam de hydrope, empyemate, angina, aneurysmate. Ita in capite de empyemate agit de discrimine abscessus in pectore collecti, & in hepate, etiam in pericardio demum de empyemate, hujus exempla, etiam in scroto, cum quo similis aëreus in pectore inque abdomine tumor continuabatur, quod incisum aerem emisit.

Idem collectionem edidit cum qua ANTONII PETIT morbi oculorum, epistolæ WOOLHOUSII ad PALFYNIUM, & D. ANELLII l. de fistula lacrumali, aliqua etiam de cataracta & natura iridis ex Monumentis Acad. Scient. Leid. 1714. 4. WOOLHOUSII epistola de cataracta agit, dissertationes adjectæ sunt. Vermes in ductubus lacrumalibus & palpebris.

Ej. *Heelkundige ontleeding von menschen lichnam.* Leid. 1718. 8. *Anatomie du corps humain avec des remarques utiles a un chirurgien.* Paris 1726. 8. 2 vol. recusa gallice cura A. D. BOUDOU. Paris 1734. 8. 2 vol. *. & multum emendata atque aucta ab ANTONIO PETIT.

Italice versa a. JOHANNE LARBER. Venet. 1758. 4. 3 vol. *. hinc in germanicum sermonem restituta a D. HUTH. Nurnberg 1761. 4. *. PALFYNUS solet ubique morbos partium chirurgicos adjicere, qui nonnumquam etiam ad medicinam magis spectant Ossa emollita vidit in femina, de qua SAVIARDUS & ossa mollia a DUVERNOYO ostensa. Obstetrices lue venerea infectæ, quod feminis eo morbo laborantibus opem tulissent. De calculis felleis collectæ adnotationes. In COLBERTI ureteribus impacti calculi, quos urina perforaverat, ut sibi viam aperiret. A gonorrhœa ischuria; Gangræna scroti, felici eventu ab auctore sanata. Strumæ audax & infelix curatio. Hæc ex T. I. editor notulas adjecit. T. II. quem in titulo ajunt totum *correctum* esse, vix mihi mutatus videtur. Accesserunt autem centum observationes RUYSCHII quæ cum Musco prodierunt & ANTONII BRISSEAU sex observationes.

In editione quam curavit ANTONIUS PETIT. Paris 1753. 8. 2 vol. plura emendata sunt & perfecta, equidem anatomica potius quam alia. Osteologia tota nova est, novæque & multo meliores ossium icones. In reliquis partibus anatomes pluscula etiam noster adjecit neque tamen ab antiquis distinxit. Ita repetite

repetite inteftina in fe mutuo fufcepta vidit. Animi deliquia nata a vacuato abdomine, ab hepate diaphragma non fuftinente, quando ipfum ab inteftinis nunc male fuftineretur. Tibia bis fracta abfque claudicatione fanata. Mortuum nervum tamen a lapide infernali adrodi, germanice vertit G. L. HUTH. Nurnberg 1761. 4.

Iterum in editione LARBERIANA plura reperio medici & chirurgici argumenti. Per tuffin ejectus calculus corallii fimilis, ita fanitas reftituta. Poft morbum atrabilarium feptemdecim in pulmone corpufcula pififormia. In fcirrho maligno cavea cum canali per quem ichor exibat. Incifiones cadaverum morboforum multæ & experimenta quæ infenfilem naturam membranarum demonftrant. Monacho ventriculus erofus & fanguis funefto eventu effufus. Icterus & alvus ficca a tribus calculis in veficula fellea. Calculi circa acus nati. Mala cerebri abfque terebratione curata. Calculi de pulmone felici eventu egefti, aut a morte reperti. Epiftolæ VALSALVÆ & LANCISII.

§. M. VARII.

JOH. LINDER poftea LINDENSTOLPE difputavit *de hefperidum pomis*. Aboæ 1702. 4.

EJ. *de virulentia luis venereæ*. Upfal 1708. 4. Præf. ROBERG. Ex venere cum fimiis ortam.

EJ. *de venenis prodromus*. Lond. 1708. 12. Recufus & animadverfionibus illuftratus a C. GOTTFR. STENZEL *L. de venenis in ordinem redactus & animadverfionibus auctus*. Lipf. 1739. 8. Collectanea de venenis quæ numerofiffimis aliis compilatis editor auxit. Neque ideo LINDERUS minor compilator cenfendus eft. Multas adnotationes proprias habet quarum aliquas exfcribo. Primam gonorrhœam magis dolorificam effe. Noxarum exempla ex coloribus venenatis quibus pueri pingunt, arfenico rubro, fmalta &c. A croco metallorum hypercatharfis, mors. Sic per mineralia. Mortes militum fubitæ in caftellis recenti calce illitis; a vapore calefacti hypocaufti frequentes vomitus, fomnus, ipfa mors. In lapide calcario acidus fpiritus. Aquæ lapide Lazuli & armeno impregnatæ venenatæ. Nummi a fulgure conferruminati. Venena animalia.

Leporum marinorum vapor oculos inflammat, fternutationem ciet, cimices fugat. Scolopendræ per nares excuffæ exempla. Vermem brevem vento adflatum tumorem faciei manuumque facere & febrem. Nofter afthma paffus ex haufto fumo incenforum coriorum balenæ cum adipe deflagrantium. HOTWENIUS pia fraude feminam hyftericam fanavit, quæ ferpentem in corpore fe

 alere

alere perfuafa erat. Ab aranea cum vino infufa anxietas, deliquium animi. Equus ab apibus occifus A catello demorfus fi recte intelligo adftantes & viciniam infecit. De veneno peftilenti digreffio. Morborum per aliquot annos cum tempeftate confenfus Peftis a putrefcentibus cadaveribus. Sed plura perfequi nequeo. Cum plantis venenatis narcoticas etiam tradit & drafticas.

STENZELIUS nihil proprii addidit.

EJ. *Tankar om furbrunnors kraft och werkan.* Stockh. 1718. 8.

& *furbrunnors fragor.* ib. 1718. 8.

& *Tankar om maskar och skridfa i manniskans kropp.* ib. 1718.

& *Tankar om fraffar och kinkina barken.* ib. 1718.

In actis Sueciæ 1723 De tumore pro graviditate habito, qui erat enorme quadraginta librarum tuber omentum inter & peritonæum.

OLAUS CELSIUS Theolog. P. Upfalienfis. In plantis S. S. enucleandis multum laboravit, ejufque numerofæ funt differtationes. Demum jam fenex edidit Upfal. 1745. & 1747. 8. *Hierobotanicon f. de plantis S. S. diff. breves, in quo circa 100 biblicarum plantarum fpecies in noftris plantis detegere adnifus eft.* Multa etiam ad earum hiftoriam medicam contulit. Sed vid. B. Bot. II, p. 64.

JANI FOSSII *Diff. epiftolica de vera medicinam inftituendi & promovendi methodo,* Leid. 1702.

CAMILLI MANARA *de moderando tabaci ufu in Europais & maxime in Infubribus corrigendo & commendando.* Madrit. 1702. 12. Mediolan. 1707. CORTE.

CASPAR REALIS *Exercitationes de convulfione & pleuritide.* Rom. 1702. 8. HEIST.

RAPHAEL FABRETTI *Infcriptiones antiquorum ex Plinio & additamentum cum emendationibus.* Rom. 1702. fol.

JAYME SALA Profeffor Barcinonenfis *Medica & legalis inftitutio in nobiles corporis partes* Barcellona. 1702. C. d. V.

ICTRUS AQUERZE y MOSSA Sardus. LUDOVICI I. archiater.

EJ. *Tr. de febre intemperata f. mutatione vulgariter dicta Angina Sardinica & analogia aliarum mundi partium veterum & modernorum medicorum doctrinis illuftrata.* Madrit. 1702. 4. C. d. V. alii 1703. 4.

J. BRAN-

J. Brancaccii *Ars memoriæ vindicata.* Panormi 1702. 12.

Cyr. Amanrich Professor Perpignamensis.

Ej. *Medicus in conspectu magnatum extollendus.* Perpiniani 1702. 4. Carr.

Ej. Prgr. *de insania circulationis & circulatorum.* Perpin. 1705. 8. Id.

Ej. *Disquisitiones de universa medicina.* ib. 1706. 4. Id.

Pharmacopœa Bruxellensis. Bruxell. 1702. 12.

In eam breves animadversiones. Lovan. 1704. v. Wachendorf.

§. MI. Nuperi.

J. Moyle Senior Chirurgus navalis regius qui Tingitano in præsidio militaverat.

Ej. *Chirurgus marinus s. Chirurgia.* P. I. *De medicamentis & instrumentis.* P. II. *De praxi mari & terra dirigenda.* Lond. 1702. 8. *. quæ equidem quarta est editio sed priores ignoro. Praxis etiam clinica hic traditur & præsertim militaris. Antiquas hic consuetudines reperias, ut submersos aqua extractos invertat. Febris acuta continua in dilirium abeuns. Theriacam dat, deinde venam secat.

In febribus intermittentibus alternis vicibus cum cortice peruviano opium dat. In arthritide mitis salivatio salutaris. Opium appetitum ciborum auget. Inveterata lues venerea sola hydrargyro eget. Mercurium dulcem dat. Sudorem etiam ciet pleniorem cum spiritu sanguinis, sed interceptum ita sudorem & purgationem alternatim etiam per duas menses continuat, sed ipsi videtur salivam potius turpetho minerali ciere ut cesset uti hydrargyro quando prima salivationis symptomata adparent, purgandum si salivatio molesta fuerit. Post eam salivationem denuo sudorem movet. Clysteres colocynthide roborat.

Ej. *Chirurgical memoires, being an account of many extraordinary cures wich occured in the auctors practice especially at sea.* Lond. 1708. 8. *. Multi morbi interni intercedunt. In angina & venam sublingualem aperit & cubiti venam, partes tumidas in balneo continet. Interno usu calida & antidota adhibet. Podagram incongruam sanat venæsectione, balneo in vini spiritu & balsamo catholico cum oleo succini. Elephantiasis demum curata epispasticis impositis, intus dato præcipitato mercurio albo, videtur auctor grana decem dedisse, salivationem purgando avertisse. Salivationem motam purgando intercipit. Post salivationem sudorem movet gummi guajaco, Theriaca. Caries siphylitica interrupta salivatione

ſalivatione curata. Sanguinis micturitionem curat terebinthina copaiva, Laudano. Superſtitioſus idem bufonis pulmones inter ſarcotica numerat.

The preſent ill ſtate of the practiſe of phyſik in his nature truly repreſented. Lond. 1702. 4.

Fr. H. de Garsault ab equitibus regiis. Idem a. 1702. Sinapii hiſtoriam equi gallice reddidit.

Ej. *Le nouveau parfait marechal, aliquoties recuſus eſt.* Paris 1755. 4. 1770. 4. germanice Berlin 1770. 8.

Plenum opus ad veterinariam facit. Diæta & vitæ ratio animali præſcripta. Alimenta pro temperamentorum ratione. Fœnum ſpernit. Formularum medicamentorum equis aptorum longa ſeries. Febris, aut continuam equi patiuntur aut lentam, illæ fere inflammatorii generis cum ſpiſſitate ſucta conjunctæ. Venæſectionem poſſe ubertimam admitti, neque nocere etiam ſi equum animus liqueat, Calida non ferunt. Icterus, adverſus eum mel, cineres vitis. Rheumatiſmus quem calidis curat. Morbus catarrhalis periculoſus, ſi febris conjuncta fuerit. *Gras fondu* non eſſe adipis egeſtionem ſed muci. Tetanus, *mal de cerf* qui ſit inimicus nixus temporalis muſculi, a quo ſanguis in celluloſitatem ſubcutaneam effunditur, febris conjuncta periculum habet. Angina a glandulis obſtructis tumidiſque. Tormina, freqnenter calida dat & ſemidrachmam laudani. Colica a retractis teſtibus. Inflammatio inteſtinorum. Morbus ab hauſto fumo ſoporoſus, multam ſanguinis miſſionem requirit. Cordis palpitatio violenta, non ideo lethalis. Soricis morſum cum antiquis admittit. Rabies, ad eam radix eglanteriæ. Febris lenta, Catarrhus ſimplex & catarrhus peſtilens, morbus qui ſit ſanguinis in pulmones congeſtio per contagium funeſtum, aſthma, tuſſis, dyſenteria, hypercatharſis, diabetes, epilepſia, lethargus, crampus, convulſio faucium cum ructu. Demum diſpenſatorium ſimplicium & compoſitorum. Acutos morbos magnas requirere doſes, non ita chronicos. Purgantia equis non facile exhibet, niſi laxantia. Doſes octuplo & decupto quam homini fortiori requiruntur. Inter vehementia purgantia Nicotiana. Quindecim guttis ſpiritus Vitrioli hypercatharſin vult compeſcere. Inter diuretica bufo ſiccus & cancer. Sed plura omitto.

Ej. *Le Guide du cavalier.* ib. 1770. 12. ſi huc facit.

Le Mareseur *Obſervations critiques ſur un livre intitulé l'ancien medecin à la mode.* Paris 1702. 12. Burm.

Maurel *Tr. des tumeurs & des obſtructions.* Paris 1702. 12.

Ej. *Principes phyſiques de la raiſon & des paſſions des hommes.* ib. 1705. 12.

Ej.

Ej. *de la dysenterie.* Paris 1712. 12. Laudat hypecacuanham.

Nicolaus Boirel *Nouvelles observations sur les maladies veneriennes.* ib. 1702. naturæ acidæ venenum esse.

Lettres edifiantes & curieuses écrites des missions étrangeres. Jesuitæ calamo usi P. Gobien ceperunt Parisiis edere epistolas, a sodalibus ex utraque India acceptas. Iis sæpe mista reperies de artibus regionum peregrinarum, deque morbis & medicamentis indicia. Primum *Recueil*, ita vocant volumina, prodiit Paris 1702. 12. Falc. 1718. 12. *.

Itineraria aliqua cum nonnullis adnotationibus ad rem naturalem facientibus.

De la Marre *Observations critiques sur un l. de* S. Aignan *intitulé l'ancienne medecine à la mode.* Paris 1702. 12. Vita Aignani autodidacti. De ostreis, aqua animali circumspersa cum acido minerali cogi, salubria esse, coctionem ciborum adjuvare.

l'Anticornario, remarques critiques sur le tr. de la vie sobre. Paris 1702. 12. Burm.

Hautefeuille a M. Bourdelot *sur les moyens de perfectioner l'ouie.* De injiciendis adversus auris morbos in tubam Eustachianam liquoribus.

Paul Anton Bufaletti *Lettera al* Magliabecchi *sopra un idrofobo, divenuto tale coll impeto dello sdegno.* Maurato 1702. (Gal. di Minerva T. IV.).

Andreas de Gomez R. Philippe V. medicus. *Carta pacifica en qua rasanganon a los professores medicos, defensores de sa prencipe Geleno, de lo poco versados que estan en sus obras. Summamente a la bada la replication a las doctrinas medicas de los socios de la R. sociedad de Sevilla.* Sevilla 1702. 4. C. de V.

Joannes Munnoz de Peralta Societatis medicæ Hispalensis sodalis. *Triumfo del antimonio, y contra respuesta a la carta anonima, que contra la verta visas de* D. Diego Matheo Zapata *produxo el triumvirato de la ignorancia la audacia y la malevolencia.* Cordova. 1702. 4. Seq.

Christ. E. Herbstens *Poculum sanitatis oder allgemeine Feldapotheke.* Arnst. 1702. 8.

Helena Adelgunda de Nolde *Medulla medicinæ, kurzer Begriff, wie man die Medicin recht gebrauchen soll.* Wahrendorf. 1702. 8.

J. Nalte *Medicinische Lobrede des Theriaks.* Lubeck 1702. 4.

Circa hæctempora fama medicamentorum Hallensium increbrescere cepit. Ad eam spargendam Richteri potissimum fratres varios libellos scripserunt, fere anonymos. His

His paucis concinnæ formæ & anguftæ dofis medicamentis, ad Stahlianam theoriam accommodatis univerfos morbos fe curaturos ipfis paffim Hifpanis fed potiffimum Germanis perfuaferunt.

Selectus medicamentorum zu einer compendieufen Haus- Reife- und Feldapotheke. Halle 1702.

Ej. *Bericht von der Arzney Effentia dulcis.* 1702. & 1713. generales celeberrimi fuo ævo medicamenti laudes.

CHRIST. FRID. RICHTER an idem qui nuper nominatus eft.

Bericht von der Effentia dulci, ihrer Zubereitung und Reife. Halle 1708. 8. &

Merkwürdige Exempel fonderbarer durch die Effentiam dulcem gefchehener Curen.

Ej. *Erkenntniß des Menfchen oder Unterricht von der Gefundheit und der Erhaltung.* Leipz. 1708. 8. 1712. 8. 1715. 1719. 1722. 1725. & Compendium medicinæ cujus pars clinica redit ad medicamenta illa Hallenfia.

Ej. *Recenfio fuccincta de ufu & officio medicamentorum quæ Hallæ in orphanotrophio diftribuuntur.* ib. 1708.

Ej. *Nachricht von einem pulvere folari.* Königsberg (Halle) 1718.

SAMUEL RICHTER *Concentrirte Reife- und Hausapotheke.* Halle 1715.

Ej. *Nachricht das Podagra ficher und gewiß zu curiren.* Hall. 1715. 8.

Ej. *Haus- Feld- und Reifeapotheken.* ib. 1718.

Porro CHRIST. SIGM. RICHTER *fernerer Bericht von den Würkungen der Effentiæ dulcis.* ib. 1703. 4.

Nachricht von CHR. SIG. RICHTER *und* E. WOLFG. FUNSTEL *pulvere folari.* ib. 1718. 8.

Ej. *Recenfio de ufu & effectu aliquot medicamentorum felectorum quæ Hallæ in orphanotrophio difpenfantur.* ib. 1720. 8.

Ej. *Nachricht von einem pulvere folari und deffen Nutzen.* ib. 1722. 8.

Ej. *Kurzer und deutlicher Unterricht von dem lieben natürlichen Leben des Menfchen, nebft einem Selectu medicamentorum.* ib. 1705. 8.

T. A. H. *Hiatrophili curieufer Patient nebft einer verftändigen Anleitung zu den vornehmften Diäts und Gefundheitsregeln.* Leipz. 1702. 8.

Ej.

Ej. *Nothwendiger Unterricht, wie man sich bey jetziger Pest und andern Seuchen præserviren und curiren könne.* Leipz. 1710. 8. GÜNZ.

Ej. *Kluger und lustiger Medicus.* Zittau 1721. 8. 1728. 8.

PAUL HENRICH JUCH *Aufgedeckte Blösse der Curtadler, welche in der geführten Cur des F. von Schönberg ein Versehen gesucht.* Leipz. 1702. 4.

J. ERNST *Herzogs zu Sachsen Verordnung wegen besorgenden ansteckenden Seuchen.* Jenæ 1712. 4.

Medicinisch chemische Kunstkammer. Tubing. 1702. 8.

Misbrauch des Salzes in den Speisen, als eine Ursach des Scharboks. Berlin 1702. 8. HEIST.

Natorum & demortuorum census ad a. 1702. Hafniæ illi 2256. hi 1666. magna portione pauciores, quod in magna urbe rarum.

§. MII. DISPUTATIONES.

D. v. VISVILIET *de variolis.* Leid. 1702. 4.

G. KULMIUS *de morbillis.* ib. 1702. 4.

J. G. REICHHELM *de legitima particularum sanguinis earumque perturbata mixtura.* ib. 1702. 4.

B. MICHEL *de orthopnœa.* ib. 1702. 4.

JAC. WILLICH *de nephritide.* ib. 1702. 4.

GOTTF. SPRANGER *de obstructione menstruorum.* ib. 1702. 4.

S. C. KOCH *De acquirenda scientia medica per lecturam judiciosam.* ib. 1702. 4.

J. ZOETMANN *de imaginationis maternæ viribus in fetum.* ib. 1702. 4. *.

EMANUEL KEHR *de ileo per intus susceptionem.* ib. 1702. 4.

J. WILH. ULRICH *de arthritide.* ib. 1702. 4.

JOH. THEOD. MEISNER *de febre catarrhali.* Utrecht 1702. 4.

J. BORNHOUT *de sanguinis pravitate.* Utrecht 1702. 4.

FRANCISCI EYRE *an propter canis exortum difficiles æstate purgationes.* ib. 1702. 4. *.

THEODORI

THEODORI van EE *de asthmate.* ib. 1702. 4. *.

CHRISTOPH ANNAARD *de dolore colico.* ib. 1702. 4. *.

CAR. FRID. LUTHER Diss. inauguralis *de experientia in arte medica praerogativa.* Kiel 1702. si edita est.

EJ. Prgm. *Utrum ratio an experientia praeferenda sit.* ib. 1702. ad historiam medicorum.

EJ. *an potus theae exsiccandi virtute polleat.* ib. 1702. 4. Apologia theæ, non siccare, debilem humectare, saturatam autem siccare.

EJ. *de partus humani vitalis naturali & vero termino.* 1707. 4.

EJ. *de spica deglutita & per apostema hypochondrii dextri rejecta.* ib. 1704. 4. HEFT. BR.

EJ. *de pericardii, pulmonis & partium genitalium anomaliis.* 1704. 4.

EJ. *de usu frictionis in medicina.* ib. 1725.

EJ. *de fonte soterio Kenzensi Diss.* I. *qua phaenomena in examine fontis observata recensentur.* ib. 1706. 4. HEFT. BR.

EJ. *de fonte soterio Kenzensi diss. posterior qua medicas fontis virtutes illiusque usum exponit.* ib. 1709. HEFT. BR.

EJ. *de morbis simulatis ac dissimulatis.* ib. 1728. HEFT. BR.

EJ. *de epilepsia.* ib. 1730. 4. HEFT. BR.

EJ. *de incubo.* ib. 1730. 4. HEFT. BR.

RUD. CHRIST. WAGNER *Meteorologia animalium brutorum.* Helmst. 1702. 4.

J. NICOLAS Prgm. *de mercurio aegyptiaco praeconico romanorum & germanorum.* Lips. 1702.

FR. WILH. KLOK *de tumore aneurysmatico.* Lips. 1702.

GUILH. KERGER *de refrigerantium modo operandi mechanico & usu medico.* Erford. 1702. 4.

In E. N. C. Cent. II. *de surdis & mutis ad* AMMANNI *modum loqui doctis.*

HENR. BERNHARD ASCHEBERG *de morbis religiosorum eorumque cura praeservatoria.* Erf. 1702. 4.

J. EL.

J. El. Müller *Casus monstrosas affectus verminosi.* Erford. 1702. 4.

Egemann *Theses inaugurales medicæ generales.* ib. 1702. 4. Vater.

Georg Alb. Hamberger, Georg Ehrh. pater.

Ej. *Optica oculorum vitia.* Jen. 1696. 4. & 1707. 4.

Ej. *de ventriculi per ætatem imbecillitate.* Jen. 1702. 4.

Ej. *de anomalis & paradoxis morborum causis.* Kiel 1706. 4.

Christ. Roeper *de salivatione critica in morbis acutis & chronicis.* Hallæ 1702. 4.

Le Baume *Theses medicæ miscellaneæ.* Marb. 1702. 4. Vat.

J. Henr. Bretthauer *de asthmate convulsivo.* Giess. 1702. 4. Menz.

Petr. Pauret. Snell *de polypo cordis.* Giess. 1702. 4. *.

El. Alberti *de lue venerea.* Altorf. 1702. 4.

Theodori Balthasar *de sale communi.* Altd. 1702. 4. Acidum ad scorbutum cujus fons est putredo, tum ad febres & ipsam pestem, ad hydropem, adversus vermes.

Ej. *von einem Gesundbrunnen unweit Erlangen.* Erlangen 1709. 4.

Fernere Nachricht. ib. 1709. 4.

Ej. *de peste Erlangensi.* ib. 1713. 8.

Ej. *de dosibus medicamentorum diatribe.* Lips. 1729. 8. Erlang. 1709. 8.

J. Henr. Gernler *de febribus.* Basel 1702. 4. Cortice peruviano febres absque recidiva sanati. Zwingeri experimenta.

L. E. Binninger *de plica polonica.* Basel. 1702. 4.

Claud. Guerin & Fr. Aignan *E. Theriaca antidotus optima.* Paris 1702. 4.

Lud. Morin & Cl. Vergne *E. in acutis cerealia.* Paris 1702. 4.

Michael de la Vigne & J. Depyney Peschard *Ergo omni scorbuto volatilia.* Paris 1702. 4.

J. Franc. Vaillant & Fr. Aignan *an variolis diaphoretica.* Paris. 1702. 4.

RAYM. JAC. FINAT & ANT. PEPIN *an quo fluxilior sanguis eo sanitas firmior.* Paris 1702. 4.

§. MIII. DIARIA.

In Phil. Transact. nr. 277. ABRAHAM de la PRYME de hydrophobo ex morsu canis rabidi. Ab eodem animali alius juvenis demorsus post gravem cephaleam sponte convaluit.

N. 280. JOH. YOUNG. Dedit in ischuria pertinaci 4½ gr. cantharidum, quibus lotium liberatum est, absque ullo malo, etsi camphoram non addidisset. Sæpe se interno usu commendasse. Qui inde læsi fuerint, cum scopo venenandi datum fuisset, facile restituti.

Idem n. 252. Tumor periodicus abdominis diuturnus. Causa erat pruni officulum calcaria materia obductum. Calculi bilarii per alvum ejecti, inter eos qui olivæ mole esset. inde icterus. Idem & alius choledochum ductum dilatatum vidit, ut digitum admitteret. Calculosæ pilæ ex tenui intestino.

N. 281. HENRICI VAUGHAN incisiones hominum morbis enectorum. A nimia copia devoratorum pomorum, mors a perforato recto intestino.

N. 282. Post colicos dolores magnus spongiosus glomer pilorum aut fibratum circa officulum pruni congestarum. Aliud simile exemplum. Sic magna pila intus officulis, pruni & cerasi farta externe lamellata. Difficillimum malum a seminibus fragorum collectis, his egestis sanatum.

N. 283. J. SHEPTON Magna pars intestinorum in cane experimenti causa resecta felici eventu.

N. 285. J. WRIGTH Hæmoptoe, ulcus pulmonum, abscessus erat pulmonis. Exempla concrementi pituitosi, figuram asperæ arteriæ exprimentis.

N. 256. Duæ epistolæ CAROLI ELLIS de puella quam AMMANNUS, surda cum esset, loqui docuit.

Ridicula fabella de iride literis hebraicis inscripta.

In *Hist. de l'Acad.* 1702. MALEBRANCHE. De clysteribus Coffeæ apoplectico proficuis.

In *Act. Mar. Balth.* 1702. Febr. Post sævos dolores animal absurdum utcunque aviculæ simile per alvum excrevit, eventu funesto. Eadem est historia de qua STANGE præside HOFMAN eodem anno disputavit, describit CHRISTIAN LUDWIG KOTZEBUE.

In

In *Memoires de Trevoux* 1702. Sept. Vir cui duæ veficæ fibi infidentes, ureteres duo, quorum alter urinam dabat in fuperiorem veficam. In inferiori duo tumores non minores ovo gallinaceo, per quorum intervallum urina ægre fluebat. Quare & ex ifchutia mors acceffit.

§. MIV. CHRISTIAN MICHAEL ADOLPHI.

EJ. Difp. inauguralis ut puto prodiit. Ultrajećt. 1702. 4. *de febre catarrhali.* Sed nunc video præcedere *de fiderum influxu.* Lipf. 1700. 4 HEFT.

Inde.

EJ. *de fpina ventofa.* Lipf. 1705. 4. HEFT.

EJ. *de frictione.* Lipf. 1707. 4 PL.

EJ. *Ægrotorum conclave.* ib. 1711. 4. Aufter malignus.

EJ. *de equitationis eximio ufu medico.* ib. 1713. 4. 1717. 1729. 4. HÆN. Inter gymnaftica equitationem fuiffe fæpe ab AESCULAPIO imperatam. Omni alteri exercitationi equitationem præfert, morbi adverfus quos profit.

EJ. *de aëre Lipfienfi.* ib. 1713. 4. PL.

EJ. *de morbis frequentioribus & gravioribus pro fexus differentia.* ib. 1718. 4. HEFT.

EJ. *de falubritate Silefiæ.* ib. 1719. 4. HEFT.

EJ. *de paffione cholerica.* ib. 1720. 4. HEFT.

EJ. *de incolatus montani falubritate.* ib. 1720. 4. *.

EJ. *de tunica villofa inteftinorum, plurimorum morborum foco atque immediato curationis fubjecto.* ib. 1721. HEFT. Depravatio digeftionis, tunica villofa erofa & inflammata.

EJ. *de remediorum folarium præftantia.* ib. 1722. HEFT. 1723. MEAZ.

EJ. *de fonte foterio Kukuffenfi in Bohemia.* ib. 1726. 4. HEFT.

EJ. *de porcello Caffovienfi.* ib. 1728. 4. Tumore nempe in hypochondrio finiftro fenfim emergente. Anno 1710. febrem puerperarum miliarem Silefiis ignotam fuiffe, nunc frequentem & funeftam.

EJ. *de ftatu reconvalefcentiæ.* ib. 1732. HEFT.

Ej. *de affectu mirachiali.* ib. 1734. 4. Malo nempe hypochondriaco in ventriculo & inteſtinis ſedem habente.

Ej. *de ſolvendo bono corporis habitu ſecundum* A. C. CELSUM Med. LII. Cap. 2. ib. 1741. 4. *.

Ej. *de forma medicaminum pro curandis morbis optima exhibenda.* ib. 1749. 4. *.

Tres diſputationes *de porcello Caſſovienſi; de affectu mirachiali & de eructatione flammante* ſcorſim excuſæ prodierunt. ib. 1746. 4. Chino Ciro dictum morbum in Polonia & Lithuania frequentem occurrere.

Tres aliæ *de morbis frequentioribus & gravioribus pro ſexus differentia, de paſſione cholerica & de febre catarrhali.* Lipſ. 1725. 4.

Iterum tres aliæ ad diæteticam, *de ægrotantium conclave. De frictione & de balneis particularibus.* ib. 1726. 8. HÆN.

Demum *Diſſertationes phyſico medicæ ſelectæ collectæ prodierunt.* ib. 1747. 4. Collectanea fere. Continent præter eas quas recenſuimus alias multas quarum annos ignoro.

De Thermis Hirſchbergenſibus (prodiit Lipſ. 1726. HEFT. BR.).

De fonte Carolino melum ſic dicto.

De balneis particularibus.

De colo inteſtino multorum morborum nido.

De morborum per manuum adtrectationem curatione.

De morbis convaleſcentium.

§. MV. HIERONYMUS LUDOLPH.

Profeſſor Erfordienſis clinicus, in refutando aſperior.

Ej *Caſus elephantiaſis in brachio obſervatæ & decenter curatæ.* Erford. 1703. VATER.

de polymathia medica. ib. 1715. 4. PL. BR.

Ej. *de Hepatitide.* ib. 1717. 4. PL.

Ej. *de purpura puerperarum.* ib. 1720. 4. HEFT.

Ej.

EJ. *de utilitate fluxus hæmorrhoidalis præsertim adsueti, positivam curationem prohibente.* ib. 1721. 4. HEFT.

EJ. *de medicamentis lapidosis.* Erford. 1721. 4.

EJ. *de therapia anhelationis.* ib. 1721. 4.

EJ. *de pleuropneumonia.* ib. 1721. 4.

EJ. *de sudore.* 1722. 4. HEFT.

EJ. *de mercurio vivo.* 1722. 4.

EJ. *de ardore ventriculi.* ib. 1722.

EJ. *de ægroto syncopali.* ib. 1722. 4. HEFT.

EJ. *de morbis gingivarum.* 1722. 4.

EJ. *de apoplexia.* 1722. 4. HEFT.

EJ. *de fabis Coffeæ earumque infusi usu & abusu.* 1724. 4.

EJ. *de Calculi renum tortura, pathologico therapeutica consideratio.* 1723. 4.

EJ. *de usu & abusu medicamentorum expectorantium.* ib. 1723. 4.

EJ. *de tabaci noxa post pastum.* ib. 1723. 4.

EJ. *de eo quod dicitur, sui medicus quilibet esse potest.* ib. 1725. 4.

EJ. *de lacte.* 1724. 4.

EJ. *de plica.* ib. 1724. 4.

EJ. *de requisitis medici conscientiosi.* ib. 1724. 4.

EJ. *de sudore naturali, non naturali & præternaturali.* 1724. 4.

EJ. *de erroribus male imputatis naturæ.* 1725. 4.

EJ. *de malo hypochondriaco & hysterico incolis Saxoniæ inferioris proprio.* ib. 1725. 4.

EJ. *Casus de cardialgia.* ib. 1725. 4.

EJ. *de fine hæmorrhoidum principio variorum morborum.* ib. 1725. 4.

EJ. *Casus de metu hydropiseos mature curandæ.* ib. 1725. 4.

EJ.

Ej. *de medicina in S. scriptura fundata.* ib. 1726. 4. Pl.

Ej. *de vitiis appetitus circa esculenta.* ib. 1726. 4.

Ej. *de cancro mammarum.* ib. 1726. 4. Heft.

Ej. *an & quomodo pharmacopœus vel etiam chirurgus in arte sua peritus felicem in universa medicina progressum facere possit.* ib. 1726. 4.

Ej. *de pathologia & therapia icteri seu morbi regii.* ib. 1727. 4.

Ej. *Pathologia & therapia palpitationis cordis.* ib. 1727. 4. Pl.

Ej. *de polypo cordis.* ib. 1727. 4. Hen.

Ej. *de apepsia, dyspepsia & bradypepsia.* ib. 1727. 4. Heft.

Ej. *Casus novi mali spasmodico convulsivi rigidi dicti vulgo Steifenuß, Kriebelkrankheit.* ib. 1727. 4. Heft.

Ej. *de causo.* ib. 1727. 4. Heft.

Ej. *de hæmoptysi.* ib. 1727. 4. Heft.

Ej. *de vitiis appetitus circa potulenta.* ib. 1728. 4. Heft.

Ej. *de acidi vitrioli præstantia.* ib. 1739. 4. Pl.

Ej. *de variolis adultorum.* ib. 1746. 4. Heft.

Ej. *de artis pharmaceuticæ ad studium medium necessitate & utilitate.* ib. 1746. 4. Pl.

Ej. *Demonstratio quod atrocissima luis venereæ symptomata non sint effectus morbi sed curæ mercurialibus institutæ.* ib. 1747. 4.

Ej. *de mercurio per alcali soluto tutissimo specifico antivenereo.* ib. 1747. 4.

Ej. *de insigni clysterum utilitate atque noxa.* ib. 1748. 4. Heft.

Ej. *de olei animalis faciliori præparatione & modo agendi.* ib. 1748. 4.

Ej. *de hydrope a vermibus causato.* ib. 1748. 4.

Ej. *de sale ammoniacali cum spiritu vini parato ejusque præstantia.* ib. 1750. 4. Heft.

Ej. *de prærogativa remediorum pharmaceuticorum in morbis oculorum.* ib. 1750. 4. Heft.

Ej.

Ej. *de alvi obstructione hypochondriaca.* ib. 1750. 4.

Ej. *de clavo hysterico.* ib. 1750. 4.

Ej. *de methodo speciali tumores glandularum chronicos in scirrhos degenerantes ex fundamento curandi.* ib. 1751. 4.

Ej. *de gonorrhœa.* ib. 1751. 4.

Ej. *de catarrhis tamquam caussis frequentissimis febris lenta earumque legitima curatione.* ib. 1752. 4.

Ej. *de febribus epidemicis.* ib. 1753. 4.

Ej. *de menstruorum fluxu nimio.* ib. 1753. 4.

Ej. *de febribus inflammatoriis.* ib. 1754. 4. Heft.

Ej. *de diuresi critica.* ib. 1756. 4.

Ej. *de saponaria ejusque virtutibus specificis.* ib. 1756. 4. Heft.

Ej. *de arthritide tamquam inflammationis specie.* ib. 1756. 4.

Ej. *de vehiculis medicamentorum caute & convenienter adhibendis.* ib. 1760. 4.

Ej. *de morborum generatione ab aëre vitiato.* ib. 1761. 4.

Ej. *Vollständige Einleitung in die Chymie.* Erfurth. 1752. 8. *. Processus ut vocant & operationes atque arcanorum medicamentorum descriptiones.

MVI. Varii ad a. 1703.

Vitus Eberhard Roht physicus in Blaubeuren.

Ej. *Dissertatio de astrorum influxu in humana corpora.* Ulm 1703. 8.

Ej. *Medicina portatilis salubriora remedia succincte exhibens in Pharmacotheca.* ib. 1709. 8. *. Auctor est Sempronius Grachus, medicamenta sunt tredecim, ea Rohtius suis adnotationibus illustrat. Experientiam provocat & ad morbos epidemicos & alios curatos variorum medicorum medicamenta communicata aperit. De tinctura martis cœrulea (utique ob cuprum suspecta quæ nauseam cicet). Hic pro pectorali medicamento laudatur. Sal volatile narcoticum vitrioli Hombergii. Census medicamentorum pro pharmacotheca itineraria.

Ej. *de podagra, sterilitate & variolis rite curandis.* Ulm 1711. 8 alii Aug. Vindel. 1712. 8.

Ej.

Ej. *Kurzer Bericht vom Rötelbad.* Ulm 1700. 8.

J. Cruger.

Ej. *Casus medicus de morbo literatorum s. malo hypochondriaco.* Zittau 1703. 4. Falc.

Ej. *Casus tres medici, quorum agit* 1. *De febre petechiali.* 2. *De femina phthisi hæreditaria laborante.* 3. *De virgine in incendio Sprembergensi a fumo & vapore quasi mortua.* Budiss. 1708. 4. Febris petechialis ictero soluta. Tabida pus expuens ex hereditario vitio. Femina fumo incendii pœne extincta suscitata instillato spiritu vitrioli. Aliud exemplum venæsectionis in suffocata, spiritus vitrioli in febre petechiali.

Ej. *Casus medici VIII. IX & X. De mictione in somno, syphilide atque ulceribus.* Dresd. 1712. 4.

Ej. *de virgine chlorosi laborante.* Francof. ad Viadr. 1710. 8. 1715. 4.

Ej. *de ardore stomachi pulmonis & lienis.* Cotbus 1715. 4.

Ej. *Præjudicium curiosum theologico medico chimicum de Mundi creatione & tempestatis origine & de oculis & utero.* Zittau 1720. 8.

Ej. *Affectus chirurgici plerique aphoristice expositi.* Thurnau 1722. 4. Medica admiscet. Tractatio plicæ polonicæ, Medicamenta superstitiosa & chemica. Bufones ad morsus venenatos, saphiros ad pestem laudat.

Ej. Epicrisis VI. & VII. *De magnetismo rerum & de uteri ascensione.* Zittau 1712. Heft. Br.

Ej. Epicrisis IX. *De magnete philosophico.* Cervimont. 1713. 4. Heft. Br.

Ej. Epicrisis X & XI. *De nævis maternis & de epilepsia.* Zittau 1712. 4. Heft. Br.

Ej. Epicrisis XXI. *De coloribus & urinosis salibus.* Zittau 1714. Heft. Br.

Ej. *Præjudicium curiosum de sambuco de comparatione tabularum Smaragdinarum & Archidoxorum, item de Vitriolo & Nitro.* ib. 1720. Heft. Br.

Ej. Epicrisis XII & XIII. *De menstrui obstructione & de ephialte infantum,* ib. 1712. Heft. Br.

Ej. *de verborum potestate & Alcahesto.* s. l. & a. Heft. Br.

Melchior Ernest. Wagenitz. *Meditatio medica curiosa, de mercurio dulci*

dulci pulverato, quem adolescens quidam XV annorum ad grana XV hausit, ast sexto post haustum die vitam finiit. Quedlimb. 1703. 8. GUNZ. Titulum etiam lego literis initialibus tantum expressum. M. E. W. M. D. PL.

EJ. *de hemicrania Diss.* Altd. 1697. 4. PL. BR.

J. JUSTI APPELII *Tabaci bibulus medicinæ tumulus, axiomata pronuntiata theoremata physico medica in artis formam redacta continens, quorum in dissertationibus academicis potissimum est usus ex probatissimis auctoribus concinnatus juxta seriem alphabeti digestus.* Cöln 1703. 8. TR.

J. ADAM HOFSTETTER.

EJ. *Epistola gratulatoria de requisitis medicinæ professoris.* Hall. 1703. 4.

EJ. *de summa auctoritate & excellentia medicorum hujus & superiorum temporum e jure & historia demonstrata.* Hall. 1703. 4.

EJ. *Epist, gratulatoria de medicina non incerta etsi conjecturas admittat.* Hall, 1704. 4.

EJ. *Epist. grat. de legendis libris medicis*, ad M. ALBERTI Hall. 1704. 4.

EJ. *Epistola de papavere & opio esculentis.* Hall. 1704. 4.

EJ. *Erläuterung der Frage: ob der natürliche und noch nie gewaschene Zinnober gebraucht werden könne.* Leipz. 1708. 4. & 8. PL.

EJ. *die fürtrefliche Güte des natürlichen noch nie gewaschenen Zinnobers wider* J. GOTTF. BECKER. 1711. 4.

J. FERD. PICHLER *Medicus officiosus praxi rationali methodica, aphoristica cum selectis remediorum formulis instructus.* Oen. 1703. puto disp. esse TR.

NICOLAUS LANZANI *in Pseudogalenicos s. in eos qui phlebotomiam, cathartica & vesicatoria præscribunt rationes tres.* Neapoli 1703. 8. FALC.

EJ. *Metodo di servirsi dell' acqua fredda.* ib. 1717. 4.

EJ. *Opus medicum quadripartitum complectens characterum chymicorum* ἑρμηνείαν *Vocabulorum medicorum* εὐφωνίαν, *dictionum medicarum* ὀρθογραφίαν, *formulas breviandi* κανόνες. Neapol. 1721. 4. Tria lexica sunt. Consilia de formulis concinnandis.

J. ALBERGUS *Summa tractatuum chirurgiæ praxis. In capite primo discurritur de morbis capitis solutæ unitatis, in secundo de morbis externis humani corporis, de tumoribus, ulceribus, vulneribus, fracturis & luxationibus.* Panorm. 1703. 12.

Secundus tractatus de cutis morbis & de tumoribus ad nos facit.

J. GEORG KULMUS Medici Vratislaviensis, *Meirologia s. de somniis cum excursione ad deliria*. Breslau 1703. 4. *.

De re medica. Haag. 1703. 12. Lego de medicamentis agere secundum indicationum classes. Opium in dysenteria aliisque morbis laudat. Ratiocinia cum rebus conjungit.

GOTTFR. STEIN *Lithographia curiosa, descriptio diversorum in corpore principis repertorum calculorum* Bareuth. 1703. 4. V. B. Chir.

Germanice coram est *Eigentliche Abbildung eines grossen und vieler kleinen Steinlein, welche in der Marggrafin Sophia Luisa Korper gefunden worden sind*. ib. 1703. 8.

In vesica urinaria grandis calculus numerosi vero in fellea.

THOMAS GUIDOT diximus editionem THEOPHILI scripsit etiam *Apology for the bath being an inquiry into the right uses and abuses of the Bathes in England so far as may concern the hot waters of the Bath, with some reflexions on cold bathing in sea water and dipping in baptism*. Lond. 1718.

§. MVII. SAMUEL CARL.

Medicinae licentiatus, tamen Archiater danicus. Stahlii princeps discipulus, polygraphus.

Dederat Francof 1703. 8. alii 1705. 8. *Lapidem lydium ad ossium fossilium docimasiam demonstrandam*.

EJ. *Anmerkungen von der Diaet ordnung vor gesunde und kranke* Francof. 1713 8. Büdingen 1719. 8. 1728. 8 In universum pro diaeta vegetabili minus putrescente Panis laudes. Judicium de potu & reliquis ad victus rationem spectantibus fatis rectum. Excrementorum habenda ratio. Deinde victus ratio secundum temperamentum, aetatem, sexum. Contra praegnantium feminarum voracitatem & desideria. Porro diaeta singuli vitae generis etiam literatorum, consuetudinis &c. Inde diaeta aegrotorum. Non placeat in morbis cum potu acido coffeam commendari, cujus longe alia vis sit, in febribus ingrata & noxia. Inde secundum morbos. In febribus malignis sacharum laudat, carnium victum cum acidis condimentis, quod mireris, permittit. In variolis modicum calorem convenire, in hecticis vinum permittit. Sic per reliqua. Tunc diaeta aulica ejusque magna vitia. Ob multa alimenta corporis exercitationem velociorem requiri. Diaetetica f. f. sanguinis usum etiam ideo vetitum fuisse, quod cum eo bestiarum vires in hominem transcendant, lanio-

num

num exempla. Diæta sanctorum parcissima. Minus morbis obnoxios fuisse, Diæta philosophorum moderata.

Ej. *Hausarzney für die Armen.* Büdingen 1717. 8.

Ej. *Praxeos medicæ therapia generalis & specialis ichnographice delineata.* Hall. 1718. 4. 1722. 8. nisi alius liber & aucta a. J. JAC. SCHLIERBACH ib. 1731. 8. Instituta medicorum morbos curantium. Evacuationes per singulas vias, selectum venarum ob metum tonicum fundamento non destitui. Alvum balsamicis ducit, salia reliqua incertiora. Inde morbi sigillatim. Febres, hæ in debili natura alexipharmaca postulant. Hæmorrhagiæ. In variolis non vult alvum aperiri, calorem poscit medium e C. p.

Ej. *Specimen historiæ medicæ ex monumentis* STAHLIANIS *in syllabum aphoristicam redactum.* Hall. 1719. 4.

Ej. *Vorstellung vom decoro medico, dessen geistlicher Gestalt, Pflicht, Arbeit, nach dem Maasstab des Christenthums eingerichtet.* Büdingen 1719. 8. 1723. 8. *. CARLIUS de ea secta fuit, quam vocant Pietistarum, quibus nempe præcipuus finis est beata æternitas. Ex hoc animo decorum erga Deum & proximum noster exigit, potissimum adversus ægrotos, adversus collegas. In decoro medici partes artis & propædeutica persequitur, cujusque utilitatem ostendit & nonnumquam moderatur. In botanicis non vult virtutes australes undique rejici. Lapidem philosophicum quærere non dissuadit, & quæsituris sua consilia impertit. In anatomia minime indulgens & humanam accuratiorem rejicit & potissimum etiam vivorum animalium sectionem, præcipua enim optime in cadavere conspici posse. In anatome pathologica recte monet, ne morbi effectus pro causa habeatur.

Ej. *Vorstellung von dreyfacher Einleitung in die Medicin.* Accessit editioni 1723. 8. *. Secunda pars agit de Encyclopædiæ medicæ methodo analytica in Nosocomio academico.

De defectu nosodochiorum queritur quæ utique in Germania nimis rara sunt. Ejusmodi nosodochii cum theatro anatomico & chemico & horto botanico instructionem ad usus studiosorum medicinæ laudat, certe merito, non enim alia ratione propius ad veram artis peritiam acceditur. Prodiit seorsim Budingen 1719. 8.

Ej. *Armenapotheke.* ib. 1721. 8. 1725. 8. 1730. 8. 1748. 8. 1764. 8.

Ej. *Ichnographia praxeos clinicæ, anatomicæ, chemicæ & formularum.* ib. 1722. 8. & aucta a SCHLIERBACH 1737. 8. idem opus cum illo quod 1718. prodiit.

Ej. *Von den schädlichen Früchten der vielen Arzney.* Schafh. 1724. 8.

Ej. *Synopsis medicinæ Stahlianæ.* Hall. 1721. 8.

Ej. *Otia medica* 1. *De testimonio cœli ac terræ mutuo.* 2. *De ternario naturali.* 3. *De principiis cognitionis.* 4. *De uno.* Buding. 1725. Hænel.

Ej. *Zeugnisse von der Medicina morali.* ib. 1726. 8. *. 1728. 8.

Opusculorum collectio 1. *Anmerkung vom Gebrauch und Mißbrauch der Gesundbrunnen, eine Untersuchung des Zaisenhausers Brunnens.* Adnotationes ad analysin hujus fontis a J. A. Gesnero, ni fallor, factam. De elementis aquarum medicatarum Aer acido universali prægnans, inde calcaream terram resolvit. Posse hoc acidum cum multa aqua dilutum subesse neque ullum sui indicium dare. Idem acidum ferro saturari & ab eadem minera sulfurea. Vires ipsius aquæ male negligi, quæ magnæ sint. Aquas salubres neque infantibus convenire neque senibus.

Betrachtungen der Medicin. Morbi & mortifera secundum seriem morborum, ut medici cum periculo ægrotorum omnes theorias sequantur. In febribus biliosis nimium emeticis tribui & indulgeri. Empyema male perforari. Hæmorrhagias male compesci, etiam hæmoptoen, cruentum vomitum &c. Arthritidem narcoticis in paralysin exasperari. In hydrope purgantibus finem non adtingi.

Der Wasserengel in einem Unterricht von dem Gesundbrunnen unweit von Budingen. 1715. Analysin vires non indicasse & tamen multis mortalibus fuisse proficuum, in morbis oculorum, aurium paralysi, ulceribus rebellibus, hydrope, tussi convulsiva.

Ej. *Vom Pestengel oder medicinisches Votum zu den heutigen Pestconsiliis beygetragen.* Morbum ipsum a Deo esse. Archæum per astrorum spiritualem influxum terrore confundi, ut tota machina delabatur. Quare curationem esse in elevatione & robore reddendo animæ. Sudorem ergo levandum alexipharmacis. Tinctura scordii, in temperamentis calidis vero sales refrigerantes & absorbentia, nitrum & lap. Canc. Emetica non conferre nisi cum saburra adsit, quæ tamen etiam salibus digestivis evacuari possit. Contra vigiles & pestis per humanas custodias exclusionem, contra interdictionem mercium, contra occlusionem ædium infectorum & in universum contra omnem politicam custodiam. Solum prodiit Braunsweig 1721. 8.

Von dem gefährlichen Gebrauch der Säugammen. Lac jam annuum infanti nuper nato nocere. Pultis noxia & mala a repulso lacte sequentia, inde hæmoptoe. Nullam esse nutricum necessitatem, nisi maligna matris valetudo sit.

Gedanken

Gedanken und Vorschläge von Universalarzney. De duobus præcipuis medicamentis chemicorum, sedatio archæi & confortatio. Laudes pulveris bezoardici sedativi deinde pulveris balsamici.

Diætica sacra. Quæ nempe homini ad pietatem utilis sit, simplex & æquea & parca.

Von der Diätordnung der heiligen Schrift. Sapientia legis mosaicæ, diætæ consilia, hic multa ex l. de diæta repetiuntur.

Tabellen des Geheimnisses der Dreyheit, von der Dreyheit der Erden. Nimium hic noster imaginationi indulget.

Dreyfache Anleitung von der Medicin. Diæta est.

Ej. *Elementa chirurgiæ medicæ.* Buding. 1727. 8.

Ej. *Fundamenta pharmaciæ chymicæ ad methodum Stahlianam exposita.* ib. 1728. 8.

Ej. *de vita eruditi.* Bernburg 1732. 8.

Ej. *Medicinische Rathschläge.* Buding. 1733. 8.

Ej. *Zeugniß von chymischen Störgerey, sonderlich in neuen Exempeln.* 1. *Panacea Talci.* 2. *Antimonii.* 3. *Solari.* 4. *Animali.* 5. *Vegetabili.* 6. *Spiritu mundi & acidis dulcificatis.* Francf. und Leipz. 1733. 8.

Ej. *Diætetica sacra.* Hafn. 1737. 8. Num eadem?

Ej. *Therapia generalis, specialis & specialissima.* Buding. 1738. 8.

Ej. *Historia medica pathologico therapeutica.* Hall. 1738. 4. peregrinæ morborum curationes.

Ej. *Erfahrungsgründe von des Blutlassens wahren Gebrauche und Mißbrauche.* Flensburg 1739. 8. 1742. 8.

Ej. *Medicinisch moralische Unterweisung.* Buding. 1744. 4.

Ej. *Medicina aulica in Betrachtungen von der Gesundheitsforge nebst einer Einleitung von Blutlassen.* Altona 1740. II Theile 8. Frankf. 1743. 8.

Ej. *Hygieine & diætetica sacra & mosaica.* 1740. 8.

Ej. *Medicina universalis in Wasser und Müssigkeit.* Koppenh. 1741. 8.

Ej. *Medicinische und moralische Unterweisung von der Diät der Gelehrten,* von

von dem wahren und falschen Universali, von dem rechten Gebrauch der Universalium. Budisig. 1744. 8.

Ej. *Einleitung in die Naturordnung in drey Sammlungen.*

Ej. *Medicinische Bedenken.* Halle 1747. 8. IV. Partes.

§. MVIII. Varii nuperis linguis scribentes.

Serafino Pagolino *huomini illustri di Ravenna.* Bologna 1703. fol.

Andreæ Andalori *il coffeo descritto ed esaminato.* Messina 1703. 12. Mongitor.

Hyacintho Gimma *Elogi academici della società degli spensierati di Rossano.* Neap. 1703. 4. 2 vol. Si quæ intersunt medica. Video nunc ex recensione in *Galeria di Minerva* in quaque epistola aliquam particulam artis tractari, ut e. g. in Ep. ad Rugotanum de origine morbi venerei, in alia ad Vulpinum de vita humana quæ residet in sanguine ad L. A. Portium de anatomes historia.

Ej. *Fisica sotterranea overo della storia naturale dell gemme, delle pietre & di tutti minerali.* Neapoli 1730. 4. 2 Vol. In physicis repetitur. Omnino tamen ad rem medicam spectat, qui magnam partem materiæ medicæ tractat & medicamentorum simplicium vires medicas aliquas indicat. Ut collectaneum opus tradit vires fere fabulosas lapidum prætiosorum, lapides peculiariter medicos, lapides animales, hystricis, serpentis, bezoar, humanos denique & proprium exemplum numerosorum calculorum felleorum in principe femina. De tabaco ejusque noxio usu & vi in medicina.

In Tom II. Animalia petrificata, tunc aquæ minerales & simplices.

Ej. *Dissertationum academicarum* Tom I. *De hominibus fabulosis, de fabulosis animalibus.* Neapoli 1713. 4. *Giorn. dei lett.*

Ej. *Idea della storia dell Italia letterata divisa in due tomi.* Neapoli 1723. 4. *. Omnis generis eruditos viros recenset, tamen & medicos. Gloriam inventorum passim gestit ad suam gentem referre.

Rongeat *Lettre écrite de Londres à un médecin de ses amis en Hollande.* Londres 1703. 4. Chirurgus Guilhelmi III. hic cum Bidloo expostulatur. Morbum ultimum regis sui describit. Asthma, œdemata varia. Bidlous absorbentem pulverem cum Cumino jussit sumere deinde exsiccantia circumponere, maximum solamen obtinuit. Verum cum rex diæta deteriori uteretur, omnia in deterius versa sunt, scrotum intumuit cui malo vapores spiritus vini opposuit.

oppoſuit. Cum his malis Rex venationem non intermittebat, in ea de equo excuſſus claviculam fregit, quam noſter reſtituit, BIDLOUS negavit fractam eſſe, regem itineri & frigori expoſuit. Verum cum callus nunc coaleſceret, febris, diarrhœa, vomitus acceſſerunt, viribuſque conſumtis interiit hic qui inter ſapientes principes eminuit ſoluſque vera commoda Angliæ proſpexit. Inteſtina inflammata, in pulmonibus ſerum purulentum, alter inflammatus, quæ cauſa mortis fuit. Cor haud parvum & robuſtum, ſanguis pauciſſimus.

ANTONIUS MAITRE JAN chirurgus oppidi Mery ſur Seine.

Ejus præcipuum opus quo celebritatem eſt conſecutus. *Traité des maladies de l'œil & des remedes propres pour leur guériſon.* Troye 1704. 4. 1722. 8. Paris 1741. 2 vol. 12. *. In chirurgicis equidem dici debuit, plurima tamen ad clinicam pertinent, quorum curationum munus non ſuſcipit. De cataracta novam ſententiam recepiſſe dictum eſt, malique in lente cryſtallina ſedem poſuiſſe, propriis vero experimentis ſe convicit, in univerſum in exploranda natura minime indiligens. Cataractam ab aeore generari non neceſſe fuerit docuiſſe. Ejus mali varietates, etiam auctori propriæ. Medicamenta fruſtra eſſe recte ut puto. Auxilia adverſus mala quæ ſequuntur depoſitionem. Glaucoma, eſſe lentis cryſtallinæ exſiccationem. Nimia lentis moles & convexitas, Maculæ lentis cryſtallinæ quas etiam in animalibus vidit. Ad eas refert maculas in aere obvolitantes. Morbi humoris vitrei, retinæ. Nyctalopia & hemeralopia morbi retinæ. Amauroſis morbus nervi optici. Atrophia oculi univerſalis, confuſio partium hujus organi. Inflammatio oculi, ad eam neceſſaria venæſectio & purgantium medicamentorum uſus ad cacochymiam emendandam, ſymptomata a depoſitione conſequentia hirudinibus curat ad tempora admotis. Ophthalmia. In collyriis non vult parce viride aeris adhiberi. Corneæ tunicæ morbi & palpebrarum.

Editionem belgicam dixi quam J. PALFYN dedit Leid. 1714. 4. *. Germanice Nurnberg 1725. 4.

DU FOUR *Les Aphoriſmes* d'HIPPOCRATE *rangés ſelon l'ordre des parties du corps humain avec les nouvelles explications & pluſieurs obſervations de pratique ſur les maladies* 2de edition. Paris 1703. 12. BUR. Num PHILIPPI du FOUR ignoro.

MONGEN *Le chymiſte phyſicien ou demontrant, que les principes naturels de tous les corps ſont véritablement ceux que l'on decouvre par la chymie.* Paris 1703. 12.

PETRI MARIA MONTI *Huomini illuſtri di Ravenna antica.* Bologna 1703. 4. Inter eos & medici.

De BIGANOI *Tr. de la goute guerie par le remede turc.* Paris 1703. 12. FALC. Agyrta.

Mémoires sur les causes de plusieurs maladies. Paris 1703. 12.

DU MOULIN *du rheumatisme & des vapeurs.* ib. 1703. 4.

Curiosités de la nature & de l'art apportées des deux Indes. ib. 1703. 12.

Medicorum Indorum mores. Botanicam norunt, chirurgiam exercent, chemiam amant. Quæ anonymus attulit fere medicamenta sunt. Terra *Patanensis.* Lapides. Cerebrum petrificatum. Canis carchariæ. Lapis nephriticus &c.

BRESMAR *Hydroanalyse des eaux minerales chaudes & froides d'Aix à la Chapelle.* Lyon 1703. 8.

CHR. BERNARD *Present state of surgery with some remarks on the abuses committed.* London 1703. 4.

The crafts and frauds of physik exploded discovering the low prices of the best medicines. Lond. 1703. 8. *.

T. H. *A compleat treatise of urines, shewing the right method of urinal prognostication, far different from the common practice of Quacks.* London 1703.

HENRY MAUNDRELL *Journey to Jerusalem.* Oxford. 1703. 8. 1714. 8. MEAD. Gallice Utrecht 1705. 12. *. Theologi studiosi, passim ad materiam medicam spectat. De modo quo indelebilia stigmata cuti insculpuntur. De lepra. Arbor spinosa *Zacoham* ex cujus fructu oleum vulnerarium ad sugillationes saluberrimum paratur, etiam MAUNDRELLIO teste.

*J. HARRIS M. D. *Lexicon technicum or universal dictionary of arts and sciences.* Lond. 1703. fol. Habet anatomica.

R. PITT *Craft and frauds of physick exposed.* ib. 1703. 8. FOLKES.

Belgice *List en bedrog der medicynes.* Leid. 1704. 8.

Grounds of physick examined. Lond. 1703. 8.

Genees en heelkonstige redenvvering. Amsterd. 1703. 8.

ROELOF ROUKEMA *Heelkonst.* ib. 1703. 4.

EJ. *Naamboek der beroemde genees en heelmeesters.* ib. 1706. 8.

J. CASPAR SCHWARZ Chirurgus castrensis danicus.

EJ. *Erste Dutz. von wundarzneyischen Anmerkungen von gehauenen Wunden.* Hamburg

Hamburg 1703. 8. Prodiit *Gründliche Abhandlung der Wundarzney*. Theoriam nempe inflammationum & universorum pene malorum superstruit acido superabundanti & crassiori.

EJ. *Clystiren als ein allgemeines Hausmittel in allen Vorfällen sicher zu gebrauchen. Vom Wasser und Tabacksgebrauch in einem Gespräch vorgestellt.* Hamburg 1723. 8. Sub specie lepidi dialogi demonstrare suscipit, fere in omni malo magnam esse clysterum efficaciam. Tabaci usum salutarem, utilem theæ. Dictio humilis & plebeja. Hæc sua consilia historiis curationum confirmat.

Deliciæ medicinæ & chirurgiæ, oder curieuse Anmerkungen, erstes Præsent. Leipzig 1703. 8. *. Chirurgus Lipsiensis, cujus nomen ignoro in re seria nimium lepidus. Chirurgica diximus. Annotationes practicæ nullo ordine congestæ, tamen propriæ, tum scriptiones propriæ quas ob efficaciam commendat. Palpitatio diuturna ab aneurysmate orientis aortæ. Juvenis fumo exstinctæ candelæ in nares demisso subito occisus, mireris tertio demum die convulsum periisse. Hæmorrhagia narium vitriolica aqua compressa funesto eventu.

Anderes Præsent. Leipz. 1703. 8. *. Utile exemplum feminæ quæ post phrenitidem moribunda solito more in sarcophagum jam jam dimitti debuerat, suspirio vitam superstitem prodiit & cum ea reconciliata fuit. Ea femina audiebat omnia quæ agebantur, in profunda vero pace qua beatissimam se credebat, hanc turbare noluit. Venæ insolitis locis incisiones, ut in apice nasi ad chlorosin curandam. Sibi parvas venas non placere aperiri nec jugularem. Diabetes cum copiosissimo potu, animo enim linquebatur ægrota, nisi enormia pocula sumeret, eadem insigni & maligna syncope vexabatur, quoties lotium non libere decedebat. Sanata lacte, acido vitriolico & simili aqua medicata cum plurimis cerasis. Repetitus abortus ab uteri vulnere, hoc sanato sublatus. Cephalea vesicas trahente emplastro sanata.

Successerunt quæ omnia enumerare non licet, *drittes Præsent* Leipz. 1703. 8. *. *Viertes* 1704. 8. *Fünftes* 1704. 8. *Sechstes* 1704. 8. cui adjectæ sunt aliquæ encheireses chemicæ.

Porro *siebentes Præsent* 1705. 8. *Achtes* 1705. 8. *Neuntes* 1705. 8. qua opus completur. Cum nono etiam chemici aliqui *processus* editi sunt.

S. S. D. (SAMUEL STEUERLING) *Relationes curiosæ medicæ, von den bis hieher so sehr verachteten signis physicis vom Urin.* Gotha 1703. 8. 1718 8. Auctor chemicus alia medicamenta fere contemnebat. De lotii coloribus, nihil digni. De medicis qui male ex lotio prognostica repetierunt, deinde uromantorum, denique magorum, ejusmodi enim homines noster admittit. Colorem subviridem tribuit nimio acori, ego innocentissima de causa viridissimum vidi.

Flatus quos veficulæ in lotio indicant. Duos annos ante apoplexiam in lotio figna jam apparuiffe futuri mali. Filamenta quæ a gonorrhœa effe nof.er ignorat. De femine & fanguine in urina.

In *mantiffa* memorabilia aliqua. Homini fano urinam leviffimam effe, & ea ratione pondus augeri, quo morbus ingravefcat. Pondera ergo jubet examinare. Unum granum morbi initium, quatuor graviffimum morbum indicare, quinque inftantem mortem. Cum valetudine levitas redit. Exempla & morborum hiftorias addit. Aquam fluentem aut lotii pondus habere, aut idem grano excedere aut citra idem fubfiftere. Pluvialem aquam duobus fere granis leviorem effe, fontanam aquam puram tribus granis urina fana leviorem effe, vinum duobus, fpiritum frumenti novenis, Alcohol 15 & ultra.

Ej. *Lebenslauf* fcribente IMMANUEL SCHADE. Dresdæ 1758. 4. B. BUN.

HENRICH ALEXANDER NIESER *ficherer Weg vermittelft einer Tinctur luem veneream ohne Salivation zu curieren.* Berlin 1703. 8. SCHULZ. 1713. 8. ASTR. Cremore fit Tartari, Guajaco, Saffafras, Salfaparilla, Chinæ radice deftillata, quod adfcendit cum fpiritu vitrioli digeritur datur ad 100 guttas.

J. FRID. JOSEPH HACK *fittlicher* HIPPOCRATES *den rechten Weg zeigend zum gefunden und langen Leben.* Erfurth 1703. 12. TR.

J. MATTH. GROSS fcripferat *de quatuor fluviis prope Bifchofsgrün fcaturientibus.* Nürnberg. 1707. 4. TR.

Ej. *der bewährte Arzt und der Arzney Urfprung und Nothwendigkeit, und eines rechtfchaffenen Medici eigentliche Befchaffenheit.* Francf. 1708. 4.

Ej. *Bibliotheca hydrographica c. lexico hydrologico.* Nurnberg 1729. 4. Meth. St. Med. p. 96.

Nutzlicher Coburgifcher Unterricht für die Hebammen. Hildburgh. 1703. 12.

Die ganze medicinifche Praxis aus dem Holländifchen überfetzt. Francf. 1703. 8. auctorem belgicum ignoro.

Kunft und Wunderbuch oder der curiofe Künftler. 1. *Von Edelfteinen, der Probierkunft und allerley mechanifchen Künften.* 2. *Von der Deftillirkunft der Bereitung allerley Getränke, Farben, Haushaltungskunften &c.* Nürnberg 1703. 4.

Curiöfe Unterfuchung etlicher Mineralien, Thiere und Kräuter, 1703. 8.

§. MIX.

§. MIX. DISPUTATIONES.

P. de MAN *de variolis.* Leid. 1703. 4. *.

H. SITTERT *de hydrope ascite.* ib. 1703. 4. HÆNEL.

A. D. GRANDMANN *de medicamentis uterinis,* ib. 1703. 4.

F. STARKE *de soporibus.* ib. 1703. 4.

ADOLPH WESLING *de abortu.* ib. 1703. 4.

GERARD HEUSCH *de hæmorrhagia.* ib. 1703. 4. *.

J. C. CHRISTIANI *de malignitate in febre.* ib. 1703. 4.

C. H. OWENS *de dysenteria.* ib. 1703. 4.

NIC. FITZMANN *de morbis hydropicis.* ib. 1703. 4. *.

JOSUA LENGE *de peste.* ib. 1703. 4.

GUILHELMI WAITE *de chlorosi.* Utrecht 1703. 4.

J. REGII *Oratio funebris habita in exsequiis* NICOLAI BLANCAARD *Medici.* Franecker 1703. fol. BURM.

FR. GRUBELIG *de curis tentativis.* Utrecht 1703. 4.

J. JAC. WEPFER *de dysenteria præcipue maligna quæ per æstatem & auctumnum 1712 in Clevia & vicinis regionibus grassata est.* Duisburg 1703. 4. *.

HARALD WALLERIUS *de fallaciis visionis.* Upsal. 1703. 4. si huc facit.

JACOB JACOBÆUS OLIGERI fil. *de arte Christi mechanica.* Hafn. 1703. 4.

MICH. FRID. CHEMNITIUS de STROMBERG *de essera Arabum.* Præf. C. BARTHOLINO Hafn. 1703. 4.

PETRUS FOSSIUS & B. M. DRACHART *de curationibus magneticis.* Hafn. 1703. 4.

CHR. FRID. KRORISIUS *de cephalalgia habituali cum vertigine.* Regiomont. 1703. 4. PL.

CAR. AUG. ROESER *de phantasia morborum causa & medicina.* Regiomont. 1703. 4. *.

Ej. *de phantasiæ efficacia in corpore humano.* Regiom. 1705. 4. *.

Casp. Merch *de auro & ejus in medicina viribus.* Greifswalde 1705. 4. Non puto eundem esse cujus disputationes ante 50 annos dictæ sunt.

Ej. *de studii physici necessitate in medicina.* ib. 1703. 4.

Bernh. Burntorf *de chirurgia infusoria.* Rostock 1703. 4.

J. A. Seiler *Tota œconomia hominis nascendi sub schemate V. casuum forensium.* ib. 1703. 4. (Basileæ Pl.)

J. Georg Steigerthal Prgm. *De præstantia aquarum mineralium.* Helmst. 1703. 4. Pirmontanis aquis cachexiam sanavit. Calidi temperamenti homines a thermis aquis granensibus male habent. Inter prærogativas fontium medicatorum est quod earum aquarum multo major dosis ferri possit.

Henrici Bodonii *de non perferendis sumtibus curationis ultimi morbi.* Lips. 1703. 4.

Rezold *de oblivione memorabili.* 1703. 4. Vater.

Frid. Gottl. Struve *de balneis & balneatoribus.* (qui iidem in Germania chirurgi) Jen. 1703. 4.

Caspari Henrici Vesti *de aëre atmosphærico ejusque effectu in corpore humano naturali & præternaturali.* Erford. 1703. 4.

Christ. Wilhelm Preisler *de podagra corporis humani conservatrice.* Marpurg. 1703. 4.

Theod. Phil. Schacht *Febris continua a vermibus exorta.* Giess. 1703. 4.

Ej. *Exercitatio exhibens ægrum memorabilem icteritium phthisi laborantem.* Herb. 1724. 4.

Ej. *de acidulis Brubacensibus.* ib. 1720. 4.

Barthold Adam Berenger & auctor J. Simon Bauermüller *de hæmoptysi.* Herbipol. 1703. 4. Pl.

Ej. *Connubium* Galeno Hippocraticum f. *index institutionum medicinæ rationalium.* ib. 1708. 8.

Ej. *de peste in genere & lue epidemica modo grassante in specie.* ibid. 1714. 4. Heft.

Ej.

Ej. *de emeticis f. vomitoriis eorundemque præparationibus & legitimo exhibendi usu.* ibid. 1723. 4. Heft.

Car. Henr. Schwarze *de hydrope.* Altdorf. 1703. 4.

Tobias Klett *de trichiasi f. morbo pilorum.* ibid. 1703. 4. cum hiſtoria morbi & exemplo & prælectionibus J. M. Hoffmanni.

Henr. Alb. Cunrad *de mola.* ib. 1703. 4.

Philip Huth *de iſchuria.* ib. 1703. 4. Hænel.

J. G. E. Küffner *de diabete.* ib. 1703. 4. Riv.

Conr. Burghard Vogther *de morbis mœrentium.* ib. 1703. 4.

Ej. *Schediaſma de variolis adultorum.* Ulm. 1712.

Mart. Strooth *de auditu difficili* Præſide Helmont. Hall. 1703.

Ej. *de ſterilitate mulierum.* Lipſ. 1704. lego & 1703. 4.

J. Math. Muller *de inflammatione veſicæ urinariæ.* Altdorf. 1703. 4.

Ej. *Decas caſuum medicorum cum l. de fractura cranii.* Hall. in Schwaben. 1712 8. & Dec. II. ib. 1718. 8. Pleuritis cum angina complicata, quam cachexia icterica inſecuta eſt, tamen ſanata. Alvus parca demum nulla, cum vomendi conatibus & iſchuria ſanata eſt incredibili vi ſcybalorum expulſa. Poſt fluorem album fungus uteri inſignis. Epilepſia (puto morbus hyſtericus) facile ſanata. Alii morbi convulſivi.

Christ. Frid. Hoechstetter *de ſpina bifida.* Altdorf. 1703. 4. In virgine 20 annorum id malum ſe vidiſſe.

Dav. Jassoy *de lethargo.* Baſil. 1703. 4. Pl.

J. Dan. Kolb *de lethargo.* ib. 1703. 4. Pl.

J. Mich. Brodholz *de lithogeneſi.* ib. 1703. 4. *.

J. Georg Henrici *de morbis endemiis.* ib. 1703. 4. *.

Phil. le Fevre *de bulimo.* ib. 1703. 4. *.

J. Rud. Harder *de anorexia.* ib. 1703. 4. *.

Hartwigs *de colica.* ib. 1703. 4. Pl.

Car.

Car. Marteau & Nic. le Tellier *an pueri juvenibus majori caloris innati copia pollent.* Paris 1703.

Petr. Perreau & Jac. Benign. Winslow *an cerealia & olera agri parisiensis salubria.* ib. 1703.

Bert. Dieuxivoye & Steph. Frid. Geoffroy *an recens nato lac recens enixæ matris.* ib. 1703.

Guid. Cresc. Fagon & Steph. Frid. Geoffroy *an medicus philosophus mechanico chymicus.* ib. 1703.

Jac. de Bourges & Petr. Azevedo *an infantum nævi ab imaginatione matrum.* ib. 1703. 4.

Nic. Rainssant & Lud. Guillot *an partus humanus ut plurimum laboriosus.* ib. 1703. 4.

Petr. Pourret & Petr. Sarton *an in raro corporis habitu vita felicior,* ib. 1703. 4.

Jac. Fourneau & Plac. Saraci *an pili sint partes corporis viventes.* ib. 1703. 4.

Franc. Aignan & Lud. Guillot *an dysenteriæ potissimum pituitosæ statim initio emetica.* ib. 1703. 4.

Dionys Dodart & Steph. Frid. Geoffroy *an omnis morbus a coagulatione.* ib. 1703. 4.

Petr. Cressé & Nicol. le Tellier *an in apoplexia præstantius sit emeticum e Vitriolo, quam ex Antimonio.* ib. 1703. 4.

Alex. Mich. Denyau & Phil. Fontaine *an opium dysenteriæ saluberrimum.* ib. 1703.

Abr. Thevart & Petr. Azevedo *an sola cognitio morbi inventio remedii.* ib. 1703. 4.

Claud. Quartier & Anton. Pepin *an incipienti dysenteriæ præsentius ab adstringentibus aut emeticis, quam a venæsectione remedium.* ib. 1703. 4.

J. Adam Gensel *Theses philosophico medicæ.* Patav. 1703. 4.

§. MX.

§. MX. Simon Paul Hilscher.

Per multos annos professor Jenensis, numerosas disputationes edidit, librum quantum novi nullum.

Ej. *de pilulis.* Jen. 1704. 4. *.

Ej. *Idea boni medici forensis.* ib. 1706. 4. Tr.

Ej. *de frequentiori hominum imbecillium salubritate præ robustis.* ib. 1712. 4. *

Ej. *de vita in secessibus valetudinis causa quandoque agenda, exemplo prisci Romani nostrique ævi, occasione loci Pliniani* L. V. Epist. VI. ib. 1725. 4.

Ej. *de legitimo venæsectionis usu in gravidis.* ib. 1706. 4.

Ej. *de incontinentia urinæ ex partu globulis ligneis curanda.* ib. 1716. 4. Heft. Br.

Ej. *Theoria abortus & partus præcocis.* ib. 1717. 4. Heft.

Ej. *Observationes & meditationes quædam practico anatomicæ circa opus generationis in feminis.* ib. 1719. Heft. Br.

Ej. *de recte capiendo somno pro tuenda valetudine.* ib. 1728. 4. Heft.

Ej. *de aneurysmate.* ib. 1728. 4. Heft. Br.

Ej. *de abusu Coffeæ in sexu sequiori.* ib. 1727. 4. Heft.

Ej. *de melancholia.* ib. 1727. 4.

Ej. *de erroribus vulgi Jenensis circa curam infantum.* ib. 1729. 4. Heft.

Ej. *de sensu corporis sanitatis conservandæ & reintegrandæ consiliario* Progr. II. inaug. ib. 1729. 4.

Ej. *de fonticulorum natura usu & abusu.* ib. 1729. 4. Heft.

Ej. *de natura & principiis medicorum.* ib. 1730. 8.

Ej. *de mutatione quæ usum sacræ cœnæ sequi solet in morbis.* ib. 1730. 4.

Ej. *de cura strumarum contactu regio facta.* ib. 1730. 4 Heft.

Ej. *de medicorum ingressu ad ægros valde necessario.* ib. 1730 4. Heft.

Ej. *de dignitate ventriculi in medicina.* ib. 1732. 4. Heft.

Ej.

EJ. *Medicorum proverbium: Aurora musis amica.* ib. 1732. 4. HEFT.

EJ. *de rationali & praxi fundata sphygmomantia sive arte pulsum explorandi & ex eo judicandi.* ib. 1732. HEFT.

EJ. *de vomitoriorum natura usu & abusu.* ib. 1732. 4.

EJ. *de amputatione & rasura capillorum in variolis.* ib. 1732. 4. U. Prgr. HEFT.

EJ. *de longævitate hominum antidiluvianorum.* ib. 1732. 4. HEFT.

EJ. *de unico in homine reperto rene prægrandem continente calculum.* ib. 1733. 4. HEFT. BR. Prg.

EJ. *de officio ægroti circa primam febris accessionem.* ib. 1733. 4. HEFT. BR.

EJ. *de calculo renum.* ib. 1734. 4. HEFT. BR.

EJ. *de recto & non recto vini in febribus usu.* ib. 1739. 4. HEFT.

EJ. *de sterilitate mulierum.* ib. 1734. 4. HEFT. BR.

EJ. *de* CICERONIS *methodo tuendi valetudinem.* ib. 1734. 4. Progr.

EJ. *de lethargo.* ib. 1734. 4. PL. BR.

EJ. *de principum militiam sequentium tuenda valetudine.* ib. 1735. 4. HEFT.

EJ. *de remissione animorum magno sanitatis in literatis præsidio.* ib. 1735. 4. HEFT.

EJ. *de morbo castrensi epidemico ab initio veris a.* 1735. *in castris ad Rhenum & in viciniis grassato.* ib. 1736.

EJ. *de phthisi.* ib. 1737. 4.

EJ. *de stratagematibus medicis.* ib. 1738. 4. HEFT.

EJ. *de nimia humorum corporis nostri viscditate.* ib. 1738. 4.

EJ. *de doloribus febrium acutarum.* ib. 1738. 4.

EJ. *de diæta vernali.* ib. 1738. 4. PL.

EJ. *de veris insalubritate & salubritate in genere.* ib. 1738. 4.

EJ. *de veris salubritate in specie.* ib. 1738. 4. HEFT.

EJ.

EJ. *an in variolarum morbo etiam viscera interna pustulis contaminentur.* ib. 1738. 4. Utique de intestinis crustas decedere.

EJ. *de egregio usu distinctionis causæ in positivam & privativam in praxi medica.* ib. 1739. 4.

EJ. *de aqua vitali cordiali microcosmia.* ib. 1739. 4.

EJ. *Æger sphacelo scroti venereo cum febre symptomatica acuta laborans feliciter sanatus.* ib. 1739. 4.

EJ. *de morbillis.* ib. 1739. 4.

EJ. *de apoplexia.* ib. 1739. 4.

EJ. *de peste.* ib. 1740. 4.

EJ. *Explicatio effati medici: pulsus bonus urina bona & æger moritur.* ib. 1740. 4. HEFT. BR.

EJ. *de insigni faucium tumore & angore molestissimo circa salivationem mercurialem symptomate evitando.* ib. 1741. 4.

EJ. *de castorei natura & genuino in praxi medica usu.* ib. 1741. 4. HEFT.

EJ. *de primo post exantlatos graves morbos in publicum progressu.* ib. 1741. 4.

EJ. *de febribus malignis in regione Rembildensi a mense Decembri a.* 1740. *ad Augustum* a. 1741. *grassatis.* ib. 1741. 4. *.

EJ. *de tumore ventris oblongo post partum farciminis simili.* ib. 1741. 4. HEFT.

EJ. *de læsione uteri ex improvida secundinarum extractione.* ib. 1741. 4. HEFT. BR.

EJ. *de animi laboribus egregio sanitatis vitæ longæ hominum præsidio.* ib. 1742. 4.

EJ. & auctoris ut puto C. C. SCHMIEDEL *de exulceratione pericardii & cordis exemplo illustrata.* ib. 1742. 4. HEFT.

EJ. *Curatio paucitatis lochiorum & dolorum post partum in matrona generosa feliciter peracta.* ib. 1743. 4.

Ej. *de prognosi ex urinis tenuibus & albis præsertim copiosis in febribus acutis.* ib. 1743. 4. Heft.

Ej. *de plethora multorum morborum & symptomatum causa.* ib. 1743. 4.

Ej. *de partibus constitutivis antimonii ejusque tincturis.* ib. 1743. 4. Heft.

Ej. *de officio medici in febribus acutis apparentibus urinis tenuibus aquosis & copiosis.* ib. 1743. 4.

Ej. *de notabili observatione circa susceptam destillationem spiritus salis communis.* ib. 1743. 4. Heft. Br.

Ej. *de angina.* ib. 1743. 4. *.

Ej. *de medicamentorum diluentium natura & recto usu.* ib. 1743. 4. Heft.

Ej. *de abortu a plethora facile repetente.* ib. 1744. 4. Heft.

Ej. *de mutuo animæ cum corpore commercio.* ib. 1744. 4. Heft.

Ej. *de permutatione linteorum in morbis acutis.* ib. 1745.

Ej. *Historia variarum methodorum defendendi homines a variolis iisdemque medendi.* ib. 1745. 4. *. resp. A. Raesfed.

Ej. *de oculis sanitatis & morborum indicibus.* ib. 1745. 4. Heft.

Ej. *Medicum non debere esse hæmophobum.* ib. 1745. 4.

Ej. *de diarrhœa.* ib. 1746. 4.

Ej. *de fluxu mensium immodico.* ib. 1746. 4. resp. A. Neumann.

Ej. *de lipothymia.* ib. 1746. 4. auct. Bouillon.

Ej *Observ. de sene lethifera cachexia correpto.* ib. 1746. 4. Heft.

Ej. *de vitio lactis humani ejusque medela.* ib. 1746. 4. Heft.

Ej. *de hectica ex hypochondriaco malo orta.* ib. 1747. 4. Heft.

Ej. *de morbis acutis præ chronicis malignitate & lethalitate.* ib. 1747. 4.

Ej. *de podagra retrograda & retropulsa.* ib. 1747. 4.

Ej. *de gravi scorbuti symptomate scelotyrbe dicto memorabili casu illustrato.* ib. 1747. 4. *.

Ej.

EJ. *de insigni raucitatis remedio.* ib. 1747. 4.

EJ. *de scorbuto ejusque remedio.* ib. 1747. 4.

EJ. *de situ corporis inter studendum.* ib. 1747. 4.

EJ. *de tempore partus naturali ac ordinario.* ib. 1747. 4. HEFT.

EJ. *de vano ætatis humanæ anni* LXIII. *climacterici magni vulgo dicti timore.* ib. 1747. 4. *.

EJ. *de gramine dactylo latiore folio ejusque semine Germanis Schwaden vel Manna dicto.* ib. 1747. 4. HEFT. BR.

EJ. *de odontalgia.* ib. 1748. 4. HEFT.

EJ. *Medicum non esse debere hæmophobum,* ib. 1748. 4. HEFT.

EJ. *de æthiope minerali.* ib. 1748. 4. Pgm. I. & II.

EJ. *de tenesmo.* ib. 1748. 4. HEFT.

§. MXI. DIARIA ad a. 1773.

In Philos. Transact. nr. 290. WILLIAM OLIVER de Calentura febre maligna navali cum delirio s. phrenitide. Cum vena incideretur sanguis maligne & difficillime manavit.

De cortice chinæ chinæ. Fructum arboris castaneæ similem esse. Primum solo cortice deinde fructu ipsius medicos usos esse.

An idem. *Essays on the use and abuse of warm bathing.* Lond. 1751. 4.

EJ. *A practical Essay on Fevers, containing remarks on the hot and cool methods of their cure, wherein the first is rejected and last recommended, to wich is annexd a Dissertation on the Bathwaters.* Lond. 1704. 12. GÜNZ.

EJ. *Practical Essay on fevers,* Lond. 1704. HEIST.

RADULPHUS THORESBY nr. 291. de pilis per alvum excuntibus.

In Hist. de l'Acad. des Sciences 1703. FELIBIEN. De surdo & muto subito auditum recuperante cum aqua limpida de aure manasset.

PARENT. Post febrem brachia emarcuerunt & sponte delapsa sunt vita superstite.

In ventriculo lacertæ nominatæ jecko & tigridis numerosi vermes.

Frigus universale nullo modo cessavit admoto calore.

In *Actis maris Balthici.* 1703. m. April. Calculus in ventriculo gallinæ.

In Novembri FRID. SCHNEIDER. Sudor a morte.

EJ. de putredine verminosa in febribus malignis.

M. Decemb. GEORG. LOFHAGEN de steatomate & paralysi brachii a ganglio male curato. Manus amputata.

J. CUNRAD TIEFFENBACH de hydatidibus per alvum egestis cum aphonia & restituta demum valetudine.

§. MXII. J. B. VOLPINI.

Non satis scio num idem noster cum scriptore sit B. VOLPINUS cujus elogium HYACINTHUS GIMMA in elogii degli spensierati dederat. Neapoli 1703. 4. Nomen tamen respondet.

EJ *Spasmologia s. Clinica contracta.* Liber maculosissime scriptus & maculosissime impressus, in quo equidem non adeo spasmi soli quam universi morbi cum sua curatione dicuntur. TACHENIANUS acidum pro morborum causa habet, alcali pro remedio. Venæsectionem undique refutat, asper & iracundus. In febribus sanguinis coagulationem adesse, non dissolutionem. Sed etiam ex febrium remediis purgationem validiorem relegat. Corticis peruviani efficaciam augeri vult addita myrrha & centaurio minori. In febribus malignis sola valere alcalia. Inflammationem fieri ab acri impacto & vasis crispatis. In pleuritide venam non secat, sed partem dolentem inungit, papaverinum dat & opiatum laudanum. Ad maniam cum J. MICHAELIS Anguillidem cœruleam laudat. Scriptiones enormiter longæ. In asthmate iterum hypnotica dat. Plethoram rarissime locum habere. In colico dolore clysteres frigidos subjecit. A calculi torturis se liberatum fuisse ait pulvere spinarum halecis in fumo assatarum. In dysuria sphincter vesicæ incisus, eo effectu ut dolor continuo remitteret, & cum tamen ingens in vesica calculus hæreret plumbea fistula in vesicam data conditio ægroti tolerabilis facta est. Calculum esse ab acido nimis exaltato. Modus calculum explorandi. Venus certum chlorosеos remedium. Hydrargyrus dulcis ad partum promovendum. Cataractam plerumque in humore aqueo residere. Locum venæsectionis & purgantium abstinentiam replere. Ridicule medicamentis imperari ut hanc illamve corporis partem expurgent. Fauces non a bile tingi. In ERASISTRATO derivationem & revulsionem rejicit & universam venæsectionem.

Diverſus eſt a JOSEPHO VOLPINO amico VALISNERI quem alias dicemus.

§. MXIII. G. PHIL. NENTER & J. KANOLD.

GEORGIUS PHILIPPUS NENTER Profeſſor Argentinenſis ex ſchola STAHLIANA aliquanto mitior, ut etiam ſpiritus animales ideo mitteret.

EJ. Diſp. inauguralis *de veſicatoriorum uſu*. Argentor. 1704. 4. HEFT.

EJ. *de uſu phyſicæ in medicina*. ib. 1707. 4. HEFT.

EJ. *de ſtatu medicinæ hodierno*. ib. 1713. 4. Satis contemtim de ſtudiis elegantioribus. In catalogo TREWII dicitur cum theoria hominis ægroti ſ. pathologica medica parte generali prodiiſſe diſſertationum faſciculum: *de medico naturæ miniſtro, de ſecretionibus & excretionibus, de affectibus cum hæmorrhagiis uteri connexionem habentibus, de vita & morte*. Argentor. 1716. in meo exemplari nihil horum invenio.

EJ *Specimina commentarii in* DAN. LUDOVICI *Pharmacopœam moderno ſæcula applicandam*. Argent. 1708. 4. *. Nihil huic ſpecimini addidit, quod utilia multa promittebat, & hic quidem de purgantibus egit, meliores pro eis rationes indicat.

EJ. *Theoria hominis ſani ſ. phyſiologia medica. Præmiſſa eſt introductio de requiſitis boni medici*. Argentor. 1714. 8. 1723. 8. Introductio primum ad medicam artem facit, in ea cura eſt potiſſimum monere ne in phyſicis, botanicis, anatomicis nimis nobis indulgeamus. In pathologia multa ſcholaſtica ſuperflua deſiderat, non probat ideo quando veri morbi, apoplexia v. gr. pro mero ſymptomate deſcribuntur. Contra hiſtoriam morbi queritur negligenter tractari. Inutilitatem phyſices in praxi propria experientia confirmat. Laudes & apologia ſcriptorum STAHLII, quæ male obſcura dicuntur, ipſum autem qui STAHLII auditor, non fuit profeſſorem jam nova luce affulſerunt. Deinde NENTERUS diætetica & de cibo & potu in phyſiologia tradit, ſed etiam affectus animi & reliquas ſex res non naturales tractat.

Succeſſit. *Pathologiæ medicæ pars generalis, præmittitur introductio de nævis pathologiæ modernæ & activo in morbis*. Argent. 1716. 8. Contra ſanguinis acrimoniam, non adeo ab obſtructione hæmorrhagias fieri quam a plethora, arteriæ in locum determinatæ per exempla. Metaſtaſis materiæ in tonſillam magno cum fœtore ſolvit febrem petechialem. Contra ætiologiam falſam. Nimium tribui bili vitiatæ. Teſtimonium pro Hallenſibus medicamentis notiſſimis, & nihil intercedere quin medicamentis per experientiam approbatis utatur, etſi compoſitionem ignoret. Inde pathologiam STAHLIANAM, morbus ut naturæ repugnet, corpus ſanum conſervaturæ. Non facile naturalis motus, qui

qui majori supprimi debet. Causa inde morborum primaria plethora, posse tamen etiam esse parcitatem sanguinis. Tunc spissitudo, cacochymia, quam non rejicit. Inde vitia seri & reliquorum in corpore humano humorum. Porro motuum theoria & vitia. Si consuetudinis hæmorrhoides ex hac considerationem graviorem naturæ excitant, quoties supprimuntur. Sanguis ad intestina & ad cerebrum demum convertitur funestamque apoplexiam facit. Demum flatus, vermes, calculi, venena. Alii morbi & eorum causæ. Denique perversa medendi ratio.

Ej. *Fundamenta medicinæ theoretico practicæ*. Argentorat. Tom. I. & II. 1721. 4. TR. Venet. 1735. sed lego etiam 1753. fol. Ordo & methodus addiscendæ artis, deinde tabulæ physiologicæ, quæ pathologiam tractant, omnia ad STAHLII sensum, attamen nonnullis adnotationibus conspersa. Generalibus & propriis morbis signa & prognoses ex HIPPOCRATE adjectæ. Catalogi medicamentorum secundum suas indicationes. Multa chirurgica & diætetica. Hæmorrhagiæ & sanguinis expulsi naturales viæ fuse. Dolores sigillatim. Inflammationes, abscessus, calculus, quem non negat comminui posse, Tom. II. Morbi seri. Vomitus, diarrhæa & alii fluxus abdominales, renales, cutanei, catarrhi & icterus huc referuntur, urinæ mala excretio, hydrops, morbi cutanei, Scorbutus, lues venerea. Tunc morbi convulsivi & spasmodici, inde paralytici. Inde febres, utique in calidis & ardentibus calida dat & pellentia. Variolæ, salivatione evocata per usum cinnabaris antimonii, salus restituta fuit. Purpura alba, hanc sæpe in corpore humano retineri. Febres intermittentes. Vomitum motum alvum ductam calidis drasticis non undique probat. In quartana cortex peruvianus post digestiva. Sensuum externorum affectus & iterum melancholia a malo hysterico sejuncta. Tarantulæ fabellas fuse non suspicax pro vero repetit. Morbi mulierum, vermes. Commodum tamen in universum & ad usum junioris medici omnino satis utiliter conscriptum est.

J. KANOLD Vratislaviensis clinicus, ex acrioribus asseclis STAHLII eo præside disputavit *de abortu & fetu mortuo*. Hall. 1704. 4. *.

Inde disputationibus nonnullis præfuit, practici fere argumenti.

Ej. *Einiger Medicorum Sendschreiben von der in Preussen 1708. in Danzig 1709. in Rosenburg 1708. in Frauenstall 1709. grassirten Pest, von der wahren Beschaffenheit des Bubonis, des Schweisses, und der Pestgeschwüre, sonderlich der Beulen, vom ächten Gebrauch der Vomitoriorum und Sudoriferorum*. Breslau 1711. 4. *. 1713. 4. TR. Collegit KANOLDUS I. Epistolam GEORGII KLAUNIG qui 1500. in febre laborantium curam gessit. Ex medici Gudanensis testimoniis vulgarem quidem alexipharmacorum usum fuisse, operæ vero pretium fuisse in spiritibus acidis, s. salis dulci & antimonii clysso. Periisse qui abominabili consilio pus de bubonibus deglutiverant, aut ossa ægrotorum peste infectorum,

infectorum, etsi hæc ossa etiam STAHLIUS probaverit. II. Altera epistola KLAUNINGII, se denuntiasse præsentem luem pestem esse, non fuisse contagiosam. Medicos omnes peste laborantium curam recepisse, nullum tamen medicum mortuum esse. Valida remedia omnia nocuisse etiam venæsectionem, felicius fuisse eorum fatum, qui vel nulla medicamenta sumerent, vel certe moderata. Difficilius curari sanguinei temperamenti homines & cholerici. Se diaphoreticis usum sudore potissimum per stragula & in lecto quiete expresso, propinata thea vel calida cerevisia. Alexipharmaca noxia fuisse, essentia tamen alexipharmaca STAHLII spiritu tartari & vitrioli spiritu mista feliciter usum, Bubonibus neque ignem neque acria sed mitiora trahentia, imposuisse. III. Epistola KANOLDI & KLAUNINGII bona & moderata responsa. Emetica potius nocuisse, sic spontaneos frequentes vomitus. Esse quibus carbones erupuerint. Febrem pestiferam a meridie exacerbari. Neminem mortem evasisse, cui post quintum diem bubo erupuit. Sudores solos neminem servasse, vomitus vero absque sudore felicem habuisse mali exitum. Sed etiam alios absque bubonibus. Vesicatoria & incisiones in bubonibus infelicissimæ. Gravidas feminas a peste prehensas fere abortiisse, etiam si nuperrime impraegnatæ fuissent. Acida profuisse. Petechias non solas prodiisse sed fere post bubones & carbones. Funestæ etiam petechiæ cœruleæ erant. Mortui urbis incolæ & subditi 24533. IV. Epistola KANOLDI. Pestem videri per primas vias inficere cumque saliva, nicotianæ fumium hic convenire, monita adeo in morbi primis symptomatibus mortis esse, nauseam, vomitum, etiam picam. Incisiones cadaverum. In Rosenberginis ægrotis maculæ petechiales in ventriculo, intestinis, peritonæo omento. Ventriculus etiam adrosus magnæque in eo maculæ. Ex his monuit KANOLDUS vomitum debere cieri etiam pro experimento, potissimum quando saburram nausea prodeat & indicet. Sudores non indicari, sæpe nocere, neque princeps esse naturæ conamen & bubones impedire ne propellantur. Veram crisin pestis bubonem esse, neminem Rosenbergæ periisse, cui bubones tempestive erupuerint, maturuerint & aperti fuerint, soli & absque alia crisi ægrotum sanaverunt, eo felicius quo majores & præcocius erumperent.

Relatio de peste Rosenbergensi. Ulcera aut ignes aut fonticulos non tutos præstitisse mortales, periisse quasi ex lipothymia & absque febre. Sudores profuisse fœtidos etiam frigidos cum bubonibus. Carbones eo minus malos esse quo sint numerosiores. Petechiarum semper maximum est periculum, abusu theriacæ sæpe efflorescunt. Relatio de peste Frauenstadiensi a. 1719. Viginti ægros restitutos qui non sudaverant, Mala tormina abdominis. Excitos bubones male cessasse.

EJ. *Historische Relation von der Pestilenz des Hornviehes, welche a.* 1711. *und* 1712. *in Schlesien, wie nicht weniger im Jahr* 1710. *in Mähren, Pohlen, Ungarn, Oesterreich, Siebenbürgen grassierte.* Breslau 1713. 4. Paucæ incisiones & vix quidquam

quidquam proprii. Ventriculus dura materie plenus. Vesicula fellea ingens; lien sæpe magnus. Viscera etiam materie putrida plena.

Contagium inesse contendit, id non in aëre efficax habitare, cum pestis sæpenumero alteram civitatem transiliat intactam, tutosque mansisse qui ab omni commercio cum infectis sejuncti fuerint.

An nova editio an aliud opus.

Kurze Jahrhistorie von der Seuche des Viehs von 1701. *bis* 1717. *vorzüglich von der grossen Pestilenz unter dem Horn- und Pferdevieh*, *von* 1709. *bis* 1717. *aut vielerley correspondenz und andern Berichten zusammengetragen.* Bauzen. 1720. 8. 1721. 8.

EJ. *Einiger Marsilianischen Medicorum Sendschreiben von der Pest in Marseille*, *französisch und deutsch*, *nebst* J. KANOLDS *einigen Reflexionen*, *sonderlich von dem wahren Ursprung der Pestilenz aus und in Orient.* Leipz. 1721. 8.

EJ. *Reflexionen über einiger Marsilianischen Medicorum Schreiben von der Pest.* Leipz. 1721. 8.

Edidit demum *Breslauische Sammlungen der Natur- und Medicingeschichte.* Breslau 1717. 4. a M. Julio ad a. usque 1727. eis profuit, sed de hoc plenissime practicis adnotationibus opere suo loco dicendum erit.

§. MXIV. ANTONIUS MARIA VALSALVA.

Imolensis (Fori Cornelii civis) Professor Bononiensis.

Medicus qui etiam potissimum manu artem exercuit, laborum sordiumque patientissimus, experimenta etiam ad verum commodum facere perspicax & cautus, in morborum vera causa indaganda per incisiones cadaverum diligens.

Edidit celeberrimum *de aure humano* tractatum, in quo novo exemplo mensuras ad partes ejus organi adtulerat, quo accuratius in re subtili versaretur. Prodiit Bonon. 1704. 4. Venet. 1740. 4. cum MORGAGNI epistolis.

In hoc parvo sed elaborato opere aliqua sunt argumenti practici. Frequens sed curabilis surditas ab indurato cerumine. Ramulum nervi qui in odontalgia amburi potest accurate describit.

Sanguinem in apoplexia in ventriculum dextrum effusum ex eo ventriculo rupto per aurem ejusdem lateris nova per foramina descendisse & de capite effluxisse, sed ea quidem foramina manifeste pro arteriis facta sunt a meningea in tympanum advenientibus. Deleta per cariem tympani membrana & ossiculis

culis utique surditatem futuram esse, tunc autem gravem auditum quando deleta membrana officula integra superfuerint, demum illa membrana natura reparata est experimento in canibus facto. Decussatio apoplexiæ ut sanguis in dextro latere effusus sit quando sinistri artus sunt resoluti, & vena non resoluti lateris aperiri debet. Multæ hic VALSALVÆ ad confirmandam hanc decussationem adnotationes allatæ exstant in Epist. XIII. Nervi tantum ligati numquam tamen convalescent. Ob tubæ Eustachianæ insertionem surditas ab ulcusculis circa uvulam subortis. Musculos etiam salpingo-staphylinos erosos auditus paruisse gravitatem.

Inter *tres dissertationes anatomicæ posthumæ, quas olim a. 1715. 1716. & 1719. in Academia Bononiensi prælectas* MORGAGNI *dedit.* Venet. 1740. 4. *. Secunda huc facit quæ agit de suffusione, qua per incisiones cadaverum confirmat, cataractam esse lentis crystallinæ opacitatem (glaucoma ejus indurationem cum viriditate). In eadem etiam disputatione occasione annuli sui nervi optici recenset aliquos singulares morbos, quos per eos annulos explicat, ut imaginaria quæ per viam se videnda obtulerint ædificia speciosissimæ fabricæ. Cæcitatem etiam subitam a lævi morsu galli gallinacei ortam, eam annulo moderatori tribuit convulso, ramo nervi quinti paris supraorbitali valde pollice compresso subito visum restituit, quod experimentum subtiliori anatome certe insigniter decorum est.

In epistola etiam quæ cum LARBERI PALFYNO prodiit VALSALVA suam adnotationem dat.

Vitam viri habes in Giornale dei litterati XXXV. & cum operibus a MORGAGNO descriptam, & demum ab ANGELO FABBRONI a. 1770. & ex eo Extr. des Journ. 1773.

Cum præterea schedæ omnes optimi VALSALVÆ MORGAGNO discipulo & amico traditæ fuerint, chirurgica aliqua licebit expectasse, ut nondum prodierunt.

In MORGAGNI opusculis miscellaneis. Venet. 1763. fol. & in parte II. de VALSALVÆ meritis agitur.

§. MXV. VARII.

ANTON. DOMIN. SASSENS *Animadversiones in pharmacopœam Bruxellensem editam* 1702. Lovan. 1704. 4.

IDONIS WOLF Chirurgus peregrinator, qui anno 1695. obiit reliquit *observationum chirurgico medicarum libros duos*, quos filius J. CHRISTIANUS notis & interspersis historiis medicis auxit & edidit Quedlinburg 1704. 4. *. Pleraque

chirurgica sunt, intercedunt tamen etiam medica. Sudor de sanguineus capite ab ictu de cute denudato, sanguine undique obvio de poris exsudante. Ossium emollitio. Salus ab aqua naribus attracta, quam plurimum tenacis pituitæ secutum est. Hydrocephalus ut emetitus in loco esset sesquiulnaris cum parte octava. Subnatus tumor aquosus, incisus, mors secuta est. Post hemicraniam, cum oculus laboraret, admotis calidis oculus crepuit. Cephalea catarrhalis cum tumore ossium maxillæ & palati, quæ paulatim aditum ad œsophagum clauderent ut mors per famem succederet. A quartana ipsi auctori ulcera manus. Cephalea sanata pure & sanguine de nare & aure lateris adfecti profusis & una sublatum ganglion tendini insidens. In empyi cadavere hepar saniosum absque fellea vesicula, in pectore sedecim libræ seri, quasi totus pulmo alter evanuerat. In alio hepar permagnum, in vesicula fellea calculus, lien quatuor librarum cum semissa pondere. Hydrops thoracis. In infante glandulæ mesenterii tumidæ, fœtidissima in pectore aqua. Arsenico devorato versicolor cutis maculis rubris varia etiam nigris, dolores lancinantes a ventriculo per intestina descendentes diu nulli cedentes medelæ: abdomen ut gravida existimaretur. Cicutæ radices comestæ mors die tertio, cum nullum inde malum metueretur. Post epilepsiam, in cadavere nihil detectum. Decima octava a morte matris hora infans extra matrem repertus sed mortuus. Gangræna nasi & faciei, lien durissimus, hepar gangrænosum. Hæc ex L. I. secundum omitto, & primam tantum adnotationem addam. Fumi nempe Cinnabarini noxa. Ulcus antiquum ejus usu elongari, insequente, ut videtur, cancro faciei.

PETRI MATTEI Consentini *Animadversiones physico medicæ in decem dialogos digestæ.* Neapol. 1704. LEONHARDI a CAPOA & CORNELII discipulus. Physiologici quidem argumenti est & ad viscera chylopoietica & hæmatopoietica spectat, admista tamen & pathologica. Fermentationum fautor. Se in cane macilento scabioso non aliam morbi causam reperiisse præter succi pancreatici præternaturalem acorem. In vena canis sanguinem reperit pulcherrimum, inde Sennam animali exhibuit, post quatuor horas incidit, sanguis in vena & in corde obvius obscurioris coloris fuit, fibrarum loco nescio quas membranulas reperit & difficilius coagulabatur. Iterum in fele, data aloes drachma, e mesenterio succum nigrum & amarum habuit, in cisterna acerbum evaporabilem cum fœtore nauseoso. Alteri cani cujus sanguis optimus erat sesquidrachmam rhei exhibuit, sanguis qui floridus fuerat, aquam nigri coloris innatantem habuit ingrati saporis. Ex his experimentis, non equidem omnibus satis liquidis concludit, purgantium usu sanguinem vitiari. Contra sanguis a nitro, martialibus & antimonialibus nihil passus est. Plura omitto.

Ratiocinii mechanici abusus & impotentia. Fryburg. 1704. 8. Auctorem non novi, qui BOERHAAVII orationem de usu philosophiæ experimentalis refutandam sibi sumsit. Geometriam incertam esse. Menses non esse a plethora.

Fabricæ

Fabricæ glandularum Bœrhaavianæ opponitur; secretiones mechanice fieri non posse. Chemiam male deprimi. Frustra BOERHAAVIUM in restituendo suffruto laborasse. Pro fermentis, in liquidioribus fermentatis fæces subsidere quales per alvum decedant.

J. MARIÆ COTONII V. D. C. V. *Oedipus medicus s. in nonnulla vetutatis adagia explicatio* Decas I. Rom. 1704. 4. addit MONGITOR hoc tamen opus nondum publice prodiisse.

J. CAROZZI *Anthropologia Tom. I. in quo facilior & certior medendi theoria & praxis palam fit absque electuariis, confectionibus, looch, tabellis, julapiis, sacharis, sternutatoriis, magisteriis, epithematibus, sacculis, vesicantibus, phlebotomia, tandem sine quibusdam decoctis, vinis medicatis, emplastris &c.* Messanæ 1704. 4.

HENRICI FARNESII (alii ANTONII GATTI neque possum de vero auctore judicare, quorum neminem titulus præ se fert). *Gymnasii Ticinensis historia & vindiciæ a sæculo* XI. *ad finem sæculi* XV. Mediolan. 1704. 8. CONRING.

FLORENTII BOTTI *de pandemathia medica.* 1704. 12.

B. FLOR. GERSTMANN *Tumulus pestis hactenus metu veneni reclusus nunc apertus & innoxius demonstratus.* Francof. 1704. 8. Terrorem & imaginationem pestem facere, neque tamen nullum esse contagii virus.

GUTBERLETH *Opuscula varia.* Francof. 1704. 8.

§. MXVI. NUPERARUM LINGUARUM.

BERNARDINUS ZENDRINUS medicus.

EJ. *Epistola ad auctores criteriorum in* L. MONTICELLI. Venet. 1704. & *in Galeria di Minerva.* 101.

EJ. *Trattato de la china china con una præfatione intorno ai præjudicii che corrompono l'arte medicinale col modo piu severo d'apprenderla.* Venez. 1705. 8. Longa præfatio, laudabili conatu priori sæculo (sub finem XVII.) est medicina ad geometriæ & physices experimentalis modum elaborata. Præjudicia auctoritatis librorum. Per solam experientiam nos vires medicamentorum addiscere. Inde corticis peruviani historia. Ab ipso Cardinale de LUGO primum Venetiis in monacho Camaldulensi vis novi febrifugi explorata fuit. Olim oportet corticem peruvianum præstantiorem fuisse quam nunc solet & multo minori dosi suffecisse. Recte admirabile remedium laudat, præparandi modum & bonitatis characteres laudat. Vitium febrile esse bilis aucto viscore, ab eo natus in ipso sanguine lentor, qui in minima vasa delatus facit frigus febrile. Corticem peruvianum non quidem bilem sed lentorem sanguinis a bile ortum resolvere.

Melius in fubftantia operari, qui craffioribus particulis viam in vafa melius fibi aperiat Solus eradicandæ febri fufficit. Febres auctumnales biliofas in Italia frequentes effe. Ex quo cortex peruvianus innotuerit has febres intra breviffimum tempus fugaffe. Non convenire divinum remedium fanis humoribus neque in febre inflammatoria. Bilem etiam epilepfiæ periodicæ caufam effe, inde bona ratio ut hos morbos cortex tollat, menfium fluxum promoveat. Ejus effectum a purgatione non impediri, neque alia medicamenta excludere, fubinde tamen alvum ciere. Reperit fex drachmas ad paroxyfmum reprimendum fufficere, duas autem aut tres alias uncias ad febrem radicaliter tollendam. Tres dat dofes, quamque duarum drachmarum, aut fecuritatis caufa etiam integram unicam. Pro connubio lapidem bezoar laudat.

GIROLAMO BARUFFOLDI *Commentario ftorico erudito in memoria del* ANTONIO MUSA BRASSAVOLI. Ferrara 1704. 4.

EJ. *Le manama iftruita.* Tridente 1760. CARR.

GIUSEPPE MONTECELLI *Parere circa il falaffo, una delle vere colonne della medicina Galenica.* Venet. 1704. 4.

EJ. *Opinio de purgantibus.* Venet. 1716. 8.

J. CAMOZZA *Anthropologia L. I. in quo facilior & utilior medendi theoria & praxis abfque catharticis, veficantibus phlebotomia &c. docetur.* Meffan. 1704. 4. MONGIT.

In PAUL LUCAS *Voyages.* Paris 1704. aliqua huc faciunt.

JEAN ROULEAU Tr. *de l'operation Cefarienne & des accouchements difficiles & laborieux avec des remedes contre les maladies qui furviennent aux femmes.* Paris 1704. 12. Primum huc faciunt obfervationes L. I. c. 15. Nempe virgo pallida quæ fanguinem per os fingulis menfibus rejiciebat, magno cum pectoris dolore & ingenti fœtore. Dein L. III. c. 21. de hæmorrhagia gravidarum agit, jubetque, fi jactura magna fuerit, fetum continuo educere neque negligere fecundinas. Ut fetum nofter extraxerit. L. IV. Cura puerperæ. Valde laudat toftum opium fumtum ad dolores qui a partu priores vexant, eximium etiam auxilium ad hæmorrhagias.

JEAN PIERRE la SALLE Medicus Bordigalenfis.

EJ. *Traité des maladies de poitrine, apuyé fur le fyfteme le mieux reçu.* Bourd. 1704. 12. Lunæ tamen fuas in corpus humanum vires effe. Refpirationis mechanifmus. Morbi. Afthma a pulmonibus infarctis partibus craffis fulfureis & aridis fanguinem infpiffantibus, tum a terreis particulis in pulmones depofitis. Convulfiones a fero fubito curatæ fanguine ex carotidibus educto. Sed etiam

etiam a gypſo fixo bronchias replente. Auxilia. Martialia, Viperæ. In pleuritide acidum ſanguinem morbi cauſam eſſe. Ubi dolor lævis eſt, ibi continuo alvum ducere oportet. Peripneumonia, etiam notha. Phthiſis. Hydrops pectoris, alii pectoris morbi.

VERMETHUYS *Projet d'un nouveau ſyſteme pour expliquer la nature de la fievre.* Trevoux 1704.

Le dictionnaire univerſel latin & françois. Trevoux 1704 fol. 3 vol. ob voces technicas.

Le grand dictionaire hiſtorique reçu & corrigé par Mr. VAUTIER. Paris 1704 fol. 4 vol. LUDOVICI MORERI opus qui a. 1680. obierat. Vitas etiam medicorum refert, at vitioſus & parum fidus.

Diſſertation ſur le livre de Medecine de Paris. Paris 1704. 12. FALC. Nempe in Pharmacopœorum facultatem.

SAUVEUR *Principes d'acouſtique & de muſique ſyſteme general des intervalles des ſons.* Paris 1704. 4. De aure humana fuſe.

BIET *Relation chymique de ce que s'eſt paſſé pendent la compoſition de la theriaque d'Andromachus faite publiquement en preſence de M. le Magiſtrat de Police.* Paris 1704. 12. FALC.

EJ. *Lettre au Doyens & Docteurs de Pharmacie au ſujet de la theriaque.* ib. 1704. 12.

EJ. *Lettre ſur la compoſition des pilules de longue vie.* ib. 1704. 12.

EJ. *de compoſitione theriacæ Journal de Trevoux.* 1704. IDEM 1704. a. 1707. de cortice chinæ chinæ. Sed credit de alia arbore oriri, quam Angli *Mangrove* vocant & cujus fructus piſces inebriant.

Recueil des pieces ſur M. M. ROUVERE & BIET. 12. FALC.

Poor mans phyſician and ſurgeon. Lond. 1704. 8.

TH. COURTEIS *Eſſays on the preſervation and curing of health.* ib. 1704.

Proceeding of the college of phyſicians in relation to the ſeventy four obſervations upon the uſe of led. ib. 1704. 8.

Tentamen medicum or an inquiry into the differences between the diſpenſariſtians and apothecairies. ib. 1704. 8. HÆN.

J. HARRIS

J. HARRIS *Lexicon technicum.* Lond. 1704. fol. 1708. fol. & supplementum 1741. fol.

EJ. *Collection of voyages and travels.* ib. 1705. fol. 2 vol. aucta A. W. CAMPBELL. ib. 1713. fol. rediit in magna collectione CHURCHILLII multum aucta. ib. 1752. v. B. B. quo loco citabimus omnes.

JACOBI HANDLEY *chirurgi Mechanical Essay on animal œconomy where the operation of the medicine is accounted for.* ib. 1721. 8. sed scripserat 1705.

Præter anatomica & physiologica multa etiam habet practica. Medicamentorum nempe classes & cujusque classis operandi modum. Deinde morbos singulatim etiam peculiariter scribes. Tunc sex res non naturales. Porro etiam medicamenta aliqua specifica, spuria & arcana. Demum de tactu regis & de tactu manus mortuæ. Medicamenta ista mechanice ait per fermentationem operari & omnino per sulfur & sales omnia interpretatur. Sic plantarum vires medicinales. Plurimos auctores integrasque morborum historias refert.

EJ. *Account on the plague.* 1721. 8.

Der Lyfmedicus. Amsterdam 1704. 12. HOTTON.

WILLEM BOSMANN *Naauwkeurige beschryving van de Guinese Goud Tand en slavenkust.* Amsterd. 1704. 4. 1709. 4. 1737. Gallice. Anglice. Lond. 1721. 8. Germ. Hamb. 1708. 8. PL.

Historice quidem ut mercator scripsit, præter naturæ tamen producta quæ satis copiose recensuit & depicta dedit, etiam ad morbos regionis, diætam &c. respexit.

Ita vermem Medinensem in Surinamo adeo frequentem vidit, ut in unico homine decem & duodecim ejusmodi animalium reperta sint, quorum curationis descriptionem dat. De insalubritate aëris. Periculosam esse imprudentem in aëre æstuoso denudationem. Potissimum tamen ubi sylvæ desunt, umbrosæ arbores, aquæ vivæ, & eorum loco paludes stagnant, quæ causæ sunt pestilentis nebulæ potissimum Julio & Augusto mense, sed tamen etiam quatuor aliis molestæ. Porro paucitas medicamentorum bonæ notæ & ipsius qui ægrotis conveniat victus. Res medicæ nigritarum, solent vera superstitione conjungere, efficacissima tamen habere ex herbis sumta. Plantæ aliquæ alimentariæ & medicatæ.

ANGRIM WEDALIN *En del gamle og nye Grænlands beskryvelse.* Aliqua huc facientia habere videtur.

J. GOTTFR. BECKER *Descriptio Theriacæ cœlestis.* Hafn. 1704. 4.

EJ.

EJ. *Unfug des natürlichen Zinnobers im menschlichen Leib.* Hafn. 1708. 4.

Guldner Arzneyschatz in sich haltend folgende Tractätlein. 1. J. B. HELMONT *Arzneymittel.* 2. BOCCONI *Arzneymittel.* 3. G. H. WILICH *Arzneymittel.* 4. *Experta Basileensia.* 5. *Euporista Basileensis.* 6. G. CLAUDERI DANIELIS LUDOVICI *Arzneymittel.* 7. BOYLE *englische Arzneymittel.* Basel 1704. procurante D. EMANUELE KOENIG.

THEOPHILI ALBINI *entlarvtes Idolum.* Dresd. 1704. 8. Huc etiam facere lego. *Neu entdecktes Geheimniß der Damen aus den besten französischen Authoren zusammengetragen.* Leipz. 1704. 8.

J. CHRIST. THABOR *Kurzer und deutlicher Unterricht von allerhand Krankheiten junger unerwachsener Kinder.* Berlin. 1704. 8.

HENRICH LOHALM MEYER *Einleitung in die Arzneykunst.* Nurnberg. 1704. 12. Brevissima bibliotheca medica pro singulis artis partibus, SYLVIUM valde laudat, male insultat VESALIO.

Königlich preussisches Medicinaledict und Ordnung, wie auch Apotheckertaxe. Berlin 1704. 4.

Gebrauch und Mißbrauch des alamodischen Wassergetränks Thee in zwey Gesprächen. Wesel. 1704. 12. *. TR.

§. MXVII. DISPUTATIONES.

DU HAMEL *de fermentatione proprie dicta.* Leid. 1704. si ad nos facit.

H. BIERMANS *de hamate & hæmorrhagia.* ib. 1704. 4.

JUST. GOTTF. PETERMANN *de dysenteria.* ib. 1704. 4. RIV.

J. GEORG LESDORF *de cholera.* ib. 1704. 4. RIV.

CASP. CONR. DAUM *de amore insano.* ib. 1704. 4.

GEORG ERID. REICHENAU *de opio.* ib. 1704. 4.

LOTHAR. KOCH *de cholera.* ib. 1704. 4.

THOMAS VERNER *de passione hypochondriaca hysteria dicta.* ib. 1703. 4.

J. TIELE *de pleuritide vera & spuria.* ib. 1704. 4.

GEORG VAUX *de arthritide.* ib. 1704. 4.

MART.

MART. PRINTZ *de ægro hæmoptysi ex dysenteria laborante.* Utrecht. 1704. 4. RIV.

ANDR. SOMMERZEL *de dysenteria.* Utrecht. 1704. 4.

MICHAEL v. KEKKRAD *de phthisi.* ib. 1704. 4. *.

ARNOLD HOLDTHENIUS *de empyemate.* ib. 1704. 4. *.

J. HEMSTERHUYS *Oratio de medicinæ necessitate dignitate caussisque infrequentioris successus.* Franeck. 1704. fol.

MATH. DIETER. POLTZ *de cardialgia.* Grœning. 1704. 4. PL.

J. JAC. WERTER *de morbis climatum.* Duisb. 1704. 4. PL.

RICH. WILLIAMSON *de stercore vaccino.* Edinb. 1704. HEFT.

PAUL WINDING *Laudatio funebris in obitum* WILHELMI WORMII. Hafn. 1704. 4.

J. GEORG. GRUBE *de natura & usu medico salis.* Hafn. 1704. PL.

CLAUD. PASSAVANT olim hospitis nostri Basileensis Disp. *de dysenteria* Præside J. WOYT. Regiomont. 1704. 8.

GEORG GREGORY *de auro fulminante* Præside B. EWALD. Regiom. 1704. 4.

J. GOTTLIEB DIETERICH *de anima motrice.* Witten. 1704. 4. si huc facit.

J. CHRIST. STOCK *de consuetudine.* Jen. 1704. 4.

DANIEL LEHENHERR *de vomitoriis.* Jen. 1704. 4. PL.

JAC. CARL. SPENER *de temperamentis hominum.* Jen. 1704. 4.

DAVID SCHREBER *de febre maligna.* Erford. 1704 4.

J. CHRIST. ORTLOB *de negata medicorum resurrectione ex Esaiæ XXVI. & Psalm. LXXXVIII.* Lips. 1704. 4. PL.

J. TH. FUCHS *de atrophia infantum.* Erf. 1704. 4. HÆN.

GOTTF. DAV. MAYER *de contumacia morborum.* ib. 1704. 4. RIV.

PHIL. JAC. ARNOLDI *de ægro calore capitis periodico laborante.* Erf. 1704. 4. HÆN.

A. A. SOEFFING *de atrophia.* Altd. 1704. 4. HÆN.

JAC.

JAC. DOEDERLEIN περὶ στειρώσεως *s. de sterilitate mulierum.* Altd. 1704. 4.

J. CASP. MANGOLD *de morbis epidemicis malignis.* Basil. 1704 4.

EJ. *Idea materiæ medicæ,* Basil. 1715. 8. Medicamenta per ordinem morborum & virium.

J. FRID. STOKAR *de odore stomachi ab hujus ex ulceratione inducto.* Basil. 1704. 4.

ABRAHAM HUGONIUS *de apoplexia.* 1704. 4. PL.

ZACHARIAS DAMER *Utilitas thermarum, modus his thermis utendi & lavandi.* Basil. 1704. 4.

EJ. *de thermis Rhætiæ.* 1705. MIEG.

NIC. HARSCHER *de tono ventriculo & intestinorum naturali & præternaturali.* Basil. 1704. 4.

EJ. *de morbis sponte natura sanabilibus.* ib. 1704. 4.

HANS JACOB HEGNER *de aphthis.* Basil. 1704. PL.

JAC. GYSI *de temperamentis.* ib. 1704. 4.

JAC. TROLLIET *de atrophia.* ib. 1704. 4. PL.

JOH. CONR. ZACHMANN *Casus mirabilis de vermiculis in vulnere cum ossis fractura maxima quantitate genitis.* ib. 1704. 4.

J. J. HEIDELING *de prærogativa medicamentorum simplicium.* ib. 1704.

J. CASPAR MENZER *de morbis epidemicis antiquis.* ib. 1704. 4.

FRANC. CONR. PAZZI *de voce humana ejusque vitiis.* ib. 1704. 4.

MICH. de la VIGNE & CL. HERMENT *E. morbi a solidis potius quam a fluidis.* Paris 1704.

PETR. PERREAU & J. B. FERMELHUYS *E. in spirituum & sulfurum perturbato motu febris essentia.* Paris 1704 4.

BERTIN DEUXIVOYE & J. BEN. WINSLOW *an profligandis morbis impares venæsectio & purgatio.* Paris 1704. 4.

PHIL. HECQUET & ANT. PEPIN *an impeditæ transpirationi sanguinis missio.* ib. 1704. 4.

J. B. CHOMEL & NIC. le TELLIER *an sale condita lithiasi.* ib. 1704. 4.

HON. MICHELET & JEAN HERMENT *an potus ægris interdicendus.* ib. 1704. 4.

JOS. PITTON de TOURNEFORT & JOH. BAPT. FERMETHUYS *an conchylia marina salubria.* ib. 1704. 4.

ANDR. CRESSE & PHIL. FONTAINE *an alimentorum vires sola experientia innotescunt.* ib. 1704. 4.

ARM. JOS. COLLAT & PETR. AZEVEDO *an una tantum alimenti specie utentis firmior sanitas.* ib. 1704. 4.

PHIL. CARON LUD GUILLOT *an pravum lac vaccarum, amyli aut zythi magmate nutritarum.* ib. 1704. 4.

§. MXVIII. MICHAEL ALBERTI.

Freibergensis ex præcipuis STAHLII adseclis. Hinc adversarius HEISTERI cui ob cathedram Altdorfinam infensus erat, quam ille obtinuerat. Per multos annos idem Professor Hallensis, innumerabiles fere disputationes dedit, libros pauciores. Inter istos primo loco collectionem recenseo, multorum opusculorum, quæ prodiit Hall. 1721. 8. Inter ea princeps est: *Von der Seele des Menschen der Thiere und der Pflanzen* P. I. & II. Tom. I. prodierat a. 1707. Tomus alter 1720. 8. *. Huc facit demonstratio quam noster suscipit, animam vitales motus & ad morbos curandos necessarios dirigere etsi multum de antiquo lumine & sui ipsius perspectione & moderamine amisit. Paucæ adnotationes intercedunt pathologicæ.

EJ. *de energia naturæ in actionibus vitalibus sine medico salutariter exercendis*, brevis libellus prodiit. Isleb. 1707. 4.

EJ. *Severa & justa retorsio de pedantismo medico, adversus auri fulminantis inimicitias* adversus PANCRATIUM WOLF ejusque apologiam quæ infelicem eventum dati ejus auri excusaverat. In anatomiæ & physiologiæ studium asper.

De vana & imperita studii mechanici applicatione ad medicinam prgm.

Cum vindiciis Stahlianis invasionibus HEISTERI *de masticatione disputantis opposita* conjunctæ prodierunt *observationes practicæ duodecim.* Menses per sanguinis de pedibus sudorem. Balneator cum ægrum dato pulvere colocynthidem recipiente evacuasset, inventionem sui medicamenti alium docturus idem sumsit, funesto eventu. Plethoricus juvenis eodem tempore hæmorrhagia narium, hæmoptysi,

hæmoptysi, sanguinis mictu, hæmorrhoidibus correptus. Abscessus ventriculi cum tabe lethali. Virgulas magicas aliaque sympathetica admittit.

Ej. *Introductio in medicinam universam theoreticam & practicam*, Hall. 1718. 8.

Ej. *de medicamentorum modo operandi in corpore vivo*, 1720. 4.

Ej. *Therapiæ medicæ praxis universalis & praxis extemporanea*. Hall. 1721. 4.

Ej. *De hæmorrhoidibus Diss. practicæ in volumen collectæ*, ib. 1719. 4. *. Quindecim sunt disputationes, ut facile expectes ad sensum STAHLII scriptæ, ut hæmorrhoides censet præstantissimum adversus morbos chronicos præsidium.

Ecce specimina. *De hæmorrhoidibus hypochondriacorum*. Hall. 1716. 4. *. Serius tamen si viscera indurata fuerint, neque si cum inoportuna curatione conjungantur, ut cum martialibus. Neque semper omnia symptomata mali hypochondriaci tollere. De hæmorrhoidum cum salute consensu 1717 4. Ileus hæmatodes HIPP. est colica hæmorrhoidalis. Hæmorrhoides causæ longævitatis sunt. 1713. Senex hæmorrhoidarius nonagenarius. Senex octogenarius facile omissa menstruatione in apoplexiam incidit.

Ej. *Systema jurisprudentiæ medicæ*. Schneeberg 1725. 4. Hall. 1736. 4. Præfatus est CHRISTIANUS THOMASIUS. Utile hoc opus est & magno decori ALBERTO apud omnes æquos judices futurum. Ex Hallensis nempe facultatis fastis desumtæ sunt quæstiones medico legales. Ipse ordo in universum in mitissimam ubique sententiam transit, noster severior est. Ita candidatos honorum doctoralium minus peritos, admittit quidem ad pilei honores, cæterum eos juramento obstringit, ne ante præscriptos annos ægros curandos suscipere velint.

Prior pars Tomi I. est præcipuorum capitum census ad quæ medicorum consilia legalia requiri solent, ad generationem primum & ad varia eo pertinentia. Inde ad morbos fictos, mortis signa, torturam, venena, vulnera, curationem, inspectionem cadaveris incisi, fraudes advocatorum, quibus evertere responsa medica satagunt. Nova quidem plurima omittere necesse est. Ecce aliqua. A deglutito auripigmento alvus constipata, turgida, soluta purgante medicamento. Infanticidium, sanguis in arteriis venisque magnis cum tamen funiculus non esset ligatus, vertebræ luxatæ erant. De dubia infectione venerea. Intestinum tenue longe sphacelatum, ventriculus inflammatus. Mors satis subita per anxietates. Malum veneno adscriptum. A Daturæ semine virgo stupefacta. Mors hæmorrhoidarii post pilularum Stahlianarum usum. Hirudinum vomitus, alvusque constipata. Ab imprudenter a balneatore dato medicamento vomitus, mors ipsa, ventriculus gangrænosus. Excusatio dosis quæ

 nequidem

nequidem quatuor granorum tartari emetici fuerit. Casus cæterum sunt 35 & ubique auctor propriam suam epicrisin adjecit.

Tom. alter Schneeberg 1736. 4. *. Acta & responsa fere integra, ista ut Halæ solebant mitia cum epicrisibus ALBERTI. Ita mortiferæ plagæ pro hemeplegia habitæ culpa vindicatur. Sugillatio capitis, & tamen pulmo in aqua subsidens, contra opinionem medicorum, qui in mortuo fœtu negant sugillationes excitari posse. Ex dato arsenico & aqua forti mors demum post aliquot dies. Enormis dosis medicamenti purgantis. Ordo Halensis juveni praxi interdixit.

Tom. III. Schneeberg 1733. 4. *. Casus primum 134. excerpti sunt ex actis Hallensis ordinis medici, deinde 73. casus a D. ENGEL communicati, breves morborum historiæ, alii a D. WUNDERLICH. Ecce specimina aliqua. Puer periit cum summo frigore exponeretur, periit & mater per tristem relationem. Puer a partu aqua submersus & suffocatus, neque revinctus funiculus & fissura in capite, pulmo natavit. Fetus vitalis, cui pulmo innatabat, a compressione cranii interiit. Pulmones fundum petentes, funiculus abruptus, atque adeo habitus pro fetu qui numquam vixerit. Alius fetus cui ossa cranii elisa, funiculus disruptus, pulmo natans pro vitali. In peripneumonica pulmo ulcerosus sphacelosus. Iterum sugillationes per corpus fetus, pulmones subsidentes. Quatuor quasi carnis frusta cum pilosi capitis vestigiis ut credebatur, abortu ejecta. Contenta ventriculi per umbilicum exeuntia. In fine adjectæ & excusæ sunt Diss. *De abortu ejusque nefanda promotione. De abortus violenti modis & signis. De pulmonum subsidentium experimenti prudente adplicatione. De fetu mortuo. De funiculi umbilicalis neglecta obligatione in causa infanticidii limitanda. De partu serotino. De tortura subjectis aptis & ineptis. De hæmorrhagiis mortuorum & jure cruentationis.*

Tom. IV. Görlitz 1737. ut videtur 4. Primo loco numerosa responsa medica a facultate Hallensi impetrata sæpe nimium benigna. Inde medica varia & WUNDERLICHII historiæ medicæ. Ecce aliqua exempla. Iterum homicida ob melancholiam liberatus. Ob epilepsiam sponsalia diremta. Compresso capite occisus fetus, cui sanguis passim per corpus effusus fuerat. Mater ad torturam damnata. Arsenicum in ventriculo repertum, qui muco nudatus, inflammatus erat, etiam tenuia intestinanigerrima, sic hepar, omnia tenuia muco nudata.

Tom. V. Gœrlitz 1740. 4. *. Plurima infanticidia. Sollicita cura facta incisio cadaveris morbosi, J. F. CASSEBOHMII manu administrante. Hydrargyrus sublimatus femori impositus, inde salivæ fluxus, faucium inflammatio. Plurima veneni dati potissimum Arsenici exempla. Subita mors, arsenicum in ventriculo repertum. Gallinæ etiam nocuit, ventriculum tamen non valde inflammavit, quod successive neque eadem dosi exhibitum fuisset. Vomitus mortem præcesserat. Casus sunt 46.

Tom.

Tom. VI. Gœrlitz 1746. 4. *. In præfatione monetur medicus, ut sibi a fraudibus defensorum caveant, hinc in sectione legali nihil negligant, demum ab omni theoria abstineant quæ causam dat exceptionibus. De experimento pulmonum, qui utique ab una inflatione notabilem naturam induunt. Recte, ut adnotat, dum in magnis vasis sanguis superfit. In SCHULZIUM qui vinculum funiculo injectum minus necessarium esse defendit, posse hæmorrhagiam abesse sed in debili & exhausto fetu, numquam SCHULZIUM sustinuisse in propria prole vinculo abstinere. Medico jura pharmacopolii merito concessa. Infans suffocatus, ut facies & universum corpus ex fusco rubeset. Femina tres pueros intra uterum convulsos partu edidit. Cæterum casus sunt 53. tum dissertationes varii argumenti breves 9. Inde casus clinici 31. tunc observationes clinicæ 51. Variolæ una continuatione ter eruptæ. Abscessus universi abdominis per ulcus uteri curatus. Cortice chinæ chinæ cephalalgia acerrima sanata. Febris quartana sextuplex. A potu spirituoso gangræna duodeni intestini. Quæ novem granis tartari emetici mediocriter tantum vomuit. Iterum tres observationes clinicæ. Vermes in urina. Lacerta vomitu rejecta. Observationes forenses B. W. ROEDDER medici Paderbornensis & clinicæ J. C. W. ut puto WUNDERLICHII. Sed plura omittere necesse est.

EJ. *Specimen medicinæ theologicæ.* Hall. 1726. 8.

EJ. *Tentamen lexici medici realis.* 2 vol. 4. Hall. 1727. & ib. 1731.

EJ. *Philosophische Gedanken von dem Unterscheide der menschlichen Seele und dem Unterscheid des Menschen.* ib. 1740. 4.

EJ. *Medicinische Betrachtung von den Kräften der Seele nach dem Unterscheid des Leibes.* ib. 1730. 4.

EJ. *de sectarum in medicina noxia instauratione.* 1730. 4. *.

EJ. *Commentatio ad constitutionem criminalem* CAROLI V. ib. 1739. 4. *. Ad singulos hujus constitutionis articulos suas observationes habet, ut de discrimine sanguinis aut vetusti aut recentis, qui vestibus adhæreat, & de squalore carcerum. Fetus minime educendus ad servandam matrem. Chirurgos non solos debere vulnera inspicere & de iis referre. Vulnera magna pulmonalia absolute lethalia. De corruptis pharmacopœorum compositionibus. Cruentatio cadaverum non recipitur nostro ævo. Cautelæ in tortura lactantis feminæ. Recipit ligaturas antaphrodisiacas & exempla adducit. Cautelæ de indiciis lactis in mammis repertis.

Ejusdem porro innumerabiles disputationes, etsi non diffitear, plusculas posse juvenum esse, qui eo præside responderunt.

Lego EJ. *Pathologia hæmorrhagiarum*, Hall. 1704.

EJ.

EJ. *de energia naturæ in motibus vitalibus sine medico salutariter curanda.* Hall. 1704. HEFT.

EJ. *de mysterio naturæ in medicina,* ib. 1707. 4. HEFT.

EJ. *de officio medici circa adiaphora.* ib. 1707. 4. HE.

EJ. *de amethodia naturæ.* ib. 1709. 4. HE.

EJ. *de medicina critica.* ib. 1709. 4. HE.

EJ. *de purpura cum febre complicata.* 1710. 4. *.

EJ. *de hæmorrhagiis criticis.* 1710. 4. HE.

EJ. *de commercio animæ cum sanguine.* ib. 1710. 4. HE.

EJ. *de morbis mortiferis.* ib. 1711. 4. HE.

EJ. *de abortus noxia & nefanda procuratione.* ib. 1711. 4. HE,

EJ. *de fatis theoriæ medicæ.* ib. 1711. 4. HÆNEL. BR.

EJ. *de naturæ & artis commercio therapeutico.* ib. 1712. 4. PL.

EJ. *de fatis doctrinæ temperamentorum.* ib. 1712. 4. *.

EJ. *de podagra sine sale.* ib. 1713. 4. HE.

EJ. Diss. *quæ thermarum & acidularum idolum medicum destruit circumspectum atque peritum harum usum commendat.* ib. 1713. 4. *.

EJ. *de medicinæ & doctrinæ moralis nexu.* ib. 1714. 4. *.

EJ. *de therapia morborum morali.* ib. 1714. 4. HE.

EJ. *de mensium anomaliis.* ib. 1716. 4. *.

EJ. *de mensium anomaliis convulsivis.* ib. 1716. 4. HE.

EJ. *de hæmorrhoidibus medicina hypochondriacorum.* ib. 1716. HE.

EJ. & auctoris J. L. PLATNER. *De affectibus capitis ex molientibus hæmorrhagiis.* ib. 1716. 4. *.

EJ. *de consensu morborum.* ib. 1716. 4. HE.

EJ. *de motibus naturæ cynosura medici.* ib. 1716. 4. HE.

EJ.

Ej. *de sensu vitali.* ib. 1716. 4. He.

Ej. *de atonia.* ib. 1716. 4. He.

Ej. *de hæmorrhoidibus longævitatis causa.* ib. 1717. 4. He.

Ej. *de hæmorrhoidibus feminarum.* ib. 1717. 4. He.

Ej. *de hæmorrhoidum consensu cum scorbuto.* ib. 1717. 4. He.

Ej. *de vero sensu medico naturæ interprete hippocratico.* ib. 1717. 4. *.

Ej. *de hæmorrhoidibus cæcis.* ib. 1717. 4. He.

Ej. *de hæmorrhoidibus suppressis.* ib. 1717. 4.

Ej. *de hæmorrhoidariorum regimine & diæta.* ib. 1717. 4. He.

Ej. *de hæmorrhoidibus albis.* ib. 1717. 4. He.

Ej. *de hæmorrhoidum auxiliis.* ib. 1717. 4. He.

Ej. *de cura per expectationem.* ib. 1717. 4. He.

Ej. *de dysenteria cum petechiis & purpura complicata.* ib. 1718. He.

Ej. *de epilepsia.* ib. 1718. 4. He.

Ej. *de scabie.* ib. 1718. 4. He.

Ej. *de vomitu cruento.* ib. 1718. 4. He.

Ej. *de falso sensu medico naturæ corporeæ hippocratico.* ib. 1718. 4. He.

Ej. *de hæmorrhoidum consensu cum capite & pectore.* ib. 1718. 4. He.

Ej. *de hæmorrhoidibus excedentibus.* ib. 1718. 4. He.

Ej. *de hæmorrhoidum insolitis viis.* ib. 1718. 4. He.

Ej. *de medicina quadam efficaci in motibus naturæ exacerbatis.* ib. 1718. 4. He.

Ej. *de pleuritide vera.* ib. 1718. 4. He.

Ej. *de rore marino.* ib. 1718. 4. He.

Ej. *Dubia vexata materiæ medicæ.* ib. 1719. 4. He.

Ej. *de apoplexia sanguinea.* ib. 1719. 4. He.

EJ. *de perniciosis in phthisi remediis.* ib. 1720. 4. HE.

EJ. *de pediluviorum usu medico.* ib. 1721. 4. HE.

EJ. *de mystarum morbis praeservandis.* ib. 1721. 4. HE.

EJ. *de metallicolarum nonnullis morbis.* ib. 1721. 4. HE.

EJ. *de phantasiae usu lusu & abusu in medicina.* ib. 1721. 4. HE.

EJ. *de sanatione fortuita.* ib. 1721. 4. HE.

EJ. *de studiosorum sanitate tuenda.* ib. 1721. 4. HE.

EJ. *de therapia imaginaria.* ib. 1721. 4 HE.

EJ. *de valetudinariis imaginariis.* ib. 1721. 4. HE.

EJ. *de sudore annuo spontaneo.* ib. 1721. 4. HE.

EJ. *de morum & morborum consensu.* ib. 1722. 4. HE.

EJ. *de sanitatis genuinis conservandi fundamentis.* ib. 1722. 4. HE.

EJ. *de squilla.* ib. 1722. 4. *. Laudes in asthmate & hydrope.

EJ. *de absorbentium utilitate & damnis in praxi medica.* ib. 1722. 4. HE.

EJ. *de religione medici.* ib. 1722. 4. HE.

EJ. *de abstinentia a medicamentis & medicis mortem & morbos interdum avertente.* ib. 1722. 4.

EJ. *de abstinentia medici ab aegrotis famam & vitam nonnumquam conservante.* ib. 1722. 4. HE.

EJ. *de dubiis vexatis materiae medicae.* ib. 1722. 4.

EJ. *de camphorae circumspecto usu medico.* ib. 1722. 4. HE.

EJ. *Memento mori commendans.* ib. 1723. 4. HAEN. BR.

EJ. *de asthmate convulsivo.* ib. 1723. 4. HE.

EJ. *de diaphoreseos usu & abusu.* ib. 1723. 4. HE.

EJ. *de natura quatenus idolo & asylo ignorantiae medicorum.* ib. 1723. 4. HE.

EJ. *de podagra juniorum.* ib. 1723. 4. HE.

Ej. *de morborum salubritate.* ib. 1723. 4 He.

Ej *de febre petechiali.* ib. 1724. 4. He.

Ej. *de lochiorum statu legitimo & morboso.* ib. 1724 4. He.

Ej. *de venæsectione infantum & puerorum.* ib. 1724. 4. He.

Ej. *de venæsectionis in pede gravidarum usu tuto & salubri.* ib. 1724. 4. He.

Ej. *de termino animationis fœtus humani.* ib. 1724. 4. Pl. Br.

Ej. *de ratiociniis ægrotorum.* ib. 1724 4. He.

Ej. *de polypo cordis.* ib 1724. 4. He.

Ej. *de confessione ægri adversus medicum.* ib. 1724. 4. He.

Ej. *de conscientia medici.* ib. 1724. 4. He.

Ej. *de vaticinio ægrotorum.* ib. 1724. 4. Hæn. Br.

Ej. *de venæsectione timidorum.* ib. 1725. 4. He.

Ej. *de morbis ex vermibus.* ib. 1725. 4. He.

Ej. *de medicina* Christi *divina & miraculosa.* ib. 1725. 4. He.

Ej. *de hydrocephalo.* ib. 1725. 4. He.

Ej. *de initio mensium initio morborum.* ib. 1725. 4 He.

Ej. *de medicinæ cum geosophia nexu.* ib. 1725. 4. He.

Ej. *de potentia diaboli in corpus humanum.* ib. 1725. 4. He.

Ej. *de morborum medela.* ib. 1725. 4. He.

Ej. *de resuscitatione semimortuorum medica.* ib. 1725. 4. He.

Ej. *de spectris.* ib. 1725. 4. He.

Ej *de therapia morborum spontanea observationes necessitate & utilitate in medicina* ib 1726. 4. He.

Ej. *de venæsectione curatorie repetita.* ib. 1726. 4. He.

Ej. *de venæsectione juniorum.* ib. 1726. 4. He.

Ej

EJ. *de spirandi difficultate.* ib. 1726. 4. HE.

EJ. *de venæsectione duplicata.* ib. 1726. 4. HE.

EJ. *de venæsectione secunda in morbis quibusdam chronicis vere secunda.* ib. 1726. 4. HE.

EJ. *de morbo endemio Hagymaz oder hitziger Hauptkrankheit.* ib. 1726. 4.

EJ. *de hæmorrhagiis mortuorum & jure cruentationis.* ib. 1726. 4. HE.

EJ. *de somno morborum causa.* ib. 1726. 4. HE.

EJ. *Formulas medicamentosas artificiosa methodo conscribendi.* ib. 1726. 4. PL.

EJ. *de hæmorrhoidum salubri & insalubri promotione.* ib. 1726. 4. HE.

EJ. *de hæmorrhoidibus symptomaticis & perniciosis.* ib. 1726. 4.

EJ. *de morbis aulicis.* ib. 1726. 4. HE.

EJ. *De casu memoriæ digno hydropicæ lapsu integro abdomine curatæ.* ib. 1726. 4. HE.

EJ. *de autochiria literatorum.* ib. 1727. 4. HE.

EJ. *de cura per domestica.* ib. 1727. 4 HE.

EJ. *de hæmorrhoidum differentia & aliis alvi fluxibus.* ib. 1727. 4. HE.

EJ. *de hæmorrhoidibus puerperarum & prægnantium.* ib. 1727. 4. HE.

EJ. *de hæmorrhoidibus hereditariis.* ib. 1727. 4. HE.

EJ. *de longævitate ex aëris temperie.* ib. 1728. 4. *.

EJ. *de longævitate ex animi moderamine.* ib. 1728. 4. *.

EJ. *de longævitate ex medicina.* ib. 1728. 4. HE.

EJ. *de longævitate ex motu corporis.* ib. 1728. 4. HE.

EJ. *de longævitate ex diæta.* ib. 1728. 4. HE.

EJ. *de diæta principum.* ib. 1728. 4. HE.

EJ. *de Ischuria senili.* ib. 1728. 4. HE.

EJ. *de initio mensium fine morborum.* ib. 1728. 4. HE.

Ej. *de haemorrhoidibus juvenum.* ib. 1728. 4. He.

Ej. *de venaesectione abortum praeservante.* ib. 1728. 4. He.

Ej. *de haemorrhoidum praeservatione.* ib. 1728. 4. He.

Ej. *de naturae luctu cum morbo & medico.* ib. 1728. 4. He.

Ej. *de purpura puerperarum.* ib. 1728. 4. Pl. Br.

Ej. *de fistula urethrae virili.* ib. 1728. 4. Pl. Br.

Ej. *de tussi infantum epidemica.* ib. 1728. 4. He.

Ej. *de phthisi praeservanda.* ib. 1728. 4. He.

Ej. *de hydrope.* ib. 1728. 4. He.

Ej. *de mente sana in corpore sano.* ib. 1728. 4. He.

Ej. *de morum & morborum nexu.* ib. 1728. 4. He.

Ej. *de fonte medicato Freyenwaldensi.* ib. 1729. 4. He.

Ej. *de canitie praematura.* ib. 1729. 4. He.

Ej. *de foetu mortuo.* ib. 1729. 4. He.

Ej. *de adstringentium perverso in haemorrhagiis usu & effectu.* ib. 1729. 4. He.

Ej. *de atrophia infantum.* ib. 1729. 4. He.

Ej. *de excrescentia nasi cum haemorrhoidum anomaliis connexu.* ib. 1729. 4. He.

Ej. *de vestitus vitiis morborum caussis.* ib. 1729. 4. Pl. Br.

Ej. *de malo ischiadico.* ib. 1729. 4. He.

Ej. *de medicina stratagematica.* ib. 1729. 4. He.

Ej. *de militum valetudine tuenda.* ib. 1729. 4. He.

Ej. *de morum mutationibus sub morbis.* ib. 1729. 4. He.

Ej. *de podagra praeservanda.* ib. 1729. 4. He.

Ej. *de podagra praeservatione.* ib. 1729. 4. He.

Ej. *de panacea.* ib. 1729. 4. He.

Ej.

EJ. *de aestatis vitiis morborum causis*. ib. 1729. 4. HE.

EJ. *de coffeae usu noxio*. ib. 1729. 4. HE.

EJ. *de curationibus symptomaticis*. ib. 1729. 4. HE.

EJ. *de torturae subjectis*. ib. 1729. 4. HE.

EJ. *Theoria generalis motus partium solidarum corporis humani & remediorum eum tam excitantium quam sedantium*. ib. 1730. 4. HE.

EJ. *de abortus violenti modis & signis*. ib. 1730. 4. HE.

EJ. *de aëre fodinarum metallicarum noxio*. ib. 1730. 4. HE.

EJ. *de haemoptysi*. ib. 1730. 4. HE.

EJ. *de lactis cauto usu medico*. ib. 1730. 4. HE.

EJ. *de sputatione hypochondriacorum*. ib. 1730. 4. HE.

EJ. *de scorbuto Daniae non endemio*. ib. 1730. 4. HE.

EJ. *de therapia per dolores*. ib. 1730. 4. HE.

EJ. *de venaesectionis utilitate in gravidis*. ib. 1730. 4. HE.

EJ. *de febrifugorum selectu & cauto usu*. ib. 1730. 4. HE.

EJ. *de ventriculi ardore*. ib. 1730. 4. HE.

EJ. *de natura vitae & sanitatis generatrice*. ib. 1731. 4. HE.

EJ. *de aegrorum examinis methodo & cautelis*. ib. 1731. 4. HE.

EJ. *de alexipharmacorum concentratorum noxa in febribus malignis*. ib. 1731. 4. *.

EJ. *Asthmatis sanguineo spasmodici casus*. ib. 1731. 4. HE.

EJ. *de cancro*. ib. 1731. 4. HE.

EJ. *de hepatis scirrho*. ib. 1731. 4. HE.

EJ. *de insensibilitate personali*. ib. 1731. 4. HE.

EJ. *de fonticulorum noxia concretione*. ib. 1731. 4. PL. HE.

EJ. *de lochiorum suppressione*. ib. 1731. 4. HE.

EJ.

Ej. *de morborum gradu differenti pro locorum diversitate.* ib. 1731. 4. He.

Ej. *de funiculi umbilicalis neglecta alligatione in causa infanticidii limitanda.* ib. 1731. 4. Pl. Br.

Ej. *de natura morborum medicatrice.* ib. 1731. 4. He.

Ej. *de sanatione divitum difficili.* ib. 1731. 4. He.

Ej. *de erysipelate ex purpura rubra male tractata.* ib. 1731. 4. He.

Ej. *de visus obscuratione a partu.* ib. 1732. 4. Pl.

Ej. *de anæmia.* ib. 1732. 4. He.

Ej. *de convenientia medicinæ cum theologia practica.* ib. 1732. 4. He.

Ej. *de curatione per contraria.* ib. 1732. 4. He.

Ej. *ubi desinit physicus ibi incipit medicus.* ib. 1732. 4. He.

Ej. *de morbis ex intermissa venæsectione.* ib. 1732. 4. He.

Ej. *de morbo motuum habituali ex imaginatione sub ructuum schemate enato, casus peculiaris.* ib. 1732. 4. He.

Ej. *de morbis occultis.* ib. 1732. 4. He.

Ej. *de spirituum ardentium usu & abusu* Differtatio. ib. 1732. 4. He.

Ej. & Stamke *de Valerianis officinalibus.* ib. 1732. 4. de analysi.

Ej. *de longævitate hominis regulis diæteticis potissimum nexu.* ib. 1732. 4.

Ej. & Koronzæi *de erroribus in pharmacopoliis ex neglecto studio botanices obvio.* ib. 1732. 4. He.

Ej. *de præservandis literatorum morbis.* ib. 1733. 4. He.

Ej. *de consuetudine & insuetudine ægrotandi.* ib. 1733. 4. He.

Ej. *de frequenti mystarum sermocinatione egregio sanitatis præsidio.* ib. 1733. 4. He.

Ej. *de sale primigenio universali.* ib. 1733. 4. Langenh. Br.

Ej. *de valerianis officinalibus.* ib. 1734. 4.

Ej. *de curatione per similia.* ib. 1734. 4.

Ej.

Ej. *de essentiis officinarum.* ib. 1734. 4.

Ej. *de motus corporis noxio usu.* ib. 1734. 4 He.

Ej. *de usu venaesectionis in paroxysmis calculi.* ib. 1734 4. He.

Ej. *de medico pro nobis s. medicina artificiosa.* ib. 1735. 4. He.

Ej. *de medico effectu affectuum animi.* ib. 1735. 4 He.

Ej. *de medico in nobis s. medicina naturali.* ib. 1735. 4. He. Br.

Ej. *de naturae sanae depravatione.* ib. 1735. 4. He.

Ej. *de euthanasia medica.* ib. 1735. 4. He.

Ej. *de febre castrensi.* ib. 1735. 4. *.

Ej. & a Thalheim *de medicinae necessitate.* ib. 1735. 4. *.

Ej. *de venaesectionis salutari intermissione.* ib. 1735. 4. *.

Ej. *de vitae & mortis commercio.* ib. 1735. 4. *.

Ej. *de colica ventriculi.* ib. 1735. 4. He.

Ej. *de dysthanasia medica.* ib. 1735. 4. He.

Ej. *de haemorrhagiarum statu praeternaturali.* ib. 1735. 4. He.

Ej. *de lethifera ac praematura formosorum deformatione.* ib. 1735. 4. He.

Ej. *de maniluvii usu medico.* ib. 1736. 4. *.

Ej. *de fermentatione vinosa.* ib. 1736. 4. Langenh. Br.

Ej. *Haemotologia physico medica.* ib. 1736. 4. *.

Ej. *de voto castitatis medico* ib. 1736. 4. *.

Ej. *de hysterergia medica.* ib 1736. He.

Ej. *de induciis medicis* ib. 1736. 4. He.

Ej. *de quatuor novissimis medicis.* ib. 1736. 4. He.

Ej. *Nonnulla praejudicia circa aërem.* ib. 1737. 4 *.

Ej. *de salis medii genesi ex acido aëreo.* ib. 1737. 4. Langenh. Br

Ej.

Ej. *de socialitate sanis & ægris media.* ib. 1737. 4. LANGENH. BR.

Ej. *de sulfuris aurati antimonii usu medico.* ib. 1737. 4. HE.

Ej. *de solitudinis medica utilitate.* ib. 1737. 4. LANGENH. PR.

Ej. *de ebrietate feminarum.* ib. 1737. 4. HE.

Ej. *de lacrymarum noxa & utilitate medica.* ib. 1737. 4. HE.

Ej. *de loquelæ usu medico.* ib. 1737. 4. PL. BR.

Ej. *de oscitatione.* ib. 1737. 4. HE.

Ej. *de pectinationis usu medico.* ib. 1737. 4. HE.

Ej. *de remediis morborum superstitiosis.* ib. 1737. 4. *.

Ej. *de dentibus serotinis s. sapientiæ vulgo dictis.* ib. 1737. 4. PL. BR.

Ej. *de hepatis obstructione.* ib. 1738. 4. PL.

Ej. *Commentatio medica ad edictum ædilitium ff. L. XXI. P. I.* 1738. 4.

Ej. *de morbis feminarum virilibus.* ib. 1738. 4. HE.

Ej. *de ploratu infantum sanorum sub partu.* ib. 1738. 4. HE.

Ej. *de singultu præcipue puerperarum.* ib. 1738. 4. HE.

Ej. *de ferro.* ib. 1738. 4.

Ej. *Commentatio medico theologica in Jur. Can. Decreti P. III. de Consecrat. distinct. V. c. XXI. Contraria studiose sunt divinæ cognitioni præcepta medicinæ; a jejuniis revocant lucubrare non sinunt, ab omni intentione meditationis abducunt, itaque qui se medicis dederit, seipsum sibi abnegat.* ib 1738. 4. HE.

Ej. *de arte sanandi per morbum.* ib. 1738. 4. HE.

Ej. *de phrenitide pannonica idiopathica.* ib. 1739. 4. HE.

Ej. *Diæta cuivis morbo propria exempla præcipuorum morborum.* ib. 1739. 4. HE.

Ej. *de jure lactantium medico.* ib. 1739. 4. HE.

Ej. *de peregrinatione medica.* ib. 1739. 4. HE.

Ej. *de puerperio multorum morborum sæpius initio opportuno.* ib. 1739. 4. HE.

Ej.

Ej. & Oettanger *de belladonna.* ib. 1739. 4. Decem experimenta ad ostendendam ejus herbæ efficaciam.

Ej. *de sale volatili urinoso ex parte acido vitriolico.* ib. 1739. 4.

Ej. *de modo utendi & regimine in thermis silesiorum Hirschbergensibus observandis.* ib. 1739. 4. He.

Ej. *de concionum salubri mensura.* ib. 1739. 4. Langenh. Br.

Ej. *de venatione morbifica.* ib. 1739. 4. *.

Ej. *de colica hæmorrhoidali in passionem iliacam inclinante.* ib. 1739. 4. He.

Ej. *de succini solutione ferme radicali.* ib. 1739. 4. Pl. Br.

Ej. *de calculi consensu cum hæmorrhoidibus externis.* ib. 1739. 4. He.

Ej. *de medicina artificiosa plebi parum fructuosa.* ib. 1740. 4. He.

Ej. *de medicina peripathetica s. ambulatoria, ob mit gehender Leibesbewegung die Gesundheit erhalten und befordert werden konne.* ib. 1740. 4. He.

Ej. *de medicina quadam efficaci in motibus naturæ exacerbatis.* ib. 1740. 4. *.

Ej. *de inspectionis corporum forensis in causis matrimonialibus fallaciis.* ib. 1740. 4. *.

Ej. *de apotherapia.* ib. 1740. 4. He.

Ej. *de hydrargyrosi s. salivatione per mercurium.* ib. 1740. He.

Ej. *de sudoris ambulatorii salubritate & insalubritate.* ib. 1740. 4. He.

Ej. *Casus menstrui fluxus anomali animique pathematibus perturbatis.* ib. 1741. 4. Pl.

Ej. *de senectute viridi.* ib. 1741. 4. He.

Ej. *de lactis suspecta præsentia in innuptis ad Hippocr. L. III. Aph.* 39. ib. 1741. 4.

Ej. *de medicina apud Ebræos & Ægyptios conditione.* ib. 1742. 4.

Ej. *de septenario medico. Daß nach der Siebenzahl denkwürdige Veränderungen im menschlichen Leibe vorgehen.* ib. 1742. 4.

Ej. *de frequentia morborum in feminis præ viris.* ib. 1742. 4.

Ej. *de medicina moratoria.* ib. 1743. 4.

Ej. *Casus singultus chronici quatuor annorum.* ib. 1743. 4. Pl. Br.

Ej. *de melancholia vera & simulata.* ib. 1743. 4.

Ej. *de affectibus pruriginosis.* ib. 1743. 4.

Ej *de nuptiis senum secundis raro fecundis.* ib. 1743. 4.

Ej. *de victu fumoso, ob geräucherte Speisen dienlich sind.* ib. 1743. 4.

Ej. *de cerevisiæ potu in nonnullis morbis insalubri & adverso.* ib. 1743. 4. He.

Ej. *Medice vivere est optime vivere, contra vulgarem canonem, medice vivere est misere vivere.* ib. 1743. 4.

Ej. *de infœcunditate corporis ob fœcunditatem animi in feminis.* ib. 1743. 4. Langenh. Br.

Ej. *de theologo tabacum fugente.* ib. 1743. 4. He.

Ej. *de sepulchrorum salubri translatione extra urbem.* ib. 1743. 4. He.

Ej. *de secundinis restitantibus.* ib. 1743. 4. He.

Ej. *de medicina sanguinaria.* ib. 1744. 4. He.

Ej. *de hemiplexia.* ib. 1744. 4. He.

Ej. *de diætæ tenuis salubritate.* ib. 1744. *.

Ej. *de autochiria occulta.* ib. 1744. *.

Ej. *de ægris medicinæ abstemiis diætetice curandis.* ib. 1744. 4. *.

Ej. *de insomniorum influxu in sanitatem & morbos, was Träume zur Gesundheit und Krankheit beytragen.* ib. 1744. 4. *.

Ej. & Mann *Circa encheireses phlebotomiæ observationes & cautelæ chirurgico practicæ.* ib. 1744. 4. He.

Ej. *de anima nec cogitante nec volente corpus suum internum movente.* ib. 1744. 4. Langenh. Br.

Ej. *de sanguinis & animæ nexu.* ib. 1744. 4. Langenh. Br.

Ej. *de noctibus agrypnis von schlaflosen Nächten.* ib. 1744. 4. *.

Ej.

EJ. *de præservatione morborum militarium*, ib. 1744. 4.

EJ. *de borace*. ib. 1745. 4. LANGENH. BR.

EJ. *de decubitu sanorum salubri*. ib. 1745. 4. HE.

EJ. *de medici officio circa animam in causa sanitatis*. ib. 1745. 4. PL. BR.

EJ. *de tuenda reipublicæ salute per medicorum bona consilia*. ib. 1745. 4. LANGENH. BR.

EJ. *de analepticis eorumque usu*. ib. 1745. 4. PL. BR.

EJ. *de morbis æstivis*. ib. 1745. 4. LANGENH. BR.

EJ. *de sanguine nobili*. ib. 1745. 4. LANGENH. BR.

EJ. *de rhoncho dormientium*. ib. 1745. 4. LANGENH. BR.

EJ. *de aurora musis amica & sana*. ib. 1746. 4. *.

EJ. *de literatorum & honoratorum sanitate tuenda & restituenda*. ib. 1746. 4. HE.

EJ. *de singulari mercurii dulcis usu in desperatis quibusdam morbis*. ib. 1746.

EJ. *de salubritate esculentorum vegetabilium præ carnibus animalium*. ib. 1746. 4. HE.

EJ. *de risus commodo & incommodo in œconomia vitali*. ib. 146. 4. HE.

EJ. *de osculo morbifico & mortifero*. ib. 1746. 4. HE.

EJ. *de morientium cantu cygneo*. ib. 1746. 4. HE.

EJ. *Casuum biga ad memoriam maxime insignium cum clave pathologica faustaque rationali medendi methodo*. ib. 1746. 4. LANGENH. BR.

EJ. *de ligatura usu medico*. ib. 1746. 4. HE.

EJ. *de dysenteria epidemica quasi pannonica turbulenta empiricorum cura fere contagiosa & maligna, superiori anno vicina devastante loca*. ib. 1747. 4. HE.

EJ. *de crimine rugarum*. ib. 1747 4.

EJ. *de crimine stellionatus medici*, *von verstellten und versteckten Betrüglichkeiten in der Medicin*. ib. 1747. 4. PL. BR.

EJ. *de cura assatoria*. ib. 1748. 4.

Ej. *de succino.* ib. 1705. 4.

Ej. *de sanitate morbis & morte* B. LUTHERI. 1750. 4. HEFT.

Ej. *de palindromia morborum.* ib. 1705. 4. HEFT.

Ej. *Noli me tangere medicorum de morbis quos tangere non licet.* ib. 1751. 4. HEFT.

Ej. *de voto obedientiæ medico.* ib. 1751. 4. HEFT.

Ej. *de hæmorrhagiis complicatis.* ib. 1752. 4. HEFT.

Ej. *de causis vitiorum auditus.* ib. 1752. 4. *.

Ej. *de medicina pseudomiraculosa.* ib. 1753. 4. HEFT.

Ej. *de medicina fere & vere miraculosa.* ib. 1753. 4. HEFT.

Ej. *de morbis incarceratorum.* ib. 1754. 4. HEFT.

Ej. *de febre intermittente senibus lethifera.* ib. 1754. 4. HEFT.

Ej. *de athletica fallaci sanitate.* ib. 1754. 4. HEFT.

Ej. *de morbis immaginariis hypochondriacorum.* ib. 1754. 4. HEFT.

Ej. *de majori frequentia apoplexiæ in eruditis quam alius sortis hominibus observanda.* ib. 1755. 4. HEFT.

Ej. *de graviditate prolongata.* ib. 1755. 4. HEFT.

Vitam dedit BRUCKER *Ehrentempel deutscher Gelehrsamkeit.* IV. nr. 180.

§. MXIX. DIARIA ad a. 1704.

In *Phil. Transact.* decerpta albi recensuimus. Sic in plerisque adnotationibus in *Mém. de l'Acad. des scienc.*

In *hist. acad. reg. scient.* 1704. HOMBERG. De pulsatione venarum pulsui arteriarum simili.

In *Act. Mar. Balth.* 1704. LOPHAGEN de ridiculis medicamentis antifebrilibus. Viginti quinque baccæ Mezerei in febre epidemica, inde æstus inexstinctus, mors ipsa. A pipere longo cum spiritu vini eodem fine sumta, maximi cruciatus & funesta hæmorrhagia. Sic ab alumine crudo, nausea, anxietas eodem funesto eventu. Alia auxilia tantum ridicula.

M. MAK

M. Mak Ozæna ſanata hydrargyro & ſalivatione mota.

O. Jac. Roebel ſacharo in hydrope feliciter procurata purgatio.

M. Jul. Osemeyer Ventriculus ulceroſus, perforatus, inde perpetuus vomitus ingeſtorum.

Chr. Rolichen Caſus de femina quæ plumbi fragmentum in utero geſſerat, quum fetum expectaret, enixa eſt.

Christ. Boek de hepate gallinæ magno & ponderoſo.

Quatrieme recueil des lettres curieuſes & édifiantes. Paris 1704 12. 1710. 12.*

Iter eſt Caroli Jacobi Poncet medici qui ab imperatore vocatus a. 1698 ad 1700. in Abyſſinia fuit. Iter terreſtre fecit per Nubiam, Bengalam, Æthiopiam ipſam. Imperatorem continuo valetudinis melioris reddidit, ſæpe mihi ſuſpicionem moverat, num liber genuinus ſit. Felle bubalino carnem condire crudamque edere. Medica aliqua. Cataplaſma ad vulnera ſagittis venenatis inflicta. Exercitus Abyſſinicus 50 myriadum. Marino itinere rediit per Maſſuam, Giddam. Arbores aliquas & alia rariora deſcribit.

§ MXX. J. Dominicus Santorini.

Inſignis potiſſimum inciſor, cæterum protomedicus Venetiis manu & conſiliis medicinam fecit, in artem obſtetriciam etiam prælegit, vir in differendo accuratus & inventor.

Primo prodierunt Venet. 1705. 4. 1740. 8. Roterdam. 1719. 8. *Opuſcula quatuor. De ſtructura & motu fibræ de nutritione, de hæmorrhoidibus & de catameniis*, recuſa cum Baglivi operibus, in editionibus quibus Antwerpia præfigitur, ut 1715. 4.

Hæmorrhoides ex arteriis fluere, quoties vires dilatantes ſuperarent reſiſtentes vires, & periodos obſervabat ſi ſtato tempore aliqua ſanguinis jactura accideret aut cibo nimio ſit indultum. Earum fluxus ſanguinem nimis calidum refrigerat, ſi de ramo fluxerit, cujus in trunco obſtructio ſit, magnum ab ejus fluxu levamen accidit, ita per ſingula ut hepatis & renum morbis aliiſque ſubveniant. Nimiæ hydropem faciunt. Hirudines pallidum ſ. gelatinoſum humorem potiſſimum educere. De ſtagnatione, de obſtructione.

Ej. *Obſervationes anatomicæ.* Venet. 1724. 4. *. In Belgia recuſæ. Ad veram equidem anatomen ſpectat, ad pathologiam tamen nonnihil contulit. Bilis varii colores, in chloroſi pullus, in ictero ater, piceus cum calculus ductus cyſtici oſtium obturaret. In appendiculo coli lumbrici. In paralyſi nervus

nervus opticus gracilior & in dextro thalamo & in dextro oculo. Lentis crystallinæ duplex vitium superficiale & profundum, & vitiorum anatomica descriptio Ossa pubis aliquando in partu discedunt. In jejuno ventriculus arctissime contractus. Hydrops uteri saniosus. Fetus in tuba FALLOPIANA repertus.

EJ. *Storia d'un feto estratto delle parti derettane.* Venez. 1721. 4. *. Elegans libellus fetus 23 mensibus gestatus, dum alter in utero adolesceret, demumque per anum frustillatim extractus, sed alia pathologica varia, de intestinis connatis, alvi constipatione funesta &c.

EJ. *Istruzione intorno alle febbre, edizion novissima.* Venez. 1751. 4. *. Opus hoc ex codicibus MS. auctoris auctum. Clinicum est curatoriæ artis compendium in usus chirurgorum navalium Venetorum scriptum. De febribus potissimum intermittentibus malignis, quo causi, leipyriæ hemitritææ & aliæ febres veterum pertinent. Difficilem tamen respirationem, inquietudinem, pulsum in senibus parvum non curat. Signa funesta, inter ea cephalæa, sopor. Tunc febres acutæ benignæ, quo inflammationes, exanthemata, pestem & petechias refert. Inflammationes internæ solæ periculum habent, denique febres lentæ hecticæ. Curatio. Ad febres periodicas pulvis corticis peruviani peridem febres remittentes sanat, continuas venæsectione tollit, vesicatoriis. Febres lentas ex mala victus ratione ortas vomitu moto adgreditur, si scirrhi adparent, addit bilem animalium. In dysenteria aqua cervina ad duas libras utiliter bibitur, in phthisi lac. Initio febris ex repressa perspiratione nata suadet sudorem fricando motum & cum vino & oleo.

Vitam dedit filius in DIARIO VENETO Giorn. de lett.

§. MXXI. ANDREAS OTTOMAR GOELICKE.

Professor Duisburgensis inde Francofurtensis ad Viadram acer STAHLII adsecla.

Numerosissimas disputationes dedit.

EJ. *de temperamentorum natura ac diathesi morbosa.* ib. Hall. 1705. 4. HEFT.

EJ. *Epistola in qua refutatur præjudicium medicos omnes Romanos olim abjectæ conditionis & servos fuisse.* Lips. 1705. 4. *.

EJ. *Partum octimestrem vitalem esse & legitimum.* Hall. 1708. 4. *.

EJ. *de damnis purgantium in diathesi phthisico hydropica.* Lips. 1708. 4. TR.

EJ.

Ej. *de mutilo medicinæ corpore resarciendo per chirurgiam & pharmaciam postliminio revocandus.* Hall. 1709. 4. & in Valentini *Corp. Med.*

Ej *de revellentibus ac derivantibus veterum eorumque rationali explicatione.* ib. 1709. 4. Heft.

Ej. *Novum artificium curandi procidentiam uteri veram.* ib., 1710. 4. Heft. Br.

Ej. *de requisitis medicinæ Professoris.* ib. 1709. 4.

Ej. *de veritate practica diversionis veterum per revellentia & derivantia earumque operandi ratione mechanica.* ib. 1712. 4. Heft.

Ej. *de medico cathedrali & clinico diversaque utriusque curandi ratione.* Franc. & Viadr. 1715. 4. Heft.

Ej. *Hippocrates ab atheismi crimine nuper ipsi imputato absolvitur.* Hall. 1713. 4. Pl. Contra N. H. Gundling.

Ej. *de sapientissima lege Atheniensium quæ solemniter sanciti erant ne qua femina (servus) medicinam disceret Epist.* Hall. 1717. 4. Heft. Pl.

Ej. *de frequentia ægrotandi in sexu sequiori præ virili.* Francof. 1717. 4.

Ej. *Defensio pro* Hippocrate *entheo opposita declarationi sententiæ de atheismo* Hippocratis N. H. Gundling *denuo suscepta.* Duisb. 1714. 4. Pl.

Ej. *Specimina II. medicinæ forensis de muliere quæ peperit undecimo mense.* Francof. ad Viadr. 1719. 4. Heft.

Ej. *de colica spasmodica.* ib. 1719. 4. Heft.

Ej. *Specimen tertium medicinæ forensis ad Paul. ff. Lib. V. Tit. IV. l. 3. si quis filium & Ulpian. ff. Lib. XXIX. Tit. III. 30. 516. suum hæredem.* ib. 1719. 4. Heft.

Ej. *Specimen quartum.*

Ej. *Specimen quintum medicinæ forensis ad art. XXXV. Const. crimin. Carol. V. & l. Digest. Libr. XXV. Tit. IV. de inspiciendo ventre.* ib. 1720.

Ej. *Specimen V & VI. etiam* 1720. 4. Menz.

Ej. *de diversione humorum per revulsionem ac derivationem eorundem.* ib. 1721. 4. Heft. Br.

Ej.

EJ. *Revellentium ac derivantium genuina operandi natura.* Francof. 1721. 4.

EJ. *de dysenteria corrupta cum salute ægri in integrum restituenda.* ib. 1721. 4. HEFT.

EJ. *de emansione mensium.* ib. 1723. 4. HEFT.

EJ. *de hæmorrhoidibus turbatis suo ordini restituendis.* ib. 1723. 4. HEFT.

EJ. *de trichosi.* ib. 1724. 4. HEFT.

EJ. *de usu & abusu phlebotomiæ in variolis.* ib. 1725. 4. HEFT.

EJ. *de amethodia medica in genere.* Frf. ad Viadr. 1726. 4. PL.

EJ. *de sedimento urinarum.* ib. 1727. 4.

EJ. *de impostura corticis peruviani.* ib. 1727. 4.

EJ. *de epilepsiæ consensualis singulari specie.* ib. 1727. 4. PL.

EJ. *de cardialgia syncoptica.* ib. 1728. 4.

EJ. *de corticis chinæ chinæ usu noxio licet recto in febribus.* ib. 1729. 4. HEFT.

EJ. *de apoplexia.* ib. 1729. 4. HEFT.

EJ. *de usu & abusu phlebotomiæ circa æquinoctia.* Francof. 1730. 4. PL.

EJ. *de lue contagiosa bovillum pecus nunc depopulante.* ib. 1730. 4. cum historia mali.

EJ. *de pulmonum infantis natatu vel subsidentia infallibili indicio cum vel vivum vel mortuum esse natum.* ib. 1730. 4. HEFT.

EJ. *de membranæ textura usu & affectionibus tam secundum quam præter naturam.* ib. 1739. 4. HEFT. BR.

EJ. *Observationes aliquot practicæ circa febrem vesicularem.* ib. 1732. 4.

EJ. *de empyemate.* ib. 1732. 4 *.

EJ. *de dystocia.* ib. 1732. 4. HEFT.

EJ. *de laude febris falso suspecta.* ib. 1733. 4. HEFT.

EJ. *de maturatione humorum in morbis.* ib. 1733. 4. *.

EJ.

Ej. *de officio medici circa superstitionem aegrotorum.* ib. 1733. 4.

Ej. *de tendinum affectibus.* ib. 1734. 4. HEFT.

Ej. *de morbo ructuoso* HIPPOCRATIS. ib. 1734. 4. *.

Ej. *de chirurgiae cum medicina conjunctione.* ib. 1735. 4. PL.

Ej. *de ileo ex hernia.* ib. 1735. 4. *.

Ej. *de emeticorum usu & abusu in praxi medica.* ib. 1734. 4.

Ej. *de singularibus hepatis humani in statu naturali & praeternaturali.* ib. 1736. 4.

Ej. *de balsamo Cacao.* ib. 1736. 4. *.

Ej. *de erysipelate.* ib. 1736. 4. HEFT.

Ej. *de cacochymia plethorae pedissequa.* ib. 1738. 4. HEFT.

Ej. *de febre lactea* ib. 1738 4. HEFT.

Ej. *de fibrae textura usu & affectionibus tam secundum quam praeter naturam.* ib. 1738. 4. HEFT.

Ej. *de musculorum textura usu & affectionibus tam secundum quam praeter naturam.* ib. 1739. 4. HEFT.

Ej. *de onopordo carcinomatis averrunco.* ib. 1739. 4.

Ej. *de genuina corporis organici motore.* ib. 1740. 4. HEFT.

Ej. *Brevis & succincta historia medica de hernia femorali.* ib. 1740. 4. HEFT. BR.

Ej. *de purpura alba confluente.* ib. 1740. 4. HEFT.

Ej. *de studio mathematico cum medicina conjungendo.* ib. 1740. 4. *.

Ej. *de febre catarrhali petechizante nunc epidemice grassante.* ib. 1741. 4. *. cum historia morbi ad naturam scripta.

Ej. *de vera methodo curandi haemorrhagias spontaneas.* ib. 1741. 4. Laudat succum urticae.

Ej. *de mesenterii adfectibus.* ib. 1742. 4. HEFT.

EJ. *de consensu & dissensu mechanicorum & organicorum modoque illos conciliandi.* ib. 1742. 4. HEFT.

EJ. *an in medico practico fortuna requiritur.* ib. 1743. 4. HEFT.

EJ. *Historia anatomica nova & antiqua.* Hall. 1743. 8. *. Accedit observationum physico anatomicarum & chirurgicarum decas. De historia diximus in B. anat T. II. p. 33. Inter dissertationes est incisio parvi tabidi cum glandulæ mesenterii in steatomata abierant & nr. 3. tabes ex hepate enormis molis denique cum hydrope abdominali. Morbus convulsivus diuturnus hystericus. Ab emmenagogis drasticis abscessus abdominalis. Femina cui ante mensium fluxum de naribus odor nauseoso dulcis halebat. Nuperioris anatomes historiæ editio plenior est, prodiit Francof. ad Viadr. 1738. 4. *. Nihil hic expectes peculiaris & proprii, neque erroribus noster sibi cavet. Contra SYLVII censuras se tuetur.

EJ. *Historia chirurgiæ recentior*, dicta in B. Chir. & antiqua prodiit utraque. Hall. 1713. 8. *.

EJ. *Historia medicinæ universalis qua celebriorum medicorum vitæ & dogmata pertractantur.* Periodus I & II Hall. 1717. 8. Per. III & IV. ib. 1718. 8. *. Per. V. ib. 1719. 8. *. & sexta ib. 1720. 8. *. Prima periodo medicinam primævam & hebraicam persequitur. Periodo II. Chinensium & Ægyptiorum medicinam, istam ex ANDR. CLEYER & M. BOYM contra CONRINGIUM asperrime defendit. Periodo III. medicina fabulosa pertractatur cum longissima adversus censuram Diarii Hallensis præfatione. In IV. medicinam dicit philosophicam quæ HIPPOCRATE terminatur. Quinta compendium medicinæ HIPPOCRATIS exponit ex ejus viri scriptis collecta, non illa iniqua neque tamen adulatoria. In VI. medicinam continet adusque artis divisionem, multum CÆLIO usus & PLINIO.

EJ. *Institutiones medicinae secundum principia mechanico organica reformatae.* Francof. ad Viadr. 1735. 8. *. Ex dissertationibus coaluit. Primum de artibus quas medico innotuisse necesse est aut decorum. Curiositatem vult abesse & chemia pharmaceutica sola requiritur. Algebraicas subtilitates respuit, anatomen practicam admittit. Botanicam curiosiorem cane pejus & angue fugere jubet. Artis medicæ certitudo & dignitas. Physicam experimentis chymicis innixam causam multorum errorum fuisse.

EJ. *Introductio in historiam literariam scriptorum qui Institutiones medicinæ s. partem ejus scriptis suis illustrare cordi habuerunt.* Frf. ad Viadr. 1735 4.

EJ. *Introductio in historiam literariam scriptorum qui medicinam forensem commentariis suis illustrarunt.* ib. 1723. 4. *.

Deinde

Deinde cepit edere *Selecta medica Francofurtensia anatomen practicam, chirurgiam, materiam medicam, universam medicinam illustrantia.* Eam collectionem putavi rectius me dicturum ad annos quibus quodque volumen prodiit.

§. MXXII. HERMANN FRIDERICH TEICHMEYER.

Socer meus, cujus numerosi nepotes supervivunt. Chemica potissimum coluit, pharmaceutica etiam alchemica, professor Jenensis. Numerosæ ejus sunt disputationes. Primam defendit Præside J. WOLFG. WEDEL *de cubebis.* Jen. 1705. 4. *.

EJ. *de scrophulis.* ib. 1708. 4. *.

EJ. *de asthmate sanguineo.* ib. 1710. 4. RIV.

EJ. *de novo instrumento repurgationis ventriculi.* ib. 1712. 4. *

EJ. *de atrophia infantum rachitica.* ib. 1715. 4. HÆN. BR.

EJ. *de repellentium usu damnoso.* ib. 1716. 4. HÆN.

EJ. *de spiritibus acidis.* ib. 1720. 4. PL.

EJ. *de hydrope pectoris.* ib. 1727. 4. HEFT.

EJ. *de apoplexia.* ib. 1728. 4. HEFT.

EJ. *de affectione ex musto fermentante.* ib. 1729. 4. cum propriis exemplis.

EJ. *Historia morborum hiemis præteriti.* ib. 1729. 4. HEFT.

EJ. *de medico bene valente.* ib. 1729. 4. HEFT.

EJ. *de polypis in specie cordis.* ib. 1729. 4. HEFT. Resp. WINTERSBACH.

EJ. *de arcano tartari vel sale essentiali vini.* ib. 1730. 4.

EJ. *de auro.* ib. 1730. 4. HEFT.

EJ. *de Caapaba s. pareira brava.* ib. 1730. 4. HEFT. *.

EJ. *de anodynis quibusdam spiritibus mineralibus.* ib. 1731. 4. PL.

EJ. *de analogia morborum eorumque curatione methodica per polychresta.* ib. 1732. HEFT.

EJ. *de antimonio ejusque regulis.* ib. 1733. 4.

Ej. *de arthritide.* ib. 1733. 4.

Ej. *de delirantium furore & dementia.* ib. 1733. 4.

Ej. *de coralliorum rubrorum tincturis.* ib. 1734. 4.

Ej. *de purpura s. febre miliari.* ib. 1734. 4. Heft.

Ej. *de cholera.* ib. 1735. 4.

Ej. *de hepatitide.* ib. 1737. 4. *.

Ej. *de noxiis quibusdam circa medicamenta officinalia.* ib. 1738. 4. Heft.

Ej. *de vomitu gravidarum primis plerumque gestationis mensibus.* ib. 1738. 4. Heft.

Ej. *de calculi vesicæ exulceratæ adhærentis sectione & curatione felici.* ib. 1739. 4. Heft.

Ej. *de doloribus colicis.* ib. 1740. 4. Heft.

Ej. *de melancholia attonita raro literatorum affectu.* ib. 1741. 4.

Ej. *de morbo Hungarico s. febre castrensi.* ib. 1741. 4. Pl.

Ej. *de cadaveris inspectione s. sectione legali.* ib. 1742. 4. Heft.

Ej. *de calculis biliariis.* ib. 1742. 4. cum exemplis.

Ej. *de sale de* Seignette. ib. 1742. 4. Heft. Germanice versa prodiit cum notis.

Ej. *de spasmo ventriculi.* ib. 1743. 4.

Ej. *de gangræna & sphacelo.* ib. 1743. Heft.

Ej. *de sterilitate mulierum.* ib. 1743. 4 Heft.

Ej *Institutiones medicinæ legalis & forensis.* Jen. 1723. 4 1740. 4 1762. 4. ex editione & cum adnotationibus Faselii. Germ. Nurnb. 1769. 4. Commodum compendium & plurimis aliis plenius. Morbi simulati, dissimulati, contagiosi & de cautelis quibus pericula contagii evitantur. Ex sacharo saturni cum volatili corrosivo venenum præparatum, quod canes intra aliquot hebdomades aut menses absque vi necat. Cadaverum inspectio & de vulnerum periculo relationes.

In hocce compendium Ill. Haller Gœttingæ prælegit, ejus collegium a filio calamo exceptum & in vernaculam postea versum prodiit.

Albrecht

ALBRECHT von HALLER *Vorlesungen über die gerichtliche Arzneywissenschaft aus einer nachgelassenen lateinischen Handschrift übersetzt*. Bern 1782. 8. 2 vol. quod suo loco dicetur. BR.

EJ. *Gedanken über die Frage ob nicht der zarte Mahlsteinstaub den man täglich mit dem Brodte und andern Mehlspeisen genießt, mit eine Ursache vom Stein und Podagra seyn könne*. Jen. 1728. 4.

EJ. *Institutiones medicinæ pathologicæ & practicæ*. Jen 1741. 4. *. Fusius compendium. Urina mucosa fila trahens fœtida. Cum penis vaginam non subiisset, tamen contracta est gonorrhœa.

EJ. *Institutiones chemiæ practicæ & experimentalis*. Jen. 1729. 4. *. Maxima pars operis & utilior est de productis chemicis cum monitis clinicis & de efficacia medicamentorum internorum testimoniis. Ita KORTHOLTII arcanum ad cancrum, passim in Gallia etiam felici eventu tentatum fuisse docet, encheireses describit. Ad finem scriptiones sunt 87.

EJ. *Unterricht von nützlichen Gebrauch und Würkung einiger bewährter medicamenten*. Jen. 1733. 8.

EJ. *Institutiones materiæ medicæ*. Jen. 1737. 4. *. secundum ordinem est indicationum, auxilium dum profert monita addit practica, chemica etiam & pharmaceutica.

Adjectus est lapis lydius materiæ medicæ 8. HERMANN.

§. MXXIII. VARII ad a. 1705.

J. ANTONIUS TERENZANUS professor Pisanus.

EJ. *Exercitationes physico medicæ circa valetudinem & res aliquas non naturales*. Pisis 1705. 4.

Lego etiam *Exercitationes circa res naturales fere omnes*. 1708. 4.

EJ. *de morbis uteri opus*. Lucca 1715. 4. Nolim purum stylum hic expectes neque proprii quid. Habet tamen & adnotationes aliquas pathologicas atque clinicas & incisiones cadaverum, has quidem ad suas sententias confirmandas. Menses nimios cortice peruviano studet compescere. Gonorrhœam a fluore albo distinguit, quod illæ fit in lacunis ostium vaginæ circumstantibus. Sudoribus deinde etiam mensibus suppressis cutis more turgida ut tamquam corium supra aliud crassius corium intumesceret. Cum qualibet febris tertianæ paroxysmo menstruus fluxus, elapso vero mense cum febris rediidet, menses qui languescebant, redierunt in ordinem, quo ad refrigerantibus malum tollere-tur.

tur. Post fluorem album dolores & tabes. Uterus intus lacteis vasculis tumidis rubris & albis repletus & tumidæ glandulæ. In puerperis a febre extinctis vidit membranas uteri tumidas (tumorosas), hydatidibus etiam & sphacelo excesas. In feminis salacibus tuba ad uterum usque inflammata ovarium sinistrum amplo ovo turgidum. Quæ a partu undecimo mense multum viscidi humoris reddidit. Morbi uteri per singulos.

EJ. *Commentatio ad crises diesque criticas acutorum morborum spectans.* Pisa 1729. 4.

EJ *Commentatio practica ad retardatas vel præpeditas acutorum crises juxta geminam curandi methodum recentiorum.* Lucca 1733. 4. TR. Disputatio inauguralis fuit 1715. vel ut puto 1704.

FRANCISCUS ALPHONSUS DONNOLUS Lector patavinus.

EJ. *Prælusio de bello civili medico* Padua 1705. Historiæ aliquæ dissensionum quæ passim inter medicos scriptis agitatæ fuerunt. Miræ laudes AVICENNÆ, quas mellis HIPPOCRATIS severit, GALENUS coluerit, AVICENNAM in horreo servare. Contra inutilia medicorum (mechanicorum) inventa.

VETERES anatomen totam temnuisse, ea omnia omisisse scribere quæ sibi inutilia visa essent.

NUPEROS multa necessaria omittere, potissimum semejotica. Eorum inventa potius ad ornatum quam ad usum pertinere. In pharmacia eorum aliqua merita esse.

J. CHR. HEYNE Sueci. *Tentamen de præcipuis ossium morbis.* Amstel. & Gedan. 1705. 4. Morbos omnes ossium ortum habere a vitiis partium mollium, inflammatione, abscessu &c.

THEODOR SCHOEPFER *de jure senum.* Quedlinb. 1705. 4. Longævorum fœcundorum exempla etiam fœminæ 70 annos fœcundæ.

J. ANTON SOELDNER *Methodus medendi per simplicia* Leid. 1705. 8. UFFENB.

FRANCISCI ARISI (ARRIGHI) *Cremona literata.* Cremon. 1705. fol. 1741. fol. 3 vol. CARRER.

J. E. KUHNII clinici Hamburgensis *quo medicinæ præstantia & utilitas multis comprobatur argumentis.* Marburg 1705. 4.

CAROLUS GALLUCCIUS *Medicina completa ad Galenistarum mentem, in duos divisa tomos, in primo totam continens theoriam partemque praxis & in secundo totam praxin.* Messan. 1705. 4.

JOSEPH.

JOSEPH RODRIGUEZ *Apis byblea s. utilia pharmaca & laborandi perbrevis methodus.* Madrit 1705. 4.

In HORATII de FLORIANIS *epistola contra* SBARAGLI *oculorum & mentis vigilias scripta.* Rom. 1705. 4. aliqua non magni momenti pertinent ad artis historiam.

DES GOUGES *Epistola medicinalis historica in qua argumenta refellentia res effusas in epistola edita a.* 1687. *& addita observatio de lue venerea.* Paris 1705. 4. Antiquum morbum esse. Esse Martialis ficum, morbum JOBI &c.

ARNAUD PERPESSA *Diss. medica de hæmorrhoidum utilitate & noxa secundum doctrinam* HIPPOCRATIS. Tolos. 1705. 4.

EJ *Prælectiones medico anatomicæ de iis quæ spectant ad fetum humanum in utero humano.* ib. 1716. 8.

ADAM PHERREL *de nonnullis oculorum morbis.* Lion 1705. fol.

J. FRID. HAMEL *Doctrina ad quam dogmata quædam medicinæ ad rationes physico medicas ad ostendendum medicinæ certitudinem examinantur.* Stargard 1705. 4.

§. MXXIV. J. ALBERTUS FABRICIUS.

Vir doctissimus aliis quidem studiis innutritus, dum tamen bibliothecam suam *latinam* scriberet deinde *græcam*, isto græcos dein arabicos & arabisticos scriptores magna copia recensuit. In singulis Tomis sua sunt opera medica aut ad artem medicam utcunque pertinentia recusa & pars potissimum bibliographica & editiones enumeratæ.

In Tom I. Hamburg 1705. 4. 1718. 4. *. PSEUDO ASCLEPIAS & CHIRON & ei inscripta σχόλια Χείρωνος περὶ ἰχθύων, cum nomine MARCELLI SIDETÆ ab ipso FABRICIO græce excusa & nuper recusa ad historiam quidem recensuit. PSEUDO HERMES TRISMEGISTUS, POEMANDER fuse de chemicis & jatromathematicis.

L. II. De philosophis, quorum aliqui medicinam etiam attigerunt, ut PYTHAGORAS.

L. III 1716. 4. PLATO, ARISTOTELES, THEOPHRASTUS, NICANDER, ANDROMACHUS & scriptores theriacorum. Alii philosophi ad EPICURUM.

L. IV. Libri sacri Novi Test. tunc scriptores a N. T. ad CONSTANTINUM Hamburg. 1717. 4. DIASCORIDES, ARETÆUS, RUFUS. Ubique placebat, quod ad quemque scriptorem, censum addidit auctorum quos ipse citavit.

Hic

Hic PLUTARCHUS, PHLEGON, ARTEMIDORUS & oneirocritici PAUSANIAS, AURELIUS, GALENUS. Elogium chronologicum a PHILIPPO LABBE scriptum. SEXTUS EMPIRICUS, DIOGENES, OPPIANUS, COELIANUS, ATHENÆUS.

Libri IV. pars altera. Hamb. 1723. 4. ALEXANDER aphrodiseus, Philosophi PLATONICI sæculi III. & IV. Insertus est libellus PSEUDO DEMOCRITI de sympathia & antipathia. Lexica medica, EROTIANUS, alia obscuriora.

L. V. Hamburg 1723. 4. Nuperiores græci sed theologi. Insertus libellus ALLATII de PSELLIS a quo natus est MICHAEL PSELLUS medicus CONSTANTINI PORPHYROGENETÆ ævo.

L. V. P. II. f. Vol. VI. ib. 1726. 4. Græci a sæculo IV. CONSTANTINUS PORPHYROGENETA, cjus hippejatrica & geoponica.

Vol VII. ib. 1727. 4. Nihil ad nos.

L. V. Pars IV. Volumen VIII. 1729. 4. Neque ista præter STOBÆUM, AETIUM.

L. V. P. ultima Vol. X. Nihil fere ad nos.

L. V. Pars V. Vol. IX. 1737. 4. PHOTIUS, XENOCRATES.

L. V. P. VI. f. Vol. XI. 1740. 4. prætereo.

Vol. XII. 1742. 4. Hic medici nuperiores. Manuscripti omissi, suppositi, inediti, editi. Parvus insertus libellus DIOCLIS, ALEXANDER, ORIBASIUS. Turbato inde ordine THEOPHILUS SARACENUS, RHAZES de pestilentia. Scriptores gynæciorum, chemici scriptores de urinis. AELIUS, PROMOTUS.

Vol. XIII. Elenchus medicorum græcorum. ib. 1726. 4. *. ADRIANI TIRAQUELLI. Hoc insigne opus continet censum plurium medicorum, græcorum, Arabum & Arabistarum cum cujusque operibus. Sæpe & medicinæ historia. Multa in TIRAQUELLO vitia sunt, quorum pluscula noster emendavit. Inserti varii libelli STEPHANI Theologia HIPPOCRATIS. ALEX. AFRICANUS de insignibus medicis arabicis, hispanis & africanis, SEXTUS. De medicina ex animalibus, SERENI SAMMONICI peroratio. Demum index universi operis.

EJ. *Bibliotheca latina.* Hamb. 1721. 8. 3 Vol. Aliquantum minori parte ad nos spectat, medicos romanos CELSUM, SCRIBONIUM, VALERIUM, MARCELLUM ad VALESIUM usque recensuit.

Novam

Novam editionem curavit J. AUGUSTUS ERNESTI. Lipſ. 1773. 1774. 8. 3 vol. Recuſum etiam dedit VINCENTII PLACCI *Theatrum anonymorum & pſeudonymorum*. Vitam auctoris & præfationem addidit J. ALB. FABRICIUS. Hamb. 1738. fol.

De ejus vita & ſcriptis eſt commentarius HENR. SAM. REIMARI generi. Hamb. 1737.

§. MXXV. J. LUDOVICUS PETIT.

Ex præcipuis chirurgis Pariſinis, LITTRII diſcipulus, ſub initio hujus ſæculi innotuit, indeque toto ſemiſæculo inter columina artis & novæ academiæ fuit, medicis infenſior. Ingenio valens, ut tamen ſubinde præcipitem ſe in errorem aliquem daret facile evitandum. Chirurgica equidem tractavit, quæ tamen cum pathologicis & clinicis paſſim miſta ſunt.

EJ. *Traité des maladies des os, dans lequel on a repreſenté les appareils & les machines qui conviennent à leur gueriſon.* Paris 1705. 12. Leid. 1708. 8. unico volumine, deinde duobus auctior 1723. 12. 2. vol. *. 1728. 12. *. 1736. 8. *. 1758. 12. Anglice London 1726. 8. Germanice Dreſd. 1711. 8. 2 vol. Berlin 1743. 8. quæ videtur alia verſio eſſe. Belgice Amſterd. 1772. 8. Theoriis hic indulſit ſibique hypotheſes permiſit. In Tom. I. anchyloſin tractat, varias mali cauſas, curationem fere ab embrocha ſperat. Hydrops articularis quem manu curat. Gelatinæ articularis vitia, nimia copia ut caput oſſis de articulatione expellat, luxationem faciat, Acrimonia, Ancyloſis ab intumeſcentia ligamentorum & oſſium.

Sic Tom. II. de carie & exoſtoſi, in priori igne utitur. Tunc oſſium fragilitas, emollitio. Caries, quæ ligni per vermes eroſi formam refert, peſſimi eſt præſagii. Rachitis, quo in malo curationem ſpinæ & oſſium emollitioni tribuit, præter rem habet pro novo malo, quod primus dixerit ipſe. Hæmorrhagiæ & earum medela. Docte de variis exoſtoſibus. Cauſæ variæ, Venus, ſcrofulæ. Paſſim ſub dura membrana cerebri hydatides, aliquæ per orbitam exierunt. Nigredo ſcorbutica a gangrænoſa diverſa.

Ultimæ editioni ANTONIUS LOUIS præmiſit fuſum diſcurſum hiſtoricum & criticum, quem alio loco dicemus.

EJ. *Lettre écrite à l'auteur de l'extrait du traité ſur les maladies des os du Journ. des Sc.* 1724. 8. Maj. Paris 1724. 12. Contra NICOLAUM ANDRYUM acres ſunt epiſtolæ &

Seconde lettre de M. PETIT *à l'auteur &c.* Paris 1724. 12. Humorem etiam podagricum articulos oſſium dimovere ut hiant.

EJ. Posthumum opus *Tr. des maladies chirurgicales & des operations qui leur conviennent.* Paris 1774 8. 3 vol. edidit discipulus PETITI LESNE, qui in præfatione ostendit quantum PETITUS chirurgus etiam celebrioribus nuperis præstet. Iterum hæmorrhagiæ, anchylosis incudis cum stapede. Strumæ, duras debere continuo excidi, non ita molles. Tumor deglutionem impediens, demum post 23 annos emollitus longa acu triquetra perforatus, sanatus effluente aqua. Hunc casum perinde felicem non dudum in viro amplissimo vidimus. De puris resorbtione.

In Tom. II. Demum ad cariem ferrum candens. Venam medinensem merum esse tumorem varicosum. Venæ & carotides a glandulis tumentibus compressæ, inde ulcus cerebri. Hæmorrhoides, inde magna hæmorrhagia demum funesta. De malis ex venæ parte obstructa, inde fere hæmorrhoides. In scirrho hepatis vena hæmorrhoidaria (interior) late tumida demum ut creparet & mors ex hæmorrhagia. Hæmorrhoides internas Americanis & Britaniæ inferioris incolis frequentius molestas esse. Hirudines ad tumidas hæmorrhoides non tutæ. Ex phymosi collectum unguem TYSONIS inde species gonorrhææ. Ab amputato teste magna mala in renibus & urina retenta.

Tom. III. Mania a scabie retrograda emeticis curata. De animalculis scabiei.

In supplemento, quod idem CL. LESNE edidit 1776. 8. nihil valde ad nos facit, nisi aliqua ad vulnera capitis, ad conjuncta mala ex vermibus &c. Multæ adnotationes PETITI passim sparsæ reperiuntur apud QUESNAY *in Memoires de l'Academie de Chirurgie* apud LOUIS, apud HOIN & apud FAUDACQ.

Potissimum vero in diariis tam medicis quam chirurgicis plura Cl. viri reperias. *Hist. de l'Academ. des sciences.* 1744. Iterum venam medinensem polypum esse.

Mem. ib. 1732. Cum arteria tota ossea esset, hæmorrhagia in amputatione sisti non potuit.

§. MXXVI. VARII ALII.

THOMAS ALGHISI Chirurgus Florentinus in Nosocomio.

EJ. *Litotomia overo dal cavar la pietra.* Florent. 1707. 4. recus. Venet. 1708. 4. *. Calculus fuso circumnatus & circa candelam. Calculi inter membranas intestinorum reperti. Calculi in pulmone cum magna anxietate. Signa, prognostica calculi. Symptomata & mala supervenientia. Abscessus in scorto, pectore.

Id. apud VALISNERI L. I. p. 371. pueri historia qui vermes & breves & alios longissimos uberrime mingebat.

DE

De la Mare *Traité de la police.* Paris 1705. fol. & Tom. II. 1710. fol. Utile opus ob multa edicta regia ad publicam valetudinem tuendam sancta, circa venena, alimenta, morbos contagiosos. De alimentis, de aëris salubritate.

Lettre au professeur de Pharmacie de Paris pour servir de reponse à une lettre de M. Biet, *sur la theriaque.* Paris 1705. 12. Opium purum numquam ad nos adferre etque ea ratione numquam adhibendum esse.

Vallemont *Curiosités de la nature & de l'art.* Paris 1705. 8. & sæpissime alias. Bruxell. 1734. 12. 2 vol. credulus compilator.

Les admirables qualités du Quinquina confirmés par plusieurs experimens. Paris 1705. 12. Falc.

Claude Irat de Bose *Diss. sur le culte par les ancetres rendu à la Deesse Santé avec des medailles & des autres memoires antiques qui ont raport à cette matiere.* Paris 1705. 8. B. Bur.

Jean Pestalozzi *Avis de precaution contre la maladie contagieuse de Marseille qui contient une idée complete de la peste & de ses accidens avec des moyens preservatifs & curatifs.* Lyon 1721. 12.

Ej. *Tr. de l'eau de mille fleurs.* Lyon 1705. & 1706. 12.

Ej. *Opuscule sur les maladies contagieuses de Marseille de* 1720. *augmenté de la diss. qui a remporté le prix de l'Academie de Bourdeaux T. I. avec l'avis de precaution contre la peste, une idée de cette maladie & ses accidens, les moyens preservatifs & curatifs, des formules choisies, un catalogue des remedes simples & composées. Sec. edit. augmentée.* Lyon 1723. 12 In borealibus regionibus alexipharmacis pugnandum, in meridionalibus acidis. Medicos Monspelienses Chicocneau Deidier Veray intrepidos ad lectos ægrotorum accesserunt, feliciter etiam intacti secarunt defunctos. Malum per navem Sidoniam advenit, chirurgus negabat pestem esse. Custodes & bajulos fere infecisse, pestis ipsa per urbem propagata ab una cista panni bombycini furtim vendita; Pauci vitales evadebant, peribant die tertio, raro die quinto, Anthraces & exanthemata nigra periculi plena. Quadraginta hominum millia inter tres menses æstivos perierunt. Multi absque bubonibus aut carbunculis perierunt. Carbo buboni superveniens malus. Contra spiritum vitrioli. Acida non conveniunt. Adversus lethergum cucurbitulæ scrarificatæ. Formulæ, Aqua theriacalis, alia calida, Amuleta ex hydrargyro, bufone sudorifero. Census plantarum & medicamentorum alphabeticus. Causa mali est in miasmate contagioso. Phthisin etiam inficere.

Ej. *Suite & confirmation du systeme de la contagion par les levains Dissert. couronnee à* Bourdeaux 1723. 12. *. Omnino in peste contagium esse.

EJ. *Reflexion sur les nouvelles reflexions de* M. MONGET *sur la cause la propagation & la cure de la peste.* Contra insecta. BESANCON *sur la theriaque antidote de la peste. Relation des unions faites des leproseries ou hopitaux des pauvres malades par l'Edict du Roi de l'an* 1693. Paris 1705. 4. adparet Lepram in Gallia extinctam fuisse.

Lettera scritta de Pondichery dal S. GIOV. BORGHESI *cum observationibus anatomicis, medicis, naturalibus in India consignatis.* Rom. 1705. 8.

Short answer to the tentamen medicinale. Lond. 1705. 8.

Colloquia chirurgica or the whole art of surgery epitomated. Lond. 1705. 8. est J. H. HANDLEY opus.

In *miscellaneis curiosis.* Lond. 1705. 3 vol. 8. 1706. 8. & 1708. 8. varia huc faciunt.

De Boekzaal der geleerde werreld entslooten med de monden Jun. Jul. 1700. *door* W. SEWEL. Amsterd. 1705—1708. 8.

A. 1705. Ill. JOSEPH ADDISON sua itinera italica descripsit. In ea passim aliqua habet medica. Vaporem cavernæ caninæ, non levem esse, neque facit ut in mensura barometri hydrargyrus descendat. De donis in ecclesiis italicis ob curatos morbos a divis suspensis. Omnes artus se cera expressos vidisse.

Des D. J. F. FORLASSE *unschätzbare Arzney wider die Epilepsie von* 31 *Personen* 1705. 4. *bewährt gefunden von* D. L. L. B. 1711.

J. GEORG NICOL. DIEDERICHS *Nachricht von der Krankheit des sel.* HINZEN Hamb. 1705. HEIST.

EJ. *Nachricht in welcher Ordnung seine vier medicamente gegen die Pest zu gebrauchen.* Hamb. 1711. HEIST.

EJ. *Untersuchung der Seuche, welche in Augsburg a.* 1708. *eingerissen.* Augsb. 1714. 4 HEIST.

EJ. *Nachricht von anderweil eingerissenen Seuchen der Pest.* Erlang. 1713.

IDEM *de erroribus in vero termino partus ejusdemque causis.* Giess. 1707. 4. HEIST.

JAC. BIESTER *wahrhafter Gegenbericht der lezten Krankheit und vermeinten Schlages, wie auch erfolgten Todes aus einem von* D. DIETERICHS *curirten Steckflusse an* VAL. HINZEN Doct. Med. CHRIST. DIETERICHS *Berichte entgegengesetzt.* Hamb. 1715. 4.

Der

Der dem menschengeschlecht, wie auch der Arzneykunst helfende gelehrte RAMAZZINI *und* G. BAGLIO. Frankf u. Leipz. 1705. 8.

J. V. v. R. P. C. *bewährtes und approbirtes Roßarzneybuch.* Hannover und Wolfenbüttel 1705. 8.

Die Universalmedicin. Luneb. 1705. 8.

Der allezeit fertige Speisemeister. Frankf. u. Leipz. 1705. 8.

HIERON. KLEPPERBEINS *tinctura bezoardica* KLEPPERBEINII *oder Beschreibung einer ganz neu erfundenen Bezoartinctur.* Altd. 1705. 4.

§. MXXVII. DISPUTATIONES.

P. J. WAARMANN *de pleuritide & peripneumonia.* Leid. 1705. 4.

C. SIEBENKEES *de lienteria & cæliaco fluxu.* ib. 1705. 4. *.

N. BUCHNER *de scorbuto Daniæ endemio.* ib. 1705. 4.

CHRISTOPH SCHEIDER *de antimonio diaphoretico.* ib. 1705. 4.

B. LEBERECHT GOESCHEN *de vomitu.* ib. 1705. HEFT.

CORN. de CRUYSKERKEN *de polypo cordis.* ib. 1705. 4. *.

CHR. RIEDER *de vermibus.* Utrecht 1705. 4.

THEOPH. MURASKY *de anthropophagia medica, s. medicamentis ex homine desumtis.* Utrecht 1705. 4.

THOMAS HAMBURY *de sterilitate mulierum.* Utrecht 1705. 4.

GEORG RAST *de salivatione mercuriali.* Regiom. 1705. 4.

J. FRID. STARKE *de dysenteria.* Regiom. 1705. 4.

J. NIC. MARTIUS *de magia naturali ejusque usu medico.* Erford. 1705. 4. Leipz. 1715. 4.

EJ. *Unterricht von der magia naturali und derselben medicinischen Gebrauch, beygefügt ein neues Kunstkabinet und* A. MIRALDI *hundert curieuse Kunststücke.* Frankf. 1740. 8. 1731. 4.

CHRIST. ROEMER præside R. P. KNOPPER *de causis febrium intermittentium.* Hafn. 1705. 4. A. BALTH.

J. GOTT-

J. GOTTLIEB BOETTICHER *de pestilentia.* Hafn. 1705. 4.

EJ. *de vera fluidi nervei existentia, ejusque genuino usu, nervorum cavitate & eorum effectu in machina humana.* Berl. 1721. 4. PL.

EJ. *de morborum malignorum imprimis pestis & pestilentiæ explicatio.* Hamb. 1713. FALC. Hafn. 1736. 1744. 4.

Venenum esse naturæ alcalinæ & humores fundere. Calida nocere, plerasque feminas a contagio infectas abortasse, hypochondriacos salvos effugisse. Contagium omnino subesse, speciatim in vestibus diu efficacem superesse. In primis initiis venam utiliter secari, deinde sudorem cieri.

EJ. *Scrutinium medicum.* Hafn. 1729. 8.

EJ. *Beschreibung über die in den danischen und deutschen Provinzen grassierende Pest, Hornviehseuche.* Frankf. 1743. 8. PL.

J. JOACHIM SCHOEPFER *de pulmone infantis submergente vel natante.* Rost. 1705.

EJ. *de partu octimestri.* Wittenb. 1742. 4.

JEREM. PAPKEN *de effluviis corporum naturalium ex atomiorum doctrina.* Gryphisw. 1705. 4.

EJ. *de vitio* μυωπιας και του πρεσβυτικου παθους. ib. 1709. 4.

FRID. MENZ viri docti *de plantis quas ad magiam facere veteres crediderunt.* Lipf. 1705. 4. *. Varia de AESCULAPIO.

NICOL. MATTH. BACHENDORP *de luis venereæ natura & curatione.* Heidelb. 1705. 8.

ADAM BRETSCHNEIDER *de ægro occasione mali hypochondriaci melancholico.* Erf. 1705. 4. PL.

SIMON ALBERT BUGNOT *de tabe pulmonali.* Basel, 1705. 4.

S. BERTHOLET *de diro pectoris hydrope.* Basel. 1705. 4.

J. JACOB SPLEISS *de febribus in genere & earum curatione per sudorem in specie.* Basel. 1705. 4.

J. ROD. STÆGER *de uromantiæ usu & abusu.* Basel. 1705. 4. Præs. THEOD. ZWINGER.

ID. *de arthritide vaga.* ib. 1705. 4.

BARTHOLD ANTHORN ab HARTWISS *de colica.* ib. 1705. 4. PL.

JOH. ANT. MAICHANGUEZ de *pleuritide.* Argent. 1705. 4. PL.

HENR. WELVIS *de pleuritide.* Argent. 1705. 4.

PHIL. FONTAINE & JOH. BAPT. MONGIN *an primorum corporis humani principiorum cognitio medico necessaria.* Paris 1705. 4.

AMBR. NICOL. CHEMINEAU & JOH. BAPT. ENGUEHARD *an victus tenuis & simplex salubris.* ib. 1705. 4.

JOAN. GELLY & CLAUD. du CERF *an cibus multiplex simplici salubrior.* ib. 1705. 4.

JOH. BAPT. FERMELHUIS & CLAUD. du CERF *an hydropicis corroborantia frequentius quam evacuantia sint præscribenda.* ib. 1705. 4.

LUD. GUILLOT & JOH. BAPT. MONGIN *an hystericis volatilia.* ib. 1705. 4.

LUD. GUILLOT & SALV. CLUSARD *an asthmati sudorifera.* ib. 1705. 4.

§. MXXVIII. DIARIA ad a. 1705.

In *Phil. Transact.* nr. 295. De vermibus in capite ovillo. Annulati forcipibus armati exiguis.

EDW. LISWYD Prægrandes calculi per urethram egesti.

N. 256. RICHARD WROE Cornua prælonga ex scapulis excrescentia post annum fere delabentia sed renascentia.

N. 299. JOH. LAFAYE Incisio hydropicæ feminæ. Peritonæum musculis incumbens per extus incumbentes hydatides. Plus aquæ extra peritonæum circumfusum intus effusum minus.

N. 300. JOH. GREENHILL Loco expectati hydropis atheromata. Latus tumor magnam partem thoracis explens. Vesicula fellis plena lapillis.

N. 301. REGNART Acicula reperta in gallinæ ventriculo musculoso.

N 302. PHILIPPUS SHIPTON De femina Londinensi quæ 28 annis concepit, bis interea peperit nunc subinde inguinis abscessu ossa infantis evacuavit.

D. SHERMANN De constipatione alvi diuturna etiam 20 ad 22 hebdomadum. Denum, in nauseæ paroxysmo periit. Intestina repleta rotundis exiguis glandulis quasi sebo plenis. Peritonæum crassius cum similibus glandulis.

N. 307.

N. 307. ANTONII MEGAPORITI ad A. VALISNERIUM de furiosa virgine, cui cum annum recte se habere videretur, sanguis per universam corporis superficiem manavit.

In *hist. de l'Acad. des Sciences.* 1705. Adolescens epilepticus, ut etiam quinque integris diebus absque sensu motuque jaceret. Sub dura membrana gelatina effusa, quæ causa mali fuisse videtur.

P. GOUY Intolerabilis pruritus sanatus lactuca in cibum recepta.

§. MXXIX. Ad a. 1706.

J. B. MORGAGNUS.

Foroliviensis professor anatomes primarius Patavinus, per multos annos amicus meus, ingenii, memoriæ, studii incomparabilis, quem pauci æqualem nemo inferiorem judicaverit, ad reliqua felicitatis perpetuæ testimoniis hoc etiam addidit, ut saluberrima valetudine ad annum XCI. vitæ suæ pervenerit. Junior inter incisores potissimum meruit, senior practica aut pathologica potius insignissima opera edidit, alias duodecim volumina codicem GERARDO Parmensi reliquit.

In prima juventute inclaruit per *Adversaria anatomica* prima Bonon. 1706. 4. sex omnino Patav. 1719. 4. ut alterius scopi fuerint, tamen pathologica aliqua morbosque varios inserta habet, ut in speciminibus. De aneurysmatibus. In iis sæpe polypi reperti. Cur frequentius in Aortæ arcu aneurysma oritur. Ob venas occipitales salubris in apoplexia scarificatio occipitis. Cataractæ veræ sedes in lente crystallina, perforati in depositione HIERONYMUS FABRICIUS viderat. Clysmata a flatubus sæpe impediuntur. Cor ejusque valvulæ osseæ, cor ipsum ruptum. Calculi fellei & per alvum dejecti, inflammabiles & in aqua natatiles, angulosi. Novi tamen & nigros, granosa superficie qui flammam non servant. Prima sedes gonorrhææ est in majoribus sinubus urethræ. Aneurysma in corde. Interior arteriarum superficies fere sana est. In subclavia arteria aneurysma cum polypo. Fuse de chiasmo in hemiplegia. Septum narium sæpe in alterutrum latus curvatum aut crassius. Nova ossea in senio effusa concrementa. Paralysis a colicis doloribus. Cellulæ renum morbosæ. Dolor pertinax urethræ superatus balsamo peruviano & Copaiva.

EJ. Nuper professoris Patavini. *Institutionum medicarum idea.* Patav. 1712. 4. Lips. 1735. 8. Brevi compendio consilia dat ut medicus ad solidam artis suæ cognitionem perveniat. Historiam medicamentorum ut fontem hygieines commendat & anatomen practicam. Sed etiam peregrinari vult inque magnis urbibus commorari, castra demum sequi (nosodochia præferas). Bonum clinicum paucorum

paucorum ægrorum vult curam habere, civiumque potissimum morbos perspectos habere. Scribere si velit latina lingua utatur.

Ej. In Aurel. Celsum & Ser. Samonicum epistolæ in quibus de utriusque auctoris variis editionibus, libris quoque M. S. & commentationibus differitur. Haag. 1724. 4. Patav. 1735. 4.

Ad Vulpium. Constituerat secum Morgagnus editionem Celsi curare, cui nemo certe magis par fuerit, tum linguæ intima cognitione, tum rerum. Celsi tituli varii & veterum judicia, Quintilianei mitigatio, contra nuperos aliquos apologia. Quæ primus dixerit: clysteres nutrientes. Oculorum in avibus restitutio a fabulis vindicata. Loci aliqui difficiles emendatæ. Editiones comparatæ. Aliquæ fontes. II. De quodam Alexandri Padorni codice cum editis comparato & de aliis Clericorum Florentinorum. IV. ad Macrum de Sereno.

Ej. *Epistolæ anatomicæ duæ novas observationes & animadversiones continentes.* Leid. 1728. 4. *. potius 1725. Pleraque anatomica sunt, inter ea & pathologica aliqua. Multa bona de vermibus. Ductus biliarii vehementer dilatati, in ostio suo nihil mutati, in utroque ductu calculi. De calculis felleis. Aliquos ejus generis lapillos in aqua fundum petere, non ideo nigros omnes. Noster enim duo genera facit, nigros flavosque, istos dixit perpetuo sibi natare visos, sed & nigri aliqui toto pondere natarunt. Nucleum habere, bilem esse, hinc novi cortices Camellarum sensim circumjiciuntur. Calculorum in utraque vesica exempla. Neque omnes flavos flammam capere. Calculi in ductibus hepaticis Ignatii Loyolæ a Columbo inventi. Nullum se a biliariis calculis abortum vidisse ortum. Morbi vesicæ felleæ fuse. Altera epistola acrior est. Bianchum mesenterii tumorem pro omenti vitio descripsisse. Aliqua de urinæ coloribus & elementis. De ossibus emollitis Fernelii. Subjecta est Josephi Pozzis epistola, in qua ostenditur, longam historiam morbi hepatici a Biancho opere suo insertam esse omnino Cajetani Tacconi, in propria epistola excusam, quæ sit Jani Planei qui ipse in alia epistola sibi rem gestam & animadversionem vindicat. Addit exemplum tabis ex ulcere epiploi natæ.

Idem cum præceptoris sui A. M. Valsalvæ opera posthuma ederet, Venet. 1740. 4 2 vol. vitam viri Ill. præfixit, deinde ad ejus opus distributas epistolas octodecim. Hæ omnes fere anatomicæ sunt, non tamen ut nihil intercedat pathologici. In epist. III. dum fabricam glandulosam viscerum & Malpighium defendit, multa exempla producit hepatis ex vesiculis constantis. Hydatides quæ speciem præ se ferebant mollis liquoris. Abscessus hepatis in ductum hepaticum apertus & vesiculas demittens. Tubercula verminosa in œsophagum patentia. A vermibus erosa arteria magna. Aneurysmata,

mata, & in molosso vidit foramina in magna arteria quibus vermiculi adhærebant. Surditas ex tumoribus serosis in auditorio meatu. Curatio odontalgiæ per tertii rami nervi quinti ustionem, pessimæ colicæ per relaxationem, quæ oleo embrochæ fiebat ex consilio VALSALVÆ. Rupta membrana tympani VALSALVÆ exemplo in cane sponte restituta. In alia rupta membrana officula tamen inviolata. De paralysi decussata fusius ex variis cerebri malis. Asthma ex nervorum violationibus. Vermium historiæ. Latorum vermium descriptio, ad internodia non separantur. In cane duos lati lumbrici glomeres vidit. In gallina tamen latos vermes vidit, quorum internodia sejungebantur & etiam vivæ particulæ per intestina aderant, aliquot factæ internodiis. De cataracta, ea quæ chirurgicam manum desiderat fusius, propria etiam ad experimenta. Glaucoma. De extractione & de pressione. Hæc pauca ex multis.

EJ. Nunc denuo epistolæ in CELSUM & SAMMONICUM prodierunt Patavii 1750. 8. Quinque epistolæ de CELSO. Monita ne editio VULPIANA ipsi tribuatur. Deinde de CELSI historia. Multæ emendationes in CELSUM. De LINDENIANA editione judicia. Denique epistola de SERENO & de ejus vita. Opus ipsum altero tribuit filio. De editionibus SERENI. Contra BURMANNI criticas animadversiones, cujus in rebus medicis ignorantiam probat. Eædem epistolæ cum nova CELSI editione prodierunt tamquam ejus editionis tomus alter.

IDEM octagenarius edidit Venet. 1761. fol. 2 vol. *. Leid. 1768. 4. 4 vol. Ebroduni 1779. 4. 3 vol. cum præfatione S. A. D. TISSOT. *De sedibus & causis morborum per anatomen indagatis* L. V.

Germanice. Altenb. 1771. ad 1776. 8.

Anglice vertente B. Alexandro. 1769. 4. 4 vol. FALC.

Gallice. Paris. 1765. fol. 2 vol.

Insignissimum & utilissimum opus nostri amici in quod longi laboris fructus collegit. Fundamentum posuit BONETIANUM sepulchretum. Ei noster adjecit numerosas cadaverum ægrotorum incisiones, multas VALSALVÆ, plures suas, critica judicia ad suas titulos disposuit. Morbos sigillatim a capite ad calcem persequitur, deinde incisiones corporum ad eos titulos subjungit suaque inde corollaria deducit. Nimiæ divitiæ faciunt, ne vel tantum ea decerpere vel indicare liceat, quæ utilia dixerit. Ecce paucissima specimina. Ex Tom. I. Qui uno oculo literas confuse videbat, duobus bene ex inæquali robure musculorum utriusque oculi. A nimio adipe pulmo compressus, spiritus difficilis. Cum in VALSALVA morbus hepatis expectaretur pulmo dexter exulceratus fuit. Quinque in falce officula invenit VALSALVA in arthritica muliere. In L. II. Femina post vomitum & magnos dolores moritur, cæcum intestinum stercore plenum. In paralytico intestina late inflammata absque dolore. Ventriculus exulceratus. Arcus aortæ osseis laminis varius etiam rami abdominales. In ureteribus calculi in

pulmone

pulmone hydatides. Poſt gonorrhæam nullum veſtigium inventum eſt mali cum cadaver incideretur. Hiſterica femina ſubito menſtruata. In tunica vaginali duo calculi.

EJ. *Opuſcula miſcellanea quorum non pauca nunc primum prodeunt tres in partes diviſa.* Venet. 1763. fol. Collecta ſunt medica opuſcula quæ a prima ſua juventute noſter edidit. Eorum omittimus quæ jam dicta ſunt & quæ ad praxin non faciunt.

EJ. *de lumbricis epiſtola ad* VALISNERIUM. Dari equidem latos lumbricos veros, rarius tamen, pleroſque non vera eſſe animalia. Unicum exemplum deſcribit.

Epiſt. ad COCHIUM *de varicibus venæ cavæ*, non raro malo, etſi parum notum eſt.

EJ. Ad J. MORAND de FR. JACOBI BEAULIEU *calculi ſectionibus Patavinis.*

In locum VITRUVII *interpretationes.* Exſtat in POLENI Exerc. II. in VITRUVIUM.

Reſponſ. collegarum nomine circa obſtetricum de virginitate mulieris judicium.

EJ. *Super ſeminis emittendi impotentia reſponſum.* Exemplum in quo nullum vitium externe apparuit.

Tom. II. Ad vitam F. ALBINI epiſtolæ ad GAUBIUM. Sic alia fragmenta biographica de PHILOLOGO ANGELO BOLOGNINO GUILIELMINO, VALSALVA.

De genere mortis CLEOPATRÆ. Argumenta quæ morſum Aſpidis ut cauſam mortis accuſant, multo luculentiora eſſe.

Panegyrici aliqui.

Epiſtolæ quatuor ad libros ruſticorum. Tom. III. ad geographiam antiquam, vita BEAULIEU.

Epiſtola ad D. TRONCHIN *poſt inoculationem ducis Parmenſis ſcripta* a. 1764. redit in Suppl. de GAZETTE ſalut. 1765. 16.

Alia ad LANCISIUM de vermibus in EJUS viri Diſſ. *de triplici inteſtinorum polypo.*

In E. N. C. & aliis Diariis MORGAGNUS aliqua edidit.

Vita viri repetite prodiit a ANGELO FABRONIO in Vita Italorum doctrina excellentium. Integro deinde libro a JOSEPHO MOSSEA. Neapol. 1768. 8.

§. MXXX. Varii.

Ludovici Valetta monachi cælestini & ob naturalem cognitionem celebris *de phalangio apulo opusculum in quo de eo insecto ejusque miro veneno differitur.* Neapol. 1706. 4 *. Noster ipse Apulus, ad oculorum testimonium scribit & quæ ab aliis sumsit, ea multis testibus confirmat. Extra Apuliam Phalangium non nocere, neque translatum in aliam regionem, etiam in Apulia solis tribus æstuosis mensibus nocere, quando insectum in venerem ferat. Noctu venatur & lædit, inter diu in caverna latet. Quos momordit, ei utique a musica curantur. Se vidisse exanimem pulsata cithara ad se rediisse, sensim ad saltandum incitantur & saltatio est pro antidoto. Non imposturam esse, & saltationem molestam esse & paganariam, fortunæ nocere, ipsumque artuum motum ægrotis gravem esse. Ei malo quivis etiam innocens subjici. Quod medicus (Cornelius Cosentinus) Neapoli admorsus nihil simile passus sit id factum quod animalia tum noxia extra provinciam asportaverint. Cupidinem saltandi adfinem esse prægnantium desideriis. Annuas etiam ad decem & ultra annos recidivas succedere exemplo feminæ, cujus historiam fuse narrat, & quæ septimo tunc anno saltabat. Delirium passa se ipsam sauciaverat. Verum nunc bonus Valetta superstitionem prodit. Demorsus respondet, quonam abiisset res furto subrepta, idemque absque ulla noxa exiguo signo vulneris adparente se transverberat. Dæmoniacum sæpe subesse persuadetur.

Ezechiel Spanheim viri eruditissimi. Ej. *de præstantia & usu nummorum antiquorum.* Lipf. 1706. fol. etiam ad historiam medicinæ facit.

J. C. Phoeb *Hygieine.* Lyon. 1706. 8. Falc.

J. Jac. Geoffron *Pulsuum doctrina in quinque libros divisa.* Genev. 1706. 8. Burm.

Adam Mensiner *Oratio funebris in obitum* R. Eysson. Grœningen. 1706. 4. B. Burm.

S. G. M. M. D. *Novum lumen medicinæ theoretico practicum.* Rudolfst. 1706. 4. Sr.

Collegii medici Nurnbergensis Decani *instructio pro theriaca & Mithridatio* a Laur. Carol. Leinkers *conficiendo.* Nurnb. 1706. fol.

Balthasar Quistorp *Theriacæ Andromachi compositio.* Rostock 1706. fol.

J. D. Beck *de conjugalis debiti præstatione.* Nurnb. 1706. 4.

J. Henr. Lederlin *Septem libros priores* Tiberius Hemsterhuys *tres reliquos onomastici* Julii Pollucii *gr. & latin. curavit.* Amsterd. 1706. fol. *. cum notulis.

Philip-

PHILIP PALACIOS *Palæstra pharmaceutico chymico galenica.* Madrit. 1706. 1725. fol. SEQ.

PETRI ANGELI PAPI *sacra auctorum recentiorum critica in philosophia, chemia & medicina.* Rom. 1705. 8. *. Bipartitus scholæ GALENICÆ & nuperiorum medicorum Cartesianorum & chemicorum sectas omnes refellit ut etiam causam religionis inmisceat.

EJ. *Difesa dell' anima sensitiva esistente ir armenti automatici.* Rom. 1706.

W. C RENNIGER *Catalogus medicamentorum in officina pharmaceutica Brunsvicensi prostantium.* Brunsw. 1706. fol.

Catalogus medicamentorum in officina pharmaceutica civitatis Hannoveranæ prostantium. Hannov. 1706. fol.

NIC. HENR. GUNDLING HIPPOCRATES *Cos in P. II.* Francof. 1706. BURM.

EJ. *Declaratio de atheismo* HIPPOCRATIS *justificatio contra* A. GOELICKE *in T. III.* Francof. 1707. B. BURM.

JOH. HENR. CUNRADI *Silesia togata s. silesiorum doctrina illustrium elogia.* Lips. 1706. 4. B. BURM.

§. MXXXI. VARII NUPERARUM LINGUARUM.

J. FRID. ZITTMANN medici inter Saxones castrensis *Medicina forensis die geöfnete Pforte der medicin und chirurgie anweisende der Facultät zu Leipzig hochvernünftig ertheilte Aussprüche und responsa über allerhand schwehre zweifelhafte und seltene von 1650 bis 1700 vorgekommene Fragen und Fälle.* Frankf. am Mayn. 1706. 4. 2 vol. *. Utilis tamen liber. Acta Lipsiensia fuerunt C. JOHANNIS LANGII, responsa omnino 578 sunt. Brevis species facti, corpus delicti, visum repertum medici, facultatis Lipsiensis responsum, quod plerumque bonum & cordatum mihi videtur. Varia autem sunt argumenti ad officium medicorum. In universum non debere medicum ad singulam responsionem jus jurandum præstare. Cum RASTIO comite palatino controversia, qui primum bullam doctoralem ignaro homini impertiebat, de quo nostri vehementer conquerebantur. An debere creationem ejusmodi doctoris tolerari. Sostrum pro divitibus constitutum septem singulis diebus ad tres imperiales. Balneatorem nihil debere moliri nisi medici jussu, hinc neque pharmaca interna ægro vendere neque luem veneream curare, nisi medico præsente. Judæus ne sit pharmacopola. Posse vulnus pro absolute lethali enuntiari, etiam quando visum repertum non valde accuratum est. Absolute lethalia vulnera parum differre a per se lethalibus. Carnifex ne chirurgiam faciat. Non dari certa virginitatis signa. Ad venena multa habet. GEORGII

GEORGII DESNOUES *professeur de Bologne* & GUILIELMINI *professeur de Padue & d'autres savans lettres.* Rom. 1706. 8. Nescio ob quam causam patriam cum reliquisset, noster demum alimenta repetiit ab anatomica cera, quam Londini ostendentem vidi. Hæc epistolæ ad medicos Italos varios & varii argumenti dabantur. Hic ille doctum MAGDEBURG citat cum GUERICKIUM vellet, pauca medica habet, judicia fere librorum. Morbus singularis hominis cum sana mente deliratus Deinde judicia de libris novis. Deinde BORGHESII epistola Indiæ scripta cum GEORGII adnotationibus, in iis de morbis Indiæ varia adnotat.

DOMINICUS MISTICHELLI chirurgus Romanus.

EJ. est in literis GEORGII DESNOUES diss. *de imaginario leone, quem pro nævo venditarunt.* Totum vitium fetus monstrosi fuit œdematis genus.

EJ. *Tr. dell apoplessia la cayione di quel malo con nuovo ed efficace rimedio.* Rom. 1709 4. *. Inter terrores a frequentia mortium subitanearum civibus urbanis incussum. Post physiologica & anatomica varia. P. II. agitur de natura causis & differentiis apoplexiæ. Multum tribuit meningi quæ sit cordis æquale libramentum in machina animali. Chiasmus quem anatomia interpretatur. Apoplexia a fibra laxa, a nimia vel nimis parva fluiditate sanguinis, a vaporibus narcoticis. Inde ad frequentiam apoplexiæ Romæ a. 1705. & 1706. funestam. Apoplexia a condensatione aëris, a condensatione nitrosa spirituum animalium. Variæ hypotheses circa frequentiam Romanæ apoplexiæ. Ab Euro (Sirocco). Febres malignæ Romanæ in apoplexiam terminantur. L. II curatio morbi Chirurgica omitto. Deinde suadet ferrea quadrata lamina candente plantas pedum inurere. Vesicatoria loco cauteriorum in usu esse multo debiliora. Medicamenta emetica, purgantia, quæ omitto. Incisiones cadaverum sanguis effusus in cavum calvariæ potissimum in occiput. Apoplexia ut putat post febres malignas exstinctas, cum vasis meningum sanguine turgidis, sic vasis medullam penetrantibus. Aliquot exempla felicis ustionis in planta pedum.

EJ. *Aggiunto al Tr. dell apoplessia.* Padov. 1715. 4. *. Majori parte argumenti est physiologici, pro meningum dignitate & spirituum in iis membranis secretione. Pathologica deductio symptomatum ex ejus theoria. Historia morbi duplice funesti. Ignem optimum esse remedium.

SALOMON van RUSTINGH *Nieuw gebouw des geneeskonst gegrunded op reden en ervarenhait, de zekerste der geneeskig der Ziekten.* Amsterd. 1706. 8. Ingratus lectu, etsi contra scholam CARTESIANAM ubique belgicam defendit. Ipse morbos deducit a defectu & abundantia ignis & hunc vicissim ab abundantia vel defectu humoris pituitosi & viscidi. Febres esse (ad BELLINI mentem) obstructionem partis vasorum per humorem viscidum, reliquis rapidius a sanguine circumeunte percursis. Diaphoretica medicamenta uti plena ignearum particularum valde

valde laudat. Cupro multum utitur, etiam ſcopo attenuandi humores & obſtructionem ſolvendum Venæſectionem non admittit, cum ſanguine enim periri partem caloris ad alendam vitam neceſſarii. In pleuritide dat emetica, theriacam, decoctum papaveris. In angina abunde ſales volatiles oleoſos & vinum hiſpanicum. In febribus intermittentibus emetica, ſales fixos. In ſcorbuto raphanum ruſticanum, arcanum quod BARBETTE ſuæ familiæ furtim eripuit. In præf. fatetur ſe nullo alio autore conſentire.

BRISSEAU fil. M. D. *Tr. de la cataracte & du glaucome.* Paris 1709 12. Librum inter chirurgicos dixi ad a. 1706. quo Tornai 12. prodierat. *Nouvelles obſervations ſur la cataracte.* Neque repeto experimenta quæ vir induſtrius utiliſſima fecit ad oſtendendum cataractæ quæ deprimitur ſedem eſſe in lente cryſtallina. Humor vitreus totus diſſolutus, lens cryſtallina iridi fortiter adnata, aquoſi humoris nihil reliquum.

EJ. *Lettre touchant les remedes ſecretes.* Paris 1707. 12. FALC.

Obſervations faites par M. BRISSEAU *Profeſſeur à Douay.* Douay. 1716. 12. *. Ignoro num pater ſit num filius, cum vero liber proxime dictus filii ſit, nuperiorem alterum patri eſſe vix probabile videtur. Pertinet ad nos *Obſ.* 3. Poſt longum dolorem intolerabilem, tumor repertus in centro cerebelli, ſæpe ſe in ſuperficie inteſtinorum capillos vidiſſe. Sex obſervationes recuſæ ſunt cum PALFYNI *Anat. chirurg.* ex editione P. BOUDONI prodierat. Paris. 1736. 8.

JEAN PELLETIER *l'Alkabeſt ou le diſſolvant univerſel.* Paris 1705. 12.

EJ. *Suite du Tr. ſur l'alkabeſt, le moyen de volatiliſer les alcalis & de preparer des remedes ſuccedanées ou aprochants de ceux qui ſe preparent du l'Alkabeſt.* Paris 1736. 12.

MARTINO POLI *il triomfo degli acidi vendicati della calunnie di molti medici.* Rom. 1705. 4. BURM. Neque ab acidis morbos eſſe neque ab alcali curationem & acida multis in morbis ſalutariter exhiberi.

EMANUEL MARTIN CAVALO prope Pacem Juliam natus.

EJ. *Arte de curar osbeyo con que ſe declaran quarentes infermedades.*

FRANCISCI NEGRI *Deſcrizzione della Capania.* Rom. 1706. Edidit CIRILLUS CALVOLUS aliqua ad medicamenta adque victus rationem ejus regionis.

GREGORIUS de RADO contra HIER. CHIARAMENTE *de la admirabile faciliiad y effectos de los pulveres y elixir vitæ.* Madrit. 1706. SEGUIER.

JOHANNES FELIX FERNANDEZ CAROVALA Regiæ familiæ medicus.

EJ.

EJ. *Discurso medico chimico qui manifeste la materia de qua se face el elixir de* CHIARAMENTE, *el modo de l'usar i mode de curar diversos infermedades.* Madrit 1706. 4. SEQ.

Abbé ROUSSEAU *Preservatifs & remedes universelles tirés des animaux, des vegetaux & des mineraux.* Paris 1706. 12.

BERENGER *le culte ridicule de la vache noire ou dissertation sur l'usage de son urine & de l'eau pretendu de mille fleurs.* Lyon 1705. 12 FALC.

Traité de l'eau de mille fleurs remede à la mode. Lyon. 1706. 12. Quæ de vino Rheimensi & Burgundino lites intercesserunt in B. BOTAN. diximus.

Explication physique & mechanique des effets de la saigné par raport à la transpiration. Paris 1706. 4.

Nouveaux secrets experimentés pour conserver la beauté des dents & pour guerir plusieurs sortes de maladies. à la Haye 1706. 12.

JOHN MARTIN *Treatise on the safe internal use of cantharides in the practice of physik.* JOHANNE GREENFIELD vertente. Lond. 1706. 8. GUNZ.

EJ. *A treatise of all the degrees and symptoms of the venereal disease in both sex.* Lond. 1706. 8. AST. 1708. 8. GUNZ.

Abridyed compendium of his treatise of the venereal disease. Lond. 1711. 8. ASTR.

EJ. *New theory of consumption.* ib. 1722. 8.

JAMES HARVEY *Prognostical signes of acute diseases.* Lond. 1706. 8. HOTT. 1720. 8.

HOPE *Compleat horseman or perfect farrier.* ib. 1706. 8.

WILL. READ *Diseases of the eyes.* ib. 1706. 8.

Chirurgia universa or operations in surgery regularly methoded by PURMANN *with* SOLINGENS *figures and* SPRENGEL *natural cures of all diseases.* ib. 1706.

HENR. BUYSEN.

EJ. *Practyk der medicin.* Harlem 1706. 8. WACHENDORF. 1710. cumque notis ALMELOVENII. 1729. 8. lego.

EJ. *Verhandelinge van de uytwerpingen des menschlyken lychams.* Amsterd. 1706. 12. Simplex & aphoristice præsagia tradit ex sputis, sudore, urina, fæcibus alvi, vomitu, excretis &c. J. F.

J. FRANC. KEMPF *de aquis Tœplicensibus.* 1706.

D. G. D. M. *die allenthalben sehr einreissende Unwissenheit.* Lipf. 1706. 8. contra medicastros.

NICOLAI SEBACH *Descriptio theriacæ cœlestis, wie solcher in Presence des ganzen Collegii-Medici verfertigt worden.* Rostock 1706.

THOM. DIET. OLOFF *Theriaca cœlestis, durch einen neuen modum præparandi verbessert.* Magdeb. 1706. 8.

DANIEL MEIER *Arcana.* 1706. 8. Non vidi sed lego continere. SIBALD MÜLLER *vom Brodtbacken.* J. F. H. *Färberey.* MULLERI *liber de pane conficiendo* prodiit. 1716. 4. (1616).

Schwäbischhallische erneuerte Ordnung der Medicorum, Apothecker, Wundärzte, Barbierer und sämtlich angehängte Tax. Halle 1706. 8.

Neueröfnetes Schatzkästlein in armen Arzneykunst. Nurnb. 1706. 8.

§. MXXXII. FRANCISCUS TORTI.

Mutinensis jam a. 1706. scripserat *lettere di diversi autori in proposo delle considerazioni del Marquese Tessi.*

EJ. *Synopsis therapeutices specialis.* Mutinæ 1709.

EJ. *Ad criticam dissertationem de abusu chinæ chinæ a medicis mutinensibus perperam objecto jatro apologetica.* Mutinæ. 1715. 4. & in editionibus posterioribus Therapeutices.

EJ. *Therapeutice specialis ad febres quasdam perniciosas.* Mutinæ. 1712. 4. GUNZ. 1730. 4.

Editio VI. & omnes sequentes auctæ sunt *littera apologetica* ad RAMAZZINUM Venet. 1732. 4. cum vita auctoris a MURATORIO scripta & aliis opusculis. Venet. 1743. 4. Francof. 1756. 4.

Ex præcipuis medicis clinicis hujus sæculi & cui ars plurimum debet, qui utilitatem corticis peruviani summam non solum in febribus intermittentibus ita firmiter constituit ut vix a quopiam posteriorum in dubium revocata sit, sed etiam in omnes periodos etiam imperfectas adque febres subintrantes & remittentes veterum corticem dignissime extendit dum aliquæ sunt memorabiles remissiones. Practica omnia & ad experientiam.

In responsionibus primum apologeticis plenissimam mihi visus est de adversario victoriam reportasse. RAMAZZINUS corticem peruvianum hactenus ad annum ætatis 79 nunc praxi jam derelicta absque novo experimento sibi contrarium scripserat & corticem ab eo in usum revocatum nunc condemnavit aut caute ad minimam unius drachmæ dosin adque unius paroxysmi medelam restrinxerat, radicalem & integram curationem febris negarat ab eo medicamento expectari posse, infaustos etiam casus in testimonium produxit, in quibus cum magnis ægri malis cortex exhibitus fuisset etiam a TORTO, ut etiam de revocanda febre cogitaverit, quam eo cortice curaverat. Respondet noster suo & aliorum medicorum Mutinensium nomine. Opponit noster bene suam plurimam praxin, opponit felicissimos dati corticis effectus etiam in perniciosis intermittentibus, qui ipse sex drachmarum dosi ab ejusmodi minacissima febre convaluerit, sive subintrantes gravissimas frangi peruviani corticis usu, tunc solide eradicari. In ægrotis RAMAZZINI monet, eorum aliquos corticem ne quidem sumsisse, alios nimis parca dosi, aut melius inde habuisse. Non ultra duas uncias requiri ut primus paroxysmus depellatur. Fatetur tamen in nonnullis exemplis corticem aut parum profuisse aut saltim non satis. Satyricum scriptum etsi nihil asperi habet.

Unicum folium pro eadem causa prodiit. Mutinæ. 1718. 4.

In Therapeutice speciali FRASSONUM primum suum laudat præceptorem a quo innocentiam & efficaciam corticis didicerit & testimonium viderit morbos anomalos semper debere esse febres intermittentes, a viscido corrupto cum sanguine commisto aut in eo congesto. Dosin corticis ad duas drachmas determinat. Magnam dosin plus posse quam aliquot debiles. Vinum ad infusum præfert, est tamen pulvis cum vino deglutiendus. Non debere cortici quidquam addi, quod enim additur semper cortice incertius esse. Sæpe febres continuas se cortice oppressisse absque malo. Tumores hydropicos aliosque post febres superstites a cortice potius curari quam corticis esse effectus. De febribus malignis toto L. II. agit. deinde remittentes malignas ex suo experimento, maxime vero funestas esse, quæ tertianæ typi sint. Febres symptomatibus insignibus comitatæ a quibus nomen habent, jecoris vitio, cardialgia, sudore, syncope, sopore. Pessimum indicium hic est pulsus fere evanescens. Aliæ febres malignæ, nullo symptomate distinctæ, *subcontinuæ* ipsi T. audiunt, paroxysmum quemque posteriorem paulo priori fortiorem esse, cedere vero omnes sexdrachmis corticis peruviani, quas unica dosi æger sumere debet. Subcontinua minus corticis requirit. Ægros ab usu corticis subito interiisse calumnias vocat, & objectos infelices casus aliter interpretatur. In casu urgente infusum sesquiunciæ cum vino feliciter exhibuit. Ingens catalogus ægrotorum ex malignis febribus quos suo cortice servavit. Num in febribus subcontinuis malignis in principio cortice intervenire medico liceat. Respondet in febribus corruptivis utique, sed eæ non facile dignoscuntur, demum fatetur se nondum definire

definire posse, quibus in febribus a principio corticem exhibere liceat. Arbor genealogiæ febrium. Ex coagulatione malignitatem explicat, & resolventia in pertinaci etiam febre locum habere posse. Deinde febres definit *continentes* sibi similes. Quando febris princeps de continua est classe & intermittens admiscetur ut in pleuritide visum est, corticem dare non licet. Tunc vero utique quando ad febrem intermittentem veram se symptomata continuæ addunt. Distinguit porro subcontinuas cortici obnoxias & remittentes refractorias a MORTONO commistas, has enim esse eas febres continuas per accidens ut vocat paulo remittentes, Hæmitritæum verum cortex tollit, tunc febres hecticas, eas etiam potissimum quæ ex mala victus ratione oriuntur. Corticem clysteris specie datum esse imbecillem. Experimenta cum lumbricis facta, quos vini spiritus deinde corticis tinctura vinosa enecat. Tres epistolas ad MURATORIUM animum TORTI declarantes cum voluptate legas. In iis laudat suum inventum, negat ante se in illis omnibus casibus ullum artem possedisse, ægrotos letho eripiendi, neminem se habuisse qui præiverit, & ingens ille successus medicis coævis stuporem fecisse. Ultima editio. Venet. 1769. 4. *. paulo plenior est.

§. MXXXIII. GEORGIUS CHEYNE.

Qui Bathniæ medicinam faciebat, vir pius, magnæ abstinentiæ ab animali victu laudatur. Jatromathematicus fere ad BELLINI saporem, multa scripsit, quorum pauca legi.

EJ. *Physiological principles of natural religion.* Lond. 1706. 8. 1715. 8. 1736. 8. *. Existentiam DEI demonstrat ex mutuo consensu & nexu corporum diversorum inter se quæ omnia in communem finem consentiunt. Non proprie ad rem practicam facit.

EJ. *An essay on the true nature and due method of curating the gout, written for the use of Richard with an account of the nature and qualities of bath waters.* Lond. 1722. 8. *. 1725. 8. Ed. VII. aucta. Lond. 1728. 8. PL.

Podagra est a vasis minimis in prima origine angustioribus. Adquisitio podagræ a tartareis & urinosis salibus congestis. Causa periodorum podagræ, quæ excitantur ad expellendam nimiam salium ubertatem. Curanda podagra vasis dilatatis & salibus diminutis. Salium diminutio per febres, diætam tenuem, aquosam, aquas minerales. Utilitas æthiopis mineralis uberius sumti.
In podagra ad ventriculum retrograda emetica. Balneum frigidum post paroxysmum utile. Morborum novorum curatio per emetica. Ischuria, morbi adfines.

EJ. *Essay on regimen of diæt with four discurses medical moral and philosophical.* Lond. 1740. 8. PL. 1753. 8. Italice vertente COSMO MEY. Padua. 1765. SMITH.

EJ. *A new theory of acute and slow continued feavres an essay concerning the improvements of the theory of medicine.* Lond. 1722. 8. absque indicio auctoris. Mechanicos laudat ipse jatromechanicus.

EJ. *The english malady or a treatise on nervous diseases of all kinds* edit. IV. Lond. 1739. 8. Placet omnino. 1. Causæ universales morborum chronicorum. Viscor & acrimonia in fluidis, laxitas in parte firma, ex iisdem causis nervorum morbi. Causam remotam in cibis esse potissimum in salium & oleorum abusu. Ab increscente luxuria istos morbos etiam factos esse frequentiores. Signa toni amissi. In L. II. curatio. Scopus est fluida diluere, concrementa dissolvere, fibrarum vim contractilem augere. Quare utitur hydrargyro & antimonio Robur sperat a peruviano cortice & ferro & opii fæculis quorum tamen effectum fatetur non esse diuturnum. Naturæ instinctu in febribus cibos aversamur nobis funestos futuros. Abstinere jubet ab animalibus, a quibus noxii sales generantur. Necessariam vero requirit istam abstinentiam in podagra, scrofulis, cancro, tabe. Porro motum regularem commendat, qui firmarum partium robur auget. In debilibus frictio. In severioribus nervorum morbis fere scirrhum aliquem visceris alicujus tangi potuisse, hinc necessarius vomitus & hydrargyrus. De bile ejusque noxa. Morbi nervosi peculiatim. Hypochondriacum malum cujus sedes est in tubo alimentario, deinde ex hoc malo viscera obstruuntur, inde icterus niger, hydrops. Curati vomitu, cortice, chalybe, calidis, amatis, cardiacis. Veros vapores statuit qui in primo gradu morbi transpiratione per cutem impedita in nervos magnos corporis repelluntur, in majori malo convulsiones ab acrimonia. Etiam hic vomitum prodesse, tunc gummata amara fœtida. Febricula Manninghamii quam calidis aromaticis sanat cum diluentibus conjunctis. TAYLOR in se ipso diæta lactea epilepsiam superavit. Inde casus & historiæ ægrotorum, quibus fere victus vegetabilis & diæta lactea vitam conservavit. Casus CHEYNEI qui ex maxima miseria hypochondriaca victu vegetabili restitutus est.

EJ. *An account of himself and of his cures.* Lond. 1753. 8.

EJ. *Tr. de natura fibræ ejusque laxæ s. resolutæ morbis editio prima.* Lond. 1725 8. maj. Paris 1742. 8. TR. Physiologica dixi. In practicis multus est in nervorum morbis potissimum ab eorum remissione & laxitate. Morborum chronicorum tres esse causas, certam humorum acrimoniam, & diminutam vim fibræ solidæ. Inde struit classes. Prima a viscido, quo apoplexia, stupor, morbus hypochondriacus pertinent. Secunda in qua motus voluntarius destruitur, uti paralysis. Tertia spastica. Harum indicationes. Lentorem humorum diluere,

diluere, adtenuare, tunc acrimoniam involvere. Ab eodem lentore in ſanis hominibus morbi acuti, in debilibus chronici, in quibus nervoſis numquam non adeſt lentor humorum. Ex ea cauſa in diæta nimis lauta fit febris nervoſa, hinc diluendum mercurialibus, acrimonia obtundenda ſulfureis, gummi ammoniaco. Roborandum demum cortice peruviano, ferro. Victus ubique reperitur tenuis, vegetabilis. Apoplexia ſeptemtrionalis ab humore lento facta, diverſa ab aliis congeneribus morbis regionum auſtralium. Lacteo victu epilepſia ſanata. Satyriaſis abſque voluptate. Colica pictonum. Rachitis a tono fibræ imminuto. Hypochondriacos omnes ſanari poſſe.

EJ. *Eſſay on health and long life.* Lond. 1725. 8. gallice 1725. 8. germanice Frankf. 1744. 8. vertente Eſs.

EJ. *de infirmorum ſanitate tuenda vitaque producenda.* Libro ejuſdem argumenti anglice edito longe auctior & limatior. Lond. 1726. 8.

Liber multo amplior & diverſus a paulo priori. Diætetices bonum compendium, tantum ut voluptatibus humanis non blandiat viamque ad valetudinem integerrimam aſperam demonſtret. Scriptum fere hominibus melioris ſortis, fuiſque Anglis, carnivoris atque ſtillatitiorum liquorum amantibus. In *præfatione* unicum aerem ſtatuit, qui in diverſis terris aliam & aliam faciem induat & aut in cryſtallos abeat acidos, aut in ſulfur acido adfine & lumini. De ſex rebus non naturalibus. Aërem laudat ruſticanum, gravem, liberum, in eo corporis exercitationes. Contra victum nimis animalem Anglorum. Carnes per ſaginam inſalubres fieri, ſylveſtria animalia ſalubriora eſſe ruſticis & cicuribus. Herbivora carnivoris præſtare, piſces etiam his duriores eſſe (marinos). Non pinguia & minus nigra laudat ex quibus facile gelatina coquitur. Inde cibi ſalubres ſigillatim. Debilibus lac, ova, carnes juniorum animalium albæ neque pingues. Contra liquores ſtillatitios. Alba pellucida materies quæ puri ſimilis, non eſt pus, ſed eſt chylus vel mucus. Per otium etiam decedit. Corpus neque turgente ventriculo exercendum, neque ad laſſitudinem. Balneum frigidum vim abſtringentem exercere, idem circuitum ſanguinis augere & a reſorbtione humidi aëris defendere. Semel intra 24 horas debere alvum exonerari. Urinæ pondus eſſe ¼ potus. De perſpiratione, ſalivatione ſalubri. Diæta in morbis, pro temperie ſtricta, laxa pro macilento & pro oleoſo, pro fibra vel irritabili vel inſenſili. Non probat multum ſudorem, neque familiares in Anglia ſubuculas laneas craſſas. In ſenio calida commendat. Opii laudes.

EJ. *Natural method of curing the diſeaſes of the body and the diſordres of the mind depending of the body. 1. General reflections on the œconomy of nature in animal life. 2. The means of preſerving life and faculties and concerning the nature and cure of acute contagious and cephalic diſordres. 3. Reflections on the nature and cure of particular chronical diſtempers.* Lond. 1742. 8. *. Boni ſenis opus nunc ſeptuagenarii

ſeptuagenarii qui ſedecim annis ſolo lacte vixerat cum pane. In *præfatione* totam medicinam reducit ad artem rite evacuandi, deobſtruendi obſtructa, roborandi. Ad eaque idem hydrargyrus, ad ſolida confirmanda diæta. In P. I. laudat temperantiam & diætam tenuem. Vegetabilem victum non neceſſe ad uncias redigere, in animalibus utique exceſſum nocere. Omnium febrium etiam peſtis eandem naturam eſſe, curationem eandem per diluentia, refrigerantia cum lenibus diaphoreticis. Nullum in his malis periculum eſſe, quando aliqua quarta pars ſeri non acris in ſanguine eſt. In omni febre calor & pulſus acutus requirunt diætam tenuem aquoſam, lacteam, laudat & emetica & eorum loco hydrargyrum, crudumque ex deſtillatione adſumendum præfert bis de die. Ad mala hypochondriaca fœtida, hydrargyrus. Cortex peruvianus, fuligo, viſcum. Ita morbos ſigillatim percurrit. In rheumatiſmo guajaci reſina. In ſcrofulis hydrargyrus, diæta lactea. In aſthmate mercurium, in diabete lactis cura, in ictero emetica. Luem veneream eſſe naturæ alcalino cauſticæ, neque apud veteres nullam fuiſſe neque in America ortam. Reſpondet ad objectiones a debilitatione. Debilitatem hæreditariam lacte ſanari ſeminum vegetabilium, emeticis, aut ſimplici imitatione abſque vomitu. Valde rheum laudat, cinnabarin, etiam millepedes, tunc viſcum, corticem, Valerianam, balneum frigidum, hoc quidem tunc demum quando ſanguis attenuatus fuit. Denique motus animalis. Eadem ad phthiſin valent. Ad tabem tamen lactis præcipuæ laudes, tunc ad morbum hyſtericum, paralyſin, podagram, calculum, ad aſthma venereum etiam valet cum vomitu per ſquillam moto, maniam, icterum, lepram, colicam. Inde rationem victus exponit. In ſenio de cibis perpetuo aliquid detrahere jubet. Matrimonium hyſtericis & cholericis non ubique prodeſſe. Senum perſpirationem pannis laneis corrigi. Senum alvus dura.

§. MXXXIV. Disputationes.

Georg Frid. Krausius *de empyemate.* Leid. 1706. 4. Hæ.

Joh. Caspar Sommer *de melancholia imprimis hypochondriaca.* ib. 1706. 4. Hæ.

A. Normann *de ſpecificis quibuſdam in debilitate ventriculi.* ib. 1706. 4. Hæ.

Albertus Noort *de morbis ſoporoſis.* Lond. 1706. 4. *.

C. Th. Michels *de varii alvi Fluxibus.* Leid. 1706. 4.

J. Lud. Loss *de dyſenteria.* ib. 1706. 4. Hæ.

G. Ribbius *de apoplexia.* ib. 1706. 4.

Sam. Frid. Werner, *de rachitide.* ib. 1706. 4. Pl.

Christ.

CHRIST. AUG. STUN *de morbis mesentericis.* Leid. 1705. 4. RIV.

M. HENR. HEDAU *de podagra.* ib. 1706. 4. Sic lego.

PETR. MICH. WOELLNER *de epilepsia ejusque curatione medicamento specifico essentia dulci nominato.* ib. 1706. 4.

CHRIST. BIERWIRTH *de hepatis structura ejusque morbis.* ib. 1706. 4. *.

L. SAUVAGE *de asthmate.* ib. 1706. 4. HÆ.

LAMBERT. FRID. MARQUARD *de amore insano.* ib. 1706. 4. *.

GIDEON GREGORY *de lienis dolore.* ib. 1706. 4. *.

J. PETRUS VITRIARIUS *de phthisi.* ib. 1706. 4. *.

PHIL. CONRAD COLONIUS *de thermis.* ib. 1706. 4.

EMANUEL GOESCHEN *de nitro.* ib. 1706. 4.

G. H. SCHMIDT *de febre petechiali.* Utrecht. 1706. 4. HÆ.

J. MEYER *de causis morborum ut & de pleuritide.* Utrecht. 1705. 4. *.

ANDREAS CASSIUS *de pleuritide exquisita.* Grœning. 1706. 4. PL.

J. GERH. STRUBE *de theoria ex praxi.* Hafn. 1706.

DAN. WAGNER *de asthmate* præside. G. FRANK. Hafn. 1706. 4.

ROEMER ASGAARD *Theses physico medicæ.* Hafn. 1706. 4.

J. UPMARK *de formicis.* Upsal. 1706 4.

ABB. PINKENAU *de suffocatione ex liquore fermentante.* Regiom. 1706. 4. *.

EJ. *de emeticis.* ib. 1705. 4. A. M. BALTH.

EJ. *de fonticulorum usu tempore pestis.* ib. 1710. 4.

EJ. *de paralysi.* ib. 1713. 4. VAT.

TOBIAS KRASKE *de ovo paschali.* Diss. a. 169. 2 Franc. ad Viadr. defensa demum a. 1706. ubi agitur etiam de ovi usu medico.

J. TILINZ *de tympanitide.* Francof. 1706.

J. GODOFR. GRUHLMANN *de novo contra calliginem oculorum remedio tamquam specifico Herniaria.* Jen. 1706. 4. JAC.

JAC. BURGMANN *Idea medicaminis perfecti*. Roſtock. 1706. 4.

J. FRID. MAYER bellicoſi theologi ad finem CASPARIS MARLITZ in progr. quærit, *utrum medicus popiſta præſtet lutherano*. Facile intelliges negari Greifsw. 1706.

EJ. *de ſudore Chriſti ſanguineo*. ib. 1706. 4.

PETR. MULLER & RUMPEL *de pecunia doloris vom Schmerzgelde*. Jen. 1706. 4. HEFT.

EJ. *de jure prægnantium*. Jen. 1707. 4. 1732. 4.

RUD. HELD *de certitudine medicinæ*. Helmſt. 1706. 4. MENZ.

ADOLF LUDOLF LOEFLER *de puella Zittavienſi incantata*. Lipſ. 1706. 4.

J. JUST. GRAU *Salubritas Haſſiæ*. Hall. 1706. 4. *.

HENR. PATER *de variolis*. Marpurg. 1706. 4.

JOH. BECK *de conjugalis debiti præſtatione*. Nurnb. 1706. 4.

J. F. HERELIUS *de laſſitudine*. Altd. 1706. 4.

J. FRID. SCHWARZ *de impedimentis ſudationis eorumque medela*. Altd. 1706. 4. BURTH. lego aliud nomen N. FRID. SCHWARZ *de diabete*. Marb. 1706. 4.

FRID. CHRIST. CREGUT *de ægritudinibus infantum & puerorum*. Baſel 1706.

CASP. ZWECKS *de phrenitide*. Baſel 1706. 4. PL.

GEORG NEUBUER *de lue venerea cognoſcenda & præſervanda*. ib. 1706. 4.

NICOL. KITZ *de dyſenteria*. ib. 1706. 4.

CASP. VERI *de hydrargyri vivi viribus & uſu*. ib. 1706. 4. Alvus triduo obſtructa deglutitis 20 unciis reſerata.

PETR. MANUFORD *de ſex rebus non naturalibus*. ib. 1706. 4.

J. SCHEUCHZERI jam viri egregi *de uſu hiſtoriæ naturalis in medicina*. ib. 1706. 4.

LUD. LUCAS BAUR *de venenis*. Argent. 1706. 4.

FRANC. SACHS *de officio & jure medicorum*. Argent. 1706. 4.

J. B.

J B. FERMELHUYS & PR. COUTEAUX *an omni alvi fluxui radix Brasiliensis*, Paris 1706.

CLAUD. VERGNE & JOH. BAPT. ENGUEHARD *an variolis vomitus.* Paris 1706. 4.

JOH. BAPT. EPINEY PESCHARD & JOH. FRID. COUTHIER *Utrum æstuante febrium intermittentium paroxysmo venæsectio*, ib. 1706. 4.

MICH. SAUVALL & JOH. FRID. COUTHIER *an morbi omnes omnibus fiant temporibus.* ib. 1706. 4.

CLAUD. BARLET & JOH. BAPT. MONCIN *Tutiorne intemperantia in potione quam in esca.* ib. 1706.

ALEX. PETR. MATTOT & JOH. BAPT. PROCOPE *an a moderata exercitatione firmior sanitas.* ib. 1706. 4.

CL. BOURDELIN SALV. & CLUSCARD *in nutriendis agris estne consuetudinis ratio habenda.* ib. 1706. 4.

CL. du CERF & FRANC. OLIV. de CUVILLE *an bilis agendi præcipua facultas ab amaro.* ib. 1706.

JOAN BAPT. ENGUEHARD & FRANC. POUSSE *an medicina sit adjectio deficientium detractio redundantium.* ib. 1706. 4.

§. MXXXV. DIARIA ad a. 1706.

In Philos. Transact. nr. 305. JACOBUS DOUGLAS primum adparet doctus medicus Magnus HORATII admirator qui anatomen inter principes coluit, in botanicam suam curam diffusit, chirurgiam illustravit, modestia sua omnes sui animi dotes illustravit, præmatura morte abreptus qui juvenem me amavit & instruxit.

In numero, quem citavi, Phil. Transact. describit feminam cui tumor durus & magnus in collo anteriori prætenui cute tectus exibat ex isthmo thyrioideæ glandulæ ubique, incipiebant particulæ cartilagineam duritiem induere, qualem vir Ill. etiam in prostata vidit Tumor ortus erat ex venæ proximæ ruptura. Uterus pariter scirrhosus erat & glandulæ aliquæ jugulares & recti intestini, fæces fere in progressu impedibant. Ægra nihil valde solidi deglutire poterat.

N. 308. Femina crasso corpore venis cutaneis tumidis, Ovarium alterum in magnum saccum abierat. In eo sacco humor limpidus qui tamen ad ignem cogitur,

EJ. *Bibliographiæ anatomicæ specimen f. catalogus fere omnium auctorum qui ab* HIPPOCRATE *ad* HARVEIUM *rem anatomicam illustrarunt*. Lond. 1715. 8. Lond. 1734. 8. Vid. Bibl. Anat. II. p. 32. laboriosus utique catalogus etsi multum ANTONIO van der LINDEN usus est.

CAROLUS KEIL descripsit in Phil. Transact. nr. 306. incisionem J. BUGLER anno 130 suæ ætatis mortui. Macilentus senis victu usus fuerat simplici. Lien exiguus, cartilagines costarum fragiles, cor magnum, diameter aortæ sub carotidibus duarum unciarum. Magna pars arteriarum cartilaginea, ossei quid in dura meninge, cerebrum durius, ventriculi tunica pertenuis. Ex phænomenis noster causam mortis determinat.

In EJUS. *Anatomy of the human body abrigd* cujus aliquot editiones coram sunt. Lond. 1698. 1742. 12. V. Bibl. Anat. I. p. 796. paucissima huc faciunt.

EJ. *Tentamina medico physica*. Lond. 1718. 8. *. Leidæ 1725. Varia ad nos spectant. Hæmorrhagiarum enormium exempla. Stimulorum potestas. Hæmorrhagiarum in hydropicis causæ. Idem liber prodiit Medicina statica Britannica recusa. Experimenta SANCTORIANA in se ipso repetiit, physiologice equidem quam etiam pathologice, ut effectum frigoris in perspirationem ostendat ignisque in foco accensi. Tristissimam viri mortem ex cancro os ejus sensim depascente describit GUILIELMUS BECKET.

ANTON MARCHETTI. In Philos. Transact. nr. 307. Maritum nosse coccygem artrorsum ducere & sic Veneri addere gratiam.

ANTON HEWNDEN chirurgus nr. 308. Tumor occipiti feminæ adnatus plenus hydatidibus & in cystide atheromatica & steatomatica materies.

In *hist. de l'Acad. des sciences* 1706. Catella post 45 dies quos pene absque alimento vixerat ad se rediit. Juvenis a 15 dierum fame & siti non est exstinctus.

Lites de cataracta in chirurgicis diximus.

In *Memoires* ejusdem anni. MARCHANT confirmat per experimenta vires ad epilepsiam utiles Valerianæ.

GEOFFROY Abscessus hepatis, calculi in vesicula fellis 33 inflammabiles friabiles, falx duræ meningis fere tota ossea, pia membrana prædura, cerebrum siccum durius, erat phrenitico in homine studioso utente ardentibus spiritibus.

In *Journal des Scavans* 1706. recensetur *lettres édifiantes & curieuses Recueil* VI. eodem anno edita de Chinæ statu, auctor est HYACINTHUS GIMMA.

In *Galer. di Minerva* T. VI. 1706. duo exempla acus crinalis in vesicam intrusæ & calculosa crusta obductæ, & calculus ovato cylindricus moriformis HECTORIS della VALLE.

A

A mora per noctem butyri in æneo vase tormina, diarrhæa, febris continua, in altera venenatio lethalis. L. SESTI.

PASQUALE PRATI de corticis chinæ historia.

SAPORITI alias MESAPORITA celebris alias dicta historia ad VALISNERIUM.

M. A. NICOLICHI de sponsis nobilissimis eodem tempore simili morte correptis & iisdem horis & temporibus simillima passis, pariter exstinctis.

§. MXXXVI. LAURENTIUS HEISTER.

Cum quo diu vixi, amicus meus, Francofurtensis, vir singularis industriæ ut non solum administrationes chirurgicas ipse susceperit sed præterea instrumenta excogitaret & delinearet aut sculperet, vir plurimi laboris in castrensi medicina exercitatus, inde per multos annos Altdorfinus deinde Helmstadiensis professor gratiosus & celebris. Majorem equidem in chirurgicis quam in clinicis famam comparavit, practica etiam pauca scripsit, præter plurimas adnotationes in EPH. NAT. CUR. dispersas & a morte viri in collectanea collectas, quæ dicemus, præterea disputationes, & has quidem numerosissimas & maxima cum cura elaboratas.

EJ. *de hypothesium medicarum fallacia & pernicie.* Altd. 1710. 4.

EJ. Prgm. *veritatis inveniendæ difficultas in physica & medicina.* ib. 1710. 4.

EJ. *de Cataracta* Disp. I. Altd. 1711. 4. & 8. altera ib. 1712. 4. & 8. tertia ib. 1713. 4. auctæ cum theoria de sede mali, historia amauroseos curatæ per salivationem & apologia contra WOOLHUSIUM. Altd. 1715. 4.

EJ. *de lingua sana & ægra.* ib. 1716. 4.

EJ. *de utilitate anatomes in theologia insigni.* ib. 1717. 4. HEFT.

EJ. *de glandulis quæ præter necessitatem in corpore humano statuuntur.* ib. 1719. 4.

EJ. *de inventis anatomicis hujus sæculi.* Helmst. 1720. 4. Wolfenb. 1720. 8. *.

EJ. *de collectione simplicium.* Helmst. 1722. 4.

EJ. *de fortuna medica.* ib. 1722. 4.

EJ. *de morbis adolescentium & juvenum* HIPPOCRATIS. ib. 1722. 4.

EJ. *de pulmonum fœtus innatatione vel submersione in aqua nullum certum infanticidii signum desumi posse.* ib. 1722. 4.

EJ. *de rachitide.* ib. 1723. 4. *. & prgm. *infantes pro a diabolo suppositis habitos, vulgo wechselbælge vocatos, rachiticos fuisse.* ib. 1725. 4.

Ej. *de manna & speciatim de proficuo ejus usu in variolis confluentibus.* Helmst. 1725. 4. *.

Ej. *de chirurgorum erroribus in curanda lue venerea.* ib. 1725. 4. *. valde laudat ASTRUC.

Ej *Partus tredecimestris pro legitimo habitus.* ib. 1727. 4. Nullum certum tempus posse definiri.

Ej. *de anatomes subtilioris utilitate.* ib. 1725. 4. 1730. 4. Contra STAHLIANOS.

Ej. *de animi defectione.* ib. 1728. 4. HE.

Ej. *de chirurgorum erroribus in curandis morbis venereis.* ib. 1728. 4. *.

Ej. & amici mei OTT. JUST. WREDEN *de debilitate fibrarum.* ib. 1728. 4.

Ej. *de medicamentis cardiacis.* ib. 1729. 4. *.

Ej. *de medicamentis Germaniæ indigenis Germaniæ sufficentibus.* ib. 1730. 4. *.

Ej. *de medicinæ utilitate in jurisprudentia.* ib. 1730. 4. *.

Ej. *de medico naturæ domino.* ib. 1730. 4. HE.

Ej. *Observationes medico miscellaneæ theoreticæ & practicæ.* ib. 1730. 4. Plures adnotationes habet huc facientes. Aquæ & tumores. Hydrops urina sanatus. Uteri hydrops cum gemellis. Vermis in abdomine repertus, perruptis intestinis. Post paracentesin aqua pauca, hepar parvum, lien major scirrhosus. Gravidæ fetus in pelvim demersus, placenta posterius & inferius utero adhærens. Subita mors, cordi pericardium connatum. In infante epileptico pulmo scirrhosus, lumbrici copiosi. In hydropico passim scrofulæ & glandulæ tumidæ scirrhosæ. Calculi vesicæ fractæ ejectæ.

Ej. *de chirurgia cum medicina necessario conjungenda.* ib. 1732. 4.

Ej. *de aquis medicatis pyrmontanis.* ib. 1732. 4.

Ej. *de fallaci pulmonum experimento.* ib. 1732. 4.

Ej. *de medico nimis timido.* ib. 1733. 4. *.

Ej. *de clavo hæmorrhoidali.* ib. 1734. 4. HE.

Ej. *de morte* SILII ITALICI *ex clavo insanabili.* ib. 1734. 4.

Ej. *Recti prolapsus anatome.* ib. 1734. 4.

Ej.

Ej. *de morbis ex viscido oriundis.* Helmst. 1737. 4.

Ej. *de medicinæ mechanicæ præstantia.* ib. 1738. 4. germanice in *med. Handbuch.* Integer liber sollicita cura scriptus ad evertenda STAHLII placita. Cum MICHAELE ALBERTI suo ut cathedræ Altdorfinæ æmulo lites aliquas aluerat, inde cum tota secta STAHLIANA.

Ej. *de perturbatione animi atque corporis.* ib. 1738. 4.

Ej. *de aurantiis eorumque eximio usu medico.* ib. 1741. 4.

Ej. *de calendario artuum.* ib. 1736. 4.

Ej. *de pipere.* ib. 1740. 4.

Ej. *de quartana & hydrope cortice peruviano curatis.* ib. 1740. 4.

Ej. *de medicinæ sectæ empiricæ veteris & hodiernæ diversitate.* ib. 1741. 4.

Ej. *de mutationibus corporis humani naturalibus ab ortu usque ad obitum.* ib. 1744. 4.

Ej. *de peste, cui præmissa explicatio Reliquarii* S. SEBASTIANO *consecrati.* ib. 1744. 4. c. fig. æn.

Ej. *de cydoniis eorumque eximio usu medico.* ib. 1744. 4.

Ej. *de genuum structura eorumque morbis.* ib. 1744. 4.

Ej. *de rheumatismo.* ib. 1744. 4. HE.

Ej. *de aquæ laudibus nimiis suspectis.* ib. 1745. 4. PL.

Ej. *de mannæ laudibus in malis variolarum constitutionibus.* ib. 1744. 4.

Ej. *Schema novum systematis circa divisionem medicamentorum.* ib. 1744. 4. HE.

Ej. *Ars gymnastica nova.* ib. 1748. 4.

Ej. *de pilis ossibus & dentibus in diversis corporis humani partibus præter naturam repertis.* ib. 1743. 4.

Ej. *An medicus adolescens sit optimus.* ib. 1747. 4.

Ej. *de asthmate scirrhoso hactenus fere neglecto.* ib. 1749. 4. HE.

Ej. *de medico vulneratum curante a sectione cadaveris non excludendo.* ib. 1749. 4. HE.

Ej.

Ej. *de nuce Been.* Helmſt. 1750. 4.

Ej. *de venæſectionum abuſu apud Gallos.* ib. 1750. 4.

Ej. *de ſumme neceſſaria inſpectione cordis vaſorumque majorum ſub legali infantum ſectione.* ib. 1752.

Ej. *de apoplexia magis chirurgicis præſidiis quam aliis curanda.* ib. 1742. 4.

Ej. *de inflammatione.* ib. 1753. 4.

Ej. *de ingente brachii inflammatione, gangræna & ſphacelo feliciter curatis.* ib. 1755. 4.

Ej. *de cauſis cur febris petechialis incolas regionis Hadelenſis ſæpius quam Wurſatenſis invadat.* ib. 1755. 4.

Ej. *de fonte medicato prope Helmſtadium nuper detecto ejuſque ſalubri uſu.* ib. 1755. 4.

Ej. & W. F. CAPPEL *de vomica pulmonum pleuroperipneumoniam excipiente,* ib. 1758. 4. *.

Ej. Prgm. *ad Orationem de incremento anatomes in ſæculo XVIII.* Wolfenb. 1720. 4. ipſa oratio data d. 18. Jul. 1720. ib. 1720. 8. *. in programmate inventa cujuſque in oratione plene ad ejus mentem enarranda, ſed V. Bib. Anat.

Ej. *Compendium anatomicum.* Altd. 1711. 4. Nurnb. 1729. 8. ib. 1741. 8. editiones numeroſiſſimas non repeto. Paſſim intercedunt cadaverum inciſorum memoriæ quibus ex morbis interierunt, ut hepatis grandinoſi, fetus ventralis. Elapſis oſſiculis auditus ſenſum deletum fuiſſe. Contra glandulas elementales ALEXANDRI LITTRE.

Ej. *Apologia & illuſtratio ſyſtematis ſui de cataracta glaucomate & amauroſi.* Altd. 1717. 8.

Ej. *Vindiciæ de cataracta glaucomate & amauroſi,* ib. 1713. 4.

Ej. *de amauroſi ſalivatione curata.* ib. 1713. 4. Omnia V. in Bib. Chir.

Ej. *Compendium inſtitutionum ſ. fundamentorum medicinæ.* Helmſt. 1736. 4. 1746. 4. Leid. 1749. 8. Aliqua ad medicinæ hiſtoriam & STAHLII ſectam, morborum cenſus a capite ad calcem, ſigna prognoſtica. Sex res non naturales. Conſilia prudentiæ pro medico juniore. Tabulæ ad compoſitionem medicamentorum. De addiſcenda arte. Bibliotheca ſelecta.

Ej. *Chirurgiæ inſtitutiones.* Amſt. 1748. 4. & 1750. 4. *. quæ editio optima eſt. Sæpiſſime

Sæpiſſime recuſæ eædem latine.

Anglice. London 1748. 4. 1750. 4. 1761. 4.

Germanice minus plena ſæpe recuſa eſt. Nurnb. 1763. 4.

Belgice vertente & augente HENRICO UYLHOORN. Amſterd. 1741. 4.

Hiſpanice vertente ANDREA GARZIA VASQUEZ.

Compendium ſ. *kleine chirurgie.* Nurnb. 1744. 8.

Plenum certe & perutile opus cum ut omnium ſyſtematum chirurgiæ pars aliqua medica eſt. Ita eſt L. de tumoribus. De inflammatione agitur, de furunculo, œdemate. Hydrops articulorum, de ſpina ventoſa, cruſta lactea. Fuſe in operationibus de venæſectione & aliis evacuationibus, ſcarificatione, hirudinibus, veſicatoriis, hydrocephalo, oculorum morbis, ſetaceo, ſtruma, paracenteſi pectoris, abdominis. De peſte ejuſque præſervatione, quam cum ipſe non viderit, optimis ex ſcriptoribus deſcriptam dedit. Curationem tamen tantum privatorum deſcribit non publicam.

EJ. *Mediciniſche, chirurgiſche und anatomiſche Wahrnehmungen.* Roſt. 1757. 4. London 1769. anglice vertente SHAWRS & Tom. II. Roſtock. 1770. 4. edente WILHELMO FRIDER. CAPPEL. Redeunt quidem hic adnotationes HEISTERI in aliis diariis jam excuſæ, ſunt tamen etiam aliæ numeroſæ ineditæ, ut tamen eas omnes ſigillatim recenſere nequeam. Plurimæ quidem chirurgicæ ſunt, aliæ anatomicæ, practicarum tamen ſatis ſuperſunt, earum ſpecimina en aliqua. P. I. continet adnotationes aduſque a. 1721. in nr. 680. Ophthalmia veſicatorio vertici capitis impoſito ſanata. Apoplexia, vomitus ſpontaneus aurantii foliis. Frigida manu ſubito ventriculus & in inteſtina inflammata, gangrænoſum omentum. In rachiticis glandulæ tumidæ meſenterii, caput majus. Symptomata ab aëre in cavum peritonæi effuſo. Setaceum in morbo convulſivo inque cephalalgia utile, ſic arteriotome. WILSONI cura oculorum in caſtris. In variolis ante eruptionem venam abunde ſecat, ypecacuanham dat, ſyrupos cum ſpiritibus acidis. Paracenteſi hydrops funditus curatus. In gonorrhœa virulenta dat pilulas ſuas purgantes. Alii morbi caſtrenſes, Mixtura ſimplici multum utitur. In ſcabie amalgamate plumbi & hydrargyri utitur. Epilepſia a vermibus, his per jalapam & hydrargyrum expulſis ſanata. Febris epidemica Altdorfiæ in qua noſter abſtinuit acidis & bezoardicis. Febris cum diuturna hæmorrhagia nociva & ſuppreſſa urina. In lethargico abdomen contractum. A granis quatuor cum ſemiſſe reſinæ jalappæ in puero trienni mors per hypercatharſin, in altero autem ſenſus amiſſus, mollium motus deperditus. Magna hypercatharſis a foliis Sennæ ſanata. In Act. Eruditor. 1729. tuetur ſe contra gallos auctores diarii *Journal des ſcavans.*

Deſignatio ſcriptorum quæ ad annum 1750. edidit, prodiit Helmſt. 1750. 4.

Vitam

Vitam dedit CHRISTOPHOR. ASCANIUS MEHLBAUM. Helmſt. 1758. fol. *. & proprio libello POLYCARPUS LEPORIN. Quedlinb. 1725. 4. Præter lites cum STAHLIANIS & WOOLHOUSIO cum omnibus ſui ſæculi medicis concordia vixit. LINNÆI tamen *novationes* non probabat.

EJ. *Compendium medicinæ practicæ.* Amſterd. 1743. 8. 2 vol. 1762. 8. Venet. 1763. 8.

Practiſches mediciniſches Handbuch. Lipſ. 1744. 8. 1749. 8. vertente FREGO. Medicamenta qualia in Germania vulgo dabantur, abſorbentia plurima, abſque multa theoria, tantum ut STAHLIUS paſſim refutetur. Febres, per ſingulas, febris eſt cordis crebrior a ſtimulo irritatio. In febribus continuis emetica quando in primis viis ſaburra eſt, non in principio ſolum mali ſed ad decimum quartum diem uſque dari, ita lenia purgantia. Febris catarrhalis ſæpius unica doſi ſuperata fuit. In malignis febribus alexipharmaca diaphoretica. In angina venas raninas incidit. Cauſum ſolet ventriculi inflammatio comitari. In febre caſtrenſi Hungariæ hypecacuanha. Pro diſcrimine venarum ſecandarum. Adverſus gangrænam in febre cortex peruvianus. Infantes in utero materno nonnumquam variolas, morbilloſve pati. Pro inoculatione variolarum. Febres petechiales eſſe fere a primarum viarum putreſcente ſaburra. In febre cum inflammatione venæſectio non tamen nimis ſero quando debilitas major urget. Hæmorrhagias non eſſe a ſapiente animæ conſilio. Conchas citratas ſuadet ad juvandum progreſſum calculi. In gonorrhæa ſub morbi declinatione ſacharum ſaturni injicit. Ad ſalivam ciendam amat & intus hydrargyrum exhibere & extus illinere. In dyſenteria nitrum, conchæ citratæ. Simarubam ſe in dyſenteria epidemica utilem expertum. Epilepſiam a vermibus naſci, coercita hydrargyro cum cortice chinæ chinæ conjuncto. Adverſus vermes acida mineralia. Aquæ minerales earumque uſus. Dari utique abſque ferro acidulas, quibus nihilo debilior acor ineſſe videtur, etſi ſales ſint de alcalina indole. Commodum opus etſi nihil valde proprium habet. Maculæ nigricantes oculos obverſantes curantur venæſectione, purgantibus. In febre paralyſis brachii. Hæmorrhagia uterina curata lini decocto, hæc ex 150 prioribus adnotationibus.

In Tom. II. continentur adnotationes 910. Hydrops penis ter paracenteſi tentatus tamen funeſtus. Tumor aquoſus in genu diſſipatus plumbeis, calcareis. Gonorrhæa nitro curata. Amauroſis curata ſalivatione per hydrargyrum. In plethorica menſes per graviditatem. Hydrops per umbilicum evacuatus. In puero ab infecta nutrice venereum malum. Subita mors a potu frigidæ & cor pericardio connexum Epilepſia infantibus cum vermibus, pulmones indurati. Emphyſema funeſtum, viſcera abdominis inflammata & gangrænoſa. Induratio cutis & adipis. Profuſiſſimus vomitus bilis. Maxima ovaria plena hydatidibus. Quinquagenarii alvus obſtructa ut omnia revomerentur. Ex lapſu pes paralyticus & longior curatus. Motus & loquela ſubito per paroxyſmum ſuſpenſa

HEISTER

HEISTER *Anatomisch chirurgischer Lexicon oder Wörterbuch darin alle zur Wundarzney gehörige Kunstwörter angezeigt.* Berlin. 1753. 8. puto tantum habere præfationem HEISTERIANAM.

§. MXXXVII. ABRAHAM VATER.

CHRISTIANI filius & ipse professor in eadem academia, incisor, multas utiles disputationes pathologicas & practicas reliquit.

EJ. *de principio vitali.* Wittenb. 1707. 4. &

EJ. *de actionibus vitalibus.* ib. 1709. 4.

EJ. *de incrementis theoriæ medicæ novæ theoriæ febrium continuarum acutarum & lentarum Londini antehac Anglico idiomate editum nunc in latinum translatum cum præfatione.* ib. 1711. 4. HEFT.

EJ. *de balsami Meccæ natura & usu.* ib. 1720. 4. prgm.

EJ. *Novum bilis diverticulum.* ib. 1720. 4. *. Calculorum vesiculæ felleæ exempla.

EJ. *Hepar in hydrope sæpius insons esse e sectione viri ante duas septimanas post diuturnum alvi fluxum cruentum tandem hydrope defuncti demonstrat.* ib. 1720. 4.

EJ. *Methodus nova transplantandi variolas per insitionem, das Blatternbelzen.* ib. 1720. 4. *. Inoculationis historiam in Germania describit. Pestis inoculationem proponit, nullis equidem nixus experimentis. Plenius exposuit rem in libello germanico. *Das Blatternbelzen oder Art und Weise die Blattern durch künstliche einpfropfung zu erwecken.* Wittenb. 1741. 4. Addita historia inventi ex PYLARINO TIMONIO &c. & methodo curandi. Laudat inventum & commendat.

Vertit etiam BENJ. COLMANNI *Nachricht von der Beschaffenheit und Success des Blatterübelzen in Neuengelland mit* DAN. NEACS *historischer Einleitung ex anglico versum editam.* Wittenb. 1723. 4. PL.

EJ. *Febris tertiana ob empyema e vomica pulmonis rupta in cavitatem pectoris dextram effusum indeque pulmonem hujus lateris compressum, penitusque ab officio remotum, mortem post se relinquens.* ib. 1731. 4.

EJ. *Graviditas adparens ex tumore ovarii sinistri enormi tandem in ascitem terminata.* ib. 1722. 4. Etiam mensibus per annum retentis.

EJ. *Calculi in vesica fellea.* ib. 1722. 4.

Ej. *de mortis subitaneæ non vulgaris causis & remediis* prgm. 1723. 4.

Ej. *de scirrhis viscerum.* ib. 1723. 4. Tympanitis historia, hepar prominens, lien durissimus & concrementi carnis fere indurati simillimus.

Ej. *de affectu magno mortique proximo syncope ejusque causis & cura.* ib. 1723. 4.

Ej. *Visus vitia duo rarissima, alterum duplicatum alterum dimidiatum.* ib. 1723. 4. *. dimidiata vidit pictor omnia.

Ej. *de sanitatis præsidiis.* ib. 1724. 4. He.

Ej. *Diss. qua olei animalis vires ejusque efficacia in curanda epilepsia rationibus & experimentis confirmantur.* ib. 1725. 4. Exempla in adultis inque infantibus.

Ej. *de arce podagræ armis chemicis expugnabili.* ib. 1724. 4.

Ej. *de graviditate dissimulata & dissimulandi mediis.* ib. 1724. 4 *.

Ej. *Ignem non esse incendii febrilis causam.* ib. 1724. 4.

Ej. *de Ossificatione præternaturali* progr. 1726. 4. Ossea fragmenta cerebri, arteriæ osseæ. Ossa in dura meninge & falce.

Ej. *Observationes rarissimæ calculorum in corpore humano generationem illustrantes.* ib. 1726. 4. Recudi feci in selectu. Redit etiam in Phil. Transact. nr. 394.

Ej. *de passionibus colicis prudenter avertendis & curandis.* ib. 1726. 4. *.

Ej. *Analepsis rationalis.* ib. 1727. 4. *.

Ej. *de intestinorum invaginatione.* ib. 1727. 4. a nobis recusa in selectu.

Ej. *Sarcomatis e pudendo muliebri sectione sublati historia casu raro exponitur.* ib. 1728. 4.

Ej. *de ossium in corpore humano generatione imminutione & absumtione.* ib. 1728. 4. *.

Ej. *de prudentia & circumspectione in uroscopiæ administratione a medico rationali adhibenda.* ib. 1729. 4.

Ej. *Mola prægnans i. e. secundina fetum continens in molam versa abortus causa, examinatis simul abortionis causis singularibus in embryonibus abortivis notatis itemque origine & natura molarum.* ib. 1729. 4.

Ej. *Casus singularis asthmatis a depressione sterni ex febre purpurata thoracis artificiosa constrictione curata.* ib. 1730. 4. Ej.

Ej. *de usu corticis peruviani ad sistendam gangrænam.* ib. 1731. 4.

Ej. *Tinctura antimonii varia præparata ac inde pendens indoles & efficacia.* ib. 1733. 4.

Ej. *de Ipecacuanha virtute febrifuga atque antidysenterica.* ib. 1732. 4.

Ej. *de morbis spasmodicis a variolis male curatis.* ib. 1732. 4.

Ej. *de hæmoptysi.* ib. 1732. 4. He.

Ej *de potus in febribus necessitate.* ib. 1732. 4. He.

Ej. *de cholera humida.* ib. 1733. 4.

Ej. *de inflammationis sanguineæ theoria mechanica.* ib. 1733. 4.

Ej. *de ictero ex contusione dextri hypochondrii mox orto & per diarrhœam criticam brevi soluto.* ib. 1733. 4.

Ej. *Osteogenia naturalis & præternaturalis.* ib. 1733. 4.

Ej *de efficacia admiranda chinæ chinæ ad gangrænam sistendam, in Anglia observata.* ib. 1734. 4. *.

Ej. *de Ruta ejusque virtutibus.* ib. 1735. 4.

Ej. *Valor & significantia signorum infantem recens natum vivum aut mortuum fuisse, ad dijudicandum infanticidium examinatur.* ib. 1735. 4.

Ej *de cuticula pueri Londinensis.* ib. 1735 4. tota in magnas verrucas exuberata.

Ej. *de venæsectionis salutari intermissione.* ib. 1735. 4.

Ej. *de antidoto novo adversus viperarum morsum in Anglia haud ita pridem detecto.* ib. 1736. *. cum oleo olivarum experimentum a pharmacopola factum & de alio ex India relato.

Ej *de Laurocerasi indole venenata exemplis hominum & brutorum ejus aqua enecatorum confirmata.* ib 1737. 4.

Ej. *de situ naturali & præternaturali intestini coli.* ib. 1737. 4.

Ej. *de chordapso* Celsi *occasione ventris enormiter contracti in homine subita morte extincto observati.* ib. 1738. 4.

Ej. *Casus singularis polypi post febrem epidemicam ex utero egressi physiologice & pathologice co siderati.* ib. 1739. 4.

EJ. *de calculis in locis insolitis natis & per vias insolitas exclusis, occasione observationis singularis calculorum lenticularium ex abscessu inguinali excretorum.* ib. 1741. 4.

EJ. *de consensu partium corporis humani, occasione spasmi singularis in manu ejusque digitis ex hernia observati, exposito simul nervorum brachialium & cruralium coalitu peculiari atque papillarum nervearum in digitis dispositione.* ib. 1741. 4.

EJ. *Vesicatoriorum ad domandas febres malignas virtus & efficacia testimoniis praestantissimorum auctorum & propria experientia confirmatur.* ib. 1742. 4.

EJ. *de magnis morbis ex parvis initiis & levioribus caussis.* ib. 1744. 4. *.

EJ. *de curatione morborum quae peragitur expectatione, ubi simul natura crisium, caussa & morborum medica examinatur.* ib. 1746. 4. *.

EJ. *de lienis prolapsione ad illustrandum vexatum* HIPPOCRATIS ἐπιδημιῶν *L. VI. sect.* 2. *aph. XXX. locum* ib. 1746. 4.

EJ. *de dysenteria epidemica maxime contagiosa & maligna superiore anno patriam devastante.* ib. 1747. auctor diss. est. J. GOTTLIEB VOGEL.

EJ. *de medicis culpatis.* ib. 1747. 4.

EJ. *de fonte medicato Wittenbergensi.* ib. 1748. *.

EJ. *de plica polonica.* ib. 1749. 4.

EJ. *Tincturae antimonii antehac inventae vires in cura morborum rebelliorum duobus exemplis confirmata.* ib. 1749. 4.

EJ. *Caussae & effectus plethorae.* ib. 1751. 4. *.

EJ. *de hypothesium in physicis & medicis noxis.* ib. 1757. 4. Contra osores remediorum efficaciorum etiam STAHLIUM antihecticum POTERII aversantem.

EJ. *de olei olivarum efficacia & virtute adversus morsum animalium venenatorum casu singulari & notatu dignissimo haud pridem observato.* ib. 1751. 4.

EJ. *de phosphori loco medicinae assumti virtute medica aliquot casibus singularibus confirmata.* ib. 1755. 4. *. in variolis malignis efficax esse remedium.

EJ. *de vitrioli ejusque sulfuris & tincturae indole atque praestantia.* ib. 1751. 4. *.

In Philos. Transact. nr. 383. visus partialis.

N. 394. Calculi inter potas aquas pyrmontanas subito nati.

N. 417.

N. 417. Prolixiſſima plica.

N. 440. Epidermis ſquamoſa.

Apud CRELLIUM in femina ovarium celluloſum intus purulentum fœtidum.

EJ. *Muſeum anatomicum proprium.* Helmſt. 1751. 4. cum HEISTERI præfatione. Pars altera librorum eſt compendium earum diſputationum aut programmatum quibus noſter icones addiderat, quæ perinde hic redeunt.

Anno 1751. obiit, ſua parentalia fol. germ. excuſa ſunt. 1752. latine 1757. 4. *.

MXXXVIII. VARII.

JOSEPHI ANTONY DONZELLINI *Sympoſium medicum ſ. quæſtio convivalis de uſu mathematum in arte medica.* Venet. 1707. 8. & apud Guilielminum.

BARTHOLOMÆI GRÆCI *Hippocratico galenico neotericum animæ ſyſtema de cruoris anatome & febribus, in quo oſtenditur circulationem ſanguinis antiquis æque ac recentioribus notam exſtitiſſe.* Mediolan. 1707. 8.

ANTONII ALFERI *Medica facultas juriſprudentiæ palmam eripit. Oratio pro Academiæ inſtauratione in cathedrali.* Patav. 1707. 4.

EJ. *Medicinalis victrix cum epigrapho non plus ultra.* Patav. 1708. 8.

CAMILLI MANNÆ *de moderando panaceæ americanæ abuſu ſ. de tabaci viribus in Europa.* Milan. 1707. 8.

CAROLI ROSETTI *Pharmaceuticæ & phytologicæ in* ANDROMACHI *ſenioris theriacam explicationes.* Neapol. 1707. 4.

F. RENDTORP *Notæ in antiquum poetam de viribus herbarum.* Hamb. 1707. 8. & apud FABRICIUM in Bibl. græca L. III. p. 630.

EJ. *Notæ in* ANATOLIUM & DEMOCRITUM *de ſympathia & antipathia.* ib. 1712. 4. BIBL. TIGUR. (& apud FABRICIUM Bibl. græca L. IV. p. 295. BR.).

PETRI AZEVEDO *de experientiæ utilitate in medicina.* Paris 1707. 12. FALC. SAMUEL KOELESER de KERESCER *de ſcorbuto mediterraneo.* Cibin. 1707. 12.

EJ. *Peſtis Dacicæ a.* 1709. *ſcrutinium & cura.* Cibin. 1709. 12. Simul ſunt recuſa opuſcula. Cibin. 1709. 4.

EJ. *Monita antiloimica occaſione peſtis a.* 1709. *recrudeſcentis Claudiop.* 1709. 12. Hungar. 1738.

Ej. *Proteus febrilis novissime Virmondiam affligens.* 1722. 4.

Petri Fregari *Emmenologia s. de fluxu muliebri menstruo.* Lod. 1707. 8.

Wolfg. Xaver. Dieterici *Descriptio Theriacæ cælestis, Mithridatis Damocratis, Theriacæ Andromachi &c.* Nurnb. 1707. fol.

Martin. Harkii *de silesiæ indigenis eruditis post literarum culturam ab a.* 1169. *ad* 1550. *florentibus L. singularis.* Lips. 1707. 4. B. Burm.

Benjamin Benedicti Petermann Andreæ fil.

Observationum medicarum Dec. I. II. & III. Lips. 1707. 8. Incisiones corporum morbosorum breviter descriptæ. In glandula pineali calculi. Mors subitanea in puero asthmatico post vomitum & diarrhæam. Vomica pulmonum magna rupta erat, cavum pectoris pure plenum, pulmo ulcerosus. In puero epileptico sanguis in cerebro effusus. In macilento corpore tamen adeps renalis non paucus.

§. MXXXIX. Aliarum linguarum.

Jacobus Drake medicus infelix. Stuartorum adsecla, Cowperi tamen cliens ab eo multis adnotationibus pathologicis & morborum historiis demtis suos libros ornavit.

Ejus est. *Anthropologia nova or a new systeme of anatomy.* Lond. 1707. 2 vol. 1723. 8. 2 vol. 1737. 8. 4 vol. Contra hypotheses ipse plenus hypothesium. Ulcus in sinu maxillari habet & curationem quæ fit alveolo perforato. Contra theorias acidi & alcali fermentationes. Vis fermentabilis quæ in bile residet, inde meinc3.

Ej. *Orationes tres de febre intermittente de variolis & morbillis & de pharmacia hodierna.* Lond. 1742. 4. *. cura Milwardi. Prima disp. prodierat ut nunc lego 1690. Febres quidem ortas esse a biliariorum vasorum vexato tono, ejusque humoris expressione in ventriculum eumque vellicante, ut adeo corticis peruviani efficacia sit contrahere & tonum reddere biliariis vasis. Variolas a vaporibus abdominalibus deducit per aërem obvolitantibus, ut præterea magna sit analogia inter symptomata arsenici sumti & ea quæ variolas comitantur. Pharmaciam vult redactam in eum gradum, ut pauciores sint aquæ, pauciores syrupi. Causæ ob quas veteres adeo composita medicamenta pararint, sæpe non sine noxa ægrotorum, quando in exemplo carminativa purgantibus addunt multo minus commode actura, quam quidem pura egissent.

Hans Sloane per plusculos annos præses societatis Regiæ Britannicæ, qui Jamaicam adiit ex schola Monspeliensi profectus. Historia naturali plus quam praxi

praxi nutritur. Ad summum senium pervenit, vir humanus, beneficus & pius. Passim aliqua interspersit medica. In præfatione ad

Voyage to Madera & Jamaica, iter Jamaicanum. Lond. 1707. fol. *. Aliquam historiam suæ ex Anglia navigationis, deinde insulæ res naturales addit, quas huc revoces. Victum regionis de corporibus quæ homini pro cibo inserviunt. Nigritarum medicina eorumque remedia adversus cephalalgiam, venam in naso secant. Deinde totum opus plenum est descriptionibus corporum medicatorum, aromatum, purgantium, deinde modum tractandi sacharum. Deinde morbos nonnullos describit. Cholera, tabes. Ex sanguine porcino parum salubri anxietas, vomitus, diarrhœa. Malæ curationes in salivatione, in podagra, in febribus in quibus nimia calida exhibentur. Febris convulsiva. Nimius usus vini in febribus continuis, icterus in febribus. Hydrops, lethargus. Hydrops cum tabe & lue venerea complicatus. Maximæ hæmorrhagiæ. Tussis convulsiva epidemica. Plura omitto.

JOH. MORTIMER *Art of husbandry.* Lond. 1707. & alias gallice 1765. 12. In Tom. II. editionis gallicæ recensentur morbi equorum cum scriptionibus quas expertus dicit, etsi earum aliquæ risum movent. Theriacam cum purgantibus miscet. Canes a rabidis canibus demorsos se curasse radice Hellebori albi ad grana 16, ut tamen drasticum cum magno incommodo operatur,

Traité des eunuques s'ils sont propres aux mariage s'il doit leur être permis de se marier par M. D. CUNEILLON 1707. 8. Eunuchi cognitio ejusmodi, hominem auctor vidit. De congressu, contra nuptias Eunuchorum.

PEDRO GARCIA CONDE veterinarius.

EJ. *Verdadera adoptativa.* Madrit 1707. fol. O. de V.

JEREMIAS WAINERIGTH jatromathematici,

Mechanical account of non naturals. Lond. 1707. 8. 1718. 8. 1737. 8. *. *& latine omisso auctoris nomine vertente* JOH. de S. MARCO. Avignon 1748. 12. Plures sunt libelli, aliqui pure physiologici, ad nos faciunt. 1. De ventriculo. Ejus vitia, utilitas insignis emeticorum. Laudat cibos valde nutrientes sed parvis ponderibus sumtos. Sic corporis in aëre frigido exercitatio. 2. Asthma requirit aërem rusticum & ponderosum. Asthma periodicum diuturnum. Diæta uberior malum auget. 3. Phthisis. Balsama ut acria & calida rejicit. Ut ex suppressa aliqua excretione, ex catarrho, ex tuberculis tabes subnascatur. Ad tubercula febris accidit, pulmones in pus convertens. Contra pectoralia vulgaria dulcia, eorum loco emetica, aër frigidus, balneum frigidum, vesicatoria emplastra. Noster tamen phthisicum sanavit pus revomentem. 4. Hydrops. Causa laxitas fibrarum, secessio seri a grumo sanguinis. Tartarea medicamenta melius convenire.

venire. 5. Febres acutæ. Non ab aëre sed a calore crustam pleuriticam consistere. Symptomatum ætiologia. 6. Aër; ejus pondus in corpus humanum varium. Ventorum efficacia, hydrargyri actio a pondere insigni. 7. Compendium constitutionum epidemicarum SYDENHAMII a. 1661. ad 1675. cum nostri adnotationibus. Emetica, tamen in febribus nocuisse. Certum & eximium specificum medicamentum sit, tamen nocere in manu imprudentis. 8. Balnea. Pondus æstumat quod in balneo corpus humanum comprimit. Frigida conferre cacheticis hydropicis. De balnei tepidi vi laxante, sudorifera, corporis pondus minuente & insigni quam movet, transpiratione. Frigida, nocent quoties ulcera adsunt, calida nocere aucta nimium perspiratione. 9. Angli frequenter pannum ex lana rude textum nudæ cuti admotum gestant, eam consuetudinem noster improbat, cum debilitate nimis laxat, perspirationem ultra modum auget, phthisicis nocet & tussientibus. 10. De cibo. Fautor cibi solidioris, verus Anglus, eumque cibum multis in morbis cibo molliori præfert, nonnumquam etiam in febribus cum debilitate conjunctis. Mensura cibi sumenda a fame, a consuetudine, ab exercitatione corporis &c. Carnium esum robur reddere. In morbis acutis carnis decoctum tamen convenire. 11. De potu, de aquæ rivularis laudabilitate, de thea, coffea &c.

Una a. 1737. recusa est *A treatise of the liver with the diseases incident to il*, qui libellus etiam a. 1722. 8. seorsim prodiit.

M. TORCES *Tr. de theorie & pratique medicinale*. Lyon. 1707. 8. LAMBERGEON.

FRANCISCUS GIGOT vulgo de la PEYRONIE, primarius chirurgus regis Galliæ, vir peritus omnino & gratiosus, cui potissimum nova Academia chirurgica debetur a LUDOVICO XV. constituta a. 1731. novisque privilegiis ornata a. 1747. quo anno ejusdem viri auctoritate chirurgia a medicina undique revulsa fuit. In consessu Monspeliensis Academiæ primum prælegit, de vi insigni aquæ Balarucensis in tendinum vulneribus, redit in *Memoire de la Société de Montpellier*. 1766. 4. *.

ID. 1708. in eadem Academia cœpit prælegere de sede animæ quæ sit in corpore calloso ut adparet ex animæ functionibus quæ destruuntur eo corpore compresso.

In *Mem. de l'Acad. de Chirurg.* T. I. de impedimentis quæ prohibent ne semen libere ejaculetur, frenula nervosa urethræ.

Traité du rossignol (sic lego) *contenant la maniere de les élever leur maladies & les remedes pour les guerir*. Paris 1707. 12. BURM.

Traité

Traité du serin de Canarie & autres petits oiseaux avec la maniere de les élever & de guerir leurs maladies. Paris 1707. 12. (In Bibl. bot. & anat. auctor J. C. HERVIEUX vocatur a. 1709. BR.).

Observations sur les maladies veneriennes avec leur cure sure & facile. Paris 1707. 12.

Explication physique & mechanique des effets de la saignée & de la boisson. Chambrai 1707. 12. D'ETR.

CLAUDE NICOLAS BELLERY *Tr. sur la maladie pestilentielle depeuplant la Franche Comté* en 1707. Besançon. 12.

Lettre écrite aux auteurs des memoires de Trevoux pour servir de reponse a une lettre de M. D'ALIVEAU *& pour expliquer la difference entre la bonne & la mauvaise quinquina.* Paris 1707. 12.

J AMADÉE le FORT *Methode facile & simple pour guerir quelques maladies tant internes qu'externes.* Genev. 1707. 12. Querelæ de circumforaneis quibus Genevenses nimis faciles obaudiunt.

EJ. *Epistola de tumore singulari imum ventrem occupante & mortificato &c.* Genev. 1712. 12.

Tr. sur la peste. 1714.

In recueil VII. des lettres édifiantes. Imperatoris Kongho morbus, sanatus est cortice peruviano, postquam medici in aliis inque se ipsis experimenta fecerant. Medici loco erat F. FRAPERIE chirurgus.

BROWNE *Tr. of cold baths with an advice to watir drinking.* London. 1707. 8.

An account of the fundation progress and present state of Greshams college with the life of GRESHAM. Lond. 1707. 8.

JOH. SINTELÆR *the scourge of Venus and Mercury or an venereal diseases.* Lond. 1707. 8.

In histoire de la Virginie ex anglico versa & gallice edita. Amsterd. 1707. 12. adnotantur indigena remedia atque morbi.

Pharmacopœa Londinensis. 1707. 8.

GOTTLOB SCHUGER *Pharmacopœa portatilis oder kleine wohlversehene Haus- und Reiseapothecke worin die herrlichsten Medicamente in ein Compendium gebracht womit man alle Krankheiten cito tute & jucunde curiren kann.* Leipz. 1707. 8.

J. JACOB SCHMIDT *Compendium hermetico medicum, kurzer Begriff der Arzneylehre in Kenntniß der Krankheiten und dawider gehöriger Arzneyen.* Basel. 1707. 8. 1744.

J PHIL. ROHTE *Lexicon chirurgicum.* Weimar 1707. 8. Lubeck 1720. 8. 1721. 8. 1727. 8. 1761. 8. Populare opus cum multis formulis.

EJ. *Sicherer und allzeit fertiger Chirurgus.* Leipz. 1734. 8.

Arzneybuch worin ein jeder Hausvater zur erhaltung der Gesundheit allerhand gute Arzneymittel selbst bereiten könne. Nurnb. 1707. 8.

Hochschätzbares Kleinod menschlicher Gesundheit, vorgezeigt in einem neuen Arzneybuch. Nurnb. 1707. 8. PL. forte idem est.

J. HENR. DOEBEL *Collegium mnemonicum oder ganz neu eröfnete Geheimnisse der Gedankenkunst, samt einem Lexico memoriæ.* Nurnb. 1707. 4. B. BAN.

CARL DOES *Relation von einer Wundercur, so an einem todten Menschen zu Colchester geschehen, aus dem englischen übersetzt.* 1707. 8.

Species facti samt den Beylagen und einem tubingischen Responso, die Jura und Prærogativen der Doctorum Juris & Medicinæ in der Stadt Nurnberg. Nurnb. 1707. fol.

Bericht über alle zu Nurnberg spagyrisch præparirte Medicamente, auch der Würkung und Gebrauch derselben. Sulzbach. 1707. 8. TR.

J. J. K. *ganz neuer und accurater chiromantischer Wegweiser.* Frankf. und Leipz. 1707. 8.

Arzneybuch mit beygefügter Signatura &c. Nurnb. 1707.

§. MXL. DISPUTATIONES.

HIERON. LAUB *de virium debilitate & remediis cardiacis.* Leid. 1707. 4. PL.

G. B. KAUFMANN *de ischuria.* ib. 1707. 4.

DIETR. OTTO SCHRADER *de catarrhis suffocativis.* ib. 1707. 4. PL.

J. MERCURIUS *de epilepsia.* ib. 1707. 4. HÆN.

R. BELMANN *de chlorosi.* ib. 1707. 4. HÆN.

P. A. BORST *de variolis.* ib. 1707. 4. HÆN.

J. MICHAELIS *de ictero flavo.* ib. 1707. 4. HÆN.

MULDER *de rabie hydrophobica.* ib. 1707. 4.

J. GARTZWEILER *de fluxu menstruo periodico & medicamentorum uterinorum operatione.* ib. 1707. 4.

WILH. HENR. MÜLLER *de αγκυλωσι.* ib. 1707. 4.

C. STUART *de viribus & usu balneorum.*

J. L. GOESCHEN *de vomitu.* ib. 1707. 4. HÆN.

AXEL. NORMANN *de specificis quibusdam in ventriculi imbecillitate.* Utrecht. 1707. 4. PL.

F. FRIKKE *Medicus obstetrix.* ib. 1707. 4.

GODOF. HENRICI *de febribus.* Harderov. 1707. 4.

JAN. CHRIST. LODBERG *de cholera* Præs. FRANK. Havn. 1707. 4.

EJ. *de morbis senum secundum* HIPPOCR Aphor. III. 23. ib. 1739. 4. PL. BR.

HOLZ *de singultu.* Regiom. 1707. 4.

GEORG FRID. WAGNER *de signis neointerfectorum.* ib. 1707. 4.

J. PETR. ZORN *de philtris enthusiasticis anglico batavis.* Rostock. 1707. 4.

JAN. ROSEWING *de lithogenesia ex animalibus.* Havn. 1707. 4. Excerptum habent A. lit. Mar. Balth.

BARNSTORF & SIG. AUG. PFEIFFER *de phantasiæ imperio in sensus.* Greifsw. 1707. 4.

EJ. PFEIFFER *Variolæ ac imprimis epidemiæ malignæ verminosæ cum tota embryologia s. doctrina fœtus in utero.* Sedini 1719. 8. PL. BR.

THOMAS JACOBÆUS & J. de HO *de præcipuo veterum medicorum officio.* Havn. 1707. 4.

J. ANDR. BOSIUS *de clinicis Ecclesiæ veteris.* Jen. 1707. 4.

J. JAC. BLEIBTREU *Femina febre quartana laborans.* Giess. 1707. 4. RIV.

J. ROBEL *de singultu.* Marburg. 1707. 4. *.

J. ANDR. HEMPEL *de achoribus* (ulceribus manantibus cutis). Altdorf. 1707. 4. *.

J. LUD. CROLLIUS *de incubo.* Marburg. 1707. 4.

NIC. WOLFG. MULLER *de empyemate.* Altd. 1707. 4. PL.

J. SAMUEL ROEMHILD *de strumis.* Altd. 1707. 4.

J. NIC. AMMON *de febre miliari.* ib. 1707. 4. RIV.

BENJ. DAPPLES *γαλακτολογιας tentamen.* Basel. 1707. 4.

EJ. *Memoire sur le Falltrank ou decoction vulneraire qui est la panacée helvetique* in Nouv. de la Rep. des lett. 1709. JUILL.

EJ. *Remedes pour prevenir & guerir la dysenterie.* 1723. 4.

BENJ. PACHE *de dolore dentium.* Basel. 1707. 4. PL.

JEAN FR. FOY VAILLANT & FR. OL. de CULVILLE *an statim ab assumtu cathartico somnus.* Paris. 1707. 4.

ALEX. LITRE & ALEX. le FRANÇOIS *Estne aliquod lunæ in corpora humana imperium,* ib. 1707. 4.

PETR. JOAN BURETTE & JOAN CL. ANDR. HELVETIUS *an a gymnastice optimus segnioris diaphoreseos stimulus.* ib. 1707. 4.

PETR. AZEVEDO & ALEX. le FRANÇOIS *an hydropi aliquando balneum frigida.* ib. 1707. 4.

JOAN. HERMENT & MICH. PROCOPE COUTEAUX *an ineunte morbo vomentibus vomitoria.* ib. 1707. 4.

§. MXLI. DIARIA ad a. 1707.

In Philos. Transact.

JACOB YOUNGE nr. 309. Fetus mortuus, aperto cranio eductus, tumores manserunt in utroque inguine, in ovario fasciculus pilorum, obductorum muco, & os non adgnoscendum inter ossa humana. Alia exempla.

N. 312. Du MOULINS de aquæ Cantabrigiensis in febre intermittente effectu.

R. WALLER

R. WALLER de hominibus qui ex adſpectu motus labii & oris didicerunt loqui.

In Hiſt. de l'Acad. des Science. 1707. Exempla boni effectus muſices in placanda febre & agrypnia.

A. CHOMEL Tubercula lapidea in arteria pulmonali, ſpiratio difficilis, febris lenta, frequentes palpitationes.

EJ. *Abregé de l'hiſtoire des plantes uſuelles.* Paris. 1712. 1713. 2 vol. 12. 1725. 12. 3 vol. 1761. 12. 3 vol. Amſterd. 1736. 3 vol. *. Plantæ in Gallicis diſpenſatoriis receptæ ſecundum claſſes virium medicatarum recenſentur, cum virium ſalubrium narratione, ad propria etiam experimenta.

GANDOLPHE Medicus Maſſilienſis Ovaria virginis enormia, utrumque quinque libris gravius. Comperta erat caro plena cellulis in quibus lympha coagulabilis, uti lympha ſolet.

BURLET Analyſis aquarum celebrium de Vichi & Bourbon l'Archanbaud. Illas incauto uſu nocuiſſe, dyſenteriæ cauſam fuiſſe, hæmorrhoidum fere lethalium, hæmoptyſeos.

In *Journal des Scavans.* 1707. P. II. Agitur de longo ſomno juvenis, qui una vice 21 dies dormivit nullumque fere cibum ſumſit. Excrementa pauca ſicca, cutis arida, motus vix ullus. Convaluit. Bourbonienſes ſæpe vomitum ciunt, in clyſteribus adſtringunt.

De PAS De plantis novæ Hiſpaniæ. Circa Panamam Chenulagua, quæ ad pleuritidem, febres malignas, intermittentes, eximie utilis ſit. Simillima eſt Centaurio minori.

In Act. Mar. Balth. 1707. THOMÆ BRODER BIRCHEROD Relatio de quatuor coſtis bubulis quarum caro in os converſa erat.

In *Memoires de Trevoux.* 1707. In ventriculo corpus decem pollices longum, olivæ formæ.

ERRATA.

E R R A T A.

Pag. 7 linea 14 pro aut lege ut.
12 — 24 lege BAYNARD.
13 — 14 pro Itale beer lege ftale beer.
19 — 15 lege richiude alla cognitione.
15 — ult. pro ultimum lege ultimam.
50 — ult. pro Genefæ — Genevæ.
78 — 10 lege venæfectionis.
79 — 4 pro elles — eller.
96 — 14 pro Tfchirnaufianam — Tfchirnhaufianam.
100 — ult. pro momendi — momenti.
101 — 38 pro Paracea — Panacea.
102 — 26 pro difputationes — difputavit.
128 — 3 pro militis — milites.
131 — 32 pro MUGKENS — MUYKENS.
132 — 13 pro ragees — rayees.
132 — 24 pro parifio — parizio.
132 — 28 pro ROGAZZINI — RAGAZZINI.
135 — 8 pro DERLINCOURT — DRELINÇOURT.
136 — 9 pro RHAM. FRID. s'UCHLAN — THOM FRID. SUCHLAN.
136 — 17 LAPPONI — ZAPPONI.
151 — 10 lege Etfi etiam hic fordidiffima eft dictio & ab eloquentia fummi viri remotiffima, non tamen inutilis eft labor, in quo plurimas bônas adnotationes reperies.
151 — 18 pro liberam — liberorum.
151 — 34 pro Ex — Eo.
157 — 13 pro herborum — herbarum.
157 — 23 pro codice — radice Nindfin.
160 — 14 pro nuperorum — nuperarum.
161 — 2 pro treffer — dreffer.
169 — 17 pro impugnaverat — impraegnaverat.
175 — ult. pro camplectentium — complectentium.
129 — 8 pro diffempers — diftempers.
179 — 29 pro induation — indication.

Pag.

Pag. 180 linea 16 pro ſame objections ageas lege ſome objections ageanſt.
180 — 19 pro D. PILCAIRNS — D. PITCAIRNS.
192 — 34 pro nova — ouva.
194 — 2 pro pedecolore — pedicolare.
199 — 7 pro ſpacelum — ſphacelum.
207 — 22 pro allsr — aller.
232 — 32 pro Londinenſis — Lundenſis.
244 — 19 pro occurate — accurate.
250 — 30 pro BONTEKOR — BONTEKOE.
252 — 23 pro tophoceisque — tophaceisque.
259 — 37 pro traité — traite.
260 — 22 pro Tateter — Fatetur.
264 — 10 pro adeleſcebat — adoleſcebat.
265 — 16 pro ſuvi — ſuoi.
269 — 11 pro faglio — foglio.
270 — 15 pro furcoſamente — furioſamente.
271 — 7 pro gnimica — chimica.
272 — 13 pro ishmur — iſthmus.
275 — 16 pro abductus — obductus.
280 — 13 pro POUPORT — POUPART.
283 — 18 pro fallamus — fallamur.
293 — 25 pro pathagnomonicum — pathognomonicum.
300 — 30 pro ſciurari — ſicurari.
302 — 16 pro diſcurſed — diſcuſſed.
302 — 25 pro febrica — fabrica.
317 — 29 pro tricuſpidules — tricuspidales.
326 — 27 pro miracuſa — miraculoſa.
340 — 29 pro decupto — decuplo.
341 — 20 pro PHILLPE — PHILIPPI.
369 — 5 pro microcosmia — microcosmica.
371 — 12 pro 1773 — 1703.
372 — 23 pro Anagullidem — Anagallidem.
373 — 13 pro ſæcula — ſæculo.
373 — 24 lege ipſum autem, qui STAHLII auditor non fuit, profeſſorem jam, nova luce affulſerunt.
374 — 36 pro 1500 — 1700.
378 — 1 pro ſudor de ſanguineus — ſudor ſanguineus de.
378 — 4 pro feſquiulmaris — feſquiulnaris.
379 — 5 pro vetutatis — vetuſtatis.
380 — 12 pro BARUFFOLDI — BARUFFALDI.
407 — 20 pro albi — alibi.

Pag.

Pag. 415 linea 32 pro DIASCORIDES — DIOSCORIDES.
421 — 2 pro BAGLIO — BAGLIV.
425 — 21 Camellarum — lamellarum.
426 — 29 pro ſuas — ſuos.
430 — 13 pro cayione — cagione.
437 — 10 pro bealth — health.
442 — 11 pro abrigd — abridged.

INDEX.

INDEX GENERALIS

Auctorum in IV. voluminibus Bibliothecæ med. practicæ recensitorum.

Adami

Alen

Appollophanes

Bacht

Baruffaldus

Bazin

Betulius

Bochot

Boudin

Brentius

Bruno

Burghil

C.

Campolongus

Caux

Chauvin

Clarſtad

cop

crinci

Debonnaire

Dienheim

Donatus

Ducrer

Euenor

F.

Fenot

Fink

Franzosius

Fuhrmann

Gorris

Greaves

Hauslemaine

Hoppenstein

Hutzens

Jorden

Ketelar

Kœhlichen

Læſilee

Lecanius

Lochner

M.

Macrobius

Maukiſch

Molanus

Moræus

Musurus

Neubuer

P.

Pafchafius

Pellicini

Moræus

Olympus

P.

Paschasius

Petiver

Philotimus

Pouſſe

Rumpel

Saraci

Schmaufius

simler

Tacquet

Tirelli

U.

V.

Varandæus

W.

Zorinus

1.5.124
rammendo piega,imbrachettatura,restauro carta:carta e velina giapponese Vang,Tylose MH300p 6%;guardie F Ingres Vang 20231 e pelle uovo; cucitura su 3 nastri di lino spigato,intrecciata,con filo lino Barbours;cartini fibrati a due spessori,cartoncino Fabriano L.C. dalla parte interna;incartonatura nastri;capitelli naturali passanti sotto catenella e a centro fascicoli in filo lino Barbours;indorsatura:giapponese 517 a contatto coi fascicoli, adesa con Tylose MH300p 6% e sopra indorsatura in cuoio naturale,debitamente scarnito prima e dopo l'applicazione;copertura in 1/4 di capra a concia mista e piatti in carta Roma;punte cieche in pergamena;incassatura a piatti aperti.
Biblos s.n.c.
Firenze, novembre 1997